VLAAMS VISSERIJ INFORMATIECENTRUM VZW

TUSSENTIJDS ACTIVITEITENRAPPORT

WATERSPORTLAAN 9
8620 NIEUWPOORT
E-MAIL: vvc@computercenter.be

TEL.: (058) 24 22 59
FAX: (058) 24 22 60

PROJECT: "Eerste fase uitbouw Vlaams Visserij Informatiecentrum", overleg- informatie- en begeleidingscentrum voor de Vlaamse visserij

Begin januari 1997 werd het Vlaams Visserij Informatiecentrum daadwerkelijk uitgebouwd met de indienstname van twee personeelsleden: coördinator Dirk Florizoone en administratief medewerkster Ilse la Gasse. Gedurende de eerste drie maanden van 1997 werkte de coördinator deeltijds voor de Rederscentrale (zijn vroegere werkgever) en deeltijds voor het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Tijdens de eerste maanden van 1997 werd nogal wat aandacht geschonken aan de practische organisatie van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Een dergelijk centrum dient immers eveneens te beantwoorden aan de sociaalrechterlijke, juridische, administratieve en bureautechnische vereisten om normaal en rechtsgeldig te kunnen functioneren. Daarnaast kwam het er in de eerste plaats op aan om het centrum een zekere naambekendheid te geven onder meer via de pers teneinde het bestaan er van kenbaar te maken voor het doelpubliek.

Ondanks het feit dat slechts twee bedienden in dienst werden genomen, heeft het Vlaams Visserij Informatiecentrum een enorm breed actieradius. Zodoende werden op heel wat uiteenlopende terreinen activiteiten ontwikkeld. De veelvuldige contacten en ruime participatie in tientallen dossiers wijzen uit dat het Vlaams Visserij Informatiecentrum een onweerlegbaar nut heeft voor de visserijsector in zijn globaliteit. Hierna volgt een schematisch overzicht van het activiteitengamma van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Gedetailleerde weergaven van de gevoerde besprekingen zijn als bijlage aan het activiteitenrapport toegevoegd. Dit kan tot herhaling van bepaalde gegevens leiden. Dit overzicht pretendeert niet volledig en analytisch te zijn, veeleer is het de bedoeling om een beeld te schetsen van het dagelijkse reilen en zeilen van het Vlaams Visserij Informatiecentrum.

Overzicht reeds uitgevoerde activiteiten en reeds bereikte resultaten

1. Informatieverstrekking

1.1. Steunmogelijkheden voor producent (reders en viskwekers): FIVA en FIOV
1.2. Steunmogelijkheden voor visverwerking, visgroothandel en toeleveranciers: expansiesteun en FIOV
1.3. Infosessies
1.4. Steunmogelijkheden allerlei: Doelstelling 4, grensoverschrijdende samenwerking, ...
1.5. Periodieke info-brochures
1.6. Informeren pers

2. Projectbegeleiding

2.1. Doelstelling 5b-programma: A.4.1. Toegepast visserij-onderzoek
2.2. Doelstelling 5b-programma: A.4.2. Herstructurering scheepswerven
2.3. Doelstelling 5b-programma: A.4.3. Visserij-opleiding
2.4. Doelstelling 5b-programma: A.4.4. Visserij-toerisme
2.5. PESCA-programma
2.6. Experimentele visserij: Vlaamse steunwetgeving
2.7. Interpretatie van de structuurfondsen binnen de communautaire programma's 5b en PESCA
2.7.1. 5b
2.7.2. PESCA
2.8. Toepassing communautaire programma's in andere regio's

3. Coördinatie visserij-aangelegenheden

3.1. Uitwerken beleidsnota's
3.2. Deelname stuurgroep uitwerking FIVA
3.3. Uitwerken voorstellen nieuw vlootbeleid
3.4. Het stimuleren van de wisselwerking tussen de diverse subsectoren in de zeevisserijsector.

3.4.1. Het nagaan van de mogelijkheid voor Belgische reders om haring en sprot tegen een vaste prijs aan te voeren.
3.4.2. Problematiek van de kustvisserij
3.4.3. Herziening cao vislossers
3.5. Opleiding
3.5.1. Sociale promotie
3.5.2. Renovatie opleidingsvaartuig
3.5.3. Kennismaking met sector door niet-leerlingen van het visserij-onderwijs
3.5.4. Centrum voor Maritieme Opleidingen
3.5.5. Andere aspecten van de opleiding
3.6. Problemen inzake vergunningen en licenties
3.7. Problemen van de aquacultuursector

4. Administratieve ondersteuning

4.1. Administratieve uitbouw Vlaams Visserij Informatiecentrum
4.2. Secretariaat Vlaams Visserijcomité
4.3. Secretariaat Redersfonds
4.4. PESCA-secretariaat

5.Allerlei

5.1. Deelname werkgroepen
5.2. Deelname Europese werkgroepen
5.3. Deelname studiedagen
5.4. Opvolging projectoproepen Europese Commissie
5.5. Diverse activiteiten

Overzicht reeds uitgevoerde activiteiten en reeds bereikte resultaten

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft op diverse terreinen activiteiten ontplooid.

1. INFORMATIEVERSTREKKING

1.1 Steunmogelijkheden voor producent (reders en viskwekers): FIVA en FIOV

De belangstelling voor het nieuwe financieringsinstrument voor de visserij en de aquicultuur is enorm groot. Tijdens de eerste werkingsperiode van het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft het financieringsinstrument voor de visserij en aquicultuur een hele reeks wetgevende en uitvoerende stappen doorlopen. De ontwerp-teksten van het decreet en de uitvoeringsbesluiten werden aanvaard door het Parlement en de regering. Ook de Europese Commissie bleek zich te kunnen terugvinden in het nieuwe FIVA. De Raad van State dient echter eveneens haar goedkeuring aan het nieuwe instrument te verlenen. In afwachting van de publicatie van het FIVA in het Belgisch Staatsblad is de vraag naar de mogelijkheden van het FIVA enorm groot. Niet alleen het traditionele publiek van reders had veel vragen omtrent de subsidiemogelijkheden maar vooral opvallend was de enorme vraag van schippers en motoristen die blijkbaar voor het eerst terecht kunnen bij een instantie voor het behartigen van hun problemen. Eén van de belangrijkste taken is tot dusver geweest het telefonisch bijstaan van geïnteresseerde schippers en motoristen die een overname dossier willen opstarten. In heel wat gevallen is die informatieverstrekking niet louter telefonisch gebeurd maar zijn de betrokken partijen ook ter plaatse gehoord en bijgestaan. In termen van indicatoren kan men stellen dat ongeveer ¾ van de vloot in min of meerdere mate beroep heeft gedaan op het Informatiecentrum om uitleg te bekomen in verband met het nieuwe FIVA. Ongeveer 100 schippers en motoristen hebben bij het Informatiecentrum navraag gedaan omtrent het nieuwe FIVA. Een lijst van personen kan bij het Informatiecentrum worden opgevraagd.

De opvolging van het FIVA-dossier impliceert onder andere: het opvangen en begeleiden van alle geïnteresseerden naar mogelijke steunmaatregelen in het nieuwe financieringsinstrument toe. In dat kader meent het Informatiecentrum niet alleen reders en schippers maar ook financiële instellingen en boekhoudkantoren te begeleiden.

Het spreekt voor zich dat de grote innovatie en tegelijkertijd ook aantrekkingskracht van de nieuwe wetgeving gelegen is in de mogelijkheid tot subsidiëring van de aankoop van een tweedehands vaartuig enerzijds en de immense overheidsborg bij dergelijke operaties anderzijds. Daarnaast heeft het Informatiecentrum voor heel wat dossiers proberen na te gaan welke investeringen wel en welke niet betoelaagbaar waren. Diverse gevallen waar ruimte voor interpretatie aanwezig was, werden nader onderzocht. Verder heeft het Informatiecentrum haar actieradius verlegd naar de sector van de aquacultuur waar na het organiseren van een informatiedag te Mol eveneens ruime belangstelling voor het nieuwe FIVA bleek te bestaan. Een juiste taxering van de subsidieschalen was eveneens van groot belang. In dat verband werd de regel van het maximumplafond bepaald door het brutotonnage nader toegelicht.

In samenwerking met de Administratie Land- en Tuinbouw van de Vlaamse Gemeenschap heeft het Informatiecentrum een informatievergadering georganiseerd waarop reders en schippers werden uitgenodigd. Bij deze gelegenheid werd ook aan de diverse boekhoudkantoren en kredietinstellingen die interesse hadden in de materie een toelichting verleend. Daarnaast werd het FIVA eveneens toegelicht tijdens een veiligheidsdag die georganiseerd werd door de Nationale Gemengde Commissie ter Preventie van Arbeidsongevallen aan boord van vissersvaartuigen. Verder werd ruimschoots aandacht besteed aan het FIVA en het FIOV plus praktijkvoorbeelden in de informatiebrochure "Wegwijs in de Visserij". Ter voorbereiding van de informatiedag voor de aquacultuur heeft het Informatiecentrum alle telefoonnummers van de relevante Vlaamse aquacultuurbedrijven opgespoord.

A. Administratief-technische vragen

Een nieuwe wetgeving betekent meteen ook het zoeken naar de juiste interpretatie van een aantal beginselen. Zelfs voor advocaten en boekhoudkantoren was het niet steeds even evident hoe men bepaalde voorwaarden en principes diende te interpreteren. Zeer recent nog diende de Krediet aan

de Nijverheid, toch toonaangevend op het vlak van kredietverstrekking in de visserijsector, diverse malen na te vragen hoe de situatie bij uitwinning na faillissement nu juist in elkaar stak.

De interpretatie van wat wel en wat niet onder "werkende vennoot wordt verstaan, zal waarschijnlijk nog heel wat stof doen opwaaien. Delicate punten zijn in dat verband ongetwijfeld de vereiste om ook voor bestaande bedrijven subsidietoekenning afhankelijk te maken van het aanwezig zijn van een bepaald percentage van de aandelen in handen van de werkende vennoten. Ook de vereiste dat de zaakvoerder van een bedrijf ten minste 50% van zijn persoonlijk inkomen moet halen uit zijn rederij zal menig boekhouders de nodige wenkbrauwen doen fronsen. De basisfilosofie is echter gegrondvest op de intentie om familiale bedrijven te subsidiëren. Een filosofie die men ontleend heeft van de landbouwsector.

Wat subsidieaanvragen betreft voor investeringen in de modernisering van vissersvaartuigen, kan men normalerwijs een beroep doen op FIVA- en FIOV-steun. De vraag werd gesteld of het noodzakelijk is om voor eenzelfde investeringsdossier zowel een FIVA- als een FIOV-formulier in te vullen. De Administratie Land- en Tuinbouw, zal ervoor zorgen dat de FIOV-steunaanvraag in de FIVA-steunaanvraagformulieren verwerkt zit. Als zodanig moet men slechts *één globaal formulier* invullen. Ook nu zou het volstaan om slechts één formulier in te vullen. De Administratie Land- en Tuinbouw zal dan indien nodig - mochten bepaalde gegevens ontbreken - bijkomende vragen aan de steunaanvrager stellen.

Meermaals werd de vraag gesteld uit de sector, wanneer het FIVA *operationeel* zou worden en onder welke vorm de ALT eventueel een attest of zekerheid zou kunnen verschaffen aan de kredietinstelling dat het dossier vanaf de inwerkingtreding van het FIVA voor subsidie in aanmerking zou komen.

Hoofdstuk 4 met betrekking tot regionale maatregelen ten gunste van de *visserijbedrijven in financiële moeilijkheden* kan slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden in voege treden onder de vorm van een rente-toelage op een overbruggingskrediet. De Europese Unie waakt zeer streng over het feit dat er geen misbruik in dat verband plaatsvindt. In de landbouwsector bestaat er eveneens een dergelijk subsidiemechanisme dat enkel kan worden toegepast in geval van natuurramp (bijv. zeer zware hagelschade ten gevolge van uitzonderlijke weersomstandigheden). Voor het overige kan de Vlaamse Overheid tussenkomen bij wijze van een verlenging van de rentetoeslag en waarborg op leningen die reeds van een rentetoeslag en waarborg genieten en/of een gelijkwaardige kapitaalpremie.

Velen zijn de mening toegedaan dat de bestaande regeling in vele gevallen *geen oplossing* biedt *voor instapmogelijkheden van jongeren*. Gezien de hoge kostprijs van een vaartuig en de daaraan gekoppelde licentie is het voor jongeren vaak een onbegonnen taak om te starten als jong reder. Banken blijken in heel wat dossiers een eigen inbreng van ongeveer 15% te vragen. Voornamelijk het feit dat een vergunning als het ware kan gekapitaliseerd worden waarbij zeer hoge bedragen bijvoorbeeld van 40 000 BEF per pk gevraagd worden, zou het aanschaffen van een vaartuig een vrij dure aangelegenheid maken. Dit systeem is vooral voordelig voor de bestaande rederijen. Dit systeem zou echter ondermeer ook voor gevolg kunnen hebben dat er geen Vlaamse overnames van bestaande rederijen komen waardoor deze steeds meer en meer in buitenlandse (lees: Nederlandse) handen terecht komen. (uit "vergadering van 2 maart 1998")

Het boekhoudkantoor Cloetens gevestigd in de Monnikenwerve te Brugge nam contact op om een aantal vragen te stellen inzake het nieuwe financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij. Meer bepaald dhr Vandenbussche stelde vragen in verband met het *vereiste aantal aandelen in handen van de werkende vennoten* bij starters en bij bestaande rederijen. Daarnaast werden ook vragen gesteld inzake de modaliteiten van de toe te kennen overheidswaarborg. Ook hij was sterk geïnteresseerd in het eventueel plaatsvinden van een informatievergadering over het financieringsinstrument.

De heer Francis Rosseel van CERA stelde de vraag of men steeds zijn *eigen huis in borg* moet geven aan de kredietverstrekkende instelling bij het starten als eerste installatie. Dit zal afhankelijk zijn van dossier tot dossier. De ALT repliceerde met de stelling dat steeds de eigen inbreng en de andere financiële omstandigheden in het dossier kan afwegen om hypotheekname op het eigen huis te

overwegen. Bovendien is dit vaak een kwestie die tot de bevoegdheid van de kredietverstrekkende instelling zelf behoort.

Wat de Europese Commissie betreft zouden er enkel bezwaren hebben bestaan omtrent het hanteren van een maximumleeftijd van 45 jaar als maximum investeringsleeftijd bij het FIVA. Voornamelijk de delegatie uit Griekenland en Italië zouden raar hebben opgekeken toen men vernam dat vissers van 45 jaar hier nog als starters zouden worden beschouwd maar dit argument zou snel kunnen worden weerlegd. De ALT zou bovendien steeds kunnen voorstellen om gedurende de eerste 5 jaar van het financieringsinstrument een overgangsperiode te ontwerpen waarbij de maximuminvesteringsleeftijd jaarlijks met 1 eenheid van 45 op 40 jaar wordt teruggebracht. Vanwege de Raad van State verwacht de Administratie Land- en Tuinbouw weinig opmerkingen.

B. Voorbeelden van dossierstudies

Hierna volgt een overzicht van een aantal dossierstudies naar aanleiding van vragen met betrekking tot het FIVA en het FIOV. Niet alleen reders en vissers namen contact op met het informatiecentrum, ook diverse visserijcoöperaties zoals de Vlaamse Visserijcoöperatie en de Onderlinge Visafslag toonden belangstelling voor mogelijkheden van het nieuwe FIVA. Een sector die vaak vergeten wordt is de aquacultuur en het is zeer waarschijnlijk dat de ALT ook steunaanvragen van viskwekers zal ontvangen. Ook zij namen -ondanks de verre afstand- contact op met het informatiecentrum. Er was zelfs interesse vanuit een onverwachte hoek : met name diverse vishandelaars informeerden naar de voorwaarden om met Vlaamse steun een boot te kopen.

- ◊ De heer Luc Dedecker is boekhouder en stelt voor zijn cliënt Marchand de vraag of er een mogelijkheid zou bestaan tot *overname* van de Z.554 behorende tot de rederij Nadia. De heer Dedecker heeft zijn vragen omtrent het al dan niet interessant zijn van een eventuele overname voor zijn cliënt. De vraagprijs van het vaartuig bedraagt immers 12 mio BEF. Er wordt hem meegedeeld dat de waarde van de licentie reeds bijna 8 mio BEF bedraagt en dat als dusdanig de vraagprijs van 12 mio niet bijzonder hoog is. Al dient dit toch te worden gerelativeerd daar het vaartuig op zich ongeveer 35 jaar oud is. Maar daar tegenover staat dat er een nieuwe motor is in geplaatst in 1989. De haalbaarheid is, ondanks het feit dat er quasi geen enkele eigen financiële inbreng is, toch niet onmogelijk daar in het kader van familiebedrijven 90% borgverlening door de Vlaamse overheid mogelijk is. Bovendien zal het vaartuig toch nog een zekere waarde vertegenwoordigen als borg ten opzichte van de kredietverlenende instelling. Maximaal 5% rentesubsidie kan worden verleend over een periode van tien jaar. Ook het investeringsplafond berekent op de brutotonnenmaat zou de subsidie in dit geval niet verminderen.
- ◊ Dossier N.58: de heer Leghein heeft een zoon die al jaren vaart als matroos. Hij heeft recent zijn brevet van schipper gehaald. Hij heeft echter nog geen *ervaring* als schipper. Kan hij als starter in aanmerking komen? M.a.w.: Kunnen de FIVA-regels "ruim" worden geïnterpreteerd?
- ◊ Vraag van de rederij van de O.231: Vraag van Norbert Hennaert:
  Stel dat er een praktijkvoorbeeld is waarbij A en B het vaartuig de O.231 kopen om deze onder te brengen in een nieuwe vennootschap. Na drie jaar besluiten A en B om de O.231 te verkopen en het te vervangen door een nieuwbouwvaartuig. Wat zijn de gevolgen voor de subsidies die A en B hebben bekomen voor het kopen van de 0 231? Deze vraag werd overgemaakt aan de administratie Land- en Tuinbouw. Navraag leverde op dat men minstens een aantal jaren het vaartuig, waarin men geïnvesteerd heeft en waarvoor men subsidies ontvangen heeft, in het bezit dient te houden om zijn subsidies te kunnen behouden. De *duur* die noodzakelijk is *voor het behouden van het betrokken materiaal* varieert naar gelang de aard van de investering waarvoor men subsidie bekomen heeft.
- ◊ De heer Jean-Pierre Vantorre die vroeger actief was bij de uitbating van de Z.431 (rederij Vantorre-Broeckaert) is geïnteresseerd in de overname van de Z 93. Als bestaande reder of niet in aanmerking komend voor een eerste *startersubsidie* zou hij slechts 3 % rentesubsidie bekomen. De wisselwerking borg - eigen inbreng -rentesubsidie wordt aan de reder uiteen gezet.
- ◊ De reder van de O.369 heeft een bezoek gebracht aan de demonstratie van het IJslands kustvaartuig dat geschikt is voor de uitoefening van alternatieve visserij-technieken. Deze reder bleek enthousiast te zijn over de mogelijkheden van dat vaartuig en informeerde naar de subsidiemogelijkheden voor de bouw van een dergelijk vaartuig. Meer in het bijzonder zou het de bedoeling zijn om ter vervanging van de 0.369 een aanvraag in te dienen bij de overlegcommissie om twee *nieuwe kleine kustvaartuigen* te *bouwen* van ongeveer 14 meter lang. Hiervoor zou beroep gedaan worden op een aantal pk's uit de beschikbare reserve. Normaal is voor de bouw

van een vissersvaartuig niet alleen FIVA maar ook Europese FIOV-steun mogelijk. Aan de ALT kan gevraagd worden of het bouwen van een IJslands vaartuig ook op Vlaamse steun kan rekenen. Navraag leerde ons dat dergelijke investering subsidieerbaar is onder het FIVA.

◊ De heer Lambrecht is eigenaar geworden van de N.88 samen met de heer Kiekens. De verkoopstransactie is reeds geruime tijd rond en de vraag wordt gesteld of hij nog voor het nieuwe financieringsinstrument in aanmerking kan komen. Er wordt hem meegedeeld dat de Europese Commissie nu ook een gunstig advies heeft gegeven ten aanzien van het nieuwe financieringsinstrument en dat het wachten is op verschijning in het Belgisch Staatsblad vooraleer het financieringsinstrument van kracht wordt. Principieel schijnt de nieuwe rederij aan de meeste voorwaarden te voldoen om in aanmerking te komen voor FIVA-steun. De schipper beschikt over voldoende ervaring en de heer Lambrecht is tussen de 25 en 45 jaar oud. De opgerichte vennootschap is een bvba en er zijn aandelen op naam uitgevaardigd. Minimum 50% van de aandelen is in handen van de werkende vennoten. Het dossier is goedgekeurd door de Kredietbank. Hij kan 5% rente-subsidie bekomen gedurende 10 jaar mits inachtname van de plafonds die door Europa bepaald zijn. Voorts informeert Lambrecht of er mogelijkheden zijn om voor nieuwe investeringen op vlak van modernisering (plaatsen van een nieuwe brug, plaatsen van een nieuwe motor en plaatsen van nieuwe boordapparatuur) eveneens steun te bekomen. Dit wordt positief beantwoord temeer daar hier naast de Vlaamse ook Europese steun mogelijk is. De heer Lambrecht wordt in het bezit gesteld van een FIVA-steunaanvraagformulier waarbij hem wordt meegedeeld dat dit tevens als steunaanvraagformulier voor Europese steun kan dienst doen. De Vlaamse Gemeenschap denkt daaraan om voor wat betreft de Europese steun eveneens een stukje in te lassen in het Vlaamse steunaanvraagformulier om zo administratief dubbel werk te vermijden. Er wordt hem meegedeeld dat zijn investeringen voor steun in aanmerking kunnen komen op voorwaarde dat deze de rentabiliteit van het schip of de veiligheid en/of arbeidsomstandigheden aan boord van het vaartuig kunnen verbeteren. Tevens kunnen investeringen die de controle op visserij vergemakkelijken of verhogen voor steun in aanmerking komen.

◊ De rederij van de O.154 heeft een aantal problemen inzake terugbetaling van de lopende kredieten aan het NMKN. Er zijn reeds een aantal *herschikkingen* gebeurd, doch de rederij blijft met een niet betaald bedrag van ongeveer 4 miljoen steken. Daar het over een bestaand krediet gaat, kan hier moeilijk op het FIVA en op het bijzondere luik van het FIVA een beroep worden gedaan. Er wordt echter aangeraden aan te kloppen bij het Redersfonds dat eventueel een overbruggingskrediet of een ander krediet kan toekennen.

◊ Een ander dossier is dat van Wilfried Mussche. Deze stelt de vraag welke instantie het attest van zeewaardigheid van het vaartuig moet afleveren voor het bepalen van de zeewaardigheid voor de komende tien jaar van het vissersvaartuig betrokken in een FIVA-dossier. Voor wat het attest voor zeewaardigheid betreft is er niet direct een oplossing voor handen. Eventueel kan overleg tussen de ALT van de Vlaamse Gemeenschap en de Zeevaartinspectie een uitweg bieden. Momenteel wordt voor het bepalen van de zeewaardigheid van een vaartuig vaak beroep gedaan op deskundigen uit de privé-sector.

◊ De vrouw van Marnix Verleene informeert naar de subsidiemogelijkheden bij de overname van de Z. 201. De betrokken rederij twijfelt tussen het *nieuwbouwen* van een Eurokotter of het aankopen van een bestaande tweedehands Eurokotter. Er wordt uitgelegd dat voor het nieuwbouwen zowel Europese als Vlaamse steun mogelijk is waarbij met inachtname van de maxima die bepaald worden door de tonnage van het vaartuig tot maximum 40% subsidie mogelijk is. Bij aankoop van een tweedehands vaartuig is deze subsidie beperkt tot 20% voor zover de brutotonnage van het vaartuig dit toelaat. De betrokken rederij zou afzien van deelname aan een project voor toegepast onderzoek waarbij de alternatieve visserijtechnieken zouden worden onderzocht voor onze Noordzeekust.

◊ Ter begeleiding van het dossier van dhr Salliauw, die interesse heeft in de overname van de O 533, werd een afspraak gemaakt met dhr Keters, adviseur kredietverlening van de BBL op het Wapenplein te Oostende. Hier is het probleem de dringendheid van de overname. De verkoper heeft immers nog contacten met andere geïnteresseerden onder wie een Zeebrugse reder en een reder uit Katwijk (Nederland) voor wie de tussenkomst van de FIVA-waarborg misschien niet zo belangrijk is. Hier komt opnieuw de problematiek aan de orde dat door het laattijdig gepubliceerd worden van de nieuwe FIVA-reglementering een aantal verkopers dreigen hun geduld te verliezen waarbij een aantal schepen in Nederlandse handen kunnen terechtkomen. Dit moet ten allen prijzen worden vermeden en daarvoor werd in samenspraak met Bart Schiltz, beheerder van het Redersfonds, de nodige stappen ondernomen om voor de heer Salliauw na te gaan of er eventueel via het Redersfonds geen overbruggingskrediet kan worden toegekend waarbij aan de

betrokkene een waarborg zou kunnen worden verleend in afwachting van de totstandkoming van het FIVA.
Dhr Salliauw schijnt te voldoen aan alle voorwaarden die het nieuwe financieringsinstrument voor investeerders oplegt. Groot probleem in casu blijft dus de borg, daar de BBL niet happig blijkt te zijn om een borg te nemen op een vaartuig dat trouwens meer dan dertig jaar oud blijkt te zijn. Ook wanneer het Informatie-centrum de BBL duidelijk maakt dat het vaartuig via de pk's ontegensprekelijk een belangrijke waarde vertegenwoordigt, meent de bank dat het niet over voldoende zekerheid beschikt met name voor het geval wanneer de eigenaar de licentie van het vaartuig zonder het vaartuig verkoopt. De bank blijkt in de huidige stand van zaken over onvoldoende waarborgen te beschikken om een bestemmingswijziging van de licentie te kunnen opvolgen. Het hypotheekkantoor zou niet verplicht zijn om een bestemmingswijziging van de licentie aan de kredietverlener mee te delen. De bank zou nu op korte termijn proberen na te gaan of ze over geen andere garantie kan beschikken. Een oplossing zou zijn dat de Dienst Zeevisserij (federale overheid die bevoegd is voor het uitreiken van vergunningen) aanvaardt dat het origineel van de visvergunning bij de kredietverstrekkende instantie in pand wordt gegeven. In dat geval moet de reder enkel een afschrift van die visvergunning aan boord van het vaartuig hebben. Het blijft echter zeer de vraag in hoeverre de bank de oplossing zal aanvaarden. Voorlopig zal dhr Salliauw in privékringen kijken of hij niet zelf de nodige financiële middelen kan bijeenrapen om voldoende borg samen te brengen.

◊ Op 7 augustus 1997 was er bezoek van dhr Vanhoucke, schipper vergezeld van een matroos die opnieuw kwam informeren naar de vooruitgang in het FIVA-dossier. Beiden hadden een tijd terug hun oog laten vallen op de N 723. Op advies van hun boekhouder hebben zij echter een afwachtende houding aangenomen in dat dossier waarbij uiteindelijk een andere kandidaat die eveneens bij het Informatiecentrum is komen polsen, met name dhr Wilfried Mussche, voorlopig een compromis heeft gesloten tot overname van de N723. Dhr Vanhoucke en zijn collega zijn voorlopig aan het uitkijken naar een ander vaartuig dat eventueel over te nemen is. Vanzelfsprekend wachten zij ook de publicatie van het FIVA af. Voor hen is de overheidswaarborg fundamenteel om eventueel een overname te kunnen realiseren.

◊ Ook inzake de vooruitgang van het FIVA dossier komen steeds opnieuw vragen binnen bij het secretariaat van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Ondermeer de rederij Flamingo gevestigd te Zeebrugge stelde opnieuw de vraag wanneer de effectieve puclikatie van de uitvoeringsbesluiten kan verwacht worden.

◊ De bvba Enterpêche die momenteel een Franse rederij uitbaat heeft een zaakvoerder die woonachtig is in Menen. Deze man is geïnteresseerd om een Vlaamse rederij op te richten waarbij hij vanzelfsprekend een licentie van een Vlaamse reder zou overkopen. Daaromtrent heeft hij een aantal vragen. Zal een reder die voordien reeds in Frankrijk als reder actief was als een startende reder in Vlaanderen worden beschouwd daar hij voordien in Vlaanderen nog geen rederij heeft geleid. De reder heet Damman Jean-Pierre. Kan de ervaring die een schipper op een buitenlands vaartuig heeft opgedaan in aanmerking komen voor de ervaring die voorgeschreven is in de FIVA-reglementering?
Kan de toegekende subsidie verdeeld worden onder een stuk rentesubsidie en een stuk kapitaalsubsidie?

◊ De heer Peter Vanboven van het bedrijf Distri-fish is geïnteresseerd in de aankoop van een tweedehands vissersvaartuig. Zijn vader heeft ongeveer dertig jaar gevaren en zelf heeft hij ook een zekere ervaring als motorist op een klein kustvissersvaartuig. Hij heeft interesse in de aankoop van een kustvissersvaartuig. Er wordt hem meegedeeld dat hij hiervoor 5% rentesubsidie gedurende tien jaar kan ontvangen. Ook de mogelijkheden inzake borgstelling door de Vlaamse overheid worden hem meegedeeld. Van belang is wel dat de werkende vennoten tenminste 50% van hun tijd aan de rederij zouden besteden en tenminste 50% van hun inkomen halen uit de redersactiviteit. Dit is niet onbelangrijk daar hij momenteel actief is als visgroothandelaar.

◊ De heer Soetewey is *actief in de vishandel en wil* samen met een bemanningslid eventueel *een tweedehands vaartuig aankopen* in het grote vlootsegment. Hij doet navraag of er in het grote vlootsegment vaartuigen ter beschikking zijn voor verkoop. Er wordt hem meegedeeld dat in elk geval de werkende vennootschap ten minste 50% van de aandelen in handen van de nieuw op te richten vennootschap zal moeten hebben. De heer Soetewey stelt de vraag dat wanneer het Informatiecentrum enige weet heeft van vaartuigen die te koop zijn in het grote vlootsegment, deze informatie aan hem zou worden overgemaakt. De heer Soetewey klaagt verder over een gebrek aan openheid vanwege de aanvoersector inzake hetgeen te koop aangeboden wordt op de markt. Eénmaal er iets te koop is krijgen buitenstaanders dit pas te horen wanneer de overdracht reeds gerealiseerd is. Voorts stelt hij de vraag hoeveel percentage van de totale kostprijs van de

investering er door de investeerder dient te worden ingebracht om met redelijke kans op slagen te kunnen starten. Vaak wordt uitgegaan van een inbreng van 15% op de totale investering om het dossier door de kredietinstelling als startensklaar te laten beschouwen. Men mag echter duidelijk voorop stellen dat een vast percentage moeilijk gehanteerd kan worden. Veel is afhankelijk van de staat van het vaartuig en de manier waarop het vaartuig door de vorige uitbater is onderhouden. Voorts is het ook moeilijk om een duidelijke prognose te maken naar de te realiseren omzet van het betrokken vaartuig. In elk geval is het moeilijk om een duidelijke lijn te trekken inzake het algemeen voorop stellen van een vast percentage eigen inbreng op de totale investering om met zekere slaagkansen het nieuwe investeringsplan tegemoet te gaan.

- ◊ De Heer Burgmans stelt dat een *palingweek* niet subsidieerbaar is volgens de administratie Land- en Tuinbouw. Hij beweert dat men in het buitenland voor dergelijke investeringen wel subsidies heeft verleend. Het aspect is aangekaart bij de heer Joris Relaes van het kabinet van Minister Van Rompuy.
- ◊ De aquacultuur stelde de vraag waarom viskwekers op een andere manier worden behandeld dan sierteeltkwekers. Met name het subsidiëren van sierbloemen zou eventueel mogelijk zijn terwijl dit niet het geval is voor *het kweken van siervissen*. Een ander aspect is het investeren in bepaalde landbouwwerktuigen, die noodzakelijk zijn voor de uitbating van een aquacultuurbedrijf.
  Er wordt daarbij ondermeer gedacht aan:
  - * een laadgraafinstallatie,
  - * een vrachtwagen voor het transporteren van levende vis,
  - * een tractor,
  - * een eg die op bepaalde manieren noodzakelijk is voor het uitbaten van het bedrijf.

  Contactname met de administratie Land- en Tuinbouw leerde ons dat deze investeringen subsidieerbaar zijn op voorwaarde dat ze inherent verbonden zijn aan de uitbating van het viskweekbedrijf in kwestie. Dat zou bijvoorbeeld kunnen aangetoond worden voor wat de investering in een vrachtwagen betreft, door het tonen dat die vrachtwagen speciaal is ingericht voor het transporteren van levende vis en niet kan gebruikt worden voor andere transporten.
  Ook het inzetten van grondbewerkingstuigen kan soms noodzakelijk zijn voor het droogleggen van een bepaalde vijver wat op zich dan ook weer verantwoord kan zijn naar een degelijke uitbating van een viskweekbedrijf toe.
  Basisprincipe voor de ALT is in elk geval dat men niet happig is om transportmiddelen te financieren via het FIVA. Uitzonderingen zijn echter mogelijk, de bewijslast ligt dan echter bij de investeerder.
- ◊ De *Vlaamse Visserijcoöperatie* wil tweedehands gebouwen aankopen en hiervoor beroep doen op het FIVA. Voor wat de coöperatie betreft is de aankoop van de grond en het gebouw eventueel subsidieerbaar.
- ◊ De heer Flitser vraagt of er via het FIVA steun voorzien is voor investeringen die de coöperaties uitvoert bij het aanschaffen van producten. Met andere woorden kan er steun worden verleend voor het dekken van kosten die de coöperatie betaalt om bepaalde producten te verwerven en later weer te verkopen. Het lijkt ons evident dat de coöperatie geen subsidies kan bekomen voor het aankopen van producten die later weer verkocht worden. Dit zou in strijd zijn met de *Europese concurrentieregelgeving* die er over moet waken dat ook de kleinhandel en toeleveranciers tegen normale marktvoorwaarden verder kunnen concurreren. De coöperatie kan wel subsidie bekomen voor het aanschaffen van infrastructuur en apparatuur die hen in staat stelt om hun bedrijf uit te baten. In vele gevallen kunnen kleinhandelaars en toeleveranciers van soortgelijke subsidiemogelijkheden gebruik maken.

Het is evident dat deze opsomming *niet limitatief* is maar slechts een greep uit de vele dossierstudies omvat.

C. Informatiedag voor de aquacultuursector

Donderdag 25 september II. organiseerde het Vlaams Visserij Informatiecentrum een informatienamiddag voor de aquacultuursector in het Ecocentrum De Goren te Mol. Met Mol werd geopteerd voor een centrale lokalisatie inachtgenomen de herkomst van het merendeel van de viskwekers. De informatiedag mag een succes genoemd worden gezien de grote opkomst. Meer dan de helft van de aangeschreven viskwekers daagden op en toonden zich vrij actief in het naderhand georganiseerde vragenuurtje.

In België bestond er sedert de regionalisering van bevoegdheden een soort lacune voor wat betreft steun aan de aquacultuursector. Het landbouwinvesteringsfonds behoorde tot de federale materie en de economische expansiewetgeving tot de gewestelijke materie. Geen van beiden voorzag echter steun aan de aquacultuursector. Er was wel het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 betreffende de ondersteuning van de zeevisserij en aquacultuur waarop echter geen uitvoeringsbesluiten voor de aquacultuur werden uitgevaardigd. Het FIVA zal hierin derhalve verandering brengen.

Tijdens de informatiesessie werd de klemtoon gelegd op de Vlaamse én Europese subsidiemogelijkheden voor investeringen allerhande. Nadien werd de theorie aan de praktijk getoetst. Uit de opmerkingen die door de viskwekers werden gemaakt, bleek dat de sector voornamelijk met de volgende problemen kampt.

Wat baat het van subsidies te kunnen krijgen voor uitbreiding van bedrijven als de bestaande gewestplannen en plannen van ruimtelijke ordening in de regio elke expansie van viskwekers onmogelijk maken. De meeste viskweekbedrijven situeren in een groenzone en komen als dusdanig niet in aanmerking voor uitbreiding.

Er werden eveneens nogal wat opmerkingen gemaakt omtrent de bekwaamheidsvereisten die door het nieuwe FIVA waren voorgeschreven. Daar zijn de regels van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds van toepassing. Voor het ondersteunen van starters wordt vrij globaal vereist dat ze ofwel een diploma A2 (hoger middelbaar onderwijs) hebben in een landbouwkundige of tuinbouwkundige afdeling ofwel een diploma A1 (hoger onderwijs) in een agrarische richting ofwel een diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs ofwel een universitair diploma (bij voorkeur bio-, landbouw-, scheikundig ingenieur of licentiaat biologie).

Afgestudeerden uit het hoger secundair onderwijs (A2), hoger onderwijs of universitair onderwijs die niet dergelijke "agrarische" specialisatie gevolgd hebben, moeten 2 jaar ervaring kunnen voorleggen. Dat stuitte op nogal wat onbegrip bij de sector. Deze filosofie wordt echter verantwoord door het feit dat de ALT voornamelijk de mensen die een opleiding in functie van hun beroep hebben gevolgd willen honoreren.

Voor het ondersteunen van bestaande bedrijven zijn de voorschriften minder streng. Naast de categorieën die we hierboven hebben opgesomd komen óók de volgende personen in aanmerking. Zij die een diploma van het lager secundair onderwijs of een kwalificatiegetuigschrift afgeleverd na minimum 4 leerjaren van het secundair onderwijs behaalden én daarenboven tenminste 2 jaar ervaring kunnen voorleggen. Wie qua diploma's helemaal niet onder één van bovenstaande categorieën ressorteert, kan toch subsidies bij investeringen bekomen voorzover hij reeds minimum 5 jaar actief is in de aquacultuursector.

1.2 Steunmogelijkheden voor visverwerking, visgroothandel en toeleveranciers: expansiesteun en FIOV

De nevensectoren zoals de visverwerkende industrie, de visgroothandel en de sector van de toeleveranciers toonden eveneens ruime belangstelling voor de subsidiemogelijkheden voor hun bedrijven. In dat verband werd daar waar mogelijk het FIOV (de Europese steun) en het Vlaamse luik met name de expansiesteun nader toegelicht. Ook daar werd nagegaan of de firma in kwestie voor subsidie in aanmerking kon komen.

A Administratief - technische vragen

De vraag wordt gesteld of in de toekomst reders die investeringen willen uitvoeren aparte *formulieren* dienen in te vullen voor een Europese steunaanvraag. De ALT stelt dat het de bedoeling is om de FIOV-steunaanvraag te integreren in de FIVA-formulieren. Momenteel volstaat het om gebruik te maken van de FIVA-formulieren om zowel Europese als Vlaamse steun aan te vragen waarbij men wel kan specifiëren dat met het formulier zowel Europese als Vlaamse steun wordt aangevraagd.

In principe zijn alle afschrijfbare investeringen subsidieerbaar. Normaal komen *enkel investeringen in onroerende goederen of goederen die onroerend zijn door bestemming* in aanmerking voor subsidieerbaarheid. Op deze regel bestaan wel een aantal *uitzonderingen* waarbij bijvoorbeeld een

heftruck aangeschaft door een visverwerkend bedrijf toch eventueel in aanmerking kan komen voor steun. Dus roerende goederen zijn in principe niet subsidieerbaar behoudens enkele uitzonderingen. Belangrijk is dat het FIOV in principe enkel steun verleent aan inherente visserijbedrijven. Bijvoorbeeld een koeltransportbedrijf kan normaal niet van het FIOV genieten tenzij in de statuten van het bedrijf expliciet vermeld is dat de activiteiten van het bedrijf zich uitsluitend op de visserijsector concentreren.

De economische expansiesteun wordt geregeld door 3 reglementeringen, elk met hun eigen *toepassingsgebied*, te weten:

	TOEPASSINGSGEBIED
1. De wet van 30/12/1970 betreffende de economische expansie.	Investeringen door middelgrote- en grote ondernemingen in een ontwikkelings- of bufferzone van het Vlaamse Gewest met tewerkstellingsaangroei.
2. Het decreet van 15/12/1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest.	Investeringen in het Vlaamse Gewest door middelgrote- en grote ondernemingen die niet resorteren onder de expansiewet.
3. De wet van 04/08/1978 tot economische heroriëntering.	Investeringen in het Vlaamse Gewest door kleine ondernemingen en éénmanszaken.

Welke investeringen komen in aanmerking?

Een belangrijke basisvoorwaarde is dat de investeringen een minimum afschrijvingsduur van 3 jaar moeten hebben.
Bij gebouwen gaat het niet uitsluitend om nieuwbouw. Ook verbouwingen komen in aanmerking.

Welke financieringsvormen zijn *subsidiabel*?

Hier stelt zich ondermeer de vraag naar de inschatting van "eigen werk". Het is evident dat de waardebepaling redelijk moet zijn en moet kunnen aangetoond worden.

Hoe wordt de expansiesteun *berekend*?

Er wordt vertrokken vanuit 2 groepen: groep A: basissteun van 3%
groep B: basissteun van 0%

Daar bovenop komt dan de bijkomende steun. Het percentage is verschillend naargelang de aard van de investering. Interessant om weten is dat men niet op een voorafgaande goedkeuring moet wachten, alvorens met de investering te starten. Wel moet de investering gerealiseerd zijn binnen de 2 jaar na de registratie van het dossier. Voor het criterium "bijkomende tewerkstelling" is de referentieperiode bepaald op de 4 kwartalen, voorafgaand aan het kwartaal, waarin de aanvraag is ingediend. Wat het aspect "Uitbreidingssteun" betreft, stelt zich hier de vraag naar het al of niet vereist zijn van een bodemattest. Dit is op heden nog geen uitgemaakte zaak. Verder weze opgemerkt dat het luik "Ecologische Investering" veruit het belangrijkste is, althans naar het steunpercentage toe: 15%. Het moet echter wel gaan om de ecologische meerkost (= investeringen die het beter doen dan de strengste wettelijke normen). Er wordt opgemerkt, dat de aanwending van zowel de rentetoelage als van de kapitaalspremie, volledig vrij is, m.a.w. ze moet niet noodzakelijk worden aangewend voor de aflossing van de voor deze investering aangegane schulden.

In principe is de visserij uitgesloten voor expansiesteun. Het transport komt wel in aanmerking voor infrastructuurinvesteringen tenzij rollend materiaal. Eenmaal echter FIOV wordt toegekend, dan is de lidstaat verplicht om 5% Vlaamse expansiesteun toe te kennen. In dat kader kan eventueel wel rollend materiaal worden gesubsidieerd. Een verwerkingseenheid kan in principe in aanmerking

komen voor expansiesteun. In dat verband werd contact genomen met mevrouw Swyngedouw van de Administratie Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

B. Dossierstudies

Hierna volgen een klein aantal dossierstudies in het kader van FIOV en de Vlaamse expaniewetgeving.

◊ Volgens de heer Bonny zou de sector al de oefening hebben gemaakt over welke bestemmingsmogelijkheden deze haringhal zou kunnen bekomen. Daar zouden tot op heden weinig investeringsinitiatieven uit voortgekomen zijn. In elk geval wil de Stad Oostende de vismijn compartimenteren. De vraag wordt gesteld, welke steun daarvoor kan worden bekomen. Stad Oostende wil geen beroep doen op 5b of PESCA-middelen voor de *compartimentering van de vismijn* te Oostende. Er zou een beroep kunnen worden gedaan op de 5a-middelen (FIOV) en eventueel uit de gemeentelijke trekkingsrechten, die men van de overheid bekomt. Er wordt benadrukt, dat enkel FIOV-steun kan worden verleend op voorwaarde van cofinanciering van de regionale overheid. Een bijkomende financiering naast het FIOV is derhalve onontbeerlijk voor de verwezenlijking van het project. De aanvraagformulieren voor FIOV-steun voor uitrusting van vissershavens, zullen worden opgestuurd aan Stad Oostende. Mocht de projectindiener moeilijkheden ondervinden bij het invullen van het aanvraagformulier kan hij een beroep doen op de diensten van het Informatie- en Begeleidingscentrum. Er wordt duidelijk gemaakt dat de documenten dienen worden opgestuurd naar de Administratie Land- en Tuinbouw - Afdeling Structuur en Investeringen. De heer Bonny van stad Oostende informeert of men de FIOV-formulieren reeds voor de effectieve aanbesteding van de werken kan indienen bij de Administratie Land- en Tuinbouw. Dit wordt bevestigend beantwoord. Dit betekent dat een dossier ook tijdens de studiefase reeds aan de bevoegde administratie kan worden overgemaakt. (uit "vergadering van 11 februari 1998")

◊ *Stad Nieuwpoort zal een FIOV-dossier indienen voor de renovatie van de stedelijke vismijn.* Voor wat het regionale steungedeelte betreft zal een beroep worden gedaan op de middelen die voor Stad Nieuwpoort voorhanden zijn via de gemeentelijke trekkingsrechten. Dit budget, dat jaarlijks ter beschikking van een stad wordt gesteld, mag maximaal ten belopen van 80% aan een bepaald project worden besteed. Ter renovatie van de vismijn is men van plan om 25% van het investeringsbedrag te laten betoelagen met middelen afkomstig uit de gemeentelijke trekkingsrechten en met 25% FIOV-middelen. Meer dan 50% van de investering kan sowieso niet betoelaagd worden. Dat betekent dat de overige 50% zal betaald worden met middelen van Stad Nieuwpoort. ("uit "vergadering van 11 februari 1998") Stad Nieuwpoort is bereid om te investeren in haar veiling. Een vraag die zich stelt is: is de onderneming eigenaar van andere ondernemingen? Wordt de stad hier als een onderneming als dusdanig beschouwd? En moet men om het begrip onderneming in deze context te interpreteren uitgaan van de stad als initiatiefnemer of van de veiling als initiatiefnemer? Volgens informatie zou het wel degelijk de vismijn zijn die op deze vragen antwoord moet leveren. In die zin is het vanzelfsprekend dat de visveiling enkel eigenaar is van de visveiling als dusdanig. Mag het dossier worden ingediend met vermelding van "de onderneming" op het aanvraagformulier? Dat kan. Gezien hier beroep wordt gedaan op FIOV-steun voor niet-reders is de minimuminvestering van 5 mio BEF vereist om voor subsidiëring in aanmerking te kunnen komen. De statuten van de vismijn en - voor zover aanwezig - de inschrijving in het handelsregister dienen met het aanvraagformulier te worden opgestuurd.
Wat de vraag naar een milieu-certificaat betreft zou het volstaan om een document bij AMINAL op te vragen waarin vermeld wordt dat voldaan is aan de VLAREM-wetgeving. In principe dienen de aanvraagformulieren te worden opgevraagd die bestemd zijn voor de sector "commercialisatie en verwerking". Ook voor promotie zijn er speciale aanvraagformulieren. In die zin zou de veiling geen aanvraagformulier voor de uitrusting van vissershavens dienen in te vullen. (uit "vergadering van 5 maart 1998")

◊ *Scheepswerf IdP heeft de volgende vragen* :
Kan men nieuwbouwen op een bestaande licentie?
Welke methode wordt gehanteerd voor het berekenen van een subsidie, deze op basis van BT of deze op basis van GT? De verschillende benadering levert bij subsidiëring essentieel verschillende resultaten op, bijvoorbeeld voor een schip van 110 bruto registerton: voor zover de berekening in BRT gebeurt zal de maximum subsidie 16,3 mio BEF bedragen. Wanneer de berekening in GT of in BT gebeurt, zal deze subsidie maximum 13,2 mio BEF bedragen. Dit zou volgens de Heer Steen van IdP een verschil van ongeveer 15% uitmaken. De vraag kan worden

gesteld: hoe gebeuren de huidige berekeningen in investeringsdossiers? Navraag bij de ALT leerde dat de ALT de voor de reder meest gunstige berekening hanteert.

◊ Acutra wil een koeltransporteenheid bouwen op het bedrijventerrein nabij de Zeebrugse Visveiling. Welke steunmogelijkheden zijn daar haalbaar? Misschien een FIOV-steun ten bedrage van 25% voor de vroeger reeds vermelde investeringen (bouw, aanleg parking, groenaanleg, aanleg sanitaire installaties, ...). Naast die 25% FIOV-steun kan er eventueel ook 5% expansiesteun worden verleend. Hier wordt het beginsel toegepast dat vanaf het ogenblik er FIOV-steun wordt toegekend het Vlaams Gewest sowieso verplicht is om 5% expansiesteun toe te kennen. Op die 5% expansiesteun kan er evenwel geen bonus verleend worden daar het hier om toepassing van een regel gaat in combinatie met de FIOV-steun. Rollend materieel zoals vrachtwagens komen principieel niet in aanmerking voor FIOV-steun. De initiatiefnemer dient gebruik te maken van de FIOV-formulieren die voorzien zijn voor uitrusting van vissershavens.

◊ De heer André Balbaert heeft met het Vlaams Visserij Informatiecentrum contact opgenomen voor het opstarten van een verwerkingseenheid voor vis in de haven van Zeebrugge. Er zal worden nagegaan of er subsidiemogelijkheden zijn voor het opstarten van een visverwerkend bedrijf in Zeebrugge, met name een bedrijf dat zich zou toeleggen op de verwerking van makreel en horsmakreel. Hij was geïnteresseerd of daar subsidiemogelijkheden voorhanden zijn.
Deze vissoorten zouden van buiten de Europese Unie afkomstig zijn, in Zeebrugge verwerkt worden en opnieuw geëxporteerd worden buiten de Europese Unie. Er is een overeenkomst bereikt met de douane om de in- en uitvoertaks (onder douanedocumenten) niet aan te rekenen. Nochtans blijft er een probleem bestaan met het Instituut voor Veterinaire Keuring dat de controle- en keuringsrechten meent te moeten heffen. De heer Balbaert stelt de vraag naar de wettelijke ondersteuning voor het heffen van dergelijke controle- en keuringsrechten.
Het project omvat derhalve het opstarten van een verwerkingszone voor ondermeer makreel en horsmakreel uit Noorwegen. Daarnaast zou ook tong en zonnevis uit Marokko geïmporteerd worden die deels in Breskens wordt geveild en deels wordt verwerkt in de verwerkingszone. De vraag is of daar steunmogelijkheden voor bestaan. Er zou ongeveer 17.000 ton quota beschikbaar zijn voor vrijwillige initiatiefnemers. Die quota zouden ondermeer afkomstig zijn van Zuid-Afrika. Daarnaast wordt ook de mogelijkheid voor verwerking van heek gesproken. De vraag stelt zich of geen Pesca-project zou kunnen worden opgemaakt voor het opstarten van een nieuwe verwerkingseenheid. Het initiatief kan uitgaan van de nv Stores en Food waarbij de heer André Balbaert als waarnemend zaakvoerder kan optreden. De heer Balbaert stelt de vraag naar een vergelijkende studie inzake keur- en controlerechten in België en in het buitenland.
Omtrent deze materie kan een afspraak worden gemaakt met het Instituut voor Veterinaire Keuring waarbij kan nagegaan worden hoe het komt dat bij een hoeveelheid van 500.000 kg vis een erg verschillende taxering gebeurt in Nederland en in België. Voor dergelijke hoeveelheid zou in Nederland ongeveer 180.000 BEF en in België 6,3 miljoen BEF aangerekend worden.
Principieel is voor het opstarten van een visverwerkingseenheid 5a-steun beschikbaar. Als regel geldt dan wel dat het om de verwerking van Europese vis moet handelen. In casu is er het probleem dat de betrokken vis afkomstig is van buiten de Europese Unie en na verwerking opnieuw kan geëxporteerd worden buiten de Europese Unie. De heer Beghein stelt dat hij de heer Balbaert reeds ontmoet heeft en dus gedeeltelijk op de hoogte is van het dossier. Als Europese regel zou gelden dat wanneer meer dan 50 % van de verwerkte vis afkomstig is van buiten de Europese Unie het dossier niet subsidieerbaar is. Dit sluit aan op de filosofie van waarom de overheid steun verleent aan de visverwerkende bedrijven. Deze steun is indirekt bedoeld als steun aan de Europese vissers. Deze hebben immers een nood aan een degelijke afzetstructuur in eigen havens. Niets verhindert dat het bedrijf echter aanspraak maakt op economische expansiesteun. In dit dossier kan de expansiesteun bovendien veel verder gaan dan de 5% waarover gesproken werd in het vorige dossier. Wanneer uitsluitend beroep wordt gedaan op de Vlaamse economische expansiesteun kunnen er bonussen in rekening worden gebracht om een verhoogd steunpercentage toe te kennen. Hier kan ondermeer rekening worden gehouden met het feit dat het gaat om de vestiging van een nieuw bedrijf op een industrieterrein en op een eerste tewerkstelling. Diverse factoren in acht genomen kan de steun oplopen tot ongeveer 15 à 18% Vlaamse steun. Er zijn problemen met het IVK dat controle- en keurrechten zou eisen voor producten die veredeld worden in een douanezone.

◊ Er zou een projectvoorstel kunnen worden ingediend voor de *promotie* van goedkope vissoorten. Voor dergelijke initiatieven zijn FIOV-middelen beschikbaar.

◊ De Onderlinge Visafslag van Oostende wil de nieuwe mijnzaal inrichten en de nodige apparatuur plaatsen. De vraag wordt gesteld welke steunmogelijkheden daarvoor voorhanden zijn

- ◊ De Zeebrugse Visveiling is geïnformeerd over bestaande subsidiemogelijkheden en over het uitwerken van een netwerk met andere Europese veilingen.
- ◊ De firma Deconinck is geïnformeerd over subsidiemogelijkheden bij het opstarten van een ijsfabriek te Oostende. Deconinck wil zich informeren in verband met de mogelijkheden van subsidies voor het plaatsen van een nieuwe ijsfabriek in Oostende. Dit technisch concept is volledig klaar, de plannen zijn ter beschikking. Hij stelt de vraag of het normaal is dat hij slechts aanspraak kan maken op 5% expansiesteun (Vlaamse steun) en 15% Europese steun (FIOV-steun). Principieel zou hij wat de expansiesteun betreft meer kunnen bekomen. Het percentage werd verminderd in functie van het feit dat hij eveneens Europese steun genoot. Met het Ministerie die zich bezighoudt met expansiesteun werd contact genomen maar op het betrokken nummer bekwam men geen antwoord. Ondertussen wordt ook onderzocht wat inzake Pesca en 5b mogelijk zou zijn om de ijsfabriek te laten subsidiëren. Doch het is zeer de vraag in hoeverre een ijsfabriek innoverend is en in hoeverre dit betrekking heeft op een toegepast onderzoek. In die mate zal Pesca-steun en 5b-steun waarschijnlijk moeilijk haalbaar zijn voor dit dossier. In elk geval kan de vraag worden gesteld waarom dergelijke steun geplafonneerd is in verhouding tot de eveneens bekomen Europese steun. (uit "vergadering van 26 augustus 1997")
- ◊ Aan de firma nv Marelec wordt toelichting verstrekt over subsidiemogelijkheden.
- ◊ Er werd contact genomen met de firma Astron te Zeebrugge om na te gaan of er voor de betrokken firma subsidiemogelijkheden zijn via het FIOV, Pesca en 5b.
- ◊ Andere *specifieke* vragen die gesteld werden zijn bijvoorbeeld :
  Kan men subsidie bekomen via 5a voor investeringen in Nederlands materiaal?
  Kan men het gemeenschappelijk deelnemen aan vakbeurzen betoelagen?
  Kan een universiteit gesubsidieerd worden bij de ontwikkeling van een bepaald idee ten bate van de visserijsector ?
  Kan de aankoop van aandelen van een vennootschap, waar er een bepaalde technologische kennis insteekt, gesubsidieerd worden? Neen, aankoop van aandelen is niet subsidieerbaar. Ook niet bij het verwerven van technologische know-how.

Het is evident dat deze opsomming *niet limitatief* is maar slechts een greep uit de vele dossierstudies omvat.

1.3. Informatieverstrekking 5b - visserijluik - PESCA

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft diverse informatiedagen georganiseerd. Er is contact opgenomen met de diverse schepenen van de *kustgemeenten* waarbij deze geïnformeerd zijn over de mogelijkheden van het 5b- en het PESCA-programma.

1.3.1. *Organisatie infosessies*

Voor die luiken waar er weinig respons was van de visserijsector heeft het Informatiecentrum geprobeerd om de sector meer te mobiliseren. Zo werd bijvoorbeeld een informatienamiddag georganiseerd voor de scheepswerven en aanverwante bedrijven. Daar werden de mogelijkheden conform het programmeringsdocument nader toegelicht. De belangstelling voor deze informatienamiddag was vrij groot.

Op advies van het Vlaams Visserijcomité werd een *werkbezoek* ingelast waarbij alle belanghebbenden uit het Vlaamse visserijgebeuren de mogelijkheid kregen om kennis te maken met hetgeen schuilt achter het Nederlands merkproduct "*Silver Sealed*". De directies van twee Nederlandse visveilingen, IJmuiden en Den Helder, zijn in samenwerking met de Zeebrugse Visveiling gedurende twee jaar intensief bezig geweest met de voorbereiding van een "vers-vis"-concept. Het zijn deze visveilingen die aanvoerder, handelaar en consument in de gelegenheid stellen gebruik te maken van een verpakking die de versheid van het verpakte product garandeert. De aanvoerders van verse vis worden aangemoedigd hun laatste vangsten per visreis apart van de overige vangsten en onder de meest ideale omstandigheden te bewaren en aan land te brengen. Als aan de gestelde voorwaarden blijkt te zijn voldaan komt deze geselecteerde super-verse vis in aanmerking om onder de geregistreerde merknaam "Silver Sealed" te worden doorverkocht. "Silver Sealed" staat derhalve voor een supervers product waarbij aan een aantal eigenschappen cumulatief moet voldaan zijn: het tijdstip van de vangst, de bewaarcondities, de opslagcondities en de verpakking. Deze bepalen samen het kwaliteitsaspect.

In Nederland heeft men derhalve onder dergelijke benaming een kwaliteitslabel geïntroduceerd. Voor de Vlaamse visserij was het uitermate interessant om na te gaan hoe in Nederland dergelijk systeem practisch wordt uitgewerkt. Mocht Vlaanderen zelf beslissen om uiteindelijk een kwaliteitslabel voor superverse Vlaamse vis in te voeren, dan is elke nuttige ervaring uit de omringende lidstaten meegenomen. De theoretische uitwerking van het label staat in Nederland reeds helemaal op poten. Tot een effectieve opname van het "Silver Sealed" product in het dagdagelijkse veilinggebeuren is men nog niet geraakt deels om economisch-opportune redenen deels om praktische redenen. De heer Schelling, operationeel manager, stak tijdens de rondleiding in de visveiling van IJmuiden niet onder stoelen of banken dat alle geledingen in de visserijsector dringend nood hebben aan het onderscheiden van verse en minder verse vis. De meest diverse praktische aspecten zoals het mijngebeuren, het ontwikkelen van de speciale verpakkingen via een speciaal daarvoor geconstrueerde machine, het nagaan van de versheidaspecten van verschillende vissoorten, een demonstratie van de software die het label ondersteunt en de samenwerkingsmodaliteiten met het Noorse Egersund kwamen tijdens het eerste gedeelte van het bezoek allemaal aan bod. In het tweede gedeelte nam de publiciteitsverantwoordelijke, Eli Vlessing, de taak op zich om via een verhelderend exposé exact uit te leggen wat onder het product "Silver Sealed" dient te worden verstaan. Zeer belangwekkend was de uiteenzetting waarbij de heer Vlessing specifieerde hoe men erin geslaagd was de zeevisgroothandel van het nut van een dergelijk kwaliteitslabel te overtuigen.

Het kwaliteitslabel "Silver Sealed" werd mogelijk gemaakt door de AKK (Stichting Agro Keten Kennis). Deze instantie creëert een stimulerend proces om de hele verkoopsketen te verbeteren. De hele handelsketen van producent naar consument moet beter worden bewaakt en begeleid. De Stichting Agro Keten Kennis beschikt over ongeveer 60 mio gulden waarvan 2 mio ter beschikking werd gesteld ter ontplooiing van het product "Silver Sealed". Via deze stichting wilde men steeds meer voldoen aan de vaststelling dat de consument steeds meer eigen verlangens inzake het product vis stelt. Daar waar het vroeger de handel was die steeds bepaalde soorten aan de consument opdrong, is het nu steeds meer diezelfde consument die zelf zijn eisen stelt inzake de vis die hij wil nuttigen. Er is dus een duidelijke evolutie van een zogenaamde "push-strategie" naar een zogenaamde "pull-strategie". Via de formule "Silver Sealed" wil men komen tot een volledig nieuwe situatie. Na de aanvoer moet er een differentiatie plaatsgrijpen waarbij de vangst van de laatste 24 uur van alle vaartuigen apart wordt behandeld. Deze vangsten zullen onderworpen worden aan de zogenaamde KIM-controle (Kwaliteits-Index Methode). Deze controle is ontwikkeld door het RIVO (het Rijksstation voor Visserijonderzoek) waarbij speciaal alle opgeleide keurmeesters volgens strenge versheidsnormen die partijen vis nauwkeurig zullen onderzoeken. De aanvoerders van verse vis dienen deze te sorteren op gewicht en op lengte. Beide aspecten staan garant voor de kwaliteitsnorm "Silver Sealed". Deze specifieke sortering is van groot belang naar de afnemers (horecaketens, distributie, ...) toe.

Het operationeel plan is derhalve gegrondvest op een aantal belangrijke peilers. Ten eerste wordt aandacht besteed aan vangsten van de laatste dag. Ten tweede is er het kwaliteitskenmerk. Ten derde wordt beroep gedaan op een verpakking (5, 10 en 15 kg). Als dusdanig wordt verse zeevis verpakt in solide, speciaal geïsoleerde kartonnen dozen vervaardigd van milieuvriendelijk recycleerbaar materiaal. Dit betekent dat de gebruikte dozen als grondstof beschikbaar komen voor hergebruik en er geen verplichting is die emballage te retourneren. Promotioneel zit men zeer sterk daar er gebruik wordt gemaakt van een doos waarop druppeltjes afgebeeld staan die sowieso een imago van frisheid uitstralen. Daarnaast is er de frisse klank als men het heeft over het product "Silver Sealed". Als zodanig is het product "Silver Sealed" volledig traceerbaar: de integrale behandeling grijpt plaats in de veiling (verpakking en plaatsing zegel). Aan de hand van dergelijk zegel moet het voor de handel duidelijk zijn van welk vaartuig en van welke visgrond de betrokken vis afkomstig is. Ten vierde, de overige producten worden verkocht in een verpakking van 20 kg of in tubs van 250 kg.

De heer Vlessing benadrukte dat er in alle geledingen een duidelijke mentaliteitsverandering nodig zal zijn: er moet niet méér maar wel beter en kwalitatief hoogstaander geproduceerd worden. De aanvoer dient duidelijk te worden gespreid: men moet evolueren van een zogenaamd bulkdenken naar een marktdenken. Het imago vers dient te worden opgevoerd en dit kan enkel door een differentiatie. Het systeem is duidelijk ideaal voor een vraagmarkt, het blijft echter een open vraag wat het label zal opbrengen in een aanbodmarkt. De heer Vlessing benadrukt dat de reders zelf

moeten zorgen voor een situatie van een vraagmarkt. Het is wel duidelijk dat de huidige omstandigheden in de visserij ideaal zijn voor de concretisering van het project "Silver Sealed".

De heer Vlessing legde uiteen dat de Nederlandse vereniging van zeevisgroothandelaars hun houding ten opzichte van het project volledig gewijzigd hebben. Dit is mogelijk gemaakt door een aantal punten. Ten eerste was het duidelijk dat de handel helemaal niet opgezet was met de zogenaamde bemoeienis van de veiling met het verkoopsproces. De veiling heeft van haar zijde duidelijk gesteld dat het niet aan de veiling toebehoort om het project zelf uit te werken. Voor zover de consument terzake dient te worden geïnformeerd, zou er door de veiling steeds naar de handel worden verwezen. Een tweede belangrijk aspect was de bereidheid om een zogenaamde overlegcommissie uit te bouwen. In deze commissie, waarin alle betrokken partijen zetelen, kan er over worden gewaakt dat er ten allen tijde wordt voorkomen dat er aan de handelaars schade wordt berokkend. In elk geval is duidelijk dat de houding van de zeevisgroothandel in Nederland ten aanzien van het project bijna met 180° is omgeslagen. Vooral door de uitwerking van de overlegcommissie zijn de handelaars zeer gunstig gestemd. Voor het uitwerken van het project was de medewerking van een minimum aantal reders en een minimum aantal zeevisgroothandelaars vereist.

Er zou gewerkt worden met een vaste dagprijs per verpakking 5,10 en 15 kg. Als de vaste dagprijs zou de gemiddelde prijs van de laatste 2 of 4 weken worden in acht genomen. Als dusdanig wordt die dagprijs elke dag herzien. Of men nu 2 dan wel 4 weken als referentieperiode zal gebruiken, wordt nog onderzocht. Misschien kan men in de toekomst als handelaar zijn bestellingen vooraf opgeven. Veel zal afhangen van hoe de aanvoerders er in slagen van op zee exact te bepalen welke hoeveelheden als "Silver Sealed" product zullen worden aangevoerd. De visveiling heeft in haar huishoudelijk reglement bepaalde aankoopminima vooropgesteld om als groothandelaar-koper tot het veilgebeuren te kunnen worden toegelaten. De veiling zal voorrang geven aan regelmatige bestellers. Continuïteit krijgt duidelijk voorrang op handelaars die enkel op bepaalde ogenblikken grote orders doorgeven.

In elk geval, met verpakkingen van 5,10 en 15 kg wordt geanticipeerd op een mogelijke toekomstige Europese wetgeving die verplichtingen zou opleggen wat betreft het gebruik van dozen met een maximumgewicht. Dit naar de hanteerbaarheid voor de werknemers-gebruikers toe. Deze dozen zullen het voorwerp zijn geweest van een strenge keuring: ze zijn 100% vrij van reuk en smaak.

De beleidsverantwoordelijken zijn in elk geval rotsvast overtuigd van het succes van het product "Silver Sealed". De ondertussen gevoerde publiciteit toonde reeds uitgebreid aan dat de consument een massale belangstelling heeft. De eerste publiciteitscampagne leverde alvast een massale vraag van restaurantbedrijven naar folders op. Daarnaast was er bijvoorbeeld ook de vraag van een TV-programma over koken om tijdens de uitzending vis uit een "Silver Sealed"-doos te mogen halen vooraleer aan de bereiding te starten. Het feit dat men nog niet gestart is met het verkopen van "Silver Sealed"-vis in de veiling is veroorzaakt door de aanslepende terughoudendheid van de handel. Men heeft derhalve wat vertraging opgelopen maar de beleidsverantwoordelijken zijn ervan overtuigd om nog in de loop van dit jaar met deze succesformule te kunnen uitpakken.

Het project wordt gepromoot door de VOF Silver Sealed. Dit is een vennootschap waarin de veilingen van IJmuiden en Den Helder participeren. Elke private afslag die wil voldoen aan de vooropgestelde kwaliteitseisen van het project kan in dit project participeren. Voor de Vlaamse visserij kan dit interessant zijn voornamelijk in het kader van de oproep van de Europese Commissie tot voorstellen voor internationale samenwerkingsprojecten en netwerkvorming voor van visserij afhankelijke gebieden. Binnen dit project zijn interregionale initiatieven voor de valorisatie van producten mogelijk. In elk geval, de Belgische delegatie was dermate enthousiast over het product dat de heer Vlessing zal worden uitgenodigd om in Vlaanderen de bestaande kritieken nopens het introduceren van een kwaliteitslabel te weerleggen.

Het project is als dusdanig gestart maar gestopt. IJmuiden zou aan de handel ongeveer 60 BEF/kartonnen doos (van 10 kg) betalen. In België zou volgens mevrouw Becaus-Pieters de handel moeilijk bereid gevonden worden een dergelijk bedrag te betalen voor een kartonnen doos. Ondertussen zou het Silver Sealed-project stilgelegd zijn en worden heropgestart in november. (Verslag studiebezoek visveiling IJmuiden van 20 juni 1997.)

Overzicht vragen die werden gesteld naar aanleiding van het bezoek van de heer Dekkers van de visveiling te IJmuiden (vragen en antwoorden, dd 13 oktober 1997).

- Wat is de haalbaarheid van het "Silver Sealed"-project voor goedkopere vissoorten?
Op korte termijn is dit niet haalbaar. Daarom wordt gestart met de duurdere soorten, deze kunnen gemakkelijk 1 à 2 Nederlandse gulden duurder worden.
- Beantwoordt de verpakking in kartonnen dozen aan de EEG-normen?
De verpakking blijkt ingespoten te zijn met polyethyleen. De verpakkingen zijn getest in Duitsland, zijnde het strengste land op het vlak van verpakkingseisen.
- De heer Desutter merkt op dat men in Lorient begonnen is met een soortgelijke verpakking. Terzake ligt de verantwoordelijkheid bij de schipper die de kwaliteit dient te verzekeren.
- De vraag wordt gesteld of de visveiling van IJmuiden overweegt filets in dergelijke verpakking te plaatsen. De visveiling niet. Maar er kan wel interesse bestaan bij firma's die leveren aan luchtvaartmaatschappijen.
- Wat met garnalen? De visveiling van IJmuiden geeft de voorkeur aan garnalen die machinaal gepeld zijn. Ook niet-gepelde garnalen kunnen echter in aanmerking komen.

Het ware aangewezen, dat de Rederscentrale, die als promotor in diverse projecten fungeert, eventueel tussentijdse studiedagen organiseert, voor de bekendmaking van resultaten aan haar leden. Deze opmerking werd overgemaakt aan mevrouw Mieke Blomme, boekhoudkundig bediende van de Rederscentrale.
(uit "vergadering van 23 december 1997")

Veiligheidsdag : Er heeft op 30 december 1997 een sensibiliseringsdag voor de bemanning en reders van vissersvaartuigen plaatsgevonden. Het sensibiliseren van de reders en de bemanningsleden van vissersvaartuigen gebeurde m.b.t. het gebruik van veiligheidsmateriaal en persoonlijke beschermingsmiddelen aan boord van een vissersschip.

De jongste statistieken, die betrekking hebben op het aantal arbeidsongevallen aan boord van vissersvaartuigen, leren ons dat het werken aan boord van vissersvaartuigen een ongewoon gevaarlijke job is. Heel wat ongevallen vinden hun oorzaak in het onachtzaam werken met boordapparatuur, het niet respecteren van een aantal elementaire basisregels aan boord, het gebruiken van inadequaat materiaal, het nonchalant omspringen met gevaarlijk technisch materiaal en het onvoldoende uitgerust zijn met alle noodzakelijke, veiligheidsbevorderende apparatuur. Daartoe werd het nuttig geacht om alle reders en bemanningsleden te informeren en sensibiliseren over de op de markt bestaande apparatuur en veiligheidsuitrusting die de arbeidsomstandigheden aan boord ten goede komen. Het organiseren van een dergelijke sensibiliseringscampagne vereist echter een degelijke organisatie. Er werd uitgekeken naar een zaal waarin voorlichting terzake kan worden verstrekt en waarin de op de markt bestaande veiligheidsuitrusting kan worden tentoongesteld. Bij de Europese Unie en de regionale overheden wordt navraag gedaan in hoeverre er brochures inzake veiligheid aan boord van vissersvaartuigen bestaan om deze ter plaatse te distribueren. Deze sensibilisering heeft tot doel de doelgroep op de meest uiteenlopende manieren bewust te maken van het aspect veiligheid en aan te zetten tot het effectief in de praktijk uitvoeren van dergelijke veiligheidsrichtlijnen.

Het doel van dit project is het sensibiliseren van reders en bemanningsleden van vissersvaartuigen naar het gebruik van veiliger en doelmatiger werkmateriaal, persoonlijke beschermingsmiddelen en veiligheidsbevorderende technieken. De reders werden eveneens geïnformeerd over de subsidiemogelijkheden voor investeringen in het gebruik van dergelijke apparatuur en technieken. De sensibilisering vond op diverse wijzen plaats : naast het aspect voorlichting werd er ook voldoende aandacht besteed aan de facetten praktische demonstratie en kennisname met het betrokken materiaal. Vanzelfsprekend heeft het project tot doel de veiligheid en de werkomstandigheden aan boord te verhogen.

*Evaluatie van de Veiligheidsdag van 30/12/1997 : d*e voorbereiding is vrij hectisch verlopen, doch uiteindelijk heeft de informatienamiddag vrij behoorlijk kunnen plaatsvinden. Er was een vrij grote tevredenheid bij de bezoekers en het aantal vissers zou bevredigend te noemen zijn. Toch wordt de vraag gesteld, of de vissers wel opeen voldoende wijze op de hoogte gebracht werden van het plaatsvinden van deze sensibiliseringsdag. Na zijn oproep via de informatiebladen van het Vlaams Visserij Informatiecentrum en de Rederscentrale, zijn alle vissers persoonlijk aangeschreven. De

vraag stelt zich, of de vissers zich op deze manier wel voldoende aangesproken voelen. Een affiche die wordt geplaatst aan boord van vaartuigen en in de vismijn kan eventueel ertoe bijdragen dat het doelpubliek beter wordt bereikt. (uit "vergadering van 5 februari 1998")

1.4. Steunmogelijkheden allerlei

Provinciale steun

De Provinciale premie die kan worden bekomen bij modernisering is een subsidievorm die bij heel wat reders in het vergeethoekje is geraakt. Toch is deze steunvorm niet onbelangrijk. Vooral voor kleinschalige investeringen kan de Provinciale toelage van 40% een serieus steuntje in de rug betekenen. Vrij recent werd deze premie van 10% bovendien naar 40% opgedreven. Aan de steun is wel een maximumbedrag van 280.000 BEF gekoppeld. Dit betekent dat reders die investeren ten bedrage van ongeveer 700.000 BEF optimaal kunnen genieten van deze premie. Wat de aard betreft komen alle investeringen die een modernisering of een verhoging van de veiligheid betekenen in aanmerking voor wat betreft het kleine vlootsegment (vaartuigen met een motorvermogen van maximum 300 pk). De grotere vaartuigen kunnen enkel op deze toelage aanspraak maken voor investeringen die de veiligheid bevorderen.

Doelstelling 4-programma

Minder gekend in de sector is het Doelstelling 4-programma : Betreffende de toepassing van het doelstelling 4-programma zou volgens de heer Desmyttere een uitzondering bestaan voor de visserijsector. Opleiding van vissers kan niet onder Pesca en wel onder 5b maar dan niet voor Zeebrugse vissers. In elk geval kan het Managementcomité de specifieke situatie van de zeevisserijsector aanvaarden en misschien toch toepassing van het 5B-programma aanvaarden. (uit "vergadering van 28 april 1997")

De vraag stelt zich: wat zijn de *mogelijkheden van Doelstelling 4 voor de visserijsector*?

Het doelbereik van Doelstelling 4 kan als volgt worden omschreven. Doelstelling 4 kan steun verlenen voor werknemers die actief zijn in een bepaalde economische sector, waarin zich ten gevolge van ingrijpende wijzigingen die zich hebben voorgedaan in het productieproces of in een andere fundamentele factor van de economische sector in kwestie, economische problemen op lange termijn kunnen manifesteren. Om onder Doelstelling 4 subsidiabel te zijn is het vereist dat het project handelt om werknemers die bedreigt worden met werkloosheid voor zover ze niet snel beantwoorden aan de nieuwe kwalificaties van de sector. Het economisch landschap binnen de sector in kwestie moet derhalve op een belangrijke wijze gewijzigd zijn. De opleiding die via Doelstelling 4 kan worden verstrekt moet als doel hebben de werknemers weer up-to-date brengen met de economische realiteit.

Dat Doelstelling 4 niet van toepassing zou zijn voor de visserijsector klopt niet. Het is een feit dat er voor wat landbouw betreft zeker problemen zijn, maar voor visserij gaan die problemen volgens de heer Vervloet niet op daar de visserij geen primaire sector is. De voorzitter van het Informatiecentrum vraagt of er eventuele mogelijkheden zouden zijn voor een firma uit Bredene (Captain Byrd). De heer Vervloet benadrukt dat Doelstelling 4 in geen geval investeringssteun kan verlenen. Wat niet betekent dat er geen steun kan worden verleend voor investeringen in opleidingscentra. Het is enkel rechtstreekse investeringssteun die sowieso uitgesloten is. Wanneer echter wordt geïnvesteerd in bepaalde infrastructuur die specifiek tot doel heeft werknemers op te leiden dan kunnen die investeringen vanzelfsprekend wel in aanmerking komen voor Doelstelling 4-steun. De coördinator meent in het profiel van Doelstelling 4 mogelijkheden te zien voor opleiding van vissers voor het aanleren van de technieken van de wulkenvisserij. Motivering: de visserijsector is een sector waarin er zich ten gevolge van het Europees beleid ingrijpende wijzigingen hebben voorgedaan. Er is een evolutie waarin de beschikbare quota een duidelijk dalende trend vertonen. Om aan die dalende trend het hoofd te bieden zit er voor heel wat vissers niets anders op dan het zoeken naar alternatieve visserijen. Dit gebeurt vaak op niet-gequoteerde soorten.

De voorwaarde om als project voor het doelstelling 4-programma in aanmerking te komen is dat de opleiding en de know-how die uit die opleiding voortvloeit ook kan worden aangewend voor andere bedrijven of voor andere sectoren. In dat verband is bijvoorbeeld steun gegeven aan de VDAB en

andere organisaties die vaak een grote impact op een bepaalde sector hebben. Ook hier wordt verwezen naar het voorbeeld van het leren werken van de vissers met de vistechnieken om op wulken te vissen. Er is een techniek die heel wat jonge vissers niet zouden beheersen. Als werknemers zouden ze eventueel voor het doelstelling 4-programma in aanmerking kunnen komen. In dat verband zou de wulkenvisserij als voorbeeld kunnen fungeren daar het vissen op wulken volgens bepaalde gegevens economisch rendabel zou zijn. Heel wat jonge vissers zijn echter helemaal niet vertrouwd met de techniek van de wulkenvisserij. In dat verband zou zich in zekere zin opleiding opdringen teneinde hen vertrouwd te maken met de vistechniek die eigen is aan de wulkenvisserij. Dergelijke opleiding zou via het Doelstelling 4-programma kunnen gesubsidieerd worden. Dit beaamt de heer Vervloet.

Een aspect is de nieuwe Europese normgeving die betrekking heeft op de HACCP-reglementering. Deze reglementering heeft tot doel de koudeketen zo min mogelijk te onderbreken. Vooral de werknemers die actief zijn in de visverwerkende nijverheid kunnen met deze nieuwe normgeving te maken krijgen. Ook aan hen zou een opleiding kunnen worden verstrekt die zou gesubsidieerd worden via het Doelstelling 4-programma.

Een derde aspect betreft het vrij algemene gegeven van de nood van administratieve bedienden om zich aan te passen aan de moderne burotica-vereisten. In dat verband wordt vooral gedacht aan het leren werken met Internet. De heer Vervloet benadrukt dat de subsidiëring via Doelstelling 4 van een VDAB-project voor het leren werken met Internet geweigerd is. Dit leunt veeleer aan bij een loutere bureau-opleiding die niet via het Doelstelling 4-programma gesubsidieerd wordt.
(Uit het verslag 12 mei 1997, 14.00 uur)

De vraag wordt gesteld of het inrichten van een opleidingsinfrastructuur subsidieerbaar is. Schriftelijk zou daar een negatief advies over gekomen zijn terwijl in een vorige vergadering met de heer Vervloet nochtans gespecifieerd werd dat opleidingsinfrastructuur wel subsidieerbaar zou zijn. De heer Ryckewaert poneert dat er in elk geval omzichtig moet worden omgesprongen met Doelstelling 4-projecten in de visserijsector daar zijner inziens de visserijsector een primaire sector is. De coördinator benadrukt dat de heer Vervloet van mening is dat de visserij helemaal geen primaire sector is. De heer Ryckewaert stelt dat landbouw en visserij normaal over één kam worden geschoren en dat landbouw duidelijk een primaire sector is. Ook het standpunt van de Europese Commissie zou in die zin luiden. Omzichtigheid is in elk geval aangewezen. Daarnaast is er het probleem van de interpretatie van wat onder opleidingsinfrastructuur wordt verstaan. Het aanschaffen van bepaald computermateriaal en brochures voor het verlenen van didactisch onderricht kan als opleidingsmateriaal worden beschouwd. Het plaatsen van een nieuw centrum is in dat verband veel problematischer. De vraag wordt gesteld of het niet meer aangewezen is om voor dergelijke dossiers gebruik te maken van de subsidies voorzien in het Doelstelling 5b-programma maatregel A.4.3. De coördinator beaamt dit maar stelt dat hij door de heer Tom Vanhoutte voor opleidingsinfrastructuur naar hem is doorverwezen. In elk geval zouden de opties kunnen overwogen worden voor een opleidingsproject jigging waarbij eerst in de sector kan worden nagegaan of er belangstelling is bij de vissers voor het aanleren van deze nieuwe vistechniek. Eenmaal men vaststelt dat er voldoende interesse is kan men in een project een geschikt vaartuig charteren. Het huren van een bepaalde locatie kan misschien wel in aanmerking komen voor steun als opleidingsinfrastructuur volgens de heer Ryckewaert. (uit "vergadering van 13 mei 1998")

Internationale samenwerkingsprojecten

Naast de traditionele communautaire steunprogramma's doet de Europese Unie regelmatig oproepen naar projectvoorstellen op het vlak van een specifieke materie. We denken hierbij aan projecten voor de kleinschalige kustvisserij, projecten voor de vissersvrouwen, projecten voor het economisch beheer van de zeeën en oceanen, ... Wat kleinschalige kustvisserij betreft had Europa het vooral begrepen op vaartuigen van maximum 12 meter lang. Op het vlak van de beroepsvisserij is er in dat verband voor België weinig te realiseren. De Belgische vloot is misschien wel één van de kleinste, Europese vloten anderzijds kenmerkt ze zich door haar grootschaligheid. Onze voorzitter heeft contact genomen met de Franse organisatie die de belangenbehartiging van Franse vissersvrouwen op zich neemt.

Naar aanleiding van de oproep voor het indienen van internationale samenwerkingsprojecten werd contact opgenomen met heel wat instanties actief binnen de sector. Eén daarvan was het Provinciaal

Maritiem Instituut waarbij de heer Jan Staelens ons een vroeger project overmaakte met betrekking tot de afstemming van beroepsgerichte vakken. Tussen het Middelbaar Nautisch Onderwijs van het Zeelandcollege te Vlissingen en het Provinciaal Maritiem Instituut te Oostende werd een soort samenwerking geïnstalleerd waarbij van Nederlandse zijde het volgende in project- en/of cursusvorm wordt aangeboden aan de Belgische docenten: het bekend maken/ verklaren van de opleidingsstructuur met deelkwalificaties in Nederland. Hiervoor is één docent gedurende vijf uur benodigd.

Diverse financiële voordelen voor vlaamse ondernemingen.

Door toepassing van het Vlaminov-decreet kunnen Vlaamse bedrijven een belangrijke premie bekomen indien tegelijkertijd aan een aantal voorwaarden is voldaan:

- ◊ Het bedrijf moet actief zijn in de sector van de bewerkende of verwerkende nijverheid, de bouwnijverheid of het wegtransport.
- ◊ Het personeelsbestand van het bedrijf in het Vlaamse Gewest moet in 1997 op het peil gebleven of uitgebreid zijn ten opzichte van 1996.
- ◊ De onderneming moet in 1997 geïnvesteerd hebben in materiële en immateriële vaste activa.

De omvang van de premie is afhankelijk van het aantal behouden arbeidsplaatsen in het Vlaamse Gewest. Ze is verschillend naargelang het handelt over zelfstandigen, eenmanszaken en kleine ondernemingen enerzijds of om middelgrote en grote ondernemingen anderzijds. Voor de eerste groep kan 20 000 BEF per personeelslid worden toegekend, voor de tweede groep 10 000 BEF per personeelslid. Daarnaast kan een extra premie van 5 000 BEF per nieuw aangeworven werknemer en 10 000 BEF per nieuw aangeworven laaggeschoolde of langdurig werkloze bekomen worden.

De volledige Vlaminov-premie is evenwel sowieso begrensd tot het totaal aan de ingekohierde onroerende voorheffing voor de in het Vlaamse Gewest gelegen onroerende goederen voor het aanslagjaar 1998 maar indien dit bedrag groter is dan het investeringsvolume in materiële en immateriële vaste activa in 1997, zal dit laatste het maximum zijn om de premie te berekenen. In elk geval zal de premie niet hoger zijn dan 4 009 220 BEF.

Zeer belangrijk is dat het bedrijf die dergelijke premie wil bekomen ervoor moet zorgen de aanvraag het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bereikt uiterlijk op 30 juni 1998. Bij het aanvraagformulier dienen een aantal nodige documenten te worden gevoegd zoals daar zijn het aanslagbiljet van de onroerende voorheffing en het bewijs van de tewerkstelling en van de investering.

Daarnaast zijn er nog twee andere gunstmaatregelen in verband met de onroerende voorheffing op materieel en uitrusting.
Ten eerste is er bevriezing van de indexatie van het kadastraal inkomen van genoemde goederen.
Ten tweede is er de volledige vrijstelling van onroerende voorheffing op nieuwe investeringen op materieel en uitrusting.

De indexatie van het kadastraal inkomen van materieel en uitrusting kan derhalve bevroren worden doordat een afzonderlijk kadastraal inkomen wordt toegekend aan deze goederen voor zover ze onroerend door bestemming zijn. De fiscus zal dergelijke behandeling pas aanvaarden als twee voorwaarden cumulatief voldaan zijn: ten eerste is voorgeschreven dat het materieel en de uitrusting duurzaam in de grond en het gebouw verankerd zijn ofwel daar steeds ter plaatse blijven omwille van bijvoorbeeld het gewicht en de omvang en daarnaast moet de eigenaar van dergelijke uitrustingsgoederen en van het onroerend goed dezelfde zijn. Traditioneel is de onroerende voorheffing een percentage van het kadastraal inkomen.

Wat is het kadastraal inkomen voor materieel en uitrusting dat onroerend door bestemming is? 5,3 procent van 30 procent van de aanschafwaarde. Normaal wordt het kadastraal inkomen geïndexeerd. Zo bedraagt de indexatiecoëfficient voor 1998 bijvoorbeeld 1,2281 tegenover 1,2084 vorig jaar. Bij bevriezing van de indexatie zal de onroerende voorheffing dezelfde blijven als in 1997 hetgeen voor het bedrijf in kwestie vanzelfsprekend een immens voordeel betekent.

De tweede maatregel betreft de volledige vrijstelling van onroerende voorheffing op nieuwe investeringen in materieel en uitrusting. Deze vrijstelling blijft wel beperkt tot de toename van het kadastraal inkomen van het bestaande materieel en uitrusting (maatstaf: kadastraal inkomen op 1 januari 1998) als gevolg van deze nieuwe investeringen.

1.5. Periodieke info-brochures

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum is gestart met het uitgeven van een driemaandelijks tijdschrift waarin de hele visserijsector op de hoogte wordt gebracht van de subsidiemogelijkheden op Europees en regionaal niveau. In dat magazine wordt ook aandacht besteed aan de ontwerpprojecten die op tafel liggen. Het is de bedoeling om in de toekomst belangrijke evenementen via een soort agenda in ons informatieblad aan te kondigen.

De informatie-brochures, waarvan een exemplaar in bijlage, werden toegestuurd naar alle bedrijven actief in de zeevisserijsector. De diverse overheidsadministraties, die over een bevoegdheid in de sector beschikken, bekomen eveneens een brochure. Daar een aantal personen stelde het informatiemagazine niet te ontvangen, werd contact opgenomen met de Post om na te gaan wat er fout was gelopen. De postbedeling bleek echter de exemplaren op adres en niet zozeer op naam af te leveren. Wat geen probleem opleverde bij kleine bedrijven of particulieren, echter wel bij grote administraties waar de receptie het voorziene aantal magazines wel ontving doch niet wist voor wie deze juist bestemd waren. Dit werd opgelost door de magazines in een folie op naam te versturen.

Ook het bereiken van de bemanning van vissersvaartuigen was niet evident. De adressen van deze personen konden wegens het recht op privacy niet vrijgegeven worden. Aldus, de stelling van het Hoofdwaterschoutsambt. Dit probleem wordt als volgt opgelost. De marktleiders van de Rederscentrale bekomen een hele reeks brochures en stippen op een speciaal daartoe opgemaakte lijst aan welke vaartuigen bevoorraad worden bij het veilen in de havens. Een reeks exemplaren kunnen ook bij het Departement Zeevisserij en de Rederscentrale worden gelegd waar belangstellenden deze kunnen meenemen.

Inzake het informatieblad stelt de voorzitter voor om deze eveneens toe te sturen aan alle gemeenteraadsleden van de relevante kustgemeenten. Dat betekent dat alle kustgemeenten waarin belangrijke visserijactiviteiten plaatsvinden op de hoogte kunnen gebracht worden van visserijnieuws via dit magazine.

1.6. Mededelingen aan de pers

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft op regelmatige basis de pers geïnformeerd over haar activiteiten en de evolutie in de communautaire programma's. Bepaalde activiteiten van derde instanties zoals het bezoek van een IJslands polyvalent vissersvaartuig te Blankenberge en de start van het project vis sorteren aan boord, werden op verzoek van betrokkenen eveneens aan de pers bekendgemaakt. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft het communiqué dat voortspruit uit het overleg van de visveilingen gepubliceerd in het informatieblad.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft aan de Rederscentrale, die bij diverse projecten als promotor fungeert, gevraagd om via een oproep in het informatieblad van de Rederscentrale de interesse bij reders voor deelname aan projecten te checken. Verder kan het interessant zijn om een soort enquêtering met betrekking tot de meest voorkomende problemen bij reders uit te voeren. Aan de hand van een soort enquête-formulier kan men een dergelijke vraaglijst opstellen.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft haar beleidsnota aan de pers overhandigd en toegelicht.

BELEIDSNOTA VLAAMS VISSERIJ INFORMATIECENTRUM

1/ Informerende rol

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft in de eerste plaats een informerende rol. Aan elkeen die komt aankloppen bij het Informatiecentrum kan eerstelijnsinformatie worden verstrekt. Voor zover mogelijk is het de betrachting van het Vlaams Visserij Informatiecentrum om iedereen wegwijs te maken in het wirwar van subsidiemechanismen, projectmogelijkheden en andere wettelijke

procedures. Waar geen uitsluitsel kan worden verleend, zal het Vlaams Visserij Informatiecentrum nagaan waar voor de informerende partij de nodige inlichtingen kunnen worden bekomen. Het centrum zal - eenmaal de nodige info bekomen - contact opnemen met de cliënt om uit te leggen hoe deze het best kan worden geholpen.

Eenmaal er een degelijk uitgewerkt projectvoorstel op tafel ligt, moet het centrum het bedrijf in kwestie begeleiden. Het initiatief tot het uitwerken van een project kan ook uitgaan van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Dit teneinde de wettelijke ondersteuningsmogelijkheden optimaal te benutten. In dat verband is het de taak van het Vlaams Visserij Informatiecentrum om alle betrokken partijen in het Vlaams Visserijcomité aan tafel te brengen en zodoende het hele project administratief te ondersteunen. Dit is eigenlijk de coördinerende en initiërende opdracht van het centrum.

Naast het individueel verstrekken van informatie zullen alle subsectoren op de hoogte worden gebracht van wat er reilt en zeilt in de visserijwereld via een periodiek vakblad. Het updaten van de visserijsector m.b.t. de voornaamste wetswijzigingen op Europees, federaal, Vlaams en provinciaal niveau kan zodoende driemaandelijks gebeuren. Daarnaast mag ook een verslag verwacht worden van de op til staande projecten, informatiesessies en andere activiteiten die de visserij aanbelangen.

2/ Coördinerende rol

◊ Wanneer er zich in één of andere subsector steeds opnieuw een specifiek probleem manifesteert, is het de taak van het Vlaams Visserij Informatiecentrum dit vraagstuk te detecteren. Dan kunnen de bevoegde autoriteiten worden gemobiliseerd om na te gaan of er voor de problematiek geen oplossing mogelijk is.

◊ Voor zover zich sensibilisering van een bepaalde doelgroep opdringt, kunnen informatiesessies worden georganiseerd waarop eminente autoriteiten worden uitgenodigd teneinde aan alle belanghebbenden uiteen te zetten hoe een bepaald reglement dient te worden toegepast of hoe een bepaald probleem best wordt aangepakt. Terzelfdertijd kan aan de betrokkenen de mogelijkheid worden geboden om vragen te stellen. De ervaring leert ons dat dergelijk colloquia-systeem steeds succesvol is en directe informatie-overdracht waarborgt.

◊ Zorgen voor een optimale wisselwerking tussen alle subsectoren in de visserijsector. Een goede standaardsamenwerking kan door een degelijke taakverdeling het efficiënt functioneren van de diverse subsectoren bevorderen.

3/ Informatie-overdragende rol

◊ Het Vlaams Visserij Informatiecentrum kan colloquia organiseren waarop wordt aangetoond hoe in het buitenland (andere lidstaten) bepaalde problemen worden aangepakt. De resultaten en voorstellen die voortvloeien uit de werkzaamheden van het Rijksstation voor Zeevisserij kunnen via het Vlaams Visserij Informatiecentrum aan de sector worden bekend gemaakt. In dat verband kan het Vlaams Visserij Informatiecentrum vernieuwend werken. Via het Vlaams Visserij Informatiecentrum kan de link worden gelegd met projecten die in andere lidstaten onder het PESCA-programma ressorteren.

◊ Projectontwikkelaars uit andere landen, die mogelijkheden aanbieden voor de diverse subsectoren, kunnen via het Vlaams Visserij Informatiecentrum hun ideeëngoed verspreiden.

4/ Administratief ondersteunende rol

Het administratief secretariaat van het Vlaams Visserijcomité wordt verzorgd door het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Daarnaast volgt het secretariaat van het Vlaams Visserij Informatiecentrum alle projecten op die kaderen in het PESCA-programma.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft in de tweede helft van februari 1998 via een persbericht de sector op de hoogte gebracht van de bestaande overschotten bij 5b. Het persbericht dat werd

verstuurd bleek resultaten op te leveren daar menigeen gereageerd heeft. Er werd benadrukt dat het om volwaardige projecten moet handelen.

De persconferentie van dinsdag 12 augustus werd terdege voorbereid. Voornamelijk inzake de taakverdeling tussen voorzitter en coördinator werden de nodige afspraken gemaakt. De voorzitter zal de inleiding voor zich nemen met daarbij een voorstelling van het Visserij Informatiecentrum. De coördinator zal een overzicht van de voornaamste communautaire programma's voor de visserij en dit gestoffeerd aan de hand van een aantal praktijkvoorbeelden voor zich nemen. Het aantal inschrijvingen is tot op heden vastgelegd op 11. De nodige praktische voorbereidingen worden getroffen inzake het vaststellen van de aanwezigen in de vorm van een aanwezigheidslijst en tevens het regelen van een gepaste ontvangst van de diverse journalisten.

In de persconferentie wordt vooral aandacht besteed aan de volgende punten: de werking en de rol van het Vlaams Visserij Informatiecentrum, het belang van de twee grote communautaire programma's Pesca en Doelstelling 5b voor de visserijsector en de betekenis van het nieuwe financieringsinstrument voor de visserij op het vlak van de instapmogelijkheden voor jongeren in de sector. Tijdens de persconferentie werden vragen gesteld inzake het op te richten commercialisatie- en dagcentrum voor de kustvisserij, naar de mogelijkheden voor de grote boomkorvisserij die zoals in de tekst vermeldt zeer sterk afgestemd is op de platvissoorten en naar praktische voorbeelden inzake experimentele visserijprojecten.

Net voor de persconferentie werden zowel BRTN televisie als Focus televisie geïnformeerd over de subsidiemogelijkheden voor de visserijsector. Een bijdrage verscheen in het TV1 journaal om 18.00 uur en 19.30 uur en in het Focus journaal van dinsdag 12 augustus. Daar wordt vooral aandacht besteed aan de mogelijkheden van 5b, Pesca en FIVA om de problemen in de sector te helpen oplossen enerzijds en dan de werking van het Vlaams Visserij Informatiecentrum als Pesca-project anderzijds. Tijdens de uitzending werd ruimschoots ingezoomd op het logo van het Visserij Informatiecentrum waarbij duidelijk werd dat het project steun geniet van de Europese Unie en het Vlaams Gewest.

Tijdens de conferentie kwam ook duidelijk aan bod dat er een probleem bestaat inzake modernisering van oudere vissersvaartuigen meer in het bijzonder zou modernisering voor heel wat vaartuigen problematisch zijn daar het aanbrengen van nieuwe apparatuur de stabiliteit in het gedrang brengt. In dat verband werd door het Vlaams Visserij Informatiecentrum benadrukt dat het plaatsen van een sorteerapparaat of het toepassen van de electrische visserijmethode voor heel wat vaartuigen haalbaar kan zijn. Het ontwerpen van een nieuwe vislier heeft juist de bedoeling de veiligheid van de bestaande vaartuigen te verhogen. Op het vlak van experimentele visserijprojecten werd uitvoering verwezen naar de inktvisvisserij, de wullokkenvisserij en de diverse mogelijkheden in diverse visgronden inzake diepwatervisserij.

- Het Nieuwsblad -

Woensdag 13 augustus 1997

Oostende

Redacteur: Willy Moons
Oude Zeedijkstraat 1, 8670 Koksijde
Tel.: 058-31.21.67 Fax: 058-31.55.22
Eindredacteur: Frank Michels
Tel.: 02-467.22.46 Fax: 02-466.59.46
Chef editie: Piet Boncquet

Visserijsector laat voor miljoenen subsidies liggen

NIEUWPOORT — De Vlaamse visserijsector laat jaarlijks voor miljoenen frank subsidies liggen. Conservatisme en onwetenheid over de mogelijkheden van subsidiëring zijn daarvan de hoofdoorzaak. Dat vertelde de voorzitter Manu Desutter uit Knokke-Heist van het Vlaams Visserij Informatiecentrum (VVI) in Nieuwpoort gisteren op een persconferentie. De belangrijkste bestaansreden van het VVI is informatie geven aan heel de visserijsector.

Het VVI gaf gisteren een persconferentie om hun jongste werkinstrument — een driemaandelijks tijdschrift dat op 2.500 exemplaren verdeeld wordt onder de bedrijven in de visserijsector — maar nam tevens de gelegenheid te baat om hun werking en vooral de vele subsidiemogelijkheden voor de visserij in de schijnwerpers te plaatsen. Via het Europese Pesca-programma is er nog 100 miljoen frank beschikbaar voor projecten in de visserij, via het 5b-programma nog 140 miljoen frank.

Het VVI — dat huist in het verlaten Bloso watersportcentrum in de Nieuwpoortse jachthaven — is een onderdeel van het Pesca-programma. „We staan niet alleen open voor de vissers maar ook voor de visverwerkers. Ook zij kunnen projecten indienen. Het is ongelooflijk hoeveel bedrijven onwetend zijn over de subsidiemogelijkheden die er allemaal bestaan. We gaan binnenkort alle bedrijven bezoeken en hen concreet informeren over wat er allemaal bestaat. Zo geraken we onze centen voor de scheepswerven niet kwijt", aldus coördinator Dirk Florizoone uit Zedelgem.

Conservatief

Ook het 5b-programma telt verscheidene luiken. Zo is er het aspect „technologische vernieuwing" om volgens modernere visserijmethodes te gaan vissen op minder beviste soorten die niet aan quota gebonden zijn. Via co-financiering van het Vlaamse Gewest en Europa kan er voor tachtig procent subsidie bekomen worden.

Er is al een project voor elektrovisserij (elektrische pulsen) in de garnaalvisserij goedgekeurd. Maar ook voor bijvoorbeeld de bevordering van de kwaliteit van de gevangen vis is er geld beschikbaar. Het VVI denkt aan een project voor sortering en weging van de vis aan boord „Door het wegvallen van de sortering aan land is de aangevoerde vis nog verser, wat goed is voor de kwaliteit. Dat kan gekoppeld worden aan het kwaliteitslabel voor de Belgische vis waaraan we aan het werken zijn", aldus Dirk Florizoone.

Ook voor de verhoging van de veiligheid van de bemanning liggen er centen te wachten. „Er is een projectvoorstel voor een nieuwe vislier. Die zal niet alleen de arbeidsomstandigheden verbeteren maar laat ook de beoefening van diepwatervisserij — een ander project — toe". (GVO)

■ Inlichtingen: VVI, Watersportlaan 9 in Nieuwpoort, 058-24.22.59.

13-08-97
HET VOLK

Centrum bundelt info voor visserij

vpoort

visserij en de visverwer-industrie hebben een nieuw ntrum waar ze alles te kunnen komen over subsi-gelijkheden en steunver-. Het Vlaams Visserij Infor-entrum heet het nieuwe ini- dat al enige tijd in Nieuw-gevestigd is. Het centrum is cht als onderdeel van Pesca, Europees steunprogramma e visserij.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum wordt gerund door oud-burgemeester Manu Desutter van Knokke-Heist met Dirk Florizoone (ex-Rederscentrale) als coördinator. „Voor de visserij zijn er twee steunprogramma's", zegt Manu Desutter. „Er is het 5B-programma voor de reconversie van de visserij aan de Westkust. En sinds vandaag dinsdag doen wij ook het secretariaat van het Pesca-programma."

Een belangrijk onderwerp voor subsidie zijn binnen de twee steunprogramma's de technologische innovaties voor de visserij. Een concreet project dat momenteel binnen 5B gesteund wordt, is bijvoorbeeld de elektrovisserij. Doel van het experiment is de vis met een kleine elektrische schok in de netten te jagen. Gehoopt wordt hiermee veel selectiever te kunnen vissen. Een selectievere visvangst moet ook bereikt worden door middel van 'jigging' of professionele lijnvisserij. Een computer bootst de bewegingen van aas in het water na en takelt de vis omhoog zodra die heeft toegehapt. De nieuwe manier van vissen kan al gebeuren met een bootje van nauwelijks tien meter lang.

Ook de steunmaatregelen van Pesca en 5B voor de (toeristische) reconversie van de visserij wil het Vlaams Visserij Informatiecentrum beter bekendmaken. Voorbeelden zijn Seafront in Zeebrugge en het Noordzee-aquarium in Oostende. Ander project is de toeristische opwaardering van de oude vissersbuurt rond de voormalige vismijn van Blankenberge.

Ten slotte voorziet het Pesca-programma ook in middelen om de vrouwen van vissers bij te scholen in onder meer boekhouding. Op die manier kunnen de vissersvrouwen actiever meehelpen in de onderneming van hun man, terwijl die op zee zit.

—K.C.

Gecentraliseerd in Nieuwpoort

Visserij infocentrum opent perspectieven

Het „Vlaams Visserij Informatiecentrum", gevestigd aan de Watersportlaan, wint aan spankracht. Sinds vorige week is er ook het secretariaat van het Pesca-programma (het Europees steunprogramma voor de visserij) gevestigd.

Het Vlaams Informatiecentrum, dat wordt geleid door oud-burgemeester Manu Desutter van Knokke-Heist en door Dirk Florizoone als coördinator, pakt nu ook uit met een eigen info-magazine. Het eerste nummer van dit driemaandelijks tijdschrift rolde zopas van de pers.

Manu Desutter blijft ondertussen beklemtonen dat iedereen die van dichtbij of van ver betrokken is bij de visserij hier in het Centrum in Nieuwpoort alle mogelijke gegevens zal kunnen bekomen over subsidiemogelijkheden en steunverlening. Het gros van de aandacht gaat uit naar twee grote communautaire programma's voor de visserij, Pesca enerzijds en 5 b anderzijds.

Pesca-programma

Het Visserijcomité heeft alvast een geactualiseerd document samengesteld waarin de specifieke acties die in aanmerking kunnen komen voor steun aan bod komen. Zo denkt men aan het bewerkstelligen van overlegplatforms waarbij alle bedrijven binnen een bepaalde bedrijfstak hun krachten kunnen bundelen. Ook het idee van een label inzake visserijproducten blijft levendig. Men denkt hierbij vooral in de richting van het product „tong".

Het Europees tongquotum bedraagt 28.000 ton, waarvan ons land niet minder dan 5.000 ton voor haar rekening neemt. Voor dergelijk product is een kwaliteitslabel dus zeer interessant. De vraag blijft evenwel in hoeverre de Belgische consument bereid zal zijn een meerwaarde te betalen.

In het Pesca-programma denkt men verder aan het bewerkstelligen van innovatieve experimentele zeevisserijproducten. Terzake kan worden gemeld dat vanaf medio september de vaartuigen O.51 van rederij Willy Versluys en de Z.27 van de rederij Blauwvoet zullen deelnemen aan het experiment tot het vissen van inktvis, in het Kanaal. Inktvisserij situeert zich hoofdzakelijk in de maanden september en oktober, maar het experiment zal tot eind dit jaar lopen. Vier zeereizen zijn al gepland. Bedoeling is niet alleen te zoeken naar de beste visgronden terzake, maar ook de migratie van deze vissoort te onderzoeken. Een andere maatregel in het Pesca-programma is het voorstel om vissersvrouwen bij te scholen, zodat zij beter in staat zouden zijn om de boekhouding van de onderneming van hun man bij te houden.

5 b-programma

Het kan niet worden ontkend dat de Vlaamse visserijvloot een zeer eenzijdige vloot is. Dit stelt onze vloot in een kwetsbare positie.

In het kader van het 5 b-programma beoogt men toegepast onderzoek naar de mogelijkheden om volgens modernere visserijmethodes te gaan vissen. Zo is er het project „elektrovisserij", waarbij men als doel heeft voor de garnaalvisserij een selectiever vistuig uit te testen. Een ander idee is om een IJslands vissersvaartuig naar hier te brengen als testvaartuig voor jigging en longlining.

Heel veel aandacht wil men ook besteden aan „visserijtoerisme". De Visserijcommissie meent dat de natuurlijke aanwezige visserij te weinig als toeristische troef wordt uitgespeeld om nieuwe, typische toeristische of recreatieve activiteiten en concepten uit te werken. (BN)

De Zeewacht - 22/10/97

Het Vlaams Visserij Infocentrum wordt aanspreekpunt visserij

NIEUWPOORT

Iedereen die ook maar iets te maken heeft met de visserijsector, en met concrete vragen zit, kan voortaan terecht bij de vzw Vlaams Visserij Informatiecentrum VVI. Coördinator is Dirk Florizoone, tot eind april nog deeltijds adjunct-directeur van de Rederscentrale.

De vzw VVI, met de Knokse ex-parlementariër en visserijspecialist Manu Desutter als voorzitter, is een in het kader van PESCA goedgekeurd Europees programma, en geniet als dusdanig ook financiële steun.

Dirk Florizoone wordt coördinator. *Foto Peter Maenhoudt*

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum is gehuisvest in de «piramide», Watersportlaan 9 te Nieuwpoort.

Wegwijs maken

Coördinator Dirk Florizoone zegt dat het de betrachting van het VVI is, om iedereen wegwijs te maken in het wirwar van subsidiemechanismen, projectmogelijkheden en andere wettelijke procedures binnen de visserijwereld. Het VVI kan ook colloquia organiseren.

«Het administratief secretariaat van het VVI wordt permanent waargenomen door Ilse la Gasse, terwijl ikzelf zoveel als mogelijk bij de te helpen partijen ga. Of dat nu in Zeebrugge, Oostende of waar dan ook is», weet Dirk Florizoone. «Het VVI betekent voor een stuk ook een belangrijke verlichting van het werk dat tot nog toe door de Rederscentrale werd verricht. Ikzelf wordt niet vervangen in de Rederscentrale. Voorzitter Bart Schiltz zal meer dan vroeger permanent op de Rederscentrale aanwezig zijn.»

Volgens Dirk Florizoone is het de bedoeling van het VVI om een driemaandelijks tijdschrift uit te geven.

Eddy SURMONT

Renovatie vismijn

OOSTENDE — De vierde fase van de werken aan de vismijn van Oostende begint, als het weer het toelaat, op maandag 27 januari. De werken kosten 15 miljoen en omvatten de inwendige renovatie van de riolering in de Kantinestraat en de vismijn. De aannemer is de nv Wegenbouw De Brabandere uit Veurne, onderaannemer is de nv Etersol uit Kapelle-op-den-bos. De werken duren tot eind mei. (GVO)

Het Nieuwsblad 18.1.97

Bevredigend jaar voor visserijsector

OOSTENDE/ZEEBRUGGE — De Belgische visserij deed het vorig jaar ondanks alles toch zo slecht nog niet. Dankzij een goede vangstspreiding werd het visseizoen 1996 met beperkte quota's toch succesvol rondgevist. Uitgedrukt in ton kabeljauwequivalenten witvis liepen de aan België toegekende quota witvis immers met 9% terug. In 1996 werd dan ook gewerkt onder strenge vangstbeperkingen, teneinde de visserij op de cruciale bestanden optimaal te spreiden.

Een twintigtal quotaruilen met andere Europese lidstaten hebben hier ook toe bijgedragen. Uiteindelijk werd de visserij op een tiental bestanden gesloten, waaronder vier tongbestanden en drie scholbestanden. Op de visserij op schelvis in de westelijke wateren na, waarvan de visserij al in april moest worden gestopt, volgden sluitingen pas tijdens het tweede semester. De sluitingen op tong en schol in de Ierse Zee, het Bristolkanaal en de Keltische Zee kwamen vanaf Allerheiligen.

De aanvoer in Belgische havens (20.200 ton) werd verwezenlijkt door een 140-tal vaartuigen en was het vangstresultaat van 25.005 zeedagen met een gemiddelde vermogensinzet van 500 kW. Ondanks de stijging van de gemiddelde vermogensinzet met 6% nam de aanvoer per zeedag nauwelijks toe tot 810 kg (+ 0,5%). De daling van de aanlandingen met 319 ton was derhalve evenredig met de 2% verminderde inspanningen in zeedagen. Een belangrijke toename van de gemiddelde prijs met 20 frank/kg tot 123 frank/kg weerspiegelde zich in een besommingsaanzet van 371 miljoen frank. Zo klom de aanvoerwaarde in Belgische havens met 17,5% tot bijna 2,5 miljard frank, een duidelijk positief signaal na de vier depressiejaren '92-'95. De omzet bleef evenwel nog 0,5 miljard frank beneden de gemiddelde besomming van de betere jaren '86-'91.

De aanvoer in eigen havens evenwel situeerde zich wel in een dieptepunt en omvatte slechts twee derden van de jaarlijkse aanvoer van de periode '86-'91.

Voorlopige gegevens wijzen op een aanvoerdaling van ongeveer 10% in vreemde havens tot 9.500 ton, ter waarde van iets minder dan één miljard frank. Zo kan de besomming in Belgische en vreemde havens samen op ongeveer 3,5 miljard frank geraamd worden, een toename van 15%. Dit besommingsniveau situeert zich ongeveer midden tussen het besommingsdal van 3 miljard frank dat de jaren 1992-1995 kenmerkte, en het recordjaar 1991, toen 3,8 miljard frank werd besomd.

HV 23.1.97

—M.Ca.

FOTO ELS VERHAEGHE

Dirk Florizoone verhuist van de Rederscentrale in Oostende naar het Visserijcentrum in Nieuwpoort.

Florizoone weg bij Rederscentrale

Het Nieuwsblad 8.2.97

door **Gunther VANPRAET**

Nieuwpoort, Oostende

Jurist leidt Vlaams Visserijcentrum in Nieuwpoort

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum in Nieuwpoort is operationeel. Coördinator is Dirk Florizoone, de jurist die al twee jaar actief is als stafmedewerker van de Rederscentrale in Oostende maar die functie nu inruilt voor een nieuwe opdracht in de zeevisserij. Het Vlaamse Visserijcentrum werd vorig jaar opgericht in het raam van het Europees 5b-fonds en heeft als voornaamste taak alle betrokkenen uit de sector bij te staan en te informeren over de steunmaatregelen voor de visserij.

Dirk Florizoone (32) is licentiaat in de rechten en in het Europees recht. Hij zal nog drie maanden deeltijds blijven werken als adjunct-directeur van de Rederscentrale. Daarna wordt hij voltijds coördinator van het Vlaams Visserij Informatiecentrum.

Het permanent administratief secretariaat wordt waargenomen door Olse la Gasse, die een A1 diploma in de secretariaatsmanagement heeft. Het centrum is gevestigd in het voormalige piramidegebouw van Bloso aan de Novus Portus jachthaven in de Watersportlaan 9 in Nieuwpoort.

Voormalig parlementslid Manu Desutter (CVP) is voorzitter van het Vlaams Visserijcomité.

Wirwar

„We hebben vier taken", meent de coördinator. „In de eerste plaats een informerende rol. We moeten iedereen wegwijs maken in de wirwar van subsidiemechanismen, projectmogelijkheden en andere wettelijke procedures. Zodra er een projectvoorstel op tafel ligt, zullen we in het bedrijf een beleid voeren. We zullen ook de sector inlichten van wetswijzigingen".

Een tweede opdracht is de coördinerende rol. „Dat omvat de organisatie van informatie-uitwisseling tussen de doelgroep en de autoriteiten. Deze directe informatie-overdracht bleek in het verleden zeer goed te werken. We moeten ook zorgen voor een optimale wisselwerking tussen alles subsectoren in de visserijsector".

Opdracht nummer drie is de informatie-overdragende rol. „We willen op colloquia onderzoeken hoe men in het buitenland problemen aanpakt. We willen ook de resultaten en voorstellen die voortvloeien uit de werkzaamheden van het rijksstation voor zeevisserij in Oostende beter bekend maken bij de sector". Er is nog een vierde administratief-ondersteunende rol van het Vlaams Visserijcomité.

„Het centrum in Nieuwpoort neemt een aantal taken over die de Rederscentrale al onder zijn hoede nam. De Rederscentrale deed in feite meer dan enkel voor de reders werken. Daarom zal i bij de Rederscentrale niet vervan gen worden. Bart Schiltz, di waarnemend directeur is op zel standige basis, zal zich wel mee met de Rederscentrale gaan bo zighouden". Daarnaast werken o op de Rederscentrale nog vi voltijdse krachten.

Ondanks alle afscheuringen e de verdeeldheid onder de rede zijn alle Belgische reders, uitg zonderd vijf, nog lid van de cen trale. Vijf namen ontslag ma zitten nog in een vooropzeg va drie jaar. Omdat ze geen lidge meer betalen, wil de Rederscen trale de uitsluiting afdwingen v gerechtelijke weg. Die procedu is lopende. (GVO)

FOTO MICHEL VANNEUVILLE

Van de twintig vissersboten die de Nieuwpoortse vloot nog rijk is, staan er veertien in voor de totale aanvoer in de eigen vismijn.

Nieuwpoortse visserij nog lang geen folklore

NIEUWPOORT — Omdat Nieuwpoort het kleine broertje is onder de Vlaamse vissersijhavens, stelt het zich ook vaak het kwetsbaarst op als de sector het hard te verduren krijgt. Maar er is hoop. De Vlaamse Overheid pompt 150 miljoen in de visserij, Nieuwpoort kreeg sinds kort het Vlaams Visserij Informatiecentrum, en de Vlaamse Rederscentrale wil door samenwerkingsakkoorden de onderlinge prijzenslag in de havens van Oostende, Zeebrugge en Nieuwpoort tegenaan.

In de lijn van het vroegere landbouwinvesteringsfonds (LIF) verleent de Vlaamse overheid bovenop de injectie van 150 miljoen aan jonge vissers ook waarborgen in de vorm van rente- of kapitaalsubsidies.

Ook in Nieuwpoort staan enkele jonge mensen te trappelen om in het vissersvak te stappen. Door de steunmaatregelen wordt de drempel gevoelig verlaagd. Met het waarborgfonds onder de arm kan de visser ook gemakkelijker een bankinstelling binnenstappen.

De hele materie is nogal ingewikkeld en vaak weet een visser niet waar hij precies terechtkan voor zijn administratieve beslommeringen. Om hierin wegwijs te raken, kan hij een beroep doen op het sinds kort in Nieuwpoort gevestigde Vlaams Visserij Informatiecentrum. De belangrijkste taak van het centrum aan de Novus Portus jachthaven (Watersportlaan 9) is bijstand verlenen en informatie geven over steunmaatregelen en wettelijke procedures aan iedereen die in de visserijsector actief is.

Hoop

Mocht het helemaal verkeerd aflopen met de Vlaamse visserij, dan mag je gerust aannemen dat Nieuwpoort het eerste slachtoffer wordt en zijn haven ziet verwateren tot een bezienswaardigheid. Maar zo'n vaart hoeft het allemaal niet te lopen, vindt ook Bart Schiltz, waarnemend directeur van de Rederscentrale.

„De taak van de Vlaamse visserijsector bestaat erin de gelederen te sluiten tegen de buitenlandse concurrentie. Als we vaststellen met welke megaconcerns het buitenland komt aandraven, zie ik geen andere oplossing dan het sluiten van dure samenwerkingsakkoorden tussen de havens van Oostende, Zeebrugge en Nieuwpoort. Bij een onderlinge prijzenslag in de Vlaamse havens is er geen winnaar, alleen maar verliezers. De eigenlijke tegenkanting komt van buiten."

Voor Schiltz komt de steun van de overheid niet te laat en is er nog hoop. De eerste boodschap is de grondige doorvoering van een mentaliteitswijziging. De koppigheid en het individualisme van de Vlaamse visser staan dwars tegenover de goed geoliede machines van de buitenlandse concerns.

„Er zal nog veel water naar de zee moeten vloeien voor de volledige samenwerking een feit is. Maar wij willen er in elk geval aan meewerken," besluit Schiltz. (FDN)

Centrum bundelt info voor visserij

Nieuwpoort Het Volk 13.8.'97

De visserij en de visverwerkende industrie hebben een nieuw infocentrum waar ze alles te weten kunnen komen over subsidiemogelijkheden en steunverlening. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heet het nieuwe initiatief, dat al enige tijd in Nieuwpoort gevestigd is. Het centrum is opgericht als onderdeel van Pesca, een Europees steunprogramma voor de visserij.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum wordt gerund door oud-burgemeester Manu Desutter van Knokke-Heist met Dirk Florizoone (ex-Rederscentrale) als coördinator. „Voor de visserij zijn er twee steunprogramma's", zegt Manu Desutter. „Er is het 5B-programma voor de reconversie van de visserij aan de Westkust. En sinds vandaag (dinsdag doen wij ook het secretariaat van het Pesca-programma."

Een belangrijk onderwerp voor subsidie zijn binnen de twee steunprogramma's de technologische innovaties voor de visserij. Een concreet project dat momenteel binnen 5B gesteund wordt, is bijvoorbeeld de elektrovisserij. Doel van het experiment is de vis met een kleine elektrische schok in de netten te jagen. Gehoopt wordt hiermee veel selectiever te kunnen vissen. Een selectievere visvangst moet ook bereikt worden door middel van 'jigging' of professionele lijnvisserij. Een computer bootst de bewegingen van aas in het water na en takelt de vis omhoog zodra die heeft toegehapt. De nieuwe manier van vissen kan al gebeuren met een bootje van nauwelijks tien meter lang.

Ook de steunmaatregelen van Pesca en 5B voor de (toeristische) reconversie van de visserij wil het Vlaams Visserij Informatiecentrum beter bekendmaken. Voorbeelden zijn Seafront in Zeebrugge en het Noordzeeaquarium in Oostende. Ander project is de toeristische opwaardering van de oude vissersbuurt rond de voormalige vismijn van Blankenberge.

Ten slotte voorziet het Pesca-programma ook in middelen om de vrouwen van vissers bij te scholen in onder meer boekhouding. Op die manier kunnen de vissersvrouwen actiever meehelpen in de onderneming van hun man, terwijl die op zee zit.

—K.C.

Visserijsector laat voor miljoenen subsidies liggen

Nieuwsblad 13/8/'97

NIEUWPOORT — De Vlaamse visserijsector laat jaarlijks voor miljoenen frank subsidies liggen. Conservatisme en onwetenheid over de mogelijkheden van subsidiëring zijn daarvan de hoofdoorzaak. Dat vertelde voorzitter Manu Desutter uit Knokke-Heist van het Vlaams Visserij Informatiecentrum (VVI) in Nieuwpoort gisteren op een persconferentie. De belangrijkste bestaansreden van het VVI is informatie geven aan heel de visserijsector.

Het VVI gaf gisteren een persconferentie om hun jongste werkinstrument — een driemaandelijks tijdschrift dat op 2.500 exemplaren verdeeld wordt onder de bedrijven in de visserijsector — maar nam tevens de gelegenheid te baat om hun werking en vooral de vele subsidiemogelijkheden voor de visserij in de schijnwerpers te plaatsen. Via het Europese Pesca-programma is er nog 100 miljoen frank beschikbaar voor projecten in de visserij, via het 5b-programma nog 140 miljoen frank.

Het VVI — dat huist in het verlaten Bloso watersportcentrum in de Nieuwpoortse jachthaven — is een onderdeel van het Pesca-programma. „We staan niet alleen open voor de vissers maar ook voor de visverwerkers. Ook zij kunnen projecten indienen. Het is ongelooflijk hoeveel bedrijven onwetend zijn over de subsidiemogelijkheden die er allemaal bestaan. We gaan binnenkort alle bedrijven bezoeken en hen concreet informeren over wat er allemaal bestaat. Zo geraken we onze centen voor de scheepswerven niet kwijt", aldus coördinator Dirk Florizoone uit Zedelgem.

Conservatief

Ook het 5b-programma telt verscheidene luiken. Zo is er het aspect „technologische vernieuwing" om volgens modernere visserijmethodes te gaan vissen op minder beviste soorten die niet aan quota gebonden zijn. Via co-financiering van het Vlaamse Gewest en Europa kan er voor tachtig procent subsidie bekomen worden.

Er is al een project voor elektrovisserij (elektrische pulsen) in de garnaalvisserij goedgekeurd. Maar ook voor bijvoorbeeld de bevordering van de kwaliteit van de gevangen vis is er geld beschikbaar. Het VVI denkt aan een project voor sortering en weging van de vis aan boord „Door het wegvallen van de sortering aan land is de aangevoerde vis nog verser, wat goed is voor de kwaliteit. Dat kan gekoppeld worden aan het kwaliteitslabel voor de Belgische vis waaraan we aan het werken zijn", aldus Dirk Florizoone.

Ook voor de verhoging van de veiligheid van de bemanning liggen er centen te wachten. „Er is een projectvoorstel voor een nieuwe vislier. Die zal niet alleen de arbeidsomstandigheden verbeteren maar laat ook de beoefening van diepwatervisserij — een ander project — toe". (GVO)

■ Inlichtingen: VVI, Watersportlaan 9 in Nieuwpoort, 058-24.22.59.

Vlaams Visserij Informatiecentrum

PERSNOTA

Zoals reeds duidelijk gemaakt zal het Vlaams Visserij Informatiecentrum zich in hoofdzaak bezig houden met het verlenen van informatie inzake subsidiemogelijkheden en steunverlening naar alle bedrijven in de zeevisserijsector toe.

De beste manier om een zo breed mogelijk publiek te bereiken is vanzelfsprekend het uitgeven van een informatiemagazine waarbij de hele sector in één keer wordt ingelicht over de terzake bestaande steunmogelijkheden. Dat betekent dat de sector zal worden ingelicht over de meest diverse vormen van subsidies. Niet alleen de grote blokken bestaande uit Vlaamse en Europese steun zullen hier aandacht bekomen.

Toch zal het gros van de aandacht uitgaan naar twee grote communautaire programma's voor de visserij, Pesca enerzijds en 5b anderzijds.

PESCA-PROGRAMMA

Een eerste grote maatregel is de oprichting van een overleg- informatie- en begeleidingscentrum. Voorts heeft de Commissie in een geactualiseerd document duidelijk gemaakt welke specifieke acties in aanmerking kunnen komen voor steun via het Pesca-programma. Daarin vinden we de volgende punten terug:

1/ Het bewerkstelligen van samenwerking binnen de visserijsector. In dat verband kunnen zogenaamde overlegplatforms worden opgericht waarbij alle bedrijven binnen een bepaalde bedrijfstak hun krachten kunnen bundelen en met een gemeenschappelijk actieplan naar buiten komen.

2/ Een tweede puntje is het aanbrengen van een label inzake visserijproducten. In dat verband heeft het Vlaams Visserij Informatiecentrum een bezoek georganiseerd aan de Nederlandse visafslag te IJmuiden waar het "Silver Sealed" -product werd voorgesteld. Ook daar is het product nog niet operationeel maar men voorziet wel binnen zeer korte termijn van start te kunnen gaan met de praktische toepassing van het label. Het spreekt voor zich dat een label pas nuttig is als alle sectoren binnen het visserijgebeuren uit het label enig voordeel puren. Voornamelijk voor het product tong kan het uitwerken van een kwaliteitslabel zeer interessant zijn. De hamvraag is natuurlijk in hoeverre de consument bereid zal zijn een meerwaarde te betalen voor een product dat bekleed is met een dergelijk label.

3/ Ten derde is er het bewerkstelligen van innovatieve experimentele zeevisserijprojecten. Dat betekent dat er via het Pesca-programma kan onderzocht worden of er voor onze vissersvloot geen mogelijkheden zijn in momenteel nog niet ontgonnen visgronden of aan de hand van vistuig dat tot op heden nog niet gebruikt is door onze vaartuigen.

4/ Ten vierde het optimaliseren van de technische ondersteuning van het visserijberoep. Via deze maatregel kunnen alle werknemers actief in de visserijsector (dat betekent niet alleen de vissers maar ook de visverwerkers) volledig up to date gebracht worden met de nieuwste normgeving die door Europa wordt opgelegd. Voor wat vissers betreft, via deze

Watersportlaan 9
8620 Nieuwpoort
Tel 058 / 24 22 59
Fax 058 / 24 22 60
Rek nr 000-1720082-78
Gefinancierd door de Europese Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

steunregeling kunnen zij volledig op de hoogte gebracht worden van de nieuwste evolutie inzake communicatie, navigatie en vistechnieken.

5/ Het vijfde puntje is reconversie en begeleiding naar visserijtoerisme. Reconversie is voor wat het Pesca programma betreft één van de prioriteiten voor het hele visserijgebied. Het is wel zo dat in andere landen zoals bijvoorbeeld in Nederland de reconversie-klemtoon veel zwaarder doorweegt dan bij ons. De nadruk wordt dan veeleer gelegd op de visserij toeristische-uitbating eerder dan het opnieuw inschakelen van bepaalde inrichtingen voor visserij doeleinden.

Dus ook voor België is er een puntje reconversie. En in dat kader kunnen we verwijzen naar het grote themapark Seafront waarvan de officiële opening in Zeebrugge een tijdje terug plaatvond. Seafront kadert in de omschakeling van het visserijgebeuren in de Zeebrugse haven naar een soort visserijtoerisme. Maar ook in Oostende is de renovatie van het Noordzeeaquarium actueel en dit in relatie met een commercialisatiecentrum inzake kust- en dagvisserij.

6/ De zesde maatregel is het begeleiden van de visserijgebonden bevolkingsgroep gericht op een bredere economische finaliteit. In dat kader kan onder andere gedacht worden aan het bijscholen van vissersvrouwen zodat zij beter in staat zijn om bijvoorbeeld de boekhouding van de onderneming van hun man bij te houden.

Tot zover de specifieke actiepunten van het Pesca-programma.

Heet van de naald kunnen wij u meedelen dat het **Pesca-secretariaat** met ingang van vandaag door het Vlaams Visserij Informatiecentrum wordt opgevolgd. Het beheer van het secretariaat wordt waargenomen door ingenieur Hugo Devriendt die eveneens vanaf vandaag in zijn opdracht is gestart.

5B-PROGRAMMA

De steun onder 5b is gerangschikt onder een aantal zwaartepunten waarbij steeds aan bepaalde aspecten bijzondere aandacht wordt geschonken. Wanneer men zijn oor te luisteren legt bij vergaderingen op Europees niveau dan hoort men dat de Belgische vloot een zeer eenzijdige vloot is. Dit alles stelt natuurlijk de Vlaamse zeevisserij in een zeer kwetsbare positie.

1/ Het aspect technologische vernieuwing.

Er is dan ook *nood aan het toegepast onderzoeken* naar de mogelijkheden om volgens modernere visserijmethodes te gaan vissen, op minder beviste soorten die minder of niet quota gebonden zijn en in andere visserijgronden binnen of buiten de communautaire wateren.

Toch biedt het 5b-programma voor wat dit punt betreft ernstige mogelijkheden daar door co-financiering van het Vlaamse gewest en de Europese overheid 80% van de projectkosten kunnen gesubsidieerd worden wat niet het geval is bij de traditionele experimentele visserijsubsidiewetgeving. Ook in dit verband kunnen we u verwijzen naar een voorbeeldje waarbij een projectvoorstel niet alleen ingediend maar ook goedgekeurd is.

- Met name de **electrovisserij**. Dit betreft een project waarbij men als doel heeft voor de garnaalvisserij een selectiever vistuig uit te testen. Door het gebruik van electrische pulsen als stimuleringsalternatief wil de projectpromotor de ongewenste bijvangsten tot een minimum beperken, en dit evenwel zonder de commerciële vangsten nadelig te beïnvloeden. Bij de Europese Commissie bestaat er momenteel de stelling dat elk vistuig waarbij gebruik wordt gemaakt van electriciteit verboden is. Als men met dit project kan aantonen dat er met electrovisserij niet noodzakelijk meer maar in tegendeel selectiever wordt gevist, kan de Commissie haar zienswijze wijzigen.

In dat kader kan eveneens toegepast onderzoek worden verricht tot het bevorderen van de kwaliteit van de gevangen vis aan boord van de vissersvaartuigen.

- Bijvoorbeeld het **sorteren en wegen van de vis aan boord** van het vaartuig.
Door het wegvallen van de sortering aan land is de aangevoerde vis nog verser wat de kwaliteit vanzelfsprekend ten goede komt. Bovendien kan dit projectvoorstel gekoppeld worden aan een Pesca-project "labeling".

Het vaartuig kan later op de afslag aankomen: de vis wordt immers aan boord gesorteerd. De exploitatiekosten van de rederij worden beperkt en de beschikbare vaartijd kan optimaal aangewend worden.

Ook voor het voldoen aan de Europese verplichtingen kan dit project zijn nut bewijzen. Zodoende kan elke reder beter tegemoet komen aan de vangstopgave-verplichting. Correcte visresultaten kunnen naar de visafslag worden doorgestuurd.

- Het idee om een **IJslands vissersvaartuig** naar hier te brengen als een testvaartuig waarbij er niet alleen met nieuwe vistechnieken wordt uitgepakt maar waarbij ook alternatieve visserijen kunnen uitgeprobeerd worden.

Deze schepen zijn speciaal gebouwd in functie van de alternatieve visserijtechnieken jigging en longlining. De kostprijs van dergelijke vaartuigen ligt relatief laag zeker in vergelijking met de kostprijs van onze traditionele vaartuigen. Tijdens dit project zou de kans geboden worden aan diverse instellingen en bedrijven uit de sector kennis te maken met deze vorm van visserij. Terzelfdertijd kan er ook onderzoek gedaan worden naar de impact op het milieu, kwaliteit van de vangst, beschikbaarheid van vissoorten en dergelijke meer, door onderzoekscentra zoals het Rijksstation voor Zeevisserij.

- Projectvoorstel waarbij nagestreefd wordt om de bestaande vislier te vervangen door een **nieuwe vislier** die op haar beurt beantwoordt aan drie basisdoelstellingen.
Ten eerste een verhoging van de veiligheid van het vaartuig, ten tweede het vaartuig geschikt maken voor het beoefenen van diepwatervisserij en ten derde ervoor zorgen dat de nieuwe vislier toch past binnen de bestaande lierbehuizing en dit ondanks het feit dat ze zwaarder is en voorzien is van een zwaardere electrische aandrijving.

Voor het overige dient er geïnvesteerd te worden in toegepast onderzoek en productieontwikkeling in de visverwerkende industrie. Evenzeer dient toegepast onderzoek te gebeuren in het verhandelen, verkopen en transporteren van visproducten.

- Het projectvoorstel dat een vervaardiging van een **kunststofdoos** impliceert die voldoet aan een hele reeks eisen inzake gewicht, sterkte, productpresentatie, hygiëne,

herbruikbaarheid en recycleerbaarheid. Naast de hoger vermelde eigenschappen moet het bakje eveneens nestbaar zijn zodat het in het transport veel minder volume inneemt dan de bestaande isomobakjes.

- Er kan onderzoek worden verricht naar de economische mogelijkheden voor de bestemming van visafval en eventueel naar andere toepassingen van dit product.

2/ Een tweede zwaartepunt heeft betrekking op de herstructurering van de scheepswerven voor vissersvaartuigen. In dit kader dient het ontwerpen van nieuwe visserijscheepstypes, polyvalenter uitgebouwd en eventueel in andere materialen en met nieuwe technische uitrustingen diepgaand onderzocht te worden.

3/ Een derde zwaartepunt is de visserijopleiding en herscholing. Voor zover de visserijsector beslist om nieuwe visserijgronden op te sporen en nieuwe visserijmethodes uit te proberen kan het aangewezen zijn om nieuwe opleidingen te organiseren waarbij de bestaande vissersbevolking vertrouwd wordt gemaakt met de nieuwe visserijtechnieken en visserijmethoden.

4/ Een vierde zwaartepunt is het visserijtoerisme. De visserij is sterk verbonden met het kusttoerisme. Vanwege de Commissie wordt er opgemerkt dat de natuurlijke aanwezige visserij te weinig actief als toeristische troef wordt uitgespeeld om nieuwe, typische toeristische of recreatieve activiteiten en concepten uit te werken. Op basis van dergelijke nieuwe initiatieven kan men de achteruitgang van het traditioneel toerisme ombuigen in een toeristische groei.
Voorbeeld: het uitwerken en promoten van visserijweekends

FIVA

Van deze gelegenheid willen wij eveneens gebruik maken om u mee te delen dat niet alleen het basisdecreet tot uitwerking van een financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij door het Vlaams parlement is goedgekeurd maar dat sedert eind juli ook de uitvoeringsbesluiten met de concrete modaliteiten door de Vlaamse regering zijn goedgekeurd.
Eénmaal het nieuwe FIVA operationeel is kan van het Vlaams Visserij Informatiecentrum verwacht worden dat er terzake een aantal informatiesessies voor de sector zullen georganiseerd worden.
De exemplaren van ons magazine 'Wegwijs in de visserij" liggen hier ter uwer beschikking.

Dirk Florizoone
Coördinator

PERSBERICHT

PROJECTONTWIKKELING VISSERIJTOERISME

DRINGENDE OPROEP VOOR INITIATIEVEN

ER ZIJN NOG STEEDS TIENTALLEN MILJOENEN TER BESCHIKKING VOOR DE UITWERKING VAN VISSERIJ-TOERISTISCHE PROJECTEN IN HET KADER VAN HET 5B-PROGRAMMA.

Het Doelstelling 5b-programma - waarvan de territoriale werking zich voor wat betreft de visserijsector uitstrekt van Nieuwpoort tot en met Bredene - voorziet in een specifiek luik Europees en Vlaams geld voor projecten waarbij valabele visserij-toeristische initiatieven worden ontwikkeld. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat dergelijke projecten tot 31 december 1999 goedgekeurd konden worden. Maar nu overweegt het Toezichtscomité - dat waakt over de uitvoering van de communautaire programma's - een overheveling van deze visserij-toeristische middelen naar andere sectoren als er niet op korte termijn (vóór eind maart '98!) valabele initiatieven worden genomen. Bij middel van dit bericht willen wij de aandacht van de regio, de lokale overheidinstanties en private initiatiefnemers vestigen op deze opportuniteiten. Het 5b-programma voorziet voor wat betreft het visserij-toeristisch luik diverse mogelijkheden. Algemeen kunnen alle projecten waarbij uitgegaan wordt van de visserij als maritiem gegeven in aanmerking komen.

Onder dit kader kunnen specifieke, nieuwe visserij-toeristische activiteiten en initiatieven ontwikkeld worden ten aanzien van zowel de passieve als de actieve veeleisende toerist-recreant om zo een nieuwe toeristische aantrekking of markt te realiseren. Daarbij kan onder andere worden uitgegaan van bestaande visserij-infrastructuur die niet langer gebruikt wordt. Een prachtvoorbeeld daarvan is de Oostendse oude haringhal die staat te verkommeren en die eventueel voor andere (toeristische) doeleinden kan worden gebruikt. Ook een aantal oude vissersschepen kunnen een nieuwe toeristische bestemming krijgen door bijvoorbeeld de mensen vertrouwd te maken met het vissersleven op zee. Het uitwerken en promoten van visserijweekends zoals momenteel gebeurt voor hoevetoerisme is een andere mogelijkheid. Net zoals het ontwikkelen van een nieuwe visserijgebonden attractie of toeristisch-cultureel centrum.

.../...

Als dusdanig kan de volledige visserijsector, vertrekkend van het visserij-maritiem gegeven aan de kust als basiselement voor nieuwe, specifieke toeristisch-economische projecten fungeren. Visserij is een verankerd, natuurlijk aanwezig element aan onze Vlaamse kust, dat structureel wordt versterkt in al zijn activiteiten, waaronder toerisme, vanuit een sectorale clusterbenadering.

Voor eventuele projectpromotoren zijn enorme steunpercentages voorzien. Valabele projectvoorstellen kunnen voor één derde gefinancierd worden met Europese middelen, voor één derde met Vlaamse middelen en voor 8,33% met middelen van lokale, regionale entiteiten (provincie en gemeente). Dat betekent dat de private inbreng slechts 25% van de totale kostprijs van de investering bedraagt. Een unieke mogelijkheid om het toerisme aan de kust nieuwe impulsen te geven.

In de 5b-pot zijn nog ongeveer 22 mio BEF Europese middelen en 22 mio BEF Vlaamse middelen ter beschikking. Wanneer men rekening houdt met de inbreng van provincies of gemeenten dan betekent dit dat er nog projecten ter waarde van ongeveer 67 mio BEF via 5b-middelen kunnen gefinancierd worden.

Geïnteresseerde initiatiefnemers kunnen voor verdere informatie en begeleiding bij het opmaken van projectvoorstellen steeds terecht bij het Vlaams Visserij Informatiecentrum, coördinator Dirk Florizoone, Watersportlaan 9 te 8620 Nieuwpoort - tel.: 058/24 22 59 - fax: 058/24 22 60.
Of bij het Pesca-secretariaat, mevrouw Miet Verhamme, Watersportlaan 9 (2e verd.), 8620 Nieuwpoort - tel./ fax 058/24 28 54.

* * * * *

PERSBERICHT

UNIEKE GEBEURTENIS: BEZOEK IJSLANDS "ALTERNATIEF" VISSERSVAARTUIG TE BLANKENBERGE!

Ter ondersteuning van een nieuw Europees project ter bevordering van de kustvisserij, zal op vrijdag 6, zaterdag 7 en zondag 8 maart een nieuw type vissersvaartuig te bezichtigen zijn in de haven van Blankenberge.

Aangezien het de eerste maal is dat een vaartuig onder IJslandse vlag de haven van Blankenberge binnenvaart, wordt op **vrijdag 6 maart om 10.30 uur** de "Vaya Con Dios" plechtig ontvangen in het bijzijn van een vertegenwoordiging van de IJslandse regering, een afvaardiging van de Europese Commissie, afgevaardigden van de Provincie, diverse prominenten uit de sector en het stadsbestuur.

Het vaartuig, een Cleopatra 33 van de Firma Trefjar in IJsland, zal meerdere havens die aan "Het Kanaal" gelegen zijn, bezoeken. Men doelt daarbij vooral op de kustvissers om nieuwe technieken te promoten voor een polyvalente en rendabele visserij. Nadien zal het vaartuig deel uitmaken van de IJslandse stand tijdens de wereldtentoonstelling in Lissabon.

Voor dit totaal nieuwe concept werd het vaartuig uitgerust met computergestuurde lijnvistechnieken waarbij selectiviteit primeert en een kwalitatieve, rendabele visserij mogelijk is. Ondanks zijn kleine afmetingen kan het vaartuig 3 ton vis in zijn gekoeld visruim opslaan en met een gemiddelde snelheid van 14 knopen van en naar de visgronden varen. Voor de twee bemanningsleden is alle comfort voorzien met bijzondere aandacht voor de veiligheid. Door het ruime dekoppervlak leent het zich ook voor bijkomende toepassingen in de traditionele visserij.

De "Vaya Con Dios" wordt gesponsord door diverse IJslandse ondernemingen die meewerkten aan dit concept. Als projectleider fungeert de Blankenbergse Firma MARICON van Marc Aspeslagh, expert in alternatieve visserijtechniek.

PERSBERICHT

Het project "onderzoek naar viskwaliteitsverhoging door het sorteren van de vis aan boord" wordt vanaf vandaag aan boord van het vaartuig Z.121 - "Deborah" - uitgewerkt. De machine die de vis automatisch zal sorteren wordt vandaag aan boord geïnstalleerd. Binnenkort worden de eerste resultaten verwacht. Fabrikant van de betrokken machine is de firma nv Marelec uit Nieuwpoort. Het project wordt gepromoot door de Rederscentrale, de beroepsvereniging van de Vlaamse reders. Het project omvat ondermeer een aantal wetenschappelijke studies die ondermeer nagaan of het sorteren aan boord de kwaliteit van de vis ten goede kan komen. Verder zal een ergonoom nagaan wat de gevolgen zijn voor het gebruik van de betrokken apparatuur op de arbeidslast van de bemanning van het vaartuig.

De verwachtingen omtrent het project zijn zeer hoog gespannen. Het project betracht immers een hele reeks voordelen te verwezenlijken. Door het wegvallen van de sortering aan land is de aangevoerde vis nog verser wat de kwaliteit vanzelfsprekend ten goede komt. De koper is steeds bereid meer te betalen voor een product van topkwaliteit. De vis zal niet langer hoeven ontijsd te worden waardoor de manipulatie met kwaliteitsvermindering niet meer plaatsvindt. De koudeketen wordt hierdoor zo min mogelijk onderbroken. Versheidsvermindering en risico tot bijkomende bacteriële besmetting zullen hierdoor sterk dalen.

Voor de reder kan het project een belangrijke toegevoegde waarde betekenen. Niet alleen is er de realisatie van de producttoegevoegde waarde door het duidelijk oogmerk van kwaliteit. Daarnaast kan het vissen ook gebeuren in functie van de behaalde resultaten. Na iedere trek zijn nauwkeurige vangstgegevens bekend. Zodoende kan elke reder beter tegemoet komen aan de vangstopgave-verplichting die Europees is opgelegd. Het vaartuig kan daarnaast later op de afslag aankomen: de vis wordt immers aan boord gesorteerd. De sorteerkosten verminderen of vervallen hetgeen de rendabiliteit van het vaartuig ten goede komt. De exploitatiekosten van de rederij worden beperkt en de beschikbare vaartijd kan optimaal aangewend worden. Er zullen nauwkeurige vangstgegevens ter beschikking zijn voor invullen van het logboek via het doorsturen van de visresultaten naar de visafslag. De aankoopmarkt wordt optimaal geïnformeerd.

Hoe gebeurt het sorteren aan boord praktisch? De vis wordt één voor één op een lopende band gelegd en automatisch gewogen en/of gemeten. Volgens de klasse wordt deze via een klep afgeworpen. Bij het bereiken van een bepaald gewicht vis wordt de volle viskist verwijderd. Een printer drukt het gepaste visetiket voor de viskist. De productie wordt via een computer in de brug gevolgd. De vangstgegevens kunnen via satelliet naar de visafslag worden doorgestuurd.

2. PROJECTBEGELEIDING

Projectbegeleiding houdt diverse zaken in:
- ◊ Overleg met initiatiefnemers waarbij de mogelijkheden van de Europese steunprogramma's worden afgetast.
- ◊ Het uitwerken van een degelijk projectontwerp in samenspraak met de bevoegde autoriteiten en de betrokken partijen.
- ◊ De procedurele uitwerking van de projectaanvraag in overleg met het 5b-secretariaat.

Daar de bedrijven in de visserijsector zich niet meteen kenmerken door een grote dynamiek is de rol die het Informatiecentrum bij het begeleiden van projectontwerpen speelt veel groter dan aanvankelijk de bedoeling was. Tegen de achtergrond van de strubbelingen inzake de benutting van 5b-middelen is de visserijsector herhaaldelijk geconfronteerd met een limietdatum voor het indienen van projectvoorstellen onder bepaalde maatregelen van het Doelstelling 5b-programma. Hierdoor is het Informatiecentrum meermaals ingeschakeld om de sector alsnog te mobiliseren om valabele projectvoorstellen uit te werken. Vooral onder de luiken herstructurering van de scheepswerven en visserij-toerisme was er tot voor kort weinig concrete invulling. Enkel voor de maatregel toegepast onderzoek was er meer dan behoorlijke belangstelling van bedrijven uit de visserijsector. Voor de maatregel visserij-opleiding blijven echter concrete verwezenlijkingen uit. Het Informatiecentrum heeft om deze lacune op te vullen een coördinatievergadering belegd waarbij heel wat belanghebbenden uitgenodigd werden om mee te werken aan een enquête die de bedoeling heeft om de behoeften aan opleiding in de visserijsector te analyseren.

In alle conceptprojecten heeft het Visserij Informatiecentrum actief medegewerkt op het vlak van coördinatie, informering en begeleiding. Tevens werden een aantal ontwerp-projecten door het centrum herwerkt in het licht van de procedurele aspecten van de communautaire programma's.

De Rederscentrale plaatst haar bediende, mevrouw Mieke Blomme, die instaat voor de *boekhoudkundige begeleiding van 5b- en Pesca-projecten*, in de kantoren van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Daar wordt zij geacht optimaal te kunnen zorgen voor het uitwerken van de 5a-, 5b- en Pescaprojecten. Aldus is de wisselwerking qua begeleiding en informatieverstrekking met de producentenorganisatie van de Vlaamse reders geoptimaliseerd.

2.1. Doelstelling 5b-programma: A.4.1. Toegepast visserij-onderzoek

Zoals reeds vermeld kende de oproep voor projecten onder de maatregel toegepast onderzoek een redelijk groot succes. Het invoeren van technologische innovaties en het zoeken naar nieuwe vistechnieken stond in dit kader voorop. Heel wat projecten zijn ondertussen reeds gestart waarbij tussentijdse resultaten reeds ter beschikking zijn. Hierna volgt een overzicht van een aantal projecten en projectideeën.

A. *Vis sorteren aan boord*

Traditioneel wordt vis aan boord per soort gescheiden en in het visruim gekoeld bewaard.
In de vismijn wordt de vis uit het ruim gelost. Na het ontijzen van de vis wordt deze gesorteerd op grootte, lengte (gewicht) en in kisten met een vast gewicht te koop aan geboden.

Doelstellingen:
- ◊ Het aantonen van een viskwaliteitsverbetering bij het sorteren en conditioneren aan boord.
- ◊ Het aantonen van de economische en technische haalbaarheid van het sorteren aan boord. De reder zou door het project ongeveer 3% sorteerkosten kunnen besparen.
- ◊ Alle Vlaamse reders zullen van deze voordelen kunnen genieten. Wat Vlaanderen betreft zouden 150 vaartuigen met deze apparatuur kunnen uitgerust worden.

Bij de Rederscentrale werd tussengekomen voor een oproep naar de reders om zich kandidaat te stellen voor het project "Vis sorteren aan boord".

Al snel diende het ontwerp te worden aangepast. In een vergadering van 28 april 1997 werden de volgende opmerkingen gemaakt. Betreffende het project wordt duidelijk dat de kostprijs moet gedrukt worden. Voornamelijk de post personeelskosten zou volgens de heer Desmyttere zwaar uitvallen en

nader gespecifieerd dienen te worden. Er dient een soort stuurgroep te worden uitgewerkt bestaande uit bijvoorbeeld het Vlaams Visserij Informatiecentrum, de Rederscentrale, de Administratie Land en Tuinbouw, het Departement Zeevisserij en een universiteit die zich bezig houdt met de begeleiding en de opvolging van het project. De heer Desmyttere raadt aan om de term "haalbaarheid" eventueel uit de projectnaam te verwijderen. De eigen inbreng van de partijen dient verder te worden gespecifieerd. Hij vermeldt dat niet alle kosten onder de post externe prestaties kunnen worden gebracht. Belangrijk bij projectvoorstellen is het antwoord op de volgende vragen: wie gaat de kosten betalen, welke personen zullen bepaalde functies waarnemen? De bij het project betrokken partijen dienen te worden gespecifieerd. Per betrokken partij dient te worden bepaald wie wat voor zijn rekening neemt.

De financiële controle gebeurt door het Directoraat-Generaal XX. De heer Desmyttere stelt dat volgens de administratie Land- en Tuinbouw prototypekosten niet ten laste mogen worden gelegd van 5b. Alle kosten zullen moeten worden bewezen. Dat ontwikkelingskosten niet mogen worden aangerekend zou later nog weerlegd worden.

In een later stadium bleek dat enkel de reële kosten voor de ontwikkeling van de vissorteermachine mogen worden ingebracht. De praktische implicatie van de aanmonstering van een ergonoom wordt onderzocht. Er zou ondermeer een reisverzekering voor die ergonoom dienen te worden afgesloten voor zover deze persoon mee aan boord wordt aangemonsterd. Verder wordt de vis gesorteerd op soort en grootte. De vraag wordt gesteld of er viskisten aan boord zijn van de twee kandidaten voor de deelname aan het project met name de Z 69 en de O 316. Het ware ook interessant om na te gaan welke dagen de ergonoom het meest aangewezen acht om de studie te laten uitvoeren. (uit "vergadering van 8 juni 1997")

Het project "vis sorteren aan boord" zou volgens de heer Rommelaere opnieuw voor het Managementcomité 5b moeten komen. Dit is eigenaardig daar het dossier inhoudelijk reeds goedgekeurd werd op voorwaarde van co-financiering. Eénmaal de co-financiering van Vlaamse zijde rond is, kan het project derhalve definitief goedgekeurd worden. Voorts beaamt de heer Rommelaere reeds gestart te zijn met de uitvoering van het project. Enkel betreffende de plaatsing aan boord van de betrokken apparatuur wordt nog gewacht tot de beslissing van het Managementcomité. Hij bevestigt voorts dat de betrokken apparatuur reeds uitgetest is in de vismijn te Nieuwpoort. Daarvan wordt een videomontage getoond. Er wordt aan de heer Rommelaere gevraagd om eventueel een schriftelijke bijlage te leveren voor het informatiemagazine "Wegwijs in de Visserij". (uit "vergadering van 4 maart 1998")

B. *Project: Isoplast - het maken van een kunststofdoos voor het transport van vis*

N.V. Aquatic zou graag nieuw verpakkingsmateriaal voor verse voedingsmiddelen op de markt brengen. De heer Gunst verwijst naar 3 landen rond het Victoriameer, zijnde Kenia, Tanzania en Oeganda. Per dag zou er een transport van ongeveer 4.000 kartonnen dozen plaatsvinden. Het probleem met het bestaande gebruikte materiaal is dat het niet hygiënisch is en bovendien is de recyclage van dozen in piepschuim weinig efficiënt. Hij meent dat er nood is om te zoeken naar een nieuw soort verpakking, bestaande uit polypropyleen.

Er zou derhalve een doos ontwikkeld worden, die tegelijkertijd een aantal voordelen voor het transport verenigt, zijnde: recycleerbaar, bestand tegen de koude, stapelbaar, weinig plaats innemend, licht in gewicht en 5 tot 6 maal opnieuw te gebruiken (hoger kostprijs is derhalve niet relevant)

Ondermeer het Instituut voor Veterinaire Keuring is erg enthousiast voor de uitvoering van dit idee, daar deze instantie geen voorstander is van het gebruik van piepschuimverpakking. Het is van belang, dat men bij het ontwerpen van een nieuwe verpakking rekening houdt met het aspect "koude keten". De koude keten mag, volgens de heer Gunst, niet worden onderbroken. Voor het nieuwe ontwerp zou een studiebureau worden aangesproken.

De heer Gunst wijst erop dat hij reeds een dossier heeft ingediend bij het IWT. Er wordt op gewezen dat het dossier eventueel zou kunnen worden ingediend via het 5b-programma zwaartepunt A.4.1. toegepast onderzoek. Voor een advies omtrent een eventueel projectvoorstel kan men terecht bij het Vlaams Visserijcomité. De verpakking zou kunnen worden gebruikt door ondermeer de handel, de

reders (aan boord van vissersvaartuigen) en in andere sectoren. (uit "vergadering van 11 maart 1997")

De firma nv Aquatic werd uitgebreid begeleid bij het opmaken van een projectontwerp. Die begeleiding vond plaats tijdens diverse vergaderingen. Het ontwerp-aanvraagformulier werd eveneens door onze dienst bestudeerd en gecorrigeerd.

De doos die geproduceerd zou worden, dient te voldoen aan de volgende eisen:

Gewicht: het gewicht van de doos en het deksel met een inhoud van 12 liter (= 10 kg product) mag maximaal 200 à 225 gram bedragen.
Deze beperking van gewicht is uitermate belangrijk voor de beperking van de transportkosten.

Sterkte: de doos dient zo ontworpen te worden dat zij kan weerstaan aan de verticale druk van de boven elkaar gestapelde dozen tijdens opslag en transport. Door de sterkte van de doos is de kans op beschadiging miniem zodat ook geen lekkages meer optreden tijdens het transport waardoor de verpakking voldoet aan de eisen van de luchtvaartmaatschappijen.

Productpresentatie: de vis kan door de sterkte van de doos in optima forma bij klant worden afgeleverd.

Hygiëne: het aangebrachte deksel moet de doos quasi hermetisch kunnen afsluiten zodat de kwaliteit van de vis behouden blijft. Door de quasi hermetische afsluiting, zal de koude beter behouden blijven, zodat de verpakking voldoet aan de HACCP-normen.

Herbruikbaarheid: de vooropgestelde doos moet meermaals bruikbaar zijn daar zij geen enkele geur mag opnemen. Na het schoonmaken moet de verpakking opnieuw voor kwaliteitsvis gebruikt kunnen worden.

Recycleerbaarheid: de vooropgestelde doos moet 100% recycleerbaar zijn wanneer deze beschadigd is. Dit is nu niet het geval voor de EPS-dozen en de kartonverpakking. De afvalberg zal door de recyclage kleiner worden daar het plastic, na vermaling, opnieuw kan gebruikt worden.

Het project zal leiden tot een commercieel product die alle nadelen van de huidige "isomo"-dozen zal ondervangen.

Het project heeft tot doel: het zoeken van een doos die de thermische voordelen van de EPS-doos en de kwaliteit van de productpresentatie verenigt met:
- sterkte
- afsluitbaarheid
- vlotte transport- en stapelmogelijkheid (zowel leeg als vol)
- herbruikbaarheid
- recycleerbaarheid

Het projectvoorstel van Isoplast betreft het opmaken van een prototype en dient volgens de heer Desmyttere naar het IWT te worden doorverwezen. De vraag wordt gesteld of er voor het project van nv Aquatic mogelijkheden zijn om het initiatief te laten nemen door een privé-bedrijf. De heer Gunst vermeldt dat het Instituut voor Veterinaire Keuring gunstig staat tegenover het project. In het kader van projectindiening bij het IWT werd opgemerkt dat het project daar niet in aanmerking kwam daar het te dicht aanleunde bij de sector van de spuitgieterij. In eerste instantie werd door het secretariaat 5b te Veurne gesteld dat de link met de visserij te gering is om voor 5b-middelen in aanmerking te komen. Ook de Administratie Land- en Tuinbouw had in het Vlaams Visserijcomité principieel dezelfde bedenking. Indien het initiatief niet kan genomen worden door een privé-bedrijf kunnen eventueel als promotor optreden: de vereniging van Vlaamse veilingen of een overkoepelende organisatie van de visverwerkende nijverheid. Indien via 5b geen mogelijkheden gevonden worden kan nog gezocht worden via het Pesca-programma. Dit werd gesteld tijdens een vergadering van 3 juni 1997.

Nv Aquatic, vertegenwoordigd door gedelegeerd zaakvoerder Marc Gunst en zijn boekhoudster, vergaderden samen met het Informatiecentrum en Mieke Blomme van de Rederscentrale om hun 5b-

projectaanvraagformulier te optimaliseren. Het ontwerp werd gecorrigeerd via een gedetailleerde opvolging van alle puntjes uit het aanvraagformulier. Aan nv Aquatic werd duidelijk gemaakt dat in de mate van het mogelijke beroep moet worden gedaan op bedrijven uit het 5b-gebied. Pas wanneer dit gezien de specifieke aard van de werkzaamheden niet mogelijk is kan het bedrijf beroep doen op een bedrijf buiten het 5b-gebied om het project te helpen voltooien. Het ontwerpen van een viskist voor het transporteren van vis waarbij de nadelen van de bestaande polystyreen en kartonnen verpakkingen worden weggewerkt, blijkt niet tot de normale activiteit van nv Aquatic te behoren waardoor een individueel bedrijf in casu nv Aquatic toch het project kan promoten. (uit "vergadering van 4 augustus 1997")

Later bleek dat een privé-bedrijf wel degelijk 5b-steun kon aanvragen. Ondertussen is het project goedgekeurd door het Managementcomité 5b.

C. *Project: ontwikkeling nieuwe vislier*

Het is gebleken dat de meeste vissersboten die gebouwd zijn in de jaren '70 en '80 dringend aan modernisering toe zijn. Hierbij mag de vislier zeker niet ontbreken. Immers, de bestaande vislieren, die in de meeste gevallen meer dan tien jaar oud zijn, zijn dringend aan een grondig nazicht of aan vervanging toe.

Het nazicht van een oude vislier is een minder dure operatie dan het vervangen door een nieuwe vislier, maar heeft als groot nadeel dat het bestaande concept en de toepassingsmogelijkheden van deze lier ongewijzigd blijven. D.w.z. dat deze lier die dan nagezien is toch niet kan voldoen aan de huidige en toekomstige eisen op het gebied van veiligheid en evenmin aangepast is om nieuwe visserijmethoden te beoefenen, in casu het vissen in diepere visgronden. Vandaar dat een nieuwe vislier de meest voor de hand liggende en aangewezen oplossing is.

Dit project heeft tot doel een nieuwe vislier te ontwerpen ter vervanging van een oude vislier aan boord van een bestaande viskotter (of voor installatie aan boord van een nieuw te bouwen viskotter) die beantwoordt aan een drietal doelstellingen:

- ◊ De nieuwe vislier moet de veiligheid van het vaartuig merkelijk verhogen.
- ◊ De nieuwe vislier moet kunnen worden ondergebracht in het bestaande lierhuis.
- ◊ De nieuwe vislier moet het vaartuig mogelijkheden bieden inzake diepwatervisserij.

Met betrekking tot het project vislier werd de vraag gesteld of het 5b-project eventueel terugwerkende kracht kan hebben. Dit is van belang daar belangrijk onderzoek in het kader van het project van de vislier door Brusselle reeds is uitgevoerd. . In dat verband werd Noël Deputter, ingenieur van de firma nv Brusselle marine industries ontvangen waarbij het kostenplaatje van het project nader werd uitgewerkt. Er werd eveneens contact genomen met het Rijksstation voor Zeevisserij waarbij de heren Rudy Declerck en Johnny Vanhee werden gemobiliseerd om zo spoedig mogelijk een offerte over te maken waarin de kosten van het Rijksstation voor testen van het vislier zou worden overgemaakt. Dit overleg geschiedde in aanwezigheid van Mieke Blomme, boekhoudkundig bediende van de Rederscentrale, die voor deze gelegenheid opnieuw bij het Visserij Informatiecentrum aanwezig was. De 5b-projectaanvraag werd tevens administratief en juridisch doornomen door het Visserij Informatiecentrum. In dit 5b-project bestaat het probleem dat de acht te ontwerpen prototypes hypothetisch zijn daar de uitvoering van deze werkzaamheden afhankelijk is van het effectief tot stand komen van een contract tussen de reder en de nv Brusselle. In samenwerking met het Visserij Informatiecentrum werd het informatieblad van de Rederscentrale gemobiliseerd om een oproep te doen aan alle reders opdat eventuele geïnteresseerden voor deelname aan het project zich zouden melden bij het secretariaat van de Rederscentrale. Ook in dat verband grijpt er regelmatig contact plaats tussen het Informatiecentrum en de Rederscentrale. De Rederscentrale houdt eraan indien er kandidaat-deelnemers voor het project opduiken deze aan te melden bij het Visserij Informatiecentrum. Hiervoor wordt beroep gedaan op Marcel Vanalderweireldt, administratief medewerker van de Rederscentrale en Mieke Blomme boekhoudkundig bediende van de Rederscentrale. Mevrouw Blomme is specifiek ter voorbereiding en begeleiding en opvolging van de 5b-projecten en tijdelijk in dienst getreden van de Rederscentrale. De 5b-projectaanvraag zou als dusdanig ingediend worden dat de ontwerp- en ontwikkelingskosten samen met de kosten gepaard gaande met het toegepast onderzoek via het Doelstelling 5b-programma ingediend worden. De effectieve aankoop van de lier na het testen kan door de reder gebeuren. Subsidie kan daarvoor bekomen via het 5a-programma, dit betekent normale FIOV-steun gecumuleerd met de FIVA-steun

éénmaal deze operationeel is. Aan het Permanent Secretariaat van het Doelstelling 5b-programma gevestigd in het Bedrijvencentrum te Veurne werd de vraag gesteld of deze splitsing van subsidiëringsmogelijkheden in de lijn is met hetgeen juridisch haalbaar is. De haalbaarheid van deze opsplitsing werd bevestigd. (uit "vergadering van 5 augustus 1997")

Het dossier is uiteindelijk ingediend onder promotorschap van de Rederscentrale en goedgekeurd door het Managementcomité-5b.

D. *Project: Uitzetten van gekweekte tarbot met het oog op restocking*

Doelstellingen:

Het project is er één van toegepast onderzoek en ontwikkeling waarbij een preliminair onderzoek moet aantonen wat de mogelijkheden zijn van het aanvullen door uitzetten van gekweekte dieren voor het herstel van de overgeëxploiteerde visbestanden. Tevens vormt het een stimulans om aan aquacultuur te doen voor deze doeleinden, gezien uit voorgaande onderzoeken is gebleken dat vetmesterij van mariene vissoorten in ons land praktisch niet haalbaar is, en zo een nieuw elan te geven aan de regio van de Middenkust.

Verder zal het project aanleiding geven aan een intensere samenwerking tussen het Departement Zeevisserij en de lokale visserijvloot, ter bescherming van hun werkingsgebied en door een verbeterde informatieve uitwisseling.

Het moet tevens de wetenschappelijke basis vormen voor meer uitgebreide uitzettingscampagnes, met eventuele uitbreiding naar andere vissoorten (tong, kabeljauw, grijze garnaal, e.d.). Op die manier zal worden bijgedragen tot een alternatieve en diversificatiegerichte visserij-activiteit op lange termijn, waarbij uiteindelijk duurzame arbeidsplaatsen beschermd en eventueel gecreëerd worden. Samen met de visserij gaat een groot sociaal en cultureel gebeuren gepaard, wat Oostende Oostende maakt (ook op toeristisch vlak).

De heer Declerck maakt melding dat FOCUS maandelijks beelden en opnames maakt van de stand van zaken van het project tarbotkweek in het Departement Zeevisserij. Een bepaald gedeelte van de kuststrook zal worden afgezet via boeien. Dit voornamelijk ter hoogte van "Stroombank". Er wordt op de medewerking van de reders gerekend om deze kuststrook zoveel mogelijk niet te bevissen. Of de tarbot daadwerkelijk in die zone gehuisvest zal blijven is nog een vraagteken. De heer Declerck maakt melding van het feit dat het bestaande project perspectieven biedt voor een analoog project voor de kweek van tong. Verder denkt hij dat het bestaande initiatief voor herhaling vatbaar is op voorwaarde dat er tijdig kan worden gestart. De heer Declerck verwijst naar de administratieve behandeling waarbij hij vindt dat het project door die behandeling te laat is opgestart. De stuurgroep maakt een bezoek aan de tarbotkweeksite in het Departement Zeevisserij. (uit "vergadering van vrijdag 20 februari 1998")

Biologen zetten tarbot uit in Noordzee

De Morgen 19.5.98

BRUSSEL.
BELGA EN EIGEN BERICHTGEVING

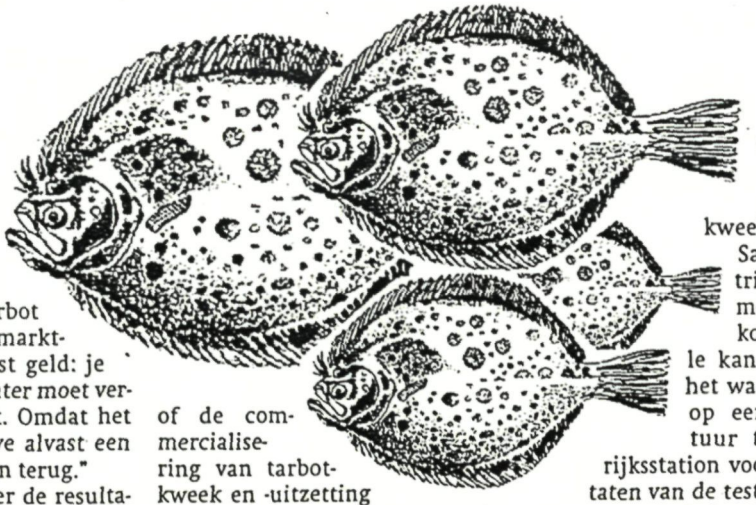
Volgende maand zullen de biologen van het Oostendse rijksstation voor zeevisserij in de Belgische kustwateren drieduizend jonge tarbotjes uitzetten. Het is de bedoeling om later, met vergelijkbare initiatieven, het uitgedunde visbestand in de Noordzee terug op te krikken en op peil te houden.

"Op dit moment is het eigenlijk nog niet nodig om vis uit te zetten", weet men bij het rijksstation, "maar de visserijdruk neemt elk jaar toe en het is mogelijk dat uitzetten van gekweekte vis in de toekomst de enige oplossing wordt." Onlangs legde de Europese Commissie nog vangstquota op tarbot vast. Dat heeft de uitvoering van het project merkbaar versneld.

De wetenschappers zullen de gemerkte tarbot uitzetten in een klein gebied.

Rijksstation voor Zeevisserij wil uitgedund visbestand in Noordzee terug opkrikken

Jonge tarbotjes zijn heel honkvast en zullen pas beginnen zwerven zodra ze volgroeid zijn. Om de test zo goed mogelijk te laten verlopen is afgesproken dat de vissers hun netten zolang niet zullen uitgooien in het betrokken gebied. Zo kan men eindelijk zicht krijgen op de vismigraties in de Noordzee.

"Het idee is gegroeid vanuit een onderzoek naar de haalbaarheid van commerciële viskweek", klinkt het bij het rijksstation, "Wij kozen voor tarbot omdat die vis een hoge marktwaarde heeft. Kweken kost geld: je moet voer voorzien, het water moet verwarmd worden enzovoort. Omdat het een dure vis is, krijgen we alvast een deel van onze investeringen terug."

Wanneer vanaf september de resultaten van de test binnenlopen, zal blijken of de commercialisering van tarbotkweek en -uitzetting financieel haalbaar is. Nu al blijkt het grootste struikelblok de verwarming van de kweekbakken te zijn. Samenwerken met elektriciteitscentrales is een mogelijke oplossing. Het koelwater van de centrale kan gebruikt worden om het water in de kweekbakken op een constante temperatuur te houden, aldus het rijksstation voor zeevisserij. De resultaten van de test zullen in het voorjaar van 1999 bekendgemaakt worden. *(KD)*

Toeristen kunnen zelf op zee garnalen vissen

HLN 2.5.98

OOSTENDE — De Bredense reder Willy Versluys, eigenaar van de ex-Z. 582 «Asannat», pakt uit met een leuk idee. Wellicht nog vanaf deze zomer kunnen toeristen met dit houten vissersvaartuig vanuit Oostende in zee steken om zelf garnaal te vangen, te bereiden en mee naar huis nemen voor een lekker maal. Het kustvissersvaartuig mag niet langer als beroepsschip aangewend worden omdat het registratienummer dient geschrapt. Daarom wordt thans een Europese tussenkomst aangevraagd voor dit toeristisch project. Willy Versluys: «De «Asannat» wordt opnieuw uitgerust met oude toestellen, zoals bv. een schudder. Zo'n twintig toeristen of een klas leerlingen kunnen 's morgens of 's namiddags mee voor een tochtje. We doen een drietal trekjes, waarna de deelnemers meehelpen de garnalen uitzoeken, koken en sorteren. We varen enkel overdag. We wachten nu nog op de nodige vergunningen.» De ex-Z. 582 is met boomkorren uitgerust en werd in 1964 te water gelaten. Het gaat om één van de laatste vaartuigen in eik gebouwd. Willy Versluys zoekt nu nog een originele naam. — A.V.

Gekweekte tarbot moet tekort aanvullen

16.5.98

OOSTENDE/ZEEBRUGGE

Het Departement voor Zeevisserij zet volgende maand drieduizend gemerkte jonge tarbotjes uit. Volgens ir. Rudy De Clerck kan men met het uitzetten van de jonge tarbot de natuurlijke schommelingen opvangen. «Dankzij de wiskundige modellen weet je van twee jaar voordien hoe het met de vangstrijpe vis zal gesteld zijn, zodat je tijd hebt om via bijzetting bij te sturen.»

De herbevolking van de Noordzee zou een kans bieden om te voldoen aan de stijgende vraag naar vis, zonder dat de visquota al te veel in het gedrang komen. Om op grote schaal te worden toegepast moet de Vlaamse Aquacultuur echter eerst een flink zetje krijgen.

Hamvraag is waar eventuele kweekinstallaties worden gebouwd. Sommigen zien het wat al te graag in de Zeebrugse achterhaven, terwijl anderen dan weer voor de regio Oostende opteren. — E.S.

Meer Europees geld op komst

HLN 4/5/98 **OOSTENDE**

De Middenkust en Westhoek krijgen de komende jaren ruime Europese financiële steun voor het uitwerken van diverse projecten. Vier nieuwe 5b-projecten werden goedgekeurd: het pilootproject «uitzetten gekweekte tong met het oog op restocking» (2,6 miljoen frank), de opleidingsinitiatieven van de VDAB «integratie distributietechnologie» in Oostende (4,6 miljoen frank) en «vernieuwende technologieën voor opleidingen in de horecasector» (3,3 miljoen frank). Het Vormingsinstituut voor KMO's krijgt 3,7 miljoen frank voor diverse opleidingsinitiatieven, en Zandvoorde (Zonnebeke) krijgt 5 miljoen frank voor het dorpsversterkingsproject.

Binnen afzienbare tijd worden ook projecten rond het Westmuseum in Diksmuide en het Bakkerijmuseum in Veurne met de nodige miljoenen bedacht. Ook is er geld voor het «landbouweducatief netwerk Westhoek» en het «Naschools Agrarisch Centrum Poperinge». E.S.

Strenger reglement voor strandvisserij

HLN 4/5/98 **BREDENE**

Volgens volksvertegenwoordiger Jacky Maes (SP) uit Bredene «laten sommige strandvissers hun netten soms weken achter met als gevolg dat de gevangen vis rot en het kustwater bevuild wordt.» Als reactie dringt minister Eddy Baldewijns er bij de gemeentebesturen van de kust op aan om een uniform politiereglement over de strandvisserij op te maken. Het scheepvaartreglement van 1981 bepaalt al dat het uitzetten van netten of lijn met haken van het strand slechts mag gebeuren buiten de badzones en niet verder dan 150 meter van de laagwaterlijn. — A.V.

Garnaalverwerkers richten Europese federatie op

HLN 3/5/98 **OOSTENDE**

Drie Belgische garnaalverwerkende bedrijven, namelijk Morubel Oostende, Atka en Eurotraco, hebben samen met andere buitenlandse ondernemingen een Europese federatie opgericht. Voorzitter Eric Maas van Morubel: «De Europese Unie verkiest bedrijven buiten Europa om rauwe garnaal in het land van herkomst te verwerken boven onze eigen fabrieken die aan de hoogste standaard inzake voedselveiligheid voldoen. De Unie benadeelt hiermee haar eigen economie.» De sector van garnaalverwerkers biedt in ons land werk aan ruim vierhonderd mensen. — A.V.

Garnalenverwerkers bundelen krachten

Nieuwsblad 4/5/98

BRUSSEL (belga) — „Om weerstand te kunnen bieden aan de dreigende Europese wetgeving die oneerlijke concurrentie in de hand werkt", hebben de drie Belgische garnalenverwerkers Marubel, Atka en Eurotraco samen met twaalf soortgelijke bedrijven in Europa, een Europese federatie opgericht.

De federatie voor de garnalenverwerkende industrie wil de gezamenlijke belangen van de grootste garnalenverwerkende bedrijven in Europa behartigen. Samen biedt de sector in Europa werk aan ruim 2.000 mensen, hun totale omzet bedraagt ruim 20 miljard frank. De sector biedt in België werkgelegenheid aan 400 mensen.

Door de krachtenbundeling wil de federatie zich opwerpen als gesprekspartner met de Europese Unie met als doel een werkbare wetgeving tot stand te brengen. Daarbij wil men niet alleen de Europese consument vrijwaren van voedselrisico, maar er ook voor zorgen dat de concurrentiepositie en de daarmee gepaard gaande werkgelegenheid in de sector veilig wordt gesteld.

E. Project: Ontwikkeling van een milieuvriendelijke visserijmethode voor de garnaalvisserij, gebaseerd op stimulering door elektrische pulsen.

De belangrijkste doelstelling van dit project is, om via wetenschappelijk onderbouwd onderzoek tot een type garnaalvistuig te komen dat a) soort- en lengte-selectief te werk gaat, b) de ongewenste bijvangsten reduceert, c) zodoende de impact van de garnaalvisserij op het milieu tot een minimum herleidt, en d) de kwaliteit van de vangsten verhoogt. Het middel dat daartoe zal uitgetest worden is het gebruik van elektrische pulsen als stimuleringsalternatief in een nieuw type garnaalboomkorre.

Doelstellingen :

De belangrijkste doelstelling van dit project is, om via wetenschappelijk onderbouwd onderzoek, tot een type garnaalvistuig te komen dat zowel soort- als lengte-selectief te werk gaat en dat zoveel mogelijk ongewenste bijvangst vermijdt. Het middel daartoe is het gebruik van elektrische pulsen als stimuleringsalternatief in een nieuw type garnaalboomkorre.

Concreet betekent dit:

- ◊ de studie van de haalbaarheid van het gebruik van elektrische pulsen als alternatieve stimulering in de boomkorvisserij op garnaal.
- ◊ Het verminderen van de bijvangsten aan ondermaatse rond- en platvis.
- ◊ Het verminderen van de bijvangsten aan juveniele garnaal.
- ◊ Het verminderen van de bijvangsten aan niet-commerciële soorten.
- ◊ Het op peil houden en zo mogelijk verhogen van de bedrijfsresultaten van de commerciële garnaalvisserij.
- ◊ Het verbeteren van de kwaliteit van de commerciële garnaal.

Electrovisserij : bespreking van het eerste projectontwerp. De eerste opmerkingen waren de volgende. Er dient te worden gespecifieerd welke partij welk deel van de kosten voor haar rekening neemt. De bedragen van de personeelskosten dienen te worden bepaald. De administratieve begeleiding van een project zijnde de kostprijs van een secretaresse valt onder de post overheadskosten. Deze kost dient apart verduidelijkt te worden. In 4.3. van het aanvraagformulier dient het totaal voor de hele periode van het project te worden vermeld. In post 3.3. kan vermeld worden dat het een milieuvriendelijk project is. Een tussentijdse evaluatie van het project (bijvoorbeeld na één jaar) door een stuurgroep is aangewezen. Deze evaluatie kan eventueel plaatsvinden aan de hand van wetenschappelijke resultaten. Bij negatieve resultaten kan het Managementcomité het project laten stopzetten.
(uit "vergadering van 28 april 1997")

F. *Project: telemaintenance*

De firma Hostyn met als vertegenwoordiger Pol Hostyn wil een projectvoorstel indienen dat strekt tot het uitwerken van een databank waarbij gegevensbeheer zou worden georganiseerd voor de belangrijkste onderdelen aan boord van de vissersvaartuigen. Er wordt in de eerste fase overwogen om het projectvoorstel onder het PESCA-programma in te dienen. De databank omvat technische gegevens van ondermeer de motor waarbij een overzicht wordt geboden van bijvoorbeeld de afstelgegevens en de belangrijke werkgegevens. Dit wil men verspreiden over de diverse leveranciers waarbij deze gegevens kunnen worden gecentraliseerd. Die databank zou kunnen worden ingekeken door de depanneur aan wal. Aldus kan men spreken van een project "telemaintenance" waarbij aan boord van vissersvaartuigen een soort registratie van alle technische gegevens van de boordapparatuur zou gebeuren. In dat verband duikt de nv Hostyn op als initiatiefnemer eventueel in samenwerking met de Rederscentrale daar dit toch een vlootgebonden materie is.

In het project telebeheer dat in zijn globaliteit ingediend werd onder maatregel A.4.1. van het Doelstelling 5b-programma zou een tweede luik ingelast kunnen worden die betrekking heeft op maatregel A.4.3. van het Doelstelling 5b-programma.

Een tweede bedoeling is om een historiek aan te leggen van de technische werking van de boordapparatuur: de lier, het vistuig, de motor, de koppeling en de temperatuur. Dit vormt met de

nieuwe meettechnieken geen enkel probleem. Er wordt nagegaan onder welk subsidieblok het dossier zou kunnen worden ingediend. Aandacht kan worden geschonken aan het aspect opleiding tot en met visserijtechnieken.
(uit "vergadering van 6 juni 1997")

Volgens de heer Jef Hostyn van de vzw In.Tacte is het verschil tussen het Leonardo- en het 5b-project "Telebeheer" als volgt te verwoorden. In het Leonardo-project ligt de nadruk veeleer op het uitwerken van didactisch materiaal en een leerplan dat specifiek gericht is op het onderwijs. Men wil een nieuw soort curriculum uitwerken waarin aan de leerlingen van het onderwijs een onderhoudsfilosofie kan worden toegelicht. Bij voorkeur kan deze onderhoudsfilosofie worden verstrekt op het opleidingsvaartuig "de Broodwinner". Het Leonardo-project is dus louter op het onderwijs gericht waarbij het budget veeleer beperkt is met name 500 000 BEF. Bovendien maken drie landen gebruik van dit kleine budget. Het Leonardo-project zou voornamelijk de klemtoon leggen op het aspect opleiding, terwijl het 5b-project voornamelijk betrekking zou hebben op het introduceren van innovatieve technologieën.

Via telemaintenance wil men inventariseren wat er aan boord gebeurt en wat er aan boord zou moeten gebeuren. Ook het vaartuig de O.29 zou in dat project betrokken worden. Via het installeren van een onderhoudsprogramma, zou men bij defect, van aan de wal de remediëring kunnen lanceren. (uit "vergadering van 2 februari 1998")

Het project veronderstelt derhalve het installeren van het nodige equipment aan boord en eventueel in een latere fase opleiding naar de reders toe. Die bijkomende opleiding hoeft niet noodzakelijk door het Provinciaal Maritiem Instituut gegeven te worden. Ook andere instanties kunnen daarvoor in aanmerking komen. Het 5b-project is gericht op het uitwerken van telemaintenance aan boord.

Aan de VZW In.Tacte werd meegedeeld dat het project inhoudelijk bijzonder hoge slaagkansen heeft, gezien de opmerkingen die door de GOM werden overgemaakt nopens het project. Die opmerkingen zouden enkel betrekking hebben op het financieringsluik terwijl inhoudelijk weinig opmerkingen werden gemaakt. Een gunstig advies vanwege het visserijcomité en cofinanciering door de Vlaamse Overheid zouden mits een gunstig advies van het Managementcomité 5b de weg openzetten voor de goedkeuring van het dossier.
(uit "vergadering van 6 februari 1998")

Ondertussen is het project goedgekeurd door het Managementcomité-5b. Als de Vlaamse co-financiering in orde is, kan het project worden opgestart.

G. *vzw Pronad - "Aquacultuuronderzoeks- en ontwikkelingsproject Regio Middenkust"*

De algemene vergadering van het project kwam reeds bijeen en kwam ondermeer tot de volgende bevindingen. Het officiële verslag zal waarschijnlijk door de Heer Bart Notredame worden opgemaakt. Bij deze persoon kan het verslag dan ook worden opgevraagd. Verder vestigt Professor Sorgeloos de aandacht op het feit dat de oesterput momenteel nog als een bonamia-vrij gebied wordt omschreven. Dat kan niet van alle wateren worden gezegd. Het is van groot belang om de hygiënische toestand als dusdanig te houden. Indien de initiatiefnemer, zijnde de vzw Pronad, officieel naar buiten wil komen met een dergelijk statuut, zal de stad Oostende als het ware verplicht zijn om in haar reglementen het één en ander te voorzien opdat de hygiënische toestand aldus zou worden bewaard. Wat betekent dat nieuwe initiatiefnemers in die wateren het zich niet zullen kunnen permitteren om een exploitatie te organiseren die niet op dezelfde hygiënische voorwaarden gestoeld is.

De heer Jacky Puystjens verwijst naar het voorhanden zijn van een beter uitgewerkte steunwetgeving in andere lidstaten. Ondermeer in Ierland zou sterke steun voorhanden zijn voor pilootprojecten in de aquacultuur. Ook in Frankrijk zijn ruime steunmogelijkheden voorhanden. In de vergadering wordt een korte toelichting van de projectdoelstellingen verschaft. Daarnaast volgt een toelichting van het werkorganigram met de projectgroep en de diverse stuurgroepen. De vergadering is nog niet tot consensus gekomen in verband met de aanwijzing van de coördinator voor de diverse stuurgroepen. Voor de wetenschappelijke stuurgroep, wordt de voorkeur gegeven aan Professor Sorgeloos. Deze laatste zou echter liever hebben dat Professor Jaspers het coördinatorschap van deze stuurgroep op zich neemt. Er zal tot een volgende vergadering worden afgewacht voor de leiding van die stuurgroep. De leiding van de technische stuurgroep wordt waargenomen door de heer Jacky

Puystjens. De juridische stuurgroep wordt gecoördineerd door de heer Bart Notredame. Ook over de leiding van de socio-economische stuurgroep is men het nog niet eens. De heer Van den Bremt van de Administratie Land- en Tuinbouw werd in dat verband als de aangewezen kandidaat vermeld, doch deze houdt zich liever terughoudend tot een andere kandidaat zich aanmeldt.

Tijdens de vergadering wordt het verschil tussen platte en holle oesters uitgelegd. De holle oesters zouden minder gevoelig zijn voor klimatologische en andere omstandigheden. In dat verband werd eerst geprobeerd dergelijke oesters te kweken. De vergelijking tussen beide soorten werd binnen de vergadering door de medewerker van de Rijksuniversiteit van Gent uiteengezet. De groei van de holle oesters was in de eerste fase zeer spectaculair, ook de overlevingsgraad was zeer hoog: meer dan 99%. Voor de kweek van holle oesters was het moeilijk om een beste plaats aan te wijzen. De groei was het hoogst bij het BLOSO-gebouw, maar op dezelfde locatie was het CI het laagst. De contaminanten bevonden zich onder de norm of grenswaarden. Voor de platte oesters was, volgens de wetenschappelijke medewerkster de locatie bij Steenoven het best. Wanneer men de Spuikom-oesters vergelijkt met Zeeuwse, Franse en Canadese oesters, zijn de cijfers voor de Spuikom-oesters uitstekend. (uit "vergadering van 22 januari 1998")

Fladen Grounds

De heer Redant vestigt de aandacht op het gebied in de Noordelijke Noordzee. Het handelt om een gebied waarvan de oppervlakte zo groot is als België (28 000 km²). In dat gebied zou er zich een enorme langoustine-stock bevinden. Er wordt opgemerkt dat de stock enkel voor een bepaald deel benut wordt. Enkel het Zuidwestelijke gedeelte wordt door Schotse vissers benut en een klein gedeelte wordt eveneens door Deense vissers benut. Het handelt om een stock met een enorm potentieel. De biomassa wordt geschat op 120 000 à 200 000 langoustines. De potentiële vangst wordt geschat op 20 000 à 25 000 ton per jaar. De huidige vangsten vormen slechts 5 000 à 6 500 ton per jaar. Het resterend potentieel wordt derhalve geschat op 15 000 à 20 000 ton per jaar.

De ontwikkeling van een Belgische langoestinevisserij op de Fladen Grounds is om diverse redenen interessant:

◊ Ze kan een alternatief en aanvulling bieden op de bestaande langoustinevisserij in de Zuidelijke Noordzee, zodat de aanvoer van langoustines minder afhankelijk wordt van één enkele stock.

◊ Ze kan een alternatief bieden voor schepen die te kampen hebben met een verminderde economische rendabiliteit, als gevolg van de inkrimping van de vangstquota voor rond- en platvis.

◊ Ze kan nieuwe mogelijkheden creëren voor de groothandel, de visverwerkende industrie en de export.

◊ Ze kan bijdragen tot de diversificatie van de visserij-activiteiten, waardoor de vloot minder afhankelijk wordt van de exploitatie van een relatief klein aantal doelsoorten (met name kabeljauw, schol en tong), zoals nu het geval is.

Wat zijn de <u>problemen</u> en wat zijn de <u>mogelijke oplossingen voor deze problemen</u> in verband met deze deze visserij op de "Fladen-ground"?

PROBLEMEN	OPLOSSINGEN
1/ De relatieve onbekendheid met de visgronden	1/ Verschillende vaartuigen hebben in het verleden reeds de "Fladen-ground" bezocht. 2/ Er zijn cassettes beschikbaar met de fishtracks van enkele vreemde schepen die op de "Fladen-ground" gevist hebben. 3/ Er zijn de jaarlijkse resultaten van de Schotse Survey en de verspreidingskaarten die op basis van deze survey gemaakt werden. 4/ Er zijn sedimentkaarten van de British Geological Survey die zeer nauwkeurig de verspreiding van de geschikte slibbodems

	aangeven.
2/ Relatieve onbeschikbaarheid van geschikte schepen. De visserij dient te gebeuren met hektrawlers met relatief groot motorvermogen.	Mogelijke oplossing: ombouw van bestaande schepen (daar de meeste bordenvissers oud zijn). Er kan een beleid gevoerd worden om de bestaande eenheden te vervangen door grotere hektrawlers.
3/Technische aspecten van de exploitatie. De langoustines bevinden zich vaak op een grote diepte (130 à 150 m) tegenover slechts op 50 à 60 m in de Botney Gut en in de Silverpit. Bovendien dient er gebruik gemaakt te worden van andere visserij-technieken (multi-rigs, dual-purpose-trawlers). De exploratie van deze technieken is voornamelijk in het buitenland bekend.	
4/ De bewaring van de langoustines: momenteel gebeurt dit op basis van schilferijs. De kwaliteit van de aldus aangevoerde langoustines uit die visgrond is twijfelachtig.	Mogelijke oplossing: 1/Dubbele reizen met halftijdse aanlandingen bijvoorbeeld via een contract met Schotse vishandelaars. 2/ Diepvriezen aan boord. 3/ Een combinatie van deze twee systemen.

Er werden reeds meerdere werkvergaderingen met de betrokken partijen belegd om het project te concretiseren. De Rederscentrale werd gevraagd om een oproep te doen aan alle belangstellende reders. Dit is ondertussen gebeurd. Een viertal rederijen hebben zich kandidaat gesteld. Om de projectkosten te verminderen zou men tot 1999 wachten om het project in te dienen of uit te voeren daar het misschien dan administratief wel mogelijk zou zijn om de heer Frank Redant van het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek in te schakelen in het project hetgeen de kostprijs van het project misschien kan doen dalen. Bovendien is Frank Redant de grote expert in het Departement Zeevisserij met betrekking tot deze materie. Hij heeft het Vlaams Visserijcomité eveneens geïnformeerd over alle opties van het project. Hij is in staat om de problemen en oplossingen voor deze problemen te analyseren en uit te werken. Het zal de taak zijn van de Rederscentrale om die kandidaat als deelnemer aan te wijzen die gezien de bestaande uitrusting van het vaartuig als het meest geschikt wordt geacht.

Een cruciaal probleem binnen het project was de vergoeding voor het inzetten van het vissersvaartuig voor het wetenschappelijk onderzoek. Op welke wijze diende dit vaartuig te worden vergoed : een gewaarborgde besomming, een vast bedrag voor het charteren van het vaartuig, het garanderen van een minimumbedrag met daarbij de gerealiseerde besommingen,...? Tijdens de laatste maanden werden diverse opties besproken.

Voor wat het project *'Fladen Grounds'* betreft kan aan de deelnemende reder(s) eventueel een gewaarborgde besomming ten bedrage van 80% van de referentiebesomming worden toegekend. Dit kan worden geargumenteerd als zijnde werkingskosten.

Er is in de eerste fase door de Administratie Land- en Tuinbouw een oplossing voorgesteld voor het vergoeden van het ter beschikking stellen van het vaartuig voor wetenschappelijk onderzoek binnen de Fladen Grounds. Met name zou een gewaarborgde besomming mogelijk zijn die neerkomt op een verschil tussen 80% van de referentiebesomming en de gerealiseerde besomming. Bij normale experimentele visserijprojecten wordt slechts 40% van het verschil terugbetaald. Als dusdanig moet er ook geen vergoeding voor het charteren van het vaartuig in de projectkosten worden voorzien.

De ALT stelt eveneens voor om de werknemers op het vaartuig een vaste vergoeding toe te kennen, zodat zij niet het risico van het project zouden meedragen. Voor de reder zou dit interessant zijn, daar een vaste vergoeding integraal zou kunnen gerecupereerd worden via personeelskosten. In die zin zou dan een gewaarborgde besomming kunnen toegekend worden op basis van de besomming gerealiseerd in een gelijkaardige periode, met aftrek van de percentages van de besomming, die

uitgekeerd zijn voor lonen van bemanning. Het kan worden onderzocht of deze formule niet interessanter is voor de reder van het vaartuig.

De heer Frank Redant van het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek - Departement Zeevisserij, merkt op dat het om diverse redenen misschien interessanter is om de start van het project te laten plaatsvinden in maart 1999. Zijn reden is, dat het niet onmogelijk is dat hij in het kader van zijn opdracht van het Directoraat-Generaal VI van de Europese Commissie, de mogelijkheid krijgt om dan wel actief mee te werken aan de uitvoering van het project. Dit zou een aanzienlijke besparing van de projectkosten kunnen betekenen.

De ALT stelde de vraag, hoe het komt dat als de Fladen Grounds zo'n rendabele visserij kunnen opbrengen, zo weinig buitenlandse vaartuigen daar actief zijn.

Het antwoord van de heer Redant is vrij eenvoudig. Waarom zouden ze op zo'n afgelegen visgrond vissen, als ze in een dichtere viszone een rendabele kreeftenvisserij kunnen hebben? De onderzoekingen moeten ook uitwijzen dat de visserij in de Fladen Grounds voor andere Vlaamse kreeftenputters een zeer rendabel alternatief kan zijn.
(Uit het verslag van de vergadering van donderdag 5 februari 1998)

De heer Lodewijk Pieters informeerde naar het plaatsvinden van experimentele visserij-projecten. In het bijzonder blijkt hij bijzondere aandacht te hebben voor het Fladen Grounds- project. Er wordt hem meegedeeld dat het eerste gedeelte van het Fladen Grounds-project voor zo ver het zou plaatsvinden beperkt zou blijven tot de deelname van één vaartuig. Daarvoor zou beroep worden gedaan op het vaartuig dat gezien zijn aard en de aan boord beschikbare installaties het meest in aanmerking komt om tegen de laagste kosten te kunnen starten met de research. Niets verhindert dat in een latere fase eventueel meerdere vaartuigen aan het onderzoeken van de regio kunnen deelnemen. Het Informatiecentrum heeft aan de Rederscentrale gevraagd om een openbare oproep te doen naar alle kandidaat-reders voor deelname aan het project.

Project: polyester kustvaartuig - alternatieve vistechnieken

Zeer veel aandacht werd besteed aan het idee om een soort polyester kustvaartuig in Belgische wateren te brengen. Het uittesten van alternatieve vistechnieken op een dergelijk vaartuig zou door een bekwame bemanning kunnen gebeuren. Dit idee ondervond echter de nodige weerstand daar de uitwerking van een dergelijk project door de sector als moeilijk verenigbaar werd geacht met de belangen van de bestaande garnaalvisserij. Ook het systeem van warrelnetten vindt weinig sympathie bij de bestaande sector.

Het VIC heeft onlangs het bezoek ontvangen van een persoon die beweert dat er in IJsland een honderdtal nagelnieuwe vaartuigen gedecommissioneerd zijn. Deze vaartuigen zouden voor de Belgische kustvisserij heel wat mogelijkheden bieden wat betreft het gebruik van alternatieve vistechnieken. Longlining, guilnetting en jigging zouden de technieken zijn die worden aangewend door een klein aluminium of polyester vaartuig dat qua nieuwbouwprijs slechts een paar miljoen Belgische frank beloopt. De man beweert dat hij voor een zeer lage prijs het vaartuig kan laten overkomen naar Belgische wateren waarbij de mogelijkheid wordt geboden om niet alleen dergelijk scheepsbouwtype voor de Belgische visserij uit te testen maar ook om deze alternatieve vistechnieken voor België uit te proberen. Het project zou niet te duur zijn en naar de toekomst toe ongeëvenaarde perspectieven bieden. Het is een gekend gegeven dat bepaalde vistechnieken onverenigbaar zijn met de vistechnieken die gebruikt worden door de traditionele Belgische kustvissers (en garnaalvissers). Bepaalde vistechnieken zijn echter totaal niet hinderlijk voor de bestaande kustvaartuigen en verdienen verder onderzoek om de rentabiliteit van dergelijke vaartuigen uit te testen. In elk geval dringt zich voor wat de Belgische visserij betreft de vraag op in hoeverre het voor de toekomst niet aangewezen wordt stilletjes aan een nieuw beleid uit te stippelen dat eerder gericht is op het ontwerpen van dergelijke kleine nieuwe vaartuigen waarvan de aankoopprijs amper een paar miljoen bedraagt en waarvan de rentabiliteit praktisch onbetwistbaar is. Dit in plaats van het steeds opnieuw bouwen en kopen van Eurokotters of andere kustvaartuigen waarvan de aankoopprijs al gauw 50 miljoen en hoger bedraagt.

Ondertussen is het standpunt van de Vlaamse visserijsector inzake het inzetten van een dergelijk vaartuig ingrijpend gewijzigd. Dit in het kader van de problemen die bij de bestaande kustvisserij aan

het licht zijn gekomen tijdens de incidenten die plaatsvonden naar aanleiding van de havenblokkade en daarnaast ook bewijzen dat de Franse warrelnetvissers er blijkbaar niets aan ongelegen laten om hun economisch rendabele visserij te verdedigen. Meer en meer wordt de vraag gesteld of ook in de Vlaamse visserijsector men niet aan een zekere omschakeling dient te denken. De traditionele kustvisserij blijkt vaak te duur en onrendabel te zijn. Zeker wanneer men vaststelt dat gloednieuwe moderne Nederlandse Eurokotters zeer dicht bij de Vlaamse kust mogen vissen waardoor het competitief aspect de Vlaamse visserij duidelijk parten speelt. In die zin wordt gezocht naar een goedkope, rendabele visserij. Daarnaast heeft de demonstratie van het IJslands polyester vaartuig te Blankenberge bij de kleine kustvisserij heel wat belangstelling opgewekt. In die zin dat er bepaalde mensen al plannen raamden om een dergelijk type te laten bouwen in IJsland.

In het Vlaams Visserijcomité werd het aanvankelijke projectvoorstel uitgesteld tot nadere resultaten over jiggingvisserij bekend zouden worden. Ondertussen blijkt de uitvoering van het federale project een flop te zijn geworden. Van de initiële kandidaten blijken slechts een zeer klein aantal het project te hebben uitgevoerd met niet altijd even duidelijke resultaten. De begeleiding van het project is weinig efficiënt geweest en er bestaat het vermoeden dat de deelnemers slechts de apparatuur hebben uitgetest wanneer andere vismethodes niet rendabel waren. De jiggingvisserij blijkt een zeer specifieke vismethode te zijn waarvoor volgens experts specifieke opleiding aangewezen kan zijn. In dat verband wordt ook gedacht aan een projectopleiding voor het werken met jiggers.

Diverse internationale persbijdragen hebben ruimschoots het nut van de jiggingvisserij vastgesteld.

De rederij Verleene (O 369) heeft interesse in de aankoop van een polyester kustvaartuig naar het model van datgene dat in Blankenberge tentoongesteld werd. Deze vergadering heeft tot doel om na te gaan of er mogelijkheden bestaan om een dergelijk vaartuig uit te testen onder het zwaartepunt A. 4.1. van het Doelstelling 5b-programma "toegepast onderzoek". Het handelt om een vissersvaartuig die volledig ontworpen is voor het beoefenen van alternatieve visserijen en volledig geconstrueerd is om deze visserij te beoefenen. Het vaartuig heeft bovendien een opmerkelijke stabiliteit en is gezien haar uitrusting innovatief voor de Vlaamse vissersvloot. De vraag stelt zich of het voor het kleine vlootsegment niet aangewezen is om deze visserijvorm als een beleidsoptie in acht te nemen, rekening houdend met het moeilijk rendabiliseren van een duur traditioneel kustvaartuig.

Het inzetten van dergelijke polyester vaartuigen zou echter voor de goede gang van zaken zeker vereisen dat de reder die de warrelnetvisserij uitoefent bij zijn netten blijft. In elk geval wil de reder een dergelijk tweedehands vaartuig aankopen. Zal hij een dossier moeten indienen bij de overlegcommissie die beheerd wordt door de Dienst Zeevisserij? De vraag stelt zich immers of de rederij haar nummer die gebonden is aan de licentie kan koppelen aan een ingevoerd tweedehands vaartuig. Het polyester vaartuig zou diverse passieve vistechnieken kunnen uitoefenen zijnde jigging, warrelnetten, longlining en krabbenpotten. Reder Verleene heeft interesse voor een occasie van ongeveer 12 meter lang en 5 meter breed in tegenstelling tot de eerste plannen om eventueel een nieuwbouwtype te laten construeren in IJsland. De heer Redant merkt op dat het vaartuig in elk geval mogelijkheden op lange termijn zou moeten bieden voor het plaatsen van een nettentrommel en winchen indien de passieve visserij niet zou blijken te renderen. Aan de Dienst Zeevisserij kan bovendien gevraagd worden of een vislicentie gecombineerd, dit wil zeggen zowel voor de beoefening van de actieve als de passieve visserij, kan worden ingediend. Die vraag kan derhalve gesteld worden naast de vraag of het mogelijk is om een tweedehands casco te gebruiken om een visvergunning te activeren. De heer Polet wijst naar een succesvoorbeeld waarbij langoestinevisserij met de boomkor wordt uitgeoefend. De belangrijkste rol in een eventueel project van het Departement Zeevisserij zou bestaan in de wetenschappelijke verwerking van gegevens.

Mogelijkheden van de vistechniek van jigging op de Belgische kust zouden ondermeer de visserij op makreel, zeebaars en zeebrasem impliceren. Aan de Dienst Zeevisserij kan gevraagd worden of een dergelijk vaartuig toegang heeft tot de 6-mijlszone en tot een 3-mijlszone in Britse wateren. Een andere vraag: is de visserij op wulken binnen 3 mijl toegelaten voor Belgische kustvissers? De heer Redant merkt op dat het gebruik van alternatieve vistechnieken interessant is om te vissen in zones waar men met traditionele vistechnieken niet kan vissen. Een voorbeeld van dergelijke zones vormen de visserijgronden tussen rotspartijen waarbij er een doorgang van ongeveer 30 à 50 meter breedte bestaat.

Met betrekking tot dit projectvoorstel bestaan nog een aantal andere vragen:

- ◊ Is de bouw van een vissersvaartuig dat gebruikt wordt voor een project subsidieerbaar met EFRO-middelen?
- ◊ Is de aankoop van een vissersvaartuig dat gebruikt wordt voor een project subsidieerbaar met EFRO-middelen?
- ◊ Hoe zal men de bemanning en de reder verlonen?
- ◊ Mag men bij vaste verloning van beide categorieën nog de besommingen ten gunste van de rederij brengen?

Het project zou over ongeveer één jaar kunnen lopen met een uitbreidingsmogelijkheid voor een periode van zes maanden.

De rederij beschikt over een vergunning voor de uitbating van een vaartuig met een motorvermogen van 300 pk. Het vaartuig waarvoor de interesse tot de aankoop bestaat zou twee motoren van 440 pk aan boord hebben. Het actieradius zakt door het verbruik van die twee motoren. Een mogelijkheid zou zijn om de tweede motor eruit te halen en één centraal te houden en de andere te gebruiken als reserve. Dit in combinatie met de concretisering van een centrale romp. De heer Schiltz merkt op dat het misschien toch interessant kan zijn om twee motoren te houden en deze beide af te stellen op 250 pk. Als dusdanig is de manoeuvreerbaarheid van het vaartuig veel hoger. (uit "vergadering met Departement Zeevisserij en Rederscentrale)

Visserijcentrum wil IJslandse boot uittesten op de Noordzee

HLN 16 & 17/8/97

NIEUWPOORT/OOSTENDE

Het pas opgerichte Vlaams Visserij Informatiecentrum (VVI) speelt met de idee om een IJslands vissersvaartuig naar Oostende te brengen, teneinde er nieuwe technieken op uit te testen. Dit zou gebeuren met Europees geld, in het kader van het 5b-programma.

Voorzitter Manu Desutter en coördinator Dirk Florizoone menen dat er nood is aan technologische vernieuwing voor de Vlaamse vloot. Zo willen ze onderzoeken wat met minder populaire vissoorten gedaan kan worden, vermits die niet onder een strenge opvangregeling vallen. Daarnaast pleiten beiden voor toepassing van nieuwe methodes zoals elektrovisserij waardoor ongewenste bijvangsten tot een minimum kunnen herleid.

Kwaliteitslabel

Dirk Florizoone: «Het sorteren en wegen van vis aan boord kan de kwaliteit ten goede komen. Een kwaliteitslabel voor tong betekent een bijkomende attractie voor de consument.» Verder meent hij dat o.m. het Rijksstation voor de Zeevisserij in Oostende beter kan ingeschakeld worden bij onderzoeken naar de kwaliteit van de vangst, de invloed op het leefmilieu, enz.

Daarnaast gelooft de coördinator in technische verbeteringen zoals een nieuwe vislier, verbeterde kunststofdozen om de vis in te bewaren, e.d. «Ook het visserijtoerisme kan aangemoedigd worden door het promoten van visserijweekends.»

In het kader van steun door het Europees Pesca-programma zijn er plannen om in Oostende een commercialisatiecentrum voor kust- en dagvisserij uit te werken, zoals Zeebrugge een *Seafront* met visrestaurants heeft. Het Oostendse zee–aquarium wordt eerstdaags gemoderniseerd. In Blankenberge is er een initiatief om een visserijmuseum bij de haven op te richten, nadat het voorstel om dit in het oud postkantoor te doen, werd afgewezen.

A. VOLLMACHER

Gecentraliseerd in Nieuwpoort

Visserij infocentrum opent perspectieven

De Leiegacht 22.8.'97

Het „Vlaams Visserij Informatiecentrum", gevestigd aan de Watersportlaan, wint aan spankracht. Sinds vorige week is er ook het secretariaat van het Pesca-programma (het Europees steunprogramma voor de visserij) gevestigd.

Het Vlaams Informatiecentrum, dat wordt geleid door oud-burgemeester Manu Desutter van Knokke-Heist en door Dirk Florizoone als coördinator, pakt nu ook uit met een eigen info-magazine. Het eerste nummer van dit driemaandelijks tijdschrift rolde zopas van de pers.

Manu Desutter blijft ondertussen beklemtonen dat iedereen die van dichtbij of van ver betrokken is bij de visserij hier in het Centrum in Nieuwpoort alle mogelijke gegevens zal kunnen bekomen over subsidiemogelijkheden en steunverlening. Het gros van de aandacht gaat uit naar twee grote communautaire programma's voor de visserij, Pesca enerzijds en 5 b anderzijds.

Pesca-programma

Het Visserijcomité heeft alvast een geactualiseerd document samengesteld waarin de specifieke acties die in aanmerking kunnen komen voor steun aan bod komen. Zo denkt men aan het bewerkstelligen van overlegplatforms waarbij alle bedrijven binnen een bepaalde bedrijfstak hun krachten kunnen bundelen. Ook het idee van een label inzake visserijproducten blijft levendig. Men denkt hierbij vooral in de richting van het product „tong".

Het Europees tongquotum bedraagt 28.000 ton, waarvan ons land niet minder dan 5.000 ton voor haar rekening neemt. Voor dergelijk product is een kwaliteitslabel dus zeer interessant. De vraag blijft evenwel in hoeverre de Belgische consument bereid zal zijn een meerwaarde te betalen.

In het Pesca-programma denkt men verder aan het bewerkstelligen van innovatieve experimentele zeevisserijproducten. Terzake kan worden gemeld dat vanaf medio september de vaartuigen O.51 van rederij Willy Versluys en de Z.27 van de rederij Blauwvoet zullen deelnemen aan het experiment tot het vissen van inktvis, in het Kanaal. Inktvisserij situeert zich hoofdzakelijk in de maanden september en oktober, maar het experiment zal tot eind dit jaar lopen. Vier zeereizen zijn al gepland. Bedoeling is niet alleen te zoeken naar de beste visgronden terzake, maar ook de migratie van deze vissoort te onderzoeken. Een andere maatregel in het Pesca-programma is het voorstel om vissersvrouwen bij te scholen, zodat zij beter in staat zouden zijn om de boekhouding van de onderneming van hun man bij te houden.

5 b-programma

Het kan niet worden ontkend dat de Vlaamse visserijvloot een zeer eenzijdige vloot is. Dit stelt onze vloot in een kwetsbare positie.

In het kader van het 5 b-programma beoogt men toegepast onderzoek naar de mogelijkheden om volgens modernere visserijmethodes te gaan vissen. Zo is er het project „elektrovisserij", waarbij men als doel heeft voor de garnaalvisserij een selectiever vistuig uit te testen. Een ander idee is om een IJslands vissersvaartuig naar hier te brengen als testvaartuig voor jigging en longlining.

Heel veel aandacht wil men ook besteden aan „visserijtoerisme". De Visserijcommissie meent dat de natuurlijke aanwezige visserij te weinig als toeristische troef wordt uitgespeeld om nieuwe, typische toeristische of recreatieve activiteiten en concepten uit te werken. (BN)

Visserijcentrum wil IJslandse boot uittesten op de Noordzee

NIEUWPOORT/OOSTENDE

Het pas opgerichte Vlaams Visserij Informatiecentrum (VVI) speelt met de idee om een IJslands vissersvaartuig naar Oostende te brengen, teneinde er nieuwe technieken op uit te testen. Dit zou gebeuren met Europees geld, in het kader van het 5b-programma.

Voorzitter Manu Desutter en coördinator Dirk Florizoone menen dat er nood is aan technologische vernieuwing voor de Vlaamse vloot. Zo willen ze onderzoeken wat met minder populaire vissoorten gedaan kan worden, vermits die niet onder een strenge opvangregeling vallen. Daarnaast pleiten beiden voor toepassing van nieuwe methodes zoals elektrovisserij waardoor ongewenste bijvangsten tot een minimum kunnen herleid.

Kwaliteitslabel

Dirk Florizoone: «Het sorteren en wegen van vis aan boord kan de kwaliteit ten goede komen. Een kwaliteitslabel voor tong betekent een bijkomende attractie voor de consument.» Verder meent hij dat o.m. het Rijksstation voor de Zeevisserij in Oostende beter kan ingeschakeld worden bij onderzoeken naar de kwaliteit van de vangst, de invloed op het leefmilieu, enz.

Daarnaast gelooft de coördinator in technische verbeteringen zoals een nieuwe vislier, verbeterde kunststofdozen om de vis in te bewaren, e.d. «Ook het visserijtoerisme kan aangemoedigd worden door het promoten van visserijweekends.»

In het kader van steun door het Europees Pesca-programma zijn er plannen om in Oostende een commercialisatiecentrum voor kust- en dagvisserij uit te werken, zoals Zeebrugge een *Seafront* met visrestaurants heeft. Het Oostendse zee–aquarium wordt eerstdaags gemoderniseerd. In Blankenberge is er een initiatief om een visserijmuseum bij de haven op te richten, nadat het voorstel om dit in het oud postkantoor te doen, werd afgewezen.

A. VOLLMACHER

Vlaamse vissers halen vislijn weer boven

NIEUWPOORT — Als het van het Vlaams Visserij Informatiecentrum in Nieuwpoort afhangt, vissen sommige vaartuigen binnenkort weer met een vislijn. Het lijkt prehistorisch maar in Scandinavië en Zuidoost-Azië haalt men er al een hoog rendement mee.

Het vissen met een handlijn heet tegenwoordig *jigging*. Een moderne computergestuurde jigger zet de lijn uit op de gewenste diepte, controleert de visbewegingen en haalt de vis automatisch binnen als hij bijt. Alle parameters zoals diepte, stromingen en vissoort kunnen worden aangepast.

De belangrijkste troef van deze vorm van visserij, is het rendement. Een dergelijk vissersvaartuig kost maar een paar miljoen, een traditioneel vissersvaartuig veertig tot vijftig miljoen frank. Het systeem laat ook toe selectief te vissen, want de maten van de haken bepaalt welke grootte van vis men vangt.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum wil een dergelijk IJslands vissersvaartuig tijdig naar onze kust halen om de conservatieve Vlaamse reders en vissers te overtuigen van de mogelijkheden van dergelijke vismethoden.

Er werd deze week ook een proefproject goedgekeurd om vanaf 15 september op inktvis te vissen in het Kanaal met twee Vlaamse vissersvaartuigen. Na vier proefvaarten beslist men of de inktvisserij rendabel is voor de Vlaamse reders. (GVO)

18/09/92

Het Nieuws-

Blad

er besomming in vismijnen

edurende de eerste drie kwartalen van dit jaar verbeterde omming van de in de Vlaamse vismijnen aangevoerde vis t bijna 300 miljoen fr. tot 2.052 miljard, een toename met 7 %. Het leeuwenaandeel van die besommingsgroei was te anken aan de tongomzet die met 256 miljoen frank aangroeide tot 1.147 miljoen, een stijging met met 29 %. Daarnee vormen de tongaanlandingen 56 % van de globale beomming in de mijnen van Nieuwpoort, Oostende en Zeerugge. De scholaanvoerwaarde verminderde met een paar rocenten tot 226 miljoen frank. Dankzij een fikse prijstoeame kwam de tongscharomzet met 88 miljoen frank +24 %) aardig in de buurt van kabeljauw met 95 miljoen rank (-13 %). Deze uitgesproken omzetgroei wordt ondersteund door een blijvende groei van de algemene gemiddelde rijs van de vis, een prijsstijging die zich vooral bij tong oordoet, maar zich voor alle vissoorten manifesteert. De beommingsgroei staat in contrast met een doorgedreven en anhoudende daling van de aanvoergewichten in onze mijen. Gecumuleerd liep de aanvoer in eigen havens gedurende e eerste negen maanden van 1997 met 1.222 ton terug tot 3.441 ton, een negatieve groei met 8 %. De kabeljauw- en cholaanvoer daalden beiden met ruim 500 ton tot respectielijk 1.412 ton en 3.148 ton. Voor de Vlaamse visserijsector omen de prijsstijgingen niet ongelegen. Ze brengen een ichte verbetering van de rendabiliteit van de vloot die de oorbije jaren een zeer diepe crisis doorworstelen moest.

Ofschoon de aanvoergewichten in de Vlaamse vismijnen teruglopen, mag men er zich verheugen in toenemende besommingen, een opsteker voor de visserijsector die de voorbije jaren met een diepe crisis werd geconfronteerd. (Foto F. Proot)

Burgsch Handelsblad 24.10.'97

HLN 24/10/1997

Minder vis, maar wel duurder

OOSTENDE/ZEEBRUGGE/NIEUWPOORT

Tijdens de eerste negen maanden van het jaar liep de aanvoer van vis in de havens van Oostende, Zeebrugge en Nieuwpoort met 1.222 ton terug tot 13.441 ton, goed voor min acht procent. Kabeljauw en schol kregen de grootste klappen, maar er was ook 132 ton minder tong. De algemene gemiddelde prijs klom in september dan weer met 6 frank de kilo, wat de besomming met vier miljoen opdreef naar 225 miljoen. De kabeljauwprijs verbeterde opmerkelijk, wat in een omzettoename van 24 procent (plus 12 miljoen) resulteerde. Vissoorten zoals tarbot en griet vertegenwoordogden twintig miljoen frank (plus tien procent), terwijl de tongschar tien miljoen frank omzet haalde. Dit bewijst nogmaals de economische waarde van die niet door de quota beperkte vissoorten.

De ruimere garnaalaanvoer in september, met een totaal van 104 ton (plus 23 procent) lokte een prijsdaling uit, zodat de mijnwaarde met amper tien procent herstelde tot 8,8 miljoen frank. — SEO

Jigging reel takes tuna

World Fishing - October '97

A Belgian fishermen scored a notable first in early September, when he took a haul of tuna with jigging reel in Irish waters, according to Marc Aspeslagh of DNG Europe.

Speaking at the Vigo exhibition, he said that Jacques Vermote, skipper of the 30 metre beamer *Ostend 0518*, had followed the Spanish fleet to catch the brief tuna season off the west coast. An experiment with six C600l machines supplied by DNG caught seven or eight fish with an average weight of 40 kg.

This prompted the skipper to look at a range of hooks and lines at the exhibition, with the intention of working out a system aimed at bringing a much bigger catch next season.

Aspeslagh said the machines are usually used for species such as cod, sea bass and mackerel, and that it could be used for species of a similar size along the coasts of France and Spain.

erke besommingsgroei in Vlaamse vismijnen

Het Volk 24/10/'97

tende/Zeebrugge

durende de eerste drie rtalen van dit jaar verde de besomming van de nvoer in eigen havens met 300 miljoen frank tot iets dan 2 miljard. Ten ope van dezelfde periode jaar is dit een groei met . Het leeuwenaandeel van esommingsgroei is toe te jven aan de tongomzet, die 256 miljoen frank aanide tot 1.147 miljoen frank, anwas met 29%. 56% van obale visbesomming wordt e vismijnen van Nieuwt, Oostende en Zeebrugge de aanlanding van tong gerealiseerd. De scholaanvoerwaarde verminderde met een paar procenten tot 226 miljoen frank. Dankzij een fikse prijstoename kwam de tongscharomzet met 88 miljoen frank (plus 24%) aardig in de buurt van kabeljauw met 95 miljoen frank (een terugloop met 13%). De algemene omzetgroei werd ondersteund door een aanhoudende toename van de algemene gemiddelde prijs per kilogram.

De sterk gestegen verkoop staat diametraal tegenover de terugloop van de visaanvoer in gewicht. Gedurende de eerste maanden bedroeg de negatieve groei liefst 1.222 ton of 8%. Gecumuleerd tot eind september bedroeg de aanvoer van vis in eigen havens 13.441 ton. De kabeljauw- en scholaanvoer daalden beiden met ruim 500 ton tot respectievelijk 1.412 ton en 3.148 ton. De gemijnde hoeveelheid tong verminderde met 132 ton tot 2.976 ton.

De trend van verminderde visaanvoer met verhoogde verkoopprijzen zet zich nu al enige tijd door. Voor de visserijsector komen de verhoogde prijzen als een reddende hand. Dankzij de hoge prijzen kon de rendabiliteit van onze visserijvloot uitgesproken verbeteren.

—Ma.Ca.

Voorbereiding concretisering Vlaamse Visserijcoöperatie

De Vlaamse Visserijcoöperatie zou voor haar onderzoek ter voorbereiding van de uitwerking van een coöperatie eventueel kunnen aankloppen bij het 5b-programma onder de maatregel A.4.1. Dit werd aan de bevoegde personen terzake meegedeeld.

Projectidee: Uitwerking van begeleiding van bedrijven in moeilijkheden.

Er wordt volop gedacht aan de mogelijkheid om voor wat de visserij betreft een dergelijk project in te dienen naar analogie van wat in de landbouw gebeurd is.

Project wulkenvisserij

N.V. Aquatic is een douanekantoor dat ondermeer regelmatig geconfronteerd wordt met een vraag naar wulken. De heer Gunst stelt vast, dat in Japan tot 300 BEF/kilogram betaald wordt voor wulken. De prijs in België zou ongeveer 8 BEF/kilogram bedragen voor de partijen die in de visveiling te koop worden aangeboden. De heer Gunst meent dat er mogelijkheden zijn inzake het commercialiseren van wulken. Vooraleer men dit kan uitvoeren, dient men echter een degelijke regeling te zoeken voor het kopen, sorteren en verpakken van deze vissoort. De heer Gunst wijst erop dat ondermeer het Rijksstation voor Zeevisserij sterk geïnteresseerd is in de mogelijkheden van dit project.

Waaruit zou het project ondermeer bestaan?

Een marktonderzoek naar de mogelijkheden op 3 niveaus:
a. de geïnteresseerde vissers;
b. de geïnteresseerde visverwerkende bedrijven;
c. nagaan of er een markt voor is.

Daarnaast kan een opleiding verzorgd worden aan de vissers om wulken te vangen.

In welke regio denkt de heer Gunst dat de wulken te vangen zijn ?
Voornamelijk in de kuststroken. (uit "vergadering van 11 maart 1997")

2.2. Doelstelling 5b-programma: A.4.2. Herstructurering scheepswerven

Vanuit de sector kwam er zeer weinig respons op het 5b-programma wat betreft de maatregel "Herstructurering van de scheepswerven". In dat verband heeft het Vlaams Visserij Informatiecentrum een informatienamiddag georganiseerd waarbij de sector werd gemobiliseerd. Dit was geen overbodige maatregel daar er bij de bedrijven in kwestie blijkbaar geen weet was van de opportuniteiten die zich in dat verband voordeden. De belangstelling op de informatienamiddag was gezien het geringe doelpubliek uitstekend. De diverse projectontwerpen die resulteerden uit de ideeën die naar voren werden gebracht, werden voorgelegd in een vergadering met Hans Desmyttere van de Programma Management Eenheid. Deze nam hiervan kennis om ze later stuk voor stuk negatief te adviseren zonder het Informatiecentrum ervan op de hoogte te brengen. Er is heel wat discussie ontstaan rond de vraag of de bouw van een prototype via 5b al dan niet subsidieerbaar zou zijn. Het Departement EFRO van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap drukte zich in dat verband nogal vaag uit en liet als het ware de deur open voor een mogelijkheid daartoe op voorwaarde dat de projectvoorstellen zich zouden situeren in het kader van een groter samenwerkingsverband. Maar al bij al bleef de Dienst EFRO in dat verband zeer vaag en concrete adviezen werden niet tot uitdrukking gebracht.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft een overzichtelijk schema gemaakt van de middelen die de diverse projectvoorstellen onder A.4.2. zouden kunnen behoeven en deze werden voorgelegd aan de leden van het Toezichtscomité 5b. Ondanks dit overzicht heeft het Toezichtscomité beslist om een deel van de middelen naar andere luiken van het 5b-programma over te hevelen. In bijlage is er een schematisch overzicht van die projectvoorstellen.

A.4.2. HERSTRUCTURERING VAN DE SCHEEPSWERVEN (Structuurfonds EFRO - bedragen in BEF)

Project	Promotor	Totaal investering	Op heden nog *toewijsbare* EFRO-steun	Gevraagde EFRO-steun	Stand dossier	Invulling selectiecriteria	Advies Vlaams Visserijcomité
Herstructurering scheepswerf Seghers naar *multi-functioneel geheel waarin een waaier* van nieuwe activiteiten worden ontplooid : * inrichten werf voor renovatie en restauratie vissersvaartuigen; * inzetten van gerestaureerde vaartuigen voor sportvisserij; * inzetten van gerestaureerde vaartuigen voor toeristische en educatieve doeleinden; * behoud en heropfrissen van oude teloor gegane scheepsbouwtechnieken; * deelname aan Europees netwerk voor uitwisseling informatie en know-how op het vlak van scheepsrenovatie en scheepsrestauratie; * *opleiding in oude scheepsbouwtechnieken* * bouw innovatief overdekt scheeps- en renovatiedok ; * renovatiewerkzaamheden houten scheepstype voor multi-functioneel gebruik (socio-economisch, cultureel (musea),...).	Consortium met * *autonoom* gemeentebedrijf Haven Oostende, * Maritieme Site Oostende, * vzw In.Tacte, * Scheepsdiesel Renaud * Scheepstimmerbedrijf Lowyck (onder voorbehoud : Rederscentrale en Visserijmuseum Oostduinkerke)	100.000.000 *(raming)*	25.527.364	25.000.000	Onderhandelingen tussen diverse partners in definitieve fase, offertes zijn opgevraagd. Eerste ontwerpproject is op het PESCA-secretariaat ingediend.	Link met de visserij: beantwoordt aan behoefte van visserij om schip in Vlaamse haven in de meest gunstige omstandigheden hun schip droog te zetten conform milieunormen. Innovatief: een overdekt droogdok waar het water wordt weggezogen, waar conform milieunormen kan gezandstraald worden, waar niet gedemonteerd moet worden bij herstellingen en waar veiligheid door vernieuwde inrichting fel verhoogt, is volledig nieuw voor België. Complementair: aanvulling op overheidsinitiatieven om aantrekkingskracht Vlaamse havens en beroep voor visserijsector te vrijwaren. Toegevoegde waarde: tewerkstelling in nieuw consortium, behoud tewerkstelling bij Vlaamse reders, multiplicator effect door toeristische, culturele en socio-economische aantrekkingskracht van georganiseerde activiteiten.	Weerhouden als uitbating locatie past in strategie Vlaams Gewest - Haven Oostende
* Studie met als doel een prototype *innovatief vissersvaartuig te ontwerpen:* polyvalent vissersvaartuig (uitgerust als bokkentreiler - hektreiler - alternatieve visserijtechnieken) van het type catamaran. * Oprichting stuurgroep gericht op meerjarig overleg en uitwerken lange-termijn-strategie voor herstructurering scheepswerf.	Consortium IdP-*Marelec*	14.300.000 *(ontwerp) en* 45.000.000 (bouw) - raming		3.575.000 *(ontwerp) en* 11.250.000 (bouw)	Project wordt *verwacht vóór* 31 maart 1998 op PESCA-secretariaat.	Link met de visserij: evident. Innovatief: *het handelt om het ontwerp voor* het aftasten van de mogelijkheden van een volledig nieuw concept. Complementair: sluit aan op zoektocht naar nieuwe, rendabele visserijmethodes. Toegevoegde waarde: studie kan uitweg bieden voor rendabiliseren oudere kustvisserij en kan de poort naar nieuwe afzetmarkten voor Vlaamse werf openen.	Weerhouden *door het* Vlaams Visserijcomité.

* Studie met als doel prototype polyvalent, innovatief, klein vissersvaartuig te ontwikkelen. * Bijzondere aandacht voor veiligheid, constructie, inrichting aan boord.	Vzw Cogito Samenwerkings-verband Oostendse reders - scheepsbouwers - scheepsherstellers (Brevisco - IDP - Scheepsdiesel Renaud)	12.000.000 (ontwerp) en 36.000.000 (bouw)		3.000.000 (ontwerp) en 9.000.000 (bouw)	Eerste ontwerp is binnen op PESCA-secretariaat. Definitief ontwerp wordt verwacht in de maand april.	Link met de visserij: evident Innovatief: het handelt om het ontwerp voor het aftasten van de mogelijkheden van een volledig nieuw concept. Multifunctioneel kustvaartuig is vernieuwend. Complementair: sluit aan op zoektocht naar nieuwe, rendabele visserijmethodes Toegevoegde waarde: studie kan uitweg bieden voor rendabiliseren oudere kustvisserij hefboomproject die de belangstelling voor investeringen in sector kan aanwakkeren	Weerhouden door het Vlaams Visserijcomité
* Studie met als doel prototype vissersvaartuig met brutovermogen van 325 GT (groot vlootsegment) te ontwikkelen. Doel: sturen vloot in overeenstemming met Europees Meerjarig Oriëntatieprogramma. * Streven naar optimalisering, gebruik componenten aan land, voorzieningen aangepast aan het milieu, leefruimte bemanning.	Rederscentrale in samenwerking met Brusselle Marine Industries NV en Scheepswerf Degraeve	8.000.000 (ontwerp) en 120.000.000 (bouw)		2.000.000 (ontwerp) en 30.000.000 (bouw)	Project wordt verwacht vóór 31 maart 1998.	Link met de visserij : evident. Innovatief : streven naar nieuw model dat tegelijkertijd economisch verantwoord is, vooruitstrevend is op het vlak van veligheid , polyvalentie, ergonomie en onderhoudsbeheer en aangepast is aan de strengste, nieuwe milieu-normen. Complementair : sturen vloot in overeenstemming met Europees Meerjarig Oriëntatieprogramma. Toegevoegde waarde : hefboomproject die de belangstelling voor investeringen in sector kan aanwakkeren.	Weerhouden door het Vlaams Visserijcomité.
Studie concept nieuwe polyester kustmijnenvegers.	SKB - Scheepswerf	200.000.000 (engineering)		50.000.000	Project wordt verwacht in de eerste week van april 1998.	Link let de visserij: diversificatie activiteiten buiten visserijsector conform programmeringsdocument. Innovatief: concept kustmijnenvegers is nieuw (implementering modernste technologieën). Complementair: kan tewerkstelling en economische activiteit aan sector bewerkstelligen. Toegevoegde waarde: voor economische activiteit in regio, tewerkstelling op werf wordt gevrijwaard.	Niet behandeld in Vlaams Visserijcomité.
				Totaal: 133.825.000 Tekort: 108.297.636			

Studie ontwerp boomkorvaartuig op catamaran

Dhr. Devestele uit zijn wil om samen met Marelec een prototype polyvalent kustvaartuig te laten ontwikkelen. Er bestaat duidelijke interesse bij de kustreders. Er wordt nagegaan of men een aantal veiligheidsaspecten kan inschakelen in het onderzoek. Wanneer men het veiligheidsaspect inschakelt bij het ontwerp prototype kan dit gebeuren in combinatie met steun via het Pesca-programma. Een interessante suggestie is het inventariseren van de veiligheidsproblemen en het voorstellen van mogelijke oplossingen. Dit vooral op het vlak van de inrichting van het schip en de werkwijze aan boord. Er bestaan namelijk heel wat normen op het vlak van de grootte van de kajuit, de grootte van de bedden, de aanwezigheid van een douche, de veiligheid van het vistuig, enz. ....Ook op het vlak van geluidsoverlast zou het een en ander kunnen gerealiseerd worden via de isolatie van de motoren.

Naast het veiligheidsaspect is er het aspect opleiding. Bij de bouw van een vaartuig zou men bepaalde managers van de werf kunnen opleiden om in de toekomst alle noodzakelijke aspecten in acht te nemen. Daarnaast is er het aspect van het milieu : men zou de binneninrichting van de werf kunnen aanpassen aan de milieuwetgeving. Ook in dat verband bestaat er heel wat reglementering : op het vlak van de inrichting van de werf gebeurt het dat schepen moeten worden drooggezet. Er moeten recyclageruimten worden voorzien bij het droogzetten. Het water moet door speciaal daartoe voorziene apparatuur worden opgevangen. (uit "vergadering van 9 januari 1998")

Het is interessant in die zin dat er een groot werkdek wordt gecreëerd met alternatieve visserijmogelijkheden. Het vaartuig heeft een dubbele romp wat het een speciale hefboomkracht biedt. Met de bokkenvisserij heeft men een grotere winchkracht en de catamaran is daar uitermate geschikt voor. Een dergelijk vaartuig is sneller dan een gewoon vaartuig. Het biedt de mogelijkheid om heel wat vissystemen te hanteren. Het visruim is aanzienlijk groter dan dat van een doorsnee soortgelijk vaartuig. De foto's van de maquette zijn ter beschikking bij ons secretariaat. Het ontwerp beantwoordt aan de tendens waarbij de markt meer vraagt naar Eurokotters.

Het idee is om het ontwerp van dergelijk bokkenvaartuig op catamaran uit te besteden aan een derde firma. De kostprijs van de bouw van een dergelijk nieuw vaartuig zou ongeveer 60 mio BEF betreffen. IdP maakt een opmerking met betrekking tot de eis van de bovendekse bemanning verblijven (eis van de Zeevaartinspectie) : deze eis verhoogt het brutotonnage van het vaartuig.

Er wordt nagegaan in hoeverre er samenwerkingsmogelijkheden zijn tussen IdP en de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel. Een tweede aspect zou het facet research en informatie betreffen. De ruwe afwerking van het vaartuig zou in Engeland kunnen gebeuren. De gedetailleerde afwerking zou door een Vlaams scheepsbouwer kunnen gebeuren. Dit projectvoorstel kan gekoppeld worden aan het opleiden van vissers via zogenaamde managers voor opleiding. (uit "vergadering van 4 februari 1998")

In verband met de werf heeft IdP de volgende vragen :

- ◊ Het ware interessant om de samenwerkingsmogelijkheden tussen IdP en de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel te onderzoeken.
- ◊ Kan men nieuwbouwen op een bestaande licentie?
- ◊ Welke methode wordt gehanteerd voor het berekenen van een subsidie, deze op basis van BT of deze op basis van GT? De verschillende benadering levert bij subsidiëring essentieel verschillende resultaten op, bijvoorbeeld een schip van 110 bruto registerton: voor zover de berekening in BRT gebeurt zal de maximum subsidie 16.3 mio BEF bedragen. Wanneer de berekening in GT of in BT gebeurt, zal deze subsidie maximum 13.2 mio BEF bedragen. Dit zou volgens de Heer Steen van IdP een verschil van ongeveer 15% uitmaken. De vraag kan worden gesteld: hoe gebeuren de huidige berekeningen in investeringsdossiers? Navraag bij de ALT leerde dat de ALT de voor de reder meest gunstige berekening hanteert.

Aan IdP werd uitgelegd dat een projectvoorstel dat onder maatregel A.4.2, zijnde hersturcturering van de scheepswerven gefinancierd wordt volgens het volgende schema : 25% Europese steun, 25% regionale steun en 50% privé-inbreng.
(uit "vergadering van 21 augustus 1997")

Herstructurering scheepswerf Seghers

Scheepswerf Seghers: principieel geen expansiesteun. Via het Doelstelling 5b-programma kan een uitzondering worden toegekend, hiervoor is de toestemming van de minister noodzakelijk. De situatie van de scheepswerven is strikt gereglementeerd in de Europese Unie.

De privésecretaris van Minister Vande Lanotte stelde dat hij dacht dat de visserijsector binnen ongeveer 20 jaar nog zeer weinig zou voorstellen. Hij was eveneens de mening toegedaan, dat er op het vlak van scheepswerven geen projectideeën bestonden. Het ware interessant om hem ter informatie een overzicht van de projectideeën over te maken.
Hij deelde de mening van de GOM, dat de bedrijventerreinen Plassendale een belangrijk hefboomproject zouden betekenen op het gebied van tewerkstelling voor de regio. Wij stelden dat wij zijn visie deelden, doch niet konden aanvaarden dat projectideeën van de visserijsector zonder meer werden weggecijferd om sowieso de doelstellingen van de GOM en stad Oostende te kunnen inwilligen. Deze stelling werd ondersteund door de heren Jef en Paul Hostyn.

Projectidee voor de eerste fase van de bouw van de kustmijnenvegers.

De firma SKB is volop bezig met de ontwerpstudie voor de bouw van 4 nieuwe kustmijnenvegers. Deze activiteiten zouden in Oostende worden ontplooid. Het Informatiecentrum heeft contact opgenomen met SKB gesticht in Antwerpen. Daar werd geïnformeerd naar Longueville die zaakvoerder is. We werden doorverwezen naar de heer De Ridder gevestigd te Oostende op het adres H. Baelskaai 8A - 8400 Oostende,
tel: 059/32 28 25. De heer De Ridder stelde dat SKB voor deze studies geen subsidies ontving. Indien hij interesse had in het bekomen van Europese en/of Vlaamse subsidies zou hij met het Informatiecentrum contact opnemen. De heer De Ridder werd op de hoogte gebracht van de eventuele plannen tot overheveling van middelen door het Toezichtscomité 5b. Ondertussen heeft SKB voor de enigineeringstudies een dossier ingediend voor het Doelstelling 5b-programma.

Het handelt om de scheepsbouwer SKB die in het kader van het Programmeringsdocument een projectvoorstel wil indienen voor de studieopdracht voor de bouw van zes kustmijnenvegers. Dit in het kader van de omschakeling van visserij-activiteiten naar ander sectoren. Het is de Antwerpse scheepsbouwer SKB die de engineeringfase mag uitvoeren. SKB trekt daarvoor ruim 200 mio BEF uit. Als die eerste fase tot een goed einde wordt gebracht, kan SKB later starten met het bouwen van de schepen en zoals bekend, wil de scheepsbouwer dat in Oostende doen.

Het heeft lang genoeg geduurd, maar nu mag SKB toch beginnen met de eerste fase van het contract voor de bouw van 4 kustmijnenvegers. Het gaat om een louter technische studiefase. Die moet binnen anderhalf jaar klaar zijn en tegen die tijd moet SKB ook over een bankwaarborg voor 12 miljard frank beschikken. Dat is de waarde van het volledige contract. De bal ligt nu dus in het kamp van de Antwerpse scheepsbouwer.

De Antwerpse scheepsbouwer stelt dat hij ervan overtuigd is en dat hij zichzelf garant stelt voor het feit dat SKB deze eerste fase tot een goed einde zal brengen. In die optiek is het logisch dat de schepen zullen gebouwd worden daar de marine deze nodig heeft.

De studiefase zal in Oostende worden opgemaakt in samenwerking met de Dienst Planning en Onderhoud van de Marine. Intussen wil SKB ook zorgen voor de nodige infrastructuur om de schepen in Oostende te kunnen bouwen.

De Antwerpse scheepsbouwer heeft zich verbonden tegenover Minister van Landsverdediging Poncelet dat SKB voor het einde van fase één over de fysieke mogelijkheid zal beschikken om die schepen te bouwen. Dat betekent dat de loods die nodig zou zijn daar zou staan.

Zover staan de zaken nu nog niet. Toch is de eerste fase van het contract een stap in de goede richting voor nieuwe tewerkstelling in Oostende.

De contactpersoon bij SKB is de heer Leopold Longueville.

Het Toezichtscomité blijkt op 6 februari geen consensus te hebben bereikt omtrent het uitvoeren van de overheveling van de EFRO-middelen voor de visserijsector.
De voorgelegde projectideeën voor de herstructurering van de scheepswerven werden door de Programma-management-eenheid als kunstmatige ideeën voorgesteld. Als argumentering voor deze benadering stelde de heer Desmyttere dat hij een beroep had gedaan op een expert. Na de

vergadering bleek het te handelen om de heer Luc Maertens, directeur van de dienst Zeevisserij, die weinig kennis heeft op het vlak van scheepsbouw.
Dit geeft aan dat de Programma Management Eenheid helemaal niet objectief tewerk gaat bij het beoordelen van ingediende projectvoorstellen. In de praktijk komt het er gewoon op neer dat de heer Desmyttere in de sector gezocht heeft tot hij iemand heeft gevonden die bereid was een negatief advies uit te brengen ten aanzien van de projectideeën. Met de mening van experts en van de initiatiefnemers die over ruime ervaring beschikken op het vlak van scheepsbouw, heeft de heer Desmyttere in zijn advies blijkbaar geen rekening gehouden.

Binnen korte tijd moeten de scheepswerven die nu effectief projectvoorstellen indienen volledig uitgewerkte voorstellen aan het 5b-secretariaat overmaken. Het Visserij Informatiecentrum zal die initiatiefnemers daarvan op de hoogte brengen.
(uit "vergadering van 9 februari 1998")

Ontwerpstudie vaartuig 325 GT

De Rederscentrale wil een ontwerpstudie laten uitvoeren voor de bouw van een vaartuig van 325 GT conform de eisen en vraag van de sector om een modelvaartuig te bouwen waarbij de vloot op termijn binnen de normen van het Europese meerjarig oriëntatieprogramma kan blijven.

De tewerkstelling die uit het project zou ressorteren is evident daar het ontwerpen van een nieuw succesvol prototype de continuïteit in de tewerkstelling van de scheepswerf kan garanderen. *Onrechtstreeks is er ook een gunstige weerslag op de tewerkstelling in de aanvoersector daar het* construeren van een succesvol modelvaartuig impliceert dat de Vlaamse rederijen economisch rendabel kunnen werken met gunstige gevolgen voor de uitbating en voor de tewerkstelling op die vaartuigen. Zeer interessant is dat het project zou gekoppeld worden aan een soort samenwerkingsverband waarin naast de scheepswerven ook de aanvoersector, de Zeevaartinspectie en technische experts betrokken worden. Alles kan gecoördineerd worden door de Rederscentrale die de stuurgroep begeleidt. De heer Vanquathem benadrukt dat de bouw van dit prototype interessant kan zijn voor de vloot in haar globaliteit daar men dan over een soort reservevaartuig zou beschikken dat kan gebruikt worden wanneer een of ander vaartuig wegens onvoorziene omstandigheden pech heeft. In dat verband zou er dus voortdurend een vaartuig ter beschikking blijven voor de hele vloot. Natuurlijk met uitzondering van de situatie waarin het reservevaartuig reeds in gebruik is door een bepaalde rederij. De koppeling van het project aan het Pesca-programma "veiligheid" toont aan dat er een samenhang is met andere communautaire initiatieven. Het is immers de bedoeling om in de ontwerpstudie rekening te houden met het uitwerken van een zo uitgebalanceerd mogelijk interieur daarbij ook rekening houdend met de ergonomische aspecten van het vaartuig. Daartoe kan door de promotor een voorafgaande enquête worden georganiseerd waarbij aan het doelpubliek de vraag wordt gesteld wat zij belangrijk achten inzake de boordinfrastructuur. Daarnaast zal natuurlijk ook rekening gehouden worden met de eisen van de Zeevaartinspectie en de economische rentabiliteit. In dit project zou een samenwerkingsverband tussen de scheepswerven Degraeve uit Zeebrugge en Brusselle uit Nieuwpoort uitgewerkt worden.

De Dienst Zeevisserij zou geen voorstander zijn van de concretisering van dit project daar het volgens de Dienst niet om een volledig innovatief project handelt. Dit klopt echter niet daar het de bedoeling is in de ontwerpstudie rekening te houden met alle aspecten die het vaartuig zoveel mogelijk kunnen optimaliseren. Ook in Nederland is gedacht aan het ontwerp van een prototype van een modelvissersvaartuig voor de 21ste eeuw. De Programma Management Eenheid noemt dit project een kunstmatig project. Nochtans is de promotor gehuisvest in Oostende en kan het ontwerp dienst doen voor de hele Vlaamse vissersvloot. Er werd aan meester Vanquathem gevraagd om het aanvraagformulier eventueel in samenwerking met Mieke Blomme van de Rederscentrale zeker vóór eind maart 1998 in te dienen. (uit vergadering van 04 maart 1998")

2.3. **Doelstelling 5b-programma : A.4.3. Visserij-opleiding**

Projectontwerp opleidingsvaartuig voor vissers en scheepsbouwers

Het idee wordt aangekaart om een vaartuig te ontwerpen dat zou fungeren voor opleiding van vissers. Bij het ontwerp zouden scheepswerfmanagers tevens kunnen worden opgeleid voor het aanleren van nieuwe technieken. Het vaartuig zou kunnen worden ingezet voor het uitvoeren van de

research en het ophalen van informatie. Als dusdanig zou het vaartuig eveneens een wetenschappelijk nut bekomen. De ruwbouw van het vaartuig zou in Engeland kunnen gebeuren, de afwerking door een Vlaamse scheepsbouwer. De vraag wordt gesteld of daar steun voor is. (uit "vergadering van 21 augustus 1997)

Projectvoorstel: Opleiding autogeen lassen

Dit projectvoorstel sluit aan op het Pesca-project "veiligheid" waarbij één van de facetten waar ruime aandacht zou aan worden besteed, bestaat uit het opleiden van de bemanningsleden naar veiliger werken aan boord. Dit impiceert onder andere een cursus autogeen lassen en bijvoorbeeld ook het leren werken met gasmengsels.

Daar het Pesca-programma in principe enkel FIOV-middelen bevat voor wat Pesca - België betreft, is men voor wat opleiding betreft aangewezen op het 5b-programma.

Doelgroep: alle vissers die de techniek en veiligheidsregels terzake niet volledig perfect beheersen en toepassen.

Doelstellingen van het project:

1. Verhoging van de veiligheid aan boord van vissersvaartuigen.
2. Optimaliseren van het rendement van het werk.

Het inachtnemen van gezondheidsregels met het oog op de veiligheid, gezondheid en hygiëne tijdens de arbeidsomstandigheden.

Projectvoorstel: opleiding voor het aanleren van scheepsbouwtechnieken

De scheepswerf IdP is ernstig kandidaat voor het binnenrijven van een nieuwbouworder. In het gunstigste geval kan er een extra tewerkstelling van 5 à 10 personen gerealiseerd worden. Deze nieuwkomers moeten echter worden opgeleid voor het aanleren van de betrokken scheepsbouwtechnieken. Specifieke cursussen daarvoor zouden niet bestaan in Vlaanderen. Zelfs bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling zou er daaromtrent geen opleidingsmogelijkheid bestaan. In dit geval zou scheepswerf IdP zelf de opleiding verzorgen. Er werden contacten gelegd om te onderzoeken of de kosten die daarvoor gemaakt worden ressorteren onder het luik A.4.3. van het 5b-programma. Het 5b-secretariaat te Veurne stond positief ten aanzien van dit projectvoorstel.

De vraag wordt gesteld of het inrichten van een opleidingsinfrastructuur subsidieerbaar is. Schriftelijk zou daar een negatief advies over gekomen zijn terwijl in een vorige vergadering met de heer Vervloet nochtans gespecifieerd werd dat opleidingsinfrastructuur wel subsidieerbaar zou zijn. De heer Ryckewaert poneert dat er in elk geval omzichtig moet worden omgesprongen met Doelstelling 4-projecten in de visserijsector daar zijner inziens de visserijsector een primaire sector is. De coördinator benadrukt dat de heer Vervloet van mening is dat de visserij helemaal geen primaire sector is. De heer Ryckewaert stelt dat landbouw en visserij normaal over één kam worden geschoren en dat landbouw duidelijk een primaire sector is. Ook het standpunt van de Europese Commissie zou in die zin luiden. Omzichtigheid is in elk geval aangewezen. Daarnaast is er het probleem van de interpretatie van wat onder opleidingsinfrastructuur wordt verstaan. Het aanschaffen van bepaald computermateriaal en brochures voor het verlenen van didactisch onderricht kan als opleidingsmateriaal worden beschouwd. Het plaatsen van een nieuw centrum is in dat verband veel problematischer. De vraag wordt gesteld of het niet meer aangewezen is om voor dergelijke dossiers gebruik te maken van de subsidies voorzien in het Doelstelling 5b-programma maatregel A.4.3. De coördinator beaamt dit maar stelt dat hij door de heer Tom Vanhoutte voor opleidingsinfrastructuur naar hem is doorverwezen. In elk geval zouden de opties kunnen overwogen worden voor een opleidingsproject jigging waarbij eerst in de sector kan worden nagegaan of er belangstelling is bij de vissers voor het aanleren van deze nieuwe vistechniek. Eenmaal men vaststelt dat er voldoende interesse is kan men in een project een geschikt vaartuig charteren. Het huren van een bepaalde locatie kan misschien wel in aanmerking komen voor steun als opleidingsinfrastructuur volgens de heer Ryckewaert. (uit "vergadering van 13 mei 1998")

Opleiding vissersvrouwen

Dit is vooral een problematiek met betrekking tot het jongere gedeelte van het publiek van de vissersvrouwen. Er zou moeten een degelijke opleiding worden verschaft naar de ondersteuning van de zeevarende echtgenoot, bijvoorbeeld voor het bestellen van stookolie, het bestellen van nettenmateriaal en het opvolgen van alle nevenaspecten van het beroep aan land. De bijdrage van de cursist, zou in dit verband ongeveer 10 BEF/uur bedragen. De heer Jan Staelens denkt aan het organiseren van een cursus gedurende 1 avond per week. Om na te gaan wat te sector daar zelf over denkt, zou het nuttig zijn een marktonderzoek te organiseren, naar analogie van wat in de landbouw gebeurd is ; daar is met name een enquête van landbouwersvrouwen gebeurd. Via die enquête, kan aan de vissersvrouwen gevraagd worden of ze het interessant vinden om een cursus te volgen en zo ja, op welk tijdstip (voormiddag, namiddag of 's avonds). Het initiatief voor een dergelijk sociologisch onderzoek zou kunnen uitgaan van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. In dat verband kan een afspraak worden gemaakt met de enquêteur, die het sociologisch onderzoek in de landbouwsector heeft uitgevoerd. Subsidiemogelijkheden voor een dergelijk sociologisch onderzoek zouden voorhanden zijn via het PESCA-programma. (uit "vergadering van 2 februari 1998")

Volgens mevrouw De Bille van DG XIV van de Europese Commissie kunnen moelijk FIOV-gelden worden aangewend voor marktstudies. Via 5b zou er echter buiten de visserijmaatregelen een luik zijn waaronder marktonderzoek kan worden georganiseerd.

Project: opleiding motorist en schipper

Dit project is reeds geruime tijd goedgekeurd door het Managementcomité 5b. Gezien de interpretatie die de Europese Commissie en de Programma Management Eenheid hanteerden ten aanzien van het toepassingsgebied van 5b was het project echter moeilijk uitvoerbaar voor alle vissers van de Vlaamse visserijsector. Later heeft de Europese Commissie een soepelere interpretatie voor toepassing van het 5b-programma geaccepteerd.

Vroeger diende elke visser, die in aanmerking wilde komen voor 5b-opleidingen in het 5b-gebied werkzaam of woonachtig zijn. Volgens de laatste gegevens, zou het volstaan dat men als bemanningslid in de periode van 3 maand vóór of na het plaatsvinden van de opleiding ten minste één dag op een Nieuwpoorts of Oostends vissersvaartuig aangemonsterd is. De voorzitter van het Managementcomité Pesca wijst erop dat deze mogelijkheid reeds gedurende een bepaalde periode bestaat en dat er tot op heden geen gebruik is van gemaakt. De heer Staelens van het PMI wijst erop dat er erg weinig kandidaten zijn om het organiseren van nieuwe cursussen "Schipper" te verantwoorden. De cursus "Motorist" is verdaagd: het Provinciaal Maritiem Instituut vraagt immers aan de Zeevaartinspectie voor welke vakken de motoristen vrijgesteld worden. Vanwege de Zeevaartinspectie of de bevoegde beoordelingscommissie, zou met betrekking tot de vrijstellingen nog geen antwoord geformuleerd zijn. Dit kan gecheckt worden door het Informatiecentrum. De vraag kan eveneens gesteld worden of er wel een degelijke oproep naar de kandidaten voor cursussen gebeurd is. Dit zou gebeurd zijn via een oproep in het informatieblad van de Rederscentrale. Het is echter een gekend gegeven, dat informatiebladen van de Rederscentrale niet altijd bij de bemanningsleden van vissersvaartuigen terechtkomen. In dat verband ware het interessant om een efficiënte mailing te laten gebeuren, bijvoorbeeld via het afleveren aan boord, via een persbericht of via een publicatie in het informatieblad van het Visserij Informatiecentrum.

De heer Staelens wijst erop dat er naast de 5b-optie, ook een tweede oplossing mogelijk is. Hij denkt hierbij aan de financiering via het Vlaams Hefboomkrediet.

Er wordt beklemtoond, dat ook voor het organiseren van een GMDSS-opleiding 5b-subsidies mogelijk zouden zijn. Er worden nogmaals vragen gesteld die verband houden met het gebrek aan motivatie van jongeren uit het visserijonderwijs om in de visserijsector te blijven werken. Reden is dat het stelsel van verloning in vergelijking met de baggersector zeer ongunstig zou zijn. De verdiensten in de baggersector zouden uitstekend zijn, terwijl men na een bepaalde reis in de visserijsector vaak slechts korte tijd thuis is. Daarenboven wijst de heer Jan Staelens erop dat het kader voor het verschaffen van een opleiding helemaal niet gunstig geregeld is. (uit "vergadering van 2 februari 1998")

Opleiding informatica

A.4.4. VISSERIJ-TOERISME (Structuurfonds EFRO - bedragen in BEF)

Project	Promotor	Totaal investering	Op heden nog toewijsbare EFRO-steun	Gevraagde EFRO-steun	Stand dossier	Invulling selectiecriteria	Advies Vlaams Visserijcomité
Walraversijde: concretisering van een archeologisch, visserijtoeristisch en recreatief attractieproject in het geheel van het provinciaal toeristisch recreatiepark Domein Raversijde. Doelstelling is het realiseren van een historisch waardevolle evocatie van het 15de-eeuwse Walraversijde. Het project omvat: * *De oprichting en inrichting van ruimte voor* tentoonstellingen die kunnen worden bijgestuurd. Eén vaste module zal de geschiedenis van het vissersdorp en de pedagogische begeleiding van bezoekers verzorgen. * Inrichting van huizengroep met attractieve bestemming. * Reconstructie van opgravingssite. * Reconstructie van landschap binnen Walraversijde.	Provincie West-Vlaanderen, Stad Oostende, Vlaamse administraties en overheidsinstellingen: Afdeling Monumenten en Landschappen, Stedebouw, Toerisme Vlaanderen en het Instituut voor het *Archeologisch* Patrimonium, De Lijn, Gidsenkring Lange Nelle.	100.000.000 (dossier ingediend onder kusttoerisme en visserijtoeris-me) waarvan 24.846.272 voor *uitwerking* gerecon-strueerd vissersdorp	22.704.921	8.282.090 (visserijluik)	Project is ingediend op het PESCA-secretariaat.	Link met de visserij: reconstructie van vissersdorp. Innovatief: uitbouwen van een integraal archeologisch, visserijtoeristisch en cultureel geheel. Complementair: toeristisch en cultureel hefboomproject. Toegevoegde waarde: toeristisch, cultureel en archeologisch: multiplicatoreffect op vlak van tewerkstelling.	Nog niet behandeld door het Vlaams Visserijcomité. Cofinanciering door Provincie West-Vlaanderen.
Inventariseren van Noordzeebodem op het vlak van waardevol archeologisch materiaal en uitbouw toeristisch component waarbij de toerist de opgehaalde gegevens zal kunnen inzien.	Rederscentrale, vzw Maritieme Archeologie, Hydrografische Dienst, Rijksuniversiteit van Gent.	53.847.922		17.949.307	Project is ingediend en behandeld voor het Managementco-mité 5b waar beslissing over dossier uitgesteld is. Toeristisch component wordt verder uitgewerkt (waarschijnlijk in samenhang met Walraversijde).	Link met de visserij: het rechtstreeks inzetten van de natuurlijk aanwezige visserijsector voor het detecteren en ophalen van waardevol archeologisch, wetenschappelijk en cultureel materiaal. Vanaf de eerste fase legt het project zich toe op het exploreren van archeologisch materiaal dat een toeristische meerwaarde voor de regio oplevert. Innovatief: het inventariseren van de Noordzeebodem op het vlak van archeologische sedimenten is een quasi onontgonnen terrein. De toeristen bekomen de gelegenheid om de exploratie op zee bij te wonen.	Gunstig advies van het Vlaams Visserijcomité.

						Complementair: het project wordt door de archeologische sector als uiterst waardevol omschreven. Er zijn plannen om de verdere uitwerking van het dossier in coördinatie met het project Walraversijde te laten gebeuren. Toegevoegde waarde: het verrijken van het archeologisch en cultureel patrimonium betekent ontegensprekelijk een toeristische meerwaarde voor de regio. (multiplicatoreffect op het vlak van toeristische tewerkstelling)	
Aanpassen van toeristisch-educatieve infrastructuur van de vismijn en toeristische valorisering van de Havengeul te Nieuwpoort.	Stadsbestuur Nieuwpoort	14.600.000		3.743.805	Dossier is goedgekeurd door het Managementcomité 5b.	Link met de visserij: het gegeven visserij in Nieuwpoort wordt verder toeristisch uitgewerkt. Innovatief: de investeringen zijn vernieuwend en geven de stad een nieuwe relance. Complementair: dossier sluit aan bij toeristische valorisering van de stadskern. Toegevoegde waarde: het project moet de hele omgeving opwaarderen wat ten goede komt van de toeristische sector (multiplicator-effect).	Gunstig advies van het Vlaams Visserijcomité.
Reconversieproject "Oesterput" in Oostende Omvorming van leegstaande Oesterkwekerij Halewijck tot een nieuwe oesterhoeve.	Pronad	30.000.000		8.000.000	Project is reeds ingediend. Indien de tussentijdse evaluatie van het project onder de maatregel toegepast onderzoek de slaagkansen van oesterkweek voldoende kan bewijzen, kan dit gunstig worden geadviseerd. Ondertussen zijn de eerste biologische rapporten gunstig.	Link met de visserij: link oesterkweek-verblijfstoerisme. Innovatief: deze koppeling op zich is vanzelfsprekend vernieuwend. Complementair: sluit aan op toeristische initiatieven van Stad Oostende. Toegevoegde waarde : multiplicatoreffect van toeristische aantrekkingskracht : onrechtstreekse tewerkstelling in regio.	Weerhouden door het Vlaams Visserijcomité.
Uitwerken nieuw toeristisch dagprogramma met als vertrekpunt: de visserijsector. Organiseren bezoek veiling te Nieuwpoort, gerenoveerde zaal Verbanck (uitwerken	Stad Nieuwpoort, Duin en Zee, De Lijn, Visserijmuseum	5.000.000 (raming)		1.666.666	Betrokken partijen zijn in onderhandeling.	Link met de visserij: het gegeven visserij in Nieuwpoort wordt verder toeristisch geëxploreerd. Innovatief : de investeringen zijn vernieuwend	Nog niet behandeld in het Vlaams Visserijcomité.

Marelec denkt eraan om onder het aspect opleiding nog het één en ander te organiseren voor de vissers. Vooral de basiswerking van een PC kan voor de vissers een interessant lessenpakket vormen.

2.4. Doelstelling 5b-programma : A.4.4. Visserij-toerisme

In verband met de maatregel A.4.4. van het Doelstelling 5b-programma heeft het Visserij Informatiecentrum dezelfde rol gespeeld als deze die vermeld is in de inleiding van 2.2. Ook op het vlak van visserij-toerisme heeft het Centrum een belangrijke rol gespeeld in de mobilisering van bedrijven en instanties om na te gaan of er geen mogelijkheden zijn op het vlak van visserij-toerisme. Op dit zelfde vlak kan het Informatiecentrum terugblikken op een hele reeks projectideeën en projectvoorstellen waarvan de omvang eveneens het beschikbare budget oversteeg en waarbij eveneens vastgesteld wordt dat het Toezichtscomité 5b ondanks deze projectvoorstellen toch geopteerd heeft om de helft van het resterende budget over te hevelen naar andere luiken van het 5b-programma. Hierna volgt een schematisch overzicht van deze projectideeën en projectvoorstellen.

Seaquest

De heer Vanhoutte verklaart dat de Administratie Werkgelegenheid geen problemen maakt in verband met het projectvoorstel Seaquest van de Rederscentrale. Bovendien is de Administratie Werkgelegenheid in eerste plaats bevoegd voor de beoordeling van ESF-dossiers. Het klopt dat zowel de heer Vervloet als de heer Tom Vanhoutte in het Managementcomité 5b zetelen. Als in het verslag van het Managementcomité 5b vermeld staat dat de administratie Werkgelegenheid tegenstander is van het project dan is dat een verkeerdelijke weergave. Het verslag kan in dat verband onderzocht worden. Er wordt meegedeeld dat het project Seaquest in een tweede vorm zal worden ingediend waarbij veel meer de nadruk wordt gelegd op de uitbating van een Seaquest Heritage Center. De archeologische vondsten en de video-opnames zullen worden ondergebracht in dat centrum. Het inzetten of het charteren van een vissersvaartuig voor het uitvoeren van dergelijke opdracht omvat één van de goedkoopste wijzen waarop dit kan gebeuren. Men moet minstens over een vaartuig beschikken dat technisch in staat is om de betrokken apparatuur aan boord te laten brengen. Het gaat immers om ondermeer over een side-scan sonar. Wanneer men voor dergelijk vaartuig een dagprijs van 30 000 BEF vraagt is dat niet aan de hoge kant in vergelijking met andere vaartuigen die zouden kunnen ingezet worden om het project te begeleiden. Daarnaast mag men niet uit het oog verliezen dat de vissers over de nodige know-how beschikken met betrekking tot de locaties waar men eventueel de grootste kans heeft om dergelijke archeologische vondsten te situeren. De heer Tom Vanhoutte stelt helemaal geen problemen te hebben met het projectvoorstel Seaquest. (uit het verslag van woensdag 13 mei 1998)

Walraversijde

Vanwege de provincie West-Vlaanderen zou er interesse zijn om het project complementair met het project Seaquest uit te voeren. De Rederscentrale maakt melding dat er van diverse zijden navraag wordt gedaan naar de plannen van het project Seaquest.

Kenniscentrum voor zoetwaterteelt en zoutwaterteelt

De Dienst Landinrichting is een paar jaar geleden opgericht als nieuwe dienst van de Vlaamse Landmaatschappij naast onder meer De Mestbank. Er bestaat een landbouwinrichtingsproject "De Moeren" dat eigenlijk een deelproject is van een groter project "De Westhoek". In dat project wil men de verschillende functies die men kan vinden in het Gewestplan (recreatie, wonen, landbouwzone,...) optimaliseren en in de beste verhouding tot elkaar in overeenstemming brengen. In dat kader doet de VLM voorstellen : voorstellen naar landschap toe, agrarische voorstellen, recreatievoorstellen,... teneinde een gebied op te waarderen en zo goed mogelijk te actualiseren. Dat is derhalve iets anders dan ruilverkaveling waar landbouw alleen geviseerd wordt.

De heer Zwaenepoel is zelf als landschapsarchitect bij "De Moeren" betrokken. Bij een verkenning van dat gebied zag hij een distillerie/alcoholstokerij (een groot leegstaand gebouw) die veel mogelijkheden bood. Niet alleen landschappelijk (een hoge oude bakstenen toren, de aard van de gebouwen, ...) maar ook naar andere sectoren toe. In dat verband dacht hij aan een soort proefproject in de richting van viskweek. De locatie biedt immers mogelijkheden naar inbreiding in de

landbouw toe. Zoveel mogelijkheden daartoe bestaan er niet, hetgeen impliceert dat dit ten gunste kan komen van andere sectoren zoals natuur en landschap. Verder is interessant dat het gebouw in de nabijheid van zout en zoet water gesitueerd is. Tevens is de kust en de autosnelweg niet veraf hetgeen naar afzet toe vrij interessant is. Verder heeft het gebouw ook veel bijgebouwen wat practisch relevant is. Zodoende zijn basiskarakteristieken zoals ruimte, situering, uitstralingskracht, ligging, infrastructuurfaciliteiten voor inbouwen visrestaurant, infrastructuurfaciliteiten voor inbouwen museum, het uitbouwen van een minicamping... aanwezig. Er wordt verondersteld dat het gebouw niet in beschermd gebied ligt tenzij vanzelfsprekend de Franse reglementering het tegengestelde bepaalt. Het zou tot het grondgebied van de Franse gemeente "Les Moërs" behoren.

Bedoeling is het uitbouwen van een kenniscentrum voor visteelt. In een ander ruilverkavelingsproject heeft de heer Zwaenepoel al de mogelijkheden in dat verband onderzocht omdat hij vindt dat de landbouw dringend dient te diversificeren. In dat kader heeft hij contact opgenomen met Professor Sorgeloos van de Rijksuniversiteit van Gent. Die leek enthousiast over dat idee. Volgens Professor Sorgeloos is zout water veel rendabeler dan zoet water.

Het project zou worden opgestart onder het luik visserijtoerisme van 5b. Doelstelling : het samenbrengen van de kennis omtrent zoetwaterteelt en zoutwaterteelt in een kenniscentrum. De localisatie in De Moeren in plaats van in Leuven of Gent waar de beschikbare kennis de boeren niet of nauwelijks zou bereiken. De boeren zouden daaruit zodoende de nodige kennis kunnen distilleren om bijvoorbeeld een soort bassin in een varkensstal uit te baten. Belangrijk is het toeristische aspect : door zijn ligging vlakbij de kust kan het fungeren als een "all-weather-attractie". Zodoende worden De Moeren opgewaardeerd naar recreatie toe.

Kernprobleem is dat de locatie net op Frans grondgebied gesitueerd is. Daarnaast is intern binnen de VLM heel wat onenigheid omtrent dit vernieuwende idee. De landbouweconomisten binnen de afdeling vinden het een goed idee. Het raamdossier is aan een dienst te Brussel overgemaakt.

De heer Zwaenepoel heeft omtrent dit project drie vragen :

- Zijn de betrokken fondsen onder 5b-visserijtoerisme nog beschikbaar?
- Welke weg moet daarvoor afgelegd worden?
- Komt een project op Frans grondgebied daarvoor in aanmerking?

De volgende stap is om met alle betrokken partijen aan tafel te zitten teneinde konkrete afspraken te maken. De Vlaamse Landmaatschappij wil als promotor optreden. Probleem is dat VLM als instantie juridisch geen aankopen in het buitenland kan doen. In het binnenland levert dit geen problemen op. Bijvoorbeeld in Merksplas heeft de VLM onlangs een hele gevangenis met domein opgekocht. Ook voor hoeven gebeurt dit frequent. In elk geval kan de VLM dit project coördineren. Momenteel verkeert het project enkel in het stadium van verkennende gesprekken. Het is derhalve nog niet duidelijk aan wie die distillerie toebehoort, of er al plannen omtrent dit gebouw bestaan, en zo meer.

Indien men het moet overbrengen naar een boerderij, dan kan dat op Belgisch grondgebied. Dan zal men zich echter moeten wenden tot andere partners zoals bijvoorbeeld de Koning Boudewijnstichting .... om bijvoorbeeld terzelfdertijd een restauratieproject op touw te zetten voor bijvoorbeeld een oude hoeve. Dan nog zullen de ruimtefaciliteiten niet dezelfde zijn.

Een combinatie kusttoerisme, plattelandstoerisme en visserijtoerisme is in dit project inherent aanwezig. In elk geval, ook via grensoverschrijdende samenwerking (Interreg) kan het project worden bekeken. Dat dossier kan aangekaart worden bij mevrouw Van Tieghem en mevrouw Mattheus.

Projectvoorstellen Stad Nieuwpoort

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft in diverse vergaderingen met afgevaardigden van Stad Nieuwpoort en andere organisaties de mogelijkheden van 5b-visserij-toeristische projecten nagegaan. Hierna volgt een weergave van dat stuk van die vergaderingen die betrekking had op 5b-visserij-toerisme.

Reconversie van de bestaande infrastructuur van de vismijn en van de haven tot revalorisatie van het havengebied rondom de havengeul.

Het dossier zou worden ingediend onder maatregel A.4.4. visserij-toerisme en zal gefinancierd worden via middelen van Stad Nieuwpoort en via EFRO-steun. Er zal derhalve geen beroep worden gedaan op Vlaamse cofinanciering. Dat betekent dat Stad Nieuwpoort hier voor bijna 67% van de middelen tussenkomt. De Programma Management Eenheid 5b had weinig inhoudelijke problemen met het dossier. Het zou voor het eerstvolgende Managementcomité 5b behandeld worden.
(uit "vergadering van 11 februari 1998")

Het eerste gedeelte van de vergadering wordt besteed aan de bespreking van het reeds ingediende 5b-project van stad Nieuwpoort. Het advies van de Programma Management Eenheid te Veurne wordt besproken. De delegatie van stad Nieuwpoort betreurt dat de heer Desmyttere voorstelt om het dossier te verdagen daar waar in de contacten met betrekking tot het dossier steeds gebleken was dat het dossier zonder problemen zou goedgekeurd worden. Het dossier zou nu verdaagd worden omdat het zich bevindt in een grijze zone tussen kusttoerisme en visserijtoerisme. Er is een voorstel aanhangig om alle toeristische luiken van het 5b-programma te verenigen onder één luik.

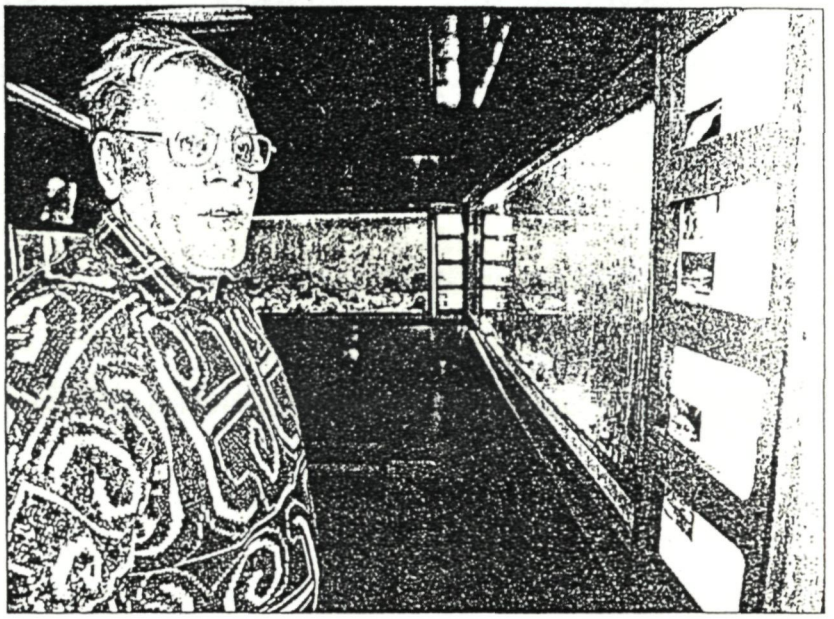
Volgens onze mening handelt het om een dossier onder visserijtoerisme. Schepen Braet betreurt de manier van werken van de Vlaamse Regering bij aanwijzing van dossiers bij het Kust Actie Plan.

Het doel van deze vergadering is echter te komen tot een eventueel nieuw 5b-project waarbij ondermeer de zaal Verbanck die zich op het gelijkvloers van de vismijn van Nieuwpoort bevindt, zou worden gerenoveerd en heringericht. Het zou de bedoeling zijn om voor de toeristen en scholen een soort dagprogramma uit te werken waarbij de geïnteresseerden op één dag kennis kunnen maken met heel wat producten die verband houden met visserij. De heer Madou stelt dat stad Nieuwpoort met het idee speelt om allerlei vissersboten in maquette te laten uitwerken in een zaal van de vismijn van stad Nieuwpoort. Het zouden derhalve een soort miniatuurboten betreffen die de verschillende aangewende vistechnieken demonstreren aan het publiek. Het dagprogramma zou aldus diverse componenten kunnen omhelzen: het ontvangen van groepen die de mogelijkheid krijgen om de hernieuwde zaal Verbanck te bezoeken, het vanuit een gang kijken naar de verkoop van de vis tijdens de veiling in de vismijn van Nieuwpoort, het bekijken van een videofilm over visserij en het doornemen van diverse informatiebrochures en informatiemateriaal dat voorzien is in het geheel van de zaal Verbanck. Voor verdere kennisname met visserijtechnieken kan doorverwezen worden naar het Visserijmuseum dat gevestigd is te Oostduinkerke. Het is duidelijk dat stad Nieuwpoort voor de uitvoering van het project op zoek is naar partners. Zij meent deze mogelijks te vinden bij Seastar, de Lijn, het Visserijmuseum, het Noordzee-aquarium en andere instanties die in het project kunnen worden betrokken. Het project zou kunnen worden gecoördineerd vanuit de Toeristische Dienst van stad Nieuwpoort. Het spreekt voor zich dat dit project onrechtstreeks een gunstige impact dient te hebben op de tewerkstelling in stad Nieuwpoort waarbij de toeristische aantrekkingskracht van Nieuwpoort kan verhoogd worden.

HLN 24.1.97

Noordzeeaquarium wordt fors uitgebreid

OOSTENDE— De Stad Oostende krijgt drieëndertig procent Europese EFRO-steun voor het uitbreiden en het moderniseren van het Noordzeeaquarium. Dit betekent naar schatting zeventien miljoen frank op de geraamde kostprijs van vijftig miljoen. Het project zou nog voor het jaar 2000 moeten gerealiseerd worden. De plannen liggen klaar.

•Wij hebben 47 soorten vissen, week- en schaaldieren•, weet René Vansteenkiste. *Foto PM*

«Eigenlijk is het jammer dat wij niet meer publiciteit rond ons twintigjarig Noordzeeaquarium maken. Wij hebben hier toch zevenenveertig soorten vissen, week- en schaaldieren die in de Noordzee leven. Dat is meer dan waar ook», weet onderhoudsman René Vansteenkiste, één van de werkende krachten in het uit zijn voegen barstend Noordzeeaquarium aan de Visserskaai. Wat hij er niet bijzegt, is dat in het Sea Life Center Blankenberge er «maar» negenendertig variëteiten Noordzeevissen, schaal- en weekdieren huizen, en dat de grootste vissen er niet groter zijn dan die in Oostende. En ook in Oostende worden met de regelmaat van de klok hondshaaitjes, inktvissen en andere visoorten in gevangenschap geboren ! Reden temeer om dringend werk te maken van een hoogstnoodzakelijke uitbreiding van het Noordzeeaquarium dat nu al vijftigduizend bezoekers per jaar verwelkomt. Ook al is men amper zes maanden van het jaar iedere dag open. Nu Europa het licht op groen heeft gezet voor subsidiëring van het Noordzeeaquarium, kunnen de plannen worden gerealiseerd die de Vriendenkring Noordzeeaquarium Oostende in het «extra nummer 1996» van haar tijdschrift publiceerde. Het in 1957 als «garnaalmijn» geopende gebouw, werd op 11 augustus 1977 officieel als Noordzeeaquarium geopend. Het telt dertien bakken : tien van 580 liter, twee van tweeduizend liter en één van 3.500 liter. Sindsdien is er niets aan veranderd. Tenzij de komst van een afdeling opgezette zeedieren en schelpen uit de Noordzee. Volgens Robert Coelus van de Vriendenkring Noordzeeaquarium, moeten er na de verbouwingswerkzaamheden veertig bakken komen : twee «tough-pools» waarbij de bezoekers de vissen kunnen aanraken, van twee vierkante meter, twee getijdenaquariums, twintig bakken van duizend liter, zes bakken van 150 liter, drie bakken van vierduizend liter, één reuzebak van minstens tienduizend liter en vier quarantainebakken. Dit alles is te realiseren mits de vergroting van de oppervlakte van de huidige 180 tot zeshonderd vierkante meter. Vraag blijft nog of ook het Vlaams Gewest de gevraagde zeventien miljoen zal investeren, of de Provincie vijf miljoen inbrengt, en waar de Stad Oostende 12,5 miljoen, zal vandaan halen, die zij moet inbrengen.

«'t Aquarium telt 50.000 bezoekers per jaar»

EDDY SURMONT

HLN 25.1.97

Luchthaven en aquariu krijgen Europees geld.

■ OOSTENDE

De luchthaven van Oostendse en het Noordzeeaquarium Oostende kunnen op belangrijke Europese financiële steun rekenen. Dit is door de Europese Structuurfondsen beslist. De «Promotie van het luchthavengebonden bedrijvenpark», voorlopig als dusdanig nog een luchtkasteel, krijgt 25 procent Europese steun toegekend. In het kader van de verdere ontwikkeling van het visserijtoerisme, werd principieel beslist om 33 procent EFRO-steun toe te wijzen aan het project «Uitbreiding en modernisering van het Noordzeeaquarium Oostende». Het gebouw wordt uitgebreid met 600 vierkante meter en het aantal aquariumbakken wordt van 13 naar 40 opgevoerd. — SEO

Het bestuur van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium werd op 2 december 1996 ontvangen door schepen Jean Vandecasteele die uitleg gaf over het vernieuwingsproject Noordzee-Aquarium waarvan een ontwerp van aanvraag werd opgesteld door het Stadsbestuur. Het technisch-inhoudelijk deel werd opgesteld door de heer Michel De Langhe, stadsarchitect, op basis van het ontwerp van de Vriendenkring. Dit ontwerp verscheen in het extra-nummer 1996 van ons tijdschrift. De vergroting van de insteek in het dok wordt niet overwogen. Verder werd ons door de schepen de opdracht gegeven de aquaria-infrastructuur gedetailleerd uit te werken.

Werklozen restaureren Amandine tot tweede Mercator

Oostende Het Volk 28/4/1998

Acht, en binnenkort twaalf langdurig werklozen zijn in het kader van een opleidings- en tewerkstellingsproject van de VDAB bezig met de restauratie van de O.129 Amandine. De laatste Belgische IJslandvaarder krijgt volgend jaar een plaats als museumschip op de Visserskaai. Net als de Mercator moet ook de Amandine er van binnen en van buiten zo authentiek mogelijk uit zien. Aan de oude APS-werf onder de vuurtoren maakt VZW Maritieme Site Oostende het schip weer toonbaar.

Nadat de O.129 Amandine drie jaar lang stil lag, is het schip uit 1961 uiterlijk weinig meer dan een hoop roest. „Maar er is al veel veranderd", zegt projectleider André Nolf. „We hebben het schip volledig leeggemaakt. Alle vuile onderbroeken, dode ratten en resten vis zijn er uitgehaald. En ook de APS-werf zelf hebben we gerenoveerd en opnieuw ingericht tot een verzorgde werkplaats."

Maandag beginnen de acht werklui van het VDAB-opleidingsproject met een eerste schoonmaak van de romp. De roest is voor André Nolf geen probleem. „Onder de roest zit nog intact staal. Maar we zullen wel een bijzonder goede antiroestverf nodig hebben om het verval geen kans meer te geven", zegt André Nolf. In een loods van de APS-werf wachten bakken vol kleinere spullen op een grote schoonmaak. In de machinekamer van het schip halen enkele werknemers ondertussen de motoren voor een grote poetsbeurt uiteen.

„Dat schip is ons schip. Wijzelf willen van dat schip weer iets maken", zegt Jaak Dekeyser, elektronicus van opleiding, trots. „Het is jammer natuurlijk dat we hier maar zes maanden kunnen werken. Na ons komen er mensen die niet zullen weten waar wat allemaal ligt. Wijzelf zullen de afwerking niet kunnen meemaken." Ook Jimmy Stubbe en slager Eddy Verfaille zijn trots op hun werk. „Als het schip op de Visserskaai ligt, zullen wij kunnen zeggen dat we hier aan hebben meegewerkt." Samen met Tony Cattellion, William Delanoy, Luc Devey, Willy Devrome, Heinz Dorissen en Artur Rau mogen ze zichzelf de restaurateurs van de Amandine noemen. Het voormalige bemanningslid Marcel Pots komt hen met raad en daad bijstaan.

V.C.B.

Een ploeg langdurig werklozen werkt in het kader van een opleidingsproject van de VDAB aan de restauratie van de Amandine.

Projectleider André Nolf — voordien zelf vijftien maanden werkloos — heeft een toeristisch parcours van een halfuur doorheen het schip in gedachten. „De mensen komen binnen via de romp en zullen eerst door de visruimen en de machinekamer wandelen. Van daar komen ze in de gerestaureerde kooien van de bemanning terecht. Via een trap leidt de route daarop naar het dek en naar de brug. De scheepsverlichting zal weer in orde gebracht worden en misschien laten we weer de radar draaien."

De uitbating van de Amandine staat nog niet vast. Evenmin is het duidelijk wat er na de afwerking van het schip met de APS-werf moet gebeuren. Mogelijks zal VZW Ecosol er houten vissersschepen reconstrueren.

—K.C.

VZW wil IJslandvaarder Amandine restaureren

Oostende Het Volk 14-15/8/1997

VZW Maritieme Site Oostende heeft aan het Oostendse stadsbestuur aangeboden de Amandine te restaureren. De laatste IJslandvaarder van onze Belgische vissersvloot ligt momenteel weg te roesten in het Visserijdok. De restauratie van de Amandine moet de aanloop vormen naar een ander project, de reconstructie van oude houten vissersschepen. Dit project werd eerder al aangekondigd door staatssecretaris Moreels, maar lijkt nu vertraging op te lopen.

„Aan het stadsbestuur, dat eigenaar is van de Amandine, hebben we het voorstel gedaan om het schip te restaureren", licht coördinator Dirk D'Hulster van VZW Maritieme Site Oostende toe. „We verwachten een positief antwoord, alleen zal de restauratie afhangen van de plannen van de stad. Tot nu toe heeft de stad nog niet beslist of ze van de Amandine een drijvend museum wil maken dan wel of ze het schip aan land wil brengen. Voor ons is dat van belang om te weten of we van de Amandine weer een zeewaardig schip moeten maken of niet."

VZW Maritieme Site Oostende is opgericht door de VZW's Ecosol, SEO en Intact. Ecosol en SEO zijn twee verenigingen die in navolging van de theorieën van staatssecretaris Reginald Moreels proberen een sociale economie in de praktijk om te zetten. VZW Intact dan weer is gespecialiseerd in hulp aan de Derde Wereld, maar haar beheerders hebben behoorlijk wat ervaring binnen de visserij.

Voor het restauratieproject wil VZW Maritieme Site Oostende een tiental werknemers inschakelen. Enkele van hen zullen laaggeschoolden zijn, die via het project een jobgerichte opleiding moeten krijgen. Om de nodige middelen voor het project bij elkaar te brengen, rekent VZW Maritieme Site Oostende op de inbreng van de drie deelnemende verenigingen en van het stadsbestuur, dat eigenaar is van de Amandine.

De herstelling van de laatste IJslandvaarder moet ook de aanloop vormen naar de restauratie en reconstructie van oude houten vissersschepen. Dit project staat nog in zijn kinderschoenen. Zo is er nog geen beslissing gevallen over de werf waar de schepen gebouwd moeten worden.

—K.C.

HLN 86c 24/7/197

IJslandvaarder roest weg !

OOSTENDE — De laatste IJslandvaarder, de Amandine, ligt langzaam maar zeker weg te roesten. Vroeger hoorde het schip toe aan reder Willy Versluys, maar de stad Oostende kocht het tegen een prikje om er een drijvend museum van te maken. Een ligplaats is nog niet bepaald. Evenmin hoe het schip toeristisch kan uitgebaat. De twee vzw's Ecosol en SEO die projecten sociale economie voorstellen, zullen nu de handen in elkaar slaan om het vaartuig te restaureren. — A.V.

Europa steunt Aquastrip

Brandbrief 15/8/1997

De Europese Commissie heeft het geactualiseerd Fescaprogramma 1999 voor het Vlaamse zeevisserijgebied goedgekeurd. Die actualisering betekent de toewijzing van 20 miloen fr. Europese steun uit het Financieringsinstrument voor de Oriëntering van de Visserij (FIOV). Tijdens de laatste bijeenkomst van het Managementscomité waarvan het secretariaat waargenomen wordt door de GCM West-Vlaanderen, werd aan twee nieuwe projecten FIOV-steun toegewezen. Vooreerst zullen de beschikbare simulatoren van het Nautisch Centrum in Zeebrugge worden aangepast en uitgerust met een satelliet-communicatiesysteem. Ook het reconversieproject voor de oude vismijnsite van Zeebrugge krijgt nu Europese steun.

Laatste IJslandvaarder wordt levendig museumschip

Groep VDAB-cursisten knapt Amandine op

HLN 2.5.98

OOSTENDE HLN 2.5.98

De vroegere APS-scheepswerf rechtover de vuurtoren, eens het toneel van een hardnekkig sociaal conflict, gonst weer van bedrijvigheid. Een ploeg VDAB-cursisten bikt vandaag het roest af van de O. 129 Amandine, de laatste Vlaamse IJslandvaarder. «Het is de bedoeling dat het schip later een plaatsje krijgt aan de Oostendse Visserskaai», vertelt projectleider André Nolf (54) uit Lombardsijde.

Ooit ploegde het 36 meter lange vissersvaartuig van de Bredense reder Willy Versluys door onvoorstelbare stormen bij IJsland, toen België na de kabeljauwoorlog van de jaren zeventig daar nog mocht vissen. Nu is de *Amandine* een zielloos en vervuild wrak, maar daar komt verandering in.

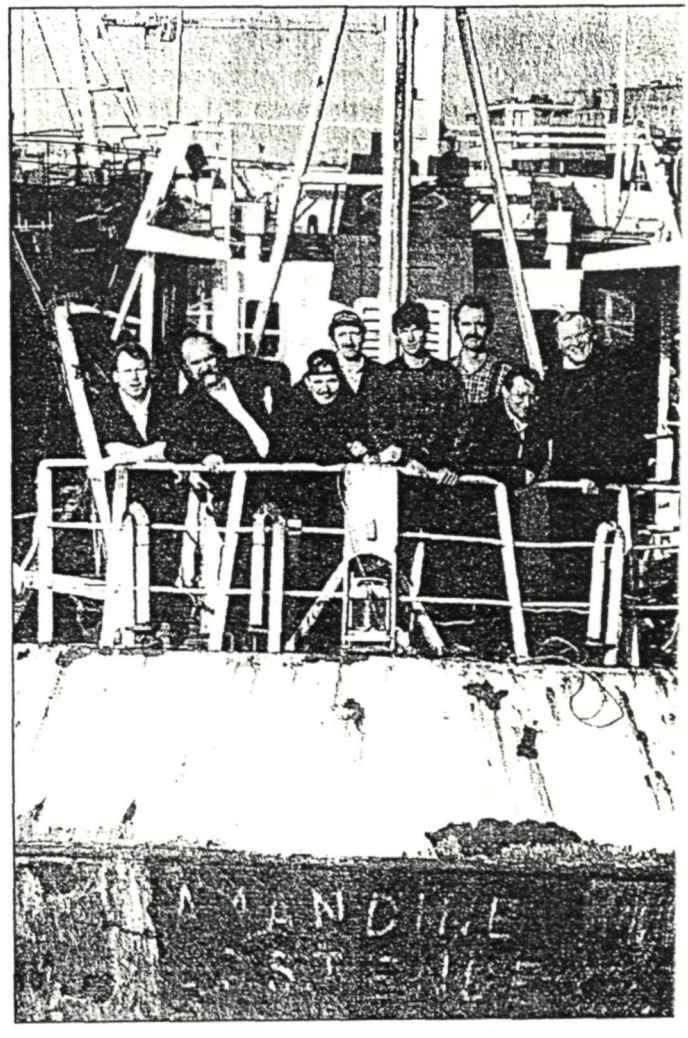
«De vzw Maritieme Site Oostende werkt hier samen met de VDAB», vertelt André Nolf, die in het Antwerpse zijn sporen verdiende als scheepsmanager. «Momenteel zijn er acht cursisten aan de slag en binnenkort komen er nog eens vier krachten bij. Voor het ogenblik wordt al wat losslingert afgebouwd. We brengen de machinekamer in orde en de cursisten leggen overal elektriciteit. Ze hebben ook al de gebouwen van de scheepswerf in orde gebracht. Het schip zelf verkeerde, na al die tijd aan de kaai, in een ongelooflijk vervuilde toestand.»

Onder een leuk zonnetje wordt er druk gewerkt. Met een hogedrukreiniger reinigen de mannen het dek en maandag wordt er verder roest afgebikt. André Nolf: «De kerels zijn echt enthousiast. Ze vinden het zelfs jammer dat ze niet tot het einde mogen doorwerken, want eigenlijk gaat het om een cursus van zes maanden. Het is de bedoeling dat deze mensen intussen praktijkles krijgen en dat gebeurt ook hier.»

Visserskaai

Zodra de *Amandine* weer toonbaar is, zullen twee kranen het schip op de Visserskaai plaatsen, ter hoogte van de sluizen. Rondom komen standjes met allerlei informatie en de bezoeker kan doorheen het vaartuig wandelen en zo zien hoe een echte IJslandvaarder er destijds uitzag. Heel de operatie moet tegen de lente van volgend jaar af zijn. Meteen wordt het een nieuwe toeristische attractie aan de Visserskaai, samen met het te vernieuwen zee-aquarium.

André VOLLMACHER

De VDAB-cursisten met projectleider André Nolf. *Maenhoudt*

De heer Landsweert van het Visserijmuseum dringt aan opdat een aantal initiatieven elkaar in geen geval concurrentie zouden aandoen. Wanneer men de zaal Verbanck herinricht is het van belang dat men niet op hetzelfde vlak activiteiten gaat ontwikkelen als deze die in het Visserijmuseum worden ontplooid. Daar waar het Visserijmuseum zich voornamelijk toelegt op de oude vistechnieken, kan men in de zaal Verbanck bijvoorbeeld de klemtoon leggen op de hedendaagse vistechnieken. Ook hij denkt dat het koppelen van diverse activiteiten in een soort dagprogramma zeer interessant kan zijn. Het bijwonen van visverkoop en het bezoek aan de haven eventueel via een rondvaart kan in dat verband interessant zijn. De heer Madou meldt dat ook het technisch aspect eventueel kan gedemonstreerd worden naar de toerist toe. Bijvoorbeeld het gebruik van electronica in de visserijsector kan hierbij toegelicht worden.

De Lijn stelt dat er al zoiets heeft bestaan als een "vismijntram". In dat verband was er zelfs een soort hostess ter beschikking die met de reizigers afstapte om hen ter plaatse te informeren over de bezienswaardige activiteiten. Later hebben studenten deze rol overgenomen. Het spreekt voor zich dat men bij voorkeur beroep doet op iemand die de sector een beetje kent om de rondleiding ter dege te laten gebeuren. De heer Landsweert stelt dat het Visserijmuseum reeds in diverse formules betrokken is geweest: bijvoorbeeld Visserijmuseum en Meli, Visserijmuseum en Duinenabdij, Visserijmuseum en brouwerijmuseum en diverse andere formules waarbij bv. ook een attractie uit Frankrijk werd ingeschakeld.

De Lijn benadrukt dat er zelfs bv. een formule kan worden uitgewerkt waarbij er een bus kan worden gehuurd ten behoeve van het project. In de winterperiode kan gemikt worden op het publiek van onderwijs en in de zomerperiode op het publiek van de individuele toerist. Voor de Lijn kan een dergelijk project interessant zijn voor het promoten van bepaalde bestaande lijnen maar dat neemt niet weg dat men ook een bus ter beschikking kan stellen van het project op bepaalde vooraf gespecifieerde uren. Deze bus zou dan kunnen worden gebruikt voor een speciale doelgroep. De vertegenwoordiger van de Lijn overloopt andere mogelijkheden in de vorm van bijzondere aanbiedingen die aan de consument worden aangeboden. Daar is bijvoorbeeld de zogenaamde Plus-kaart, die impliceert een soort all-in ticket waarbij de reiziger enerzijds een vervoerbewijs bekomt voor heen- en terug-trafiek en anderzijds een ingangsticket van de attracties die kunnen bezocht worden. Nu is er ook het zogenaamde voordeelkaartje waarbij iemand die met reductie reist aan de kassa van de attractie die hij bezoekt zijn ticket kan voorleggen om aldus een bijkomend voordeel te bekomen. Mogelijks bestaat er ook een dergelijke formule voor het binnen komen van het Visserijmuseum. Een duidelijkere specifiëring van de mogelijkheden kan worden opgevraagd bij de vertegenwoordiger van de Lijn. Een andere mogelijkheid is de zogenaamde Dagpas waarbij men het recht heeft om de kusttram en alle aansluitende lijnen te benutten tegen de betaling van één vast tarief. Dit is vooral interessant daar men deze pas kan gebruiken zonder vooraf op te geven op welk uur men welke attracties gaat bekijken. Dit biedt de toerist de mogelijkheid van vrijheid van uurregeling. Daarnaast is er ook de mogelijkheid van een gezinskaart waarbij één gezin een ticket bekomt om met de Lijn te reizen tegen een tarief van 700 BEF.

De vergadering wijst er op dat er toch een minimuminfrastructuur met administratieve ondersteuning en optie tot begeleiding van groepen kan worden ingebouwd. Vooral een verkooppunt van de combinatietickets is zeer belangrijk. Het is nog niet echt duidelijk wie dit dossier kan coördineren, al zal het waarschijnlijk stad Nieuwpoort zijn die daartoe de verantwoordelijk zal dragen.

Stad Nieuwpoort zal nu in elk geval de beslissing van het Managementcomité 5b afwachten om na te gaan hoe het eerst ingediende project wordt beoordeeld vooraleer verder werk te maken van de concretisering van een tweede toeristisch project. De coördinator wijst erop dat in geval van concretisering van een tweede project men toch de ambitie zou moeten hebben om het project op termijn zelfbedruipend te laten geworden. Mevrouw Verhamme zal de vertegenwoordiger van stad Nieuwpoort op de hoogte brengen van de beslissing van het Managementcomité-5b.

Op deze vergadering waren aanwezig: de heren Braet en Desaeyer: schepenen van stad Nieuwpoort; de heren Madou en Schramme van Stad Nieuwpoort; mevrouw An Opdedrynck: afgevaardigde van De Lijn, afdeling marketing en strategie, hoofd communicatie; de heer Landsweert van het Visserijmuseum; mevrouw Miet Verhamme van het Pesca-secretariaat en Dirk Florizoone, coördinator Vlaams Visserij Informatiecentrum.
(uit "vergadering van maandag 16 maart 1998")

Koppeling verblijftoerisme en visserijtoerisme.

Ivan Aerts werkt voor Zon en Zee en wil mensen die als verblijfstoerist langskomen de gelegenheid bieden om de vismijn te bezoeken. Dit idee kan gekoppeld worden aan een aantal andere elementen, zoals bijvoorbeeld het toeristisch uitbaten van het bezoek aan de vismijn, het vissen op garnalen door paardenvissers en het organiseren van een rondvaart op een vissersvaartuig in de jachthaven tot aan de vismijn. Met betrekking tot deze aspecten is het aangewezen om een aantal betrokken partijen zoals de vismijn van Nieuwpoort en stad Nieuwpoort uit te nodigen.
(uit "vergadering van 19 november 1997")

Het blijkt dat de vervoersmaatschappij De Lijn reeds diverse formules heeft ontwikkeld waarbij multifunctioneel werd gewerkt. Voorbeelden: de "vistram", de "Meli-tram".
Via een soort multiticket zou aan de toerist de mogelijkheid worden geboden om mits betaling van 1 prijs een waaier van attracties te bezoeken.
Daarbij wordt ondermeer gedacht aan:

- het Visserijmuseum van Oostduinkerke,
- een bezoek aan de Stedelijke Vismijn te Nieuwpoort met mogelijkheid tot het bijwonen van een veiling,
- een bezoek aan de Oostduinkerkse Paardenvissers,
- een rondvaart op een vissersbootje in de haven te Nieuwpoort,
- een bezoek aan het Noordzee-aquarium te Oostende,
- ...

Aan de diverse deelnemers van de vergadering wordt gevraagd om relevante ideeën in dat verband eventueel op papier te zetten en aan het Informatiecentrum over te maken. Eenmaal men een duidelijk beeld heeft over de ideeën die verder zouden kunnen uitgewerkt worden, kan men een afspraak maken met de bevoegde persoon bij de vervoersmaatschappij De Lijn. Deze zou daarover reeds aangesproken worden door de heer Madou van Stad Nieuwpoort, Dienst Algemene Zaken.

Voor wat het bezoeken van een veilingsessie in de vismijn van Nieuwpoort betreft, dient de toestemming te worden bekomen van het Instituut voor Veterinaire Keuring. Momenteel zou het niet toegelaten zijn dat niet-handelaars de verkoop van de vis in de veiling bijwonen. Dit om hygiënische redenen en omwille van de HACCP-normen. In dat verband kan worden contact genomen met de heer Demyttenaere, die normaal in de mijn te Nieuwpoort de verkoop kan bijwonen of met de heer Vandenbrande, die contactpersoon voor het IVK te Brugge is.

Zon en Zee kan een schrijven richten aan het stadsbestuur van Nieuwpoort met de vraag eventueel een aantal begeleide bezoeken te maken met een reeks toeristen aan de Visveiling te Nieuwpoort. De werking van de Oostduinkerkse Paardevissers is momenteel reeds door de gemeente Koksijde geregeld. Dat betekent dat de Oostduinkerkse Paardevissers voor het vissen een vergoeding ontvangen. Dit gebeuren heeft een dusdanig folkloristisch karakter dat de gemeente eraan houdt deze vissers een vergoeding uit te betalen, ook wanneer ze weten dat er weinig vis of garnaal kan worden gevangen. Het hele gebeuren zou ook toeristisch geregeld zijn en opgenomen in de toeristenbrochures.

Het 5b-programmeringsdocument maakt melding van het feit dat door overleg tussen de diverse instanties zijnde stadsbestuur, havendiensten, toeristische dienst en verblijfs-toeristische diensten er degelijke projecten kunnen worden uitgewerkt met 5b-steun.
(uit "vergadering van 11 februari 1998")

Visserijfolkoreproject: eerlijke link tussen aangevoerde vis en rechtstreekse verkoop aan consument-toerist.

De heer Santens stelt als regelmatig verblijver in Nieuwpoort dat de stad dringend behoefte heeft aan een soort vis-imago. Hij stelt dat het stadje Sluis een vis-imago heeft daar waar het helemaal geen haven heeft waarin vis wordt aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de stad Brugge met haar vismarkt. En dit terwijl Nieuwpoort, waar er toch heel wat vis wordt aangevoerd, helemaal geen vis-imago zou hebben bij de toerist. Dit wordt door het Visserij Informatiecentrum en het Pesca-secretariaat enigszins in twijfel getrokken. De heer Santens oppert voor het leggen van een "eerlijke" link tussen

de aangevoerde vis en de rechtstreekse verkoop aan de consument-toerist. Hij verwijst hiervoor naar wat ondermeer in Frankrijk gebeurt. De heer Florizoone stelt dat hetgeen in Frankrijk gebeurt vaak helemaal niet wettelijk is en in België veel moeilijker te realiseren is. Men moet immers de aangevoerde vis qua hoeveelheden opgeven aan de bevoegde overheid. Bovendien moet men eveneens voldoen aan een reeks normen die opgelegd zijn door het Instituut voor Veterinaire Keuring. Bij verkoop van producten dient men te voldoen aan een aantal voorwaarden van economische inspectie. Dit neemt niet weg dat het organiseren van een soort rechtstreekse verkoop uitgewerkt kan worden als toeristisch project waarbij de aanvoerder dan uit de beroepssector wordt onttrokken en zich eerder toespitst op een toeristische uitbating van zijn vaartuig. Als dit kleinschalig gebeurt, stelt de heer Santens, kan de plaatselijke vishandel daar weinig problemen mee hebben. Hij stelt dat zijn idee slechts een idee is en vanzelfsprekend verdere concretisering behoeft vooraleer men van een project kan spreken. Hij wordt uitgenodigd op een vergadering met de heer Madou van Stad Nieuwpoort. De heer Santens stelt evenwel eerst persoonlijk met de heer Madou van Stad Nieuwpoort te willen spreken veeleer dan deel te nemen aan een ruimere vergadering die betrekking heeft op een ander project zijnde het project van Stad Nieuwpoort. Ter informatie wordt het projectidee van Stad Nieuwpoort aan de heer Santens overhandigd. De aanvraagformulieren en bijlagen voor 5b-steun worden hem eveneens overgemaakt. (uit "vergadering van woensdag 4 maart 1998")

Toeristisch-pedagogische uitbating van visvijver

Er komt een vertegenwoordiger van camping "De Lombarde" die gevestigd is in Lombardsijde en die representatief is voor de vzw voor sociaal toerisme. Deze persoon denkt aan het ontwikkelen van een toeristisch-pedagogisch werk met betrekking tot de uitbating van een visvijver. Het zou een 'all-weather' attractie betreffen. Het probleem is dat die vijver die naast het terrein van de camping ligt momenteel nog toebehoort aan Toerisme West-Vlaanderen. Aan Toerisme West-Vlaanderen is de vraag gericht voor gebruik van die vijver in erfpacht.

Het programma van de uitbating van die visvijver zou bv. bestaan uit een uiteenzetting over de voornaamste eigenschappen, vindplaats en gedragspatronen van de vissen, instructies over hoe men kan vissen en eventueel een mogelijkheid tot het vissen in de visvijver. De vraag stelt zich of het 5b-luik visserijtoerisme beperkt is tot de eigenlijke zeevisserij of kan worden uitgebreid tot nevenfactoren zoals bijvoorbeeld een uitbating van een visvijver met pedagogische, toeristische en culturele waarde? Volgens de teksten van het Programmeringsdocument is het uitwerken van een initiatief conform 'hoevetoerisme' maar dan voor de visserijsector mogelijk. Misschien kan in dat verband worden gewerkt om een soort 'visserij-hoevetoerisme' uit te werken.

Aan de initiatiefnemer werd meegedeeld dat in elk geval het innovatief karakter en de toegevoegde waarde inzake toeristische meerwaarde van de regio belangrijk zal zijn. Het mag in geen geval gaan om een verkapte vorm van een gewone uitbating van een visvijver. Bij voorkeur zou het project moeten kunnen gekoppeld worden aan andere soortgelijke, complementaire initiatieven zoals dat van stad Nieuwpoort bijvoorbeeld. In dat verband werd de vertegenwoordiger van deze camping ook aangeraden om eens te spreken met de heer Madou van stad Nieuwpoort. Als alle initiatiefnemers vanuit deze regio tot één gemeenschappelijke strategie kunnen komen kan het project eventueel een interessante dimensie aannemen. (uit "vergadering van 17 maart 1998")

Vzw Ecosol

contactpersoon : Tom Hermans
De vzw Ecosol wil een 5b-project indienen voor het bouwen en renoveren van houten vissersvaartuigen. Dat project zou gelinkt kunnen worden aan een Nederlands project. Eventueel zijn er eveneens mogelijkheden via grensoverschrijdende samenwerking.
Overzetboot in haven Oostende

De heer Frank Weebrouck van de bvba Link heeft interesse in het uitbouwen van een visserij-toeristisch dossier waarbij een soort overzetboot zou worden ingezet tussen het toeristische gedeelte van de visserskaai en het minder toeristische gedeelte gelegen aan de vissershaven te Oostende.

Een paar jaar terug is hij gestart met dit initiatief. Hij beschikt hierbij over een boot met een capaciteit voor het vervoeren van ongeveer 11 personen. Hij denkt dat dit initiatief nog meer succes kan

kennen bij het effectief openen van het fort Napoleon. Het kan dan ook de bedoeling zijn om in de toekomst een grotere boot te bouwen om meer passagiers aan boord te nemen. De kostprijs daarvan bedraagt al snel 2 à 2.5 mio BEF en is met volledige privé-middelen moeilijk te financieren. Daar in het luik visserijtoerisme ook de co-financiering van een regionale overheid zoals de provincie West-Vlaanderen of stad Oostende vereist is, is hij eerder terughoudend voor de kansen van zijn initiatief. Voornamelijk stad Oostende zou weinig interesse hebben om kleine projecten te betoelagen. Zeker in het kader van de huidige mega-projecten waar stad Oostende momenteel achter staat en waar niet altijd de nodige middelen voorhanden zijn. Het kan evenwel interessant zijn voor de initiatiefnemer om contact op te nemen met de bestendig afgevaardigde Naeyaert van de provincie West-Vlaanderen.

Aanpassing sportvissersvaartuig voor uitbreiding toeristische exploitatie

De promotor "Sportvisser" met als contactpersoon de heer Gombert heeft een paar jaar terug een 5b-steun aanvraag ingediend naar verluidt bij de heer Maenhoudt. Vanwege het 5b-secretariaat zou hij daar geen antwoord op ontvangen hebben. Zijn dossier betrof de modernisering van een sportvissersvaartuig dat ingericht werd voor het meenemen van toeristen aan boord. Het vaartuig mag na lang discussiëren met de betrokken overheden tot 50 mijl buiten de kuststrook vissen. De reisduur is beperkt tot 12 uur. De heer Gombert stelt dat zijn collega in Nederland 24 uur op zee mag verblijven met toeristen. Hij verwijst daarvoor naar een bedrijf "Neeltje Jans" te bereiken op het telefoonnummer
0032/111 651 250. Het ware interessant om na te gaan hoe men in Nederland wel faciliteiten heeft om bepaalde toeristische activiteiten te ontplooien en zelfs mensen mee aan boord te nemen teneinde ze de gelegenheid te geven te overnachten. De heer Gombert is te bereiken op het adres: Kaai 11- 8620 Nieuwpoort en op het telefoonnummer (058)23 56 00. In België kan men als sportvisser wettelijk van zonsopgang tot zonsondergang in zee gaan met dien verstande dat men niet later dan 22 uur 's avonds opnieuw terug in de haven mag zijn.

Later is gebleken dat enkel beroepsvissersvaartuigen in aanmerking komen voor reconversiesubsidies binnen het visserijluik van het Doelstelling 5b-programma.

Eventuele reconversiemogelijkheden van de haringhal, gelegen nabij de vismijn te Oostende.

Volgens de heer Bonny zou de sector al de oefening hebben gemaakt over welke bestemmingsmogelijkheden deze haringhal zou kunnen bekomen. Daar zouden tot op heden weinig investeringsinitiatieven uit voortgekomen zijn. In elk geval wil de Stad Oostende de vismijn compartimenteren. De vraag wordt gesteld, welke steun daarvoor kan worden bekomen.

Stad Oostende wil geen beroep doen op 5b of PESCA-middelen voor de compartimentering van de vismijn te Oostende. Er zou een beroep kunnen worden gedaan op de 5a-middelen (FIOV) en eventueel uit de gemeentelijke trekkingsrechten, die men van de overheid bekomt. Er wordt benadrukt, dat enkel FIOV-steun kan worden verleend op voorwaarde van cofinanciering van de regionale overheid. Een bijkomende financiering naast het FIOV is derhalve onontbeerlijk voor de verwezenlijking van het project. De aanvraagformulieren voor FIOV-steun voor uitrusting van vissershavens, zullen worden opgestuurd aan Stad Oostende. Mocht de projectindiener moeilijkheden ondervinden bij het invullen van het aanvraagformulier kunnen zij een beroep doen op de diensten van het Informatie- en Begeleidingscentrum. Er wordt duidelijk gemaakt dat de documenten dienen worden opgestuurd naar de Administratie Land- en Tuinbouw - Afdeling Structuur en Investeringen.

Het project bedrijventerreinen Plassendaele : het blijkt dat Stad Oostende ongeveer 200 milj. BEF in haar begroting van 1997 voor de concretisering van haar project heeft voorzien. Minister Van Rompuy zou zijn steun toegezegd hebben aan de financiering van ongeveer 50% van het project. Zoals algemeen bekend is het voor het project moeilijk om 5b-middelen te genereren, daar het project binnen het bestaande luik geen middelen meer kan halen, daar deze uitgeput zijn. In die zin wordt er gepleit voor een overheveling van middelen uit fondsen waar een overschot is. Ondertussen wijzen nieuwe studies uit, dat het project aanzienlijk meer zal kosten dan aanvankelijk voorzien was. Ondermeer de uit te betalen onteigeningsvergoedingen zouden hoger uitvallen. Daarnaast heeft het project ook nog gekampt met een aantal nevenproblemen zoals milieutechnische aspecten. De hele problematiek wordt in kaart geanalyseerd.

De interesse van een aantal grote firma's blijkt op zeer regelmatige basis. Het grootste probleem voor Stad Oostende is natuurlijk dat men aan kandidaat-investeerders op korte termijn weinig toezeggingen kan doen.
(uit "vergadering woensdag 11 februari 1998")

2.5. PESCA-programma

Ook in het communautaire programma PESCA heeft het Vlaams Visserij Informatiecentrum een begeleidende rol gespeeld. Voor initiatiefnemers was het een uitstekende zaak dat men in hetzelfde gebouw terecht kon voor het bespreken van hun projectideeën en het checken van hun slaagkansen enerzijds en voor de procedurele afwerking van hun dossier anderzijds. Op initiatief van het Vlaams Visserij Informatiecentrum werd door het Pesca-secretariaat met de diverse schepenen van de *kustgemeenten* waarin een belangrijke activiteit van de visserij plaatsvindt, contact genomen om te checken of er *ideeën* zijn op het vlak van *visserij-toerisme.*

In diverse conceptprojecten heeft het Visserij Informatiecentrum actief meegewerkt op het vlak van coördinatie, informering en begeleiding. Tevens werden een aantal ontwerp-projecten door het centrum herwerkt in het licht van de procedurele aspecten van de communautaire programma's. Voor wat het PESCA-programma betreft, werd door het Vlaams Visserij Informatiecentrum begeleidend en coördinerend gewerkt voor de volgende concepten :

Sea Life Centre : uitbreiding met zeehondenopvangcentrum

Het Sea Life Centre te Blankenberge wil een zeehondenrescuecentrum bijbouwen. Daarin zouden de aangespoelde zeehonden worden opgevangen. In het projectontwerp wordt er op gewezen dat er twee soorten zeehonden zijn: ten eerste is er de gewone zeehond die slechts kleine hoeveelheden vis eet. Het zou handelen om ongeveer anderhalve kilogram vis per dag. Daarnaast is er de grijze zeehond die voornamelijk in de omgeving van Engeland terug te vinden is en dan vooral in de nabijheid van zalmkwekerijen. Het is voornamelijk deze tweede soort die vrij veel vis verorbert.

Mevrouw Verhamme, PESCA-secretaris zou bereid zijn een studiebezoek te brengen aan het Nederlandse Pieterburen, waar zich eveneens een zeehondenopvangcentrum zou bevinden. Het ware interessant om na te gaan of deze instantie voor haar werkzaamheden subsidies heeft ontvangen. Mevrouw Verhamme benadrukt het belang van de zeehondenopvang in Blankenberge als uitbreiding van het Sealife-centre dat als toeristische aantrekkingspool voor de stad Blankenberge fungeert. Als dusdanig zou het Sealife-centre in haar geheel een toeristische meerwaarde bekomen. In elk geval dient de subsidieerbaarheid van bepaalde investeringen te worden nagegaan door het PESCA-secretariaat.

De vraag wordt gesteld of de investering in een soort machine die zorgt voor golfbewegingen om stroming in het water te creëren in aanmerking komt voor subsidie. Dit is principieel subsidieerbaar daar het om uitrusting handelt. Algemene infrastructuurwerkzaamheden kunnen in principe niet betoelaagd worden.

Veiligheid

Het Zeevissersfonds wil een project veiligheid concretiseren. Daarbij zouden tal van veiligheidsbevorderende initiatieven worden genomen. Naast een sensibiliseringscampagne zouden er ook concreet uitgewerkte initiatieven plaatsvinden. Het Zeevissersfonds werkt nu reeds op regelmatige basis aan zogenaamde veiligheidsdagen. Het informatiecentrum neemt in de betrokken werkgroep aan de activiteiten deel.

Hierna volgt een weergave van een deel van de werkzaamheden. Er zal een propagandadag plaatsvinden waarbij veiligheidsmateriaal wordt uitgestald. Er wordt overwogen om gerichte gesprekken aan boord met bemanningsleden door te voeren.
De vraag wordt gesteld of brochures en videomateriaal inzake veiligheid beschikbaar zijn. Er zouden in dit verband 2 brochures bestaan.

De bespreking over veiligheid kan via het vakblad van het Informatiecentrum aan de bemanning van de vissersvaartuigen worden overhandigd. Daarin kunnen ook de marktleiders van de Rederscentrale een rol spelen. Voor de propagandadag worden alle leveranciers van reddingsmateriaal uitgenodigd. Het handelt o.a. over laarzen, handschoenen, schoeisel en beschermkledij voor bemanning. Qua technische uitrusting is ook een tentoonstelling van veiligheidszaken een belangrijk punt. De coöperatie zorgt dat de demonstratie plaatsvindt. De propagandadag is een initiatief van het Zeevissersfonds, de Nationale Gemengde Commissie voor Zeevisserij ter Preventie van Arbeidsongevallen aan boord van vissersvaartuigen, de Vlaamse Visserijcoöperatie en het Vlaams Visserij Informatiecentrum. De medewerking van de Provincie West-Vlaanderen kan worden gevraagd. In de agenda van het informatieblad van het informatiecentrum kan melding worden gemaakt van het plaatsvinden van informatiesessies en een propagandadag. Het ware interessant om eventueel ook MiVeDi, meer in het bijzonder de ergonoom Ignaas Crombez bij het project te betrekken. Er kan een toespraak worden gehouden over de ergonomie aan boord van vissersvaartuigen.

Het voorlopige schema van de propagandadag wordt als volgt voorgesteld :

- verwelkoming door de Heer Bart Schilz
- FIVA in de praktijk door de Heer Dirk Florizoone
- toespraak door de ergonoom Ignaas Crombez
- gelegenheid tot vraagstelling
- pauze
- toespraken over beschermkledij met voorstelling en demonstratie va veiligheidsmateriaal
- gelegenheid tot bezoek van de tentoonstelling
- pauze
- verloting van de paketten beschermkledij onder de aanwezigen
- slotwoord door gedeputeerde Dhr. Naeyaert
- receptie

Via loterij zou beschermkledij ter waarde van 25.000 BEF ter beschikking van de geïnteresseerden worden gesteld. Toegangskaarten voor de propagandadag kunnen eventueel worden gedrukt.
De coördinatie van de toespraken is in handen van de heer Jan Staelens. Welke zaken worden ondermeer voorgesteld ?

- laars met uitgesneden profiel (antislip)
- handschoen die antislipribbels bevat
- veiligheidshaak
- sikkel zonder bout

De leveranciers kunnen zelf ook een zekere selectie maken.

Wat is de taakverdeling bij die propagandadag ?

- Nagaan deelname provincie West-Vlaanderen : Mevr. Martine Vercruysse
- Nagaan deelname Nationale Gemende Commissie : Mevr. Martine Vercruysse
- Contacteren handelaren : Vlaamse Visserijcoöperatie
- Coördinatie dag zelf en programma : Dhr. Jan Staelens
- Uitnodigingen versturen : Zeevissersfonds
- Afspraak met Sunparks : Dhr. Ivan Victor

Taken voor het Vlaams Visserij Informatiecentrum :

- Contact met ergonoom
- Nagaan of toegangskaarten kunnen gedrukt worden
- Toespraak FIVA
- Publicatie in agenda, magazine
- Publicatie resultaten propagandadag

De vergadering gaat na wat de vroegere kostprijs was in Sunparks voor een dergelijk evenement.
Dit zou ongeveer neerkomen op 66.000 BEF.
Kosten van de Rederscentrale 25.000 BEF
Het totaalbudget komt ongeveer neer op 150.000 BEF

Er moet gerekend worden op een kostprijs voor een supplementaire zaal ten bedrage van ongeveer meer dan 20.000 BEF.

De adressen van de bemanningsleden kunnen misschien worden opgevraagd bij het Zeevissersfonds. Daar zouden ze ter beschikking zijn, op voorwaarde dat ze in het voorbije jaar een minimum van 100 dagen gevaren hebben.

Uit een eerste bespreking op de administratie Land- en Tuinbouw van het projectontwerp volgden de volgende opmerkingen: wat het project *'veiligheidsverbeterende uitrusting en technieken'* betreft wordt de vraag gesteld of de opgegeven kosten aantoonbaar en direct verifieerbaar zijn. Bijvoorbeeld de kosten opgegeven in deel I en de taak die daarin omschreven is, zijn ten laste van de projectcoördinator die duidelijk aantoonbare ervaring dient te hebben op het niveau van veiligheid. Hetzelfde geldt voor wat betreft de kostenpost voor het opmaken van brochures. De post die betrekking heeft op ruimte voor verdere initiatieven is niet concreet genoeg om in een projectvoorstel te worden opgenomen. Opleidingen zoals daar bijvoorbeeld voorzien zijn voor het leren werken met gasmengels kunnen eventueel via het Europees Sociaal Fonds gesubsidieerd worden. Het ontwerpen van het ideale vaartuig zou beter ressorteren onder maatregel A. 4.2. van het Doelstelling 5b-programma. Naderhand is gebleken dat men een deel van de studie kan beperken tot de ergonomische aspecten van die studie. Wat het luik GMDSS betreft kan eveneens verwezen worden naar opleiding via maatregel A.4.3. waarbij gebruik wordt gemaakt van ESF-middelen.

Bespreking van het tweede ontwerp : er wordt nagegaan onder welke vorm het PESCA-project "veiligheid" het beste wordt uitgewerkt. In de eerste fase werd het dossier als te kleinschalig bestempeld om als een volwaardig hefboomproject te worden ingediend. In de huidige tweede fase is het dossier echter veel te uitgebreid daar het heel wat deelaspecten bevat die op zich als een volwaardig project zouden kunnen fungeren. In elk geval, het huidige ontwerp is dusdanig uitgebreid, dat het eveneens tegelijkertijd vaag is. Heel wat projectideeën staan louter vermeld zonder verdere concrete uitwerking. De Administratie Land- en Tuinbouw heeft de indruk dat op heel wat ideeën zomaar een bepaald bedrag is gedrukt, zonder verdere stoffering.

Het idee wordt aangekaart om bij de concrete uitwerking van de diverse deelaspecten van het project zo weinig mogelijk bedragen te vermelden, maar deze ter concretisering aan een projectcoördinator "veiligheid" over te laten. Als dusdanig zou het project in eerste fase zeer beperkt blijven tot de huidige geconcretiseerde realisaties en de kostprijs die gepaard gaat met de aanstelling van een projectcoördinator. Deze projectcoördinator, die gedurende een bepaalde tijdsspanne over een functie in het kader van dit project zou beschikken, zou dan de diverse deelaspecten verder te gronde kunnen concretiseren. Deze projectcoördinator zou het best iemand zijn die over heel wat ervaring op het vlak van veiligheid beschikt. Daarbij wordt ondermeer bijvoorbeeld gedacht aan een ergonoom. (uit "vergadering van 4 februari 1998")

Inzake het project "veiligheid", worden de voornaamste bezwaren van de Administratie Land- en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uiteengezet. Deze bezwaren komen in grote mate er op neer dat het bestaande ontwerp te vaag is, vooral naar de uitbreidingen van diverse deelfacetten toe. Het ware aangewezen een algemene projectcoördinator in dienst te nemen om de verdere deelfacetten nader uit te werken.
Bij voorkeur doet men hier beroep op iemand die over de nodige ervaring en know-how beschikt op het vlak van veiligheid.

Mevrouw Vercruyssen voor het Fonds van Arbeidsongevallen, benadrukt dat het huidige mandaat van deze werkgroep eigenlijk beperkt is tot de uitwerking van de veiligheidsdag die op 30/12/1997 heeft plaatsgevonden. In feite moet deze werkgroep voor de verdere uitwerking van het globale project "veiligheid" aan de Nationale Gemengde Commissie vragen om het mandaat te hernieuwen. Promotor van het project zou het Zeevissersfonds blijven, hetgeen structureel eenvoudig te realiseren is, daar de Nationale Gemengde Commissie ter Preventie van Arbeidsongevallen eigenlijk een initiatief van dat Zeevissersfonds blijkt te zijn. Als dusdanig zou het Zeevissersfonds als promotor fungeren en een opdracht geven aan deze werkgroep die is aangesteld door de Nationale Gemengde Commissie om dat project verder uit te werken. Voor de gedetailleerde uitwerking van de diverse deelaspecten zou beroep worden gedaan op een projectcoördinator.

De kostprijs van deze projectcoördinatie, gepaard gaande met de administratieve ondersteuning van deze coördinatie en van de stuurgroep "veiligheid" zou gebudgetteerd worden op ongeveer 4 miljoen BEF per jaar. Indien het project over 2 jaar gespreid wordt, zouden deze kosten 8 miljoen BEF bedragen. De vraag stelt zich op welke wijze men deze projectcoördinator zal recruteren : zal men kiezen voor een werknemer of zal men een beroep doen op een of ander deskundig studiebureau ? Er wordt opgemerkt, dat binnen de sector men goede ervaringen heeft met de heer Ignaas Crombez, deskundige van de firma MIVEDI. Hij kent de sector vrij behoorlijk en heeft zijn ervaring reeds laten blijken door tal van nuttige suggesties te geven. De heer Staelens en mevrouw Vercruyssen stellen evenwel dat deze heer Crombez zich op een ongelukkige manier heeft uitgelaten op de veiligheidsdag, over het niet beschikbaar zijn van statistieken bij het Fonds voor Arbeidsongevallen. Deze verklaring klopt helemaal niet en is dus te pijnlijker, temeer daar de hoofdverantwoordelijken van het Fonds voor Arbeidsongevallen vooraan in de zaal zaten. Desalniettemin beklemtoont de heer Victor dat Ignaas Crombez al in het verleden meermaals aangetoond heeft een zeer verstandig persoon te zijn, die zeker nuttige werk kan leveren op het vlak van veiligheid. De heer Staelens en Mevrouw Vercruyssen beamen dit. De heer Florizoone wijst op de talrijke nuttige suggesties die de heer Ignaas Crombez gemaakt heeft, naar aanleiding van het bezoek bij scheepswerf IdP.
In elk geval is het duidelijk dat het hele project zodanig veel werk vergt, zeker in een eerste fase, dat de zaak fulltime dient te worden aangepakt. De vraag wordt gesteld of de heer Crombez daar voldoende tijd voor zal kunnen vrijmaken. Hij kan daarvoor worden aangesproken met de vraag, welk budget hij daarvoor nodig acht. Hierbij hoeft hij niet op de hoogte te worden gebracht van het geraamde, beschikbare budget.

Procedureel zou het dossier op het Managementcomité gepland voor 12/02/1998 behouden worden mits toevoeging van een klein addendum. Daarin kan gestipuleerd worden dat de kostprijs van de diverse deelaspecten onzeker is en dat de uitvoering van de diverse deelaspecten zal worden toevertrouwd aan een projectcoördinator. Goedkeuring kan voor deze elementen worden gevraagd. Het dossier kan alsdan later de goedkeuring wegdragen van het Vlaams Visserijcomité en van de Nationale Gemengde Commissie ter Preventie van Arbeidsongevallen aan boord van Vissersvaartuigen ; beide comités zouden plaatsgrijpen op 17/02/1998.

De Administratie Land- en Tuinbouw heeft benadrukt dat dit project in principe 100% kan gesubsidieerd worden zonder privé-inbreng. Er dient te worden nagegaan wat de Provincie West-Vlaanderen bereid is in dit dossier in te brengen; voor het overige gedeelte van de regionale steun kan co-financiering bij de Vlaamse Overheid worden aangevraagd. (uit "vergadering van 5 februari 1998")

Men kan niet in een bepaald project-aanvraagformulier ruimte openlaten voor verdere initiatieven die niet gespecificeerd worden. Bepaalde deelfacetten zouden dienen te ressorteren onder andere luiken, zoals het Europees Sociaal Fonds en herstructurering van de scheepswerven. Als dusdanig zou de zoektocht naar een ideaal vaartuig in het project "veiligheid" kunnen beperkt worden tot de ergonomische aspecten van het ideale vaartuig.
Opleiding naar GMDSS toe en andere opleidingsvormen kunnen ressorteren onder doelstelling 5b A.4.3.. Verder is het duidelijk dat bepaalde facetten in het loon van de projectcoördinator zullen vervat zijn, zoals o.a. het maken van een analyse.
Het hele gebeuren zal kunnen worden gecoördineerd door de coördinator, maar het organiseren van de vergaderingen van de overkoepelende stuurgroep zou nog steeds gebeuren door de Nationale Gemengde Commissie ter Preventie van Arbeidsongevallen en meer in het bijzonder door Mevrouw Martine Vercruyssen. In elk geval is het duidelijk dat het project-aanvraagformulier in het vervolg best beter kan gestoffeerd worden.

Wat het PESCA-projectvoorstel "Veiligheid" betreft, wordt voorgesteld om gezien de omvang en de uitgebreidheid van de diverse deelaspecten van het globale project de gedetailleerde uitwerking aan een soort projectcoördinator toe te vertrouwen. In het huidige stadium zijn de ramingen, gemaakt voor de kosten die verband houden met de diverse deelaspecten te vaag. Een volledige studie van de deelaspecten vereist echter een ruimere opdracht dan deze die de stuurgroep op zich kan nemen. Mevrouw De Bille vindt dit geen oninteressant voorstel. Als dusdanig zou het huidige projectvoorstel beperkt kunnen blijven wat de financiering betreft en zouden uit deze basisoptie diverse nieuwe deelprojecten kunnen gepuurd worden. De cofinanciering van beide projecten dient nog te worden besproken via een advisering van het Vlaams Visserijcomité. Voor wat het project veiligheid betreft,

is het niet onmogelijk dat de provincie West-Vlaanderen voor een stuk van de cofinanciering zorgt. (uit "vergadering van 9 februari 1998")

Het addendum op het ingediende projectvoorstel wordt opgemaakt door het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Dit houdt in een integrale aanpassing van het kostenplaatje van het programma, waarbij de kosten van alle deelfacetten worden geschrapt in het nieuwe projectvoorstel, maar waarbij ruimte wordt gemaakt voor het aanwerven van een projectcoördinator en voor het dekken van de kostprijs van de administratieve ondersteuning van de werking van de projectcoördinator en van de stuurgroep "Veiligheid".

Visser is beroep met meeste risico's

Het Volk 16/5/'95

Oostende

In de *Rederscentrale*, het informatieblad van de Belgische reders ter zeevisserij, verscheen in het meinummer een merkwaardige bijdrage over de veiligheid, de gezondheid en de ergonometrie in de visserij. Hoewel sommige reders dat tegenspreken blijkt uit Europees onderzoek dat van alle beroepsactiviteiten binnen de landen van de EU de visserij de hoogste ongevallencijfers vertoont.

Het dodencijfer voor de hele EU bedraagt gemiddeld twee pro mille (2/1000), tegenover slechts 0,3 per 1000 voor de andere „gevaarlijke activiteiten" zoals de bouw, mijnbouw en landbouw.

Rekening houdend met de kenmerken van het werk op een vissersvaartuig (zware fysieke belasting, geluidsoverlast, hoog werkritme) mag volgens de studie gevreesd worden dat in de sector ook heel wat beroepsziekten en/of ongemakken sluimeren, zoals daar zijn overbelastingsletsels, rugklachten, doofheid.

Lawaai

De oorzaken hiervoor moeten vooral gezocht worden in een aantal aspecten eigen aan de visserij. Deze kunnen in twee categorieën opgesplitst worden: oorzaken eigen aan het ontwerp van het schip, en oorzaken voortvloeiend uit de organisatie van het werk. Wat de eerste categorie betreft, worden drie van de vier gevallen van man overboord en twee van de drie ongevallen in het algemeen veroorzaakt door het uitgooien of inhalen van het net; vooral lieren, kabels, lijnen en visborden (eigen aan de technische uitrusting van een vissersboot) geven rechtstreeks aanleiding tot arbeidsongevallen.

De geluidsniveaus waar de vissers ook in de accommodatieruimten aan blootstaan, bereiken veelal waarden die als gevaarlijk moeten worden beschouwd. Bovendien laat de verlichting en het zicht op de werkplaats en in de overslagruimten aan boord in veel gevallen te wensen over.

De organisatie van het werk aan boord wordt onder meer beïnvloed door het soort schip, de methode van vissen, het vergoedingsstelsel, de duur van de reis en de weersomstandigheden op de visgronden. Specifiek draagt het cyclische karakter van het werkritme, de voortdurende fysieke inspanning die vereist wordt, de aanzienlijk psychische overbelasting van de schipper en de gezondheidsproblemen veroorzaakt door geluidsoverlast, bij tot de hoge gevaarsgraad bij het werken aan boord van een vissersvaartuig.

—*Ma.Ca.*

Visser, gevaarlijk beroep

Brussels Landblad 22/5/'95

Uit een onderzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen blijkt dat van alle beroepsactiviteiten binnen de landen van de Europese Gemeenschap, de visserij de hoogste ongevallencijfers vertoont. Het dodencijfer voor de hele Gemeenschap bedraagt gemiddeld 2 per duizend, tegenover slechts 0,3 per duizend voor de andere 'gevaarlijke activiteiten' zoals bouw, mijnbouw en landbouw. Rekening houdend met de kenmerken van werk op een vissersvaartuig (zware fysieke belasting, geluidsoverlast, hoog werkritme) mag volgens de studie gevreesd worden dat in de sector ook heel wat beroepsziekten en/of -ongemakken sluimeren, zoals overbelastingsletsels, rugklachten en doofheid.

Donderdag 28 mei in Zeebrugge

Dag van de absolute veiligheid op zee

De Zeevisscher 22/5/'95

De Nationale Gemengde Commissie ter Voorkoming van Arbeidsongevallen organiseert een studiemiddag rond „Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS) ten voeten uit".

Op deze namiddag zal Dhr. Germonprez van het Centrum voor Maritieme Opleiding in detail uitleggen waar GMDSS nu eigenlijk voor staat, en wat het nut van het systeem is. Dhr. De Lembre zal meer duidelijkheid verstrekken over de toepassing in de praktijk van GMDDS. Tijdens de studiemiddag is er de mogelijkheid om in te schrijven voor de cursussen ter voorbereiding van het examen GMDSS van het BIPT. Op het einde van de namiddag worden er een tiental veiligheidspaketten onder de aanwezige beroepszeevissers uitgeloot.

De studiemiddag kadert in een Europees veiligheidsproject, dat drie luiken omvat : een analyse van ongevallen, technische voorzieningen en voorlichting en instructie. De bijeenkomst gaat door in het Gemeenschapshuis op het Marktplein in Zeebrugge. De toegang is gratis.

Beleidsstudie Vlaamse visserijsector

Het verdient nader onderzoek om na te gaan hoe een vloot die relatief gezien per vaartuig over minder quota beschikt (de Nederlandse vloot), toch rendabel kan werken. In België is het kleine vlootsegment sterk verouderd. De rendabiliteit ligt bij grotere vaartuigen hoger dan bij kleinere vaartuigen. De gemiddelde leeftijd van een vissersvaartuig van de Belgische vloot bedraagt ongeveer 19 jaar.

Aan professor Viaene werd de vraag gesteld om een kostenplaatje te kleven aan een beleidsstudie waarbij de hele visserijsector aan een analyse wordt onderworpen.
Dit met het oog op het ontwikkelen van een degelijk bedrijfsplan met een uitgewerkte langetermijnvisie. Zo kan men het antwoord geven op volgende vragen :

1. naar welk type vloot kan de Belgische visserij evolueren ?
2. wat zijn de sociale gevolgen voor de bemanning van de diverse beleidsopties ?
3. wat met het beheer van quota ?
4. is individualisering van quota en het uitwerken van groepvorming een oplossing ?
5. wat met de Vlaamse verankering ?
6. wat zijn de gevolgen voor de afzet, promotie en aanvoer ?
7. wat is het nut van schaalverkleining op het niveau van arbeidsplaatsen, toerisme en gevolgen voor onderwijs ?
8. welke implicaties hebben de diverse beleidsopties op het niveau van rendabiliteit, prijsvorming en toegang tot de sector ?

Het beleidsplan kan worden uitgewerkt, ondermeer aan de hand van de oprichting van een stuurgroep met deskundigen. (uit "vergadering van 7 november 1997")

Het optimaliseren van het koeltransport van vis

Initiatiefnemer is het bedrijf Acutra dat informeert in hoeverre er subsidiemogelijkheden zijn voor het uitwerken van een efficiënte infrastructuur voor het uitbouwen van een internationaal koeltransportnetwerk. Ook de ZV is geïnteresseerd in de problematiek van het optimaliseren van het transport van vis uit verre visgronden. Dit project is in onderzoek.

De heer Beghein acht het aangewezen om de investeringen te laten subsidiëren via 5a i.p.v. via het Pesca-programma. Het is vrij duidelijk dat het dossier over een pure investering handelt in plaats van een project. Nochtans is in het Pesca Programmeringsdocument sprake van optimalisering van de technische ondersteuning van het visserijberoep en van het optimaliseren van het transport van vis. Het is reeds bekend dat het Programmeringsdocument niet altijd strikt de juridische filosofie van de structuurfondsen volgt. Principieel ligt de ondersteuning van koeltransportbedrijven via het FIOV zeer moeilijk. Er is reeds meegedeeld dat de statuten van het bedrijf in kwestie zeer belangrijk zullen zijn maar ook de praktijk moet uitwijzen dat het bedrijf zich voornamelijk richt op de visserijsector. In realiteit blijkt het geen probleem te zijn, de initiatiefnemer stelt dat hij uitsluitend voor de visserijsector werkt. De installatie en de uitvoering van de investeringen in het vismijnpark te Zeebrugge is zeer belangrijk. Dit in verband met de complementariteit met de investeringen die onder andere gemaakt zijn door de nv Zeebrugse Visveiling. De vestiging in dat vismijnpark moet dan als doel hebben het organiseren van vistransporten. (uit "vergadering van 8 april 1998")

Opleidingscentrum voor het fileren van vis

De VDAB wil een opleidingscentrum voor het fileren van vis uitwerken. Er werd contact genomen met de VDAB voor het begeleiden van het projectvoorstel inzake het oprichten van een opleidingscentrum voor het fileren van vis. Doelstelling was het ombouwen van de werkplaats tot een centrum voor visverwerking. Tergelijkertijd zou worden voldaan aan de bestaande milieunormen. De kostprijs van het project zou ongeveer 10 mio BEF belopen. Vijf miljoen zou afkomstig zijn van Europese steun en ongeveer vijf miljoen zou via de sector geïnvesteerd worden. Een stuk is afkomstig van de financiële middelen die bestemd zijn voor de beroepsopleiding in het Vlaams Gewest en een stuk uit de restanten van het impulsenfonds van de VDAB. (uit "vergadering van 1 juli 1997")

Astron

De firma Astron wil twee projecten indienen onder het Pesca-programma voor het uittesten van apparatuur die tot op heden niet gebruikt is door Vlaamse vissersvaartuigen. Het betreft enerzijds apparatuur die de communicatie van boord naar wal kan optimaliseren en anderzijds om een soort monitoring systeem aan boord voor de technische specificaties van de netten. Het eerste projectvoorstel werd reeds toegelicht in een informatiemagazine "Wegwijs in de Visserij". Er werd benadrukt dat de installatie van dergelijk materiaal niet met Pesca-geld kon worden gesubsidieerd hoogstens het uittesten van dergelijk materiaal kan in een Pesca-project onderzocht worden. Het project kan een ernstige kostenbesparing op termijn voor de reders opleveren en kan het sociale arbeidsklimaat voor de bemanning van vissersvaartuigen verbeteren. Daarnaast is er een vergroting van de technische mogelijkheden van de communicatie te noteren. De diverse luiken van het Pesca-aanvraagformulier worden overlopen waarbij opgemerkt wordt dat het project complementair is met ingediende project afstandsbeheer.

Seafront

Seafront is reeds geruime tijd gestart. Eén van de bestanddelen van het oorspronkelijke Seafrontconcept was de realisatie van een vistrap. Diverse partijen zijn bereid samen te werken aan de concretisering van een soort vistrap maar dan te Zeebrugge. Hierdoor wil men nieuwe impulsen verlenen aan de tanende garnaalvisserij te Zeebrugge. Er zouden eventueel een aantal kleine vissersvaartuigen kunnen aangekocht worden die volledig uitgerust worden met garnaalvistuig. In de Zeebrugse haven zou er - eventueel in aansluiting met het thema-park Seafront - een soort vistrap kunnen worden opgericht waar toeristen en andere consumenten dagverse garnaal en andere dagverse vissoorten kunnen kopen.

Dit project kan gekoppeld worden aan een tweede toeristische peiler. De vaartuigen kunnen zodanig worden uitgerust dat ze qua accommodatie voldoen om toeristen mee aan boord te nemen. Zodoende kunnen deze toeristen het reilen en zeilen aan boord van een garnaalvaartuig meemaken. Dit projectidee sluit aan op actiepunt 2.5 van het geactualiseerd PESCA-programma. Hier kan de bestaande infrastructuur gebruikt worden voor reconversiedoeleinden, bijvoorbeeld voor visserijtoerisme. De visstanden zouden kunnen gevestigd worden op een plaats in de oudere vissershaven van Zeebrugge die als dusdanig een nieuw doel krijgt. Deze visstanden zouden als dusdanig moeten worden ingericht dat ze voldoen aan alle communautaire normen met betrekking tot de hygiëne en gezondheid.

Er wordt contact opgenomen met Stad Brugge voor het bekomen van een concessie om op een bepaalde plaats in de haven met dergelijke visstand te starten. Bij de Zeevaartinspectie kan worden gepolst in hoeverre er aanpassingen aan boord van vissersvaartuigen moeten gebeuren om de deelname van toeristen aan een zeereis mogelijk te maken.

Welke kosten kunnen in het project worden ondergebracht?
- De aanpassingskosten van de vissersvaartuigen.
- De realisatie van een aantal degelijke visstanden.
- Uitbouwen van een toeristisch informatiepunt om de toeristen in te lichten over de mogelijkheden.

Er hebben diverse overlegvergaderingen plaatsgevonden met onder andere de Zeebrugse Visveiling, stad Brugge, het IVK en enkele particuliere initiatiefnemers voor het oprichten van een soort vistrap te Zeebrugge die eventueel kan uitgewerkt worden in combinatie met een soort visserij-toerisme waarbij toeristen de mogelijkheid krijgen om aan boord van een vaartuig deel te nemen aan een visreis om het vissen op garnaal met alle nevenactiviteiten aan boord te bekijken. Het staat nog niet vast of het uitwerken van het initiatief al dan niet in samenwerking met Seafront kan gebeuren. Het lijkt tenminste wel aangewezen om het project in de nabijheid van het nieuwe themapark te Zeebrugge uit te werken.

Er zijn drie stukken volledig uitgevoerd bij Seafront. Mevrouw Becaus-Pieters stelde de vraag : kan er voor het commercialiseren van het vierde gedeelte van Seafront (het nieuwe gedeelte van de oude vismijn) nog een voorstel worden ingediend bij het PESCA-secretariaat? Eventueel via een interessant voorstel dat aansluit bij de rest van Seafront? Ja

Betreffende het uitwerken van de visstand : deze zou moeten voldoen aan de normen van het IVK. Het IVK stelt dat er moet duidelijk gespecifieerd worden dat het ofwel om detailhandel ofwel om een veiling handelt. Aldus dient aan één van beide normeringen te worden voldaan. De vraag wordt gesteld of dit ook het geval is wanneer men deze uitbating van die visstand onder toeristische noemer plaatst. Dit dient door de heer Vandenbrande van het IVK verder onderzocht te worden. Schepen Delanghe benadrukt dat Seafront geld ter beschikking zal krijgen van PESCA voor die uitbating van de vistrap en dat er ook vanuit het actieplan Vlaanderen geld voorzien is om in het bijzonder die op te richten visstrap te financieren. Hij wenst dat daar toch een inspanning vanwege de privé-instanties betrokken bij Seafront zou worden uitgevoerd.

Wat de ombouw van de deel te nemen garnaalvangers betreft wijst de heer Delembre erop dat deze problematiek zeker verder en aandachtig dient besproken te worden binnen een beperkt kader. Het spreekt voor zich dat de nodige voorzieningen aan boord zullen moeten worden aangebracht en dat de nodige veiligheidsregels zullen moeten worden in acht genomen. De European Fish Auction heeft geen problemen met de uitbating van een zestal visstanden aan de Tijdokstraat te Zeebrugge. Ook de detailhandel heeft daar weinig problemen mee. Stad Brugge zal probleemloos een concessie toekennen voor de uitbating van dergelijke visstand.

De kleinhandel heeft geen opmerkingen voor zover het aantal standhouders beperkt zou blijven tot een zestal.

De heer Van Quathem beweert een tweetal initiatiefnemers te hebben die naar verluidt zouden kunnen uitgebreid worden met een paar eenheden. De heer Desutter merkt op dat die visstanden eventueel kunnen uitgebreid worden voor aanvoer van garnaal door sportvissersvaartuigen.

De heer Welvaert merkt op dat dit problematisch is daar enkel beroepsvissers een vergunning krijgen en als dusdanig kunnen sportvissers daar niet onder vallen.

De coördinator merkt op dat er een beleidsoptie is voorgesteld om een stuk van de vloot buiten het officiële - voor het MOP aan te geven - motorvermogen te plaatsen. Deze beleidsoptie verkeert echter momenteel nog steeds in het stadium van bespreking. Het probleem is nu: zal Seafront de uitvoering van dit project op zich nemen? Seafront zal nagaan wat kan en niet kan binnen de Pesca-procedures. De initiatiefnemers onder leiding van meester Van Quathem zullen eventueel een soort structuurplan vooropstellen onder de welke zij het project uitvoerbaar achten.

Meester Van Quathem begrijpt niet waarom zo lang gepalaverd wordt over de al dan niet uitbating door Seafront wanneer die laatste partij eigenlijk niet bereid meer blijkt te zijn voor het uitwerken van een vistrap en er aan de andere kant een private initiatiefnemer klaar blijkt te staan. Er wordt hem duidelijk gemaakt dat het PESCA-managementcomité van oordeel is dat de uitvoering van het facet visstrap - hoe financieel onbelangrijk het ook moge te zijn - theoretisch een integrerend bestanddeel blijkt te vormen van het project Seafront als reconversie van de oude vismijn. Men mag niet vergeten dat dit één van de belangrijke aspecten is waarmee de link naar het visserijmidden is gelegd. Er wordt een volgende vergadering belegd op maandag 19 januari 1998 om 10.00 uur in de vergaderzaal van stad Brugge aan de Burg. (uit "vergadering van 8 december 1997")

In de vorige vergadering was het niet duidelijk of Seafront al dan niet het aspect vistrap in haar themapark zou uitvoeren. De heer Vandesteene, die Seafront in de vorige vergadering vertegenwoordigde, meldde dat op dat moment Seafront er de voorkeur aan gaf om dat aspect niet uit te voeren voor zover dit niet hoefde. Eerste navraag door het Pesca-secretariaat leverde de volgende informatie op: alhoewel het aspect vistrap slechts een beperkt financieel component van het project Seafront inneemt, betekent dit facet een essentieel bestandsdeel naar het inhoudelijke gegeven Seafront. In die zin zou Seafront verplicht zijn de vistrap uit te werken wil ze haar subsidies in het algemeen niet verloren zien gaan. Nieuwe navraag leverde echter de wetenschap op dat Seafront niet absoluut het project hoeft uit te werken voor zover een andere initiatiefnemer bereid is om het gegeven vistrap op ongeveer dezelfde localisatie te verwezenlijken. Zoals bekend zijn een aantal reders wiens belangen worden verdedigd door meester Van Quathem bereid de uitvoering van de vistrap op zich te nemen. Dit was de stand van zaken na de vorige vergadering.

Na diepgaand onderzoek is Seafront tot de conclusie gekomen dat de uitvoering van een vistrap zowel vanuit commercieel als vanuit toeristisch oogpunt toch erg belangrijk is voor het themapark. In dat verband wil Seafront de uitvoering van het facet vistrap zoals voorzien in haar oorspronkelijke subsidieaanvraag zelf uitvoeren. De uit te voeren vistrap omvat twee belangrijke aspecten: enerzijds de infrastructuur en anderzijds de exploitatie. De voorzitter verwijst naar de vistrap in le Tréport (Frankrijk) als model. Betreffende de exploitatie van de "viskraampjes" is het evident dat deze aan duidelijke voorwaarden dient gekoppeld te worden. De volgende regels zijn in dat verband belangrijk:
1/ Voorkeur dient gegeven te worden aan schepen die niet langer dan 48 uren op zee verblijven.
2./ De verkoop in de viskraampjes dient beperkt te blijven tot de verkoop van eigen vangst.
3/ De uitbating dient duidelijk gereglementeerd te worden in het stadsreglement van Stad Brugge.
4/ Bij voorkeur dient de periode gedurende dewelke verkocht kan worden beperkt tot een aantal uren per dag. Meester Vanquathem kan daar moeilijk mee akkoord gaan: hij vindt dat de verkoop moet kunnen blijven plaatsgrijpen tot de door het betrokken vaartuig aangevoerde vis verkocht is.
5/ Gezien de afgezonderde ligging zal een efficiënte publiciteitscampagne noodzakelijk zijn.
6/ Het is aangewezen dat het Instituut voor Veterinaire Keuring (de heer Vandenbrande) en de Economische Inspectie op papier specifiëren welke zaken dienen opgevolgd te worden bij uitbating van dergelijke viskraampjes. Deze zaken dienen voor de volgende vergadering aan de initiatiefnemers kunnen overhandigd worden. In dat verband merkt de Economische Inspectie reeds op dat er sowieso een vaste sluitingsdag dient te zijn (de zogenaamde wekelijkse rustdag). Bovendien dient elke uitbater van een "winkel" over een bepaald document te beschikken dat getuigt van een minimum handelsbekwaamheid. De voorzitter is van mening dat het doorlopen van hoger middelbaar onderwijs volstaat om een winkel uit te baten. Dit aspect kan worden opgevraagd bij de Vormingsinstituten. Er wordt benadrukt dat de aanwezigheid van een vistrap met bijkomende viskraampjes niet noodzakelijk nadelig hoeft te zijn voor de plaatselijke detailhandel. Die vistrap kan immers als een aantrekkingspunt fungeren voor toeristen waardoor winkels uit de omgeving onrechtstreeks voordeel halen.

Vanwege schepen Delanghe komt de vraag of het niet mogelijk zou zijn om een vzw die de sportvisserij vertegenwoordigt toe te laten vis te verkopen in één of meerdere van deze kraampjes. Het IVK benadrukt dat de huidige wetgeving dit practisch niet toelaat. Men dient immers te weten dat een sportvisser vis enkel mag aanvoeren om deze zelf te verbruiken. Verkoop van aangevoerde vis is niet toegelaten voor de sportvisserij. Indien men zou toelaten dat de sportvissers hun vis verkopen in één van deze kraampjes dan zou men de basiswetgeving terzake moeten veranderen. Het Pesca-secretariaat kan het volgende onderzoeken: is het mogelijk dat Seafront een vistrap opricht in haar themapark bij wijze van museumstuk terwijl een andere initiatiefnemer eveneens een vistrap uitwerkt maar dan meer met commerciële doeleinden. Seafront zou haar facet vanzelfsprekend uitvoeren in een gedeelte van de oude vismijn. De andere initiatiefnemer zou een facet uitvoeren ter hoogte van de Tijdokstraat gelegen op zeer korte afstand (ongeveer 100 meter van de oude vismijn). Beide initiatieven zouden vanzelfsprekend de reconversie van de oude visserijzone ten gunste komen. De vraag die gesteld is: kunnen beide initiatieven via Pesca gefinancierd worden?

Wie uiteindelijk het initiatief neemt zal contact moeten opnemen met het Departement Openbare Werken. Schepen Delanghe wijst erop dat er in dat verband waarschijnlijk weinig problemen zullen bestaan. De aandacht wordt gevestigd op het feit dat het initiatief ingediend door meester Vanquathem twee luiken behelst. Enerzijds de oprichting van een soort vistrap met exploitatiemogelijkheden en anderzijds een vissertij-toeristisch luik waarbij het de bedoeling is om toeristen de gelegenheid te geven een (korte) zeereis mee te maken. (uit "vergadering van 19 januari 1998")

Het is duidelijk dat de groep onder leiding van de heer Van Quathem enerzijds en Seafront anderzijds een gesprek zullen moeten hebben om onderling uit te maken wie wat doet bij de uitwerking van de vistrap. Het is duidelijk dat Seafront waarschijnlijk op zich het project niet op een degelijke manier zal kunnen uitvoeren daar de medewerking van de reders vereist is. De heer Van Quathem begroot de uitvoering van het project op ongeveer 10 mio BEF voor de oprichting van 8 kraampjes. Gezien het financieringsschema van Pesca zou er derhalve 5 mio BEF privé-inbreng nodig zijn hetgeen neerkomt op 625.000 BEF per viskraampje. De heer Van Quathem zal eerst luisteren naar de voorwaarden onder dewelke mevrouw Becaus-Pieters eventueel bereid zou zijn samen te werken. Indien daar verdere duidelijkheid over ontstaat kan de volledige stuurgroep eventueel worden bijeengeroepen.

Inzake de herstructurering van de scheepswerven stelt de heer Van Quathem de vraag onder welke rechtsvorm het promotorschap best wordt waargenomen. Opteert men best voor de structuur van een vzw of een andere rechtsvorm? Daarnaast bestaat de vraag wat zal gebeuren met de auteursrechten op de plannen die door eventuele technische tekenbureaus worden opgemaakt? Beide kwesties kunnen worden voorgelegd aan de Administratie Land- en Tuinbouw.

Het Pesca-secretariaat zou eventueel kunnen nagaan of er aparte aanvraagformulieren bestaan voor elk luik binnen het visserijluik van 5b. Dat betekent dat er kan nagegaan worden of er voor de Maatregel "visserijtoerisme" andere aanvraagformulieren bestaan dan bijvoorbeeld voor "toegepast onderzoek". Dit zou niet onmogelijk zijn daar op het aanvraagformulier voor "toegepast onderzoek" blijkbaar melding wordt gemaakt van EOGFL en het "visserijtoerisme" gefinancierd wordt met EFRO-geld. (uit "vergadering van 23 januari 1998")

Geautomatiseerd gegevensbestand

Er wordt nagegaan in hoeverre er een geautomatiseerd gegevensbestand kan worden uitgewerkt waarin alle gegevens inzake bemanning en vrijstaande vacatures aan boord van vissersvaartuigen kunnen worden opgenomen.

Onderzoek naar kwaliteitslabel

Professor Viaene, specialist op het gebied van marketing, heeft een haalbaarheidsstudie opgesteld om na te gaan hoe het ontwerpen van een label in concreto zou kunnen gebeuren en welke voorwaarden daarbij in acht moeten worden genomen. Dhr Boels benadrukt dat een label op zich niet volstaat. Een degelijke promotie moet voor het label worden gevoerd. Zoniet kan het label enkel een kostenverhogende factor vormen. De coördinator wijst erop dat het label niet enkel voor de productiesector een meerwaarde moet kunnen opleveren. Ook de visgroothandel, de distributieketens en kleinhandel moeten een economische meerwaarde kunnen bekomen. De promotie van het label moet door het VLAM worden uitgewerkt. Dhr Naeyaert verwijst naar het succes van het gebruik van een label in de groenten- en tuinbouwsector. (uit "vergadering van 25 maart 1997")

De diverse betrokken partijen hebben meermaals onderhandeld over de haalbaarheid van een eventuele introductie van een kwaliteitslabel. Er werd eveneens kennis gemaakt met het Nederlandse Silver Sealed label. Op advies van het Vlaams Visserijcomité werd een werkbezoek ingelast waarbij alle belanghebbenden uit het Vlaamse visserijgebeuren de mogelijkheid kregen om kennis te nemen met hetgeen schuilt achter het Nederlandse merkproduct "Silver Sealed". Via de formule "Silver Sealed" wil men in Nederland komen tot een volledig nieuwe situatie. Na de aanvoer moet er een differentiatie plaatsgrijpen waarbij de vangst van de laatste 24 uur van alle vaartuigen apart wordt behandeld. Deze vangsten zullen onderworpen worden aan de zogenaamde KIM-controle (Kwaliteits-Index Methode). Deze controle is ontwikkeld door het RIVO (het Rijksstation voor Visserijonderzoek) waarbij speciaal alle opgeleide keurmeesters volgens strenge versheidsnormen die partijen vis nauwkeurig zullen onderzoeken. De aanvoerders van verse vis dienden deze te sorteren op gewicht en op lengte. Beide aspecten staan garant voor de kwaliteitsnorm "Silver Sealed". Deze specifieke sortering is van groot belang naar de afnemers (horecaketens, distributie, ...) toe. Daarnaast wordt beroep gedaan op een verpakking (5, 10 en 15 kg). Als dusdanig wordt verse zeevis verpakt in solide, speciaal geïsoleerde kartonnen dozen vervaardigd van milieuvriendelijk recycleerbaar materiaal. Dit betekent dat de gebruikte dozen als grondstof beschikbaar komen voor hergebruik en er geen verplichting is die emballage te retourneren. Promotioneel zit men zeer sterk daar er gebruik wordt gemaakt van een doos waarop druppeltjes afgebeeld staan die sowieso een imago van frisheid uitstralen.

Het systeem is duidelijk ideaal voor een vraagmarkt, het blijft echter een open vraag wat het label zal opbrengen in een aanbodmarkt. Het is wel duidelijk dat de huidige omstandigheden in de visserij ideaal zijn voor de concretisering van het project "Silver Sealed". Het project wordt gepromoot door de VOF Silver Sealed. Dit is een vennootschap waarin de veilingen van IJmuiden en Den Helder participeren. Elke private afslag die wil voldoen aan de vooropgestelde kwaliteitseisen van het project kan in dit project participeren. Voor de Vlaamse Visserij kan dit interessant zijn voornamelijk in het kader van de oproep van de Europese Commissie tot voorstellen voor internationale samenwerkingsprojecten en netwerkvorming voor van visserij afhankelijke gebieden. Binnen dit project zijn interregionale initiatieven voor de valorisatie van producten mogelijk.

elgische vis krijgt eigen label

WPOORT/ZEEBRUGGE — De vis gevangen door Belgische vaartuigen krijgt binnenkort een eigen kwaliteitslabel. Vooral e Noordzeetong zou dat een meerwaarde betekenen op de internationaler wordende markt. Intussen blijkt dat de heidsverdeling tussen de federale en Vlaamse regering (en ministraties) over de visserij voor problemen zorgt in verband modernisering van de vloot.

an de projecten in het raam Europese Pesca-steunpro- or de Belgische visserij is de king van een label voor de he visserijproducten. In band heeft het Vlaams Vis- Informatiecentrum (VVI) zoek gebracht aan de Ne- dse visafslag van IJmuiden, et label *Silver Sealed* werd steld. Dat label is binnen- erationeel.

spreekt voor zich dat een as nuttig is als alle sectoren het visserijgebeuren uit bel enig voordeel puren. melijk voor het product tong kan het uitwerken van een kwaliteitslabel heel interessant zijn omdat ons land beschikt over een quotum van 5.000 ton van de 28.000 tong die er jaarlijks mag gevangen worden van de Europese Commissie. De hamvraag is natuurlijk in hoeverre de consument bereid zal zijn een meerwaarde te betalen voor een product dat bekleed is met een dergelijk label", analyseert Dirk Florizoone van het VVI.

De Vlaamse regering keurde eind juli de uitvoeringsbesluiten van het nieuwe visserijdecreet goed waarbij het Financieringscentrum voor de Vlaamse Visserijen Aquicultuursector (Fiva) opgericht werd. „Voor de eerste installatie van een jonge reder of de investering van een reder wordt maximaal 5 procent rentesubsidie of een gelijkwaardige kapitaalpremie toegekend. Aanvullend is er, mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden waaronder bewezen vakbekwamheid, een overheidswaarborg van maximum negentig procent", licht Bernard Maenhout van het kabinet van Luc Van den Brande (CVP) toe.

„Belangrijk voor het behoud van de Vlaamse vloot is dat naast nieuwbouw en moderniseringsinvesteringen ook de aankoop van tweedehandsvaartuigen in aanmerking komt voor steun", voegt hij eraan toe. Maar volgens de voorzitter van het VVI, Manu Desutter uit Knokke-Heist, veroorzaakt de bevoegdheidsverdeling tussen de federale en Vlaamse regering voor moeilijkheden.

„Terwijl de Vlaamse regering en administratie nieuwbouw en vernieuwing stimuleert, tempert de federale administratie die inspanningen door te schermen met het meerjarig oriëntatieplan van de Europese Commissie waardoor de Belgische vloot beperkt wordt in omvang." (GVO)

De Standaard
20/08/97

Vlaamse vissers halen vislijn weer boven

EUWPOORT — Als van het Vlaams Visse nformatiecentrum in uwpoort afhangt, vis sommige vaartuigen nenkort weer met ee ijn. Het lijkt prehisto h maar in Scandina- en Zuidoost-Azië lt men er al een hoog lement mee.

vissen met een handlij tegenwoordig *jiggin* moderne computerge rde jigger zet de lijn u e gewenste diepte, cor ert de visbewegingen e de vis automatisch bin als hij bijt. Alle parame oals diepte, stroming issoort kunnen worde epast.

belangrijkste troef va vorm van visserij, is he ment. Een dergelijk vis aartuig kost maar ee niljoen, een traditionee svaartuig veertig to miljoen frank. Het sys laat ook toe selectief t , want de maten van d bepaalt welke grootte s men vangt.

Vlaams Visserij Infor centrum wil een derge Ifslands vissersvaartuig naar onze kust halen conservatieve Vlaamse en vissers te overtui an de mogelijkheden ergelijke vismethoden. erd deze week ook een roject goedgekeurd om 15 september op inkt- vissen in het Kanaal wee Vlaamse vissers- igen. Na vier proef- n beslist men of de inktvisserij rendabel is voor de Vlaamse reders. (GVO)

18/08/97
Het Nieuws Blad

Automatiseren uitrusting Visserijmuseum van Oostduinkerke

Er bestaat een maquette en er bestaan plannen om de uitrusting van het museum eventueel te automatiseren aan de hand van software die toelaat de toeristen uitleg te verschaffen van wat visserij is. Dit kan in vier talen gebeuren waarbij diverse thema's aan bod kunnen komen. Voor het overige wil men ook het Visserijmuseum verder uitbouwen en kosten voor conceptbepaling en architectuurstudies voor het uitbouwen van het Visserijmuseum in rekening brengen. Met betrekking tot deze investeringen heeft de ALT weinig problemen. Het Visserijmuseum zou ook graag de vaartuigen die op het binnenplein liggen restaureren waarbij de toerist de gelegenheid krijgt om die restauratiewerken te bezichtigen. Het Visserijmuseum zou in die zin een boot aankopen als te restaureren vaartuig. Dit valt onder de noemer conservatie van het vaartuig. Een subsidiëring van dergelijke zaak is volgens de ALT minder evident. Recentelijk heeft de gemeente Koksijde toelating gegeven voor de uitbreiding van het Visserijmuseum.

Ombouwen Visserijmuseum van Heist

Men zou graag het visserijmuseum in Heist ombouwen naar Engels model. De ALT benadrukt dat het niet de bedoeling mag zijn om in elke kustgemeente een afzonderlijk visserijmuseum uit te werken. Het is een essentieel gegeven in het Pesca-programma dat er voornamelijk naar samenhangende initiatieven dient gekeken te worden. In Heist zou men graag het visserijmuseum uitbouwen met een aantal visuele attracties. Deze investeringen zijn in principe betoelaagbaar maar de opportuniteit moet - gezien de vorige opmerking - worden overwogen. Het is nuttig om een overzichtelijke tabel op te maken waarin de diverse Pesca-projectideeën worden op een rijtje gezet om de financieringsmogelijkheden via het Pesca-programma te onderzoeken in functie van de beschikbare middelen.

Herstructurering klein vlootsegment

De Rederscentrale denkt eraan om op korte termijn een serieus budget vrij te maken voor de herstructurering van het vlootsegment van de kustvisserij. De vraag is of men van Pesca-middelen die voorzien zijn voor het uitwerken van samenwerkingsverbanden gebruik kan maken. Dit zou vrij evident kunnen zijn voor de logistieke ondersteuning van dit samenwerkingsverband maar de ALT verwacht toch een aantal concrete initiatieven vooraleer men de betoelaging positief kan adviseren. Het spreekt voor zich dat investeringssteun niet onder Pesca kan gesubsidieerd worden.

Maritiem informatienetwerk

Men wil dus een maritieme bibliotheek stichten om het erfgoed met betrekking tot de visserij te verzamelen in één centrum. Momenteel is dat erfgoed versnipperd. Het initiatief zou komen van het Instituut voor Zeewetenschappelijk Onderzoek. Er zijn diverse Pesca-actiepunten onder dewelke dit gegeven kan worden gesubsidieerd. Er wordt onder meer gedacht aan een accurate informatie-uitwisseling, de technische ondersteuning (ter oplossing van horizontale beleidsproblemen) en zelfs de socio-economische ondersteuning van de vissersbevolking. Bovendien kan wanneer men spreekt van het opbergen van oude scheepsplannen in een archief voor de visserij zelfs een zeker toeristisch aspect ontdekken.

Distributie informatie

De European Aquaculture Association met contactpersoon mevrouw Jonckheere heeft met het Informatiecentrum contact opgenomen om na te gaan of er eventuele subisidiemogelijkheden zijn voor haar werkzaamheden. Deze associatie heeft tot doel zoveel mogelijk informatie met de betrekking tot de aquacultuursector aan het bedrijfsleven te distribueren en te verschaffen. Eventueel in het kader van Pesca via het verbeteren van de samenwerking en overleg tussen de diverse bedrijven actief in de diverse subsectoren.

Het kruien van garnalen met boerenpaarden

Een initiatiefnemer genaamd Lafaut Karel wil een toeristisch project ontwikkelen te Blankenberge. Er werd meegedeeld dat hij geen aanspraak kan maken op 5b-middelen gezien de uitvoering van het

project zich situeert in Blankenberge. Het project zou ondermeer "het kruien van garnalen met boerenpaarden" betreffen. Dit gegeven zou toeristisch verder uitgewerkt kunnen worden. Lafaut werd op de hoogte gebracht van het feit dat er eventueel via het Pesca-programma subsidiemogelijkheden kunnen zijn.

Het inventariseren van subsidieprogramma's

Er wordt overwogen om een persoon aan te trekken voor het opmaken van een inventaris van alle Europese subsidieprogramma's. Er wordt nagegaan in hoeverre het inventariseren van subsidieregels kan gesubsidieerd worden.

Promoten van minder commerciële vissoorten bij consument

De consument kan op grote schaal in kennis worden gebracht met diverse soorten vis eventueel via het aanbod op de markten van de grote Belgische steden gecombineerd met een grootschalige promotiecampagne. Dit project kan grensoverschrijdend worden uitgevoerd.

Televeilen

Er kan geïnformeerd worden of televeiling via Pesca kan gesubsidieerd worden. Er bestaat interesse bij de PEFA (Pan European Fish Auction)

Modernisering Nautisch Centrum

Zelfstandige vissers kunnen ook gebruik maken van het Nautisch Centrum. De vraag stelt zich op het interessant ware om een Pesca-dossier in te dienen voor modernisering van dat zelfde Nautisch Centrum in het licht van de recreatievaart. Dit kan worden onderzocht door het Pesca-secretariaat. Het Nautisch Centrum zou een radarsimulator en een GMDSS-installatie bevatten. (uit "vergadering van 12 september 1997")

De scute

De vzw De Scute heeft een project ingediend voor het bouwen van een autrentieke replica van een oud vissersvaartuig. De statuten van de vzw omschrijven in artikel 3 de doelstelling van de vzw De Schute. De vzw De Schute wordt aanvaard als ambasadeur van stad Blankenberge. Deze vzw heeft eveneens een aanvraag ingediend om als dusdanig erkend te worden voor wat Vlaanderen betreft.

Haar hoofdactiviteit is momenteel het bouwen van een replica waarbij heel wat personeel op een vrijwillige basis wordt ingezet Bij deze gelegenheid wordt de toerist de kans geboden om de oude visserijtechnieken aan te leren. Daarnaast verzorgt vzw De Schute ook heel wat activiteiten die animatie impliceren. Wekelijks zou de werf op ongeveer 150 bezoekers kunnen rekenen. De vzw De Schute heeft eveneens een dossier ingediend voor het bekomen van steun bij Euro-regio. Een contactpersoon voor vzw De Schute is Herman Dewitte van 't Kliekske. Het secretariaat is terug te vinden in De Haan.

In het buitenland zouden er soortgelijke voorbeelden bestaan bv. in Kampen waar het project op ongeveer 54 mio europese steun heeft kunnen rekenen en in Bergen. (uit "vergadering van 3 maart 1998")

De vraag rijst of de vzw De Scute voor bepaalde reeds gemaakte kosten subsidie zou kunnen bekomen via het Pesca-programma. Met andere woorden kan een Pesca-project met terugwerkende kracht worden goedgekeurd voor bepaalde elementen. Nadien blijkt de Administratie Land- en Tuinbouw daar niet afkerig tegen te staan al valt het natuurlijk te bekijken welke kosten hiervoor gemaakt zijn. In dit verband wordt opgemerkt dat het project heel wat vrijwilligerswerk en derhalve niet betaalde arbeid van een aantal personen betreft. De facturen waarover het gaat vormen essentiële elementen voor de bouw van die schute. In dat verband zou er eigenlijk geen probleem van betoelaging met terugwerkende kracht mogen bestaan.

De toeristische waarde van het project wordt nogmaals beklemtoond daar in een bepaalde fase van de bouw de toeristen het project kunnen blijven bijwonen door het uitwerken van een soort gaanderij

waarbij toeristen rond het vaartuig kunnen wandelen. Er wordt beklemtoond dat nu reeds elk weekend een ruim aantal toeristen het project komen bijwonen. Verder kunnen toeristen ook heel wat leren over het gebruik van oude technieken terzake. Voorbeelden van oude visserij- en scheepsbouwtechnieken zijn: schiemanswerk, planken bewerken, knopen leggen, netten boeten, zeilen looien, katrollen maken, planken plooien en zeilen naaien. (uit "vergadering van 18 maart 1998")

Opleiding vissersvrouwen

Dit is vooral een problematiek, met betrekking tot het jongere gedeelte van het publiek van de vissersvrouwen. Er zou moeten een degelijke opleiding worden verschaft, naar de ondersteuning van de zeevarende echtgenoot, bijvoorbeeld voor het bestellen van stookolie, het bestellen van nettenmateriaal en het opvolgen van alle nevenaspecten van het beroep aan land. Er kan zelfs gesproken worden van individuele begeleiding: helpen bij het nemen van belangrijke beslissingen, het begeleiden van de mensen bij het vervullen van hun administratieve noodzakelijke opdrachten. Dit kan worden vergeleken met wat in de landbouw van toepassing is voor de begeleiding van bedrijven in nood en het opsporen van bedrijven in nood. Ook daar worden ondermeer jongeren in overnamedossiers begeleid. Het ware interessant om contact op te nemen met de projectpromotor van bedrijven in nood en met Bea Leus van het Landbouwcentrum. Er kan een vergadering worden georganiseerd waarbij de diverse projecten worden toegelicht m.b.t. de stand van zaken. (uit "vergadering van 8 april 1998")

De bijdrage van de cursist, zou in dit verband ongeveer 10 BEF/uur bedragen. De heer Jan Staelens denkt aan het organiseren van een cursus gedurende 1 avond per week. Om na te gaan wat te sector daar zelf over denkt, zou het nuttig zijn, een marktonderzoek te organiseren, naar analogie van wat in de landbouw gebeurd is ; daar is met name een enquête van landbouwersvrouwen gebeurd. Via die enquête, kan aan de vissersvrouwen gevraagd worden of ze het interessant vinden om een cursus te volgen en zo ja, op welk tijdstip (voormiddag, namiddag of 's avonds). Het initiatief voor een dergelijk sociologisch onderzoek zou kunnen uitgaan van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. In dat verband kan een afspraak worden gemaakt met de enquêteur, die het sociologisch onderzoek in de landbouwsector heeft uitgevoerd. Subsidiemogelijkheden voor een dergelijk sociologisch onderzoek, zouden voorhanden zijn via het PESCA-programma. (uit "vergadering van 2 februari 1998")

Volgens mevrouw De Bille van DG XIV van de Europese Commissie kunnen moeilijk FIOV-gelden worden aangewend voor marktstudies. Via 5b zou er echter buiten de visserijmaatregelen een luik zijn waaronder marktonderzoek kan worden georganiseerd.

Begeleiding van vissersvrouwen is nochtans een integrerend bestanddeel van het Belgische PESCA-programma. Herhaaldelijk heeft men reeds geopperd dat men best geen strikte interpretatie inzake de aanwending van de middelen aanwendt, want zodoende sluit men heel wat mogelijkheden voor projectvorming uit. Een andere optie zou zich situeren in een voorafgaand marktonderzoek op initiatief en kosten van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. De vraag is of het Vlaams Visserij Informatiecentrum dan niet teveel hooi op haar vork neemt. Met het kleine personeelsbestand is het huidige actieradius nu al erg ruim. Tenzij geopteerd wordt voor een uitbreiding van het personeelskader.

De Bolle : renovatie gebouw

De Bolle wil investeren in een nieuw gebouw. Contactpersoon: Norbert Hennaert. Het Pesca-secretariaat heeft de verdere contacten in dit dossier op zich genomen.

Distributiemogelijkheden minder commerciële vissoorten

Er dient een onderzoek te worden gevoerd naar distributiemogelijkheden voor vissoorten die moeilijk een afzetmarkt vinden in eigen havens (bijv. schelvis, wijting, haring en sprot).
Project "veiligheid":

2.6. Experimentele visserij : Vlaamse steunwetgeving

Er bestaat een onderscheid in de bevoegdheidsregeling tussen de federale en Vlaamse overheid. Bijzondere aandacht wordt gehecht aan het aspect van de experimentele visserij. Op dit vlak beschikken zowel federale als Vlaamse overheid over bepaalde bevoegdheidspakketten. Wat ressorteert zo al onder experimentele visserij? Deze tak is voornamelijk gericht op de toekomstperspectieven voor de visserijsector. Klemtoon ligt op projecten om bestaande quota met minder kosten op te vissen, projecten waarbij met andere technieken selectiever wordt gevist en daarnaast projecten waarbij op andere vissoorten wordt gevist. Met selectiviteit wordt bedoeld het beperken van de grootte van de bijvangst in het kader van het gericht vissen op bepaalde doelsoorten. Via selectiviteit is er ook een project uitgewerkt met 5b - steun, met name het project electrovisserij. De grootte van de gevangen garnaal zou eventueel binnen een bepaalde marge vooraf opgegeven kunnen worden.

De bevoegdheid van de federale overheid in de visserijsector is voornamelijk geënt op het structurele marktbeleid, de prijsvorming in de opvangregeling, het bestandenbeleid (quota), het uitvaardigen van technische maatregelen daaromtrent, het controleren van de lengte van de vissen, de bijvangst en de maaswijdte, het extern beleid (samenwerking met Buitenlandse Zaken) en het structuurbeleid met betrekking tot het meerjarige oriëntatieprogramma. Dat meerjarige oriëntatieprogramma is uitgewerkt om op Europees niveau de vloot van de lidstaten van de Europese Unie binnen bepaalde marges af te bouwen. Er is een sectorplan 1994-1999 waarbij een kleine 500 miljoen BEF ter beschikking gesteld wordt aan de sector. Het financieringsinstrument voor het betoelagen van investeringen in de sector is noodzakelijk. In het sectorplan is er geen luik experimentele visserij voorzien. Wat kan de federale overheid binnen de tak experimentele visserij betoelagen? Het betoelagen van nieuwe vistechnieken, het exploreren van nieuwe visgronden en het exploreren van bestaande visgronden met de zoektocht naar andere vissoorten. Het budget van de federale overheid is eerder beperkt (ongeveer 3 miljoen BEF) en wordt gecoördineerd door het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek - Departement Zeevisserij. Het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse overheid op het vlak van experimentele visserij is vrij gelijklopend met dien verstande dat het beschikbare budget diverse malen hoger ligt.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft eveneens actief meegewerkt aan de uitwerking en begeleiding van experimentele visserijprojecten. In dat opzicht werd de boekhoudkundig bediende van de Rederscentrale, mevrouw Mieke Blomme, bijgestaan bij het analyseren van experimentele visserijprojecten zoals de inktvisvisserij, palingvisserij en diepwatervisserij.

Project "Palingvisserij in de kustwateren".

Het project strekt ertoe een meer rendabele visserij op paling in de Belgische en Nederlandse kuststrook te ontwikkelen, inclusief de Westerscheldemonding en de IJzermonding. De omschakeling op deze visserij kan gebeuren mits een beperkte structurele uitbreiding van het vistuig van de deelnemende vaartuigen.

Project "Inktvisvisserij"

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft de Rederscentrale begeleid bij het opmaken van het projectontwerp. Initiatiefnemer Blauwvoet. Een verslag van de resultaten van het project kan worden opgemaakt door het Rijksstation voor Zeevisserij. Bij de inktvisvisserij wil men voornamelijk op zeekat vissen. De periode die volgens de initiatiefnemer interessant zou zijn loopt van oktober tot en met december 1997. Een werkbezoek aan de havens van Portsmouth en Bricksham zou interessant kunnen zijn. Op de respectievelijke vismijnen zou nagegaan kunnen worden of er hoge prijzen gerealiseerd worden voor de visserij op deze vissoort. Ook een bezoek aan een plaatselijke nettenfabrikant kan interessant zijn.

Inktvis en octopus deel toekomst visserij

door Gunther VANPRAET
De Haan

Het Nieuwsblad 13u 19/1/97

iettegenstaande de Haanse rederij Blauwvoet van
rc Deman en Brenda Utterwulghe pas enkele
anden geleden een nieuwe rederij uit de grond
mpten, lijken ze op weg om geschiedenis te
rijven in het alsmaar kleiner wordende wereldje
de Vlaamse zeevisserij. De rederij wil namelijk
nen enkele maanden gericht gaan vissen op zeekat,
inktvis en octopus in plaats van de traditionele
g-, kabeljauw en scholvangst. „Het zijn geschikte
rnatieven om op te vissen wanneer de Belgische
ta weer opgeraken", motiveert de reder. Hij hoopt
de nodige steun van het ministerie.

„Het is niet zo dat deze vissoorten nieuw zijn in onze vismijnen. Vandaag worden ze al regelmatig gevangen door de Vlaamse vissers, maar er wordt niet gericht op gevist. Dat is mijn bedoeling.

Zeker nu onze quota voor tong en schol weer een stuk verminderd zijn en de kans groot is dat we er dit jaar niet zullen geraken", aldus de reder van de boomkortrailer Z. 27 Freebird. Zijn vaartuig heeft geen vaste thuishaven en doet zowel Oostende als Zeebrugge aan.

„Zeekat gaat nu 50 frank de kilo in de vismijn, pijlinktvis 150 frank en octopus 50 frank. Je moet er 2.500 kilo per 24 uur kunnen vangen om rendabel te zijn en minstens een gemiddelde prijs van 70 frank per uur kunnen halen. De vraag is hoe de prijsvorming zal reageren wanneer er een groter aanbod is. In Groot-Brittannië wordt er al gericht op gevist en blijkt er een markt te zijn voor een vaste aanvoer. Zo wordt de inktvis onmiddellijk overgebracht naar Spanje, waar het een lekkernij is", weet Marc Deman. De genoemde vissoorten vangt men vooral aan de zuidkust van Groot-Brittannië. Ze zijn niet onderhevig aan quotabeperkingen.

Marc Deman diende een aanvraag in bij het ministerie van visserij voor een „gewaarborgde besomming".

Dat betekent dat het ministerie tijdens een bepaalde periode een opbrengst garandeert aan een reder. Haalt hij die niet, wordt er financieel bijgesprongen. Pas wanneer deze administratieve procedure achter de rug is — en dat kan nog enkele maanden duren — start hij gericht vissen. Het Rijksstation voor Zeevisserij toonde zich al bereid het project wetenschappelijk te ondersteunen. De reder hoopt dat de Vlam — de organisatie die landbouw- en visserijproducten promoot — zorgt voor commerciële ondersteuning van de relatieve onbekende visproducten naar het grote publiek toe.

„Het is inderdaad een groot risico nu nog te starten als jonge reder. Maar ik werk al vijftien jaar in de sector — mijn vader was reder van een klein visserswaartuig — en ik merk de jongste tijd toch verbetering. Ik geloof nog in de toekomst van de zeevisserij. Vissen op andere dan de traditionele vissoorten is een essentieel onderdeel van die toekomst", meen ik.

FOTO ELS VERHAEGHE

De reders voor hun voertuig in de haven van Oostende.

Project "langoustinevisserij"

Het idee werd ter bespreking voorgelegd aan het Vlaams Visserijcomité door uitnodiging van de experts (Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek - Departement Zeevisserij) terzake.

Volgens de heer Gunst zouden er eveneens mogelijkheden zijn voor visserij op langoustines ten westen van Noorwegen.

Diepwatervisserij

In een eerste instantie hebben de resultaten uitgewezen dat bij slecht weer de winchen niet voldoen. Qua resultaten zouden er uitstekende rendementen kunnen behaald worden met dit type visserij, hetgeen erg belangrijk is voor de visserij op niet-gequoteerde soorten.
In de eerste fase werd het net uitgetest in gewone visgronden, zijnde de zogenaamde Bresett-visgronden. Daarna op meer noordelijk gelegen visgronden.

2.7. Interpretatie van de structuurfondsen binnen de communautaire programma's 5b en PESCA (praktische implementatie van het Doelstelling 5b-programma)

2.7.1. *5b*

Algemeen

Voor alle projecten die onder deze communautaire programma's worden ingediend is het van groot belang dat de co-financiering rond is. Daarna kunnen dossiers naar het Managementcomité worden doorgestuurd. Een positief advies van het Vlaams Visserijcomité is in dat verband van groot belang. Dit positief advies dient een duidelijk signaal te bevatten naar de beantwoording aan de doelstellingen van het communautair programma en de selectiecriteria die geformuleerd zijn in het communautair programma.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft herhaaldelijk contact genomen met de Europese ambtenaren om de mogelijkheden en projectvoorstellen aan de communautaire programma's te toetsen. Zo werden verschillende werkvergaderingen belegd bij de heer Van Oel, de heer Wilminck en mevrouw Jacobs. Vanzelfsprekend werden diverse projectvoorstellen doorgenomen in samenwerking met de Programma Management Eenheid te Veurne.

De zogenaamde "Tranche Unique" : in theorie worden subsidies uitbetaald in 18 tranches; via het zogenaamde Tranche Unique-systeem kan de Commissie in 3 betalingen de subsidies uitkeren.

In de aanvang van de werking van het Informatiecentrum werd door de Programma Management Eenheid gesteld dat privé-bedrijven geen 5b-projecten kunnen indienen. Herhaaldelijk werd door firma's de vraag gesteld : kan een privé-bedrijf een 5b-project indienen? Dit werd onderzocht. Ondertussen is gebleken dat privé-bedrijven wel degelijk 5b-projecten kunnen promoten maar men moet wel opletten dat bepaalde projecten niet concurrentievervalsend werken.

De delegatie van de visserijsector uit haar ongenoegen omtrent de behandeling van projectvoorstellen door de Programma Management Eenheid. De visserijsector begrijpt dat het element tewerkstelling prioritair is, doch vindt dat dit geen belemmering mag zijn om valabele projectvoorstellen en projectideeën op een correcte manier te behandelen.

Het gaat helemaal niet op dat men bij het indienen van projectvoorstellen eerst de toer van de sector doet om toch maar iemand te vinden die bereid is om een negatief advies uit te brengen ten aanzien van de projecten, eerder dan rekening te houden met de mening van tal van andere sectorexperts die een gunstig advies ten aanzien van het project hebben ingediend.

De visserijsector stelt vast dat de Programma Management Eenheid rechter en beslissende partij in een zelfde zaak is. De Europese Commissie raadt aan om bij eventuele onvrede over de gang van

zaken de voorzitter van het Toezichtscomité daaromtrent aan te schrijven. Het is interessant om daarbij de diverse belanghebbende partijen in datzelfde schrijven te verenigen. De projectideeën, die onder de maatregel "Herstructurering van de scheepswerven" naar voor zouden zijn gebracht, zijn in het Toezichtscomité door de heer Desmyttere gekelderd zonder dat de heer Desmyttere daaromtrent verdere uitleg aan de sector heeft verschaft. Dit is onaanvaardbaar. Ook het voorstel tot overheveling met de motivatie als dat er geen degelijke projectvoorstellen van de sector zouden zijn, is volledig onjuist daar het Informatiecentrum er op bijzonder korte tijd in geslaagd is om een ruim aantal projectideeën te genereren. Dit zowel voor wat betreft de werven als visserijtoerisme. De diverse projectinitiatiefnemers maken echter hun beklag over het feit dat ze binnen een zeer korte termijn een volledig aanvraagformulier moeten op punt stellen.

Vooral de behandeling van het project "Visserij en archeologie" is in dat verband kenmerkend. Tijdens de onderhandelingen is het ondermeer opvallend hoe de Programma Management Eenheid het project in de richting van het "Toegepast onderzoek" probeert te verwijzen. Dit terwijl dit project daar zeker niet onder past. Men heeft daarover de Programma Management Eenheid aangeschreven zonder dat deze daarop gereageerd heeft. Tevens heeft de PME gesteld dat het initiatief tot wijziging van het project inzake rangschikking onder één of andere maatregel van de promotor komt. Niemand van de promotoren kan dit bevestigen.

De interpretatievraag die zich specifiek omtrent het projectvoorstel "inventarisatie van de archeologische gegevens stelt" is of een meerwaarde van het archeologisch en cultureel patrimonium in een bepaalde regio ten gunste van de toeristische aantrekkingskracht van de regio komt. Alle partijen zijn het er over eens dat dit het geval is, is het niet rechtstreeks dan wel onrechtstreeks. De vraag is of het uitvoeren van de werkzaamheden die de tentoonstelling van dit cultureel en archeologisch patrimonium voorafgaan wel onder die maatregelen vallen. Hiervoor kan echter verwezen worden naar het Programmeringsdocument waarin gesproken wordt over het inzetten van de natuurlijk aanwezige visserij voor de uitbouw van projecten. Tot nu toe is dit bovendien één van de weinige projecten waar een natuurlijke aanwezige visserij rechtstreeks wordt ingezet voor visserij-toeristische doeleinden. Men kan begrijpen dat de Commissie voorrang had gegeven aan projecten waarbij vissersvaartuigen worden ingezet voor het bijvoorbeeld organiseren van toeristische tochten op zee. Deze doelstelling is gezien de eisen van de Zeevaartinspectie moeilijk te realiseren en geeft bovendien weinig economische meerwaarde en weinig economische extra tewerkstelling aan de regio. In toeristische projecten kan het multiplicator effect op het vlak van toeristische tewerkstelling worden vermeld. Door het concretiseren van een toeristische aantrekkingspool genereert men onrechtstreeks heel wat tewerkstelling op het vlak van de toeristische ontwikkeling van een regio. In dat kader kan men van een hefboomproject spreken.

Aan de Commissie wordt de vraag gesteld wie verantwoordelijk is voor de uitbetaling van de middelen van door het Managementcomité goedgekeurde projecten. Er zou gesteld zijn dat een promotor die een projectidee indient dat later door het Managementcomité wordt goedgekeurd zelf zou moeten opdraaien voor de betoelaging van die projecten, als nadien blijkt dat deze niet conform de structuurfondsen van de Europese Unie zijn goedgekeurd. Het is toch onlogisch dat een projectpromotor die ter goede trouw een idee indient en dat idee ook zoals het ingediend is uitvoert, zou moeten opdraaien voor dergelijke constructies. Het is de verantwoordelijkheid van het Toezichtscomité om na te gaan of de goedgekeurde projecten conform de Europese structuurfondsen ingediend zijn. Wanneer de Europese Commissie later zou weigeren om de voorziene middelen uit te betalen dan zal het normaal gezien de Vlaamse overheid of een andere regionale instantie zijn die tussenkomt ten bate van de promotor.

De overheveling van EFRO naar EOGFL blijkt zeer moeilijk te zijn.

De heer Schiltz merkt op dat het eigenlijke opgraven van archeologische elementen niet in het eigenlijke project bevat is. Dergelijke handelwijze zou immers het eigendomsrecht van de staat op bepaalde elementen kunnen in de hand werken. Hij stelt dat het project voornamelijk onderzoek en identificering betreft dat over een termijn van drie jaar kan worden gespreid. Dat onderzoek van de zeebodem zou gebeuren door middel van video-opnames en het detecteren van voorwerpen naar het brede publiek toe. Een zogenaamde inventarisering van de Vlaamse kust derhalve.

Aan de voorzitter van het Toezichtscomité zou men kunnen een brief schrijven waarin men de volgende elementen aanstipt:

- ◊ Het Vlaams Visserijcomité heeft geen negatieve argumenten van de Programma Management Eenheid inzake de ingediende projectideeën ontvangen.
- ◊ Schriftelijk kan men de beantwoording van bepaalde projectvoorstellen aan de vooropgestelde selectiecriteria beargumenteren.
- ◊ Voornamelijk de link met de visserij en het tewerkstellingseffect is van groot belang. De Europese Commissie stelt dat de inhoud van een maatregel en het invullen van de fondsen door de sector waarvoor ze voorzien zijn, voorrang heeft op tewerkstelling in andere sectoren.
- ◊ Het toekomstig structuurbeleid zou eventueel onder doelstelling 2 ingepast worden. De Commissie kan een deel van de gebieden aanwijzen op basis van objectieve criteria. Verder kunnen de lidstaten zelf terzake voorstellen doen.

De Rederscentrale zou een bezoek van het volledige Toezichtscomité aan de visserijsector kunnen financieren. De coördinatie in dat verband kan gebeuren door het Informatiecentrum. Dit voorstel wordt zeer positief onthaald door de Commissie. (uit "vergadering van 19 maart 1998")

* * * * *

Herstructurering van scheepswerven

De heer Desmyttere merkt op dat roerende goederen niet in aanmerking komen voor EFRO-steun. Onder de maatregel A.4.2 is de bouw van een vaartuig niet subsidieerbaar, de aanpassing van de uitrusting van het vaartuig wel. Voor het prototype uitrustingsgoederen kan wel een vergoeding worden voorzien voor het gebruik van deze goederen. De heer Desmyttere benadrukt dat het ontwerp van een vaartuig dat met EFRO-steun geconcipieerd werd, publiek dient te worden gemaakt. Verder benadrukt de Heer Desmyttere dat de gunning van opdrachten in het kader van EFRO-projecten vóór 31 december 1999 dient te gebeuren.

Tijdens de vergadering wordt aan de heer Desmyttere een overzicht verschaft van de tot op heden ontstane projectideeën die eventueel onder de maatregel A.4.2 "herstructurering van de scheepswerven" kunnen gesubsidieerd worden. Er wordt op gewezen dat in de korte periode waar de visserijsector over beschikte een aantal ideeën nog verder dienen uitgewerkt te worden en voorzien worden van een duidelijker financieringsschema en financieel beeld. (uit "vergadering van 16 maart 1998")

Principieel en ten gronde heeft Mevrouw Van Haver weinig opmerkingen ten aanzien van de ingediende projectideeën voor de herstructurering van de scheepswerven. Zij acht het weinig waarschijnlijk dat de overheveling van de middelen onder maatregel A.4.2. van het doelstelling 5b-programma door het Toezichtscomité gunstig zal worden geadviseerd. Wel merkt zij op dat bepaalde deelfacetten van de ingediende ideeën sowieso niet met EFRO-steun financierbaar zijn. Bijvoorbeeld het verwerven van bepaalde gronden kan moeilijk met EFRO-geld worden gesubsidieerd.

Opmerkelijk is dat de Programma Management Eenheid te Veurne stelt dat de ingediende projectideeën een kunstmatig karakter hebben. Als dusdanig wordt een overheveling van deze middelen naar de middelen ten bate van bedrijventerreinen geadviseerd. De projectideeën zijn zeker tot op een bepaalde hoogte innovatief en uitvoerbaar binnen de voorziene periode van het 5b-programma. (uit "vergadering van woensdag 4 februari 1998")

In geval van overheveling adviseert het Visserijcomité dat EFRO-middelen voorzien voor de visserijsector ter beschikking blijven van de sector eventueel onder een ander luik van het 5b-programma. Wat de voorlopige projectideeën voor de herstructurering van werven betreft, wordt opgemerkt dat heel wat van die ideeën wel degelijk innovatieve projecten omvatten, die een hefboomeffect kunnen uitmaken wat betreft tewerkstelling naar de betrokken sector. Het is niet omdat de directeur van de Dienst Zeevisserij meent dat de bouw van bepaalde prototypen en het ontwerp daarvan niet nuttig is voor de Belgische visserijsector, dat deze werven deze ontwerpen niet zouden te gelde kunnen maken in het buitenland. Met andere woorden deze prototypen kunnen zeer nuttig zijn voor de internationale afzetmarkt.

Andere projecten, zoals deze ingediend door de Maritieme Site Oostende en die betrekking hebben op de herstructurering van scheepswerf Seghers tot een werf die zich zou toeleggen op het uitvoeren van renovatie- en restauratiewerkzaamheden, werden in een eerste instantie door bepaalde partijen

gunstig geadviseerd. Binnen de Maritieme Site Oostende zou er ook betrokkenheid zijn vanwege de stad Oostende. Diezelfde instantie meent dat er geen valabele projectvoorstellen zijn op het vlak van de scheepswerven, althans naar tewerkstelling in de regio toe. Het is niet onbegrijpelijk dat de stad Oostende de nadruk legt op de tewerkstelling die kan gecreëerd worden via het hefboomeffect van de uitwerking en concretisering van bedrijventerreinen te Plassendale.
(uit "vergadering van 9 februari 1998")

Visserij-opleidingen

Inzake de middelen die voorzien zijn voor de visserij-opleiding heeft de Europese Commissie een soepeler standpunt ingenomen. Opleiding via 5b zou kunnen gesubsidieerd worden wanneer het handelt over personen die binnen drie maanden na of vóór het indienen van het project een dag gevaren hebben op een vaartuig dat ingeschreven staat als Oostends of Nieuwpoorts vissersvaartuig. De opleiding wordt bij voorkeur verzorgt door het Provinciaal Maritiem Instituut (het PMI). Het Toezichtscomité-5b voorziet inhoudelijk een bundeling met opleidingen onder andere zwaartepunten. De budgetten bij het ESF, zijnde het Europees Sociaal Fonds, zijn gebaseerd op berekeningen op jaarbasis. Na afsluiting van een jaar gebeurt de saldering in mei of juni. Daarbij wordt datgene wat niet opgebruikt is overgeheveld naar het volgende jaar. Het Visserij Informatiecentrum kan in samenwerking met het PMI onderzoeken welke opleidingen voor de visserij mogelijk zijn. Hierbij hoeft het niet enkel over visserij-opleidingen te handelen. Ook opleidingen in het verlengde van de visserij-opleidingen (bv. opleiding voor veiligheid) behoren tot de mogelijkheden. Wat zijn de subsidiepercentages: 45% van de opleiding kan via het ESF gesubsidieerd worden, 55% zou afkomstig zijn van het PMI of via andere (regionale) cofinanciering. Het beschikbare ESF-bedrag omvat 507.048 ECU, waarvan tot op heden slechts 11.367 ECU is toegewezen. De heer Desmyttere benadrukt dat de dossiers ten minste twee maand vóór de effectieve start van het project dienen te worden ingediend. Een voorbeeld van een dossier "Opleiding" betreft de opleiding van de visfileerders. De heer Desmyttere wijst erop dat men voor het opmaken van de aanvraagformulieren het beste een beroep doet op de specialiste ter zake, mevrouw Ilse Van Oudeghem. (uit "vergadering van 16 januari 1998")

2.7.2. *PESCA*

Algemeen

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft herhaaldelijk contact genomen met de Europese ambtenaren om de mogelijkheden en projectvoorstellen aan de communautaire programma's te toetsen. Zo werden verschillende werkvergaderingen belegd bij de heer Frank Reinders en mevrouw Lieve De Bille van DG XIV van de Europese Commissie.

Voor alle projecten die onder deze communautaire programma's worden ingediend is het van groot belang dat de co-financiering rond is. Daarna kunnen dossiers naar het Managementcomité worden doorgestuurd. Een positief advies van het Vlaams Visserijcomité is in dat verband van groot belang. Dit positief advies dient een duidelijk signaal naar de beantwoording aan de doelstellingen van het communautair programma en de selectiecriteria die geformuleerd zijn in het communautair programma te bevatten.

Dat Europa in het PESCA-programma tussenkomt via FIOV-steun heeft een bijzondere repercussie op projectvoorstellen die onder PESCA worden ingediend. Met name infrastructuurwerkzaamheden kunnen derhalve niet via het Belgische PESCA-programma gesubsidieerd worden. Dit in tegenstelling tot in andere lidstaten van de Europese Unie, waar PESCA vaak voor wat het Europese gedeelte betreft met multifunctionele fondsen gespijsd werd. Mocht het nodig blijken dan kan steeds een voorstel worden ingediend om bepaalde FIOV-middelen binnen dezelfde budgettering te vervangen door een soort EFRO-tranche. Anderzijds is het eveneens een feit dat -wanneer men de deur openlaat voor infrastructuurwerkzaamheden - vrij snel het beperkte PESCA-budget voor België opgesoupeerd zal zijn. Voorlopig schijnen er in dat verband weinig problemen te bestaan met uitzondering van het nieuwe projectvoorstel dat uitgaat van "Archipel" wat betrekking heeft tot het uitbouwen van een zeehondenopvangcentrum te Blankenberge. Een stuk van het project zou bestaan uit het bouwen en uitwerken van een bassin dat misschien als een infrastructuurinvestering kan worden beschouwd en derhalve in het huidige kader moeilijk zou kunnen gesubsidieerd worden. (uit "vergadering van 9 februari 1998")

Betreffende Pesca en de co-financiering van pakhuizen kan voor wat het impulsfonds betreft, beroep worden gedaan op privé-middelen of overheidsmiddelen. Hetzelfde geldt voor het sociaal waarborgfonds.

Zal er na PESCA nog een soortgelijk communautair programma voor de visserijsector worden uitgewerkt? Deze vraag werd ondertussen negatief beantwoordt.

2.8. Toepassing communautaire programma's in andere regio's

Voor de toepassing van het PESCA-programma in andere lidstaten van de Europese Unie verwijst de heer Frank Reinders door naar andere personen.

Voor Nederland: Nederlandse Ministerie van Landbouw.
Voor Engeland : Mr. Mac Alley.
Voor Frankrijk : de heer Van Campenhout

In Schotland heeft men op een bijzondere manier gebruik gemaakt van de Pesca-financiering om vissersschepen op een andere manier in te zetten. Hier heeft men ingespeeld op de behoefte van de off-shore aardolie-industrie aan zeelieden voor het optimaliseren van de communicatie tussen de aardolie-industrie en de andere gebruikers van de zee. De Schotten zijn op het idee gekomen om vissersboten in te zetten als standby-schepen. Tussen de 10 en 15 vissers zullen op een gelijk aantal vaartuigen waarschijnlijk van een dergelijk herscholings- en reconversieproject gebruik maken.

Er werd contact opgenomen met de North Satakunta Foundation waar er enige interessante contacten mogelijk zouden zijn op het vlak van informatie-uitwisseling m.b.t. smaller scale fishing industry. De projectcoördinator van de North Satakunta Foundation is mevrouw Eija Laineenoja.

3. COÖRDINATIE VISSERIJ-AANGELEGENHEDEN

3.1. Uitwerken beleidsnota's

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft ter voorbereiding van de werkzaamheden van de Centrale Raad voor Bedrijfsleven Commissie Zeevisserij diverse beleidsnota's voorbereid. In dat verband denken we bijvoorbeeld aan de nota ter voorbereiding van het bezoek aan het kabinet van mevrouw Bonino en de nota ter voorbereiding van de bespreking van groepvorming en individualisering van quota. Daarnaast heeft het Vlaams Visserij Informatiecentrum een beleidsnota opgemaakt waarin de diverse mogelijkheden van het Vlaamse en federale vlootbeleid worden afgewogen.

Vrije Tribune

Krijgen we visserij weer op het juiste spoor ?

De Kust van West-Vlaanderen 24.1.97

DOOR DIRK FLORIZOONE

Er roert wat in het wereldje van de Vlaamse visserij. De eerstvolgende jaren lijken duidelijk richtinggevend te worden voor het plaatje van de Vlaamse visserijsector gedurende de komende decennia.
Een aantal jaren van kommer en kwel heeft de vissers doen beseffen dat ze het over een andere boeg dienen te gooien. Het heeft logischerwijze een tijdje geduurd vooraleer de visserij heeft leren werken met het nog niet zo lang bestaande quotasysteem. De vindingrijkheid van de visser heeft hem leren omgaan met vangstbeperkingen op de voornaamste soorten. Het is nu zaak geworden om hetgeen hij mag vangen te vangen op een moment dat de prijzen het hoogst zijn, op een manier zodanig dat de zeereis zo weinig mogelijk uitbatingskosten met zich meebrengt, er tegelijkertijd voor zorgend dat de toekomst van de visbestanden in kwestie niet in gevaar komen...

Quotasysteem miskleum van de eeuw

Europa meende de overbevissing te moeten aanpakken met quota. Meer dan tien jaar later kunnen we stellen dat er zelden iets zo slecht heeft gewerkt als het systeem van quota. De exactheid van de vangstgegevens van de diverse lidstaten is totaal onbestaande. De Europese fraude gaat zelfs zover dat biologen bij de vastlegging van hun jaarlijkse adviezen voor de nieuwe quota een grootschalige fraude van méér dan 20 % in hun cijfers incalculeren.
Iedere lidstaat mag dus jaarlijks slechts een bepaalde hoeveelheid van een bepaalde vissoort in een bepaalde zone vangen. Tv-reportages en de vissers zelf hebben reeds openlijk blootgelegd hoe heel wat lidstaten in het eengemaakte Europa datzelfde Europa en haar regelgeving met de voeten treden. Het systeem heeft dus gefaald. Tegelijkertijd heeft (West-)Europa de grenzen wijd open geplaatst voor massale import van vis uit Oostbloklanden tegen dumpingprijzen. Vooral wat rondvis (kabeljauw, schelvis,...) betreft, heeft dit tot een grootschalige ineenstorting van de marktprijzen geleid. Bepaalde vissoorten haalden zelfs de prijzen van twintig jaar terug niet meer. En dat terwijl de uitbating van een vaartuig en de sociale lasten er zeker niet goedkoper op werden.

Niet iedereen wil nog visser worden...

Een ander fenomeen dat verantwoordelijk is voor de tanende economische situatie van de visserijsector is onze welvaartsmaatschappij. Ondanks de heersende crisis en de hoge werkloosheidscijfers blijkt het voor de reders moeilijker dan ooit om hun schip met gekwalificeerd personeel uit te rusten. Steeds minder jongeren zijn bereid om de uitdaging van het vissersleven aan te gaan. Het gebrek aan een goed uitgebouwd sociaal leven (zaterdagavond met het lief naar de cinema, zondagmiddag naar KVO of de Club), de niet altijd even veilige beroepssituatie van een visser op zee en het kleiner worden van de kloof tussen de financiële verdienste op zee en aan wal, doen steeds meer jongeren kiezen voor een job aan land. Niet iedereen staat nog te popelen om visser te worden. Daarenboven biedt de Belgische kuststrook ook meerdere sterk renderende alternatieven op zee. De groeiende baggersector en de koopvaardij vinden in het visserij-onderwijs nog steeds talrijke geïnteresseerden.

Dirk Florizoone.

Individualisme nooit ver weg

Desondanks is er vorig jaar een keerpunt geweest in de economische evolutie van de visserijsector. Ondanks een stevige reductie van de voornaamste platvisquota (schol en tong) slaagden de vissers erin om 15 % meer te besommen dan het jaar voordien ! Bovendien is de zoektocht naar alternatieve en betere beheersvormen volop ingezet. Vorig jaar al was een overgrote meerderheid van de reders te vinden voor de introductie van een groepvorming waarbij elke rederij een individueel contingent van quota zou toegewezen krijgen dat binnen een groep optimaal zou kunnen verhandeld (verkocht, verhuurd, geruild,...) worden. Dit zou neerkomen op het overnemen van het Nederlandse beheersysteem. Het was de Belgen immers niet ontgaan dat het systeem van groepvorming de Nederlanders blijkbaar geen windeieren had gelegd. Hun financiële structuur werd dermate sterk dat onze noorderburen blijkbaar kapitaalkrachtig genoeg werden om geleidelijk de hele Noord-Europese vissersvloot in te palmen. In België zijn reders enkel eigenaar van hun schip. De quota behoren toe aan de overheid die zelf bepaalt hoe die kunnen worden benut. In Nederland beschikt elke reder naast een schip ook over een quotum hetgeen zijn onderpand ten aanzien van een kredietverstrekker duidelijk groter maakt. Om tot groepvorming te komen moet men echter eerst die quota individueel toewijzen én daar zat 'em het grote probleem voor de reders. Alle reders zijn er wel van overtuigd dat groepvorming dé oplossing is, maar iedereen had zo wel zijn eigen idee over hoe de quota individueel te gaan toewijzen. Het individualisme primeerde en zodoende bleef alles bij wat het was. Toch beseffen de reders dat er iets moet gebeuren en het uitbouwen van een coöperatieve, die de gezamenlijke aankoop van apparatuur gaat bewerkstelligen, is al een teken aan de wand. In dat opzicht bestaat meer en meer de indruk dat de uitwerking van groepvorming niet afgevoerd maar veeleer uitgesteld is. In het licht van moeilijk te voorspellen quota en de zoektocht naar een optimale planning van de visserij-inspanning resten er voor de reders weinig andere alternatieven dan groepvorming.

Dirk Forizoone (31) is stafmedewerker van de Rederscentrale (bond ter verdediging van de belangen van de Belgische reders ter zeevisserij met zetel in Oostende). Sinds 1 januari is hij coördinator van het Visserijcentrum met zetel in Nieuwpoort.

3.2. Deelname stuurgroep uitwerking FIVA

Gedurende maanden werd eveneens actief mee gewerkt aan de klemtonen en normen bij het uitstippelen van de nieuwe ontwerp-wetgeving. Dit geschiedde in samenwerking met het kabinet van minister Van Rompuy en het kabinet van minister-president Van den Brande in een speciaal daarvoor opgerichte werkgroep ad hoc.

De coördinator heeft de voorbereidende werkzaamheden van het FIVA bij de betrokken stuurgroep bijgewoond. In het kader van die werkzaamheden kwamen onder meer de volgende beschouwingen aan het licht. De basisbedoeling van het FIVA wordt beklemtoond. Deze houdt in dat de overheid zich garant stelt ten aanzien van de kredietaanvrager. De belanghebbende tekent ten opzichte van de overheid dat hij borg staat. Dit in het kader van een driehoeksverhouding waarbij de bank zich kan wenden tot de overheid, en waarbij de overheid zich kan wenden tot de kredietaanvrager. In bepaalde constructies kunnen eigen goederen van de kredietnemer ontsnappen aan een borgstelling. De administratie benadrukt evenwel dat men in het FIVA daar niet op moet rekenen.

Wanneer bij een investering niet geleend wordt, kan de tussenkomst van de Vlaamse overheid bestaan uit een kapitaalsubsidie en een waarborg. Bijvoorbeeld : schipper A koopt een vaartuig ter waarde van 60 mio BEF. De overheid kan borgstelling verlenen tot een bedrag van 90% van de lening.

Het FIVA richt zich in hoofdzaak tot persoonsgedetermineerde bedrijven. Het handelt in de eerste plaats om familiale bedrijven, waarbij aan de jongeren de kans wordt geboden in de sector te stappen. Het diploma van schipper en motorist wordt gehonoreerd. De administratie benadrukt dat wanneer leningen worden vertrekt door de overheid, daar met zorg mee moet worden omgesprongen. Dat betekent dat een grondige economische analyse van de situatie aan de krediet- en borgverstrekking zal voorafgaan. Het FIVA wil het volledige veld van de vloot bestrijken; dit betekent dat ook kleinere vaartuigen in aanmerking zullen komen voor FIVA-steun. Investeringen vanaf 500 000 BEF moeten kunnen gesubsidieerd worden via het FIVA.

Een werkende vennoot moet een minimum referentie-inkomen kunnen voorleggen. De vraag wordt gesteld wat onder loon wordt verstaan in de zeevisserijsector. Het handelt hier om een percentage van de gerealiseerde besomming. De zienswijze daaromtrent is erg belangrijk. In vele gevallen zal voor bestaande bedrijven die willen moderniseren met steun een aanpassing van de juridische structuur van het bedrijf noodzakelijk zijn. Een fysiek persoon moet ten minste 50% van zijn inkomen uit de visserij genereren. Ten minste 20% van de aandelen moet in handen zijn van de fysieke personen. Er wordt opgemerkt dat sedert 1 januari 1997 de term "werkende vennoot" juridisch niet meer van kracht is. Sedert dan wordt enkel nog de term "bedrijfsleider" gebruikt.

Bij bepaalde constructies van vennootschappen moeten er ook een aantal zaken in acht genomen worden. Een vennootschap kan wel een aandeelhouder zijn maar geen zaakvoerder in de FIVA-structuur. Zo kan het voorkomen dat een aantal aandelen van een NV in handen is van een andere NV. Die onderliggende NV kan in geen geval afgevaardigd bestuurder zijn wanneer FIVA-steun wordt toegekend.

In een NV zouden er 3 soorten functies bestaan :

- bestuurder
- afgevaardigd bestuurder
- gedelegeerd bestuurder.

Bij coöperaties kan er een bijzonder probleem bestaan wanneer leden vennootschappen zijn. Bijvoorbeeld: Bvba A kan zowel lid als bestuurder worden van een coöperatie.

Er wordt opgemerkt dat het luik "coöperatie" een apart hoofdstuk betreft.
De ALT benadrukt dat met de term coöperatie een productiecoöperatie wordt bedoeld.
Boekhoudkantoor Morbee-Ballegeer suggereert om uit pagina 4.c van de oorspronkelijke tekst de term "bestuurder" te schrappen ofwel de volgende elementen toe te voegen: zaakvoerder van Bvba of Cva's, bestuurder van Bv's en afgevaardigde bestuurders. In punt 4.d zou "'werkende vennoot" moeten vervangen worden door bedrijfsleider. Voorbeeldconstructie: er is een bestaande vennootschap met 1 bedrijfsleider.

De bestaande rederij wordt opgedoekt en er wordt een nieuwe vennootschap opgericht, waarbij deze vennootschap het schip koopt. In deze BVBA proberen 4 zonen voor eerste installatie in aanmerking te komen. Ze kopen het bestaand vaartuig waar een schuld van ongeveer 50 mio BEF op rust. Ze geven het kapitaal via een lening. De 4 kinderen werken in een familiaal bedrijf waarvan een aantal aan wal en een aantal op zee. De 4 kinderen participeren in het kapitaal en hebben de kwalificatie om te voldoen aan de vereiste waarbij voorgeschreven wordt dat 50% van het inkomen uit activiteiten die verband houden met de visserij wordt gehaald. Bij eerste installatie zou minstens 51% inkomen uit de visserij worden verworven. Het kan voorkomen dat een aantal kinderen niet voldoen aan deze vereiste. Eén van de 4 kinderen moet ook over de nodige vakbekwaamheid beschikken. Elk kan 25% van de aandelen bezitten.

Artikel 1 van het ontwerp Ministerieel Besluit is een groot discussiepunt: moet er met name 51% of 50% van de aandelen bij eerste installatie in handen zijn van de bedrijfsleiders?
Bij bestaande vennootschappen is het duidelijk dat wanneer er één bedrijfsleider is, tenminste 20% van de aandelen in handen moet zijn van de bedrijfsleider. De administratie suggereert dat die 20% kan impliceren dat er bijvoorbeeld 10% in handen van 2 bemanningsleden is.

Voorbeeldconstructie:
Een bedrijf wordt overgelaten van vader op zoon.
De zoon bezat reeds 50% van de aandelen. Nu bekomt hij derhalve de totaliteit van de aandelen. De FIVA-steun zal derhalve enkel op 50% van de investering worden berekend.
Er wordt een nieuw bedrijf opgericht, waarbij de vader (schipper) 47 jaar is en de zoon 17 jaar is. De zoon heeft derhalve niet voldoende ervaring om als starter in aanmerking te komen.
De vraag stelt zich: kan de ervaring van de vader niet gecumuleerd worden?
Vader en zoon richten een nieuwe vennootschap op waarbij het schip wordt overgenomen. Er zal geen FIVA-tussenkomst worden verstrekt, daar 50% in hoofde van de vader niet kan betoelaagd worden want de vader was reeds gevestigd als reder. De 50% in hoofde van de zoon kan evenmin betoelaagd worden, want deze beschikt niet over voldoende ervaring.

Opgemerkt wordt, dat het FIVA geen bestaande moeilijkheden kan saneren.
De bedoeling van het FIVA is toekomstgericht werken voor nieuwe rederijen. Het kantoor Morbee-Ballegeer benadrukt dat men in de horeca wel dergelijke constructies kent. Het advocatenkantoor Lombaerts-Vanquathem verwijst in dat verband naar een dading bij faillissement: er kan een voorstel worden overgemaakt om wat terugbetaald moet worden, terug te betalen na het faillissement.

Er kan een overgangsfase worden ingelast voor het wettelijk bepalen van de maximum investeringsleeftijd om als startende reder in aanmerking te komen. In die zin kan 45 jaar worden voorgelegd. Op termijn kan de maximum investeringsleeftijd om als startende reder voor steunverlening via het FIVA in aanmerking te komen, teruggebracht worden op 40 jaar.

Voorbeeldconstructie: een reder heeft 3 zonen, waarvan er 2 voldoen aan de FIVA-voorwaarden.
Zal de nieuwe installatie voor 100% subsidieerbaar zijn, wanneer de 3 zonen in de nieuwe vennootschap worden betrokken?
Ja.

Het ware nuttig om een voorlichtingsvergadering voor de kredietinstellingen, de boekhoudkantoren en de visserijsector te organiseren. Tevens ware het nuttig om een instrument te ontwerpen waarbij de kredietterugbetaling wordt gekoppeld aan quota.

Een ander probleempunt is hoe die dagen ervaring worden berekend. Het advies van de ambtenaar kan bepalend zijn. De bewijslast ligt bij de betrokkene. Deze moet het bewijs leveren dat de gepresteerde dagen valabele zeedagen zijn. In dat geval kan het attest van de werkgever het bewijs leveren. Dat kan ondermeer gebeuren via het monsterboekje.
De administratie wijst erop dat de vaartdagen toch voor het grootste gedeelte aangemonsterde dagen zijn. Het advocatenkantoor Lombaerts-Vanquathem stelt dat het loodswezen sowieso rekening zal houden met de aangemonsterde dagen. Dit is eveneens een duidelijk criterium. De administratie stelt dat een omzendbrief het karakter van de informatie over de regelgeving kan verduidelijken. Wanneer in een omzendbrief gesteld wordt dat zeedagen gelijk zijn aan aangemonsterde dagen, is dat voor de betrokkenen voldoende.

Wanneer in artikel 2 van het ontwerpbesluit gesproken wordt van gelijkwaardig brevet, betekent dat ook buitenlanders met een gelijkwaardig brevet in aanmerking komen voor subsidie.

Borgstelling. Het innoverende van het FIVA schuilt 'm in het feit dat als er een tekort aan zekerheden is, de bankzekerheid kan bekomen worden via de staat, in casu de Vlaamse overheid. De bank moet derhalve een maximum garantie kunnen bekomen en dat kan mogelijk via de staat gebeuren. Zo zal de bank bereid zijn om meer risicokapitaal te financieren. Deze constructie impliceert geen hoofdelijke borgstelling van de investeerder ten opzichte van de bank. Maar toch staat de investeerder hoofdelijk borg tegenover de staat. Daarin kunnen ook eigen goederen betrokken zijn.

De post "aangerekende kosten van het bedrijf" (in resultatenrekening) zou opnieuw ingedeeld moeten worden.
Als nieuwe indeling wordt voorgesteld:
1. aanschafwaarde,
2. afschrijvingen,
3. netto-boekwaarde.

De aangerekende kosten van het bedrijf hebben betrekking op het opsommen van de reële waarde en de vervangingswaarde. De bijlage 2a "provisionele resultatenrekening" heeft betrekking op het eerst volboekjaar na de installatie.

Het FIVA zou van kracht worden met terugwerkende kracht tot 1 januari 1997.
(uit "vergadering 28 januari 1997")

Na diverse werkvergaderingen bleven tussen de administratie en het bedrijf een aantal discussiepunten bestaan.

1/ Het percentage van aandelen in handen van werkende vennoten bij eerste installatie.

De heer Van Quathem wijst op een zekere traditie die bestaat in de sector. Jonge schippers die als talentrijk worden beschouwd hebben vaak nood aan een ernstig startkapitaal waardoor ze gaan aankloppen bij iemand die bereid is te investeren in diens know-how. Voornamelijk in de structuur van vennootschappen is er een samenloop van een kapitaalverstrekker enerzijds en know-how anderzijds aangewezen.

De heer Van den Bremt repliceert met de volgende redenering. De gedachte van 51% is afkomstig uit het uitgangspunt van het landbouwinvesteringsfonds.
Een 50/50 verhouding leidt in bepaalde gevallen tot een patstelling. Bovendien wil de Administratie Land- en Tuinbouw de nadruk leggen op een persoonsgebonden aanpak, dat betekent dat men voornamelijk de werkende, drijvende kracht achter de vennootschap in de investeringsdossiers wil belonen. De heer Versluys wijst op de praktijk waar er in heel wat vennnootschappen een 50/50 verhouding bestaat zonder dat dit serieuze problemen oplevert. Bovendien moet de administratie goed voor ogen houden dat er in heel wat dossiers een evolutie is om een jonge zoon van een reder te laten starten met 50% van de aandelen, om dit percentage later te laten evolueren naar 100% van de aandelen.

De heer Schiltz wijst erop dat de vergelijking met de landbouwsector in deze zaak helemaal niet opgaat. De kapitaalstructuur in een landbouwbedrijf is immers helemaal anders. Om zijn voorbeeld te gebruiken, indien hij jaren terug als reder wilde starten met 51% van de aandelen zou hij moeilijk een kapitaalschieter hebben gevonden. In de visserij wordt er gewerkt met kapitalen van een andere grootte-orde dan in de landbouwsector. Concreet: een nieuwbouwvaartuig uit het grote vlootsegment kost al gauw 140 mio BEF. Een nieuwbouw-Eurokotter kost al gauw 65 mio BEF. Dit zijn prijzen zonder de vangstrechten die met dergelijk vaartuig gepaard gaan in rekening te brengen.

De heer Van den Bremt wijst erop dat in bepaalde facetten van de landbouwsector meer bepaald in de glastuinbouw, er vaak ook een investering van ongeveer 40 mio BEF vereist is. Ook hier is er dus van een zekere kapitaalsintensiviteit sprake. De heer Schiltz stelt dat de heer Noël Devis, voorzitter van de Boerenbond, beweerd heeft dat het overgrote gedeelte van de bedrijven in de landbouwsector uit familiebedrijven bestaat. Dat betekent dat er niet alleen het aspect van de kapitaalsintensiviteit is maar anderzijds ook het facet van de bedrijfsstructuur: in de visserijsector heerst overwegend de

vennootschapsvorm. De heer Relaes stelt dat de administratie vanuit de optiek van het decreet ergens gebonden is aan de 51% norm, maar hij meent dat er een mogelijkheid voor handen moet zijn - om wanneer daar voldoende ernstige redenen zijn - deze 51% in bepaalde gevallen naar 50% aan te passen.

2/ Verhouding tussen eigen middelen / waarborg

Hoeveel waarborg kan bekomen worden in functie van eigen inbreng? De heer Van Quathem wijst erop dat gezien de kapitaalsintensiviteit van de sector minimum een 1/5- verhouding aangewezen is.

De heer Van den Bremt stelt dat in de landbouwsector via het LIF (Landbouw InvesteringsFonds) een 1/3-verhouding gebruikelijk is. Hij geeft toe dat dergelijke verhouding voor de visserijsector te laag is. In dat verband kan een 1/5-verhouding aangewezen zijn. De heer Schiltz meent een argument pro een 5/1-verhouding te kunnen inbrengen. Momenteel is het zo dat de banken zeer wantrouwig zijn ten opzichte van investeringen in de sector. Hij meent dat het FIVA gestoeld op een 5/1-verhouding de nodige kentering kan teweeg brengen. De heer Relaes kan zich in deze stelling terugvinden met dien verstande dat een individueel onderzoek van de Administratie Land- en Tuinbouw in elk dossier een eventuele toepassing van een 1/5-verhouding verrechtvaardigt. In elk geval mag de mogelijkheid van een 1/5-verhouding geen "carte blanche" voor een kredietaanvrager opleveren. De heer Van den Bremt gaat eveneens akkoord met de 1/5-verhouding, maar meent dat er in elk individueel geval sowieso een individuele beslissing van de minister noodzakelijk is. Dat betekent dat men niet pertinent verplicht is om van overheidswege dergelijke waarborg te verstrekken. In bepaalde gevallen kunnen objectieve redenen om niet dergelijke grote marges toe te kennen aanwezig zijn.

3/ De maximumleeftijd om in aanmerking te komen als investeerder bij eerste installatie.

Vanuit de sector wordt gewezen op het feit dat het hanteren van 40 jaar als criterium om als beginnende reder in aanmerking te komen, eerder laag geschat is. Zeker wanneer men rekening houdt met het feit dat heel wat mensen al een aantal jaren staan te trappelen om te investeren en de goedkeuring van het nieuwe financieringsinstrument reeds geruime tijd afwachten.

De sector stelde voor om wat betreft eerste installatie de maximumleeftijd voor investeringen op 40 jaar te brengen met dien verstande dat er de eerstkomende 5 jaar een soort overgangsfase zou moeten worden ingebouwd waarin eerst wordt uitgegaan van een maximumleeftijd van 45 jaar om die stelselmatig af te bouwen gedurende 5 jaar tot 40 jaar.

De heer Van den Bremt merkt op dat dit voorstel problemen kan opleveren daar een andere regeling voorzien is in het uitvoeringsbesluit. Meer in het bijzonder worden aan reders die de maximumleeftijd van 40 jaar overschreden hebben geen 5% rentetoelage maar slechts 3% rentetoelage toegekend.

Minister Van Rompuy verwijst naar de situatie in heel wat nieuwe bedrijvencentra waar het opvallend is dat de meerderheid van de nieuwe startende zaakvoerders tussen 40 en 50 jaar oud is. Dit is logisch daar heel wat mensen eerst de nodige ervaring wensen op te doen vooraleer ze de stap naar het zelfstandig ondernemerschap wensen te wagen. Ook op die leeftijd is vaak een degelijke financiële background bij investeerders aanwezig. In consensus met de sector stelt de heer Joris Relaes derhalve voor om geen overgangsfase in te bouwen en meteen de maximumleeftijd om in aanmerking te komen voor een gesubsidieerde eerste installatie te brengen op 45 jaar.

4/ Subsidiëring van bestaande rederijen

De heer Vanquathem merkt op dat men er zich voor moet hoeden om heel wat kapitaal uit de visserij weg te jagen. Hij meent dat er in het uitvoeringsbesluit voldoende maatregelen zijn om de Vlaamse verankering te verzekeren. Middels de clausule inzake registratie is de Vlaamse verankering fiscaal verzekerd. Trouwens de zaakvoerders en bestuurders moeten hun woonplaats in België hebben. De aandelen moeten op naam zijn. In de praktijk stelt men nu vast dat heel wat grote, bestaande vennootschappen de structuur van naamloze vennootschap hebben. Met vooral deze vennootschapsvorm aan te pakken, huldigt men niet altijd de juiste strategie. Heel wat Nederlanders zitten immers ingeburgerd in het kleine vlootsegment waarbij de rederij niet noodzakelijk de structuur van naamloze vennootschap hanteert.

Deze problemen met de vennootschapsvorm kunnen echter omzeild worden. Veel meer problemen kunnen echter de vereisten opleveren die betrekking hebben op het behalen van minimum 50% van zijn inkomen uit de visserij en het besteden van ten minste 50% van zijn tijd aan de visserij. Heel wat bestaande rederijen zijn in handen van mensen die het gros van hun inkomen halen buiten de aanvoersector. Een aantal onder hen staan zelf ingeschreven als werknemer van een visverwerkend bedrijf. Het handelt hier niet om een enkeling; integendeel de heer Vanquathem kan een twintigtal gevallen opsommen. Problematisch is dat het dan nog veelal gaat om grote en belangrijke rederijen. Het is bovendien niet moeilijk om na te gaan wie er uit de boot zou vallen. Heel wat reders zijn ook actief in de sector van de toelevering en een eenvoudige blik op de balansstructuur van beide bedrijven (toeleveringsbedrijf en rederij) leert al snel dat de betrokkene meer inkomen uit zijn toeleveringsbedrijf dan uit zijn rederij haalt. De heer Van Den Bremt wijst erop dat sowieso ook de bestaande rederijen die op steun wensen aanspraak te maken er voor moeten zorgen dat 20% van de aandelen in handen is van de werkende vennoot-bedrijfsleider. Concreet zal de schipper in vele gevallen dus 20% van de aandelen in handen moeten krijgen. Bovendien moet de zaakvoerder of de afgevaardigde bestuurder gekozen worden onder de fysische personen. Dit is belangrijk als gedachtengoed naar het verstrekken van een waarborg toe. Wat de NV betreft: er zal voor moeten gezorgd worden dat degene die de NV vertegenwoordigt een aantal aandelen op naam kan voorleggen. Het is van groot belang dat een fysische persoon een ernstige participatie heeft in de juridische structuur. De heer Schiltz wijst erop dat bijvoorbeeld de rederij De Kaper in dat geval niet kan genieten van het FIVA. In dat geval wordt immers het kapitaal van de naamloze vennootschap aangebracht door twee rederijen en niet door fysische personen. De heer Van Den Bremt wijst erop dat ook in dat geval er voor zal moeten gezorgd worden dat er naast de twee vennootschappen ook werkende vennoten zijn die persoonlijk over aandelen op naam beschikken. Het zijn de fysische personen die zullen opgeroepen worden wanneer er steun wordt aangevraagd. Hij herhaalt nogmaals dat 20% van de aandelen in handen van werkende vennoten moet zijn.

Bovendien zal er uit de provisionele verlies- en winstrekening moeten aangetoond worden dat er een soort berekening wordt gemaakt waaruit blijkt dat die activiteit een bepaald inkomen haalt. Bij die activiteit is de winst niet noodzakelijk een doel. Wat belangrijk is, is het behalen van een arbeidsinkomen! De heer Van den Bremt wijst erop dat enkel een theoretische berekening noodzakelijk is voor zover deze berekening de voorgaande stelling aantoont. De heer Vanquathem kan niet met deze redenering akkoord gaan. Het kan immers voor bepaalde rederijen fiscaal interessant zijn een ander standpunt in te nemen. Wie redeneert dat hij voldoende andere inkomsten heeft, kan opteren de vennootschap die de rederij vertegenwoordigt geen winst te laten behalen (en derhalve geen belasting te laten betalen). Ook de heer Versluys wijst erop dat via de redenering van de heer Van den Bremt heel wat bestaande rederijen uitgesloten worden. De heer Van den Bremt wijst naar de hoofdfilosofie in dit kader die helemaal anders moet worden geïnterpreteerd. Hij herhaalt nogmaals dat het streefdoel ten eerste gericht is op persoonsgebonden bedrijven en ten tweede op de garantie van instapmogelijkheden voor jonge schippers en motoristen. De visie dat de schipper 20% van de aandelen moet bekomen is een toekomstgerichte visie. Men kan het uiteindelijk ook uit een ander perspectief bekijken: de schipper moet slechts 20% van de aandelen bekomen. De heer Schiltz wijst erop dat dit geen kwestie van
bedragen is. Het zal immers de structuur van de bestaande vennootschap zijn die zal moeten aangepast worden. Dit hoeft niet noodzakelijk met een transfer van financiële middelen gepaard te gaan. In concreto zullen de aandelen van de NV aan zichzelf moeten verkocht worden. De heer Vanquathem wijst er echter op dat deze operatie geen volledige fiscale nulbewerking met zich zal meebrengen. Er zal immers een revisor en een derde bestuurder nodig zijn om de transactie te verwezenlijken. Hij wijst erop dat hij niet noodzakelijk problemen heeft met de 20%-aandelenvereiste maar integendeel wel met de 50%-inkomensvereiste. De heer Van den Bremt wijst erop dat de 50%-inkomens- en 50%-tijdsvereiste niet vereist wordt van de kapitaalverstrekker bij eerste installatie. Het is de werkende vennoot die bij eerste installatie niet alleen een voldoende inbreng in de aandelen moet hebben maar ook aan die 50%-inkomens- en 50%-tijdsvereiste moet voldoen. De heer Vanquathem stelt dat de 50%-inkomensvereiste zou moeten wegvallen voor wat betreft bestaande rederijen. Hij heeft geen problemen met de 50%-inkomensvereiste voor wat betreft eerste installatie. Maar hij ziet een enorm aantal problemen voor bestaande bedrijven. Het kan toch niet de bedoeling zijn om deze mensen uit de sector weg te jagen.

De heer Relaes wijst erop dat het nieuwe van het systeem schuilt in het toekennen van een waarborg. Deze innovatie vereist anderzijds meer garantie en een nieuwe filosofische aanpak. In het kader van de vroegere steunreglementering komen alle bestaande bedrijven in aanmerking, met de invoering

van het FIVA zal dit niet altijd het geval zijn. Minister Van Rompuy wijst erop dat de nieuwe FIVA-reglementering niet de bedoeling mag hebben om een aantal personen van steun uit te sluiten. De heer Vanquathem stelt dat het schrappen van de inkomensvereiste voor bestaande rederijen helemaal geen nadelen met zich meebrengt. Het is immers zo dat bestaande rederijen vaak geen waarborgen nodig hebben om een investering te kunnen realiseren. De heer Schiltz wijst erop dat het FIVA, zoals het momenteel op tafel ligt, zeer belemmerend zal werken voor het segment van de trapvisserij. Heel wat kustvissers verkopen hun vis immers aan een winkel dat als nevenbedrijf fungeert en van waaruit de vis verkocht wordt aan de consument. Als zodanig halen heel wat trapvissers het grootste gedeelte van hun inkomen niet uit de rederij maar uit de winkel. Het is wel zo dat dit probleem voor de trapvissers kan opgelost worden door de vennootschapsrechterlijke structuur te veranderen.

5/ Coöperaties

De huidige voorschriften schrijven voor dat minstens 50% van de stemgerechtigde aandelen in handen moet zijn van de reders. De heer Vanquathem stelt voor om die eis nog scherper te leggen in die zin dat minstens 60% van de aandelen in handen van de reder moet zijn. Voorts stelt hij voor om de laagtelimiet voor wat betreft de rentelast die ten laste van de reder of coöperatie blijft op 1% te brengen in plaats van op 3%.

6/ Referentie-inkomen

De heer Van den Bremt stelt voor dat het arbeidsinkomen per volle arbeidskracht 75% van het referentie-inkomen moet bedragen. Concreet komt dit neer op 75% van 1 160 000 BEF. Hij beseft dat dit bedrag ook in de landbouwsector voor een aantal problemen zorgt. De heer Vanquathem wijst erop dat de situatie soms grondig verschillend kan zijn in het grote en in het kleine vlootsegment. In het kleine vlootsegment, meer in het bijzonder in het segment van de kustvisserij, kan deze norm voor een aantal mensen te hoog liggen.

Het decreet zou op woensdag 30 april 1997 in het Parlement goedgekeurd worden.

De administratie aanvaardt de terugwerkende kracht van het financieringsinstrument tot op 1 januari 1997. Principieel kunnen investeringen die uitgevoerd zijn tot 2 jaar vóór het indienen van het dossier ook voor goedkeuring in aanmerking komen. De heer Vanquathem wijst erop dat hij een aantal dossiers heeft die niet voldoen aan de huidige voorwaarden van het FIVA maar wel aan de vroegere subsidiewetgeving. Hij stelt de vraag of deze mensen nog voor subsidie in aanmerking komen, eventueel op basis van de oude reglementering. De heer Van den Bremt wijst erop dat voor dergelijke gevallen de zuiverste oplossing de volgende regel is: alle dossiers die ingediend zijn in 1996 kunnen onder de regelgeving van 1996 vallen. De heer Relaes stelt dat de minister in elk geval de beslissing kan nemen om dossiers die nu pas aan de administratie worden voorgelegd, te behandelen op basis van de huidige reglementering. Het MOP zou binnenkort goedgekeurd worden.

7/ Ouderdom vaartuig

De sector wijst erop dat de streefregel om vaartuigen van maximum tien jaar oud als subsidieerbaar in aanmerking te laten komen, niet realistisch is. Wanneer men de gemiddelde leeftijd van de Belgische vloot in acht neemt (iets meer dan 19 jaar) dan stelt men vast dat het gros van de vloot niet in aanmerking zou komen voor subsidies. De administratie wijst erop dat er een uitzondering ingelast is waarbij een afwijking op de regel kan toegestaan worden voor zover aangetoond wordt dat het vaartuig nog minstens tien jaar zeewaardig zal zijn. De vergadering besluit om gezien de gemiddelde situatie in de Belgische vloot van de uitzondering de regel te maken zodanig dat niet steeds oeverloos teruggegrepen moet worden naar de uitzondering. Dat betekent dat om voor subsidie in aanmerking te komen het louter volstaat om aan te tonen, (eventueel via een attest van de bevoegde autoriteit) dat het betrokken vaartuig nog ten minste tien jaar op een normale manier kan worden uitgebaat.

De administratie belooft om een aangepaste versie van de omzendbrief met betrekking tot het financieringsinstrument aan de bevoegde diensten te sturen.
(uit "vergadering van 14 april 1997")

Na de diverse werkvergaderingen volgde nog de hoorzitting ter voorbereiding van de uitwerking van het FIVA op het Vlaams Parlement op 6 maart 1997. Daar kwamen ondermeer de volgende aspecten aan bod. Het onderscheid in de *bevoegdheidsregeling* tussen de federale en Vlaamse overheid werd uiteengezet. Bijzondere aandacht werd gehecht aan het aspect van de experimentele visserij waar zowel federale als Vlaamse overheid over een bepaalde bevoegdheid beschikken. Daarnaast werd aandacht besteed aan maatregelen die werden genomen om de vloot meer perspectieven te bieden.

- ◊ Omschakeling van de Eurokotters naar de garnaalvisserij;
- ◊ Het uitwerken van de automatische lijnvisserij;
- ◊ Het beoefenen van de plankenvisserij op boomkorvaartuigen op een veiligere manier;
- ◊ Het hanteren van verschillende systemen om de boomkor aan te passen (type Brixham. Opgemerkt wordt dat 90% van de vloot bestaat uit boomkorvaartuigen die vaak specifiek vissen op platvis. Een andere oriëntatie is noodzakelijk gezien de bestaande druk op de platvisbestanden. Zodoende is er ook een programma om een nieuw dergelijk vaartuig te ontwikkelen waarop eventueel andere vistechnieken kunnen gehanteerd worden.

Er werd opgemerkt dat de *veilkosten* in Denemarken beduidend hoger zijn dan deze die in Vlaanderen worden gevraagd. Samenwerking tussen de Vlaamse visveilingen is nuttig mits behoud van de onafhankelijkheid. De toegevoegde waarde reikt echter verder dan de loutere aanvoer van vis. In Oostende en Nieuwpoort bestaat er een stedelijke veilplicht. In Zeebrugge is dit een privé gebeuren.

Het Pesca-programma is voornamelijk uitgewerkt om de sectoren die uit de boot vallen door de verminderde visserij-inspanning nieuwe impulsen te bieden. Er kan onderzocht worden of Pesca-initiatieven in coherentie met het FIVA-initiatief mogelijk zijn.

De vloot bestaat uit ongeveer 44 kustvaartuigen, 71 boomkorvaartuigen, 14 plankenvaartuigen en 1 warrelnetter. De binnenlandse omzet zou meer dan 400 mio BEF bedragen. De buitenlandse omzet meer dan 80 mio BEF. In vele gevallen is de Europese FIOV-steun gekoppeld aan het FIVA. Dat betekent dat Europa enkel tussenkomt als Vlaanderen ook financiert.

De problematiek van de *mariene zones*: deze zijn moeilijk te realiseren tenzij het handelt om kleinschalige projecten.

Het FIVA voorziet ook een speciaal luik voor vennootschappen waarbij door onvoorziene omstandigheden moeilijkheden bestaan in de afbetaling van de aangegane kredieten. Deze vennootschappen moeten kunnen ondersteund worden.

Het aspect '*controle*': Er wordt opgemerkt dat bijvoorbeeld in Engeland enkel op zee gecontroleerd wordt en niet aan land.

De problematiek van de *plafonnering van de FIVA -steun*. Dit is een ernstig probleem omdat investeringen in België slechts tot op een bepaalde hoogte worden gefinancierd. Deze plafonds worden berekend op basis van het bruto tonnage van de vaartuigen waarop de investeringen worden uitgevoerd. In de praktijk leidt dit tot situaties waarbij investeringen die theoretisch voor 40% subsidieerbaar zijn slechts voor een veel kleiner percentage betoelaagbaar zijn. Vooral voor het grote vlootsegment doet deze beperking zich gevoelen. Dit kan worden aangetoond aan de hand van een voorbeeld:

A) Een groot vaartuig van 385 GT kan rekenen op een maximum steun van 32,8 mio BEF. Dit terwijl de kostprijs van een nieuwbouw voor een dergelijk vaartuig 130 à 140 mio BEF bedraagt. Hier zou het Europese plafond met zich mee brengen dat ongeveer 23 % van de investering betoelaagbaar is.

B) Een vaartuig van 130 GT zal maximaal 17,8 mio BEF steun kunnen genereren. De kostprijs van een dergelijk vaartuig bedraagt ongeveer 75 mio BEF. Dat betekent dat de steun hier beperkt is tot ongeveer 24% van de investering.

C) Een vaartuig van 70 GT zal een maximale steun van 12 mio BEF kunnen binnenrijven. De kostprijs van dergelijk vaartuig bedraagt ongeveer 35 mio BEF. Dat betekent dat het steunpercentage hier maximaal oploopt tot 34%. Hetgeen toch merkelijk hoger is dan in het geval A.

Algemeen kan worden gesteld dat de Europese plafonds voor België veel te laag uitvallen. Met betrekking tot het FIVA kan verder nog gesteld worden dat het zal toelaten dat Vlaamse reders in het buitenland investeren.

Op de hoorzitting volgde daarna het thema : "*De voorstelling van het Provinciaal Maritiem Instituut en de fusie van de Vlaamse Zeevisserijscholen aan de Belgische kust*".
Het leerlingenaantal voor het schooljaar 1996/1997 zou ongeveer 90 bedragen. Algemeen zijn er een tweetal studierichtingen te onderscheiden.
A) Techniek met de opleiding "dek" en de opleiding "motoren"
B) Beroepsopleiding (matroos)
Er is een nieuw brevettenbesluit uitgevaardigd waarbij men op zestienjarige leeftijd de school kan verlaten en na het verwerven van een ervaring van 24 maand vaart het brevet "stuurman beperkte visserij" kan behalen. Dit voor wat betreft de opleiding "dek". Voor de opleiding "matroos" en "motorist" zijn er eveneens bepaalde regelgevingen uitgevaardigd. De daling van het leerlingenaantal is een gevolg van de rationalisering van het Zeevisserij-onderwijs. De beroepsafdeling werd afgeschaft over de drie Zeevisserijscholen. De bemanningsproblematiek situeert zich voornamelijk rond de motoristen. Het Provinciaal Maritiem Instituut zou nu dubbel zo veel investeren in vergelijking met vroegere investeerders van het bestuur van het Zeevisserijonderwijs.

De Commissie Werkgelegenheid en Economische Zaken zou op 27 maart 1997 een aantal elementen van het FIVA doornemen. Met name een algemene bespreking, een artikelsgewijze bespreking en de afronding.

(uit "vergadering van 6 maart 1997")

Visserijsector wordt gehoord door Vlaams Parlement

Het Volk 5.3.97

EDENE — Donderdag 6 art worden een aantal afgerdigden van de Belgische visijsector in open vergadering oord door de parlementaire nmissie „Werkgelegenheid en onomie". Deze hoorzitting mt er op vraag van Vlaams ksvertegenwoordiger Jacky es. De Bredense SP-politicus nst dat de visserijsector betrokn wordt bij de oprichting van Financieringsinstrument voor Vlaamse visserij- en aquacultrsector (FIVA). Enkele dagen ug kondigde Vlaams minister n Landbouw Eric Van Rompuy oprichting van dit financiegsinstrument aan. Het decreet dergelijk initiatief moet mogek maken, dient evenwel nog edgekeurd te worden door het aams parlement en werd nog aar pas (20 februari, nvdr) beroken in de commissie „Werklegenheid en economie".

Tijdens deze bespreking wees cky Maes de minister op de odzaak om de voornaamste acren in de visserijsector te betrekn bij het totstandkomen van dit langrijk instrument dat de toemst van het Vlaams visserswen moet verzekeren. „Met het VA wil men onder meer jongen de kans geven een vaartuig n te kopen, wat de Vlaamse verankering van onze vloot moet waarborgen", aldus Maes. „Het moet ook de mogelijkheden scheppen tot ondersteuning van een te beperkt gebleven aquicultuur. Concreet zullen reders en viskwekers, en hun verenigingen en coöperaties, een beroep kunnen doen op het FIVA voor initiatieven inzake experimentele visserij en herorientatie van de sector, de vernieuwing van de vissersvloot door de bouw en modernisering van schepen, het verwerven van vaartuigen en bedrijfsuitrusting, projecten rond verkoopsbevordering en nieuwe afzetmogelijkheden. Het lijkt mij dus niet meer dan normaal dat mensen uit de visserijsector zelf rechtstreeks betrokken worden bij de oprichting van bovengenoemd financieringsinstrument. Bovendien zou, volgens de huidige ontwerptekst van het decreet, de sector geen enkele inspraak krijgen in de werking van dit fonds. Daarom heb ik erop aangedrongen eerst en vooral de betrokken sector te horen."

Voor deze hoorzitting worden afgevaardigden van De Rederscentrale, de CV Onderlinge Visafslag, de Vlaamse Vissersbond, het Vlaams Visserijcomité en het Provinciaal Maritiem Instituut uitgenodigd. —R.L.

spreking decreet serijsteun gesteld

NB 22.2.97

SSEL — De bespreking in Vlaams Parlement van het erp van decreet voor finansteun aan de visserijsector niet plaatsgevonden. Enkelementsleden van de Kust n eerst een hoorzitting met serijsector.

Vlaamse regering werkte de ije maanden aan een ontvan decreet om de financiëun aan de visserijsector te ineren en ook de waarborging en de steun voor aanvan tweedehandsvaartuigen mogelijk te maken. De bespreking daarvan in het Vlaams Parlement, die donderdag zou hebben plaatsgevonden, is niet kunnen doorgaan.

Enkele commissieleden uit de kuststreek eisen eerst een hoorzitting met de zeevisserijsector alvorens het decreet te bespreken. Ze hielden er geen rekening mee dat er de voorbije twee jaar al twee hoorzittingen plaatsvonden in Nieuwpoort en in Oostende. Daar werden de leefbaarheidsproblemen van de zeevisserij besproken.

Op basis daarvan stelde de Vlaamse regering voor een specifiek financieringsinstrument voor de visserij uit te werken. Dat ontwerp van decreet werd al besproken in de Vlaamse Visserijcommissie en positief geadviseerd. (WM)

Oostduinkerke

ZW 24.1.97

Belangrijk jaar voor visserijmuseum

Vorige zondag organiseerden de 'Vrienden van het Visserijmuseum' -een vereniging met meer dan driehonderd leden- hun jaarlijkse algemene vergadering.

Het nieuwe werkjaar wordt ingezet met een batig saldo van 244.674 fr. De gemeentelijke toelage voor 1997 bedraagt 100.000 fr.

Op het programma voor het komende jaar staan al diverse initiatieven ingeschreven, waarvan sommige met medewerking van het gemeentebestuur of de lokale paardenvissers. Zo is er op 27 maart een voordracht waar André Vancraeynest uit Nieuwpoort zal spreken over 'Vuurtorens'. Tijdens de maanden juli en augustus wordt uitgepakt met een fotowedstrijd. In mei heeft de traditionele groepsreis plaats. Dit jaar gaat de tocht wellicht naar Grevelingen.

Op 4 juli wordt de medewerking verleend aan het 'Festival van het Zeemanslied', terwijl rond dezelfde periode ook de expo 'De Paardenvissers' gepland is. Verder voorziet men de uitgave van de brochure 'De Paling'.

Nationaal belang

Volgens eerste schepen Jan Loones, tevens ondervoorzitter van de 'Vrienden van het Visserijmuseum' levert ook het gemeentebestuur dit jaar een bijzondere inspanning. Er is niet alleen de recente aankoop van de voormalige pastorie, in de Pastoor Schmitzlaan, maar ondertussen probeert het gemeentebestuur ook het voormalig parochiecentrum in de Vrijheidsstraat te verwerven. Bedoeling is in de toekomst het Nationaal Visserijmuseum aanzienlijk uit te breiden.

Voor de herinrichting van het Visserijmuseum is, binnen het schepencollege, al de principiële beslissing genomen om een ontwerpbureau aan te duiden, dat een en ander in goede banen moet leiden. Bedoeling is dat het Visserijmuseum zijn opdracht van 'nationale' betekenis in stand houdt.

Hierbij zal ondermeer de voormalige pastorie tot documentatiecentrum voor de visserij worden ingericht. De renovatiewerken zijn trouwens al volop aan de gang. Plannen bestaan om nadien de pastorie met het parochiehuis te verbinden en in de ruimte tussen beide gebouwen plaats te maken voor het tentoonstellen van de vinvis die enige jaren geleden in het schorrengebied van Nieuwpoort werd begraven. Het ligt immers in de bedoeling in de loop van dit jaar het skelet van deze vinvis op te graven. In de Westhoek bestaat de vaste wil dit skelet een definitieve plaats te geven in het Visserijmuseum.

Ode aan de Ijslandvaarders

De gedenksteen op het ereperk van het Visserijmuseum zal worden vervangen. De kredieten zijn daartoe ingeschreven in de gemeentebegroting 1997. Tevens zal een bijkomende gedenksteen wordt onthuld, ter nagedachtenis van de IJslandvaarders. In samenwerking met de gemeentelijke cultuurdienst, en op initiatief van schepen Vollon, is verder een programma opgezet tot restauratie van diverse schilderijen van het Visserijmuseum.

Werk wordt ook gemaakt van de verdere restauratie van het voormalige vissersvaartuig 'Moed en Vertrouwen', dat als 'monument' aan één van de invalswegen van de gemeente, vermoedelijk begin volgend jaar zal kunnen worden ingewijd. Ondertussen zijn ook de eerste stappen gezet om de 'Santa Martha' die nu op het binnenplein van het Visserijmuseum prijkt, als monument te laten erkennen door de overheid. (BN)

BREDENE

Trije 27.2.97

Visserijsector wordt gehoord door Vlaams Parlement

Een aantal afgevaardigden van de visserijsector worden op 6 maart a.s. in openbare vergadering gehoord door de commissie "Werkgelegenheid en Economie" van het Vlaams Parlement. Deze hoorzitting komt er op vraag van Vlaams Volksvertegenwoordiger Jacky Maes die wenst dat de visserijsector wordt betrokken bij de oprichting en concrete werking van het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector (FIVA).

Enkele dagen terug kondigde Vlaams Minister voor landbouw Eric VAN ROMPUY de oprichting aan van dergelijk financieringsinstrument. Het decreet dat dit mogelijk moet maken, dient evenwel nog goedgekeurd door het Vlaams Parlement en werd pas op 20 februari jl. besproken in de commissie "werkgelegenheid en economie". Tijdens deze bespreking werd Minister Van Rompuy door Bredens Volksvertegenwoordiger Jacky Maes gewezen op de noodzaak om de voornaamste actoren in de visserijsector te betrekken bij het tot stand komen van dit belangrijk instrument dat de toekomst van de Vlaamse visserijsector moet verzekeren.

De oprichting van het FIVA gaat uit van de vaststelling dat de Vlaamse visserijsector permanent wordt geconfronteerd met ernstige structurele problemen waarvoor momenteel geen adequaat overheidsinstrument bestaat om hieraan te verhelpen. De afbouw van de vissersvloot in het kader van het oriëntatieprogramma van de Europese Unie, de opeenvolgende verminderingen van de visquota, de druk op de visprijzen door goedkope import,... hebben het visserijberoep minder aantrekkelijk gemaakt.

Hierdoor neemt de belangstelling voor een visserijopleiding gestaag af en verlaten heel wat vissers de sector. Het opkopen van Belgische schepen door Nederlandse reders die hiermee op Belgisch quotum vissen, heeft tot gevolg dat ook alle toelevering en dienstverlening naar het buitenland verhuist. Dit hypothekeert de toekomst van heel wat bedrijven die actief zijn rond en in de vismijnen.

"Met het FIVA wil men jongeren de mogelijkheid geven om een vaartuig aan te kopen, wat de Vlaamse verankering van onze vloot moet waarborgen", zo verduidelijkt Jacky Maes. "Dit financieringsinstrument moet tevens de mogelijkheid scheppen tot ondersteuning van een te beperkt gebleven aquicultuursector.

Concreet zullen reders en viskwekers, én hun verenigingen en coöperaties, beroep kunnen doen op het FIVA voor o.m. initiatieven inzake experimentele visserij en heroriëntatie van de visserijsector, de vernieuwing van de vissersvloot door de bouw en modernisering van visserijvaartuigen, het verwerven van vaartuigen en bedrijfsuitrusting, initatieven inzake verkoopsbevordering en nieuwe afzetmogelijkheden,...

"Het lijkt mij niet meer dan normaal dat de visserijsector wordt betrokken bij de oprichting van het FIVA. Dit is evenwel niet het geval", zo duidt Jacky Maes. "Bovendien krijgt, volgens de huidige ontwerptekst van het decreet, de sector geen enkele inspraak in de werking van dit fonds. Daarom heb ik geëist dat, vooraleer deze tekst wordt goedgekeurd door de commissie "werkgelegenheid en economie" de betrokken sector zou worden gehoord".

De Rederscentrale, de CV Onderlinge Visafslag, de Vlaamse Vissersbond, het Vlaams Visserijcomité en het Provinciaal Maritiem Instituut mogen eerstdaags een uitnodiging verwachten om aanwezig te zijn op de commissievergadering van 6 maart a.s. " Het is, voor zover ik weet, de eerste maal dat de visserijsector rechtstreeks wordt gehoord door het parlement", zo stelt Maes.

Visserijsector wordt voor het eerst gehoord door Vlaams Parlement

HLN 25.2-97

OOSTENDE

Rederscentrale, Onderlinge Visafslag, Vlaamse Vissersbond, Vlaams Visserijcomité en het Provinciaal Maritiem Instituut worden uitgenodigd om op 6 maart de commissie «Werkgelegenheid en Economie» van het Vlaams Parlement bij te wonen. Deze hoorzitting komt er op vraag van Vlaams Volksvertegenwoordiger Jacky Maes. Hij wil dat de visserijsector wordt betrokken bij de oprichting en concrete werking van het Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij en de aquicultuur (FIVA).

Met het FIVA wil men jongeren de mogelijkheid geven een vaartuig aan te kopen en anderzijds de aquicultuur ondersteunen. Concreet zullen reders en viskwekers, en hun verenigingen en coöperaties, beroep kunnen doen op het FIVA voor onder meer initiatieven inzake experimentele visserij, vernieuwing van de vissersvloot, verkoopsbevordering en nieuwe afzetmogelijkheden.

«Aanvankelijk was niet voorzien de sector inspraak te geven bij de bespreking van het decreet dat het financieringsinstrument moet mogelijk maken», zegt volksvertegenwoordiger Maes. «Men is op mijn verzoek ingegaan om de betrokken organisaties uit te nodigen op de commissievergadering van 6 maart. Voor zover ik weet, is het de eerste maal dat de visserijsector rechtstreeks wordt gehoord door het parlement». — MHO

3.3. Uitwerken voorstellen nieuw vlootbeleid

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft ook actief meegewerkt aan het uitwerken van een nieuw vlootbeleid: daarin kregen ondermeer de volgende aspecten de aandacht:

a. Het doorbreken van de 1200 pk grens voor de Belgische vissersvloot.
b. Het introduceren van individuele quota.
c. Het introduceren van een groepsbeheersysteem (cfr het model van het Nederlandse Biesheuvelstelsel).
d. Het invoeren van tweedehandsvaartuigen voor alle vlootsegmenten; in dat verband werd actief meegewerkt aan heel wat werkgroepen.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft een beleidsnota opgemaakt waarin de diverse mogelijkheden van het Vlaamse en federale vlootbeleid worden afgewogen.

Invoer van tweedehandsvaartuigen

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft met betrekking tot dit aspect van het vlootbeleid een werkvergadering belegd. Deze vergadering heeft tot doel coördinatie van het Vlaams en federaal vlootbeleid te garanderen. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal een beleidsnota opmaken waarin de diverse mogelijkheden worden afgewogen. Van de diverse beleidsopties worden steevast de voor- en nadelen opgesomd. Vrij globaal zijn de volgende kwesties aan bod gekomen: hoe kan de vloot op een efficiënte manier worden gemoderniseerd zonder de toekomst van de Vlaamse visserij in gevaar te brengen? Het invoeren van een tweedehands vaartuig is momenteel toegelaten voor die vaartuigen die op de lijst van de garnaalvissers staan. Probleem daaromtrent is dat er van deze mogelijkheid tot op heden slechts zeer weinig gebruik wordt gemaakt wat met zich meebrengt dat er van een continue vernieuwing van de vissersvloot helemaal geen sprake is. Er bestaan ideeën om deze beleidsoptie uit te breiden naar andere segmenten. Ondermeer voor wat betreft de kreeftenputters is de vraag naar invoer van tweedehands vaartuigen uit het buitenland zeer actueel. Maar ook voor andere vlootsegmenten zoals de doorsnee Eurokotter en zelfs de grotere vaartuigen klinkt soms de vraag naar invoer van tweedehands vaartuigen. De Dienst Zeevisserij wijst echter op een aantal gevaren. Het toestaan van een dergelijke invoer laat de Nederlanders in elk geval toe om zich gemakkelijker in te kopen in onze Vlaamse vloot. Waarom? Wel aan de hand van dergelijke invoer kunnen ze Belgische quota benutten door een bestaande licentie over te nemen waarvoor ze geen nieuw vaartuig moeten bouwen. Terzelfdertijd kunnen ze door het overnemen van een licentie een ander vaartuig invoeren dat een merkelijk groter brutotonnage heeft dan het vaartuig waarvan ze de licentie hebben overgenomen. Dit heeft voor gevolg dat de vangstcapaciteit van de Belgische vloot nogmaals vergroot, hetgeen de beschikbare ruimte voor de overige bestaande reders nogmaals verkleint. De Vlaamse Gemeenschap oppert het bezwaar dat men het principe van de vrije markt moet laten werken. Advocaat Van Quathem wijst erop dat de hele beleidspolitiek van de federale regering de laatste tijd kaderde in het licht van het buitenhouden van Nederlanders. Tegelijkertijd zou men hier door eveneens de eigen reders in hun mogelijkheden hebben beperkt. (uit "vergadering 24 juni 1997")

Heel specifiek wordt er ook nagegaan of er toekomstmogelijkheden zijn voor die vlootsegmenten van de Belgische vloot die fel verouderd zijn en waarvan het aantal kleiner wordt. In het bijzonder voor het segment van de plankenvissers en kreeftenputters wordt er nagegaan of er geen alternatieve mogelijkheden zijn.

Er wordt met de producentenorganisatie Rederscentrale onderhandeld over eventuele mogelijkheden inzake vlootbeleid. Een voorbeeld daarvan betreft de tussenkomst voor Jean-Pierre Goossens van de O.206 die vraagt in hoeverre Europese steun bekomen kan worden voor de aankoop van een tweedehands vaartuig waar vroeger noch Vlaamse noch Europese steun op is toegekend.

Terzake wordt duidelijk gemaakt dat de Europese Commissie in geen geval tussenkomt bij de aankoop van een tweedehands vaartuig, ook niet wanneer daarop in het verleden geen steun is toegekend. (uit "vergadering van 24 juni 1997").

De heer Flitser heeft interesse in het invoeren van een tweedehands vaartuig uit het buitenland. Momenteel is de wetgeving terzake vrij beperkt daar enkel ter vervanging van garnaalvaartuigen die op lijst 2 voorkomen een invoer van tweedehands vaartuigen mogelijk is. Er wordt meegedeeld dat een werkgroep bestaande uit de Dienst Zeevisserij, de Administratie Land- en Tuinbouw en de Rederscentrale volop bezig is de bestaande regeling uit te breiden tot de andere vlootsegmenten. Voorts is het belangrijk dat wanneer men nog geen vaartuig bezit men sowieso eerst een licentie of vergunning moet zien te bekomen van de Dienst Zeevisserij. Pas dan kan men denken aan het vervangen van betrokken vaartuig door een tweedehands buitenlands vaartuig. De heer Flitser stelt dat België voor wat betreft de vlootcapaciteit zich op een bepaald ogenblik onder de vooropgestelde normen van het meerjarige oriëntatieprogramma bevond. Het zou handelen om ongeveer 8 000 PK's. Hij meent dat in die situatie de Dienst Zeevisserij verplicht is om aan diegene die een vergunning aanvraagt een vergunning toe te kennen. Hij heeft in dit verband een vraag gesteld aan de heer Maertens van de Dienst Zeevisserij die hem tot op heden het antwoord schuldig is gebleven. Aan het Informatiecentrum wordt gevraagd om die vraag opnieuw te stellen.

Verder worden de investerings- en subsidiemogelijkheden van het nieuwe financieringsinstrument besproken. Opnieuw komt het aan bod dat de bestaande regeling in vele gevallen geen oplossing biedt voor instapmogelijkheden van jongeren. Gezien de hoge kostprijs van een vaartuig en de daaraan gekoppelde licentie is het voor jongeren vaak een onbegonnen taak om te starten als jong reder. Banken blijken in heel wat dossiers een eigen inbreng van ongeveer 15% te vragen. Voornamelijk door het feit dat een vergunning als te ware kan gekapitaliseerd worden waarbij zeer hoge bedragen (bijvoorbeeld 40 000 BEF per PK) gevraagd worden, zou het aanschaffen van een vaartuig een vrij dure aangelegenheid zijn. Dit systeem is vooral voordelig voor de bestaande rederijen. Dit systeem zou echter ondermeer ook voor gevolg kunnen hebben dat er geen Vlaamse overnames van bestaande rederijen komen waardoor deze op termijn in buitenlandse (lees Nederlandse) handen terecht komen.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal de vraag stellen aan Dienst Zeevisserij hoe de stand van zaken is inzake de opvolging van het MOP en of er een overschot aan PK's bestaat. Tevens kan de vraag worden gesteld of de Dienst Zeevisserij bij het bestaan van het eventueel overschot al dan niet verplicht is om aan een aanvrager een vergunning toe te kennen. De heer Flitser kan van deze informatie op de hoogte worden gebracht.

Voorstellen inzake vlootbeleid

Tijdens een werkvergadering van 16 oktober 1997 werden een aantal voorstellen gesuggereerd :

- Er werd voorgesteld om bij het uitvaardigen van een licentie aan een reder, deze uitvaardiging te koppelen aan het domiciliëren van de werkende vennoten in Vlaanderen.
- Een tweede optie die werd voorgesteld bestaat er in de kleine kustvaartuigen buiten de sector van de beroepsvisserij te laten om deze als een soort folkloristische activiteit te beschouwen waardoor ze niet in rekening voor het MOP worden gebracht. Tegelijkertijd wordt ruimte vrijgemaakt voor het aanleggen van een reservevermogen voor jonge starters. De kleine kustvaartuigen zijn dan niet gehouden aan beperkende quotamaatregelen. In die zin zou het al een hele stap voorwaarts zijn om een hele reeks kustvissers en dagvissers aan het officiële - door België voor het MOP op te geven -motorvermogen te onttrekken. Deze vaartuigen zouden vrij kunnen vissen daar hun vangsten toch marginaal zijn in verhouding tot de aanvoer van de rest van de vloot. Hun aanvoer kan geplaatst worden onder de noemer "visserijaanvoer in functie van het plaatselijk toerisme". In pk's vertegenwoordigen ze echter een aanzienlijk deel van het volledig vlootvermogen. En in die zin kan men individuele quota uitvaardigen die voor de resterende Eurokotters als aanvaardbaar zullen beschouwd worden. Zo zullen deze vaartuigen ook niet verplicht worden te betalen voor quota waar andere vaartuigen toch geen gebruik van maken.
- Een derde beleidsoptie, die misschien nog niet voorgesteld is, maar interessant kan zijn, is : kan een licentie worden verstrekt aan vaartuigen die geen gequoteerde soorten vissen ?

Ook in andere gesprekken kwam dit thema aan bod. Onder de nieuwe FIVA-reglementering mag worden aangenomen dat een kredietinstelling voor de borgstelling de waarde van het vaartuig in aanmerking zal nemen naar rato van ongeveer 40% van het te ontlenen bedrag. Er wordt vastgesteld dat het huidige licentie-systeem de toestroming van nieuwkomers in de sector in de weg staat. Mogelijke beleidsopties ter zake zijn:

- Een strenger optreden ten aanzien van de sportvisserij.
- Voor een stuk van het kleine vlootsegment kan overschakeling naar een vorm van visserij-toerisme tegen vergoeding een oplossing zijn.
- Ten aanzien van het grote vlootsegment kan het nuttig zijn om aan te tonen dat andere vistechnieken minstens even rendabel zijn. In elk geval dient de problematiek van het licentie-beleid te worden aangekaart daar deze weinig ruimte voor instapmogelijkheden openlaat.
- Er kan een efficiënte promotie-campagne voor vis worden georganiseerd die met 5a-middelen subsidieerbaar is.
- Voor de kleinschalige visserij kunnen er initiatieven worden genomen ter ondersteuning van dagverse vis. Dit kan eventueel gebeuren in combinatie met de uitwerking van een soort "vistrap" aan andere plaatsen langs de Vlaamse kust dan Oostende.
- Het debat over kleinschalige visserij en alternatieve visserijtechnieken kan worden geopend in het informatieblad van het Vlaams Visserij Informatiecentrum.

In de vergadering wordt het voorstel geopperd voor het oprichten van een soort beroepsvereniging voor startende vissers en/of startende rederijen. Een integrale beroepsbegeleiding van ondermeer kleinschalige rederijen op het vlak van boekhouding, sociale begeleiding en technische begeleiding kan voor heel wat startende personen een nuttig initiatief zijn. Men zou ook een aantal vrijkomende licenties kunnen voorbehouden voor jongeren. Daarover kan een gesprek plaatsvinden met de Dienst Zeevisserij.

Bij het uit de vloot nemen van vaartuigen kan een vergoeding worden toegekend op basis van de afschrijving van de waarde van de licentie waarbij deze vaartuigen kunnen ingezet worden voor het zeevisserij-toerisme. (uit "vergadering van 16 oktober 1997")

Problematiek polyvalent kustvissersvaartuig.

Beleidsmatig is een dergelijk vaartuig moeilijk te introduceren in de Vlaamse visserijsector, daar ze ten eerste moeilijk verenigbaar is met de belangen van de garnaalvisserij binnen de 12 mijl en buiten de 12 mijl vereist het inzetten van een dergelijk vaartuig een hoger motorvermogen, hetgeen eveneens problematisch is, gezien deze vaartuigen meetellen voor het meerjarig oriëntatieprogramma

Ook andere beleidsopties kwamen in werkvergaderingen aan bod. Zo bijvoorbeeld :

Groepvorming - privatisering van quota

Bij dit aspect ontstaat het vraagstuk van hoe die quota te gaan toewijzen. Er bestaan binnen onze vloot immers twee opvattingen die resoluut tegen elkaar indruisen. Toewijzing op basis van PK houdt in dat een aantal vaartuigen quota krijgen waar ze eigenlijk praktisch nooit op gevist hebben en die ze economisch kunnen benutten op de rug van andere vlootsegmenten die het nu reeds moeilijk hebben. Momenteel wordt voor wat betreft de toewijzing van de tongquota in de Noordzee gewerkt per PK wat betekent dat ook kustvissers bijvoorbeeld een vast recht bekomen. Van dat vast recht wordt vaak slechts zeer weinig gebruik gemaakt maar bij individualisering van quota en toewijzing op basis van PK's zouden deze vissers die quota kunnen ten gelde maken. Het huidige systeem bestaat er immers in dat wanneer die kustvissers hun quota op een bepaald moment in het jaar niet opgevist hebben deze opnieuw herverdeeld worden onder het segment van de Eurokotters (vaartuigen met een motorvermogen van minder of gelijk aan 300 PK). Zodoende kunnen die reders die effectief op tong vissen toch nog die quota benutten. Bij individualisering van quota moeten de Eurokotters echter die quota van de kustvissers gaan kopen hetgeen de economische rentabiliteit van hun bedrijf nog meer in het gedrang brengt. Een ander probleem is de bestaande verdeelsleutel voor wat betreft de toewijzing van het tongquotum in de Noordzee: 36% voor de Eurokotters en 64% voor het grote vlootsegment. Bij individualisering van quota wordt de ruimte voor heel wat Eurokotters zoals reeds gezegd beperkter. Met toewijzing op basis van historische rechten zal ook niet iedereen gelukkig zijn daar dit de nieuwere eenheden met een grotere vangstcapaciteit bevoordeligt.

Maar ook bij een andere beleidsoptie zoals het doorbreken van de 1200 PK-grens waarbij de vloot zich als het ware zelf saneert en waarbij grote rederijen licenties van kleine vaartuigen kunnen opkopen moet er over gewaakt worden dat de bestaande verdeelsleutel (36%-64%) niet in het gedrang komt. Een ander probleem is de vernieuwing en de toekomstmogelijkheden van de

vlootsegmenten van de plankenvaartuigen, de middenslagvaartuigen en de kreeftenputters. Bij die segmenten is het kapitaal vaak niet aanwezig om aan nieuwbouw te gaan denken. In heel wat gevallen kan vernieuwbouw misschien een oplossing betekenen. Een hamvraag die in elk geval dient opgelost te worden: hoe kan de hele vloot op een degelijke manier worden gemoderniseerd? Dergelijke kwestie kan eventueel via het Vlaams Visserijcomité opgelost worden. (uit "vergadering van 24 juni 1997")

Individuele quota : dit zou leiden tot een systeem waarbij de quotumprijzen principieel volledig vrij zijn. Daarom zou er een prijsbepalend mechanisme moeten bestaan, bijv. via een quotumbank. Momenteel kampt de sector met het probleem dat heel wat Belgische quota worden opgekocht door Nederlands kapitaal. De Nederlandse kapitaalvorming is erg groot in vergelijking tot het Belgische kapitaal. Bovendien zitten de Nederlanders krap in quota ! Daarom is het nodig om het Belgische quotum te beschermen via een soort groepvorming. In Nederland is gedurende een bepaalde periode met groepsquota gewerkt. Via de Biesheuvelgroepen is de sector zodoende controlebeheerder geworden van de quota. De reders ruilen, verkopen en verhuren onderling vis. Hoe krapper de nationale quota, hoe groter de nadelen van het nationale verdeelsysteem blijken te zijn. (uit "vergadering van 13 januari 1998")

Concurrentievervalsend effect van sportvisserij

Volgens de vergadering zou het sportvisserij-gebeuren in Vlaanderen ongeveer een 250-tal vaartuigen betreffen. Dit is een aanzienlijk aantal. Deze tak omvat heel wat werklozen die onder de vorm van sportvisserij een serieuze bijverdienste hebben. Het gaat om activiteiten die niet geregistreerd zijn. In feite handelt het om een industrietak die een ernstige toegevoegde waarde levert, die bovendien een serieuze impact heeft op de prijsvorming en die het vlootsegment van de kleine beroepskustvisserij concurreert. De aanwezigheid en het inschakelen van dergelijke kleinschalige vaartuigen in de beroepsvisserij schept heel wat werkgelegenheid. De vergadering acht het nuttig om jonge vissers te informeren over de mogelijkheden van alternatieve visserijtechnieken. De opleiding van vissers naar mogelijkheden met betrekking tot kleine vissersvaartuigen en alternatieve visserijtechnieken is een optie die kan genomen worden. Dit eventueel in combinatie met de research. De heer De Vestele stelt dat er een nieuw polyvalent kustvissersvaartuig bestaat waarbij uiteenlopende vistechnieken kunnen worden beoefend. De vraag wordt gesteld of er in het buitenland exact statistisch materiaal bestaat inzake de vlootcapaciteit. In elk geval is het nuttig om de sector te informeren over de rentabiliteit van deze kleinschalige vaartuigen.
(uit "vergadering van 16 oktober 1997")

Reserve-vaartuig

Een scheepswerf kan een vaartuig bouwen en het tijdelijk ter beschikking stellen van de exploitant. Hoelang kan men het vaartuig huren ? Als regel kan voorop gesteld worden dat het vaartuig maximum één jaar gehuurd kan worden waarbij de dienst Zeevisserij voor bepaalde gevallen verlenging kan toestaan. Een voorbeeld daarvan is de situatie waarbij de werf de bouw niet heeft afgewerkt binnen de voorziene termijn. In elk geval moet er op een gehuurd vaartuig een ander nummer worden geplaatst. Dit is vooral het geval wanneer een buitenlands vaartuig als vervangschip kan gebruikt worden. Het idee van een vervangvaartuig voor de diverse vlootsegmenten zou praktisch waarschijnlijk snel uitgevoerd worden. Dat is een goede zaak voor het vermijden van ontmoediging bij bestaande rederijen. Anderzijds kan dit misschien ongunstige gevolgen met zich meebrengen inzake de benutting van quota : de reders zullen immers vaststellen dat er sneller minder quota zullen overblijven. (uit "vergadering van 6 november 1997")

Stilligregeling

Er wordt afgevraagd of er door de sector geen gebruik kan worden gemaakt van een stilligregeling. Zo zou de sector zelf kunnen stellen dat een aantal vaartuigen gedurende bijv. 45 dagen zouden stilliggen.

3.4. <u>Het stimuleren van de wisselwerking tussen de diverse subsectoren in de zeevisserijsector</u>.

De visveilingen werden gesensibiliseerd voor het samenwerken en als dusdanig het indienen van projecten vanuit een samenwerkingskader.

Visveilingen gaan samenwerken

Het Volk 11/6/97

OOSTENDE/ZEEBRUGGE — Wat voor kort ondenkbaar was is nu een feit: onze drie Vlaamse visveilingen gaan nauwer samenwerken. Dat staat in het informatieblad van de Rederscentrale. De samenwerking zal zowel op technisch (kistenbeheer, veilsystemen enz.) als op commercieel vlak gebeuren. Om de samenwerking officieel te maken werd een nieuwe feitelijke vereniging opgericht die de naam van VVV, Vereniging Vlaamse Visveilingen, meekreeg.

Aan de basis van de overeenkomst ligt de steeds moeilijker wordende Europese concurrentiepositie, maar ook het feit dat de veilingen samen een project voor kwaliteitsgarantie willen opstarten. Samen met de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) werkt men momenteel aan een 'Vlaams Kwaliteitslabel'. Om te kunnen toetreden tot de permanente werkgroep voor de visserij binnen de VLAM, was het zich verenigen een must.

Intussen werd al een voorbereidende werkgroep opgericht, die de haalbaarheid van het project 'labeling' zal onderzoeken en een aantal voorstellen ter zake moet formuleren.

Over het verder doorvoeren van het project bestaat volgens de Rederscentrale al verrassend veel eensgezindheid.

De positieve resultaten van labeling in andere sectoren kunnen trouwens niet worden geloochend.

Denken we maar aan de labels en smakelijk klinkende namen die de Zeeuwse mosselen meekrijgen vooraleer ze op een (meestal Belgisch) bord belanden. De Rederscentrale juicht de oprichting van de VVV dan ook ten volle toe.

—*Ma.Ca.*

Visveilingen gaan samenwerken

HLN 9.6.'97

ZEEBRUGGE/OOSTENDE/ NIEUWPOORT

De drie Vlaamse visveilingen in Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort gaan samenwerken op technisch en commercieel vlak. Dat zal gebeuren onder de hoede van de VVV, wat staat voor Vereniging Vlaamse Visveilingen. De steeds moeilijker wordende Europese concurrentiepositie en de wil om een kwaliteitslabel voor vis in te voeren, liggen aan de basis voor de samenwerking. Dit kwaliteitslabel wordt voorbereid in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM). Het was precies de samenwerking die een voorwaarde was om dit project op poten te zetten. Het is nu aan de werkgroep binnen de VLAM om voorstellen voor het label te formuleren. — VBJB

Bulletin Handelsblad 6/6/97

Visverkoop vanop volle zee

Het ziet er naar uit dat de Vlaamse (en ook Nederlandse) vissers eerlang hun vis rechtstreeks vanop zee zullen kunnen verkopen.

Het gaat hier om een initiatief van de visveiling van Urk (Nederland). Momenteel lopen onderhandelingen met de Vlaamse vismijnen om eventueel in het revolutionaire systeem te stappen. Heelwat schepen sturen nu al hun vangstgegevens naar de visveiling middels een gespecialiseerd computerprogramma en een satellietverbinding. Dit systeem wordt nu verder uitgebouwd zodat ook de potentiële koper in de visveiling de gegevens kan registreren en meteen ook toeslaan, waarna de vissers op zee reeds vernemen tegen welke prijs de vangst werd verkocht. Op 20 juni wordt het systeem voor het eerst effectief uitgetest.

Vis kopen die niet te zien is

HLN 27.6.'97

ZEEBRUGGE

Groothandelaars in vis kunnen voortaan in de visveiling van Zeebrugge ook vis kopen die er niet te zien is. Het gaat om vis die aangeboden wordt in de veiling van Milford Haven in Engeland. Deze vorm van simultaan veilen is een Europese primeur.

Het systeem is eenvoudig. De veilklokken in Zeebrugge en Milford worden op elkaar afgestemd. De viskoper in Zeebrugge kan op zijn computerscherm de veilklok van Milfod volgen en afdrukken als hij een koop wenst te sluiten. Uit de eerste proefdagen blijkt dat dit simultaan veilen een gunstige invloed heeft op de visprijs. Het systeem wordt de komende maanden uitgebreid naar andere visveilingen. Hiervoor hebben de veilingen The Pan European Fish Auctions (PEFA) opgericht. De veiling van La Rochelle zal wellicht de volgende zijn. — VBJB

3.4.1. Het nagaan van de mogelijkheid voor Belgische reders om haring en sprot tegen een vaste prijs aan te voeren.

In Denemarken bijvoorbeeld zou contractvisserij vrij belangrijk zijn. Het blijkt dat sommige Deense vissers contracten hebben gesloten met exporteurs. In Denemarken blijkt niet altijd een veilplicht te bestaan. Dit bleek uit een gesprek met de afgevaardigde van de Deense ambassade, de heer Reislev.

Er wordt onderzoek gevoerd naar de mogelijkheden van contractvisserij. Met name naar de afzetmogelijkheden van vissoorten die niet zo gegeerd zijn in eigen veilingen. Er wordt daarbij voornamelijk gedacht aan het product wijting, schelvis, haring en sprot. Daarbij is onder andere contact gelegd met de nv Seagull uit Brugge die onder bepaalde voorwaarden bereid zou zijn om haring en sprot van Belgische vissers af te nemen. Via diverse overlegvergaderingen werden de reders gesensibiliseerd om na te gaan of ze daartoe geïnteresseerd zijn.

De firma, NV Seagull, die zicht toelegt op het roken van haring en sprot, wil nagaan of er bij de Belgische producenten interesse bestaat voor het leveren van deze twee vissoorten tegen een vaste prijs. NV Seagull is bereid om daar een redelijke prijs voor te bieden mits het om kwalitatief hoogstaande vis handelt. Van sprot bijvoorbeeld wordt gedacht aan gekalibreerde sprot (sprot van gemiddelde grootte). Dit voorstel kan voor de reders erg interessant zijn daar België over een aanzienlijk haring- en sprotquotum beschikt. Haring wordt traditioneel weggeruild voor andere soorten maar niets belet dat bepaalde vissers terug aanknopen met de traditie van vroeger waarbij een aantal onder hen beroep doen op hun nog steeds bestaande know-how. De Rederscentrale juicht dit initiatief toe daar dit bij succes enkel de druk op andere gequoteerde soorten kan doen dalen. Dergelijke vorm van contractvisserij wordt in Nederland reeds jaren met succes uitgeoefend door het bedrijf Jackson.

Sprot is een vissoort die in de periode tussen september en november gevist wordt. Deze vissoort heeft geen vast watergebied. Het blijkt dat gedurende bepaalde periodes erg weinig sprot wordt aangevoerd. Sprot is voornamelijk een nachtvisserij.

Zeer belangrijk was de vergadering in de Rederscentrale waarbij de mensen die door de Rederscentrale werden aangeschreven en die geïnteresseerd bleken te zijn, konden luisteren naar een exposé van de heer Verwee, zaakvoerder van de NV Seagull. De heer Verwee introduceert het bedrijf N.V. SEAGULL. De klemtoon ligt op export naar Frankrijk (voornamelijk Boulogne), sporadisch naar Nederland en naar Amerika. Belang wordt gehecht aan de productienorm enerzijds en de kwaliteitsnorm anderzijds. Dit is belangrijk daar de distributiesector een belangrijke afnemer is en vaak hoge controles doorvoert. Per maand wordt er soms drie maal gecontroleerd. De heer Verwee legde bij deze gelegenheid uiteen wat de voorwaarden waren onder de welke hij bereid was haring en sprot van Belgische reders af te nemen. In de praktijk bleek het dat het voor de Belgische reders moeilijk zal zijn om het product naar de kwaliteitsnormen zoals door de heer Verwee vooropgesteld te leveren.

Wat haring betreft streeft NV Seagull naar het aankopen van haring waarvan er drie in een kilogram zijn. Wat sprot betreft wordt aan sprot gedacht met een vetgehalte van minstens 15%. Praktisch blijkt dat dergelijke haring voornamelijk in de Noordelijke gebieden van de Noordzee en voor wat de sprot betreft voornamelijk in de visgronden ver ten zuiden van de Belgische territoriale wateren moet worden gevist.

Daarnaast denkt de heer Verwee ook aan een aantal andere elementen die belangrijk zijn bij de levering van het product. Het product zou volgens hem diepgevroren en gestockeerd moeten zijn. De prijs die hij voor haring en sprot biedt lijkt voor de reders interessant maar het moet in grote mate worden afgewogen of de kosten die met de bijkomende transacties gepaard gaan wel opwegen tegen de prijs die de heer Verwee voor het product wil bieden. Dat betekent dat het Visserij Informatiecentrum in samenwerking met de heer Versluys zal proberen na te gaan in hoeverre deze optie voor de reders interessant kan zijn. De heer Versluys denkt daarbij o.a. aan een stockeerruimte van de firma Morebel die leeg zou staan.
De heer Beghein merkt op dat hij nog over een aantal namen van firma's beschikt die eventueel kunnen gecontacteerd worden om na te gaan of ze geïnteresseerd zijn voor het aankopen van haring en sprot van Belgische reders tegen een vaste prijs. (uit "vergadering van 10 juni 1997")

Het blijkt dat er een aanvullend onderzoek inzake kosten voor het aanvoeren van haring en sprot zoals nv Seagull ze aangevoerd wil zien, dient uitgewerkt te worden. De eerste vergaderingen terzake zijn afgerond, het blijkt dat er nog bijkomend studiewerk vereist is.

3.4.2. Problematiek van de kustvisserij

Op maandag 9 maart 1998 bleken een aantal kustvissers de haven van Oostende te blokkeren. Het Informatiecentrum werd verzocht terzake een oplossing uit te zoeken voor de toekomst. Dit kon door het organiseren van een dringende conferentie waarop de kustvisserij zal worden uitgenodigd samen met de representatieve instellingen en de bevoegde overheden (Dienst Zeevisserij, Zeevaartinspectie en Hoofdwaterschoutsambt). Deze optie werd besproken met de Rederscentrale.

Er wordt benadrukt dat het om een hoorzitting handelt en niet om een debat. Alle reders die eigenaar zijn van een vaartuig behorende tot het kleine vlootsegment (vaartuigen met een motorvermogen van max. 300 pk) zijn voor deze vergadering uitgenodigd. Tevens zijn de Dienst Zeevisserij, de Zeevaartinspectie, het Hoofdwaterschoutsambt, de havenkapitein van stad Oostende en de vakbonden uitgenodigd. Ook Bart Schiltz, voorzitter van de enige erkende representatieve producenten- en beroepsorganisatie, is aanwezig. De heer Maertens, directeur van de Dienst Zeevisserij, wordt de gelegenheid geboden de problematiek te schetsen. De problematiek situeert zich in de zone tussen 0 en 12 mijl. Wat betreft de 3 - 12 mijlszone is er weinig discussie daar deze problematiek geregeld wordt door een verordening van de Europese Gemeenschap. Een Benelux-akkoord bepaalt echter dat Nederlanders in de 0 tot 3 mijlszone onder dezelfde voorwaarden mogen vissen als Belgen. De heer Maertens geeft toe dat er in de praktijk een probleem bestaat daar de Belgische en Nederlandse vaartuigen die in die zone opereren met verschillende middelen werken. Er dient echter wel te worden benadrukt dat beide categorieën volledig legaal opereren. In elk geval zal minister Pinxten zijn Nederlandse collega in de marge van de ministerraad daarover spreken.

De heer Charles Beukels stelt de vraag waarom er een verschil bestaat in motorvermogen tussen een 300 pk-vaartuig in Belgische handen en een 300 pk-vaartuig in Nederlandse handen? De Zeevaartinspectie benadrukt dat het toezicht op het vermogen van de vissersvaartuigen in België en Nederland volledig identiek is. Hij stelt echter verder dat geen enkele motorfabrikant in staat is om een motor met een motorvermogen van exact 300 pk af te leveren. De heer Schiltz stelt dat de Vlaamse Vissersbond haar verontschuldigingen zou hebben aangeboden aan de Nederlandse visserij. Hij heeft dit vernomen van een Nederlandse journalist. Diezelfde Vissersbond zou gesteld hebben dat de actie niet tegen de Nederlandse visserij is gericht maar wel tegen de Belgische overheid. Voor de Nederlandse beroepsorganisatie Zevibel zou die zaak dan ook geregeld zijn. Hij stelt de vraag of de minister niet in zijn hemd wordt gezet wanneer men achter zijn rug beweert dat de actie niet tegen de Nederlanders maar wel tegen de Belgische overheid gericht is. Verder betreurt hij dat de blokkade een niet aangekondigde actie is waar individuele rederijen dreigen te moeten opdraaien voor schade aan diverse grote ondernemingen. De heer Manfred Van Elslande stelt dat de Nederlandse media-organisatie NOVA enkel aan de Vlaamse Vissersbond gevraagd zou hebben om een reportage te mogen maken op één van hun vaartuigen. Mevrouw Christa Vandromme benadrukt dat de huidige problematiek wel degelijk veroorzaakt is door de overheid. Het is wel degelijk tegen de laksheid van de Belgische overheid dat de Vlaamse Vissersbond heeft willen protesteren. Zij benadrukt dat de Nederlandse vissers het recht hebben om daar te vissen en dat bepaalde wantoestanden de fout is van de laksheid van de Belgische overheid. Zij stelt dat de invoer van een degelijk tweedehands vaartuig zeer moeilijk te realiseren is door de strenge reglementen van de Dienst Zeevisserij en de Zeevaartinspectie. In theorie is het één en ander wel mogelijk maar in de praktijk blijkt dit moeilijk te realiseren zijn. De heer Rudy Barbaix vraagt om tot de kern van de problematiek te komen en vraagt aandacht om de problematiek van de kustvisserij. De kustvisserij vecht voor het bespreekbaar maken van haar problemen. De heer Arnel Vanthuyne meldt dat het begrip "Eurokotters" de laatste jaren volledig uit de hand is gelopen door een steeds grotere expansie van het brutotonnage van deze vaartuigen. De heer De Lembre speelt in op de opmerkingen die mevrouw Vandromme maakte met betrekking tot het in de praktijk moeilijk realiseerbaar maken van een invoer van een tweedehandsvaartuig. Er zouden immers problemen zijn op het vlak van stabiliteit en vrijboord. De heer De Lembre stelt dat het vrijboord aspect practisch geen rol speelt in de kwestie van de invoer van tweedehandsvaartuigen. Minister Pinxten stelt nu het volgende voor: de tongvisserij in de 0 tot 3 mijlszone zou worden beperkt tot kleinere vissersvaartuigen met name vissersvaartuigen met een brutotonnenmaat van minder dan 70 GT. Voor de garnaal- en de

kabeljauwvisserij zou de situatie blijven zoals ze nu is. Dit wordt gevraagd door de Eurokotters. Zij vissen ook vaak garnaal in de Belgische en Nederlandse 0 tot 3 mijlszone (voornamelijk rond Scheveningen). Zij vrezen de wederkerigheid van de maatregel. Gezien de context van het Benelux-akkoord is overleg met Nederland vereist. De heer Hubert Deman stelt voor om alle vaartuigen die buiten de 3 mijl mogen vissen ook binnen de 3 mijl te laten vissen. Hij stelt voor om het verdrag opnieuw ter discussie te brengen. Mevrouw Vandromme aanvaardt het voorstel van minister Pinxten niet. Zij eist een exclusieve zone voor alle kustvaartuigen in de 0 - 3 mijlszone. De heer Maertens stelt voor om een verbod in te voeren om met meer dan één wekker op de kuststrook te vissen. Ook de heer Eerebout heeft een interessante suggestie aan de vergadering overgemaakt. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum kan een intermediaire rol spelen bij het benaderen van de schadeclaim indienende partijen. De heer Victor stelt dat hij bereid is om minister Vande Lanotte daarover te polsen. Deze problematiek kan eventueel met hem worden besproken. Het handelt immers in de praktijk vaak over ondernemingen die miljoenen subsidies hebben genoten van de overheid en die hier een claim indienen tegen een aantal zeer kleine ondernemingen wiens financiële toestand verre van rooskleurig is. Indien deze schadeclaims effectief zouden worden doorgevoerd en de rechtbank deze partijen gelijk geeft zou dit voor deze ondernemingen economisch rampzalige gevolgen hebben.

Verschillende voorstellen gesuggereerd tijdens overlegvergadering kustvisserij

Bij de toegang tot de 3-mijlszone :
- Beperking van de korrestok voor de garnaalvisserij tot 8 meter
- Beperken van het gewicht van de visboel tot 1.000 kilogram
- Beperking van het gebruik van wekkers tot 1 eenheid met een keten van 14 mm per vaartuig
- Beperking van de tongvisserij tot vissersvaartuigen met een brutonnemaat van 70 GT.

(uit "vergadering van 13 maart 1998")

3.4.3. Herziening cao vislossers

Er zou kunnen gedacht worden aan het organiseren van het overleg met betrekking tot de lonen van de vislossers. Er kunnen voorstellen worden ingediend om de bestaande cao's te herzien. Het Visserij Informatiecentrum heeft het verslag opgemaakt van de coördinatievergadering betreffende de herziening van de wetten en besluiten betreffende de aanmonstering en aanwerving van zeelieden en vissers.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum organiseert het overleg tussen de Zeebrugse Visveiling en de sociale partners voor het herzien van de wetgeving betreffende de verloning van de vissorteerders. De Zeebrugse Visveiling heeft naar voor gebracht dat de loonkost van een sorteerder in Zeebrugge ongeveer vier maal zo hoog is dan in Millford. Daarnaast wil de ZV een aantal vissorteerders deeltijds in plaats van voltijds in dienst nemen, met dien verstande dat ze dan bereid is om meer vissorteerders in dienst te nemen.

3.5. Opleiding

Wie vertrouwd is met de sector weet dat opleiding en het onderwijs gevoelige kwestie zijn. Het aantal inschrijvingen nam de laatste jaren gestaag af, waardoor het vinden van degelijke een bemanning voor de reder steeds moeilijker werd. De bijscholing van bestaande vissers is ook een delicate, financiële kwestie.

De voortdurende structuurverschuivingen in het onderwijs en het ontstaan van een nieuwe wetgeving inzake brevetten zorgden voor een vrij complexe situatie voor de gewone visser. Ook op internationaal niveau heeft men op dit vlak niet stil gezeten. Het varend personeel krijgt de nieuwe GMDSS-wetgeving voorgeschoteld terwijl het personeel in de visverwerkende sector te maken krijgt met de HACCP-reglementering.

3.5.1. Sociale promotie

Inzake het visserij-onderwijs bestaat de problematiek van de sociale promotie. De visserij heeft dringend behoefte aan het organiseren van een goed uitgewerkte opleiding voor bestaande bemanningsleden. Er is een problematiek van financiering. Via het 5b-programma kon dit aanvankelijk niet daar men om in aanmerking te komen voor 5b-steun de opleiding moet uitwerken

voor een doelgroep die ofwel in het 5b-gebied woonachtig is ofwel in het 5b-gebied werkzaam is. Later is deze interpretatie versoepeld.

Via de communautaire programma's kan voorlopig enkel een tijdelijke oplossing bekomen worden. In feite handelt het om een structureel probleem dat een permanente oplossing behoeft. Men kan dit probleem op de diverse kabinetten aankaarten.

Minister Van Rompuy is bevoegd voor landbouwvorming, deze landbouwvorming wordt uitgevoerd door erkende instellingen zoals daar zijn de Boerenbond, het VAC, de praktijkcentra te Roeselare en Geel, ... Men zou dit stelsel eventueel kunnen uitbreiden tot de visserijsector bijvoorbeeld via erkende gewestelijke centra. Onder deze noemer kan men eveneens studievergaderingen organiseren. (uit "vergadering van 17 november 1997")

Wat is het nodige budget? De heer Jan Staelens denkt aan 500 lesuren aan
1300 BEF/uur voor wat betreft de cursus schipper. Dit zou betekenen dat de kostprijs van het pakket ongeveer 650 000 BEF bedraagt. De GMDSS-opleiding zou 300 000 BEF bedragen. Hetgeen betekent dat beide opleidingen samen ongeveer 1 mio BEF kosten.

Er is een dossier ingediend voor de bekostiging van een opleiding 300 pk opleiding motorist ter kustvisserij. Voor deze cursus zouden ongeveer 460 lesuren nood-zakelijk zijn. De werkelijke kostprijs van een volledige opleiding kan bij het PMI meer in het bijzonder bij de heer Jan Staelens worden bekomen.

Er zijn ook nog kosten voor het afhuren van het centrum ten bedrage van 100 000 BEF per week. In de vergadering werd de vraag gesteld welke tak van het Vlaams Gewest eventueel financiële middelen zou kunnen inbrengen bij participatie in het Doelstelling 5b-programma. Ook de steunpercentages via het Doelstelling 4-programma kunnen worden nagegaan. Financieel is de samenwerking tussen de provincie West-Vlaanderen en de Vlaamse gemeenschap voor een uitvoering van een eventueel project mogelijk. (uit "vergadering van 15 mei 1997")

3.5.2. Renovatie opleidingsvaartuig

De vraag stelt zich of infrastructuur-investeringen eventueel via het Europees Sociaal Fonds zouden kunnen betoelaagd worden. Daarbij wordt ondermeer gedacht aan renovatie van het opleidingsschip. De renovatie zou bestaan uit een vergroting van het vaartuig :

- ◊ er zou een stuk kunnen tussen gestoken worden,
- ◊ er zou een grotere brug komen,
- ◊ er zou meer plaats aan dek gerealiseerd worden
- ◊ er zou eventueel een zwaardere motor aan boord kunnen geplaatst worden.

Deze renovatie is volgens het PMI noodzakelijk om het vaartuig te laten fungeren als een vaartuig naar het model van de andere vaartuigen in de vloot. Het is logisch dat de opleiding van jongeren dient te gebeuren conform de wijze waarop op andere vaartuigen gewerkt wordt.

Er wordt nagegaan hoe de huidige structuur van benutting van het vaartuig als opleidingsvaartuig in elkaar steekt. De reder Desmit zou een contract hebben met het Departement Onderwijs, dat opzegbaar is binnen een periode van 3 maanden.
De reder is momenteel eigenaar van het vaartuig, wat betekent dat hij na een bepaalde periode sowieso het recht heeft het vaartuig te verkopen. Om het vaartuig als opleidingsvaartuig te laten fungeren, ontvangt hij maandelijks een vergoeding van ongeveer 950.000 BEF. Dit rekening houdend met het feit dat alle kosten en het onderhoud van het vaartuig ten laste van de reder zijn. De reder heeft momenteel een licentie voor het uitbaten van de O.29.

Er wordt opgemerkt, dat de kostprijs van de renovatiewerken ongeveer 35 mio BEF zouden bedragen, en derhalve veel te duur zijn voor een privé-investering ten laste van de reder. Het ware derhalve interessant, de renovatie van het opleidingsvaartuig op een of andere manier als een project te kunnen indienen.
De mogelijkheden via het zwaartepunt A.4.3., visserij-opleidingen van het doelstelling 5b-programma zijn vrij klein, daar nazicht van de maatregel leert dat er voornamelijk gefinancierd wordt inzake opleiding naar nieuwe technieken toe. Of infrastructuur-investeringen subsidieerbaar zijn, kan in

vraag worden gesteld. In elk geval is de huidige situatie complex, daar ondermeer de reder over een licentie beschikt. Indien de overheid enorme investeringen zou doen op het vaartuig, dan kan de reder in principe daar privé baat uit halen. Zeker op basis van de huidige overeenkomst.
Het ware aangewezen, een nieuwe vergadering, specifiek met betrekking tot deze materie te beleggen, waarbij een vertegenwoordiger van de Administratie Land- en Tuinbouw van de Vlaamse Gemeenschap, van de dienst Zeevisserij, van het Provinciaal Maritiem Instituut, van de Zeevaartinspectie, het Pesca-secretariaat, het Vlaams Visserij Informatiecentrum en de reder in kwestie worden uitgenodigd. Een eerste bespreking is eventueel mogelijk op de volgende vergadering van het Vlaams Visserijcomité. (uit "vergadering van 2 februari 1998")

3.5.3. Kennismaking met sector door niet-leerlingen van het visserij-onderwijs

Er is gewerkt aan de recrutering van jongeren voor het zeevissersberoep. Daaromtrent werd een vergadering belegd op 04 juni 1997. De vraag wordt gesteld of men als veertienjarige aangemonsterd kan worden. Dit om de aantrekkelijkheid van het beroep aan jongeren te tonen en dit zonder als leerling ingeschreven te zijn. De Zeevaartinspectie staat daar niet negatief tegenover voor zover dit gebeurt aan boord buiten het statuut van de bemanning. In de praktijk bestaat daar geen echte regelgeving voor. Dat kan wel ingevoerd worden waarbij afgewogen moet worden of de accommodatie aan boord hiervoor voldoet. De vraag kan worden gesteld of het schip daar voldoende veilig voor is. Dat zijn elementen die belangrijk zullen zijn bij de afweging. Tenslotte is het de Waterschout die aanmonstert.

Er kan eventueel een vergadering daaromtrent worden georganiseerd waarop de heer Naeyaert, de heer Claes, de heer Desutter, de heer Schiltz, de heer Demaeght, de heer Dewinter en de heer Delembre worden uitgenodigd. Het Visserij Informatiecentrum heeft actief meegewerkt aan de vergadering waarin gezocht werd naar mogelijkheden om jongeren (niet-leden van het visserij-onderwijs) toe te laten kennis te maken met het visserij beroep door deel te nemen aan een visreis. Ondertussen zijn de concrete modaliteiten op papier geplaatst.

Een lid van de Provinciale Commissie stelt voor om mensen die interesse hebben voor deze materie tijdens de Paasvakantie op Seafront uit te nodigen voor een tocht op zee.

Aspirant-visser vanaf 14 jaar

Het Volk 27/8/97

Oostende/Zeebrugge

Het rekruteringstekort voor opvarenden voor onze vissersvloot baart onze reders ter zeevisserij al langer dan vandaag zorgen. De uitbating van sommige schepen blijkt zelfs in het gedrang te komen door een tekort aan bemanningen.

De voorbije maanden heeft de Rederscentrale diverse initiatieven ontwikkeld om het beroep van visser bij jongeren onder de aandacht te brengen. Zo kon de voorzitter van de Rederscentrale, Bart Schiltz, na veel aandringen van de overheid bekomen dat veertienjarige liefhebbers bij uitzondering mee kunnen aan boord van een vissersschip voor één lange zeereis. Bij de kustvisserij zijn verschillende trips van één nacht toegelaten. In principe mogen de jongeren aan boord niet werken en mogen ze evenmin worden betaald. Met deze uitzondering hoopt men in rederskringen de interesse voor het beroep weer aan te zwengelen.

—*Ma.Ca.*

Franse vissers blijven Belgische garnaal vangen

Oostende

Het Volk 26 27/7/1997

De Vlaamse Vissersbond is et beu dat Franse vissers blijen vissen op garnaal in de Belsche territoriale wateren. Om un ongenoegen te uiten, klaagen ze gisteren het misbruik aan j minister van Landbouw arel Pinxten. De brief van de laamse vissers is een wanoopskreet. Al sinds maart orig jaar dringt de Visserond er op aan om scherper gen de Fransen op te treden. De Franse vissers gaan volgens de Vlaamse Vissersbond bepaald driest te werk. Zo zouden ze voor de kust van Nieuwpoort en Oostende tot binnen de drie-mijlszone durven binnendringen. Ook Nederlandse schepen zouden op Belgische garnaal durven vissen. Het zit de Vissersbond hoog dat tegen de inbreuken niet wordt opgetreden. Zo zouden de wantoestanden al diverse keren bij de bevoegde controlediensten gemeld zijn, zonder dat er opgetreden is.

—*K.C.*

HET ABC VAN DE ZEE

QUOTA op vis

De zee geeft en neemt. Onze Noordzee geeft voornamelijk vis. Schol, tong en kabeljauw om er maar enkele te noemen. Door de jaren heen hebben de vissers dan ook onbeperkt vis gevangen. Er rees echter een probleem. De schepen werden groter en gesofisticeerder, de vloten bleven groeien, de vangsten werden groter. Ze werden zelfs zo groot dat de hoeveelheid vis in de Noordzee dramatisch begon te dalen.

Natuur- en milieubewegingen trokken aan de noordrem en aan de bel bij de overheid. Het resultaat daarvan was dat van overheidswege de vissers en de reders verplicht werden om minder vis te vangen en hun schepen minder uit te laten varen. Er kwam een quotum op vis. De Europese vissersvloot moest de vangst beperken. De Europese Visserijraad verplichtte de Belgische vloot dit jaar om vijftien percent minder tong te vangen en ook de scholvangsten te beperken met zes percent. In 1995 was de tongquota al gedaald met tien percent.

Milieu-organisaties als Greenpeace vinden de visquota gegrond. Zij stellen dat de hoeveelheden vis nu nog altijd onder het biologisch aanvaardbaar minimum liggen. Het heeft de relatie tussen de groene partijen en de vissers niet verbeterd. „We zullen doen wat we kunnen om te overleven maar het zullen enkel de sterksten zijn die zullen overleven", reageerde de Oostendse reder Norbert Hennaert verbitterd begin dit jaar.

Daar bovenop moeten de grootste schepen, langer dan 24 meter, tegen 1 januari 2000 uitgerust zijn met een controlesysteem. Via dit systeem kunnen de schepen permanent bewaakt worden via satelliet.

Heel wat vissers zien dit als een verdere beknotting op hun vrijheid. De overheid vaardigde deze maatregel uit, juist om de vissers een toekomst te geven.

—*J.F.C.*

Het Volk 18-7-97

3.5.4. Centrum voor Maritieme Opleidingen

Het Visserij Informatiecentrum heeft ook actief meegewerkt aan de onderhandelingen omtrent het nieuwe uit te werken Centrum voor Maritieme Opleidingen. Dit Centrum komt in de plaats van het vroegere Nautisch Centrum. Daarbij werd onder andere ook aandacht besteed aan het feit dat zelfstandige vissers ook gebruik kunnen maken van het Nautisch Centrum.

De ligging in Zeebrugge zou voor het Provinciaal Maritiem Instituut problematisch zijn. Het kostenplaatje van een eventuele verplaatsing van de apparatuur zou één miljoen BEF bedragen. Het integreren van dat materiaal in het Provinciaal Maritiem Instituut te Heist zou eveneens ongeveer één miljoen BEF bedragen. De modernisering van de apparatuur kost ongeveer zeven miljoen BEF. Het visuele aspect van de simulator is volgens de heer Staelens voorbijgestreefd. Hij overweegt de volgende opties:

1) Het ter plaatse aanpassen van apparatuur.
2) Terugtrekking van de vzw en verplaatsing van de apparatuur naar het Provinciaal Maritiem Instituut.
3) De vzw kan het contract verlengen voor één jaar en de zaak in beraad houden.

(uit "vergadering van 4 juni 1997")

Het PMI zou het Nautisch Centrum grondig willen vernieuwen, cfr. het model Vlissingen. De investeringen kunnen eventueel nog ruimer geschat worden. Wat is de voorziene gebruiksduur van het Nautisch Centrum?

Voor Knokke-Heist: 1 dag per week.
Voor Oostende: maximum een halve dag per week.
Voor IBIS: 1 dag per week.
Voor de VDAB: 1 dag per week.
De heer Dewinter stelt dat het Nautisch Centrum vanuit het PMI beter ingevuld kan worden.

Apparatuur van het Nautisch Centrum wordt kosteloos ter beschikking gesteld aan de Vlaamse Gemeenschap. De vzw Nautisch Centrum blijft verder bestaan. Wat is het voorstel van de Provincie West-Vlaanderen met betrekking tot de apparatuur van het Nautisch Centrum? De apparatuur blijft in Zeebrugge, maar een geïntegreerde samenwerking is noodzakelijk. Deze zou bijvoorbeeld ook kunnen gebruikt worden voor werknemers en recreanten (toervaarten op zee).

Er werd ook deelgenomen aan een werkvergadering inzake het Nautisch Centrum. In een vergadering waarin vertegenwoordigers van de VDAB, de Provincie West-Vlaanderen, het Provinciaal Maritiem Instituut, de Rederscentrale en de werknemersorganisaties zetelden, werd de toekomstige werking van het Nautisch Centrum te Zeebrugge besproken. De jaarlijkse duur waarin dat Nautisch Centrum door de betrokken partijen kan worden gebruikt, werd proportioneel vastgelegd in verhouding tot de inbreng van de betrokken partijen. Voor zover één van de partijen het gebruik van dat centrum voor een bepaalde duur zou willen toevertrouwen aan een derde, werd verzocht wat de tarifering betreft niet onder het overeengekomen bedrag aan te rekenen. (uit "vergadering van 4 augustus 1997")

3.5.5. Andere aspecten van de opleiding

Onderzoek naar het sociaal statuut van de bemanning in Nederland en België.

Er zou kunnen een onderzoek worden georganiseerd waarbij het sociaal statuut van de bemanning in Nederland en in België wordt vergeleken. Er wordt voorgesteld om de nettopremie voor scheepsjongens van 760 BEF op te drijven naar 870 BEF. Er wordt opgemerkt dat de negatieve sfeer rond de sector helemaal niet goed is voor het aantrekken van degelijke bemanning. Er dient een betere informering te gebeuren naar wat bemanningsleden kunnen verdienen. In dat verband ware het interessant om een vergelijking te maken tussen de situatie in de baggersector en deze in de visserijsector. In de baggersector beschikken bemanningsleden over een gegarandeerd maandloon.

De heer Michel Claes wijst erop dat het Nederlandse maatschapssysteem volgens het Nederlandse sociaal zekerheidssysteem niet wettelijk zou zijn.

Onder welk systeem van sociale zekerheid vallen de bemanningsleden van vissersvaartuigen ?

Er kan een onderscheid worden gemaakt voor gewone tewerkstelling en voor uitzonderlijke tewerkstelling. Er bestaat een speciale verordening die de tijdelijke detachering regelt. Deze is echter niet van toepassing voor werknemers die op een permanente basis in een ander land werken. Men kan het Nederlandse (maatschap) vergelijken met wat in België bestaat voor "vennootschappen". Als dusdanig kan een maatschap niet worden gelijkgesteld met een arbeidsovereenkomst. Het maatschap valt niet onder de wettelijke regelgeving van de arbeidsovereenkomst en minimumloon.

In dat kader dient er duidelijk een onderscheid te worden gemaakt tussen :

a. het arbeidsrecht
b. de regelgeving voor sociale zekerheid.

Er kan sprake zijn van een arbeidsovereenkomst, wanneer ze gesloten is in het kantoor van het waterschoutsambt en op basis van gebruiken en gewoonten tussen partijen.

In het geval van de visserij, gebeurt de aanmonstering echter niet op basis van een vast loon, maar wel op basis van de bruto-opbrengst van het schip. Een matroos bekomt 4 à 4,25% en een motorist 4 à 5% van de bruto-opbrengst van het schip. In dat kader is het mogelijk dat een visser de RSZ van zijn eigen middelen moet betalen op basis van de gerealiseerde vangsten.

Het Kabinet van Tewerkstelling en Arbeid benadrukt dat men pas van een vennoot kan spreken, als deze ook deeleigenaar is van het kapitaal. Indien niet, is hij geen vennoot. Terzake stellen zich een aantal problemen :

zijn bemanningsleden deeleigenaar van het kapitaal ?

Als werknemers geen binding hebben met kapitaal, is er derhalve een toestand van onwettelijkheid.

kunnen werknemers genieten van de voordelen van het fonds, wanneer ze geen bijdrage betalen?

In de praktijk blijkt, dat voor heel wat Nederlanders de aanmonstering in Nederland gebeurt, waarbij later de gegevens worden overgemaakt aan het Belgische waterschoutsambt.

Op het vlak van arbeidsrecht kan de vraag gesteld worden of werklieden of bedienden aan de Belgische wet op de arbeidsovereenkomst voldoen.

Indien partijen geen expliciete rechtskeuze doen, is het de plaats waar de arbeidsovereen-komst wordt uitgevoerd die van kracht is. In casu handelt het hier om een Belgisch vaartuig en derhalve om Belgisch grondgebied. Het criterium om de aanwending van het Belgisch recht te rechtvaardigen, zou aldus de nationaliteit van het vaartuig zijn. In de praktijk merkt men op dat werknemers aan boord, vaak aangemonsterd worden voor de duur van één zee-reis. Het standpunt van het Kabinet is dan ook dat een Nederlander die tijdelijk onderworpen wordt aan een Nederlandse werkgever, onderworpen blijft aan het Nederlandse recht. Indien hij echter aan alle voorwaarden van de scheepsdienst voldoet, zou het Belgisch recht toch van toepassing zijn.

Hebben alle Nederlandse reders een Nederlands RSZ-nummer ?

Bij toepassing van het internationaal privaatrecht, is er een rechtskeuzemogelijkheid voor werknemers. Indien die rechtskeuze niet gebeurd is, zal het de binding zijn met de plaats van uitvoering, die van kracht zal zijn.

Hoe is een maatschap gestructureerd, m.a.w. worden bij de overeenkomst tussen Nederlandse werknemers en Nederlandse reders alle voor- en nadelen gedeeld ?

Bij maatschap is dat niet het geval, daar de werknemer aan boord geen deeleigenaar is van het vaartuig. Wat de gelding van de arbeidsovereenkomstenwet betreft, zou het duidelijk zijn dat het Belgische systeem van kracht zou zijn voor zover er geen expliciete rechtskeuze is gebeurd en indien de normen van de scheepsdienst van toepassing zijn.

Het controleren van de arbeidsovereenkomst op basis van de regels van het arbeidsrecht behoort tot de bevoegdheid van de sociale inspectie.

De draagwijdte van het brevettenbesluit + een praktisch voorbeeld.

Het Waterschout- en het Monsterkantoor zijn bevoegd zolang bemanningsleden aan de wettelijke voorwaarden voldoen. Pas als er problemen opduiken waarbij afwijkingen op de standaardreglementering moeten worden toegestaan kan er beroep worden gedaan op het diensthoofd van de Zeevaartinspectie.

Er is het Koninklijk Besluit en er is de bijlage. Wat is internationaal gewenst? Bijvoorbeeld het inrichten van een derde graad. De nieuwe wettelijke regeling heeft de indeling en de classificatie niet veranderd. De indeling is enkel aangepast aan de nieuwe benamingen.
In het kader van het nieuwe Koninklijk Besluit wordt er nu gesproken van het kustgebied (voor de kustvisserij), het beperkt gebied (waar de Belgische visserij zich afspeelt) en de onbeperkte vaart. Er zijn overgangsmaatregelen nodig voor de overgang van de oude naar de nieuwe toestand. Voor het geval deze overgangsmaatregelen onvolledig zijn kan er steeds beroep worden gedaan op een tussenkomst van de beoordelingscommissie. Waar er zich wel een grote wijziging heeft plaatsgevonden is het domein van de examens voor het behalen van een brevet. Dat brevet geeft aan dat de kandidaat over voldoende kennis (in de visserijschool opgedaan) en ervaring aan boord beschikt. Die kennis uit zich in een getuigschrift dat uitgereikt is op basis van een bepaald programma. Die ervaring bekomt men na het behalen van een zekere vaartijd. Wanneer men over een bepaalde ervaring beschikt is het niet nodig om nog een examen af te leggen om het brevet te behalen. Voor mensen afkomstig uit andere scholen dan het visserij-onderwijs blijft een examen nodig om een brevet te halen.

Praktisch voorbeeld: A studeert af in de richting Technische Wetenschappen. A wil deelnemen aan het examen motorist. A biedt zich aan op het examen stuurman. A komt niet in aanmerking want hij heeft geen 24 maand gevaren. Dit is niet helemaal correct daar A wel 18 jaar moet zijn en in het bezit van een GMDSS-brevet. Hij zou toch het examen moeten kunnen meedoen en nadien de vaartijd realiseren aldus bepaalde leden van de Provinciale Commissie. De Zeevaartinspectie merkt op dat het Koninklijk Besluit een bepaalde schoolse carrière en een vaartijd heeft uitgebouwd. Het Provinciaal Maritiem Instituut benadrukt dat de voorwaarde om aan een examen deel te kunnen nemen het behalen van 24 maand vaartijd is. Kandidaten die uit het alternatief circuit komen moeten derhalve eerst twee jaar ervaring opdoen vooraleer zij examen kunnen afleggen. Een cursus volgen kan, maar een examen afleggen niet. De vraag wordt gesteld of er een cursus nodig is en wie de organisatie van die cursus zal betalen? Volgens de Zeevaartinspectie dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen de cursus "dek" en de cursus "machine". Voor het examen "dek" zou er een belangstelling zijn van ongeveer een tiental personen. Voor "machine" is de situatie zo dat het oude brevet van 750 PK straks weinig uitzicht zal bieden. De houders van dit brevet zijn geïnteresseerd in het behalen van het nieuwe brevet voor alle vermogens. Van de 160 vaartuigen zou enkel de minderheid met grotere vermogens uitgerust zijn. Volgens de Zeevaartinspectie is de nood voor het inrichten van een cursus "machine" minstens even groot als voor een cursus "dek".

Het ware interessant om het verslag van de examencommissies van 22 januari 1997 op te vragen. Het doel van het nieuwe besluit bestaat erin om de mogelijkheid te scheppen dat men zonder verdere studies maar mits de nodige vaartijd toegang tot een hoger brevet kan bekomen zonder het afleggen van een bijkomend examen. Het PMI benadrukt dat het GMDSS-brevet niet op voorhand moet behaald zijn, de 24 maand vaartijd wel. Dit voor bepaalde cursussen. Interessant is ook pagina 31 uit het Persoverzicht van de Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Aandacht wordt ook gevestigd op de provinciale reglementering die een betoelaging van 40% voorziet voor investeringen op het stuk van beveiliging van vissersvaartuigen.

De stageperiode

De Zeevaartinspectie beschouwt deze als een diensttijd die nodig is voor het bekomen van de brevetten. Dit is nog geen wet maar het principe is bespreekbaar in de beoordelingscommissie. Er wordt vaak gesteld dat er eigenlijk geen plaats is voor een stageperiode. Er wordt gesteld dat het studieprogramma dat opgelegd is door onderwijs de eigenlijke reden is dat er eigenlijk moeilijk plaats is voor een stageperiode en niet de zwaarte van de programma's als dusdanig. Het PMI benadrukt dat organiseren van stages in de het Zeevisserijonderwijs helemaal niet evident is. De stage is immers niet verplicht. De keuze van de 0.29 als schip is ingegeven door het feit dat de mensen die het schip leiden gewoon zijn om met stagelopende leerlingen en personen van het Koninklijk Werk IBIS te werken.
Deze mensen zijn immers leraren. Daar worden niet alleen visserij- maar ook navigatietechnieken aangeleerd. Volgens de richtlijnen van het Belgisch onderwijs moet één derde van het programma uit algemene vorming bestaan.

Het PMI denkt eraan om eventueel een investering te doen op het vlak van lichtreclame voor promotie van het zeevisserij onderwijs.

3.6. Problemen inzake vergunningen en licenties

De heer Flitser heeft interesse in het invoeren van een tweedehands vaartuig uit het buitenland. Momenteel is de wetgeving terzake vrij beperkt daar enkel ter vervanging van garnaalvaartuigen die op lijst 2 voorkomen een invoer van tweedehands vaartuigen mogelijk is. Er wordt meegedeeld dat een werkgroep bestaande uit de dienst Zeevisserij, de administratie Land- en Tuinbouw en de Rederscentrale volop bezig is aan het werken om de bestaande regeling uit te breiden tot de andere vlootsegmenten. Voorts is het belangrijk dat wanneer men nog geen vaartuig bezit men sowieso eerst een licentie of vergunning moet zien te bekomen van de dienst Zeevisserij. Pas dan kan men denken aan het vervangen van betrokken vaartuig door een tweedehands buitenlands vaartuig. De heer Flitser stelt dat België voor wat betreft de vlootcapaciteit zich op een bepaald ogenblik onder de vooropgestelde normen van het meerjarige oriëntatieprogramma bevond. Het zou handelen om ongeveer 8 000 PK's. Hij meent dat in die situatie de dienst Zeevisserij verplicht is om aan diegene die een vergunning aanvraagt een exemplaar toe te kennen. Hij heeft in dit verband een vraag gesteld aan de heer Maertens van de dienst Zeevisserij die hem tot op heden het antwoord schuldig is gebleven.

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal de vraag stellen aan de dienst Zeevisserij hoe de stand van zaken is inzake opvolging van het MOP en of er overschot aan PK's bestaat. Tevens kan de vraag worden gesteld of de dienst Zeevisserij bij het bestaan van het eventueel overschot al dan niet verplicht is om aan een aanvrager een vergunning toe te kennen. De heer Flitser kan van deze informatie op de hoogte worden gebracht. (uit "vergadering van 2 maart 1998")

Dhr Walter Verbeke is de mening toegedaan dat gezien de opmerkingen van de bestaande kustvisserij het projectvoorstel polyester kustvaartuig moet herdacht worden. In dat verband kan volgens hem gedacht worden aan een combinatie zeehengelen en vissen met jiggers. Hij zou graag vanwege de Dienst Zeevisserij een soort machtiging ontvangen om deze visserij op een professionele manier uit te oefenen zonder dat hij hiervoor een licentie nodig heeft. Hij meent dat deze combinatie economisch rendabel kan zijn. Als uitgangspunt maakt hij de volgende berekening. Iemand die mee wil aan boord voor een dagje zeehengelen kan dit tegen betaling van ongeveer 1 500 BEF/persoon per dag. Dat deze formule succes kan hebben, bewijzen ongeveer 60 vaartuigen die er op onze Belgische kust uit kunnen trekken met ongeveer 8 personen aan boord. Dat aantal kan voornamelijk tijdens de weekends en vakantieperiodes bereikt worden. Daarvoor behoeft men een commerciële vlaggebrief. Hierbij wordt bevestigd dat men mits betaling door de passagiers mensen aan boord mee mag hebben. In samenspraak met de Zeevaartinspectie zou een dergelijke aanvraag -waarbij men maximum 12 personen kan vervoeren- kunnen worden ingediend. Wanneer men meer dan 12 personen aan boord heeft, valt men immers onder het statuut van passagiersvaartuig.

Bij de combinatie zeehengelen en jiggers zou geen gebruik worden gemaakt van warrelnetten noch van boomkorren. Een machtiging zou kunnen worden verstrekt met dien verstande dat het aantal van dergelijke machtigingen en de voorwaarden waaronder exploitatie zou kunnen gebeuren strikt gereglementeerd zou worden. Daarenboven zou dergelijke machtiging enkel kunnen verstrekt worden aan eigenaars van een vaartuig van minder dan 10 meter lang. (uit "vergadering van 20 maart 1997")

Bespreking ontwerp Koninklijk Besluit tot instelling visvergunning

De juridische gevolgen van het huidige licentiebeleid en eventuele wijzigingen daarin werden met afgevaardigden van de belangrijkste kredietinstellingen in de sector besproken.

Het toelaten van de invoer van een tweedehandsvaartuig uit het buitenland voor bepaalde vlootsegmenten en het niet verhandelbaar zijn van licenties impliceren in feite een discriminatoire regeleing. De kredietinstellingen kampen momenteel met het probleem dat er geen hypotheek kan worden genomen op de licentie. Enkel het handelsfonds kan worden in pand genomen. Wat is de weerslag van het individualiseren van het quota op de waarde van een licentie ? De waarde van de licentie zal dalen. Een licentie zonder dat daar vangstrechten aangekoppeld zijn, biedt de eigenaar enkel het recht om te vissen in communautaire wateren. Als men quota privatiseert en men heeft geen licentie kan men die quota enkel verhuren of overdragen aan een vaartuig met licentie. Dit handelt over een optie die in het kader van het vlootbeleid dient te worden besproken : hoever gaat men met de overdraagbaarheid van een licentie ? De waarde van de licentie wordt momenteel bepaald door de daaraan verbonden quota. In de praktijk is vastgesteld dat in heel wat sectoren waar kapitalisatie is gebeurd men op zijn stappen probeert terug te komen door het invoeren van een dekapitalisering . De rentabiliteit kan een probleem worden ingeval van kapitalisatie. Een andere vraag die zich stelt is de volgende : zou men kapitaliseren in functie van de licentie of in functie van de quota ? In deze discussie zal de rentabiliteit het doorslaggevend argument zijn. Een andere probleem is het volgende : hoe zal men licentie en quota boeken ? Hoe zal men beide zaken inschrijfbaar maken zodat banken daar zekerheid op kunnen nemen ? De administratie Land- en Tuinbouw stelt voor om een beperkte, gecontroleerde verhandelbaarheid van licenties in te voeren. In geval van faillissement kunnen zich een aantal problemen stellen :
-Kunnen banken die licentie te gelde maken of niet ? De bankier is in principe een bevoorrechte schuldeiser en de curator kan het vaartuig verkopen. De gefailleerde blijft eigenaar.
-Kan een licentie worden overgedragen aan de nieuwe eigenaar ? In het kader van de huidige wetgeving is de licentie niet verhandelbaar. Een nieuw voorstel zou kunnen impliceren dat het vaartuig vervangen kan worden door een ander vaartuig. De verhandelbaarheid van licenties is niet doorgevoerd in het nieuwe ontwerp.

Praktijkvoorbeeld : Bvba A gaat failliet. De bank heeft een hypotheek op het vaartuig. Er is inschrijving op de licentie die geboekt is voor een waarde van 20 miljoen BEF. De curator wil de zaak te koop aanbieden.
a) Er is geen interesse voor het vaartuig maar wel voor de licentie
b) Er is wel interesse voor het vaartuig maar niet voor de licentie
c) Er is interesse voor zowel het vaartuig als de licentie

De banken zijn voorstander van afzonderlijke verhandelbaarheid van beide elementen. Probleem : het subsidiëren van de aankoop van aandelen is moeilijk, ze zijn immers niet belastbaar. Toch zou er daar een oplossing kunnen schuilen. In verband met de waarborg zou de overheid ergens toch de overdracht van aandelen kunnen waarborgen. (uit "vergadering van 6 november 1997")

3.7. Problemen van de aquacultuursector

Een algemeen probleem is de schade die wordt toegebracht door aalscholvers. De viskwekers dienen hun productie te beschermen door het aanleggen van netten waarvan de kostprijs vaak hoog oploopt.

Wat baat het van subsidies te kunnen krijgen voor uitbreiding van bedrijven als de bestaande gewestplannen en plannen van ruimtelijke ordening in de regio elke expansie van viskwekers onmogelijk maken. De meeste viskweekbedrijven situeren in een groenzone en komen als dusdanig niet in aanmerking voor uitbreiding.

De palingkwekers kampen met een bijzonder economisch probleem. Zij kopen de kleine glasaaltjes bij handelaars uit de streek van de monding van de Gironde in Frankrijk. Daar moeten zij echter opbieden tegen Chinese handelaars die voor het aankopen van glasaal massaal door de Chinese overheid gesubsidieerd worden. Dit heeft voor gevolg dat de prijs van de glasaal de laatste jaren verveelvoudigd is. Daar waar vroeger 1.000 BEF/kg glasaal gevraagd werd, dient nu 15.000 BEF/kg

neergeteld te worden. De vraag is : kan Europa geen exportsubsidies opleggen aan deze Chinese kopers?

Het is noodzakelijk om eerst een zicht te hebben op de juiste omvang van deze sector aan de hand van cijfermateriaal: wat is de gebruikte oppervlakte, wat is de tewerkstelling en wat is de economische omzet?
Wat de ligging in groenzones betreft, het structuurplan zal worden vertaald in nieuwe gewestplannen. Zones zouden specifiek kunnen worden afgebakend voor aquacultuurbedrijven. In de praktijk is dit echter niet zo eenvoudig. Daarnaast is er het decreet op het natuurbehoud dat bepaalt wat kan en wat niet kan in natuurgebieden. Ook hier kunnen eventueel uitzonderingen worden toegestaan.
De problematiek van de uit de hand gelopen prijsstijging van de glasaal kan worden uitgelegd via een nota aan minister Pinxten die dit aspect aanhaalt voor de Landbouwraad. De belasting die op de vijvers wordt geheven is afhankelijk van het soort water dat men gebruikt. Wie grondwater gebruikt zal meer belasting betalen dan wie oppervlaktewater gebruikt. Achterliggende redenering is dat de kwaliteit van het grondwater beter is dan deze van het oppervlaktewater. (uit "vergadering van 17 november 1997")

De inspectie is volop bezig met het controleren van diverse kwekerijen om na te gaan of deze geen verdoken uitbating van "vijvers voor sporthengelaars" betreffen. Voor zover plannen van ruimtelijke ordening geen uitzonderingen voorzien, kan van een uitbating of uitbreiding van een viskweekbedrijf geen sprake zijn. Voorts moet men er op toezien dat de bemestingsnormen niet wordt overschreden. Een globale checklist van de bedrijven met bepaling van ligging zou kunnen worden opgemaakt. (uit "vergadering met kabinet Baldewijns")

4. ADMINISTRATIEVE ONDERSTEUNING

4.1. Administratieve uitbouw Vlaams Visserij Informatiecentrum

In het Vlaams Visserijcomité werd beslist om een vzw Vlaams Visserijcentrum op te richten waarin heel wat leden van het Vlaams Visserijcomité zouden zetelen met dien verstande dat enkel de vertegenwoordigers van de privé-sector daarin een mandaat opnemen. In die zin werd de vzw Vlaams Visserijcentrum opgericht en het nodige gedaan om het Vlaams Visserij Informatiecentrum als PESCA-project in te dienen. Voor de uitwerking van de statuten werd beroep gedaan op de diensten van de Rederscentrale te Oostende. De aanwerving van een coördinator gebeurde via een vergelijkend examen. De aanwerving van een administratieve kracht gebeurde na selectie onder toezicht van de coördinator en de voorzitter van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Het voorzitterschap van het Vlaams Visserij Informatiecentrum wordt waargenomen door Manu Desutter, voorzitter van het Vlaams Visserijcomité. Gedurende de eerste maanden van de werking van het Vlaams Visserij Informatiecentrum werd heel wat aandacht besteed aan de administratieve, praktische en sociale uitbouw van het Informatiecentrum.

PRACTISCHE ORGANISATIE VAN HET CENTRUM

Er wordt nagegaan of er een groepsverzekering voor de werknemers van het Vlaams Visserij Informatiecentrum kan worden afgesloten. Dit blijkt achteraf niet haalbaar te zijn daar dit een extra legaal voordeel betreft dat niet betoelaagbaar is vanuit het Pesca-programma. Er kan worden nagegaan wat de kosten zijn om zich te vestigen in een bedrijvencentrum en wat de faciliteiten zijn.

Wat de vaardigheden van de administratieve medewerker betreft, wordt het volgende verlangd :

- een agenda kunnen bijhouden
- afspraken maken
- minimum een A2-diploma
- kennis van Word for Windows
- zelf initiatief kunnen nemen
- overzicht in werk kunnen behouden.

Wanneer men een beroep doet op iemand die minimum 1 jaar werkloos is, kan men teruggave bekomen van een deel RSZ en werkgeversbijdrage gedurende een periode van 2 jaar. Het zou de ene keer om 50%, de andere keer om 75% van de kostprijs handelen.

Het ware interessant om een bezoek te brengen aan het Provinciaal Centrum Beitem.
(uit "vergadering met mevr. Bea Leus (coördinator Landbouwcentrum)")

Een overzicht van de praktische aspecten van de oprichting van het informatiecentrum

TELEFOONAANSLUITING

Een verlengdraad voor beide lijnen
De uitwerking van een telefoonnummer op 058/24 22 59 en een faxnummer op
058/24 22 60 met integratie van een verbindingsmogelijkheid naar de eerste verdieping
Waarborgen dat andere kantoorruimtes niet over dezelfde telefoonaansluiting op hetzelfde nummer beschikken
Het Informatiecentrum heeft tijdelijk gekampt met een aantal problemen zoals het feit dat de telefoonlijn op de eerste verdieping gestoord was.
Het laten bezorgen van een handleiding bij de benodigde apparatuur

HET SOCIAAL KANTOOR : Aan deze instantie werd de volgende informatie overhandigd

Statuten vzw
Bankrekeningnummer
Het bepalen van het al dan niet BTW-plichtig karakter van de vzw
Gegevens werknemers
Nummer van de polis van de arbeidsongevallenverzekering

ARBEIDSONGEVALLENVERZEKERING

In eerste instantie werden zowel AVM als OMOB gecontacteerd. AVM bleek het snelst te reageren. Het in orde brengen van deze arbeidsongevallenverzekering was prioritair volgens het Sociaal Secretariaat.

Contactpersoon voor problemen met het gebouw is Bart Casier
Contactpersoon voor het Departement Waterwegen is de heer Deputter
Er moet een beleidsnota worden uitgewerkt
Het personeel dient te worden aangesteld.
Er dient een volmacht te worden bekomen van de Raad van Beheer voor bepaalde kosten die hoger liggen dan een bepaald bedrag (bijvoorbeeld drukwerk)
De bestaande loper dient te worden bijgemaakt en bij voorkeur dienen speciale sloten te worden aangebracht op de lokalen die gebruikt worden door het Informatiecentrum
Het dicteerapparaat kan worden besteld bij het bedrijf Nuyttens
Het secretariaat van het Vlaams Visserijcomité wordt toegewezen aan het Vlaams Visserij Informatiecentrum.
De brievenbus moet in orde worden gebracht zodat het Informatiecentrum post kan ontvangen. In dat verband moet ook voorzien worden in olie voor het ontroesten van de brievenbus.
Er dient briefpapier met logo voor het Vlaams Visserij Informatiecentrum te worden ontwikkeld. Het gebouw is overgedragen door BLOSO aan de Vlaamse Gemeenschap.
Wat betreft de werkingsapparatuur zoals een fotocopieermachine, PC's en fax kan worden overwogen om te opteren voor de leasingformule.
Voor wat betreft het aanschaffen van de benodigde hard- en software wordt contact opgenomen met diverse firma's. Uiteindelijk wordt de bestelling geplaatst bij Computercenter Vanmarcke (tel. 058/311302)
De vraag wordt gesteld of het Paritair Comité-218 van toepassing is op de visserijsector.
Met de heer Steven Desloovere van de Vlaamse Vereniging voor Watersport worden de nodige afspraken gemaakt met betrekking tot het gebruik van het gebouw.
Er wordt een zekere agenda opgemaakt voor het organiseren van vergaderingen van de Raad van Beheer van het Vlaams Visserij Informatiecentrum.
Het arbeidsreglement, de arbeidscontracten en het personeelsregister kunnen worden opgemaakt door het Sociaal Secretariaat. Het is duidelijk dat contracten van een bepaalde duur elkaar niet mogen opvolgen.

Ter informatie volgen hierna uittreksels uit de verslagen van de vergaderingen van de Raad van Beheer van de vzw Vlaams Visserijcentrum.

Verslag vergadering van de Raad van Beheer van de vzw Vlaams Visserijcentrum van 27.01.97 om 15 uur

3 Aanstelling personeel

De voorzitter overloopt het proces-verbaal van de aanwerving van de visserij-coördinator. Hij bespreekt de resultaten van de schriftelijke en de mondelinge proef. Wat het totaal van beide proeven betreft, bestond er een minimum vereiste van 48 op 80. Ingevolge de resultaten werd eerst contact opgenomen met Dirk Florizoone. Deze werd bereid gevonden om de taak van coördinator waar te nemen. Met de Rederscentrale werd een akkoord gesloten om gedurende de eerste drie maanden van het jaar Dirk Florizoone reeds deeltijds voor het Visserijcentrum te laten werken. Op dinsdag, donderdag en vrijdagvoormiddag is hij principieel actief voor het Vlaams Visserij Informatiecentrum, met de nodige flexibiliteit.

De coördinator heeft een vacature uitgeschreven voor het aanwerven van een secretaresse. Uit de kandidaten die werden gehoord, werd Ilse la Gasse weerhouden. Ilse la Gasse heeft een diploma A1 in de richting secretariaatsmanagement. Tijdens de proeven werd rekening gehouden met communicativiteit, taalgebruik, kennis tekstverwerking en persoonlijkheid.

Met de administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd contact genomen omtrent de statutaire regeling van het personeel van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum is concreet een project dat werd ingediend door de VZW Vlaams

Visserijcentrum. Hetgeen met zich meebrengt dat het personeel daar werkzaam, niet gebonden is aan de barema's van de Vlaamse Gemeenschap.

4 Financieel

De coördinator stelt dat de ingebruikname van het dispatchingcentrum een massa praktische problemen met zich heeft meegebracht. Het zorgen voor de nodige bureelinrichting op zeer korte termijn, de regularisatie van de telefooninfrastructuur, het aankopen van soft- en hardware, het onderhouden van het gebouw, het gebruiken van de aanwezige accommodatie,... heeft tot heel wat onvoorzien werk geleid. De Raad van Beheer heeft via een begroting uitgestippeld dat het Vlaams Visserij Informatiecentrum het nodige meubilair en apparatuur mag aankopen. De coördinator mag tot de uitvoering van deze opdracht overgaan mits het budget in acht te nemen. De voorzitter van de Raad van Beheer controleert de uitgaven en de uitgaande briefwisseling. De leden van de Raad van Beheer kunnen wanneer hen dit belieft steeds de uitgaven van het Vlaams Visserij Informatiecentrum controleren.

Er werd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap 1.850.000 Bef op de rekening van het Vlaams Visserij Informatiecentrum gestort. Dit is een voorschot en verwacht wordt dat dit bedrag binnenkort nog aangevuld wordt. De coördinator heeft contact gezocht met het sociaal kantoor dat gevestigd is in Veurne onder de koepel van de Kamer van Handel en Nijverheid. Hij stelt voor om de domiciliëring van de lonen door dat kantoor te laten gebeuren. De Raad van Beheer keurt het voorstel goed.

5 Interne werking

Er moet gezorgd worden voor de opmaak van een huishoudelijk reglement. Bij de uitnodigingen voor de volgende vergadering zal een volmacht meegestuurd worden. De vergaderingen van de vzw VlaamsVisserijcentrum zullen voor zover mogelijk steeds gecombineerd worden met de vergaderingen van het Vlaams Visserij Comité. Algemeen wordt overeengekomen om de vergaderingen van de vzw Vlaams Visserijcentrum te laten plaatsvinden op de laatste dinsdagnamiddag van de maand. In elk geval de volgende vergadering van de vzw Vlaams Visserijcentrum zal op dinsdag 25 februari '97 om 14.30 plaatsvinden. Naargelang de uitgebreidheid van de dagorde van het Vlaams Visserijcentrum zal de volgende vergadering van het Vlaams Visserij Comité diezelfde dag om 15 uur of 15.30 uur plaatsvinden. De vergadering beslist om Bart Schiltz als tweede ondervoorzitter van de Raad van Beheer aan te stellen.

De voorzitter en de coördinator hebben reeds contact genomen met het Landbouwcentrum te Diksmuide. Daar werd duidelijk dat voor wat landbouwaangelegenheden betreft het technisch advies over het al dan niet introduceren van een nieuw project wordt verleend door de Landbouwadviesgroep. Mevrouw Leus van het Landbouwcentrum zetelt ook in die Landbouwadviesgroep. Daarom zou het goed zijn dat voor wat de visserij betreft het Vlaams Visserij Informatiecentrum dezelfde rol kan spelen. Dat betekent dat de goedkeuringsprocedure en opstartingsprocedure van alle projecten via het Vlaams Visserij Informatiecentrum kan verlopen. In dat verband kan een vraag worden gesteld aan minister Van Rompuy om te mogen figureren als technisch adviescomité naar het voorbeeld van het Landbouwadviescomité. Voorts moet de minister nog bedankt worden voor de terbeschikking gestelde financiële middelen. Een overzicht van de activiteiten van het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal hem worden toegestuurd.
Er zal een abonnement genomen worden op het Belgisch Staatsblad en het Publicatieblad van de Europese Gemeenschap. De Raad van Beheer beklemtoont nogmaals de noodzaak tot het bekomen van homogene bevoegdheidspakketten. Er zal een persnota worden opgemaakt waarin de werking van het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal worden bekendgemaakt. Voor wat betreft de bedrijven tot wie het Vlaams Visserij Informatiecentrum zich kan richten, kan beroep worden gedaan op een lijst van het VLAM. In dat verband kan worden contact opgenomen met Dhr Luc Huysmans.

De voorzitter benadrukt de mogelijkheid om wanneer de werklast van het Vlaams Visserij Informatiecentrum zich opstapelt eventueel bijkomende mensen aan te trekken. Dhr Maenhoudt stelt dat men er zich voor moet hoeden teveel personeel aan te werven dit teneinde een te groot sociaal passief te vermijden. Men moet er voor zorgen dat de minister die binnen een paar jaar de eventuele verdere financiering van het Vlaams Visserij Informatiecentrum voorgelegd krijgt, niet met een te groot sociaal passief geconfronteerd wordt. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum wordt momenteel

immers zowel met Vlaams als met Europees geld gefinancierd. Binnen een paar jaar valt die Europese co-financiering echter weg. Dan is het de beslissing van de Vlaamse Gemeenschap of ze al dan niet verder zal blijven doorgaan met het Vlaams Visserij Informatiecentrum. In plaats van een bijkomend kader aan te werven zou het interessant zijn om Willy Beghein bv wekelijks een halve zitdag in het Visserijcentrum te laten houden voor het begeleiden en invullen van investeringsdossiers.

Op de volgende vergadering zal een overzicht worden gegeven van de ontwerpprojecten die momenteel ter uitwerking aan het Vlaams Visserij Informatiecentrum overhandigd zijn.

6 Allerlei

Vooral belangrijk is dat er diverse mensen bereid worden gevonden om bepaalde interessante bijdragen aan het infomagazine te leveren. In dat verband is het vanzelfsprekend dat de toonaangevende ambtenaren hun steentje kunnen bijdragen.

Volksvertegenwoordiger Jacky Maes heeft in de pers de nood aan een soort Vlaamse Visserij Conferentie bekendgemaakt. De Raad van Beheer merkt op dat hij geen weet heeft van het bestaand Vlaams Visserijcomité. In het Vlaams Visserijcomité komen de diverse subsectoren aan bod waar ze in onderling overleg de bestaande problemen kunnen oplossen. Het organiseren van een Vlaamse Visserij Conferentie zou enkel neerkomen op een nieuwe werkgroep waarin nog maar eens dezelfde mensen aan bod komen.
Tijdens de vergadering wordt de beleidsnota van het Vlaams Visserij Informatiecentrum besproken. Ten gevolge van de enkele aangebrachte opmerkingen wordt de originele tekst vervangen door de in bijlage gevoegde tekst.

*****

VERSLAG VERGADERING VAN DE RAAD VAN BEHEER VAN DE VZW VLAAMS VISSERIJCENTRUM 25/02/97, 14U30

2/ Dispatchingcentrum: beheer - kost

De coördinator legt de bestaande situatie uit. Momenteel beschikt het Vlaams Visserij Informatiecentrum niet over een contract dat het gebruik en een eventuele huurprijs voor de twee kantoorruimtes regelt. Tot op heden is het gebruik derhalve gratis. Vanwege de Vlaamse Gemeenschap wordt binnen korte termijn een voorstel verwacht betreffende het gebruik en de huur van de lokalen. Terzake heeft het centrum onlangs het bezoek ontvangen van een zekere mijnheer Sys (van het Departement Gebouwen) die een kijkje kwam nemen naar het gebouw en naar de ingebruik genomen lokalen. Hij wil nagaan of dit gebouw en de kantoren voor de Vlaamse Gemeenschap een bijzondere betekenis kunnen hebben. Zijn eerste advies luidde dat dit gebouw administratief eigenlijk weinig bruikbaar was. Hij zou voorstellen om dit gebouw te gebruiken naar de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap toe.

Er wordt eveneens opgemerkt dat er moet gewaakt worden over de kosten inzake onderhoud en verwarming van de lokalen. Naar het schijnt zouden deze verwarmingskosten erg hoog kunnen oplopen daar het louter aanslaan van de brander meteen een fikse kostprijs met zich meebrengt. Terzake bestaat er een zekere verdeelsleutel over de verdeling van de kosten terzake. Het VVW (de Vlaamse Vereniging voor Watersport) zou het grootste stuk van de kosten op zich nemen. De voorzitter benadrukt dat er voor moet gezorgd worden dat het Vlaams Visserij Informatiecentrum slechts dat deel van de kosten moet dragen in verhouding tot het percentage bezette gedeelten van het volledige dispatchingcentrum.

In alle geval wordt er gehoopt binnen de eerstkomende weken meer duidelijkheid te krijgen omtrent de juiste tarifering die gepaard zal gaan met de ingebruikname van het gebouw.

3/ De projectvoorstellen

De voorzitter overloopt zeer bondig de diverse voorstellen die op tafel liggen en stelt dan de vergadering voor om dit dagordepunt te behandelen tijdens de vergadering van het Vlaams Visserijcomité die na deze vergadering volgt. De vergadering stemt daarmee in.

4/ Allerlei

Er wordt opgemerkt dat het in de toekomst misschien aangewezen ware om eerst de vergadering van het Vlaams Visserijcomité te laten plaatsvinden en daarna de vergadering van de vzw Vlaams Visserijcentrum waarvan het aantal beheersleden sowieso kleiner is.
Zo verhindert men dat een aantal beheerders van het Vlaams Visserijcomité reeds tijdens de vergadering van het Vlaams Visserijcentrum op de lokatie aankomt en moet wachten tot de vergadering waarvoor ze eigenlijk gekomen zijn, aanvangt.

*****

Raad van Beheer van de vzw Vlaams Visserijcentrum
Verslag vergadering 25/03/97 - 14.30 uur

1/ VERSLAG VORIGE VERGADERING

De voorzitter gaat nog even verder in op het gebruik van het dispatchingcentrum door het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Toevallig hebben de voorzitter en de coördinator deze zelfde middag een vergadering achter de rug met de directeur van de Vlaamse Vereniging voor Watersport, de heer Steven Desloovere. In de huidige stand van zaken zou de Vlaamse Gemeenschap, Departement Gebouwen, een zekere gebruiksvergoeding eisen van het Informatiecentrum. Die vergoeding zou neerkomen op een bedrag van 10.000 à
15.000 BEF per maand. Wanneer dit in cumulatie wordt gebracht met de kosten die verbonden zijn aan de verwarming van het gebouw, zou dit bedrag reeds aanzienlijk oplopen. Het is onze stelling dat het toch bijzonder onlogisch is dat de Vlaamse Gemeenschap langs de ene kant geld toekent aan het Informatiecentrum om te functioneren en langs de andere kant geld vraagt voor het ingebruiknemen van een bepaald pand. Wat betreft een huurclausule of een gebruiksclausule zal het Informatiecentrum in elk geval dergelijk standpunt innemen.

Ten tweede is er het aspect van het onderhoud van het gebouw. In dat verband zitten het VVW en het VVIC met dezelfde problemen opgezadeld. Het aanslaan van de verbrandingsketel levert meteen hoge kosten op waardoor de verwarming van het gebouw sowieso onaanvaardbare kosten met zich meebrengt. Nu is het zo dat het Informatiecentrum enkel voor het dispatchingcentrum in Nieuwpoort gekozen heeft omdat het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap daar ter beschikking was en dat ons gevraagd werd om ons daar te vestigen. Wanneer de kosten van ingebruikname te hoog zouden oplopen heeft het Informatiecentrum er geen enkel belang bij om in het gebouw verder te blijven werken. Uit het onderhoud met dhr. Steven Desloovere bleek dat het VVW dezelfde visie huldigt. Het VVW gebruikt heel wat sanitaire voorzieningen die ingericht zijn in het dispatchingcentrum (douches, toiletten en andere installaties). Nu is de situatie zo dat wanneer de Vlaamse Gemeenschap aan het VVW een te hoge kostprijs voor de verwarmingskosten van het gebouw zou vragen, het VVW meteen zijn toevlucht zou zoeken tot een andere oplossing. Het zelf construeren van een nieuw gebouw met sanitaire voorzieningen is één van de opties. Anderzijds heeft de Vlaamse Gemeenschap er heel veel belang bij dat zowel het VVW als het VVIC het gebouw blijven gebruiken en verwarmen. Want een leegstand zou tot een heel snelle teloorgang van het gebouw kunnen leiden. In die zin kan de Vlaamse Gemeenschap, Departement Gebouwen, voor de keuze worden gesteld: ofwel laat men beide partijen in het gebouw huizen tegen een symbolische vergoeding ofwel zien beide partijen zich genoodzaakt te zoeken naar een andere oplossing.

In elk geval zou het interessant zijn dat het gebouw ook nog door andere diensten zou worden bevolkt waardoor de algemene gebruiks- en onderhoudskosten voor de huidige partijen fel kunnen worden beperkt. De situatie vandaag is als volgt: het Informatiecentrum beschikt nog steeds niet over een huurcontract. De voorzitter en de coördinator zullen binnenkort een vergadering met de bevoegde personen van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Gebouwen, beleggen.

2/ FIVA: STAND VAN ZAKEN

Een paar weken terug vond in de Commissie voor Economische Zaken en Werkgelegenheid van het Vlaams Parlement een hoorzitting plaats. De stemming was vrij positief, en een aantal volksvertegenwoordigers beklemtoonde dat het zeker niet de bedoeling was om de inwerkingtreding van het FIVA te vertragen. Op donderdag 27 maart zou er een nieuwe vergadering van deze Commissie plaatsgrijpen waarop het FIVA nogmaals volledig zou worden doorworsteld. De voorzitter meent dat de goedkeuring van het decreet weinig problemen met zich mee zal brengen. Meer onrust baren de uitvoeringsbesluiten en meer in het bijzonder de voorwaarden van de uitvoeringsbesluiten zoals deze momenteel op tafel liggen. Deze zouden volgens hem een groot aantal geïnteresseerden van investeringen in de sector uitsluiten. Hij hoopt dat de laatste vergadering die de sector en meer bepaald de stuurgroep met het kabinet daaromtrent heeft, het ontwerp in de juiste banen kan leiden. Er bestaat in de sector nogal wat onduidelijkheid tot hoever de overheidswaarborg in de diverse casussen zou lopen. Dhr Speleers benadrukt dat het verstrekken van overheidswaarborgen soms zeer ver kan gaan. Bijvoorbeeld voor wat betreft de wetgeving op de economische expansie kan tot 100% waarborg worden verstrekt op het verlenen van een krediet voor zover dit verlenen van een krediet plaats heeft in expansiegewesten. De betrokkenen moeten ook duidelijk een onderscheid maken tussen het bedrag waarvoor een krediet wordt verstrekt en het bedrag van de investering. Beide bedragen zijn niet noodzakelijk dezelfde.
Dhr Speleers stelt de vraag of er in het ontwerp-besluit van het FIVA een bijdrage van de kredietnemer en de kredietgever voor het dossier is voorzien. Dit kan worden onderzocht door het Vlaams Visserij Informatiecentrum.

3/ PROJECTVOORSTELLEN

Dhr Naeyaert vraagt aan de coördinator om een uiteenzetting te geven over de diverse projectvoorstellen die op tafel liggen. Conform de dagorde worden de diverse voorstellen overlopen.

a) Labeling.
Professor Viaene, specialist op het gebied van marketing, heeft een haalbaarheidsstudie opgesteld om na te gaan hoe het ontwerpen van een label in concreto zou kunnen gebeuren en welke voorwaarden daarbij in acht moeten worden genomen. Deze studie heeft volgens de voorzitter een voornamelijk theoretisch karakter. De voorzitter stelt daarbij de vraag of het niet beter ware beroep te doen op de heer Freddy Pollet, een man die zich toch jarenlang heeft toegelegd op het onderzoeken van hoe in de praktijk een label een meerwaarde kan opleveren voor de Belgische visserijsector. Het zou jammer zijn moest men geen beroep doen op iemand die gedurende jaren een dergelijke know-how over deze materie heeft opgebouwd. Dhr Boels benadrukt dat een label op zich niet volstaat. Een degelijke promotie moet voor het label worden gevoerd. Zoniet kan het label enkel een kostenverhogende factor vormen. De coördinator wijst erop dat het label niet enkel voor de productiesector een meerwaarde moet kunnen opleveren. Ook de visgroothandel, de distributieketens en kleinhandel moeten een economische meerwaarde kunnen bekomen. De promotie van het label moet door het VLAM worden uitgewerkt. Dhr Naeyaert verwijst naar het succes van het gebruik van een label in de groenten- en tuinbouwsector. De voorzitter stelt dat het Vlaams Visserij Informatiecentrum eventueel als promotor van het project kan optreden.

b) Studieproject ontwikkelen nieuwe vislier.
De firma Brusselle is één van de weinige bedrijven in België die zich toelegt op het ontwikkelen van vislieren. De bedoeling van het project zou eveneens kaderen in een opstarting van een wetenschappelijk onderzoek dat tot doel heeft het onderzoeken van een nieuw concept van vislier ter vervanging van een bestaande vislier waarbij tegelijkertijd aan drie voorwaarden wordt voldaan.
1. De vislier moet veiliger zijn dan de bestaande vislier.
2. De vislier moet aangepast zijn aan de nieuwe noden van onze Belgische vissers, dat wil zeggen : deze gaan steeds meer op zoek naar het vissen op niet-gequoteerde soorten vaak bij wijze van alternatieve visserijen. In dat licht wordt meer en meer gedacht aan diepwatervisserij waardoor een nieuwe vislier in elk geval moet aangepast zijn om op dergelijke methode te vissen. .

3. De nieuwe vislieren die vaak zwaarder zijn moeten toch op een dergelijke manier geconstrueerd zijn dat ze passen in de bestaande lierbehuizing. Dat betekent een nieuwe lier installeerbaar binnen de bestaande uitrusting van een vaartuig.

Dhr Speleers benadrukt dat hij de firma kent, daar deze reeds meerdere projecten heeft ingediend voor het bekomen van prototypesteun. De voorzitter stelt dat het Visserij Informatiecentrum eventueel als promotor zou kunnen fungeren. Dhr Speleers stelt dat een renteloze lening zou kunnen worden toegekend aan het Informatiecentrum op basis van een raming van de uitgevoerde kosten van het project. Indien het project niet slaagt wordt er dan niets terugbetaald. Indien het project wel zou slagen zou een bepaald percentage over een bepaald aantal jaren worden terugbetaald.

(Dhr Speleers heeft bij deze firma later een kijkje genomen over de verdere evolutie in dit dossier)

c) Onderzoek naar viskwaliteitsverhoging - vissorteren aan boord.
De Nieuwpoortse firma Marelec heeft een machine geconstrueerd die toelaat om de vis aan boord te sorteren. De voordelen zouden zich situeren op het vlak van een opmerkelijke kwaliteitsverbetering van de aangevoerde vis. Dit zou kunnen gerealiseerd worden daar de koude keten zo weinig mogelijk wordt onderbroken. De rentabiliteit van het vaartuig gaat vanzelfsprekend de lucht in daar de sorteerkosten aan wal wegvallen. In de vergadering van het Visserijcomité werd opgemerkt dat dit in elk geval een verzwaring van de arbeidslast voor de bemanning met zich zou meebrengen. Een studie ergonomie, complementair aan het project, zou zich in dat verband opdringen. Zowel de heren Deputter als Rommelaere zullen op de volgende vergadering van het Vlaams Visserijcomité nadere toelichting over deze projectvoorstellen kunnen verstrekken.

d) Visserij en verwerking van wulloks.
In dat kader zou er eveneens een wetenschappelijk onderzoek kunnen worden opgezet die de haalbaarheid van dergelijke visserij voor de Belgische sector nagaat. Wat moet worden onderzocht? Of er bij de Belgische reders interesse bestaat om op wulloks te vissen, of Belgische vissers kunnen worden opgeleid om deze vistechniek aan te leren, of er bij de Belgische visverwerking interesse bestaat in dit project en of er op de Belgische markt vraag is naar wulloks. De bestaande situatie leert ons dat wanneer men wulloks in een Belgische veiling (in Nieuwpoort) aanvoert dat deze slechts een prijs van 8 BEF/kilo halen. Naar verluidt zou men echter in Japan bereid zijn om voor wulloks 300 BEF/kg te geven. Het is voornamelijk de Britse visindustrie die op deze vraag van de Japanners inspeelt en voorlopig zou het aanbod van de Britten niet voldoende zijn om aan de Japanse vraag te voldoen. Dhr Naeyaert stelt de vraag waar deze wulloks zich bevinden. Dhr Boels stelt dat deze wulloks zich vastzetten op de visgronden. De coördinator meldt dat wulloks voornamelijk op kuststroken kunnen worden gevist. Dit project betreft een voorstel dat ingediend is door de NV Aquatic met als zaakvoerder de douaneagent dhr Gunst. In eerste instantie werd het project door het 5b-secretariaat geweigerd.

e) Het maken van een kunststofdoos voor het transport van vis - Isoplast.
Opnieuw de NV Aquatic wil een project opstarten voor het ontwikkelen van een nieuw concept van verpakkingen. Deze verpakkingen zouden een aantal grote voordelen met zich meebrengen. Ze zouden zeer licht zijn, zeer gemakkelijk transporteerbaar, herbruikbaar (5 à 6 maal), milieuvriendelijk en hygiënisch. Dhr Gunst kan eventueel op een latere vergadering van het Visserijcomité worden uitgenodigd om nadere toelichting te geven omtrent zijn projectvoorstellen.

f) Experimentele visserij.
De coördinator geeft een uiteenzetting over de diverse projecten die kunnen worden ingediend.

g) Het testen van een IJslands demonstratievaartuig voor de Belgische visserij.
Het VIC heeft onlangs het bezoek ontvangen van een persoon die beweert dat er in IJsland een honderdtal nagelnieuwe vaartuigen gedecommissioneerd zijn. Deze vaartuigen zouden voor de Belgische kustvisserij heel wat mogelijkheden bieden wat betreft het gebruik van alternatieve vistechnieken. Longlining, guilnetting en jigging zouden de technieken zijn die worden aangewend door een klein aluminium of polyester vaartuig dat qua nieuwbouwprijs slechts een paar miljoen Belgische frank beloopt. De man beweert dat hij voor een zeer lage prijs het vaartuig kan laten overkomen naar Belgische wateren waarbij de mogelijkheid wordt geboden om niet alleen dergelijk scheepsbouwtype voor de Belgische visserij uit te testen maar ook om deze alternatieve

vistechnieken voor België uit te proberen. Het project zou niet te duur zijn en naar de toekomst toe ongeëvenaarde perspectieven bieden. Het is een gekend gegeven dat bepaalde vistechnieken onverenigbaar zijn met de vistechnieken die gebruikt worden door de traditionele Belgische kustvissers (en garnaalvissers). Bepaalde vistechnieken zijn echter totaal niet hinderlijk voor de bestaande kustvaartuigen en verdienen verder onderzoek om de rentabiliteit van dergelijke vaartuigen uit te testen. In elk geval dringt zich voor wat de Belgische visserij betreft de vraag op in hoeverre het voor de toekomst niet aangewezen wordt stilletjes aan een nieuw beleid uit te stippelen dat eerder gericht is op het ontwerpen van dergelijke kleine nieuwe vaartuigen waarvan de aankoopprijs amper een paar miljoen bedraagt en waarvan de rentabiliteit praktisch onbetwistbaar is. Dit in plaats van het steeds opnieuw bouwen en kopen van Eurokotters of andere kustvaartuigen waarvan de aankoopprijs al gauw 50 miljoen en hoger bedraagt.

4/ ALLERLEI

◊ De coördinator zal de nodige contacten leggen met firma's die de druk, het concept en de lay-out van het magazine zullen verzorgen. Bij de aanwezigen stelt alvast dhr Speleers zich kandidaat voor het regelmatig opmaken van enkele bijdragen die interessante financiële uitleg bieden met betrekking tot materies die interessant zijn voor vissers en andere mensen actief in de sector.

◊ Dhr Speleers stelt voor om als commissaris op te treden wat betreft de boekhouding die door het Informatiecentrum wordt bijgehouden. Dit voorstel wordt unaniem aanvaard.

◊ De NV Seagull, een bedrijf dat gespecialiseerd is in het roken van haring en sprot, heeft via het VIC proberen na te gaan of er interesse bestaat bij de Belgische reders voor het aanvoeren van hoog kwalitatieve haring en sprot tegen een vaste prijs. De voorzitter van de Rederscentrale werd in dat verband aangeschreven. Dhr Boels stelt dat hij groot voorstander is van dergelijke projecten. In Nederland b.v. voert de firma Jackson reeds geruime tijd alle haring tegen contract aan. Ook in België kan dergelijke contractvisserij interessante perspectieven bieden. De coördinator merkt op dat België naast een haringquotum, dat grotendeels wordt weggeruild, ook over een aanzienlijk sprotquotum beschikt (1500 ton) dat gewoon ongebruikt blijft.

◊ De havenkapitein Vermandel stelt zich kandidaat om lid te worden van het Vlaams Visserijcomité enerzijds en de Raad van Beheer van het Vlaams Visserij Informatiecentrum anderzijds. Hij meent dat hij door zijn kennis en ervaring omtrent het Oostendse havengebeuren ongetwijfeld een interessante rol kan spelen in beide comités. Voor wat het Vlaams Visserijcomité betreft wordt er opgemerkt dat er tot op heden geen mandaat vrij is waarbinnen dhr Vermandel zou kunnen worden opgeroepen. Wil men de havenkapitein binnen het Vlaams Visserijcomité toelaten, dan moet daaromtrent een brief aan de minister worden gericht. De voorzitter stelt voor om alvast het advies van de voorzitter van de OVA, dhr Willy Versluys te vragen. In elk geval kan hij voorlopig toegang bekomen tot beide vergaderingen als waarnemer-deskundige. De voorzitter meent voorts dat het toetreden van de havenkapitein Vermandel tot beide comités ongetwijfeld zijn nut kan hebben daar de havenkapitein Vermandel een persoon is die voor zover mogelijk steeds probeert aanwezig te zijn op vergaderingen waarop hij uitgenodigd wordt.

◊ Financiering VIC. De coördinator merkt op dat de werkingsmiddelen van het VIC serieus dalen en dat er nog steeds geen bijkomende middelen ter beschikking werden gesteld. De voorzitter stelt dat daaromtrent contact moet worden opgenomen met de Administratie Land- en Tuinbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. (De dag na de vergadering blijkt bij het VIC een tweede voorschot op de werkingsmiddelen toegekomen te zijn).

◊ Doelstelling 4. Dit is een Europees programma dat steun biedt aan sectoren waar werknemers met werkloosheid worden bedreigd. In dat verband kunnen werknemers worden opgeleid om te voldoen aan bepaalde kwaliteitsvereisten die gangbaar zijn in de sector en die nodig zijn om het bedrijf waarbinnen ze werken competitief te houden. Voor dergelijke opleidingen biedt Europa via Doelstelling 4 steun. Het spreekt voor zich dat dergelijke subsidies opnieuw aan ernstige en strikte voorwaarden gekoppeld zijn. Inlichtingen daaromtrent kunnen steeds op het secretariaat worden bekomen. Misschien kan in dit verband een bijdrage worden gemaakt voor het infomagazine.

◊ Het Rijksstation is druk bezig met een project om gekweekte tarbot in zee te plaatsen in speciaal afgesloten gebieden. Er zou worden nagegaan hoe deze tarbot (die gemerkt wordt) zich in dergelijke gebieden gedraagt.

De volgende vergadering zal plaatsvinden op dinsdag 29 april 1997 onmiddellijk na de vergadering van het Vlaams Visserijcomité.

*****

VERGADERING VAN DE RAAD VAN BEHEER VAN DE
vzw VLAAMS VISSERIJCENTRUM
GEHOUDEN OP 29 APRIL 1997 OM 17.00 UUR

2/ Activiteitenrapport

De coördinator geeft een overzicht van de voornaamste activiteiten en werkzaamheden van het Informatiecentrum.

1. Opstarten en begeleiden van diverse projecten die via het 5b-programma en Pesca bij het Informatiecentrum worden ingediend.
Dit houdt diverse zaken in:
◊ Overleg met initiatiefnemers waarbij de mogelijkheden van de Europese steunprogramma's worden afgetast.
◊ Het uitwerken van een degelijk projectontwerp in samenspraak met de bevoegde autoriteiten en de betrokken partijen.
◊ De procedurele uitwerking van de projectaanvraag in overleg met het 5b-secretariaat.

2. Opvolging evolutie FIVA-dossier ondermeer via de stuurgroep FIVA.
Het opvangen en begeleiden van alle geïnteresseerden naar mogelijke steun-maatregelen in het nieuwe financieringsinstrument toe. Via een intern dossier bekomen we een overzicht van alle personen die met het Informatiecentrum contact hebben genomen en hun interesse voor het FIVA hebben getoond. In dat kader meent het Informatiecentrum niet alleen reders en schippers maar ook financiële instellingen en boekhoudkantoren te begeleiden.

3. Het benadrukken van de wisselwerking tussen de diverse subsectoren in de zeevisserijsector.
In dat verband hebben bij wijze van voorbeeld reeds de volgende initiatieven plaatsgevonden:
◊ Het nagaan van de mogelijkheid voor Belgische reders om *haring* en *sprot* tegen een vaste prijs aan te voeren. De eerste vergaderingen terzake zijn afgerond, het blijkt dat er nog bijkomend studiewerk vereist is.
◊ *Seafood Exposition*: naar aanleiding van het bezoek aan die beurs werd kennis gemaakt met een aantal Belgische bedrijven die eventueel een meerwaarde kunnen opleveren voor de Belgische zeevisserijsector in onze regio.

4. Opvolgen en nagaan van alle Europese, Vlaamse, federale en regionale steunmechanismen.
Dat betekent dat onderzocht wordt hoe 5b, Pesca, doelstelling 4, Europees Sociaal Fonds, de expansiewetgeving,... van nut kunnen zijn voor de Belgische visserijsector. In dat verband dringt zich een analyse met praktische verduidelijking naar de sector toe die eventueel in het informatiemagazine gepubliceerd kan worden.

5. Opvolgen experimentele visserijprojecten: niet alleen de begeleiding maar ook een analyse van de onderzoekingen die terzake hebben plaatsgevonden met praktische verduidelijking naar het informatiemagazine toe.

6. Opvolgen Europees visserijbeleid via diverse werkgroepen waaronder Europêche (Europese overkoepelende beroepsorganisatie) en diverse werkgroepen die vanuit Europees perspectief worden georganiseerd.

7. Vaststellen bestaande praktijkproblemen en zoeken naar een mogelijke oplossing via coördinatievergaderingen.
   Bijvoorbeeld: problematiek sociale promotie, problematiek veiligheid aan boord vissersvaartuigen, problematiek ontbreken mogelijkheid kennisname met vissersberoep voor jongeren die geen leerling van het visserijonderwijs zijn, ...

8. Opvolgen werkzaamheden Centrale Raad voor het Bedrijfsleven: deelname werkbezoeken en informatiesessies.

9. Secretariaat Vlaams Visserijcomité en vzw Vlaams Visserijcentrum.
   De coördinator benadrukt dat dit slechts een globaal overzicht betreft. Een gedetailleerde analyse kan steeds op het secretariaat worden bekomen.

3/ Het Informatiecentrum

A. Gebouw

De voorzitter legt uiteen dat de heer Sys van het Departement Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap door het Informatiecentrum werd ontvangen. De heer Sys werd op de hoogte gebracht van het standpunt dat het Informatiecentrum heeft omtrent het gebruik van het gebouw en de eventuele kosten die zouden gepaard gaan met de verwarming en andere energievoorzieningen.

De heer Sys bevestigde dat het gebouw administratief disfunctioneel is en dat volgens hem de enige nuttige functie die het gebouw voor de Vlaamse Gemeenschap kan hebben, schuilt in de uitstraling naar de Vlaamse Gemeenschap toe. Een noodoplossing zou bestaan in het verkopen van het gebouw maar hij gaf toe dat er niet direct een koper voor het gebouw voorhanden is. Hij heeft zijn advies in die zin naar mevrouw Wivina Demeester gestuurd waar tot op heden nog geen antwoord op gekomen is. In afwachting van een antwoord van mevrouw Demeester blijft het Informatiecentrum in Nieuwpoort gevestigd.

De voorzitter heeft in het kader van het bezoek van de heer Sys duidelijk gemaakt dat een eventuele aanrekening van het gebruik van het gebouw zou kunnen gecompenseerd worden door een kostenaanrekening vanwege het Informatiecentrum voor het houden van toezicht op het gebouw. Het is duidelijk dat niemand gebaat is met een leegstand van dit dispatchingcentrum. De Vlaamse Gemeenschap kampt wel met een probleem in verband met de kostprijs die gepaard gaat met de verwarming van het gebouw; deze zou jaarlijks ongeveer 1 mio BEF bedragen.

B. Personeel: groepsverzekering

De coördinator legt uiteen dat de boekhouding van de Rederscentrale hem op de hoogte heeft gebracht van het feit dat de Rederscentrale de betaling van de bijdragen voor de groepsverzekering voor wat hem betreft heeft stopgezet. Er werd gevraagd of hij geïnteresseerd was om deze groepsverzekering over te nemen. De coördinator wijst erop dat gezien de hoge brutokost bij de aanvang van de indiensttreding geopteerd werd voor een iets lagere nettowedde die zodoende kan gecompenseerd worden door het nemen van het systeem van groepsverzekering. De Raad van Beheer beslist om de groepsverzekering te nemen zowel voor de secretaresse als voor de coördinator.

4/ Allerlei

Binnen de sector bestaat er een vrij grote eensgezindheid omtrent de aanduiding van de heer Freddy Pollet als coördinator voor het *project "Labeling"*. Professor Viaene had in dat verband een goede nota opgemaakt die echter eerder theoretisch van aard was en praktisch nogal wat te wensen overliet. De wijziging in de arbeidssituatie van de heer Pollet bracht met zich mee dat de persoon, die over de grootste knowhow terzake beschikt, vrij is voor de concretisering van het project.

Basisvereiste is echter dat de drie Belgische veilingen hun goedkeuring kunnen hechten aan deze stelling. De voorzitter stelt voor dat de heer Willy Versluys via de overleggroep van de veilingen contact zou opnemen met de bevoegde mensen van de Zeebrugse Visveiling.

De heer Versluys beklemtoont dat er een soort vereniging van Vlaamse Visveilingen op komst is. In die vereniging zou Nieuwpoort voor zichzelf als hoofddoel labeling voorop stellen, Oostende en Zeebrugge denken voornamelijk in termen van globale samenwerking. Een werkgroep daaromtrent zou plaatsvinden op donderdag 15 mei 1997 om 14 uur in Brugge, en dit op uitnodiging van de VLAM. De voorzitter zou contact opnemen met de VLAM om na te gaan waarom het Informatiecentrum op deze vergadering niet uitgenodigd is.

De heer Pollet benadrukt dat er in Bretagne reeds een kwaliteitsgarantie van het product is ingevoerd onder de naam Becumer. Voorts stelt hij dat labeling slechts één element van de schakel is; daarnaast moeten nog een reeks facetten worden geregulariseerd. Ondermeer de veilklokken van de diverse veilingen moeten aan elkaar worden gelinkt.

*****

VERSLAG VERGADERING RAAD VAN BEHEER VAN DE vzw VLAAMS VISSERIJCENTRUM GEHOUDEN OP DINSDAG 26 AUGUSTUS 1997 OM 16.00 UUR

2/ PESCA-SECRETARIAAT TOEGEWEZEN AAN DE vzw VLAAMS VISSERIJCENTRUM: OPVOLGING

De Raad van Beheer keurt de aanstelling van Hugo Devriendt als voorlopig medewerker van het Vlaams Visserijcentrum goed. De aanwerving is gebeurd in de zin van de voorbereiding van opvolging van het Pesca-secretariaat door het Vlaams Visserijcentrum. Dit in afwachting dat de kost van Hugo Devriendt op de post technische bijstand van het Pesca-programma kan worden geplaatst waardoor het Visserij Informatiecentrum derhalve de kosten die het nu voor Hugo Devriendt maakt, vergoed krijgt. Een begroting en raming van de verwachte kosten werden ondertussen aan de minister-president van de Vlaamse regering overgemaakt. De voorzitter stelt Hugo Devriendt voor ondermeer aan de hand van zijn curriculum vitae.

3/ FINANCIËLE STAND VAN ZAKEN: VERSLAG BOEKHOUDER

De heer Speleers geeft een overzicht van de voornaamste boekhoudkundige posten van de balans van het Visserij Informatiecentrum die een weergave is van de stand van zaken op 12 juni.

De vaste activa met name de geïnstalleerde apparatuur bedragen 334 427 BEF en het meubilair en rollend materieel komt op 214 611 BEF wat het totaal voor de oprichtingskosten en vaste activa op 549 038 BEF brengt. Er is een positief saldo van 1 568 055 BEF.

Het Visserij Informatiecentrum blijkt in de meeste gevallen veruit binnen haar budget te blijven. Enkel inzake de post promotie en publiciteit kan er door de hoge kostprijs van het publiceren van het informatieblad in de toekomst misschien weinig financiële ruimte zijn. De Raad van Beheer geeft goedkeuring tot betaling voor wat betreft de facturen voor drukkerij Pattyn die de druk van het informatieblad inclusief lay-out op zich heeft genomen en voor de factuur van de firma Ogima die voor het ontwerp van het logo en het leveren van briefpapier en allerhande administratief materiaal dient te worden betaald.

Het Informatiecentrum heeft twee tranches van 1 850 000 BEF bekomen wat het totaalbedrag van de ontvangen subsidies op 3 700 000 brengt.

4/ ALLERLEI

De beheerders geven hun goedkeuring aan het feit dat de verslagen zullen worden ondertekend door de voorzitter, coördinator en één beheerder.

De vraag kan worden gesteld of het betalen van de huur voor het gebruik van het gebouw eventueel met terugwerkende kracht aan het Visserij Informatiecentrum kan worden opgelegd. Interessant voor het Informatiecentrum zou eventueel een geschreven stuk zijn waaruit blijkt dat tot op heden het Informatiecentrum geen huurprijs verschuldigd is.

Het belang voor de sector van een regelmatig contact met topambtenaren in Brussel wordt nogmaals benadrukt. Daarvoor wordt verwezen naar de rol van de heer Langstraat wat het Nederlandse bedrijfsleven betreft. In dat verband scoort België heel slecht. De Belgische personaliteiten geven de indruk van eerder de Europese commissaris te willen ontlopen dan haar te ontmoeten.

******

VERSLAG RAAD VAN BEHEER VAN DE VZW VLAAMS VISSERIJCENTRUM - 9 OKTOBER 1997 - 16U

2. Pesca-secretariaat

Ingevolge een opdracht van de minister-president werd het PESCA-secretariaat toegewezen aan de vzw Vlaams Visserijcentrum. Voor de bemanning van het secretariaat werd beroep gedaan op het examen dat vroeger uitgeschreven werd voor de functie van coördinator bij het Visserij Informatiecentrum. De tweede van het examen, Jeroen Schepens, blijkt reeds te werken. De derde, Hugo Devriendt, ingenieur van opleiding en met ervaring in de visserijsector via opdrachten voor het Rijksstation voor Zeevisserij en de Dienst voor Zeevisserij, wordt zodoende aangeworven met een proefperiode van zes maanden.

VERSLAG RAAD VAN BEHEER VZW VLAAMS VISSERIJCENTRUM
- 18 DECEMBER 1997 - 11U

1/ PERSONEELSAANGELEGENHEDEN - PESCA-SECRETARIAAT
De voorzitter heeft de arbeidsovereenkomst met PESCA-secretaris Devriendt tijdens de duur van de proeftermijn verbroken. De voorzitter heeft herhaaldelijk vastgesteld dat de heer Devriendt zijn taak niet naar behoren vervulde.

Ondertussen werd contact opgenomen met interimbureaus om zo spoedig mogelijk in de vervanging te voorzien. Drie kandidaten werden weerhouden: M. Ghesquière, S. Debosschere en Renate Kimpe. Aan de beheerders wordt gevraagd of zij eventuele kandidaten kunnen voorstellen. Een universitair diploma is vereist. De heer Pollet wijst op een kandidate genaamd Miet Verhamme. De voorzitter zal met deze kandidate contact opnemen.

De Raad van Beheer geeft volmacht aan de voorzitter en de coördinator om een nieuwe persoon aan te werven voor het Pesca-secretariaat.

VERSLAG VAN DE RAAD VAN BEHEER VAN DE VZW VLAAMS VISSERIJCENTRUM GEHOUDEN OP 14 JANUARI 1998 OM 16.00 UUR

2/ PERSONEELSAANGELEGENHEDEN

Na ondervraging en examinatie is mevrouw Miet Verhamme als beste kandidate van de vier kandidaten overgebleven. Een gedetailleerde versie van de resultaten van de examens is ter beschikking. De Raad van Beheer bekrachtigt de aanstelling van mevrouw Miet Verhamme als nieuwe Pesca-secretaris. In bijlage van het verslag vindt U een overzicht van de resultaten van de proeven.

Gezien de uitbreiding en de inhoud van haar werkzaamheden wordt mevrouw la Gasse aangesteld als directiesecretaresse. Voor haar vergoeding zal contact opgenomen worden met de bevoegde instanties om na te gaan wat voor een dergelijke functie gangbaar is.

3/ ALLERLEI

De vraag wordt gesteld of er reeds een overeenkomst is vastgelegd met het VVW inzake de gebruikskosten van het gebouw. Onderhandelingen hebben opgeleverd dat het Vlaams Visserijcentrum een bepaald stukje van de kosten forfaitair op zich zal nemen. Die kosten impliceren een vergoeding voor de onderhouds- en verwarmingskosten. Daarnaast zou de kuisvrouw van het VVW ook een aantal uren per week kuisen voor het Vlaams Visserijcentrum om dan doorgefactureerd te worden naar het Visserijcentrum. Het VVW factureert 6 375 BEF per maand voor verwarming en onderhoud van het gebouw en 7 500 BEF per maand voor het kuisen van het gebouw.

Er bestaan een aantal problemen inzake de financiering van de post "technische bijstand" van de communautaire programma's. Volgens een nota van de GOM zou de financieringslast ten laste van Pesca verhoogd worden. Het Visserijcentrum kan daar niet akkoord mee gaan. Deze materie moet verder onderzocht worden.

4.2. Secretariaat Vlaams Visserijcomité

Met de inwerkingtreding van een Vlaams Visserij Informatiecentrum werd beslist het secretariaat van het Vlaams Visserijcomité zijnde het voornaamste adviesorgaan van de Vlaamse overheid in visserij-aangelegenheden aan dat Informatiecentrum toe te vertrouwen. Dat dit een zeer belangrijke taak is spreekt voor zich, het Vlaams Visserijcomité is namelijk het orgaan waar de meest uiteenlopende beleidsopties van de Vlaamse visserijsector worden besproken. Dat betekent dat zowel vlootbeleid, subsidiebeleid, onderwijsaangelegenheden als andere economische en sociale prioriteiten aan bod komen.

Het Vlaamse Visserijcomité bevestigt schriftelijk of er al dan niet een goedkeuring of positief advies van het Visserijcomité werd geuit ten aanzien van de ingediende projectvoorstellen voor wat betreft 5b of PESCA.

Hierna volgen uittreksels uit vergaderingen van het Vlaams Visserijcomité :

Verslag Vlaams Visserijcomité 25/02/97 om 15 uur

Dhr Versluys merkt op dat men bij de overheveling van middelen moet zorgen dat een aantal middelen ter beschikking blijven van het zwaartepunt A.4.3. De opleiding van motoristen en schippers moet immers blijven financieel ondersteund worden. Motoristen en schippers die een bijkomende scholing willen volgen in het kader van sociale promotie moeten dat ook in de toekomst kunnen doen. Momenteel bestaan daar geen fondsen voor. Motoristen die een brevet voor vaartuigen van 750pk hebben en die een brevet voor 1200pk willen halen moeten daartoe de mogelijkheid krijgen. Er bestaat momenteel een vraag naar opleiding daartoe. Deze opleiding biedt voor deze mensen de mogelijkheid om in de visserij te blijven. Zoniet dreigt men die mensen uit de sector te verliezen. Maar er is geen geld ter beschikking om de scholen te betalen. Ook de Zeevaartinspectie en het PMI staan gunstig ten opzichte van dergelijke opleidingen.

Het probleem kan best worden opgelost door het beleggen van een coördinatievergadering terzake waarbij de heren De Lembre, Neyrinck, Victor en Versluys worden uitgenodigd. Voor het overige wordt het verslag van de vorige zitting goedgekeurd.

2/ FIVA stand van zaken

De heer Relaes geeft een uiteenzetting i.v.m. de stand der werkzaamheden van het FIVA. Het basisdecreet werd neergelegd in de maand december voor het Vlaams parlement. Ondertussen hebben daar 2 vergaderingen plaatsgevonden. In een eerste vergadering greep een algemene bespreking van het visserijdecreet plaats. Bij die gelegenheid had geen enkele partij bezwaren tegen het visserijdecreet. In een tweede vergadering waarin een artikelsgewijze bespreking van het visserijdecreet plaatsgreep, bleek dat een aantal partijen opeens toch bezwaren hadden. Op basis van het argument dat ze nog niet alle elementen ter beschikking hadden, meenden sommigen dat het nodig was om nog een aantal hoorzittingen te organiseren. Uiteindelijk zou op 6 maart nog een

hoorzitting worden georganiseerd waarin diverse partijen aan bod zouden komen. Tijdens die hoorzitting zouden een vijftal partijen worden uitgenodigd zijnde de Rederscentrale met Dhr Bart Schiltz, het Provinciaal Maritiem Instituut met Dhr Dewinter, de OVA met Dhr Versluys, het Vlaams Visserij Comité met Dhr Desutter en de Vlaamse Vissersbond met Dhr Barbaix.
Feit is dat minister Van Rompuy zeker niet gelukkig is met deze gang van zaken daar dit enkel tot een uitstel van de stemming van het visserijdecreet leidt.

Het Vlaams Visserijcomité is in zijn geheel erg verontwaardigd tegenover dit nieuwe uitstel. Er mag immers worden van uitgegaan dat alle geledingen in de visserijsector voldoende vertegenwoordigd zijn in het Vlaams Visserijcomité om tot een eensluidend advies te komen. Tijdens vorige vergaderingen had datzelfde Vlaams Visserijcomité zich unaniem geschaard achter de snelle uitwerking van het FIVA en haar basisdecreet zoals dat tot op heden op tafel lag. In dat opzicht bestaat er bij de leden van het Vlaams Visserijcomité enkel onbegrip ten aanzien van deze beslissing van het Vlaams Parlement om een bijkomende hoorzitting te organiseren. Trouwens inzake het decreet staat er erg weinig ter discussie. Het decreet vormt immers enkel een basis dat als enige doel heeft het fonds te creëren. In elk geval, volgens Dhr Relaes, heeft deze gang van zaken ondermeer voor gevolg dat een definitieve goedkeuring van het decreet waarschijnlijk niet vóór Pasen zal gerealiseerd worden.

Dhr Schiltz van de Rederscentrale benadrukt dat noch de Rederscentrale noch het Vlaams Visserijcomité om uitstel of om een bijkomende hoorzitting gevraagd heeft. Hij vindt het nodig dat het Vlaams Visserijcomité tegenover deze gang van zaken een duidelijk standpunt inneemt. Dhr Maenhoudt verklaart dat diverse streekparlementairen zouden aangedrongen hebben op het laten plaatsvinden van een bijkomende hoorzitting. Ondermeer Dhr Maes (SP) zou op een hoorzitting hebben aangedrongen. In elk geval eenmaal de meerderheid in het Vlaams parlement beslist tot het laten plaatsvinden van een hoorzitting kan men er niet onderuit. De bevoegde commissie terzake bepaalt wie uitgenodigd wordt. In dat verband wordt vaak het advies van de parlementairen gevraagd. Deze kunnen dan de persoon aanduiden die volgens hen geschikt is om in dat verband uitleg te geven.

De leden van het Vlaams Visserijcomité zijn het erover eens dat men voor een voldongen feit staat. Het komt er nu op aan om eenparig aan te dringen op een zo'n snel mogelijke goedkeuring van het visserijdecreet. Dhr Relaes merkt op dat er in dat verband nog diverse amendementen op het FIVA werden ingediend. In bijlage van dit verslag vindt u overigens een volledige weergave van deze amendementen. Eén ervan is afkomstig van Agalev en heeft betrekking op de mariene zones. Een tweede is afkomstig van de VLD die bij monde van Dhr Ramoudt aandringt op het maken van een jaarlijks rapport met betrekking tot het financieringsinstrument en het invoeren van een veilplicht in ons land.

3/ De projectvoorstellen

De coördinator geeft een overzicht van de diverse projectvoorstellen die via het Vlaams Visserij Informatiecentrum uitgewerkt worden. Voor wat de technische specificaties betreft, verwijzen we naar de aan alle beheerders opgestuurde uitleg.

a) <u>De introductie van polyester vaartuigen voor de kustvisserij.</u>

Met Dhr Verbeke werd reeds contact genomen met diverse bevoegde instanties. Via de Dienst Zeevisserij werd al snel duidelijk dat het inzetten van dergelijke vaartuigen in de beroepssector zeker niet kan zonder licentie. België is bovendien gebonden aan het Meerjarig Oriëntatie Programma en heeft wat het motorvermogen betreft zeker al haar plafond bereikt. Het inzetten van dergelijke vaartuigen kan derhalve enkel en alleen ter vervanging van een bestaand aantal pk. Voor de Zeevaartinspectie waren er geen problemen op voorwaarde dat de bestaande stabiliteitsvoorschriften, veiligheidsvoorschriften en regels die vervat zijn in het brevettenbesluit nageleefd worden. Zeer belangrijk was natuurlijk het onderhoud met de sector van de kustvisserij in de Rederscentrale. Al snel bleek dat het uitzetten van warrelnetten op de stroken waar heel wat garnaalvangers actief zijn tot onoverkomelijke problemen zou kunnen leiden met de bestaande garnaalvloot.

Het inzetten van warrelnetten is echter van groot belang voor de rentabiliteit van dergelijke vaartuigen. In elk geval is het project interessant maar zal moeten geherformuleerd worden wil het enige kans op slagen hebben.

b) Vissorteermachine aan boord van vaartuigen

Het vissorteren zou voornamelijk betrekking hebben op tong, schol en kabeljauw. Het handelt om een polyvalent sorteersysteem dat onmiskenbaar voordelen betreffende de kwaliteit (gezien het garanderen van het ononderbroken blijven van de koude keten) en een betere economische uitbating van de rederij biedt gezien het verdwijnen van een aantal andere kosten. Dhr Danneels van de Zeevaartinspectie wijst erop dat het systeem een bijkomende belasting voor de bemanningsleden met zich kan meebrengen. Dhr Victor verwijst naar het gevaar voor een verdwijning van een aantal arbeidsplaatsen. Als men overweegt om het project verder te concretiseren, zal een studie ergonomie zeker aangewezen zijn.

c) Project ontwerpen nieuwe vislier

De vergadering beslist om gezien de technische aard van het project Dhr Brusselle uit te nodigen voor de volgende vergadering. Het uitnodigen van de betrokken projectaanbrenger kan in een aantal gevallen voor het Vlaams Visserijcomité interessant zijn.

4/ Allerlei

◊ Dhr Beghein van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wil informatie in verband met het projectvoorstel betreffende de aankoop van viskisten door de firma Vislossersbond Van Waes. In Zeebrugge heeft men minder zware viskisten in gebruik genomen om arbeidsverbeterend te werken. Dhr Versluys wijst er echter op dat wanneer men het arbeidsreglement strikt wil opvolgen men kisten van maximaal 25 kg dient te gebruiken. Bepaalde vaartuigen maken afwisselend gebruik van kisten van 50 kg en kisten van 40 kg. Het project zou een uniformisering in het gebruik mogelijk kunnen maken. De Vislossersbond Van Waes wil de aankoop van uniforme kisten door geïnteresseerde reders mogelijk maken. Nu is er in Zuid-Europa de gewoonte kisten van 50kg te gebruiken, in Noord-Europa kisten van 40kg. In Oostende zijn heel wat vaartuigen uitgerust om kisten van 50kg te gebruiken. In afwachting dat deze problematiek Europees wordt bekeken, wil Oostende met dergelijk project uitpakken. Als men op een bepaald ogenblik kisten nodig heeft en deze zijn niet beschikbaar dan kan dit project een oplossing bieden voor de reders. Bij een campagne waar alle reders tegelijkertijd naar de Ierse Zee trekken kunnen er in dat verband moeilijkheden ontstaan. Voor de visveiling is dit voorstel ook interessant daar deze haar eigen kisten niet moet ter beschikking stellen waardoor het potentieel van de visveiling onaangetast blijft. Jaarlijks verdwijnen er immers heel wat viskisten. De functionaliteit is niet beperkt tot het gebruik in de vismijn maar strekt ook verder tot het gebruik aan boord.

◊ Het Verbond der Visventers wordt bij monde van Dhr Louis Fryns als waarnemer tot de vergadering toegelaten.

◊ Er is een vraag van Dhr Marc Bekaert om aanwezig te mogen zijn op de vergaderingen van het Vlaams Visserijcomité. Dit zou eventueel als waarnemer kunnen. Een andere optie zou het aanschrijven van Dhr Piet Maes zijn. In elk geval het antwoord van de minister terzake kan worden afgewacht.

◊ Dhr Raes wordt voor de volgende vergaderingen van het Vlaams Visserijcomité vervangen door dhr. Dejaeghere.

◊ Labeling. Dhr Desutter stelt dat het Vlaams Visserij Informatiecentrum een theoretisch schema heeft laten ontwikkelen door professor Viaene, een eminent autoriteit op het vlak van marketing. In dat verband heeft hij in het verleden reeds studies verricht met betrekking tot de haalbaarheid van een Flandria-label voor andere producten. De kostprijs van een degelijke haalbaarheidstudie voor een label voor de verse vis zou ongeveer 1.5 miljoen bedragen. Ook met betrekking tot dit project zullen de beheerders hun volledige uiteenzetting toegestuurd krijgen waarna op de volgende vergadering het project verder kan besproken worden.

VERSLAG VLAAMS VISSERIJCOMITÉ
GEHOUDEN OP 02/04/1997 OM 14 UUR

2/ FIVA: stand van zaken

Het decreet is goedgekeurd door de Commissie Werkgelegenheid en Economische Zaken van het Vlaams Parlement. Naast het decreet zijn er ook twee bijkomende amendementen goedgekeurd. Eén daarvan heeft betrekking op steun aan reders in nood. Deze laatsten moeten over extra financiële middelen kunnen beschikken wanneer ze in nood verkeren. De heer Ramoudt heeft ook een amendement ingediend dat inhield dat de minister jaarlijks een verslag moet opmaken.

3/ Projectvoorstellen

a/ Het ontwikkelen van een nieuwe vislier: De heer Deputter, vertegenwoordiger van de firma Brusselle, heeft zich wegens persoonlijke omstandigheden laten verontschuldigen voor deze vergadering. Hij vraagt of het mogelijk zou zijn om dit project op de volgende vergadering van het Vlaams Visserijcomité te behandelen. De vergadering stemt hiermee in.

b/ Marelec: Vissorteren aan boord. De heer Rommelaere werd eveneens op deze vergadering uitgenodigd en zal om 15 uur toelichting geven omtrent zijn projectvoorstel.

c/ Aquatic: Het maken van een kunststofdoos voor het vervoer van vis - isoplast.
De heer Versluys merkt op dat er op dergelijk vlak reeds heel wat onderzoek werd verricht. Heel wat bedrijven hebben diverse soorten materiaal ontwikkeld. De heer Gryson benadrukt dat de vervanging van de bestaande kisten nog niet geoptima-liseerd is. Volgens hem is de ideale doos nog niet ontwikkeld. De heer Vyncke benadrukt dat dit project wel degelijk een innovatie-project inhoudt en geen haalbaarheidsstudie. Het Rijksstation zou in dat kader eventueel kunnen nagaan of er in het station reeds informatie ter beschikking is. Indien dit het geval is kan deze informatie aan het Visserijcomité worden voorgelegd om het projectvoorstel verder te bekijken en te vergelijken. De heer Van Den Bremt merkt op dat dit een privé-initiatief is. Men moet er duidelijk voor waken dat men bij het steunen van een projectaanvraag niet concurrentie-vervalsend werkt.

d/ Experimentele visserijen en toegepast wetenschappelijk onderzoek.
Diverse voorstellen inzake experimentele visserij worden voor advies aan de vergadering voorgelegd. De heer Versluys overhandigt een aantal kopijen i.v.m. de projectaanvraag "*electrovisserij*". Het Visserijcentrum zal deze aan de leden van het Vlaams Visserijcomité bezorgen. De heer Van Den Bremt stelt de vraag of het project "electrovisserij" wel experimentele visserij betreft. Zowel de heer Vyncke als de heer Versluys bevestigen dat het project "electrovisserij" (*ontwikkeling van een milieu-vriendelijke visserijmethode voor de garnaalvisserij gebaseerd op* stimulering door electrische pulsen) volledig kadert in het doelstelling 5b-programma, zwaarte-punt A.4.1. "Toegepast visserijonderzoek en ontwikkeling". De studie beoogt een technologische vernieuwing in de Vlaamse visserij en een ecologisch (selectiviteit) verantwoorde visserijmethode op niet quota-gebonden vis- en schaaldieren (garnaal). De heer Van Den Bremt stelt voor om niet het Rijksstation voor Zeevisserij doch de Rederscentrale als promotor van het project te laten fungeren. De heer Schiltz, voorzitter van de Rederscentrale bevestigt dat dit geen probleem vormt en zal, in samenwerking met het Rijksstation, het project promoten. De vergadering gaat hiermee akkoord en keurt het projectvoorstel principieel goed.

Naast de in de vorige vergaderingen reeds behandelde projecten komen ook de volgende zaken aan bod.

Het Rijksstation heeft een idee om gekweekte *tarbot* uit te zetten. De bedoeling is om een aantal overgeëxploiteerde visbestanden de mogelijkheid te geven zich te herstellen. Het uitzetten van jonge gekweekte tarbot kan een alternatief vormen om een onvoldoende natuurlijke hernieuwing van de tarbotbestanden te compenseren. Deze methode zou ook voor andere vissoorten worden toegepast. De tarbot vormt een interessant kandidaat voor dit project "restocking": er is namelijk een zeer hoge marktwaarde en deze productie in gevangenschap is thans voldoende onder controle. Op een

bepaald ogenblik zou de gemerkte tarbot uitgezet worden in de kustwateren van het gebied Middenkust dat voor een bepaalde tijdsduur voor alle visserij gesloten zou worden. Enkel de O.29 " De Broodwinner", het opleidingsschip voor zeevisserij, zal dit gebied gedurende een bepaalde tijdsduur frequenteren voor het verschaffen van gegevens over overleving, groei, migratiepatronen, populatie-densiteiten, enz. Vanzelfsprekend moet in samenspraak met het visserijbedrijf een gebied worden geselecteerd dat voor een beperkte tijdsduur vrijwillig gesloten blijft voor alle exploitatie. Ook hier zou de Rederscentrale beter als promotor fungeren in plaats van het Rijksstation voor Zeevisserij.
De heer Schiltz stelt de vraag in hoeverre bepaalde gebieden niet alleen voor de Belgische vloot maar ook voor andere vloten kunnen worden gesloten. Moet dit aspect niet bij de Europese Unie worden aangekaart? De heer Versluys benadrukt dat hij aan een project werkt om in kader van de aquacultuur de kweek ("vetmesterij") van tarbot te ontwikkelen. Hij hoopt eind dit jaar een definitief voorstel aan de vergadering mee te delen. De heer Vyncke wijst op de geringe kostprijs van het project "restocking". De heer Schiltz benadrukt in elk geval dat de Rederscentrale het project het onderzoeken waard vindt. De heer Van Den Bremt stelt dat de Rederscentrale absoluut als promotor moet fungeren daar er in bepaalde zones sowieso "gentleman agreements" nodig zullen zijn. De heer Welvaert vindt het nuttig dat er voor het project een bepaalde kostenanalyse zou worden opgemaakt. Het Visserijcomité keurt het projectvoorstel principieel goed.

De voorzitter komt nogmaals terug op het project *labeling*. Hij verwijst naar de nota van professor Viaene die voornamelijk een theoretische beslommering inhoudt. De nota betreft voornamelijk theorie die niet een eigenlijke oplossing voor het probleem met zich meebrengt. De heer Van Der Voorde stelt dat het Flandria-label niets kost. Het volstaat om enkel een lastenboek op te stellen. Volgens de heer Van Der Voorde is een voorafgaande studie in het kader van een haalbaarheidsstudie dus helemaal niet noodzakelijk. Wat witloof betreft is het zo dat de controle op het label wordt uitgevoerd door een privé-instantie. Bijvoorbeeld het intafelen van loof en het gebruiken van het product: hier gebeurt de controle volgens het lastenboek. De financiële last die gekoppeld is aan de controle wordt gedragen door de producent zelf. Misbruiken van het label sluiten zichzelf uit. Bijvoorbeeld in de tomatensector heerste op een bepaald ogenblik de situatie waarbij 80% van de totale tomatenproductie voorzien was van een Flandria-label, en dit door een gebrek aan controle. Het ineenstorten van de prijs heeft geleid tot een herziene situatie.

De heer Schiltz stelt dat de Rederscentrale onlangs het bezoek heeft ontvangen van het Nederlandse instituut RIVO. Van daaruit is er een vraag naar vaartuigen die bereid zijn om een selectief product aan te voeren. Er wordt voor wat de vissoorten betreft voornamelijk gedacht aan tong, tarbot en griet. Meer in het bijzonder wordt gedacht aan de vangst van de laatste 1 à 2 dagen. Ook hier wil het RIVO een kwaliteitscontrole uitvoeren. Volgens de heer Van De Steene ware het nuttig om eventueel het IVK uit te nodigen om na te gaan hoe zij denken dat de controle het best gebeurt. De heer Gryson benadrukt dat voor zover de producent betaalt hij geen probleem heeft met het projectvoorstel. Hij is er echter helemaal niet zeker van dat het uitbrengen van een kwaliteitslabel met zich zal meebrengen dat er meer geld voor het product zal worden betaald. Volgens de heer Naeyaert is de situatie voor vis fundamenteel verschillend dan deze voor groenten. Het verschil situeert zich voornamelijk in de verpakkingsmogelijkheden van het product. Groenten kunnen eenvoudig worden verpakt en de consument kan gemakkelijk aflezen uit de verpakking wat het product inhoudt. Bij vis ligt dat heel wat moeilijker.

De heer Schiltz stelt dat prijsverschillen in elk geval niet uit te sluiten zijn. De huidige praktijk met gepelde garnalen leert dit. In Zeebrugge kan vastgesteld worden dat de prijs van gepelde garnalen waarvan de kwaliteit gegarandeerd is vaak driemaal hoger is dan de prijs van deze die in de GB verkocht worden. Blijkbaar bestaat voor dergelijk kwaliteitsproduct interesse vanwege de consument. Ook de heer Van Der Voorde benadrukt dat de Flandria-producten een meerprijs bekomen.
De heer Van Den Bremt stelt voor dat overleg zou plaatsvinden tussen de Zeebrugse, Oostendse en Nieuwpoortse vismijn. Hij stelt voor om een verdere beslissing omtrent dit projectvoorstel uit te stellen tot er tussen deze drie partijen overleg heeft plaatsgevonden.

De heer Versluys verklaart dat hij zijn bedenkingen heeft omtrent de werkwijze van het VLAM. Hij stelt vast dat ondanks het feit dat de vismijnen hun bijdrage moeten betalen aan het VLAM ze niet als lid aanvaard worden. In dat verband is er vroeger een onbeantwoorde vraag van de Belgische visveilingen geweest. De heer Versluys meldt dat er reeds gesprekken plaatsvonden tussen de

diverse visveilingen om tot een betere samenwerking te komen. De labeling vormt daar een onderdeel van.

De heer Rommelaere treedt binnen en wordt welkom geheten. Hij geeft een toelichting aan het projectvoorstel *vissorteren aan boord*. Na de toelichting die aansluit bij de werknota wordt de gelegenheid geboden vragen te stellen. De heer Versluys vraagt waarom het project 1 jaar moet duren. De heer Rommelaere stelt dat 1 jaar ideaal is in die zin dat men gedurende diverse jaargetijden soms diverse visserijmethodes aanwendt. De heer Versluys stelt dat gezien de hoge kostprijs men vragen kan stellen omtrent de noodzakelijkheid het project 1 jaar te laten duren. De heer Claes stelt dat het project bijkomend werk voor de bemanning met zich zal meebrengen. De heer Versluys is het hiermee niet eens. Integendeel, het is de bedoeling dat het bestaande werk gemakkelijker wordt gemaakt. De heer Rommelaere stelt dat het project voor de bemanning met zich zal meebrengen dat er minder werk dient te worden geleverd op het vlak van ijzen en meer werk op het vlak van het sorteren. Het ene kan dus het andere compenseren. Als bijkomend voordeel wordt nogmaals benadrukt dat bij het sorteren zowel de datum, het gewicht, de ouderdom van de vis, de zone waarin ze gevangen is, enz. wordt vermeld. De heer Versluys benadrukt dat wanneer het project succes zou hebben de veilingen in elk geval naar uniforme sorteringen zullen moeten streven. Voorts wordt de vraag gesteld of het wel nodig is dat het project op drie vaartuigen wordt uitgevoerd. Het Rijksstation meldt bij monde van de heer Vyncke dat de gemaakte offerte die bij de werknota gevoegd is voor 1 schip en voor vier reizen binnen een tijdspanne van twee jaar geldt. De heer Rommelaere stelt dat niets in de weg staat dat de modaliteiten in het projectvoorstel bespreekbaar zijn. De heer Rommelaere wordt bedankt en verlaat de vergadering. De vergadering besluit om een *principieel gunstig advies uit te brengen nopens het projectvoorstel maar er moet toch nagegaan* worden of de duurte van de kostprijs niet naar beneden kan door het verminderen van de test-periode en het beperken van het aantal deelnemers. De vraag wordt gesteld: is één vaartuig niet voldoende?

4/ Problematiek veiligheid van de vaartuigen: Dag van de Veiligheid

De heer Staelens wordt gevraagd enige toelichting te geven omtrent deze activiteit. Hij benadrukt dat dit gebeuren kadert in de doelstellingen van de Gemengde Nationale commissie voor de preventie van arbeidsongevallen. In de namiddag van zaterdag 31 mei 1997 zal in het Sun Parks te De Haan een "Dag van de Veiligheid" worden georganiseerd waarop alle reders en schippers zullen worden uitgenodigd. De bedoeling bestaat uit het sensibiliseren van deze doelgroep naar het aspect van de veiligheid toe, de heer Schiltz benadrukt dat van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt om tijdens dezelfde namiddag aan de (jonge) schippers een uiteenzetting te geven omtrent het FIVA.

5/ Samenwerkingsmogelijkheden: reders - visverwerking

De coördinator wordt gevraagd enige toelichting te geven omtrent dit agendapunt. De firma, NV Seagull, die zicht toelegt op het roken van haring en sprot, wil nagaan of er bij de Belgische producenten interesse bestaat voor het leveren van deze twee vissoorten tegen een vaste prijs. NV Seagull is bereid om daar een redelijke prijs voor te bieden mits het om kwalitatief hoogstaande vis handelt. Van sprot bijvoorbeeld wordt gedacht aan gekalibreerde sprot (sprot van gemiddelde grootte). Dit voorstel kan voor de reders erg interessant zijn daar België over een aanzienlijk haring- en sprotquotum beschikt. Haring wordt traditioneel weggeruild voor andere soorten maar niets belet dat bepaalde vissers terug aanknopen met de traditie van vroeger waarbij een aantal onder hen beroep doen op hun nog steeds bestaande know-how. De Rederscentrale juicht dit initiatief toe daar dit bij succes enkel de druk op andere gequoteerde soorten kan doen dalen. Dergelijke vorm van contractvisserij wordt in Nederland reeds jaren met succes uitgeoefend door het bedrijf Jackson. De heer Welvaert vraagt of er in dat verband al van een bepaalde prijs is gesproken. Afspraken daaromtrent moeten tussen beide partijen worden geregeld.

6/ Allerlei

◊ De heer Versluys merkt op dat er een datum is vastgelegd voor het behandelen van de problematiek van de sociale promotie tussen de betrokken partijen. Die vergadering zou plaatsgrijpen op 22 april 1997. De heer De Lembre stelt dat deze datum door zijn medewerkers is toegezegd zonder rekening te houden met de eveneens geplande beoordelingscommissie. Er zal een nieuwe datum worden gepland door het secretariaat.

◊ De heer Versluys maakt melding van het feit dat er een Vlaamse Visserij Coöperatie is opgericht die kan overgaan tot de gezamenlijke aankoop van bepaalde producten waardoor de prijs wordt gedrukt. Momenteel wordt onderzocht in hoeverre deze coöperatie van subsidies kan gebruik maken. Eventueel via doelstelling 5b kan onderzocht worden wat de subsidiemogelijkheden zijn.

VERSLAG VERGADERING
VLAAMS VISSERIJCOMITÉ GEHOUDEN OP DINSDAG 29 APRIL OM 14.00 UUR.

2/ Projectvoorstellen

Toelichting door de heer Gunst ivm de projecten "Wulloks" en "Isoplast".

De heer Gunst wordt welkom geheten. De voorzitter vraagt hem om de twee projecten waarvoor hij als initiatiefnemer fungeert aan de vergadering voor te stellen.

De heer Gunst stelt voor om met het project "Isoplast" te starten. Als vertegenwoordiger van de firma NV Aquatic heeft hij heel wat ervaring op het vlak van import en export van vis en andere verse goederen. Onder andere Afrika en Canada worden in de handel betrokken. Hij stelt vast dat er op het vlak van de wereld van verpakkingen van producten heel wat problemen bestaan, vooral in de sector van het luchttransport. Vooral inzake verpakkingen met isomo en karton zouden deze problemen actueel zijn. Vanwege het IVK vernam hij ook dat de zoektocht naar een nieuwe verpakking nuttig kan zijn.

De doos die daar toe zou ontworpen moeten worden moet aan een aantal voorwaarden voldoen: ze moet recycleerbaar zijn, er moet een mogelijkheid zijn om het visvocht te laten afvoeren zonder dat het in de onderliggende gestapelde dozen terecht komt, ze moet hygiënisch zijn, ze moet vlot transporteerbaar en stapelbaar zijn en ze moet de nodige sterkte hebben. Er wordt zo veel mogelijk naar gestreefd de doos een tweede of derde maal te gebruiken. Eenmaal men deze niet meer wenst te gebruiken moet ze recycleerbaar zijn. Er wordt gezocht naar de juiste materie voor het ontwerp van de dozen. Wat is de doelgroep van het project? Niet noodzakelijk die kisten die door reders worden gebruikt. Het zou veeleer handelen om vis die via de vismijn rechtstreeks in de pakhuizen terecht komt en vandaar naar de distributie wordt verdeeld. Deze doos is derhalve niet te introduceren op de vaartuigen. Wat is het verschil met de Silver Sealed dozen? Het ontwerp van Isoplast is goedkoper en stapelbaar.

De heer Gunst uit zijn ontevredenheid over de werking van het Vlaamse 5b-secretariaat. Hij merkt op dat hij zijn dossier in oktober 1995 heeft ingediend, om maanden later het advies te krijgen dat hij zich niet moet wenden naar het 5b-secretariaat in Vlaanderen maar veeleer terecht moet in het 5b-secretariaat van Henegouwen. Daar werd hij binnen een paar weken op zijn wenken bediend en via burgemeester Detremmerie van Moeskroen kwam er vaart in het dossier. Zodoende dat hij van de heer Collignon de mogelijkheid bekwam om het project in Henegouwen op te starten. De vraag is nu: moet hij voor de concretisering van het project naar Henegouwen uitwijken?

De heer Bekaert stelt de vraag of er voor wat het ontwerp van de dozen betreft grotere afmetingen mogelijk zijn. De heer Gunst antwoordt dat Isoplast een eventuele optie mogelijk acht om de doos te construeren met een 60-40 verhouding. Hij benadrukt nogmaals dat er wordt gemikt naar de vishandelaar en niet naar de vismijn. De heer Bekaert stelt dat de lichtblauwe kleur van de doos ideaal is voor bv de Spaanse markt. (Hij stelt dat er in het verleden reeds testen met kartonnen dozen hebben plaatsgevonden via een geladen truck.) De heer Gunst beweert dat de firma Anglo-Dutch Meat, die zich bezighoudt met de export van diepgevroren vlees, ongeveer 48 BEF betaalt voor een opplooibare doos. Hij stelt dat de bijkomende kosten die gepaard zouden gaan met het openplooien van de doos ongeveer 6 BEF met zich zouden meebrengen. De heer Bekaert benadrukt dat er in Nederland 40 mio BEF aan subsidie is vrijgemaakt voor de logistieke ontwikkeling van plooidozen. Het nadeel van karton is dat het een lage isolatiewaarde heeft. De heer Speleers stelt de vraag of de machines voor de ontwikkeling van die dozen reeds voorhanden zijn. Ja, maar er zijn wel problemen met de dunwandigheid van de dozen. De heer Vyncke vraagt of er inzake het reinigen van die dozen geen problemen kunnen opduiken. De heer Gunst verwijst naar de voordelen in vergelijking met de huidige toestand. Momenteel zit men met het probleem dat eenmaal een isomodoos weggaat deze

niet meer terugkomt naar de plaats van verzending. Met de nieuwe dozen zou men over een keuzemogelijkheid beschikken: ofwel wast men ze (dan is er de mogelijkheid voor een nieuw gebruik of eigen gebruik) ofwel bezorgt men ze terug aan de verzender.

De heer Beghein stelt de vraag of er gezien de dunwandigheid van de dozen geen problemen inzake rigiditeit kunnen ontstaan. De heer Gunst merkt op dat dit kan opgelost worden door onder aan de doos verstevigingsribbetjes te hechten.

De heer Gunst legt uit dat het idee van dergelijke doos ontstaan is toen hij in contact is gekomen met zogenaamde champignonbakjes uit Zwitserland. De doos zou ongeveer 0,725 kg zwaar zijn.

Het project wulloks. De heer Gunst benadrukt dat hij als douaneagentschap veel in contact komt met de vraag naar diepgevroren wulloks toe. Hij merkt op dat het bezoek aan de vismijn in Nieuwpoort hem duidelijk heeft gemaakt dat er een enorm verschil bestaat tussen de prijzen van de wulloks die in de Nieuwpoortse vismijn worden verkocht en deze die in het Verre Oosten worden aangeboden. Hier zou de prijs ongeveer 8 BEF/kg bedragen terwijl deze in het Verre Oosten tot 300 BEF oploopt. Het project zou zich voornamelijk concentreren op de volgende punten: een onderzoek naar de markt in het Verre Oosten, naar de bereidheid van de reders die initiatief willen nemen voor het vissen op wulloks, nagaan waar en hoe de verpakking kan gebeuren. De vraag wordt gesteld waar de heer Gunst denkt dat deze wulloks kunnen worden gevist. Hij meent dat deze in grote getale aanwezig zijn in de visgebieden ter hoogte van de Ierse Zee en in de wateren rond Ierland. De heer Schiltz merkt op dat wulloksvisserij niet door om het even welk vaartuig kan worden uitgevoerd. Er moet daarvoor met name een aangepaste installatie aan boord van het vaartuig aanwezig zijn. De heer Gunst wordt bedankt voor zijn uiteenzetting en verlaat de vergadering.

De voorzitter vraagt de vergadering om hun mening omtrent deze projecten te uiten. Hij stelt dat subsidies voor marktprospectie mogelijk zijn. De heer Beghein merkt op dat voor de heer Gunst het grootste probleem is dat hij noch over het product noch over de markt beschikt. De heer Naeyaert beklemtoont dat hij het projectvoorstel een goed idee vindt. Volgens de heer Maertens wordt door de Belgische vissers jaarlijks ongeveer 116 ton aangevoerd. De heer Bekaert stelt dat het product er is en dat een beter marktonderzoek voor de visserijsector zeer interessant kan zijn. De heer Huysmans stelt dat het volstaat daaromtrent contact op te nemen met de Vlaamse vertegenwoordiger voor Buitenlandse Handel in Japan. In elk geval, de Dienst Zeevisserij en het Rijksstation voor Zeevisserij zullen initiatieven nemen om te onderzoeken waar die wulloks zich bevinden. In afwachting van de resultaten van deze onderzoekingen, wordt het projectvoorstel in beraad gehouden.

Met betrekking tot het Isoplast-project merkt de heer Bekaert op dat het gebruik en de ontwikkeling van die 20 kg zware kisten interessant kan zijn. Die doos moet dan wel worden ontwikkeld in samenspraak met consument en producent. Met betrekking tot die kisten merkt de heer Schiltz op dat de huidige kisten jarenlang kunnen worden gebruikt aan boord. In het projectvoorstel moet duidelijk gespecificeerd worden hoe het project een meerwaarde kan opleveren voor de visserijsector.

Voor zover het projectvoorstel "Isoplast" procedurieel met de 5b-doelstellingen te rijmen valt, verleent het Comité een principieel gunstig advies.

Ontwikkeling nieuw type vislier

De heren Deputter en Soenen van de firma Brusselle worden welkom geheten. De heer Deputter benadrukt dat zijn projectvoorstel de bedoeling heeft een aantal types vislier te ontwikkelen die beantwoorden aan een drietal vereisten.
1 - verhoging van veiligheid
2 - aanpassing aan de nieuwe visserijmethoden (diepwatervisserij)
3 - het incorporeren van de nieuwe lier in de bestaande lierbehuizing.

Hij stelt de vraag in hoeverre hij met dit idee aanspraak kan maken op
5b-subsidiëring. Voor wat het technisch aspect van het projectvoorstel betreft geeft hij het woord aan de heer Soenen.

Deze technische aspecten omhelzen de volgende elementen:
◊ het gewicht van de lier wordt beperkt

- ◊ er worden betere materialen gebruikt
- ◊ de vistrommels worden zo lang mogelijk ontworpen om de tractie van kabels zo gelijk mogelijk te laten verlopen
- ◊ er zou slijtvaster materiaal worden gebruikt
- ◊ het project zou worden aangepast in verband met de vraag van de werf (daarvoor moet elke lier herontworpen worden).

Een vergelijking met de lier op de bestaande schepen dringt zich op samen met een onderzoek hoe die lier herontworpen kan worden. In dat verband kan nagegaan worden of de lier noch te zwaar noch te licht is. De lier moet bedrijfszekerder worden om de concurrentie met de Nederlandse collega's aan te kunnen.

De heer Deputter benadrukt verder dat de firma Brusselle met een zestal projecten bezig is. Die projecten zijn gespreid over een viertal types van vissersvaartuigen. Eén van die categoriën betreft de categorie van 1300 tot 3000 pk. Daarin moet een onderscheid worden gemaakt tussen de lier met lijn en lier met bovenliggende as.

Streefdoel van de firma Brusselle is te komen tot 8 prototypes. De lier wordt ontwikkeld in samenspraak met de reders waarbij een electronisch meet- en veiligheidssysteem wordt toegepast. De projectaanvraag zou zich situeren binnen maatregel A.4.1.De duur van het project zou afhangen van de vraag van de reders. De heer Versluys vraagt of er een achterstand is ten aanzien van Nederlandse collega's. De heer Deputter deelt mee dat er niet zozeer een achterstand is maar dat met dit project zelfs een voorsprong op de Nederlanders kan worden genomen. Zeker voor bestaande schepen kan een meerwaardige lier worden ontwikkeld. Er is een evolutie naar het gebruik van grotere trommels en grotere trekkracht van de lier. Dit gezien de noodzaak zich te richten tot ongequoteerde soorten waar vaak dieper op moet worden gevist.

De ontwikkeling van de lier zou in het atelier gebeuren. De uitrusting van het schip met de lier zou op het schip zelf gebeuren. De heer Speleers vraagt of een succes van het project gepaard gaat met een grotere tewerkstelling in de regio. De heer Deputter wijst erop dat het vroegere klantenbestand van Brusselle voor een groot stuk uit Belgische werven bestond. Heel wat van die werven zijn verdwenen hetgeen voor Brusselle tot gevolg heeft dat de tewerkstelling van 120 mensen tot op heden teruggebracht is tot 65 mensen.

De heer Beghein vraagt of Nederlandse collega's over meer standaardmodellen beschikken. Hierop wordt bevestigend geantwoord gezien de grotere basismarkt in Nederland. Verder heeft de heer Beghein vragen omtrent het feit dat de kostprijs van de lier groter wordt naarmate het gebruikte type. De heer Soenen merkt op dat de kostprijs niet evenredig stijgt met het gebruik van groter materiaal. Vaak worden ook andere typen materialen gebruikt. Bij bepaalde types van materiaal is het zo dat hoe groter de diameter is hoe kleiner de presterende eigenschappen van het betrokken product. De heer Bekaert stelt de vraag of Brusselle op een niche-markt werkt en wat het exportcijfer is. De heer Deputter verklaart dat export 95% van de omzet van het bedrijf bepaalt. Hij wijst erop dat Brusselle daartoe genoodzaakt is gezien de evolutie in het Belgische wervenbestand. Wat de concurrentie-omgeving betreft wijst hij op de positie van Duitsland voor wat de baggersector betreft en vanzelfsprekend met de Oosteuropese fabrikanten in het algemeen. De heren Deputter en Soenen worden bedankt voor hun aanwezigheid.

Er wordt opgemerkt dat men er in elk geval voor moet waken dat men met steunen van het project niet concurrentievervalsend werkt. Brusselle blijkt de enige firma in de regio te zijn die zich bezig houdt met het ontwerpen van lieren. Men moet ook nagaan wat het project aan economische meerwaarde voor de regio of voor de sector kan opbrengen. Het volstaat niet dat het project er enkel toe leidt dat Brusselle haar werkzaamheden in stand kan houden. Integendeel, de know-how die het project oplevert moet ook door de sector kunnen worden aangewend. Een bijkomend element zou kunnen bestaan in het feit dat lieren na de uitvoering van het project tegen een meer betaalbare prijs op de markt kunnen worden gebracht. De heer De Lembre wijst erop dat het nieuwe aspect van het project zich voornamelijk situeert in het feit dat er een kleinere lier zou worden ontwikkeld. De heer Bekaert benadrukt de noodzaak om te zoeken naar het gebruik van lichtere materialen. Dit project kan interessant zijn als bv ook de Zeevaartinspectie en de Universiteit betrokken wordt.

Mits inachtname van bovenvermelde opmerkingen, verleent het Comité een principieel gunstig advies.

IJslands researchvaartuig voor de professionele lijnvisserij

De heer Aspeslagh zal een toelichting geven in verband met het project IJslands researchvaartuig voor de professionele lijnvisserij. De heer De Vestele treedt als waarnemer de vergadering binnen.

Hoe is het projectidee ontstaan?
IJsland heeft een eigen quotabeleid. Er werd de laatste jaren vastgesteld dat het kabeljauwbestand onder grote druk stond. Dientengevolge besliste IJsland om een aantal vaartuigen uit het segment, dat voornamelijk gericht was op de kabeljauwvisserij, te decommissioneren.

De heer Aspeslagh is in onderhandeling met het IJslandse waarborgfonds om na te gaan of een dergelijk nieuw type vaartuig naar hier kan worden gebracht om het te introduceren als een soort testvaartuig waarbij het vaartuig op zich en de geïnstalleerde vistechnieken zouden kunnen worden uitgetest voor de Belgische visserij. De aldus mogelijk te maken research zou voor het Rijksstation voor Zeevisserij, de Dienst Zeevisserij en de Rederscentrale de mogelijkheid bieden hen in kennis te stellen van professionele alternatieve vistechnieken.

De heer Aspeslagh legt de nadruk op een aantal voordelen die via dit project tot uiting zouden kunnen komen.
1/ Selectiviteit. Via dergelijke visserij zou geen of slechts heel weinig jonge vis worden gevangen. Er zou ook geen of slechts zeer weinig bijvangst mee gemoeid zijn.
2/ Het milieuaspect: de traditionele vistechnieken worden vandaag meer dan eens in vraag gesteld door milieugroeperingen. Met dergelijke visserij neemt men de kritiek van milieugroeperingen de wind uit de zeilen.
3/ De kwaliteitsgarantie en kwaliteitstoename is vanzelfsprekend.
4/ Het economisch aspect: de loonkost zal dalen daar men met minder bemanning een redelijke omzet kan bereiken. Het brandstofbereik zal dalen daar men enkel brandstof verbruikt voor het stomen van en naar de visgrond en voor het veranderen van visgrond. Tijdens het vissen is er geen brandstofverbruik.
5/ De kans op verlies van materiaal is zeer klein en wanneer dat dan toch nog sporadisch zou gebeuren is de kans groot dat men dergelijk vistuig kan recupereren. 6/ Het gebruikte vistuig kan quasi op elk type vaartuig worden geïnstalleerd zonder veel aanpassingen. Hij merkt op dat de installatie op een aantal Belgische boomkorvaartuigen toch een klein aantal praktische problemen met zich meebrengt. 7/ Dergelijk vistuig levert voor de vissers een aangenamere manier van werken op. Onder andere eenmaal het vaartuig terug in de haven komt, is er geen bijkomend werk vereist.

In het rudimentaire kostenplan is sprake van 3.5 mio BEF als prijs voor de aankoop van het vaartuig. De heer Aspeslagh benadrukt dat hij momenteel nog steeds in onderhandeling is met het IJslands waarborgfonds en dat de uiteindelijke kostprijs waarschijnlijk veel lager zal uitvallen.

De heer Versluys benadrukt dat de uitvoering van het project zal moeten gebeuren op onze visgronden en met een goedkoop vaartuig. Daarenboven moet er voor gezorgd worden dat men beschikt over een vergunning en voldoet aan de normen van de Zeevaartinspectie.

De heer Aspeslagh merkt op dat aan de stabiliteit van dergelijk schip niet moet worden getwijfeld. De normen in IJsland voor soortgelijke vaartuigen zijn hoger en strenger dan de Belgische normen. De meeste van die schepen hebben een satellietverbinding met het grondstation in IJsland. Hun stabiliteit is ook merkelijk beter dan een soortgelijk type in Groot-Brittannië (King Fisher en Cygnus).De vraag wordt gesteld of zo'n vaartuig gehuurd kan worden in plaats van aangekocht. De heer Aspeslagh stelt dat het IJslands waarborgfonds er nog niet uit is hoe het vaartuig ter beschikking kan worden gesteld van de Belgische sector. De heer Schiltz merkt op dat onze kust zich niet leent tot het gebruik van dergelijk vaartuigen.

Volkomen zekerheid daaromtrent heeft men nog niet daar het nog niet uitgetest is. Het is niet meteen de bedoeling om na te gaan of dergelijke vaartuigen in staat zijn om een hoge rentabiliteit te realiseren, het is veeleer de bedoeling om aan de Dienst Zeevisserij en het Rijksstation voor Zeevisserij de opportuniteit te bieden te onderzoeken wat met dergelijke vaartuigen kan en wat niet

kan en de bevindingen ervan vast te stellen voor de Belgische visserij. Er wordt gevraagd waarom men geen gebruik maakt van soortgelijke Belgische kleine vaartuigen die hier in één of andere haven liggen. De heer Aspeslagh benadrukt dat dergelijke IJslandse vaartuigen specifiek gebouwd zijn in functie van het gebruik van dergelijke vistechnieken. Hij merkt op dat de longlining-apparatuur aan boord van het vaartuig geïnstalleerd is. De heer De Lembre wijst erop dat éénmaal men het project wil rendabiliseren er bijkomende kosten noodzakelijk zullen zijn. Hij wijst in dat verband op het wettelijk verplichte periodiek toezicht door de Zeevaartinspectie.
De vergadering stelt voor om een beslissing in dit project uit te stellen en te re-evalueren aan de hand van de resultaten van het binnenkort uit te voeren jigging-project.

4/ Allerlei

De heer Schiltz merkt op dat hij in het verslag van het Informatiecentrum heeft gelezen dat havenkapitein Vermandel zijn kandidatuur heeft gesteld zowel voor de Raad van Beheer van het Vlaams Visserij Informatiecentrum als voor het Vlaams Visserijcomité. Hij stelt de vraag of dergelijke kandidatuur wel opportuun is.

De voorzitter overloopt nog eens de historiek van het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum is opgericht in de schoot van het Vlaams Visserijcomité. Naast een aantal vaste leden zetelen er in het Visserijcomité ook een aantal permanente waarnemers waaronder een vertegenwoordiger van de ALT, Dienst Zeevisserij, Zeevaartinspectie, PMI, OVA, ZV, Redersfonds, Rijksstation voor Zeevisserij,...

Het probleem is dat er momenteel geen noemer voorhanden is waaronder de havenkapitein zou kunnen zetelen in het Visserijcomité. Er wordt opgemerkt dat het Vlaams Visserijcomité een adviesorgaan is voor visserijaangelegenheden. De vraag stelt zich bijgevolg: kan de havenkapitein in zijn functie iets bijbrengen aan het Visserijcomité ? Waarvoor is de heer Vermandel bevoegd? Hij blijkt bevoegd te zijn voor het onderhoud van de volledige infrastructuur van de Oostendse haven. Daarenboven is hij directeur van de vismijn. In die laatste hoedanigheid kan hij niet zetelen in het Visserijcomité daar de vismijn reeds via de heer Versluys in het Visserijcomité vertegenwoordigd is.

De vergadering beslist om in de huidige stand van zaken een beslissing over een eventuele kandidatuur van de heer Vermandel voor het Vlaams Visserijcomité uit te stellen.

In dat verband zal een soortgelijk advies naar de minister worden toegestuurd.

Seafood Exposition opportuniteiten

De heer Willy Versluys stelt het concept Silver Sealed voor. Bepaalde superverse vis komt in Nederland in aanmerking om onder de geregistreerde merknaam Silver Sealed te worden doorverkocht. Echter niet alleen het tijdstip van de vangst en de bewaar- en opslagcondities bepalen de versheidsgarantie van het superverse product. Verse zeevis onder het merk Silver Sealed verpakt, zit in solide, speciaal geïsoleerde, kartonnen dozen vervaardigd van milieuvriendelijk recycleerbaar materiaal. Een model is terug te vinden op het secretariaat van het Informatiecentrum. De heer Versluys stelt voor om het Vlaams Visserijcomité uit te nodigen om een werkbezoek te verrichten aan IJmuiden waar uitleg kan worden verstrekt over alle onderzoekingen die door de bevoegde personen zijn verricht. In dat verband zal door het Visserijcentrum contact worden opgenomen met de heer Theo Dekker. De vraag wordt gesteld of het Vlaams Visserijcomité een dergelijke studiereis kan financieren. De heer Versluys merkt op dat het waarschijnlijk voldoende zal zijn om een bus aan te leggen die de reis zal ondernemen. Hij veronderstelt dat de vismijn van IJmuiden de overige kosten voor haar rekening zal nemen.

Slurry ice

Momenteel legt men een laag ijs op de vis waarbij enkel de bovenste vis in aanmerking komt met het ijs en alleen deze vis optimaal gekoeld wordt. Slurry ice is een samenstelling van gekoeld zeewater met micro ijskristallen die door zijn vloeibare toestand tussen de vis loopt en bijgevolg iedere vis omgeeft met koelcellen. Dit vormt een homogene substantie waarbij iedere vis op alle plaatsen een maximaal contact heeft met de ijslaag. De installaties nemen weinig plaats in en zijn aanpasbaar naar de capaciteit van het vaartuig. Slurry ice beoogt een merkbare verbetering bij het transport en bewaring van bederfelijke producten. De aanschaffing van dergelijke apparatuur is mogelijk vanaf 500 000 BEF. Verdere informatie daaromtrent kan worden overhandigd door de heer Marc Aspeslagh.

VERSLAG VERGADERING VLAAMS VISSERIJCOMITÉ 24 JUNI 1997

2/ Projectvoorstellen

De heer Pol Hostyn wordt tot de vergadering toegelaten en zet zijn projectvoorstel uiteen. Het betreft in hoofdzaak "telemaintenance en telesupport". Aan boord van het vissersvaartuig zou een computer worden geïnstalleerd die kan worden geraadpleegd door de schipper en de motorist. Zodoende zou een soort databestand worden aangelegd van alle technische gegevens van de boordapparatuur. Zo kan men een soort historiek bekomen van de eigenschappen van de boordapparatuur. Men kan een duidelijk beeld bekomen van hoe de motor tijdens de laatste maanden gedraaid heeft. Het project zou kaderen in het toegepast visserijonderzoek van het Doelstelling 5b-programma. Door nieuwe technologieën kan de drukmeting, sensormeting, infraroodmeting,... aan boord van vissersvaartuigen worden uitgevoerd. Dergelijke gegevens kunnen ongetwijfeld hun nut bewijzen naar diensten zoals de Zeevaartinspectie en de verzekeringsmaatschappijen toe. In dat kader is bovendien reeds een soort opleidingsprogramma goedgekeurd in het raam van het Leonardo Da Vinci-project. Dit project betrof telebeheer.
De Zeevaartinspectie wijst erop dat de regels van de IMO (Internationale Maritieme Organisatie) stellen dat elke reder een zogenaamde "safe management code" opvolgt. De heer Danneels van de Zeevaartinspectie wijst erop dat deze regels in de zeevisserijsector momenteel nog niet in voege zijn. Dit belet niet dat dit in de toekomst misschien wel het geval zal zijn. Ook nu is de evolutie duidelijk dat de meeste vaartuigen satellietapparatuur aan boord zullen hebben. De heer Hostyn wijst erop dat de betrokken databestanden sowieso aan boord worden gelaten. Dit ter registratie voor wat er zo al aan boord gebeurt. Terzelfdertijd kan vanop land de dataregistratie worden opgevraagd.

Wat wordt zo al gemeten? Het olieverbruik, de temperatuur, de oliedrukregistratie, het dieselverbruik, de toerentalgegevens, het stroomverbruik van de lier en de temperatuur van het koelwater. De kostprijs voor het ontwikkelen van een basispakket voor de hoofdmotor (dit betekent de aanschaffing van een computer én de benodigde software) zou ongeveer 300 000 BEF bedragen.

Het project zou bestaan uit het aanpassen van de bestaande software en sensoren aan de specifieke omstandigheden van het vissersvaartuig. Ruw geschat zou het project ongeveer 5 mio BEF kosten. Het nieuwe element van het project schuilt in de centralisatie en de geheugenopslag van die technische gegevens onder meer naar het management van de rederij toe. Dergelijke vaststellingen zijn uiteraard interessant voor reders en verzekeringsmaatschappijen. De heer Willy Versluys stelt dat een verzekeringsmaatschappij zelfs haar premie afhankelijk kan stellen van het aanwezig zijn van dergelijke boordregistratie.

Het Visserijcomité geeft een principieel gunstig advies ten aanzien van het projectvoorstel op voorwaarde dat het voorstel verder en meer gespecifieerd wordt uitgewerkt.

3/ Werkbezoek IJmuiden

Op advies van het Vlaams Visserijcomité werd een werkbezoek ingelast waarbij alle belanghebbenden uit het Vlaamse visserijgebeuren de mogelijkheid kregen om kennis te nemen met hetgeen schuilt achter het Nederlandse merkproduct "Silver Sealed". De directies van twee Nederlandse visveilingen, IJmuiden en Den Helder, zijn in samenwerking met de Zeebrugse Visveiling gedurende twee jaar intensief bezig geweest met de voorbereiding van een "vers-vis"-concept. Het zijn deze visveilingen die aanvoerder, handelaar en consument in de gelegenheid stellen gebruik te maken van een verpakking die de versheid van het verpakte product garandeert. De aanvoerders van verse vis worden aangemoedigd hun laatste vangsten per visreis apart van de overige vangsten en onder de meest ideale omstandigheden te bewaren en aan land te brengen. Als aan de gestelde voorwaarden blijkt te zijn voldaan komt deze geselecteerde super-verse vis in aanmerking om onder de geregistreerde merknaam "Silver Sealed" te worden doorverkocht. "Silver Sealed" staat derhalve voor een supervers product waarbij aan een aantal eigenschappen cumulatief moet voldaan zijn: het tijdstip van de vangst, de bewaarcondities, de opslagcondities en de verpakking. Deze bepalen samen het kwaliteitsaspect.
In Nederland heeft men derhalve onder dergelijke benaming een kwaliteitslabel geïntroduceerd. Voor de Vlaamse visserij was het uitermate interessant om na te gaan hoe in Nederland dergelijk systeem praktisch wordt uitgewerkt.

4/ Allerlei

De brief van de heer Michel Claes van de CVD (Christelijke Vervoerarbeiders en Diamantbewerkers) betreffende de noodzaak van het zoeken naar een relance van de plankenvisserij wordt voorgelezen. Hierin wordt aangedrongen op het zoeken naar investeringsmogelijkheden in de plankenvisserij. In dat verband zou gedacht kunnen worden aan het mogelijk maken van het invoeren van tweedehands vaartuigen. Er wordt op gewezen dat er in de voormiddag omtrent deze problematiek een coördinatievergadering heeft plaatsgevonden. Het is duidelijk dat alle partijen niet tot een consensus over deze materie gekomen zijn. Er wordt besloten niet de volledige problematiek in deze vergadering te hernemen. Via het Vlaams Visserij Informatiecentrum zou er een soort algemene beleidsnota worden opgemaakt waarin de voor- en nadelen van alle mogelijkheden worden opgesomd. Aan de hand van deze nota kan het Visserijcomité eventueel veranderingen in het vlootbeleid formuleren.

Vanwege de Europese Unie wordt er een oproep gedaan tot internationale samenwerkingsprojecten op diverse domeinen in de zeevisserijsector. Het Visserij Informatiecentrum werkt samen met de Dienst Externe Betrekkingen van de Provincie West-Vlaanderen aan een soort rondvraag in de visserijsector. Hier wordt nagegaan of er ideeën zijn waarbij door internationale samenwerking of netwerkvorming projecten kunnen worden opgestart. Aan de leden van de vergadering wordt de nota overhandigd waarin ondermeer opgesomd wordt op welke domeinen er samenwerking of netwerkvorming mogelijk is.

Sociale promotie. Naar het schijnt zou Europa niet gunstig staan ten aanzien van een 5b-project op het vlak van sociale promotie. Probleem is de herkomst van de mensen die voordeel zouden halen uit het uitwerken van een dergelijk Europees project. Om in aanmerking te komen voor 5b-steun moet men ofwel in het 5b-gebied woonachtig zijn ofwel in het 5b-gebied werken. Nochtans kan de vraag worden gesteld of het niet voldoende is voor Europese steun in het kader van 5b als de promotor in het 5b-gebied gevestigd is. Wat er ook van zij, een tijdelijke betoelaging door Europa en Vlaanderen lost het probleem op lange termijn niet op. Een oplossing van het probleem is nochtans

van zeer groot belang voor de sector daar het de aanwezigheid van voldoende adequate arbeidskrachten garandeert. Er kan misschien gedacht worden aan een soort delegatie die het kabinet van enkele Vlaamse ministers bezoekt om de betrokken ministers te sensibiliseren voor een oplossing in deze problematiek.

Er wordt gewezen op de problemen die het Bredense bedrijf United Foods ondervindt. Indien binnen bepaalde termijn niet voldaan wordt aan de voorwaarden van het IVK dreigt een sluiting van het bedrijf plaats te vinden. De bedrijfsleiding heeft reeds laten uitschijnen dat zij overweegt om naar Henegouwen uit te wijken. Het Visserijcomité stelt dat het in geen geval haar taak is om bedrijven aan te moedigen de sanitaire voorschriften niet op te volgen. Integendeel heel wat bedrijven hebben wel reeds de nodige investeringen gemaakt om te voldoen aan de Europese voorschriften. Als anderen niet volgen grijpt er een soort concurrentievervalsing plaats. Voor het aanpassen van bedrijven aan de milieu- en hygiënenormen is er bovendien FIOV-steun beschikbaar. Het Comité stelt eveneens dat het niet zo evident is om zomaar een vestiging van een bedrijf te verplaatsen en in een andere zone geschikt personeel te recruteren. Voorts wordt nog gewezen op de interesse van het bedrijf om eventueel tegen een vaste prijs haring van Belgische reders af te nemen.

Binnen het kader van de Nationale Gemengde Commissie ter Preventie van Arbeidsongevallen aan boord van vissersvaartuigen wordt er gewerkt aan een Pesca-project tot het invoeren van veiligheidsbevorderende maatregelen aan boord en het opleiden van bemanningsleden terzake.

Vanwege het kabinet van minister Smet is nog steeds geen antwoord bekomen op het vraagstuk van het opvolgen van de betaling van de sociale zekerheidsbijdragen door Nederlandse bemanningsleden aan boord van Belgische vissersvaartuigen. Het kabinet zou nog steeds op een antwoord van de administratie wachten.

Op de dagorde van een volgende vergadering kan eventueel als agendapunt geplaatst worden: het uitwerken van steunmaatregelen aan bedrijven om te vermijden dat deze naar andere regio's verhuizen.

VERGADERING VLAAMS VISSERIJCOMITÉ GEHOUDEN OP DINSDAG 26 AUGUSTUS OM 14.00 UUR

2/ VLOOTBELEID

De voorzitter geeft het woord aan de coördinator. Dit punt werd op de agenda geplaatst gezien vakbondsafgevaardigde Michel Claes duidelijk de vraag had gesteld om een aantal kwesties inzake vlootbeleid in het Visserijcomité te bespreken. Tijdens de vorige vergadering werd opgemerkt dat er daaromtrent een coördinatievergadering tussen een aantal partijen had plaatsgevonden. Ook recent grepen er onlangs overlegvergaderingen tussen belanghebbenden plaats. Het is de bedoeling dat de voornaamste betrokken partijen omtrent een aantal fundamentele beleidsopties een consensus bereiken om een soort beleidsoptie voor te leggen aan het Visserijcomité.

De Vlaamse Gemeenschap werkt in samenwerking met het Visserij Informatie-centrum een soort nota uit waarin de belangrijkste beleidsopties schematisch worden geanalyseerd met vermelding van voor- en nadelen. Het spreekt vanzelf dat wanneer deze nota op punt staat deze zal voorgelegd worden ter discussie aan het Vlaams Visserijcomité. Gezien de delicate aard van deze materie wordt het niet opportuun geacht om deze nota in de huidige stand van zaken aan het comité voor te leggen. De heer Michel Claes juicht het initiatief toe doch dringt er op aan dat deze nota - eenmaal afgewerkt - uiteindelijk ter discussie zal worden voorgelegd.
De heer Luc Maertens stelt dat er op 2 september een belangrijke vergadering tussen een aantal partijen zal plaatsvinden. Met name in de Overlegcommissie zetelen de Rederscentrale, de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap. De heer Luc Maertens stelt dat de samenstelling van de Overlegcommissie wettelijk vastgelegd is. Wanneer het Visserijcomité meent inspraak te hebben in deze kwestie zal de wet terzake moeten worden gewijzigd. De Rederscentrale zou enkel aan tafel willen zitten met de betrokken overheden als er op dat ogenblik een consensus tussen de betrokken partijen bereikt is. De heer Michel Claes stelt dat hier in feite aan het belang van het Vlaams Visserijcomité wordt voorbijgegaan. Dergelijke zaken dienen zeker voor het Vlaams Visserijcomité behandeld te worden. De voorzitter stelt eveneens dat het Visserijcomité al haar nut verliest wanneer

vlootbeleid niet op de agenda van het belangrijkste adviesorgaan van de Vlaamse overheid komt. De heer Luc Maertens is het daarmee eens en stelt het advies van het Visserijcomité af te wachten. Hij voegt daaraan toe dat het advies dan wel zeer snel moet komen.

Inzake vlootbeleid wordt het misschien tijd om een aantal nieuwe zaken door te voeren. Feit is dat het bestaande systeem van licenties met zich meebrengt dat bestaande reders door de hoge waarde van hun licentie financieel gerust zijn. Voor jonge beloftevolle elementen wordt het hoe dan ook zeer moeilijk om in de sector te stappen. Een aantal nieuwe ideeën die ruimte zouden bieden voor kleine vaartuigen werden besproken tussen de Vlaamse regering en het Informatiecentrum en verkeren nu nog in een ontwerp-stadium. Bepaalde vistechnieken worden nu uitgeprobeerd, niet altijd met evenveel succes. Dit geldt ook voor het jiggen. In de praktijk wordt vastgesteld dat heel wat bemanningsleden enkel gaan jiggen als men niet vist. De motivatie voor het gebruik van deze technieken is soms ver te zoeken. Zo kan men moeilijk tot degelijke resultaten komen. De uitgebreide toepassing van de jiggingtechniek op diverse locaties bewijst dat het jiggen mits intensieve opvolging de nodige resultaten kan opleveren.

Ook aan de toekomst van bestaande onrendabele segmenten zoals de middenslagvaartuigen en de plankenvaartuigen kan gedacht worden. De heer Luc Maertens voegt daaraan toe dat er ook voor deze categorieën eventueel een oplossing mogelijk is via invoer van tweedehandsvaartuigen met dien verstande dat deze invoer aan zeer strikte voorwaarden zou gekoppeld zijn. Hij wijst op een schrijven van een zekere Jean-Paul Kreps aan de minister. Deze zou gevraagd hebben om de bestaande kreeftenputters te vervangen door grotere vaartuigen van 30 meter of meer met een hoger brutotonnage. Het spreekt voor zich dat op deze vraag niet kan worden ingegaan daar België gebonden is aan de normen van het Meerjarig Oriëntatie Programma en in geen geval een verhoging van de brutotonnage van haar vloot kan toestaan. Toch verklaart ook de Dienst bereid te zijn om actief mee te werken aan een toekomstgericht vlootbeleid.

De heer Michel Claes stelt dat hij contact heeft genomen met het Rijksstation voor Zeevisserij inzake experimentele visserij. Er zou daar een specialist werkzaam zijn, met name de heer Redant die interessante zaken heeft verteld met betrekking tot mogelijkheden inzake kreeftenvisserij. Terzake zou een zeker dossier opgemaakt zijn. Het ware interessant om de heer Redant uit te nodigen op het Visserijcomité om het dossier uit te leggen. De kreeftenvisserij kan een eventuele diversificatie zijn voor de bestaande vloot in het kader van de heroriëntatie van de bestaande visserij. De coördinator stelt dat het Rijksstation voor Zeevisserij over heel wat know-how beschikt inzake wetenschappelijk onderzoek. In dat verband kan elke bijdrage voor het informatieblad van het Vlaams Visserij Informatiecentrum zeer relevant zijn.

3/ EXPERIMENTELE VISSERIJPROJECTEN: STAND VAN ZAKEN

Er wordt overlopen welke visserijprojecten momenteel van start gaan of reeds opgestart zijn.

A/ Inktvisvisserij

De ideeën terzake zijn volledig uitgewerkt. Het behoort tot de verwachting dat het contract tussen de Rederscentrale en de Vlaamse Gemeenschap deze week nog wordt opgemaakt zodat het project zou kunnen starten medio september.

B/ Diepwatervisserij

Dit project loopt reeds lang en is in het eerste deel van het project stopgezet. Dit houdt verband met een aantal problemen die inherent zijn aan de nieuwe wetgeving met betrekking tot de experimentele visserij. Vroeger was er bij het afsluiten van een gewaarborgde besomming sprake van een werkelijk gewaarborgde besomming. Momenteel is dat helemaal het geval niet meer daar de reder slechts nog 40 % van het verschil tussen de werkelijke besomming en de referentiebesomming (de besomming die het jaar voordien in dezelfde periode gerealiseerd werd) kan bekomen. Dit heeft natuurlijk gevolgen op het vlak van de motivering van de bemanning. Men kan moeilijk bemanning motiveren voor het exploreren van nieuwe visgronden of nieuwe vistechnieken wanneer men hen niet kan garanderen dat ze dezelfde inkomsten kunnen genereren als wanneer ze normale visserijen zouden beoefenen. Deze problematiek werd reeds overgemaakt aan het kabinet van minister Van Rompuy

waar tot op heden nog geen antwoord is op gekomen. De heer Michel Claes benadrukt het belang van deze kwestie daar de besommingen dit jaar nog eens 20% hoger liggen dan vorig jaar wat het verlies voor de bemanning bij het uitoefenen van experimentele visserijen nogmaals groter maakt. In elk geval voor wat diepwatervisserij betreft, de O316 zou momenteel op zee zijn in het kader van het laatste deel van dit project. Een eindrapport zal worden opgesteld door het Rijksstation voor Zeevisserij.

C/ Palingvisserij

Ook hier is men in de laatste fase van het project waarna resultaten kunnen worden gepubliceerd. De heer Marc Bekaert stelt de vraag met welk vistuig op paling wordt gevist. De heer Willy Versluys stelt dat met een gewoon boomkorvaartuig de plankennetten worden uitgezet om op paling te vissen. Inzake dit project beklaagt de heer Willy Versluys zich erover dat de administratieve afhandeling te lang duurt. De nieuwe contracten zouden binnenkort klaar zijn maar het seizoen voor palingvisserij is zo goed als voorbij. De vergadering stelt voor om een advies van het Visserijcomité naar de minister te richten waarbij de bezorgdheid wordt geuit in verband met de bestaande regeling inzake de gewaarborgde besomming en de subsidiabele projectonkosten.

D/ Andere projecten

Er bestaan nog andere ideeën die ter verdere uitwerking kunnen worden voorgelegd. Vele houden verband met bepaalde soorten diepwatervisserij. De heer Luc Maertens heeft zijn bedenkingen omtrent de haalbaarheid van diepwatervisserij voor de Belgische vloot. Hij stelt dat onze vaartuigen daarvoor niet voldoende uitgerust zijn. Er wordt op gewezen dat mits de nodige aanpassingen dergelijke vaartuigen misschien wel geschikt zijn voor het beoefenen van de diepwatervisserij.

4/ ALLERLEI

De heer Luc Maertens stelt ontgoocheld te zijn over de inhoud van een krantenartikel. Daarin wordt de indruk gewekt dat de problemen die de visserijsector momenteel meemaakt een gevolg zijn van de remmende werking die de Dienst Zeevisserij op het vlootbeleid zou uitoefenen. Het krantenartikel wekt de indruk als zouden alle stimulerende krachten van de Vlaamse overheid komen terwijl vanwege de federale overheid enkel remmende krachten zouden uitgaan.

De band tussen de quota van de lidstaten en de economische belangen van de lidstaten wordt nogmaals aangekaart. Volgens de heer Luc Maertens zouden een viertal lidstaten ernaar streven om de quota serieus te koppelen aan een reële economische band met de lidstaat van herkomst. In dat verband zou eventueel een mogelijkheid bestaan om voor vaartuigen de verplichting op te leggen om meer dan 50% van de bemanning van de vaartuigen te recruteren uit personen die een Belgische nationaliteit hebben. De Britten zouden zich beperken tot een introductie van een zekere aanlandingsplicht. Dit biedt echter geen oplossing daar het aanlanden niet verhindert dat het product via transport opnieuw de lidstaat verlaat. De heer Karel van Miert heeft ons aangeschreven met betrekking tot onze brief waarbij ons ongenoegen wordt geuit in verband met het uitstel dat aan buitenlandse visgroothandelbedrijven en veilingen is verleend om de Europese hygiënevoorschriften na te leven. Voorts heeft de heer Van Miert aan het Directoraat-Generaal IV - concurrentie de opdracht gegeven om de Nederlandse vissersbond aan te schrijven om bij deze op de naleving van de Europese concurrentieregels aan te dringen. Indien wij dat wensen kunnen ook andere Biesheuvelgroepen hierop worden gewezen.

Er zou met mevrouw Bonino een onderhoud gevraagd zijn. Een afspraak terzake kan gemaakt worden in de maand september.

Dossier United Foods: het blijkt volgens het IVK dat de EG-voorschriften niet opgevolgd zijn. Vakbondsafgevaardigde Ivan Victor benadrukt dat elk bedrijf in de visverwerkende sector in ons land uitstel verdient als men ziet wat er allemaal in het buitenland gebeurt. Als men als motivering van sluiting van een bedrijf naar voor schuift dat het op bepaalde plaatsen zou binnenregenen kan hij dit argument moeilijk aanvaarden in vergelijking met de wantoestanden die in het buitenland wel worden toegelaten. Over dit dossier kan met mevrouw Noyen van het IVK worden gesproken.

Er is nog geen bevestiging van de beslissing van de Europese Unie waarbij een nieuw uitstel voor naleving van hygiënevoorschriften is vastgelegd. Voor een stand van zaken kan men zich richten tot het IVK of tot het Ministerie van Volksgezondheid. Ook in dat verband kan mevrouw Noyen worden gecontacteerd.

De verslagen van het Visserijcomité worden ondertekend door de voorzitter, de secretaris en één beheerder. Binnenkort zal er op initiatief van het Informatiecentrum een informatiedag plaatsvinden waarbij de marketingverantwoordelijke van het Silver Sealed product uit Nederland wordt uitgenodigd om aan onze sector een uiteenzetting te geven. Op 1 oktober zou er onder voorbehoud een informatiedag met betrekking tot het nieuwe FIVA plaatsvinden. (Na de vergadering bleek dat er een andere datum zal worden gekozen). Locatie zou onder voorbehoud het Thermen hotel te Oostende zijn. (Daar het Thermen-hotel voor andere data in oktober niet vrij blijkt te zijn, zal ook hier dienen te worden gezocht naar een andere lokatie). Met betrekking tot het FIVA wordt nogmaals benadrukt dat de overheidswaarborg in functie van de kredietverlenende instantie wordt toegekend. In vroegere wetgevingen was er een overheidswaarborg van 100%. Nu heeft de wetgever het nodig geacht om maximaal 90% overheidswaarborg toe te kennen omdat ze vindt dat de banken terzake ook een zeker risico moeten dragen.

De leden hebben het verslag van de werkvergadering naar aanleiding van het bezoek van de delegatie van de Commissie voor landbouw, veeteelt en visserij van de Spaanse Senaat ontvangen. Daaromtrent zijn geen vragen of opmerkingen.

De volgende vergadering van het Visserijcomité wordt vastgelegd op dinsdag 30 september. (Ondertussen is de volgende vergadering verlegd naar donderdag 9 oktober). De vergadering wordt gesloten.

VERSLAG VERGADERING VLAAMS VISSERIJCOMITÉ GEHOUDEN OP DONDERDAG 9 OKTOBER 1997

1/ Verslag vorige vergadering

De heer Van den Bremt maakt met betrekking tot het verslag van de vorige vergadering de volgende opmerkingen.
Op pagina 3 in het dagordepunt "Experimentele visserij-projecten: stand van zaken" puntje c) palingvisserij wordt melding gemaakt van het feit dat de heer Versluys zich beklaagt over de lange administratieve procedure en stelt dat het contract ten tijde van de vergadering (26 augustus 1997) pas zou klaar zijn, terwijl het palingseizoen op dat ogenblik reeds nagenoeg voorbij was.

In werkelijkheid werd volgens de heer Van den Bremt het addendum om het contract te verlengen, na ondertekening door alle partijen reeds op 17 juni 1997 aangetekend aan de Rederscentrale verstuurd, of meer dan twee maanden vóór 26 augustus 1997. Verder merkt de heer Van den Bremt op dat in dit addendum binnen de wettelijke en budgettaire mogelijkheden de grootste soepelheid aan de dag werd gelegd om de slaagkansen van het project veilig te stellen. Bij de dossierbehandeling wordt trouwens aan de projecten voor experimentele visserij steeds alle prioriteit gegeven.

Betreffende het verslag over hetzelfde dagordepunt maar dan onder de noemer b) diepwatervisserij merkt de heer Van den Bremt op dat uit de tussentijdse rapportering van dit project niet blijkt dat een te lage motivering van de bemanning (wegens het feit dat slechts 40 % van de referte besomming wordt gegarandeerd) aan de oorzaak ligt van het verdagen van het tweede deel van het experiment. Integendeel, het pleit voor het goed beheer van het project dat men het tweede deel van het project zou uitvoeren in de meest gunstigste periode voor deze visserij (lange dagen); voor dit project werd dan ook een verlenging aanvaard zodat in de zomer van 1997 het experiment kon worden voortgezet.

Betreffende het dagordepunt "4 Allerlei" en meer in het bijzonder bij de tekst over het FIVA wordt in het verslag gesteld dat de waarborg voorheen 100% was en nu beperkt wordt tot 90%. De heer Van

den Bremt merkt hierbij op dat terzake weinig genuanceerd geredeneerd wordt; bij de betoelaging door Gimvindus (kapitaalsubsidie) werd geen waarborg toegekend, terwijl bij de daarvoor geldende steunregeling (NMKN - fonds scheepskrediet) als regel gold een inbreng van 30% eigen middelen voor de investering. Bovendien zal een investering betoelaagd door het FIVA in principe voor 100% kunnen gefinancierd worden met vreemde middelen, zodat een FIVA-waarborg van 90% van de investering als zeer ruim mag beschouwd worden. Een waarborg van 90% van de Vlaamse overheid kadert in een horizontale benadering van waarborgverstrekking door de Vlaamse overheid.

Deze opmerkingen werden schriftelijk aan het secretariaat van het Vlaams Visserijcomité meegedeeld. De vergadering stelt dat deze opmerkingen het verslag als dusdanig niet veranderen daar het verslag van een vergadering enkel de weergave is van hetgeen in een vergadering naar voor gebracht is. Voorts wordt beklemtoond dat de opmerkingen met betrekking tot de palingvisserij correct zijn maar dat deze opmerkingen niet verhinderen dat het opsturen van de contracten toch te laat gebeurd is in functie van de termijn die nodig is het klaarmaken van de vaartuigen voor het betrokken visserijproject.

Met betrekking tot het verslag heeft de heer Maertens na de vergadering de volgende opmerkingen schriftelijk overhandigd.

Betreffende het deel van het verslag op pagina 2, eerste alinea vraagt de heer Maertens om de volgende passage toe te voegen: "de heer Maertens meent dat het Vlaams Visserijcomité steeds een advies kan overmaken aan de Overlegcommissie, een advies dat nuttig kan zijn."

Betreffende het dagordepunt "4. Allerlei", tweede alinea vraagt de heer Maertens om bij de volgende passages de volgende onderlijnde teksten aan het verslag toe te voegen.
De Britten zouden zich beperken tot een introductie van een zekere aanlandingsplicht en een substantieel aandeel van de vangsten aan te landen en te verkopen in de lokale visafslagen. Dit biedt echter geen oplossing daar het aanlanden niet verhindert dat het product zonder geveild en gesorteerd te worden onmiddellijk via transport opnieuw de lidstaat verlaat.

Tijdens de vergadering wordt het verslag als dusdanig goedgekeurd en ondertekend.

2/ Project kreeftjesvisserij: toelichting door de heer Redant

De voorzitter vraagt om te mogen starten met het derde agendapunt " Project kreeftjesvisserij: toelichting door de heer Redant.

De heer Redant is medewerker van het Rijksstation voor Zeevisserij. Hij legt de nadruk op het feit dat dit project reeds jaren in uitwerking is en dat er terzake veel achtergrondinformatie verzameld is. Hij stipuleert dat het projectontwerp zoals het nu voorligt in feite een raamproject is. De heer Redant schetst de eigenschappen van langoustines. Deze dieren zouden een voorkeur hebben voor modderige zeebodems en zijn pas beschikbaar voor de visserij wanneer ze uit hun holen komen tijdens hun zoektocht naar voedsel. Ze zijn zeer lichtgevoelig. De lichtintensiteit is vanzelfsprekend afhankelijk van de diepte van het water. Als dusdanig is het tijdstip voor het uitoefenen van de kreeftenvisserij afhankelijk van de diepte van de visgrond waar de langoustines zich bevinden. Zo kan er bijvoorbeeld in de Ierse baai enkel tijdens nachtperiodes op kreeften worden gevist. Langoustines worden gevist op zeer uiteenlopende dieptes: dit kan op een diepte van 20 à 30 meter maar ook op een diepte van 700 meter. Het piekseizoen voor langoustinevisserij vindt plaats in de zomer en in de vroege herfst. Gedurende een bepaalde periode vertrekken ze ondergronds. Het begin van de cyclus situeert zich in de zomermaanden waarbij het grootste gedeelte verdwijnt uit de holen. Als dusdanig zijn deze langoustines zeer toegankelijk voor de visserij daar ze zich op de zeebodem bevinden. De voortplantingsperiode situeert zich vanaf september-oktober waarbij de eerste eidragende wijfjes verschijnen. Vanaf dan vertrekken ze ondergronds waar ze tijdens de winterperiode verblijven. Ook de mannetjes verblijven in de holen echter veel minder dan de vrouwtjes. Tijdens de periode mei - juni is de ontwikkeling van de eieren voltooid. De larven komen in het water terecht en de wijfjes komen uit hun holen. De watertemperatuur stijgt en de langoustines worden actiever. Deze gegevens leren het Rijksstation dat overbevissing veel sneller bij mannetjes dan bij vrouwtjes zal plaatsvinden.

Traditioneel wordt op langoustines gevist in een zone ten westen van de omgeving van Texel die bij de vissers als de zogenaamde "kreeftenput" gekend is.

Hoe is de evolutie van de kreeftenvisserij in de kreeftenput te omschrijven? Gedurende een bepaalde periode, met name tussen 1987 en 1990, waren ongeveer 15 à 20 vaartuigen actief in de kreeftenput. Begin jaren '90 was de uitstapregeling voor een aantal vaartuigen in voege. Dit had een forse daling van de visserij- inspanning op langoustines tot gevolg. Er bleven nog een 7 à 8-tal vaartuigen vissen op langoustines. Opvallend is dat de vangsten in die periode er nauwelijks op achteruit gingen. In 1996 was de visserij-inspanning vrij stabiel. Merkwaardig was dat slechts 270 ton langoustines gevangen werden daar waar een vangst van 660 ton verwacht werd. Er was derhalve een onlogische terugval in de aanvoer van langoustines. Vanaf mei - juni 1997 zijn de vangsten echter opnieuw toegenomen. De terugval in 1996 zou ook te maken kunnen hebben met weersomstandigheden. Er is in elk geval een project gestart om de juiste oorzaak van die terugval en het eventuele verband met de weersomstandigheden te onderzoeken. Het Rijksstation voor Zeevisserij is vanaf 1986 gestart met een monitoringprogramma

A. De bemonstering in vismijn of op zee	
↓	Deze gegevens worden "geraised" *op basis van internationale aanvoergegevens, inspanningsgegevens en op basis van schattingen van discards.*
B. Input - data van analytische populatiestudies	
⇓	eventueel op basis van biologische parameters en eventueel op basis van technische parameters
C. Vaststelling van de exploitatiegraad en vangstprognoses	

Als dusdanig kan men een optimale graad van exploitatie nagaan. Wat het huidige niveau van de langoustinevisserij betreft stelt de heer Redant vast dat het huidige exploitatieniveau van de kreeftjesvisserij voor wat de mannetjes betreft zich ongeveer 25% onder de optimale graad van exploitatie bevindt. Voor wat de vrouwtjes betreft is het huidige exploitatieniveau nog veel lager.

Wat hebben we de laatste tijd vastgesteld? In de kreeftenput is er een massale toevloed van Nederlandse Eurokotters. Er wordt zelfs beweerd dat er ongeveer 20 Nederlandse Eurokotters in dat gebied actief zijn. De toename van de visserijdruk in die kreeftenput is vanzelfsprekend. Deze situatie zou kunnen evolueren naar een overbevissing in de kreeftenput. Europees is er een quotum voor langoustines in de Noordzee van 15 200 ton. Als alle trawlers in de kreeftenput vissen, wordt de kreeftenput leeggevist zonder dat het quotum volledig benut wordt.

De heer Redant vestigt de aandacht op het gebied in de Noordelijke Noordzee. Het handelt om een gebied waarvan de oppervlakte zo groot is als België (28 000 km²). In dat gebied zou er zich een enorme langoustine-stock bevinden. Er wordt opgemerkt dat de stock enkel voor een bepaald deel benut wordt. Enkel het Zuidwestelijke gedeelte wordt door Schotse vissers benut en een klein gedeelte wordt eveneens door Deense vissers benut. Het handelt om een stock met een enorm potentieel. De biomassa wordt geschat op 120 000 à 200 000 langoustines. De potentiële vangst wordt geschat op 20 000 à 25 000 ton per jaar. De huidige vangsten vormen slechts 5 000 à 6 500 ton per jaar. Het resterend potentieel wordt derhalve geschat op 15 000 à 20 000 ton per jaar.

Wat zijn de <u>problemen</u> en wat zijn de <u>pluspunten</u> van deze visserij op de "Fladen- ground"?

PROBLEMEN	OPLOSSINGEN
1/ De relatieve onbekendheid met de visgronden	1/ Verschillende vaartuigen hebben in het verleden reeds de "Fladen-ground" bezocht.

	2/ Er zijn cassettes beschikbaar met de fishtracks van enkele vreemde schepen die op de "Fladen-ground" gevist hebben. 3/ Er zijn de jaarlijkse resultaten van de Schotse Survey en de verspreidingskaarten die op basis van deze survey gemaakt werden. 4/ Er zijn sedimentkaarten van de British Geological Survey die zeer nauwkeurig de verspreiding van de geschikte slibbodems aangeven.
2/ Relatieve onbeschikbaarheid van geschikte schepen. De visserij dient te gebeuren met hektrawlers met relatief groot motorvermogen.	Mogelijke oplossing: ombouw van bestaande schepen (daar de meeste bordenvissers oud zijn). Er kan een beleid gevoerd worden om de bestaande eenheden te vervangen door grotere hektrawlers.
3/Technische aspecten van de exploitatie. De langoustines bevinden zich vaak op een grote diepte (130 à 150 m) tegenover slechts op 50 à 60 m in de Botney Gut en in de Silverpit. Bovendien dient er gebruik gemaakt te worden van andere visserij-technieken (multi-rigs, dual-purpose-trawlers). De exploratie van deze technieken is voornamelijk in het buitenland bekend.	
4/ De bewaring van de langoustines: momenteel gebeurt dit op basis van schilferijs. De kwaliteit van de aldus aangevoerde langoustines uit die visgrond is twijfelachtig.	Mogelijke oplossing: 1/Dubbele reizen met halftijdse aanlandingen bijvoorbeeld via een contract met Schotse vishandelaars. 2/ Diepvriezen aan boord. 3/ Een combinatie van deze twee systemen.

De heer Redant wordt door de voorzitter bedankt voor zijn uiteenzetting. De mogelijkheden van dit project zullen in een volgende vergadering overwogen worden en kunnen desgevallend in een project uitgewerkt worden.

3/ Vraag tot overheveling 5b-middelen: toelichting door de heer Desmyttere

De voorzitter gaat over tot het tweede punt van de agenda, vraag tot overheveling 5b-middelen. Hij geeft het woord aan de heer Desmyttere.

De heer Desmyttere geeft een advies aan het Vlaams Visserijcomité inzake een mogelijke programmawijziging van het Doelstelling 5b-programma, in het bijzonder betreffende het "Zwaartepunt A.4, het visserijluik". Hij bespreekt achtereenvolgens de mogelijkheden inzake een programmawijziging, de deelfacetten van het zwaartepunt A.4 waar er restbedragen verwacht worden en die eventueel voor overheveling in aanmerking komen en de voorgestelde verschuiving. Een gedetailleerde weergave van dit advies was voor de leden van het Vlaams Visserijcomité op de vergadering ter beschikking.

Het Vlaams Visserijcomité adviseert om inzake een overheveling van middelen een afwachtende houding in te nemen. Er zijn immers nog heel wat thematische mogelijkheden die verder onderzocht dienen te worden. In de vergadering wordt duidelijk dat nog heel wat ideeën verder uitgewerkt kunnen worden. Zo zijn daar bijvoorbeeld de volgende aspecten:
Kunnen er tussen de scheepswerven I.D.P. en De Graeve geen samenwerkingsinitiatieven genomen worden voor zover scheepswerf De Graeve haar maatschappelijke zetel verplaatst naar Oostende?
Kan het kenteken van het vaartuig waarop gevist wordt niet gebruikt worden om de werkplaats van de visser te lokaliseren?

Er kunnen maritieme visserijweekends en andere soortgelijke thematische gebeurtenissen georganiseerd worden.
De renovatie en de restauratie van een opleidingsvaartuig kan in combinatie met de opleiding van het personeel eventueel via het ESF gesubsidieerd worden: onder maatregel A.4.3.
Gezien het belang van de visserij-opleiding voor de visserij als dusdanig moet bij het eventueel overblijven van restbedragen onder de andere maatregelen een overheveling in eerste plaats gebeuren naar andere maatregelen die ressorteren onder het visserijluik.

Er wordt opgemerkt dat voor wat België betreft Pesca gesubsidieerd wordt met regionaal en FIOV-geld. In andere landen zou voor het Europese financieringsgedeelte van de Pesca-subsidies ook EFRO geld gebruikt worden. Ook hier valt het derhalve op dat de Europese normgeving wat de financieringsmogelijkheden betreft geen duidelijke lijn vertoont.
In elk geval kan het Vlaams Visserijcomité in de huidige stand van zaken de door de heer Desmyttere voorgestelde verschuiving niet gunstig adviseren. En voor zover later een verschuiving mocht goedgekeurd worden zou deze verschuiving in elk geval naar een andere maatregel in het visserijluik dienen te gebeuren.

Het Visserijcomité kan als dusdanig enkel een overheveling gunstig adviseren wanneer bepaalde projecten in de visserijsector die overheveling zouden vereisen.

4/ Het ontwerpverslag betreffende het gemeenschappelijk visserijbeleid na 2002.

Daar reeds uitgebreid op dit ontwerpverslag is ingegaan en daar reeds uitvoerig gedebatteerd is over de waarde of het gebrek aan waarde van dergelijk document wordt het volgende voorgesteld: het komt er voor België voornamelijk op aan om een standpunt in te nemen inzake het toekomstige visserijbeleid waarbij België haar goedkeuring of misnoegen uit ten opzichte van door Europese instellingen voorgestelde beleidsstandpunten. Vermeldenswaardig is eveneens het standpunt van de heer Langstraat voor wat het Nederlandse beleid betreft. Uiterlijk op 31 december 2001 brengt de Europese Commissie aan het Europees Parlement en de Ministerraad een verslag uit over de situatie van de visserij in de gemeenschap en in het bijzonder over de economische en sociale situatie in de kuststreken. Ook moet verslag worden uitgebracht over de toestand van de visbestanden en een verwachte ontwikkeling alsmede over de toepassing van de basisverordening. Aan de hand van dat verslag moet de Raad een besluit nemen over eventuele noodzakelijke aanpassingen van het Europees visserijbeleid.

Zonder specifiek besluit voor de visserij zou de huidige communautaire wetgeving van toepassing zijn wat wil zeggen dat:

a. de wateren vrij toegankelijk zouden zijn voor alle vloten van de lidstaten van de EU
b. maar dat voor de toegang tot de visbestanden het beginsel van de relatieve stabiliteit zou gelden voor vissoorten waarvan de vangst is gereguleerd en dat vrij zou mogen worden gevist op soorten waarvan de vangst niet is gereguleerd. Dit zou ondermeer aan de Spanjaarden de mogelijkheid bieden om in de Noordzee te vissen op niet-gequoteerde vissoorten. De heer Langstraat bepleit in de eerste plaats een duurzame optimale bijdrage van de aanvoersector aan de voedselvoorziening. De vraag hoe deze doelstelling te realiseren pakt hij als volgt aan: op basis van de huidige gegevens en gelet op de ervaringen lijkt de Nederlandse visserij het meest te voelen voor de combinatie van individuele contingenten gekoppeld aan een stelsel van co-management. In ieder geval zal ter voorkoming van de oneigenlijke toegang tot de Noordzee door Spanjaarden een regeling getroffen moeten worden voor de visserij op vissoorten waarvoor thans geen TAC bestaat. Gebeurt dat niet dan dreigen er chaotische toestanden. Zo geven sommige Biesheuvel-groepen het signaal dat concentratie van contingenten in handen van enkele rederijen of in handen van niet-vissers moet worden voorkomen. Beperking van de verhandelbaarheid kan bescherming bieden aan de gemeenschappen die in hoge mate van de visserij afhankelijk zijn. De wens tot voortzetting van eventuele contingenten gekoppeld aan co-management zal niet door de visserij in alle andere lidstaten gedeeld worden. Integendeel zelfs. In dat verband denkt de heer Langstraat aan een aantal alternatieven. Welke zijn deze?
    1. Een stelsel van de groepscontingenten waarbij het groepsbestuur de visserij gezamenlijk met haar leden verder plant.
    2. Stelsels waarbij de visrechten met name in de handen van de regio komen. Dit kan in de vorm van toewijzing van visrechten aan de regionale groepen gekoppeld aan co-management. Het

kan ook in de vorm van toewijzing van quota die gedeeld worden door in de regio opererende, geregistreerde ondernemingen.

3. Systemen waaronder het verplicht betalen van een royalty op basis van de aanlandingen of een heffing op de toegewezen vangstrechten kunnen worden ingevoerd.
4. De input beperking: het MOP IV stuurt duidelijk in die richting. Ook het toegangsregime voor de westelijke wateren op basis van "kilowatt zeedagen" wijst in die richting. Bovendien is het stelsel van kilowatt zeedagen indertijd ingevoerd om tegemoet te komen aan de Spaanse druk om in de westelijke wateren een voor alle EU-vissers gelijk regime te voeren. Verdere introductie van een dergelijk systeem biedt hen bij uitblijven van nadere maatregelen de mogelijkheid om ondermeer in de Noordzee te vissen op niet-gequoteerde vissoorten.

Bij een verdere uitwerking van ideeën omtrent het visserijbeleid zullen de ecologische aspecten volgens de heer Langstraat nadrukkelijk moeten worden meegenomen.

De belangrijke probleempunten inzake het visserijbeleid kunnen volgens de vergadering als volgt worden gesitueerd:
1/Wat is het Belgisch standpunt ten aanzien van de toepassingen van de Europese richtlijn op de visserijsector? Het Vlaams Visserijcomité adviseert zulks ongunstig.
2/ Wat betreffende de toegang tot de 12-mijls zone? Het comité adviseert om de huidige regeling niet te veranderen.
3/ Wat betreffende de toegang tot de Shetlandbox? Het comité adviseert de huidige regeling niet te veranderen.
4/ Wat inzake de economische band tussen het vlaggenschip en de vlaggenstaat? Een sterke economische band wordt verdedigd door onder andere België, Frankrijk en Groot-Brittannië. In elk geval moet vermeden worden dat de Spaanse vloot de mogelijkheid wordt geboden om ondermeer in de Noordzee te vissen op niet- gequoteerde vissoorten. Dit regime kan bekritiseerd worden met de volgende argumenten: er is de afwezigheid van een uniforme capaciteitmeetmethode.

Ten tweede; er is nog steeds geen heldere registratie van de vangstcapaciteit. Ten derde het huidige controlesysteem op hetgeen aangevoerd wordt, deugt niet. Als dusdanig kan een toepassing van de Europese richtlijn op de visserijsector niet aanvaard worden. Het Vlaams Visserijcomité zal een brief opmaken die naar de Europese Unie kan gestuurd worden en waarvan het ontwerp voor de volgende vergadering gereed zal zijn.

De heer Luc Maertens wijst erop dat de heer minister Pinxten zich op de Visserijraad reeds uitdrukkelijk verzet heeft tegen een toepassing van het vrij verkeersregime op de visserijsector.

5/ Brief vanwege het Vlaams Visserijcomité aan de heer minister Van Rompuy.

Het schrijven aan de minister wordt door de voorzitter voorgelezen.

De minister heeft ondertussen de goede ontvangst van ons schrijven bevestigd. Hij heeft het voorstel overgemaakt aan zijn administratie voor een nader onderzoek omtrent de mogelijkheden van de door ons voorgestelde wetswijziging. Zodra dit onderzoek beëindigd is zou hij hierover terug contact opnemen met ons.

6/ Allerlei

1. De Rederscentrale stelt voor om het discussiepunt vlootbeleid op de agenda van de volgende vergadering van het Vlaams Visserijcomité te plaatsen.

2. De Rederscentrale stipt aan dat er vorig jaar tijdens een crisisvergadering door een vertegenwoordiger van het kabinet van minister Van Rompuy beloofd werd dat het FIVA eind vorig jaar zeker klaar zou zijn. Ondertussen zijn we bijna een jaar verder en is het FIVA nog steeds niet klaar, aldus de Rederscentrale.

3. De heer Van den Bremt merkt in een schrijven op dat bij de advisering van 5b- en Pesca-projecten door het Vlaams Visserijcomité de bespreking van dergelijke projecten zich tot nu toe voornamelijk tot het principiële beperkt hebben waarbij in hoofdzaak projectideeën aanvaard

werden. Teneinde het Vlaams Visserijcomité ten volle een adviserende rol te laten vervullen, dringt hij aan op een bespreking van de definitieve projectvoorstellen in de vorm en met het financieringsplan zoals ingediend bij de diverse secretariaten (5b en Pesca). Op die wijze kan in het advies kwalitatief rekening worden gehouden met alle aspecten van het project. Dit voorstel wordt door de vergadering gunstig geadviseerd.

4. De leden van het Vlaams Visserijcomité worden uitgenodigd deel te nemen aan de informatienamiddag "Silver Sealed" die zal plaatsvinden op maandag 13 oktober in het auditorium van het Dispatchingcentrum. Geïnteresseerden worden uitgenodigd zich te melden bij het secretariaat.

5. Er is een vraag van schepen Delanghe van Stad Brugge naar een verhoging van de uitstraling van de Brugse vismarkt. Deze nood naar een verhoging van de uitstraling is tweeërlei: zowel de consument zou de weg opnieuw moeten terugvinden naar de vismarkt als de handelaars zouden opnieuw moeten worden aangemoedigd een viskraampje op de markt te openen.

6. Er zou binnenkort een overlegvergadering tussen stad Brugge, de Zeebrugse Visveiling, Seafront, het Informatiecentrum en een aantal particuliere initiatiefnemers worden georganiseerd met betrekking tot de oprichting van een soort vistrap in combinatie met visserij-toerisme.

   Diverse partijen zijn bereid samen te werken aan de concretisering van een soort vistrap maar dan te Zeebrugge. Hierdoor wil men nieuwe impulsen verlenen aan de tanende garnaalvisserij te Zeebrugge. Er zouden eventueel een aantal kleine vissersvaartuigen kunnen aangekocht worden die volledig uitgerust worden met garnaalvistuig. In de Zeebrugse haven zou er - eventueel in aansluiting met het thema-park Seafront - een soort vistrap kunnen worden opgericht waar toeristen en andere consumenten dagverse garnaal en andere vissoorten kunnen kopen.

   Dit project kan gekoppeld worden aan een tweede toeristische peiler. De vaartuigen kunnen zodanig worden uitgerust dat ze qua accommodatie voldoen om toeristen mee aan boord te nemen. Zodoende kunnen deze toeristen het reilen en zeilen aan boord van een garnaalvaartuig meemaken. Dit projectidee sluit aan op actiepunt 2.5 van het geactualiseerd PESCA-programma. Hier kan de bestaande infrastructuur gebruikt worden voor reconversiedoeleinden, bijvoorbeeld voor visserijtoerisme. De visstanden zouden kunnen gevestigd worden op een plaats in de oudere vissershaven van Zeebrugge die als dusdanig een nieuw doel krijgt. Deze visstanden zouden als dusdanig moeten worden ingericht dat ze voldoen aan alle communautaire normen met betrekking tot de hygiëne en gezondheid.

   Er wordt contact opgenomen met Stad Brugge voor het bekomen van een concessie om op een bepaalde plaats in de haven met dergelijke visstand te starten. Bij de Zeevaartinspectie kan worden gepolst in hoeverre er aanpassingen aan boord van vissersvaartuigen moeten gebeuren om de deelname van toeristen aan een zeereis mogelijk te maken.

   Welke kosten kunnen in het project worden ondergebracht?
- De aanpassingskosten van de vissersvaartuigen.
- De oprichting van een aantal degelijke visstanden.
- Uitbouwen van een toeristisch informatiepunt om de toeristen in te lichten over de mogelijkheden.

7. Pesca-project: autogeen lassen

   Er zijn drie grote categorieën lastechnieken :
1. lassen met electrode wat de lastechniek is die aan boord nog het meest wordt gebruikt.
2. lassen met halfautomaat : komt in zeevisserij weinig aan bod omdat er in de visserijsector vooral met zwaarder materiaal wordt gewerkt. Voor zwaarder materiaal is de electrode-lastechniek veruit het meest elegantst. Lassen met halfautomaat is veeleer geschikt voor de carrosseriewerksfeer omdat het daar veeleer over dunne platen handelt.
3. *autogeen-lassen (met flessen) :* methode die nodig is om te snijbranden hetgeen frequent gebeurt in de visserij. Het betreft een lastechniek waar het belangrijk is dat de veiligheidsregels worden in acht genomen.

Project : Opleiding autogeenlassen. Inhoud : werken met snijbranders en lasonderricht met baguette. In het project zou veel nadruk worden gelegd op de veiligheidsregels. Het project zou doorgaan in een nieuw atelier met rookafzuiging in het PMI te Heist. Er wordt voorbehoud gemaakt omtrent de periode van uitvoering.

Doelgroep : alle vissers die de techniek en veiligheidsregels terzake niet volledig perfect kennen en toepassen.
Doelstellingen van het project :

1. Verhoging van de veiligheid aan boord van vissersvaartuigen.
2. Optimaliseren van het rendement van het werk.
3. Het inachtnemen van gezondheidsregels met het oog op de veiligheid, gezondheid en hygiëne tijdens de arbeidsomstandigheden.

Opleiding : per sessie kunnen 5 deelnemers participeren gedurende 4 uur per dag tijdens vijf werkdagen.
Kostprijs : vergoeding loonkost leraar (per sessie 28.000 BEF) en kostprijs gas en ander materiaal.

Dit projectvoorstel ressorteert onder actiepunt 2.4 van het geactualiseerd PESCA-programma. De technische ondersteuning van het visserijberoep dient geoptimaliseerd te worden. Hiertoe dient men lastechnieken door opleiding algemeen ingang te laten vinden in de visserijsector. Het gaat hierbij onder meer om veiligheidsbevorderende technieken.

Financiering : 50% FIOV
50% Regionaal

8. Het project sensibileren van de reders en de bemanningsleden van vissersvaartuigen met betrekking tot het gebruik van veiligheidsmaterialen en persoonlijke beschermingsmiddelen aan boord van een vissersschip.

Doelgroep :

Alle reders en bemanningsleden van vissersvaartuigen, die in het voorbije jaar meer dan 100 dagen gevaren hebben, zullen worden uitgenodigd samen met hun familie op een speciale sensibiliseringsdag. De ingang is gratis.

Lectuur :

Alle deelnemers ontvangen een syllabus, waarin de teksten van de sprekers steken, alsook een brochure van de Europese Gemeenschap m.b.t. de veiligheid en gezondheid in de visserij.
Er zal ook videomateriaal te bezichtigen zijn over de producten i.v.m. veiligheidsmateriaal.

Programma (30 december 1997):

13.30 u : Ontvangst van de genodigden
13.55 u : verwelkoming door de heer Bart Schiltz, voorzitter van de Nationale Gemengde Commissie ter voorkoming van Arbeidsongevallen in de Zeevisserij.
14.00 u : 'FIVA in de praktijk' door de heer Dirk Florizoone.
Tijdens deze bespreking wordt vooral de nadruk gelegd op welke subsidies men kan bekomen voor het introduceren van veiligheidsbevorderende technieken, aan welke voorwaarden men moet voldoen om deze subsidies te ontvangen en de diversiteit van uitgaven die in aanmerking komen voor subsidiëring.
14.25 u : gelegenheid tot vraagstelling
14.35 u : 'Arbeidsomstandigheden met betrekking tot veiligheid aan boord van een vissersvaartuig' door de heer Ignaas Crombez. Hier wordt er vooral nadruk gelegd op de veiligheid in functie van de ergonomie, specifiek in de visserij.
15.00 u : gelegenheid tot vraagstelling
15.15 u : voorstelling en demonstratie van veiligheidsmateriaal en persoonlijke

beschermingsmiddelen. Er zal een voorstelling zijn van ademhalingsapparatuur, laarzen met uitgesneden profiel en met stalen top, handschoenen met antislip en specifiek hef- en hijsmateriaal.
16.15 u : slotwoord van de heer G. Naeyaert, Gedeputeerde van de Provincie West-Vlaanderen voor Landbouw en Zeevisserij.
17.00 u : receptie aangeboden door de Nationale Gemengde Commissie ter voorkoming van Arbeidsongevallen in de Zeevisserij, met uitloting van sets beschermkledij en met gelegenheid tot bezoeken van het tentoongesteld veiligheidsmateriaal.

Didactisch materiaal :

Er wordt een ruimte voorzien om het materiaal van alle leveranciers tentoon te stellen. Een waaier van producten wordt voorgesteld nl. reddingsmateriaal, laarzen, handschoenen, schoeisel, beschermkledij, veiligheidshaken,...
Het is niet alleen de bedoeling nieuwe ontwikkelingen voor te stellen, maar de bemanning ook kennis te laten maken met bestaand materiaal die de veiligheid verhoogt, voor zover zij deze nog niet aan boord gebruiken.

Geschenkpakketten :

Tijdens de receptie worden er onder de bezoekers 10 pakketten ter waarde van elk 3.000 BEF verloot.

Er worden innovaties op vlak van veiligheid voorgesteld door de leveranciers, waaronder :
laars met uitgesneden profiel (antislip);
handschoen die antislip ribbels bevat;
haak met klem die volledig sluit, waardoor de touwen onmogelijk kunnen loskomen;
veilige sluitingen voor het ophalen van vistuig.

9. De voorzitter merkt op dat hij naar Lorient is geweest waarbij hij opgemerkt heeft dat heel wat vis aangevoerd wordt van de reder naar de handelaar. De vismijn komt daar niet meer tussen als veiling als dusdanig. Ze maakt wel nog een factuur op. Ook daar schijnt de contractvisserij aan belang ingewonnen te hebben.

VERSLAG VERGADERING VLAAMS VISSERIJCOMITÉ GEHOUDEN OP DINSDAG 25 NOVEMBER 1997 OM 14.00 UUR

2/ VLOOTBELEID

De Rederscentrale had in de vorige vergadering gevraagd om dit punt op de dagorde te plaatsen. De heer Schiltz, voorzitter van de Rederscentrale, overloopt de problematiek. Het vlootbeleid wordt vandaag geadviseerd door een adviescommissie die is opgericht in de schoot van de overlegcommissie visvergunningen. Daarin zetelen vertegenwoordigers van de Dienst Zeevisserij, de Rederscentrale en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Alle partijen zijn tot de conclusie gekomen dat het bestaande besluit heel wat tekortkomingen impliceert. Er is dringend nood aan een herziening van het besluit. In het bestaand besluit zijn een aantal prioriteiten voorzien. Sedert het Koninklijk Besluit betreffende de samenvoeging doorgevoerd is zijn de pk's in feite gekapitaliseerd. Dit heeft geleid tot situaties waar er misbruiken zijn geweest. Een flagrant voorbeeld is het geval van de Z.28 die vervangen is door een Nederlands vaartuig varende onder Belgische vlag. De dag dat het betrokken vaartuig in Zeebrugge aanmeerde werd de hele bemanning ontslagen. De aandelen van het bedrijf kwamen in Nederlandse handen terecht. In het kader van de besprekingen rond het FIVA merkte de ALT op dat de invoer van tweedehands vaartuigen niet is toegestaan voor alle vlootsegmenten. Als dusdanig diende het vlootbeleid te worden herzien. Met dit doel werd een specifieke werkgroep opgericht zijnde een adviescommissie van de overlegcommissie die een zelfde samenstelling heeft en waarbij de vertegenwoordigers zich kunnen laten bijstaan door adviseurs.

Door diverse afgevaardigden werd geponeerd dat de bespreking van het vlootbeleid zou moeten worden gekoppeld aan de bespreking van het quotabeleid.

De heer Schiltz benadrukt dat indien we niet snel tot een degelijk beleid komen er opnieuw een aantal vaartuigen in Nederlandse handen zullen terechtkomen. Die dreiging bestaat momenteel voor een drietal vaartuigen.
In samenwerking met het Vlaams Visserij Informatiecentrum werd contact genomen met de Rijksuniversiteit van Gent om een soort beleidsplan op te stellen die als basis kan fungeren tot een nieuw beleid te komen.

De heer Delembre stelt vast dat er in het kader van het FIVA heel wat vraag is naar de aankoop van tweedehands vaartuigen. Hij merkt op dat de Zeevaartinspectie deze vaartuigen bij aankoop als nieuwe vaartuigen beschouwd. Daarbij stelt hij de vraag of er wel tweedehands vaartuigen zijn die voldoen aan de gestelde eisen op het vlak van vermogen, tonnenmaat en bemanningsverblijven. Het is wel zo dat er in Nederland goede occasies te vinden zijn. Bij een beperking van het vermogen en tonnenmaat is men al gauw gelimiteerd tot vaartuigen van ongeveer 20 jaar terug. Deze voldoen niet aan de reglementering met betrekking tot het bemanningsverblijf.

De Rederscentrale merkt op dat als men een concurrentieel vaartuig zou bouwen men verplicht is de toegestane tonnenmaat te overschrijven.

De Zeevaartinspectie stelt dat als men recente vaartuigen wil, men de maxima maar omhoog moet brengen.

De heer Schiltz merkt op dat Nederland er in slaagt om met relatief minder quota toch een grotere vloot rendabel te laten varen. De vloot wordt in stand gehouden en daarnaast wordt er nog eens massaal ingekocht in het buitenland. Er is gevraagd aan de Rijksuniversiteit van Gent om na te gaan hoe dit mogelijk is.

De heer Bekaert van de Zeebrugse Visveiling stelt vast dat er steeds meer niet-gequoteerde soorten uit de Ierse Zee worden aangevoerd. De tussenslagvaartuigen zijn momenteel niet rendabel meer. De aanwezigheid van niet-rendabele rederijen lijdt tot een verlies aan economische slagkracht. Hij weet dat de Europese Unie kleinere boten promoot. Die kleine boten hebben echter een specifieke afzetmarkt. Het zijn echter de grote boten die instaan voor de rendabiliteit en de afzet. De grotere vermogens kunnen ook een verklaring bieden voor de grotere rendabiliteit van de Nederlandse vloot.

De heer Claes stelt dat men ook rekening moet houden met de instapmogelijkheden voor jonge starters. Voor deze groep is het vaak moeilijk om tot de aankoop van nieuwe vaartuigen over te gaan. Daarnaast kan worden uitgekeken voor alternatieve vistechnieken voor de boomkorvisserij. Deze visserij staat immers bij de Europese Unie ter discussie.

De heer Schiltz stelt dat de kritiek op de boomkorvisserij grotendeels georkestreerd is. Een recent onderzoek van het Rijksstation voor Zeevisserij heeft uitgewezen dat de boomkorvisserij weinig gevolgen heeft voor de zeebodem. De kleinschaligheid van een bepaald vlootsegment kan worden gegarandeerd door het loskoppelen van kleinschalige vaartuigen van de rest van de vloot betreffende het gedeelte van de vloot dat aangegeven wordt als officieel vlootvermogen in het kader van het Meerjarige Oriëntatie Programma. De aanwezigheid van een belangrijk aantal sluikvissers heeft een relevante invloed op de markt. Bij het officialiseren van deze sportvisserij zou het kunnen dat de vloot dient te worden bijgesteld naar het MOP toe.

Volgens de heer Schiltz worden in Frankrijk vaartuigen van een bepaalde ouderdom niet meegedeeld aan de Europese Commissie. In het overleg omtrent de recente incidenten in verband met de O.33 stelt hij eveneens vast dat er zelfs bij de rechtelijke instanties van de Franse overheid partijdigheid bestaat. Wat kan de Belgische visserijsector nog doen als men vaststelt dat niet enkel de controle-overheid maar eveneens de rechterlijke overheid in Frankrijk een partijdig standpunt inneemt ?

De heer Florizoone merkt op dat de geïnteresseerden in de aankoop van een tweedehands vaartuig vaak gelimiteerd zijn betreffende financiële mogelijkheden. In dat verband wordt bij de aankoop van een tweedehands vaartuig vaak gedacht aan een vaartuig van 25 jaar of ouder. De doelstelling om voornamelijk nieuwere vaartuigen in aanmerking te laten komen is een interessante optie, maar de

praktijk wijst uit dat het voor heel wat starters niet haalbaar is. Daarnaast merkt hij op dat de Europese Unie niet enkele problemen heeft met de boomkorvisserij omwille van de milieuvriendelijkheid maar eveneens omwille van haar niet-selectief karakter. Dit laatste kan ook echter worden ten laste gelegd aan andere vistechnieken zoals de warrelnettenvisserij. Voorts benadrukt hij het belang van een soort beleidsplan aan de hand van dewelke alle betrokkenen in de sector eindelijk tot een lange termijnstrategie kunnen komen. Daarvoor kan zelfs een conferentie worden georganiseerd.

De heer Bekaert dringt aan om risico-dragend kapitaal ter beschikking van de sector te stellen. De financiële structuur van Nederlandse rederijen is essentieel verschillend van deze van Belgische rederijen.

De heer Claes pleit voor het verhandelbaar maken van licenties.

Voorzitter Desutter stelt dat de licenties een maatregel zijn van minister De Keersmaeker in het kader van het Meerjarige Oriëntatie Programma. De hoofdreden die achter deze beperkende maatregel steekt is voor een groot stuk voorbijgestreefd.

De heer Schiltz merkt echter op dat de licenties nu al in de Europese verordeningen opgenomen zijn en als dusdanig reeds Europees gereglementeerd zijn.

De heer Speleers werpt de mogelijkheid op die bestaat in de textielsector. Daar bestaat een textielplan voor bedrijven die willen moderniseren. Dergelijke moderniseringen kunnen worden gefinancierd door de overheid mits een aantal aandelen in handen van de overheid terechtkomen. Als dusdanig kwam bijvoorbeeld iemand van de GIMV in de Raad van Bestuur van het betrokken bedrijf. Als dusdanig kan de idee van een soort investeringsvennootschap met minderheidsblokkering worden uitgewerkt. Deze idee is eveneens relevant voor de visserijsector en kan worden overgemaakt aan professor Viaene en het kabinet van minister Van Rompuy.

Een strategie is belangrijk. Men stelt dat ook vast in de werkgroep "Haven" waarin men eerst probeert uit te maken wat de sterktes en de zwaktes van de Belgische havens zijn. Aan de hand van deze conclusies komt er een advies van de Vlaamse Havencommissie die wordt overgemaakt aan de minister. Het komt erop aan om een gestructureerd beleid te voeren.

3/ PROJECT LANGOESTINEVISSERIJ: ADVIES VLAAMS VISSERIJCOMITÉ

De heer Redant heeft reeds in de vorige vergadering een volledig exposé gegeven.

De voorzitter vraagt of de aanwezigen nog bijkomende vragen hebben.

De heer Schiltz vraagt hoe het te verklaren is dat Schotse vissers geen gebruik maken van deze mogelijkheden in de Fladen Grounds. Diverse factoren liggen aan de basis van een verklaring voor deze vaststelling. Een daarvan is het feit dat dergelijke visserij een groter scheepstype vergt dan datgene waar Schotten doorgaans gebruik van maken.

De Dienst Zeevisserij merkt op dat een situatie waarbij quota worden verdeeld tussen diverse kreeftenzones moeilijk op te volgen is.

De heer Redant stelt dat als er één visserij is die makkelijk te controleren is het de langoestinevisserij is.

Het Vlaams Visserijcomité geeft een gunstig advies om deze experimentele visserij in projectvorm te steken.

Het Rijksstation wordt aangemoedigd om het aanvraagformulier zo spoedig mogelijk te vervolledigen in samenwerking met mevrouw Mieke Blomme van de Rederscentrale.

4/ ALLERLEI

gedacht aan Hugo Devriendt, derde in het examen voor coördinator. Naar verluidt zou de tweede in het examen, de heer Jeroen Schepens, reeds bij een andere firma actief zijn. Het organiseren van een nieuw wervingsexamen kan opnieuw een aantal maanden in beslag nemen waardoor geopteerd werd voor terug te grijpen naar het eerste wervingsexamen voor coördinator voor het Vlaams Visserij Informatiecentrum.

Hugo Devriendt, ingenieur, start op dinsdag 12 augustus voor het verzorgen van het Pesca-secretariaat. De nodige voorzieningen worden getroffen inzake het bekomen van een nieuwe telefoonlijn, het tijdig ter plaatse komen van bureaumateriaal en de locatie waar Devriendt zal gevestigd zijn. Inzake het aankopen van een nieuwe PC met printer werd nog geen beslissing genomen gezien het feit dat het Visserijcentrum niet onverdeeld gelukkig is met de wijze waarop het computerbedrijf Vanmarcke uit Veurne tot nu toe opgetreden is.

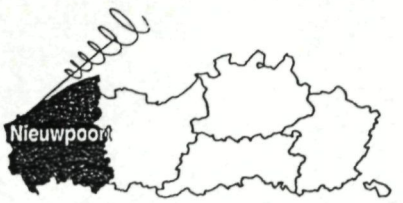
Later is Hugo Devriendt in zijn functie vervangen door mevrouw Miet Verhamme.

Het Pesca-secretariaat zorgde op vraag van de Administratie Land- en Tuinbouw voor een overzicht van goedgekeurde projecten en niet-goedgekeurde maar bestaande projectideeën voor de maatregel A.4.4. (visserijtoerisme) onder het doelstelling 5B-programma. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft de tabellen daartoe op vraag van het Pesca-secretariaat ontworpen.

NIEUWPOORT

ACHTER HET NET GEVIST

Wat doen de Belgische vissers wanneer ze voor 67 miljoen frank aan subsidies krijgen ? Vijftien miljoen glipt weg.

Vijftien miljoen frank foetsie. Door hun ingetogen en wellicht te weinig kordaat optreden aan de vissers van de Belgische kust ontglipt. Einde maart was immers de limietdatum van het *Comité van Toezicht* om voorstellen voor innoverende visserijprojecten in te dienen, die eventueel voor subsidiëring in aanmerking zouden komen. Binnen het *5b-programma*, dat de ontwikkeling van het plattelandsleven wil bevorderen, is er ook een visserijluik. Dat hulpprogramma heeft voor wat de visserij betreft, betrekking op het gebied tussen Nieuwpoort en Bredene en beschikt over 67 miljoen frank steunmiddelen. Binnen de zwaartepunten „herstructurering scheepswerven" en „visserijtoerisme" waren er nog 22 miljoen onbenut. Voor 31 maart 1998 had het *Pesca*-secretariaat in Nieuwpoort, dat ook instaat voor de eerstelijnsopvang van 5b Zeevisserij, amper vier projecten binnengekregen. „En daar zijn we niet gelukkig mee," meent verantwoordelijke *Miet Verhamme*. „Van de 67 miljoen zijn we 15 miljoen kwijt en dat is meer dan we hadden verwacht. Er zijn veel problemen in de visserij. Door de matige interesse voor 5b komt daar een extra rem bovenop."

Al heeft Miet Verhamme een verkla-

■ MIET VERHAMME
(EUROPEES STEUNPROGRAMMA PESCA)
Hoopt op meer innoverende projecten voor de visserij.

BUYSE

ing klaar voor de matige respons. Het Pesca-secretariaat is pas ind vorig jaar goed op gang gekomen en ook het *Vlaams Visserijentrum* huist amper sinds een jaar in de jachthaven van Nieuwoort. De informatiedoorstroming en de naambekendheid zijn nog iet optimaal. Maar vooral de geslotenheid van de sector speelt de espons parten. „Vissers zijn harde werkers, die geen tijd hebben oor bureaucratie en papierwerk. Stuk voor stuk individualisten, ie niet snel geld vragen, en ook nauwelijks samenwerken met anere vissers."

Wat dan toch overeind blijft ? Vier projecten. De vandaag verlaen scheepswerf *Seghers* in Oostende zou, mits een investering van 00 miljoen frank, waarvan een kwart gesubsidieerd, opnieuw berijfsklaar worden gemaakt. Het consortium *IdP-Marelec* denkt an de bouw van een innovatief en polyvalent vissersvaartuig, dat ungeert als bokken- en hektreiler. Kostprijs : 45 miljoen frank, aarvan 11 miljoen gesubsidieerd. „Slechts vier projecten is een eringe respons," besluit Miet Verhamme. „Hopelijk maken zij een ans op slagen." Ze voegt eraan toe dat ook die andere Europese ubsidiepot, *Pesca*, nog lang niet op is. Goed voor 100 miljoen rank, en geldig voor de hele Belgische kustlijn. ■

4.5. **Ter beschikking stellen van vergaderruimte**

Het Vlaams Visserij Informatiecentrum plaatst haar lokalen open voor andere organisaties die een vergadering in Nieuwpoort willen beleggen. Zo heeft de Quotacommissie bv. bij gelegenheid haar vergaderingen laten plaatsvinden in Nieuwpoort om het doelpubliek in Nieuwpoort eveneens de gelegenheid te geven dicht bij huis de vergaderingen bij te wonen.

5. ALLERLEI

5.1. Deelname werkgroepen

De coördinator heeft als expert aan diverse werkgroepen deelgenomen. Zoals uit 3.1. blijkt schuilt heel wat voorbereidend werk in het uitwerken van beleidsnota's. In de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven Commissie Zeevisserij bijvoorbeeld, werden diverse thema's aangekaart.

Zo ontving deze bedrijfsraad bijvoorbeeld de kabinetsmedewerkster van minister Pinxten, mevrouw Caboor. Mevrouw Caboor werd bij deze vergadering op de hoogte gebracht van de voornaamste problemen die bestaan in de Vlaamse visserijsector. De aandacht werd gevestigd op de zware gevolgen van verdere verstrenging van de controles voor de motivering van de bemanning van vissersvaartuigen. Er werd benadrukt, dat het principe, waarbij gestipuleerd wordt dat Belgische vaartuigen uitgerust zijn met Belgisch personeel, een goed principe is, maar er moet eerst voor gezorgd worden dat er voldoende Vlaams personeel beschikbaar is. In het Europees Parlement zou een ontwerpverslag ter beschikking zijn over het toekomstig vlootbeleid, waar sprake zou zijn van "individual transferable quota", de zogenaamde ITQ's. De Nederlandse pers neemt het ontwerpverslag zeer ernstig, terwijl dit niet het geval is voor de Dienst Zeevisserij. De Dienst Zeevisserij stelt dat dit document weinig belangrijk is daar het Parlement terzake geen bevoegdheid heeft. Het Visserijcentrum wil dit relativeren daar het principe van relatieve stabiliteit voor het Europees Parlement erg belangrijk wordt geacht. Daarnaast kunnen we vaststellen dat de Nederlandse toonaangevende visserijpers het standpunt van het Europees parlement als zeer relevant beschouwd. Ook Europêche, de overkoepelende Europese beroepsorganisatie, neemt het standpunt van het Europees parlement zeer au sérieux. Het kan voor de Bedrijfsraad interessant zijn om op het vlak van deze materie een standpunt in te nemen. (uit "bezoek van mevr. Caboor (kabinet minister Pinxten) aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven")

Uit overleg met het Rijksstation voor Zeevisserij kwam het volgende naar voor : de heer Declerck Rudy heeft zijn bedenkingen bij de beheerspolitiek die door de Europese Commissie met betrekking tot de TAC's gevoerd wordt. Het blijkt dat de Commissie, vooraleer zelf te debatteren over bepaalde TAC's eerst te rade gaat bij Noorwegen. Dit zou zelfs het geval zijn voor bepaalde hoeveelheden of vissoorten die voor Noorwegen relatief irrelevant zijn. Tijdens de vergadering wordt de aandacht gevestigd op het belang van de Noordzeeconferentie die op 13 en 14 maart 1997 in Bergen plaatsgrijpt en waar het gebruik van boomkorvistuig in de visserij in vraag wordt gesteld. Tevens wordt gewezen naar een artikel in het Visserijnieuws, waar het in grote getale aan de kant laten liggen van vaartuigen door de Nederlandse vloot, aangehaald wordt. Verder dient er een onderzoek te worden ingesteld naar bepaalde afzetmogelijkheden voor vissoorten die in eigen havens niet echt gegeerd zijn. Daarbij wordt ondermeer gedacht aan schelvis, wijting, haring en sprot. Het onderzoek naar distributiemogelijkheden voor deze vis kan het voorwerp zijn van een bijzondere stuurgroep. Prijs kabeljauw. De Europese Unie zou de import te weinig controleren. Massale hoeveelheden kabeljauw worden quasi vrij van importheffingen in de Europese Unie ingevoerd en dit ondanks het feit dat grote hoeveelheden kabeljauw op de Europese markten de minimumprijs niet halen. (uit "vergadering van 23 januari 1997")

Project kleine polyestervaartuigen : De Dienst Zeevisserij stelt dat de sector waarschijnlijk niet positief zal staan ten opzichte van de massale introductie van kleine polyester vaartuigen. Het toekennen van een licentie aan een dergelijk vaartuig zal enkel kunnen op basis van de vervanging van een gelijkaardig aantal pk's. Bovendien moet met de Zeevaartinspectie onderhandeld worden inzake de eis naar brevetten, zeewaardigheid en veiligheidsuitrusting toe. (uit "vergadering van 13 februari 1997")

Nederland heeft de Meerjarige Oriëntatie Programma's niet opgevolgd ⇒ overcapaciteit ⇒ gevolgen voor de bestanden ⇒ de biologen hebben lagere vangstadviezen uitgevaardigd ⇒ lagere quota. De enige sanctie die de Europese Unie tot op heden opgelegd heeft, is het niet subsidiëren van nieuwe investeringen in Nederland. De vraag kan gesteld worden of Nederland niet bijkomend kan gesanctioneerd worden door hen minder quota toe te kennen. Dit zou onrechtstreeks ten goede komen aan die lidstaten die de Meerjarige Oriëntatie Programma's wel hebben opgevolgd. De subsidiemogelijkheden onder het nieuwe financieringsinstrument worden besproken. De vraag is of het niet opportuun zou zijn om de controle via satellietcommunicatieapparatuur in de Europese visserijsector globaal in te voeren.

De uitzonderingspositie die België in het kader van de Meerjarige Oriëntatie Programma's bekomen heeft zou op dat ogenblik ter discussie gestaan hebben. Volgens de Dienst Zeevisserij was er zelfs sprake dat België toch nog 10% diende te reduceren wat de capaciteit betreft. Achteraf bleek dat België haar vlootcapaciteit mocht behouden. Het niet functioneren van de quota systemen betekent dat de Europese instellingen een beleidsysteem hebben ingevoerd dat gefaald heeft. Er is een oneerlijke concurrentie vanwege de buitenlandse vismijnen die niet voldoen aan de Europese hygiënenormen.
(uit "vergadering van 13 februari 1997")

De CRB heeft vergaderd over de voor- en nadelen van groepvorming en individualisering van quota. Het Informatiecentrum heeft in dat verband het volgende advies overgemaakt :

Afgaand op hetgeen in de vergadering van 14 oktober 1997 door de sector en de administratie gezegd is, kan duidelijk geconcludeerd worden dat de Vlaamse visserijsector in een strikt keurslijf verwikkeld is. En dat terwijl het Europese visserijgebeuren in de ons omringende landen gekenmerkt wordt door een "laissez faire"-mentaliteit. De oorzaak van het gros van de problemen schuilt in het Europese visserijbeleid of juister in het ontbreken daarvan.

Zowel de overheid, de biologen als de vissers zelf zijn het roerend eens over het feit dat de Europese normen die de bedoeling hadden van de visserijsector in goede banen te leiden volkomen hun effect gemist hebben:

- ◊ Europa heeft de overcapaciteit van vaartuigen willen aanpakken door het uitvaardigen van meerjarige oriëntatieprogramma's. Deze programma's blijken waardeloos te zijn daar Nederland (het land dat in dezelfde zone actief is als onze vissers én derhalve met een schandalig grote vloot vist op soorten die onder grote druk staan) deze programma's zonder meer naast zich neerlegt.
- ◊ Europa heeft quota opgelegd waarvan in het buitenland openlijk door de sector én biologen wordt gezegd dat ze niet gerespecteerd worden. Zelfs wanneer het bewijsmateriaal voorhanden is (cfr. Britse TV-uitzendingen) heeft Europa nog geen stok achter de deur.
- ◊ Europa heeft de lidstaten opgelegd controle uit te voeren (ondermeer op de aanvoer). Iedereen kan in het buitenland ter plaatse een kijkje nemen en zal vaststellen dat deze controle vaak onbestaande is met uitzondering wanneer het handelt om vissersvaartuigen van een andere lidstaat. In Nederland gaat men zelfs een stapje verder en legt de controle in handen van de sector.
- ◊ Europa vaardigt beschermende maatregelen uit voor de schol door het uitwerken van de zogenaamde scholbox die enkel voor de "kleine" vaartuigen toegankelijk is. Nederland zet in die zone ongegeneerd vissersvaartuigen in met een trekkracht vergelijkbaar aan onze middenslagvaartuigen.
- ◊ Europa baseert zich bij haar besluitvorming inzake quota op statistieken die een totaal verdraaid beeld geven van de vangstgegevens én vlootcapaciteit.

Over het ontbreken van een sanctiemechanisme tegenover de Nederlandse overcapaciteit had ik graag nog het volgende kwijt. Het zou te delicaat zijn om deze overcapaciteit effectief aan te pakken; dit belet echter niet dat men die té grote vloot beduidend minder quota kan toekennen in functie van de overschrijding van de meerjarige oriëntatieprogramma's. Het blijft echter zeer de vraag in hoeverre minder quota de Nederlanders kan deren, daar ze er blijkbaar "officieel" toch in slagen om met minder quota rendabel te werken. Over de wettelijkheid van het Biesheuvelsysteem is iedereen het waarschijnlijk niet eens (cfr. het schrijven van Karel Van Miert in bijlage). Er is derhalve een onwil of onvermogen bij de Europese autoriteiten om het fout lopen van heel wat zaken op te sporen en aan te pakken.

Als men al deze zaken op een rijtje zet, waarom legt België zich dusdanige beperkingen op? Als andere landen zich niet storen aan de Europese regelgeving, waarom moet België dan het voorbeeld geven? Het komt er in de eerste plaats op aan om voor de bestaande vissers de nodige ruimte te scheppen in plaats van ze in een strikt keurslijf te plaatsen. Er moeten kanalen gecreëerd worden om voor de vissers de nodige vrijheid te waarborgen. De controle over de quota in handen van de sector én het inzetten van het beperkte Belgisch controlepotentieel als superviserend orgaan over de 12-mijlszone kan een oplossing zijn. Waarom moeten onze vissers telkenmale voldoen aan een resem verplichtingen en reglementen als blijkt dat Nederlandse en Franse vissers geen last van diezelfde

belemmeringen ondervinden? Zowel het huidige beheersysteem als het systeem van individuele quota zijn al te beperkend voor de echte Eurokotters als dusdanig (niet-kustvissers). Dit vlootsegment heeft het meest problemen bij het uitvaardigen van quotamaatregelen.

Europarlementsleden ontmoetten Bijzondere Raadgev

De Zeewacht 14.2.97 Commissie Visserij in Oostend

Zeehond meer waard dan de visser ?

Gisteren donderdag plande de BRCV een ontmoeting met de eigen Europarlementsleden.

Voorzitter Manu Desutter zette voor hen de knel- en probleempunten van de Vlaamse visserijsector op een rij en wees er op dat België wat de zeevisserij betreft een goede leerling van Europa is en daar voor beloond wenst te worden. „Onze vismijnen beantwoorden aan de Europese hygiënische normen, in ons land bestaat een veilplicht waardoor de controle eenvoudig en accuraat is, we beantwoorden tenvolle aan de doelstellingen van het Meerjarig Oriëntatieprogramma III en dat kan niet van alle aangesloten lidstaten gezegd. In plaats van een actief Europees visserijbeleid te voeren, wordt de Belgische visserijsector in het defensief gedrongen,, aldus Desutter.

De raadgevende commissie voor de visserij zit er mee dat Vlaanderen uitgerekend door het mak EU-beleid verder de dieperik wordt ingeholpen. Oogluikend wordt de massale invoer van Oost-Europese vis tegen dumpingprijzen toegestaan en die aanfluiting doet de prijzen voor de eigen rondvis naar een alarmerend laag peil zakken. Daarbij wordt in vergelijking met de Vlaamse vismijnen in het buitenland een loopje genomen met de Europese richtlijnen in verband met de behandeling van vis. Een internationaal sanctiemechanisme voor de overtreders is onbestaande.

Desutter is beducht voor de komende Noordzeeconferentie die op 13 en 14 maart in Noorwegen wordt gehouden. Op die samenkomst moet het economisch belang van de visserij beter worden verdedigd. Zoals de zaken evolueren wordt de visserijsector als een vervuiler beschouwd en de bescherming van de zeehond prioritair gesteld aan de toekomst van de visconsumerende mens. Vooral de boomkorvisserij moet het ontgelden en wordt over dezelfde kam geschoren als de verwoestende industriële visserij. „En uitgerekend dat boomkorren is voor de Belgische zeevisserij van levensbelang," aldus de waarschuwende voorzitter. (wh)

We moeten het spel van de
en, namelijk Spanje en
krijk, doorbreken en de
missie erop wijzen dat er
gebrek aan controle is in de
re Europese landen."

ellietcommunicatie

dertussen liet minister van
dbouw en Visserij Karel
ten aan de Veurnse volks-
egenwoordiger Roose
n dat tegen eind juni '98 de
e vissersschepen, een tien-
met het door de Europese
erijraad opgelegde satel-
ommunicatie uitgerust zul-
zijn. De nieuwe permanente
tiebepaling is verplicht
vaartuigen met een lengte
en de loodlijnen van 20
r of meer, of met een totale
te van 24 meter of meer. De
rende boten moeten tegen 1
ari 2000 uitgerust zijn.
ksvertegenwoordiger Roose
felt echter of iedereen de in-
eringskosten terugbetaald
krijgen, want dat is de stel-
van minister Pinxten. Vol-
Roose zal enkel financieel
engekomen worden zolang
geld beschikbaar is. Het
we controlesysteem zorgt
alleen voor meer veiligheid,
r brengt voor velen ook een
inistratieve vereenvoudi-
met zich mee. Een melding
verandering van viszone
t dan immers niet meer.

—S.H.

«Goede leerling wordt gestraft»

HLN 14.2.97

OSTENDE/ZEEBRUGGE - «Op visserijgebied is België een goede leerling van Europa en daarvoor wenst het beloond te worden, maar te dikwijls volgt er straf», stelt voorzitter Manu Desutter van de Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij tegenover drie Euro-parlementsleden, die zich gisteren ter plekke kwamen vergewissen van problemen in de zeevisserij.

«In tegenstelling tot veel andere landen beantwoorden onze vismijnen aan de hygiënische normen en bestaat er scherpe controle op de veilplicht.» Desutter betreurt dat de Europese Commissie geen sancties heeft tegen de staten die het niet zo nauw nemen. Hij stekelt ook de «massale invoer van Oost-Europese vis». In het vooruitzicht van de Noordzee-conferentie in Bergen, op 13 en 14 maart, waarschuwt Desutter dat «bepaalde vissoorten en zoogdieren stilaan belangrijker worden dan mensen...» Dat laatste standpunt wordt alvast niet gedeeld door de Euro-parlementsleden Jaak Vandemeulebroucke (VU), Raf Chanterie (CVP) en Philippe De Coene (SP).

De Coene meent dat de Europese Commissie moet begrijpen dat tegen overtreders van de regels inzake quota,... sancties getroffen moeten worden. Chanterie stelt dan weer dat «het overwicht door Spanje en Italië een gesprek over zeevisserijbeleid met deze landen onmogelijk maakt.» —A.V.

Manu Desutter, geflankeerd door Euro-parlementsleden. *PM*

ijzondere Raadgevende BRCV Commissie Visserij

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

tuursgebouw vismijn
tinestraat, 3
0 OOSTENDE
: 059/33.32.72

Oostende, 14 februari 1997

PERSOVERZICHT

nr. 2

CRB 1997/146
VIP 97.40.2

Euro-parlementsleden willen strengere visserijcontrole in andere landen

Het Volk 14.2.97

OSTENDE — De Bijzondere Raadgevende Commissie isserij verhuisde zopas van het ostendse stadhuis naar het beuursgebouw van de vismijn. aar aanleiding van de opening n de nieuwe kantoren vond ssen de Commissie en enkele Vest-Vlaamse Euro-parlementsleden een hoorzitting plaats. Daarbij zette de commissie de probleempunten op een rijtje. „België is een goede leerling die beloond wil worden", vertelt secretaris Eddy Jacobs. „Maar we stellen vast dat in andere landen er verre van een sluitende controle is. Bovendien worden geen sancties getroffen tegen diegenen die het met de Europese regelgeving niet zo gauw nemen. In plaats van een actief Europees visserijbeleid te voeren, wordt de Belgische sector in het defensief gedrongen."

De commissie laakt ook de massale, tegen dumpingprijzen, ingevoerde Oost-Europese vis, de betwiste biologische adviezen en de ongelijke sociale en fiscale taxering in de diverse lidstaten. „Daarbovenop wordt de Europese besluitvorming gedomineerd door de Zuid-Europese lidstaten die keer op keer hun slag thuishalen."

Dossier nodig

„Wij als West-Vlaamse Europarlementsleden willen graag verderwerken rond de problematiek van de controle in de andere landen", zei Jacques Vandemeulebroucke (VU). „Maar dan hebben we een dossier nodig waarmee we naar de Europese commissie kunnen stappen. In feite zou het moeten zijn zoals in de vleessector. Wie niet voldoet aan de Europese normen, verliest zijn exportvergunning."

Ook Philipe Decoene (SP) wil met een degelijk dossier onder de arm stappen ondernemen: „Als daarin bewezen wordt dat er oneeerlijke concurentie bestaat, kunnen we bij de Commissie of de ombudsman van het Europees Parlement aankloppen. Een klein land, zoals België, zou in feite bescherming moeten kunnen krijgen. Wanneer we in de visserij met de Europese gemiddelden moeten werken, is het niet haalbaar."

Raf Chanterie (CVP) beaamt eveneens die redenering. „We worden als goede leerlingen gestraft. Dat is de omgekeerde we-

B.P.

De leden en personeelsleden van de Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij samen met Europarlementsleden Vandemeulebroucke, Decoene en Chanterie.

SOS zeevisserij

De Zeevaart 21.2.97

Commissievoorzitter Manu Desutter aan tafel met de Europarlementairen Philippe Decoene, Jaak Vandemeulebroucke en Raf Chanterie. Ook Michel Claes, Rudy De Clerck, Dirk Florizoone, Roger Gekiere, André Gryson, Louis Fryns, J. Huysseune, Luc Maertens, Emiel Maesen, R. Vlietinck, Eddy Jacobs, Chris Verhaeghe en mevrouw Tanghe luisterden mee. (Foto Lysiane)

De Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij heeft een nieuwe stek in de vismijn van Oostende. Waar de BRCV tot voor kort nog in het stadhuis resideerde, werd het secretariaat herschikt in de diepste vleugel van het vismijncomplex.

Daar ontving de commissie onder voorzitterschap van Emanuel Desutter vorige week drie Vlaamse Europarlementsleden die werden geconfronteerd met de probleempunten van de visserijsector. Met de neus op de feiten werd verwezen naar de penibele positie van de Belgische zeevisserij ten overstaan van de Europese grootmachten aangesloten bij de Europese Unie. De BRCV vraagt begrip en kietelde de Europarlementsleden om waar ze ook kunnen de verdediging op te nemen voor de economische toekomst van de eigen vissers. De commissie is vooral beducht voor de komende Noordzeeconferentie midden maart in Noorwegen waar de boomkorvisserij wel eens met de vinger zou kunnen gewezen als vernietigende vismethode en dus over dezelfde kam geschoren als de industriële visserij. Uitgerekend de vorm van visserij die overwegend door de Vlaamse visserij wordt bedreven. Vooral de Oost-Europese visserijmastodonten en de Zuid-Europese grootmachten doen alsof hun neus bloedt. Aan de Europese richtlijnen ter zake hebben ze lak, daar waar de vismijnen van Oostende, Zeebrugge en Nieuwpoort netjes de gesloten regelgeving nakomen...

(wh)

Poging om faillissement te vermijden

Nederlandse groep koopt vastgoed Zeebrugse Visveiling

FET

15/3/97

ZEEBRUGGE (tijd) - Het vastgoed van de Zeebrugse Visveiling (ZV) is verkocht aan de firma Bontenbal Tapijten uit Rotterdam, een vehikel van een aantal Nederlandse vastgoedinvesteerders. Het gaat om de pakhuizen en de omliggende gronden van de ZV. De verkoop gebeurde door Marie-Jeanne Becaus-Pieters, die terugtreedt als grootaandeelhouder van de Zeebrugse Visveiling. De verkoop kadert in een poging om de noodlijdende vismijn van het faillissement te redden.

De NV Zeebrugse Visveiling (ZV), de exploitant van de in 1987 geprivatiseerde stedelijke vismijn van Zeebrugge, deelt al geruime tijd in de klappen. De Vlaamse zeevisserij kampt met serieuze problemen. Toch voerde de ZV in 1993 nog een investering van 700 miljoen frank uit met de bouw van een nieuwe, moderne vismijn in

De omzet van de ZV daalt al vijjaar naeen en de resultaten zijn negatief. Het boekjaar 1995 was het meest rampzalige uit de geschiedenis met 1,6 miljard omzet 39 miljoen frank nettoverlies en voor het eerst ook een negatieve cashflow van 6 miljoen frank. De hoge schuldenlast weegt loodzwaar op de ZV, die al langer op

Dat kapitaal moest komen van overheidsinvesteerder Gimvindus, maar die hield de boot af.

Om de ZV te redden, werkten de aandeelhouders een constructie uit waarbij het vastgoed afgesplitst wordt van de exploitatie van de vismijn. Tot hiertoe was 99 procent van ZV in handen van Marie-Jeanne Becaus-Pieters. Deze ondernemersvrouw dook vroeger ook al op in turbulente bedrijfsdossiers zoals het Oost-Vlaamse bouwbedrijf Pieters-De Gelder (PDG) en NMBS-dochter Eurostation.

In februari verkocht Marie-Jeanne Becaus-Pieters al haar aandelen van de ZV aan de Nederlandse firma Bontenbal Tapijten, waarna de ZV omgedoopt werd tot European Fish Center. EFC wordt de eigenaar van de pakhuizen van ZV en van een aantal omliggende gronden. De exploitatie van de Zeebrugse Visveiling wordt doorgesluisd naar een nieuw opgerichte NV Zeebrugse Visveiling. In de nieuwe ZV duiken de rechterhand van mevrouw Becaus, de West-Vlaams bouwingenieur Marc Bekaert, en een van haar vennootschappen P.E.Trading & Consulting als bestuurders op.

JVI

Pagina 15: *Debacle Zeebrugse*

VLAAMS VISSERIJCOMITE

ADVIESORGAAN VAN DE VLAAMSE OVERHEID IN VERBAND MET DE ZEEVISSERIJ

VRAGENLIJST GEMEENSCHAPPELIJK VISSERBELEID

Vlaams Visserijcomité secretariaat: Watersportlaan 9 - 8620 Nieuwpoort (België)
Tel.: 058/24 22 59 - Fax: 058/24 22 60
E-mail: vvc@computercenter.be

Nieuwpoort, april 1998

VRAGENLIJST GEMEENSCHAPPELIJK VISSERIJBELEID

Volgende leden en permanente waarnemers van het Vlaams Visserijcomité hebben aan de besprekingen deelgenomen:

De heer M. DESUTTER, voorzitter van het comité
De heer D. FLORIZOONE, secretaris van het comité

De heer B. SCHILTZ, voorzitter Rederscentrale
Mevr. M. LEPEIRE-NOLLET, ondervoorzitter Rederscentrale

De heer M. CLAES, Christelijke Vervoerarbeiders en Diamantbewerkers
De heer I. VICTOR, Belgische Transportarbeidersbond

De heer A. GRYSON, Beroepsvereniging der Visgroothandelaars van België
De heer W. DE JAEGHER, Nationale Federatie der Viskleinhandelaars
De heer J. BOELS, Groepering der Visnijverheden
De heer G. NIEUWENHUYZE, Groepering der Visnijverheden
De heer L. FRYNS, Nationaal Verbond van Visventers

De heer A. VAN DER VOORDE, Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing
De heer G. NAEYAERT, Westvlaamse Provinciale Commissie voor Zeevisserij

De heer J. RELAES, Vlaams ministerie voor Economie, KMO, Landbouw en Media
De heer B. MAENHOUDT, namens de Minister-President van de Vlaamse Regering
De heer L. MAERTENS, Ministerie van Landbouw, Dienst Zeevisserij
De heer R. DE LEMBRE, Ministerie van Verkeer, Dienst Zeevaartinspectie
De heer W. VYNCKE, Ministerie van Landbouw, Departement Zeevisserij
De heer G. VAN DEN BREMT, Administratie Land- en Tuinbouw

De heer J. STAELENS, Provinciaal Maritiem Instituut
De heer N. GERMONPREZ, Centrum voor Maritieme Opleidingen
De heer F. SPELEERS, Redersfonds vzw
De heer W. VERSLUYS, Onderlinge Visafslag Oostende
De heer M. BEKAERT, Zeebrugse Visveiling nv

1. ALGEMENE BEOORDELING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK VISSERIJBELEID

1.1. *Vindt U dat in het algemeen gesproken de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid zijn bereikt?*

Neen.

Het Europese visserijgebeuren wordt gekenmerkt door complexiteit en een gedoogbeleid. Het Vlaams Visserijcomité is van oordeel dat de Europese maatregelen hun doel niet hebben bereikt, namelijk het stockbeheer, een rendabele vloot, een billijk inkomen voor de werknemers.

- ◊ Europa heeft de overcapaciteit van vaartuigen willen aanpakken door het uitvaardigen van meerjarige oriëntatieprogramma's, die niet door alle lidstaten gevolgd worden.
- ◊ Europa heeft quota opgelegd, die volgens meerdere bronnen niet gevolgd worden.
- ◊ De volgens het subsidiariteitsbeginsel uitgewerkte controles zijn absoluut niet sluitend.
- ◊ Het statistisch materiaal waarop Europa zich baseert zou moeten verfijnd worden zodat het meer betrouwbaar wordt (de veilplicht in België maakt controle in ons land doorzichtig).

1.2. *Wat moeten volgens U na 2002 de prioritaire doelstellingen van het GVB zijn?*

Het evenwicht tussen de stocks en visserij-inspanning.
Deze visserij-inspanning valt niet alleen te meten in vermogen, tonnenmaat en zeedagen zo kunnen er bijvoorbeeld aparte parameters gebruikt worden voor de passieve visserij.

Een rendabele visserij betekent eveneens dat ruim aandacht moet besteed worden aan het garanderen van de werkgelegenheid en een degelijk inkomen voor de visser.

Het Vlaams Visserijcomité is van mening dat de bestaande regels moeten uitgevoerd worden: er moet evenwel naar gestreefd worden deze te vereenvoudigen. Het behouden van de relatieve stabiliteit, de transparantie van de toepassing der richtlijnen door de lidstaten worden als noodzakelijk bestempeld.

Duurzame inkomensvorming bij de visserijbevolking met een beleid dat het tevens mogelijk maakt de visserijactiviteiten van de rederijen te plannen.

2. TOEGANG TOT DE INTERNE WATEREN EN BESTANDEN

2.1. Momenteel is de 6/12-mijlszone van de lidstaten (territoriale wateren) in beginsel alleen voor de vissers van de betrokken kuststaat toegankelijk. Dit onderdeel van het GVB zal verdwijnen als de Raad niet vóór 31 december 2002 besluit het te handhaven.

Moet volgens U dit onderdeel van het GVB blijven of verdwijnen? Motiveer Uw antwoord.

Ja, dit onderdeel van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet gehandhaafd worden ter bescherming van het klein vlootsegment. Het evenwicht tussen de stocks en de visserijdruk is een belangrijker element. Het Vlaams Visserijcomité is voorstander van het behoud van de toegangsregels zoals overeengekomen in 1983, dit wil zeggen het behoud van de huidige situatie, maar met een strenger toezicht op het ingezet vermogen of de visserij-inspanning, alsook beperkingen voor de passieve visserij.

2.2. De toetredingsakten van 1985 en 1994 bevatten een overgangsregeling voor de toegang van de nieuwe lidstaten tot sommige communautaire wateren (Noordzee). Deze overgangsregeling verstrijkt op 31 december 2002.

Welke regeling moet volgens U daarna gelden voor de toegang tot die wateren?

Het Vlaams Visserijcomité is van oordeel dat de druk op de bestanden in de Noordzee niet toelaat dat andere lidstaten visrechten verwerven, ook niet op niet-gequoteerde visssoorten.

2.3. In het gebied dat "Shetland box" wordt genoemd, beperkt een vergunningstelsel de toegang. Het gaat daarbij om de bescherming van soorten die in dat gebied van speciaal belang zijn, maar door de wijze van exploitatie biologisch kwetsbaar zijn.

Heeft dit stelsel volgens U zijn doel bereikt? Vindt U dat het na 31 december 2002 moet worden gehandhaafd?

Ja.

2.4. Het stelsel van TAC's (totaal toegestane vangsten) is ontworpen als een middel om het exploitatieniveau van de visbestanden te beperken.

Vindt U dat dit doel is bereikt ? Welke andere instrumenten zouden kunnen worden toegepast ?

Neen, dat doel is niet bereikt omdat een uniforme en adequate controle op Europees niveau ontbreekt. De vlootcapaciteit is een belangrijk, aanvullend instrument naast de TAC's en quota mits een beperkt aantal technische maatregelen, bv. selectief vissen.
Het Vlaams Visserijcomité pleit voor het invoeren van een Europese veilplicht, de toepassing van satellietsystemen voor alle vaartuigen, de toepassing van dezelfde criteria in alle lidstaten voor het registreren van de vis.

Eén van de belangrijkste doelstellingen is het niet overschrijden van de vastgelegde TAC's.

Een werkelijke substantiële vermindering van de visserij-inspanning is noodzakelijk, alle maatregelen moeten door alle landen gevolgd worden.

2.5. Momenteel kent de Raad quota toe aan de lidstaten, die deze dan over de vissers of verenigingen van vissers verdelen. Er is wel eens voorgesteld de quota rechtstreeks toe te kennen aan de vissersorganisaties of de vissers zelf, die deze vangstmogelijkheden dan onderling zouden kunnen ruilen (ITQ-stelsel, gebaseerd op overdraagbare individuele vangstquota.

Denkt U dat het ITQ-stelsel meer voordelen zou bieden dan het huidige quotastelsel? Wat zouden de grootste problemen zijn die bij de invoering ervan zouden worden ondervonden? Mocht dit ITQ-stelsel worden ingevoerd, wie zou dan volgens U de overdracht en het gebruik van de quota moeten controleren?

Neen, de introductie van het ITQ-stelsel zou zeker niet meer voordelen bieden dan het huidige quotastelsel. Het grootste probleem bij toewijzing wordt gevormd door de totaal onbetrouwbare statistiek, veroorzaakt door parallelle handelscircuits en foutieve vangstopgaves. De gebrekkige of quasi onbestaande controle-apparaten in sommige lidstaten liggen hier aan de basis. Het Vlaams Visserijcomité is van oordeel dat de quota aan de lidstaat moeten toegewezen worden die zelf uitmaakt hoe de verdeling wordt georganiseerd.

2.6. Bij de verdeling van de vangstmogelijkheden over de lidstaten moet worden tewerk gegaan volgens het beginsel van de relatieve stabiliteit, wat betekent dat bij deze verdeling elke lidstaat een vast percentage krijgt. De lidstaten kunnen onder hun eigen verantwoordelijkheid hun quota ruilen.

Vindt U dat dit beginsel voor een eerlijke verdeling van de visbestanden zorgt en waarborgt dat de behoeften van de visserijsector in acht worden genomen? Wat zijn Uw argumenten voor of tegen dit beginsel?

In principe wel, maar zover de reële vangstprestaties in rekening worden gebracht. Alleen al het feit dat bepaalde lidstaten de meerjarige oriëntatieprogramma's niet naleefden geeft een volledig vertekend beeld: een lidstaat die een veel te grote vloot inzet, ergo teveel visserij-inspanning, zorgt voor meer druk en een verhoudingsgewijze veel grotere aanvoer van (nog) niet-gequoteerde soorten. Bovendien komt nog dat bepaalde lidstaten slechte of helemaal geen statistiek voorleggen. De pas ingevoerde nieuwe quota zijn bv. op een oneerlijke manier toegewezen.

2.7. *Moeten de formules voor de toewijzing van de quota worden herzien? Hoe?*

Lidstaten die zich niet houden aan de Europese afspraken zouden in verhouding van hun niet naleven van de programma's via de vangstrechten moeten worden beboet. Anders worden lidstaten die wél de nodige inspanningen leverden steeds het slachtoffer en dit op alle gebied. Wij denken hier ondermeer aan toeleveringsbedrijven, veilingen, verwerking en arbeidsplaatsen in het algemeen.

3. BEHEER EN INSTANDHOUDING VAN DE VISBESTANDEN

3.1. Om fraude te voorkomen geldt op grond van de huidige technische maatregelen voor de vissers de verplichting om vis die niet gevangen en niet aan boord van het vissersvaartuig gehouden mag worden, weer overboord te zetten.

Vindt U dat de communautaire voorschriften betreffende het over boord zetten van vis moeten blijven bestaan? Welke verbeteringen of andere oplossingen stelt U voor om de hoeveelheid teruggegooide vis te beperken?

Ja. Voor sommige vissoorten zijn bijvangsten onvermijdelijk, vooral tong is hier een treffend voorbeeld. Voor andere visserijtechnieken kan nagedacht worden of ze wel in dezelfde vorm mogen blijven voortbestaan. Wij denken hier aan de industriële visserij op zandaal die onaanvaardbaar grote hoeveelheden visbroed van consumptievis vernietigt. Het technisch onderzoek betreffende de selectieve visserij moet geaccentueerd worden zodat de teruggooi wordt beperkt. De bruikbaarheid van het Noorse beheerssysteem kan verder onderzocht worden.

3.2. Een op het voorzorgsbeginsel gebaseerde aanpak houdt in dat geen visserijactiviteit mag worden ontplooid tenzij is bewezen dat deze activiteit het milieu niet zal schaden.

Vindt U dat bij het beheer van de visbestanden een op het voorzorgsbeginsel gebaseerde aanpak moet worden gehanteerd? Welke argumenten voor of tegen hebt U?

Neen! Het omgekeerde moet worden bewezen. Er moeten wetenschappelijke bewijzen zijn dat visserij schade toebrengt aan het milieu. De mens vist waarschijnlijk reeds sinds zijn bestaan. Nooit werd bewezen dat visserij schade toebracht aan het milieu. Sommige methodes die nog weinig uitstaans hebben met traditionele visserij, bv. gebruik van explosieven, brengen uiteraard wél schade toe aan het milieu.

3.3. Een van de middelen om het exploitatieniveau te beperken bestaat erin de visserij-inspanningen te beheren. Onder visserij-inspanningen wordt verstaan de aan de hand van tonnenmaat en vermogen in kW bepaalde capaciteit van de vissersvloot, vermenigvuldigd met de activiteit van die vloot, uitgedrukt in dagen in het gebied. Een hierop gebaseerde regeling geldt in de westelijke wateren (ten westen van 4° westerlengte) en in de Oostzee. Ook de meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's) zijn een middel om de visserij-inspanningen aan de bestaande visbestanden aan te passen.

Vindt U dat de bestaande instrumenten een doeltreffende bijdrage leveren aan het beperken van de exploitatieniveaus? Welke verbeteringen of andere oplossingen stelt U voor?

Neen. Het systeem van de meldingsplicht en de berekende visserij inspanning, zoals het in de Westelijke wateren wordt gehanteerd, heeft geen nut, werkt kostenverhogend, is moeilijk toepasbaar en moeilijk controleerbaar. Bijgevolg is het voor het Vlaams Visserijcomité niet aanvaardbaar dat een dergelijk systeem zou worden geïntroduceerd in de Noordzee. Bovendien pleit zij voor de afschaffing van dit systeem in de Westelijke wateren.

3.4. In de meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's) is aangegeven tot welke waarden de vlootcapaciteit en de visserij-inspanning dienen te worden verlaagd om het probleem van de overcapaciteit aan te pakken.

Vindt U dat deze opzet aan de beoogde doelstellingen is aangepast? Welke verbeteringen wenst U eventueel voor te stellen?

De overcapaciteit van naburige lidstaten heeft grote gevolgen voor de Belgische aanvoersector. Het niet afbouwen in functie van de vorige generaties van de meerjarige oriëntatieprogramma's heeft geleid tot de manifeste overcapaciteit in de platvisvloot van een aantal andere lidstaten. Deze heeft op haar beurt geleid tot overbevissing van die bestanden die voor de Belgische vloot het belangrijkst zijn. Deze overbevissing heeft de laatste jaren geresulteerd in lagere TAC's voor platvis, waardoor de Belgische vloot mede moet opdraaien voor de tekortkomingen van andere lidstaten.

Europa blijkt dan nog te aanvaarden dat landen zich verschuilen achter het afbouwen van een visserij inspanning die nauwelijks of niet gecontroleerd kan

worden. De aanvangsfilosofie van de MOP's was afbouw van de vlootcapaciteit, niet meer niet minder. De landen die de Europese regels wel opgevolgd hebben worden het slachtoffer. Het standpunt van het Vlaams Visserijcomité is dan ook duidelijk: de overcapaciteit van een aantal lidstaten moet worden afgebouwd.

3.5. Menselijke activiteiten zoals de landbouw, de aardolie-industrie, de mijnbouw en het zeevervoer gaan vaak gepaard met milieu effecten die schadelijk zijn voor de visbestanden. Ook sommige activiteiten in het kader van de visserij kunnen schade toebrengen aan de mariene ecosystemen (het weer over boord zetten van vis, het kwijtraken of achterlaten van vistuig, waarin de vis verstrikt kan raken, het vangen van andere soorten dan die waarop eigenlijk wordt gevist, de toepassing van destructieve vangstmethoden).

Vindt U dat bij het huidige gemeenschappelijke visserijbeleid in voldoende mate rekening wordt gehouden met de milieu aspecten? Indien niet, welke verbeteringen stelt U dan voor?

In ruime mate wèl. Bepaalde zones in de zee kunnen niet worden beschouwd als natuurparken. Onze traditionele visgronden moeten beschouwd worden als exploitatiegebieden die uiteraard moeten worden beschermd tegen overbevissing of milieuvervuiling. De bescherming van alle voorkomende organismes in deze exploitatiezones mag echter niet primeren op de visserij zelf. Wel dient het onderzoek en ontwikkeling van selectief vistuig (aard en soort) te worden aangemoedigd. Dit geldt ook voor de ontwikkeling van alternatieve visserijmethodes gericht op het beperken van de biologische en fysische impact op het milieu.

4. INTERNATIONALE SAMENWERKING EN VISSERIJOVEREENKOMSTEN

4.1. Dankzij de visserijovereenkomsten kan de communautaire vissersvloot zijn traditionele visserijactiviteiten voortzetten. Momenteel heeft de Europese Unie visserijovereenkomsten lopen met landen in Afrika, landen die aan de Indische Oceaan, het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan of de Oostzee liggen, en Argentinië.

Lijkt de huidige opzet van de visserijovereenkomsten U bevredigend? Welke wijzigingen zou U er in willen aanbrengen?

De informatiedoorstroming naar de visserijsector zou moeten vergroten waardoor de diverse lidstaten beter kunnen inpikken op de negotiaties.

De rol van de lidstaten bij dergelijke visserijovereenkomsten zou belangrijker moeten worden. De Belgische visserijsector wil betrokken worden in die negotiaties, dit in het bijzonder voor wat vissoorten betreft waaromtrent de Belgische visserijsector reeds enige ervaring heeft opgebouwd. Concreet heeft de Belgische visserijsector belangstelling in de onderhandelingen met betrekking tot de platvis in de Barendszee.

4.2. Sommige visserijovereenkomsten (bijvoorbeeld die met Argentinië en Groenland) voorzien in de oprichting van gemengde vennootschappen en tijdelijke samenwerkingsverbanden door reders uit de Gemeenschap en partners in het derde land.

Vindt U dat dit doeltreffende instrumenten zijn die bijgevolg verder zouden moeten worden ontwikkeld? Welke verbeteringen zou U er eventueel in willen aanbrengen?

Het handelt om doeltreffende instrumenten waarvoor de Belgische visserijsector een bijzondere belangstelling heeft. België wil, voor zover mogelijk, bij dergelijke concretiseringen betrokken worden. In die kontekst is het belangrijk dat de diverse sectoriële organisaties tijdig geïnformeerd worden over de mogelijkheden terzake.

4.3. *Bent U voorstander van een uitbreiding van de samenwerking in het kader van de overeenkomsten tot de gehele bedrijfskolom voor visserijproducten (ontwikkeling van partnerschapsbetrekkingen tussen ondernemingen in de Gemeenschap en in derde landen)?*

Ja, de Centrale Raad voor Bedrijfsleven Commissie Visserij (Blijde Inkomstlaan 17 - 21, 1040 Brussel, tel.: 02/233 88 37 - fax: 02/233 89 12, e-mail: edja@ccecrb.fgov.be) en het Vlaams Visserijcomité (secretariaat: Watersportlaan 9, 8620 Nieuwpoort, tel.: 058/24 22 59 - fax: 058/24 22 60, e-mail: vvc@computercenter.be) worden hierbij als kandidaat voor het uitwerken van dergelijke realisaties voorgesteld.

4.4. De regionale visserijorganisaties spelen een steeds belangrijkere rol in de internationale visserijbetrekkingen. Zij zijn bijvoorbeeld verantwoordelijk voor de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en over grote afstanden trekkende soorten zoals tonijn en zwaardvis. In dit verband kunnen onder meer de NAFO en de ICCAT worden genoemd. De Europese Unie neemt aan de werkzaamheden van het merendeel van de betrokken organisaties deel als lid, waarbij zij de belangen van alle lidstaten behartigt.

Wat is Uw oordeel over de aanwezigheid van de Unie in die organisaties? Welke wijzigingen zou U willen voorstellen met betrekking tot de rol die de Europese Unie in de toekomst in de regionale visserij organisaties zal moeten spelen?

De participatie van de Europese Unie in deze regionale visserijorganisaties zou moeten verhogen. De beleidsopties die daar worden genomen dienen gerichter te worden doorgespeeld naar de lidstaten. Zo kan er actiever worden ingespeeld op de commerciële behoeften van de visserij-economieën van de diverse lidstaten.

4.5. *Lijkt het visserijbeleid dat de Europese Unie op internationaal niveau voert, U over het geheel genomen bevredigend? Als U ontkennend antwoordt, kunt U dan de redenen van Uw ontevredenheid nader omschrijven en verbeteringsvoorstellen formuleren?*

Het internationale visserijbeleid van de Europese Unie heeft de overbevissing in de wateren van derde landen in de hand gewerkt. Het ontbreken van een degelijk controlesysteem en het falen van het TAC-systeem liggen daar aan de basis van. Daarnaast is er ondermeer een disproportionaliteit tussen de import uit derde landen en de behoefte van de Europese consument. De zelfvoorzieningsgraad van de Europese aanvoer wordt niet altijd juist ingeschat. De Europese Unie moet ook rekening houden met de socio-economische gevolgen van een te consumentgericht beleid.

4.6. Op communautair niveau zijn specifieke maatregelen voor het beheer van de visbestanden in de Middellandse Zee vastgesteld. De Europese Unie heeft zich de afgelopen jaren ook ingespannen om internationale samenwerking voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in deze regio te bevorderen.

Wat is Uw oordeel over de toepassing van het gemeenschappelijke visserijbeleid in de Middellandse Zee tot nog toe? Welke verbeteringen dienen daar volgens U in te worden aangebracht?

Het is opvallend dat het gemeenschappelijk visserbijbeleid in de Middellandse Zee gekenmerkt wordt door toegevingen aan de plaatselijke visserijsector. Het nieuwe meerjarige oriëntatieprogramma voorziet uitzonderingen voor vaartuigen van minder dan 12meter lang. Het is geen geheim dat voornamelijk de zuiderse lidstaten heel wat dergelijke vaartuigen inzetten. Wij dringen erop aan dat het gemeenschappelijk visserijbeleid voor iedere lidstaat even strikt wordt uitgestippeld. Dit zonder uitzondering voor de visserijlanden van de Middellandse Zee-regio. Verder dienen er bij het zoeken naar een oplossing in problemen die verband houden met internationale visserijovereenkomsten (bv. Europese Unie - Marokko) enkel visserijaangelegenheden in deze negotiaties betrokken worden. Het is onaanvaardbaar dat bv. de Belgische tomatensector repercussies ondervindt van de onderhandelingen die Europa met Marokko voert voor de verdediging van Spaanse en Portugese visserijrechten.

5. DE MARKT VOOR VISSERIJPRODUCTEN

5.1. De gemeenschappelijke marktordening (GMO) voor visserijproducten steunt momenteel op vier pijlers: handelsnormen, producentenorganisaties, een prijsregeling en interventiemaatregelen. Onlangs heeft de Commissie trouwens een mededeling over de toekomst van de markt voor visserijproducten in de Europese Unie gepresenteerd.

Wat is Uw antwoord op de vraag of de GMO goed functioneert en doeltreffend is?

Voor wat België betreft kunnen we vaststellen dat de gemeenschappelijke marktordening niet optimaal functioneert. Bijvoorbeeld de handelsnormen die gebruikt worden in veilingen hebben in andere transacties bv. de contractvisserij geen algemene waarde.

5.2. *Wat dienen naar Uw oordeel in de toekomst de doelstellingen en middelen in het kader van een GMO voor visserijproducten te zijn?*

De handelsnormen dienen dringend te worden gestandaardiseerd maar een veralgemeende, gelijkwaardige toepassing van de sanitaire controles over alle lidstaten van de Europese Unie is noodzakelijk. Een grotere rol van de veilingen bij de controle van de aanvoer naar kwaliteit en conformiteit met de handelsnormen is aangewezen. Teneinde het inkomen van de visser te vrijwaren is het behoud van de opvangregeling aangewezen.

5.3. Enerzijds is de markt voor visserijproducten in de Europese Unie voor haar voorziening sterk van invoer afhankelijk, en anderzijds is tegenwoordig sprake van een gemondialiseerde markt voor visserijproducten.

Bewerkstelligt het handelsbeleid ten aanzien van derde landen naar Uw oordeel een bevredigend evenwicht tussen de voorzieningsbehoeften van de markt en de vereiste eerlijke concurrentie tussen de marktpartijen in de Gemeenschap en die daarbuiten?

Vindt U van niet, op welke punten dient het handelsbeleid voor visserijproducten volgens U dan te worden aangepast, de op internationaal niveau opgelegde beperkingen in aanmerking genomen?

Wij menen dat er geen evenwicht is tussen de voorzieningsbehoeften van de markt en de eerlijke concurrentie tussen marktpartijen in de gemeenschap en die daarbuiten. Er is nood aan het creëren van een degelijk meetinstrument voor het bepalen van de zelfvoorzieningsgraad van de Europese markt. Verder is een gelijke parafiscale en sociale behandeling van de lidstaten aangewezen. Bij het

handelsbeleid dient men zoveel mogelijk toegevoegde waarde aan de Europese Unie na te streven. Import van het ruwe product kan worden aanvaard voor zover deze de tewerkstelling in de Europese visverwerkende industrie bevordert, doch kan zeker niet onder de referentieprijs. Wat de bevroren producten betreft kan een geliberaliseerde invoer van niet-afgewerkte producten toegepast worden. Een adequate controle op de import is in elk geval aangewezen.

5.4. *Welke andere opmerkingen van algemene aard wenst U over de markt voor visserijproducten in de Europese Unie te maken ?*

Wij verwijzen naar onze antwoorden op de vragen 5.1., 5.2. en 5.3..

5.5. De consumenten hebben recht op visserijproducten die aan bepaalde minimumnormen op het gebied van gezondheid en kwaliteit voldoen. Zij hebben ook recht op toereikende informatie over de kwaliteit en oorsprong van de visserijproducten.

Vindt U de voorlichting van de consument over visserijproducten toereikend? Zo niet, welke gegevens moeten dan volgens U over deze producten worden verstrekt (maak in voorkomend geval onderscheid tussen verse en verwerkte producten)?

De Belgische visserijsector voldoet aan de minimumnormen op het gebied van gezondheid en kwaliteit. Het is van groot belang dat alle lidstaten deze minimumnormen respecteren en op een zelfde manier toepassen.

6. MAATREGELEN OM DE VISSERIJ TE RATIONALISEREN EN TE ONDERSTEUNEN

6.1. Momenteel verleent het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV) hoofdzakelijk steun voor investeringen in ondernemingen van de visserijsector, waarbij de begunstigde deelsectoren uiteenlopen van vissersvloot en afzetkanalen tot aquacultuur en verwerking.

Is de aan de vissersvloot verleende steun een doeltreffend instrument om de visserij inspanningen te verminderen?

Wat zijn naar Uw oordeel de terreinen waarop bij voorrang steun dient te worden verleend?

Het uit de vaart nemen van een aantal vissersvaartuigen van lidstaten door het toekennen van beëindigingspremies leidt niet noodzakelijk tot een dalende visserij-inpanning van de betrokken lidstaten. De visserij-inspanning wordt immers bekomen door de ingezette visserijcapaciteiten te vermenigvuldigen met de visserij-activiteit (aantal zeedagen). Het moderniseren van de vissersvloot kan aanleiding geven tot meer selectieve vismethodes. Het is van groot belang

dat investeringen betoelaagd met het financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij leiden tot een kwaliteitsverhoging van het aangevoerde product.

6.2. De FIOV-verordening bevat ook enkele begeleidende maatregelen (steun voor vervroegde uittreding en toekenning van een vertrekpremie).

Vindt U dat dit type maatregelen aan de behoeften van de sector beantwoordt? Bent U van mening dat deze maatregelen verder moeten worden ontwikkeld?

De maatregelen die de sociale begeleiding willen optimaliseren dienen dezelfde te zijn over heel het Europees grondgebied.

6.3. Vaak wordt opgemerkt dat ervoor moet worden gezorgd dat bij de vele vormen van gebruik van de kustgebieden rekening wordt gehouden met de belangen van de visserij.

Hoe kan de kustvisserij worden geïntegreerd in de initiatieven om de kustgebieden in te richten, planmatig aan te pakken en waardevoller te maken?

Moet de Europese Unie hierin een rol spelen en met welke middelen?

Er dient te worden gestreefd naar het behoud van de door de Europese Unie uitgestippelde zones die uitsluitend voor de kustvisserij zijn voorbehouden.

6.4. In brede kring wordt erkend hoe belangrijk de bijdrage is die de ambachtelijke visserij levert aan de werkgelegenheid, de inkomensvorming en de voedselzekerheid.

Hoe en met welke middelen zou naar Uw oordeel deze visserijtak op communautair niveau kunnen worden geholpen?

Steun mag enkel strekken tot modernisering van beroepsvissersvaartuigen. Zoals algemeen gekend is in België het Europese luik van het Pesca-programma FIOV-steun terwijl in andere landen gewerkt wordt met Europese fondsen van diverse aard. Een gelijkschakeling tussen het Belgische Pesca-programma en de andere Pesca-programma's is aangewezen.

De Europese Unie zou de structuurfondsen enkel mogen benutten voor het ondersteunen van modernisering van beroepsvissersvaartuigen. Vaartuigen die enkel voor toeristische doeleinden worden ingezet moeten beroep doen op andere fondsen dan de structuurfondsen die ter beschikking dienen te blijven van de beroepssector.

7. HORIZONTALE AANGELEGENHEDEN

7.1. In de huidige opzet is de controle op de visserij activiteiten in hoofdzaak een taak van de lidstaten. Vaak wordt beweerd dat de aanpak van de controle in de verschillende lidstaten ongelijk is.

Hoe zouden naar Uw mening de controlemaatregelen doeltreffender kunnen worden gemaakt?

Er is dringend nood aan een adequate en uniforme controle op het motorvermogen en andere aspecten van de vissersvaartuigen in alle Europese lidstaten. Deze controles zouden moeten kunnen uitgevoerd worden door de Europese Unie. De controlecel van de Europese Unie moet controlerende bevoegdheid bekomen. Gezien de Europese Unie zelf herhaaldelijk vastgesteld heeft dat er fraude is en de controle per land ongelijk uitgevoerd wordt, pleiten wij voor het concretiseren van een Europees mechanisme met controlerende en sanctionerende bevoegdheid. In dat verband kan er gestart worden met de uitwisseling van controleurs tussen lidstaten.

7.2. In het kader van het beheer van de visbestanden moeten besluiten worden genomen op basis van een wetenschappelijke analyse. Het visserij onderzoek speelt dus een zeer belangrijke rol die voortdurend aan verandering onderhevig is doordat de behoeften met het oog op het gemeenschappelijk visserijbeleid dat ook zijn.

Hoe kunnen de onderzoekactiviteiten op nationaal en communautair niveau zo doeltreffend mogelijk worden gemaakt? Wat dienen volgens U de prioriteiten van de Europese Unie op het gebied van het visserij onderzoek te zijn?

De prioriteiten zijn:

- ◊ Verzekeren van de continuïteit van de databanken;
- ◊ Verdere harmonisatie van de bestaande onderzoeken;
- ◊ De in het verleden vrijgestelde kredieten voor elk type van onderzoek in stand houden;
- ◊ De problematiek van de restocking verder uitdiepen.

7.3. *Hoe kan de samenwerking tussen de wetenschappers en de vakmensen van de visserijsector worden versterkt? Welke verbeteringen dienen naar Uw oordeel tot de voorlichting en de verspreiding van de onderzoekresultaten te worden aangebracht?*

De samenwerking tussen wetenschappers en vakmensen van de visserijsector kan worden versterkt door een betere verspreiding en vulgarisering van de beschikbare gegevens.

7.1. In de huidige opzet is de controle op de visserij activiteiten in hoofdzaak een taak van de lidstaten. Vaak wordt beweerd dat de aanpak van de controle in de verschillende lidstaten ongelijk is.

Hoe zouden naar Uw mening de controlemaatregelen doeltreffender kunnen worden gemaakt?

Er is dringend nood aan een adequate en uniforme controle op het motorvermogen en andere aspecten van de vissersvaartuigen in alle Europese lidstaten. Deze controles zouden moeten kunnen uitgevoerd worden door de Europese Unie. De controlecel van de Europese Unie moet controlerende bevoegdheid bekomen. Gezien de Europese Unie zelf herhaaldelijk vastgesteld heeft dat er fraude is en de controle per land ongelijk uitgevoerd wordt, pleiten wij voor het concretiseren van een Europees mechanisme met controlerende en sanctionerende bevoegdheid. In dat verband kan er gestart worden met de uitwisseling van controleurs tussen lidstaten.

7.2. In het kader van het beheer van de visbestanden moeten besluiten worden genomen op basis van een wetenschappelijke analyse. Het visserij onderzoek speelt dus een zeer belangrijke rol die voortdurend aan verandering onderhevig is doordat de behoeften met het oog op het gemeenschappelijk visserijbeleid dat ook zijn.

Hoe kunnen de onderzoekactiviteiten op nationaal en communautair niveau zo doeltreffend mogelijk worden gemaakt? Wat dienen volgens U de prioriteiten van de Europese Unie op het gebied van het visserij onderzoek te zijn?

De prioriteiten zijn:

- ◊ Verzekeren van de continuïteit van de databanken;
- ◊ Verdere harmonisatie van de bestaande onderzoeken;
- ◊ De in het verleden vrijgestelde kredieten voor elk type van onderzoek in stand houden;
- ◊ De problematiek van de restocking verder uitdiepen.

7.3. *Hoe kan de samenwerking tussen de wetenschappers en de vakmensen van de visserijsector worden versterkt? Welke verbeteringen dienen naar Uw oordeel tot de voorlichting en de verspreiding van de onderzoekresultaten te worden aangebracht?*

De samenwerking tussen wetenschappers en vakmensen van de visserijsector kan worden versterkt door een betere verspreiding en vulgarisering van de beschikbare gegevens.

7.4. Er zijn leemten geconstateerd met betrekking tot het verzamelen van de basisgegevens die nodig zijn voor de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Welke maatregelen stelt U voor om de wijze waarop de gegevens worden verzameld en aan de bevoegde instanties worden doorgegeven, te verbeteren?

De hoofdbetrachting bij het verzamelen van de basisgegevens moet zijn het rapporteren van exacte en betrouwbare visserijgegevens. Dat betekent dat men er in de eerste plaats moet over waken dat de opgegeven gegevens inzake vangsten, visserij-inspanning en visgronden correct zijn. Deze statistische gegevens vormen immers de peilers voor het verdere wetenschappelijk onderzoek.

7.5. De aquacultuur wordt beschouwd als een middel om diversificatie van de inkomsten en van de voeding te bevorderen. Er moet op worden toegezien dat verantwoordelijk met de betrokken hulpbronnen wordt omgesprongen en dat de nadelige gevolgen voor milieu en plaatselijke bevolking tot een minimum beperkt blijven.

Met welke middelen kan de Europese Unie volgens U op communautair niveau tot een verantwoorde ontwikkeling van de aquacultuur bijdragen?

In het onderzoek naar een verantwoorde ontwikkeling van de aquacultuur moet geopteerd worden voor een realistisch beleid: bepaalde haalbaarheidsstructuren kunnen worden gepromoot. Men moet in elk geval conflicten tussen de aquacultuursector en de visserijsector vermijden. In dat verband kan het in elk geval aangewezen zijn om het fundamenteel onderzoek aan te moedigen, bijvoorbeeld het onderzoek naar probionten, onderzoek naar nutritciële vereisten, onderzoek naar zoötechnische aspecten (installaties) en onderzoek naar immuno-stimulanten.

7.6. Het is voor de visserijsector zeer belangrijk dat de communautaire besluitvorming doorzichtig is en dat de sector er actief aan deelneemt.

Welke maatregelen stelt U voor om de besluitvorming doorzichtiger te maken? Hoe kan de sector nauwer bij de besluitvorming worden betrokken?

De besluitvorming kan doorzichtiger worden door het frequenter organiseren van informatiesessies voor de sector.

7.7. Is er een ander aspect van het GVB dat niet in de vragenlijst is vermeld en het naar uw oordeel verdient om in de discussie over het na 2002 te voeren GVB aan de orde te worden gesteld?

Volgende aspecten verdienen aandacht in de discussie over het te voeren gemeenschappelijk visserijbeleid:

- ◊ Het bewerkstelligen van een socio-economische band tussen de vissersvaartuigen en de vlaggestaat van de vissersvaartuigen is van groot belang. Quota-hopping bijvoorbeeld leidt immers tot ernstige economische achteruitstelling van regio's die strikt van de visserij afhankelijk zijn. De socio-economische ontwikkeling en identiteit van elke regio dient gevrijwaard te blijven.
- ◊ De Europese Unie dient in haar gemeenschappelijk visserijbeleid aandacht te besteden aan de continuïteit (bedrijfsopvolging) en de instapmogelijkheden in de sector.

In die zin zou het al een hele stap voorwaarts zijn om een hele reeks kustvissers en dagvissers aan het officiële - door België voor het MOP op te geven -motorvermogen te onttrekken. Deze vaartuigen zouden vrij kunnen vissen daar hun vangsten toch marginaal zijn in verhouding tot de aanvoer van de rest van de vloot. Hun aanvoer kan geplaatst worden onder de noemer "visserijaanvoer in functie van het plaatselijk toerisme". In pk's vertegenwoordigen ze echter een aanzienlijk deel van het volledig vlootvermogen. En in die zin kan men individuele quota uitvaardigen die voor de resterende Eurokotters als aanvaardbaar zullen beschouwd worden. Zo zullen deze vaartuigen ook niet verplicht worden te betalen voor quota waar andere vaartuigen toch geen gebruik van maken.

Het huidige systeem blijkt voor de visser op zee veel te ingewikkeld te zijn. De schipper wordt overstelpt met aanmeldingsverplichtingen, aanvoerbeperkingen per week, per dag, per uur...en een hele reeks andere administratieve rompslomp! In tegenstelling tot wat gesuggereerd wordt als zou een systeem van individuele quota te ingewikkeld zijn (...en dat in een periode van volle ontplooiing van de informatica), staat een dergelijk systeem als énige stelsel toe een degelijke jaarplanning uit te stippelen. Een verhoging van het rendement is evident rekening houdend met een maximale benutting van niet-opgeviste quota via ruil of overdracht én het optimaal inspelen op de prijsvorming.

Of de Nederlanders door het individualiseren van quota nog sneller Belgische vaartuigen zullen kopen, valt te betwijfelen daar deze door het koppelen van een waarde aan de quota merkelijk duurder zullen worden. Bovendien zal de nieuwe subsidiereglementering van het FIVA de domiciliëring van alle zaakvoerders en werkende vennoten in België eisen voordat investeringen of nieuwbouw betoelaagbaar worden.

De hamvraag bij het individualiseren van quota is én blijft het bepalen van een criterium voor toewijzing. Het redersblok blijkt vrij eensgezindheid te zijn over het nut van groepvorming in combinatie met individuele quota maar des te minder zijn ze het eens over de sleutel die de toewijzing zal bepalen. In elk geval zou het scheppen van ruimte voor Eurokotters prioritair zijn, en bij het plaatsen van de echte kustvisserij buiten het officiële vlootvermogen zouden de Eurokotters sowieso meer individuele quota toegewezen krijgen.

Keerzijde van het plaatje vormen de twee nadelen die onvermijdelijk aan het individualiseren van quota verbonden zijn: enerzijds de instapmogelijkheden van jongeren zullen er niet eenvoudiger op worden en anderzijds de verdeeldheid tussen de reders die het moeilijk eens zullen worden over de verdeelsleutel zelfs als deze een compromis mocht impliceren.
In die zin is de conclusie vrij snel gemaakt: de Belgische vissers kunnen bevrijd worden van het strikte keurslijf door ze even vrij en ongemoeid te laten als de wijze waarop de Franse en Nederlandse autoriteiten hun onderdanen aan het werk laten.

Zoals reeds vermeld werd *een bezoek* gebracht *aan het kabinet van mevrouw Bonino*. De heer Cueff van de Europese Unie wijst erop dat de derde generatie van de Meerjarige Oriëntatie Programma's sowieso dient opgevolgd te worden. Er bestaat niet enkel een financiële sanctie voor die lidstaten die deze generatie niet hebben opgevolgd maar eveneens een politieke sanctie. Die politieke sanctie zit vervat in artikel 169 van het Verdrag van Rome, dit is een sanctie die door de lidstaten zeker niet als aangenaam wordt ervaren. De Europese Unie heeft ten aanzien van een aantal lidstaten gedreigd om deze toe te passen voor zover zij de derde generatie van de Meerjarige Oriëntatie Programma's niet opvolgen. Dit heeft geleid tot een antwoord van de lidstaten die momenteel nog in behandeling is bij de Europese Unie.

Betreffende het toekomstig Visserijbeleid zal de Europese Unie diverse ad-hoc werkgroepen organiseren waarbij op regionaal niveau geluisterd zal worden naar de stem van de betrokkenen in de sector.

De Commissie is zich bewust van de ongebreidelde expansie in Frankrijk van alternatieve vissystemen die steeds grotere belemmeringen opleveren voor de traditionele visserijmethodes. Het gegeven is gekend. In Frankrijk hebben heel wat bedrijven mensen afgedankt en met die afscheidspremie hebben zij zich weten te voorzien van een klein vaartuig met warrelnetvistuig. Deze mensen blijken van de overheid een soort vergunning te hebben gekregen. Het niet in de hand hebben door de Franse overheid van haar eigen vissers leidt dan tot situaties zoals wij deze recent meegemaakt hebben.

Het staat de lidstaten vrij indien ze overtredingen vaststellen om deze aanhangig te maken bij het Europees Hof van Justitie.

Het blijkt dat de heer Reinders niet langer bevoegd zou zijn voor de uitvoering van het PESCA-programma voor wat België betreft. We zouden daarvoor contact moeten opnemen met de heer Francis Dewulf van de Europese Unie die op dit vlak voor wat België betreft blijkbaar de werkzaamheden van de heer Reinders heeft overgenomen.

De Commissie is van plan om op korte termijn te antwoorden op de voorstellen tot het verstevigen van de economische band tussen het vaartuig en de vlaggestaat. De Dienst voor Zeevisserij zou een voorstel uitgewerkt hebben waarbij ze van de reder verlangt dat deze het bewijs levert dat er een economische band bestaat. De sector zou echter liever willen dat de reglementering als dusdanig wordt uitgewerkt dat het de overheid is die die economische band kan controleren zonder dat de reder zelf het initiatief moet nemen om deze band te bewijzen.

Verder werd nog het volgende gesteld. Individueel overdraagbare quota: de heer Cueff benadrukt dat de bevoegdheid van de Commissie op dit vlak beperkt is tot de uitvoering van de realisatie van een relatieve stabiliteit. De Commissie kan in dat verband plafonds opleggen waaraan de lidstaten en de reders zich hoeven te houden maar hoeft zich niet uit te spreken over de zogenaamde individuele overdraagbare quota (ITQ: individual transferrable quota). Dus het al dan niet uitvaardigen van ITQ's behoort tot de bevoegdheid van de lidstaten. De Commissie kan ofwel enkel plafonds betreffende de visserij-inspanning ofwel quota uitvaardigen.

Op te merken valt nog dat de heer Cueff in de toekomst bevoegd zal zijn voor de relatie van de Europese Commissie met het Parlement en met de beroepssector. (uit "vergadering van dinsdag 9 december 1997")

Ingevolge de nieuwe wet op de registratie van schepen houdt enkel de hypotheekbewaarder in Antwerpen een lijst van vissersvaartuigen bij. Dit om dubbel werk door de Zeevaartpolitie te vermijden. Contactpersoon in dit verband is de heer Crockaerts. Men kan eventueel vragen aan de heer Crockaerts om een officiële lijst van de vissersvaartuigen op te maken.

Er is een lijst met nieuwe benamingen van vissen. Dit heeft ondermeer tot gevolg dat de benaming Noorse schelvis niet langer mag gebruikt worden. Deze vis zou officieel roodbaars genoemd worden.

<u>De bemanningsproblematiek</u>

De heer Carly van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur zet de problematiek ten aan zien van Nederlandse schippers in de Belgische vissersvloot uiteen. De oude wet stelde dat de gezagvoerder van een Belgisch schip Belg diende te zijn. De nieuwe wet van 1996 stelt hetzelfde, maar voorziet mogelijke afwijkingen. Deze afwijkingen kunnen worden toegestaan door de minister omwille van economische redenen.
De heer Carly merkt op dat beide wetten in wezen strijdig zijn met de Europese wetgeving. Deze wetten zijn bovendien aangevochten door de Europese Commissie in het kader van het vrije verkeer van goederen. Bovendien bestaat er een wederzijdse erkenning van diploma's en opleidingen. Er is een EEG-richtlijn (die nog niet omgezet is) die stelt dat als men in Nederland met een bepaald diploma mag werken, men dat ook mag in België.

Hoe gaat men nu in de praktijk tewerk? Er wordt een vergunning voor schippers afgeleverd, die 6 maanden geldig is en kan verlengd worden. Een andere kwestie is de vraag of er wel voldoende Belgische schippers aanwezig zijn om die Nederlandse schippers op Belgische vissersvaartuigen te vervangen.

Andere argumenten kunnen worden geput uit het Verdrag van Genève, waarin gesteld wordt, dat een kapitein op zijn vaartuig recht moet kunnen spreken. Er is ook de redenering dat een kapitein functionaris is van de burgerlijke stand.
(uit "vergadering van 7 januari 1998")

Er werd contact opgenomen met het kabinet van de minister van Verkeer en *Infrastructuur*. Er werd aangedrongen op het feit dat *reders* van *Belgische* vissersvaartuigen enkel Nederlandse schippers zouden in dienst nemen voor zover zij duidelijk bewijzen dat er geen *Belgische schippers* op de markt zijn. Dit is logisch daar de functie van schipper aan boord van vissersvaartuigen een functie is die verband houdt met de functie van een ambtenaar van burgerlijke stand. Dergelijke functie is in principe aan Belgen voorbehouden voor wat betreft Belgische vissersvaartuigen.

In een werkgroep werd aandacht geschonken aan de aankooppolitiek van de G.B..De versheid is van doorslaggevend belang in het eisenpakket van de consument. De vis moet vrij zijn van ongunstige beïnvloedingsfaktoren. De sector voeding huist in een delicate sfeer. De voorstelling van het product is zeer belangrijk en de diversiteit van het gamma terzake is relevant.

De aankoop van vis omvat een hele reeks aspecten: De bron zijnde de visgronden, de kwaliteitssoorten, de normen van de producent, de wijze waarop de visverwerkende nijverheid werkt en het promotionele aspect.

Betreffende het eerste punt, de visgronden, is het van groot belang dat aan de consument met de grootste graad van zekerheid de versheid van producten kan worden gegarandeerd. Bovendien moet de aanvoer dagelijks worden verzekerd. In die zin is de aanvoersector zeer belangrijk. De aangevoerde hoeveelheden moeten in verhouding zijn tot de dagelijkse verkoop. Jaarlijks wordt ongeveer 3.100 ton vis verkocht. Wanneer men eveneens rekening houdt met de verwerkte vis dan bedraagt de jaarlijkse verkoop 9.700 ton. De versheid is belangrijk bij de klant: de aankoopverantwoordelijke benadrukt nogmaals het belang van het imago van de verse vis. Ten tweede de kwaliteitsnormen bij het vissen wordt voor een stuk bepaald door de reisduur. De GB heeft een grote voorkeur voor vis die afkomstig is van vaartuigen die korte zeereizen hebben gemaakt. Hij is tegenstander van langdurige reizen. De temperatuur aan boord en de behandeling aan boord moet versheid garanderen.
Ten derde de productspecificatie. De GB probeert ongeveer een 65-tal soorten vis te verkopen. Deze omvatten zowel gekweekte als industrieel gevangen vis. Opmerkelijk is de tendens naar het verkopen van meer exotische vissen. Ten vierde. Het is opmerkelijk dat de klant af en toe afwisseling wil. Ten vijfde. Er is nood aan de constante aanvoer van vis. Een constante, gespreide aanvoer die op basis van betrouwbare informatie op voorhand gekend is. Voor de volumedekking zal de GB zoeken naar alle mogelijke bronnen van aanvoer. Een voldoende volume kan voor de GB soms sterk wisselend zijn bij promotionele verkoop. Bij dergelijke verkoop kan het volume soms het 40-à 50-voudige bedragen van het normale volume. De promoties worden ongeveer één week op voorhand gepland. De prijs wordt vier weken op voorhand vastgelegd. Ten zesde de eisen en normen van het product: daarbij wordt gekeken naar de vervoersvoorwaarden, de temperatuur- en tijdslimieten, hygiëne in de vismijnen en verwerkingsbedrijven en de normen rond verpakking. Betreffende de hygiëne in de vismijnen en verwerkingsbedrijven is een aggregatie door de GB nodig. Deze impliceert een fysische en organoleptische controle in het opvolgen van de HACCP-doelstelling. Wat het prijsgebeuren betreft: De GB koopt principieel zonder tussenpersonen tenzij in verre landen. Lange termijnafspraken zijn voor de GB van groot belang daar wispelturigheid in de prijsvorming zoveel mogelijk wordt vermeden. In dat verband is het fenomeen van de prijsnegotiatie van groot belang. Er is een tendens waarbij vis meer in getransformeerde vorm bij de GB binnen komt. Het basiswerk wordt verlegd naar de bron toe.

Vaststelling is dat de GB weinig in België koopt. Wat kan er daaraan worden gedaan?
Daartoe dient een antwoord te worden bekomen op een aantal vragen.

a) Hoe kan de Belgische visserijsector meer inspelen op de klantenvereisten?
b) De introductie van een kwaliteitslabel gekoppeld aan standaardisering, versheid, een goede beijzing en een aparte selectie van vis gevangen in dagreizen en deze gevangen tijdens meerdaagse reizen.
c) Sneller transport.
d) De ruwe verwerking zo snel mogelijk laten gebeuren door de aanvoersector.

85 procent van de door de GB aangekochte vis wordt ingevoerd uit Nederland en gebieden ten noorden van Nederland. Tien procent wordt aangekocht in Frankrijk en amper 5 procent in België.

De discussie in de centrale raad voor het bedrijfsleven commissie visserij met betrekking tot het ontwerpdocument van het Europees Parlement met betrekking tot het Europees structuurbeleid.

(Verslag van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven Commissie Visserij)

5.2. Deelname Europese werkgroepen

Opvolgen Europees visserijbeleid via diverse werkgroepen waaronder Europêche (Europese overkoepelende beroepsorganisatie) en diverse werkgroepen die vanuit Europees perspectief worden georganiseerd.

Het Visserij Informatiecentrum heeft zijn oor te luisteren gelegd bij de werkgroep of Commissie visserij van het Europees Parlement wanneer deze instelling vergaderde over het uitwerken van het visserijbeleid. In dat kader werd aandacht besteed aan de voorstelling van niet-lidstaten van de Europese Unie inzake hun bijdrage die ze zouden kunnen leveren tot de visserij in de Europese Unie. Een aantal landen zoals Polen, Slovenië, Cyprus, Litouwen, Roemenië en Hongarije kwamen daarbij aan bod. Ook het ontwerpverslag voor het toekomstige gemeenschappelijke visserijbeleid werd grondig geanalyseerd.

Er is een vraag naar *deelname aan de workshops* die worden georganiseerd in Folkestone (Groot-Brittannië). Dit zou kaderen in een trilaterale samenwerking tussen de regio's Kent, Boulogne en West-Vlaanderen. De vraag stelt zich wat de inbreng kan zijn van de Vlaamse visserij regio West-Vlaanderen en van de provincie West-Vlaanderen in deze context. Opnieuw wordt herhaald dat er binnen Provinciehuis Boeverbos weinig know-how in huis is om terzake een relevante inbreng te leveren. Aan de coördinator wordt de vraag gesteld welke personen of instanties een nuttige inbreng zouden kunnen leveren. Op het vlak van techniek en wetenschappelijke kennis wordt vanzelfsprekend verwezen naar het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek - Departement Zeevisserij, waar heel wat know-how bestaat, zowel op het vlak van biologisch onderzoek, gebruik van diverse soorten vistuig als onderzoek naar milieucontaminanten in de Noordzee.

Ook bedrijven zoals NV Hostyn, Marelec en Maricon kunnen een nuttige inbreng leveren.
1. Marelec is gespecialiseerd in het aanbrengen van hoogtechnologische apparatuur aan boord van vissersvaartuigen
2. Maricon beschikt over heel wat ervaring op het vlak van alternatieve visserijtechnieken.
3. NV Hostyn is bekwaam op het vlak van telebeheer en afstandsonderhoud van technische apparatuur aan boord van vissersvaartuigen.

Wat het socio-economische en politieke aspect in de zeevisserij betreft, kan steeds een beroep worden gedaan op de voorzitter van de Rederscentrale, de heer Bart Schiltz.

Vanuit de trilaterale werkgroep werd gevraagd om een Belgische afgevaardigde het voorzitterschap van de werkgroep "Alternatieve Visserij" te laten waarnemen. Ergens is dit contradictorisch daar de Belgische visserij in hoofdzaak een zeer traditionele visserij (boomkorvisserij) is. In die zin is het weinig aangewezen dat een Belgische persoon het voorzitterschap van die werkgroep op zich neemt. Het hele samenwerkingsvoorstel moet ook nog goedgekeurd worden door de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen.

De heer Rommelaere wordt op de hoogte gebracht van het feit dat hij als expert is opgegeven aan de Provincie West-Vlaanderen, Dienst Externe Betrekkingen voor wat betreft deelname of medewerking aan het trilateraal project tussen de regio's Kent, Boulogne en West-Vlaanderen. Verder wordt gespecifieerd dat het project in samenwerking met scheepswerf IdP zeker vóór eind maart zou ingediend moeten zijn.

In de *Commissie Visserij van het Europees Parlement* werden met betrekking tot het toekomstig gemeenschappelijk visserijbeleid de volgende opmerkingen genoteerd. Met betrekking tot dit thema bestaat een werkdocument. De Britse vertegenwoordiger stelt thans dat het gemeenschappelijk visserijbeleid gefaald heeft. Er zijn een reeks amendementen ingediend waarbij gestreefd wordt naar het functioneren van het visserijbeleid. De Ierse vertegenwoordiger maakt zijn beklag over het feit dat van de visbestanden in Ierse wateren, die een waarde vertegenwoordigen van ongeveer 800 milj.

Ierse pond, er slechts vis ter waarde van 120 milj Ierse pond door de Ierse vissers mogen worden opgevist. De verdeling van quota op basis van historische rechten, zijn niet steeds even rechtvaardig volgens de Ierse vertegenwoordiger. Hij poneert dat de Europese Unie niet het recht heeft de regio's bepaalde natuurlijke bestanden te ontnemen. In die zin is er ook een amendement van de Ierse vertegenwoordiger, waarbij het recht van de plaatselijke bevolking op het opvissen van de plaatselijke visbestanden benadrukt wordt. De man heeft bezwaren tegen vreemde vloten die van ver komen om de bestanden in de Ierse wateren op te vissen.

Een Schotse vertegenwoordiger wijst op de achterliggende filosofie van het werkdocument, waaruit zou blijken dat het visserijbeleid geen uitzondering vormt op de interne markt. Hij benadrukt dat daar omtrent heel wat meningsverschillen bestaan. Heel wat ingediende amendementen wijzen op het belang van de relatieve stabiliteit. In dat verband is het in stand houden van visbestanden cruciaal. Een goede controle is nodig, want de praktijk wijst uit dat de vissers op grote schaal in alle lidstaten bedrog plegen. In dat verband zou het systeem van tele-detectie zeer nuttig zijn. Ook het aspect van subsidiariteit verdient de nodige aandacht. De controle op heffingen moet worden toevertrouwd aan plaatselijke organisaties. Een blik op hoe alles geregeld wordt in de landbouwsector kan de visserijsector veel bijleren. Verder wijst de Schotse vertegenwoordiger er op dat in het Belgisch rapport te weinig aandacht wordt geschonken aan de sector van de visverwerking. Meer aandacht voor de aanverwante industrieën is een basisvereiste.

De werkgroep Interne Bestanden van de Europese Commissie besprak een aantal technische maatregelen.

Technische maatregelen

De nieuwe regeling heeft de bedoeling de zaken veel eenvoudiger te maken. Wat de teruggooi betreft, had de Commissie voorgesteld om de samenstelling van de aanlandingen te controleren. De Raad is hier niet in gevolgd als gevolg van de vragen die bepaalde lidstaten hadden omtrent de controleerbaarheid van dergelijk systeem. Wat de technische maatregelen betreft, in gebied III ligt de klemtoon op het respecteren van de minimummaaswijdte. Dat zal een basisprincipe zijn waarvan de toepassing ook in andere gebieden kan opgevolgd worden.

Robin Cook is werkzaam als biologisch adviseur in Aberdeen en vertegenwoordigt het "Advisory Commitee on Fishery Management" waarbij hij het ICES-verslag voorstelt. Hij heeft een samenvattende conclusie opgesteld met betrekking tot de wetenschappelijke diagnoses. Het Advisory Committee bestaat niet enkel uit lidstaten van de EU. Het verslag van ICES geeft nauwkeurig advies voor beleidsopties van de verschillende vissoorten. Hierna volgt de visie van die werkgroep voor een aantal verschillende vissoorten.

Kabeljauw in de Noordzee: dit is een stock die de laatste jaren onder zware druk is gekomen. In zoverre dat er bij diverse instanties bezorgdheid over een volledige ineenstorting van het bestand is ontstaan. Vroeger heeft een stijgende visserijdruk geleid tot een dalend paaibestand. In de afgelopen twee jaar is de visserijdruk enorm afgenomen. Daar het paaibestand ernstig gestegen is, zijn de vooruitzichten vrij goed; dit heeft geleid tot wetenschappelijke voorstellen (adviezen) voor een licht hogere TAC dan vorig jaar.

Schol in de Noordzee: voor deze stock is het exportpercentage jarenlang gestegen. Vanaf 1989 is het paaibestand gedaald. Dit leidde tot een grote ongerustheid. De scholstock bevindt zich nog steeds beneden de veilige biologische minima. De vissterfte dient derhalve verder teruggebracht te worden. Het wetenschappelijk advies luidt om de schol-TAC tot ongeveer 82 000 ton terug te brengen.

Haring in de Noordzee: de situatie lijkt zich behoorlijk te verbeteren. Door de noodzakelijke maatregel van 1996 werd het paaibestand gestabiliseerd. Toch stellen de wetenschappers voor om de noodmaatregel nog voor tenminste één jaar toe te passen opdat het bestand zich over een paar jaar hersteld heeft.

Kabeljauw in zone VI a: advies van de wetenschap om de vissterfte met 20% terug te brengen. De TAC zou moeten worden teruggebracht tot ongeveer 9,5 à 10 ton.

Wijting in zone VI a: als op het huidig niveau verder wordt gevist, acht het ICES dit bestand duurzaam.

Zwarte koolvis in zone VI: dit bestand staat onder zware druk daar het paaibestand is gedaald. Het ICES zou op basis van deze gegevens een TAC van ongeveer 45 000 ton voorstellen. Cook is er zich bewust van dat deze reductie voor de sector zwaar te dragen is. Daarom wordt een minder drukkend voorstel gesuggereerd op basis van een gefaseerd herstelplan. Het eerste jaar zou het TAC met een kleine proportie kunnen worden gedaald, daarna zou het TAC verder geleidelijk verminderd worden.

Kabeljauw in de Ierse Zee (VII a): dit bestand vertoont een lichte verbetering. De afgelopen 2 à 3 jaar is de vissterfte gedaald. De bestanden hebben zich hersteld. Het ACFM adviseert om de vissterfte te handhaven op het huidige niveau. Dit zou resulteren in een ongeveer gelijkblijvende TAC.

Tong in de Ierse Zee (VII a): de statistieken tonen voor een platvisstock een relatief hoog niveau van vissterfte aan. De biomassa van paaibestanden vertoont reeds een aantal jaren een dalend patroon. Het advies luidt om de vissterfte terug te brengen met 20% waardoor de TAC op 850 ton zou worden gebracht.

Schol in het oostelijk gedeelte van het Kanaal (VII d): de statistieken bewijzen een hoge sterfte en een dalende biomassa van het paaibestand. Het advies wil de vissterfte met 30% terugbrengen waardoor de TAC op ongeveer 4 300 ton wordt gebracht.

Schol in het westelijk gedeelte van het Kanaal (VII e): gezien de hoge vissterfte wordt een daling van de vissterfte met 50% voorgesteld. Dit zou leiden tot een TAC van ongeveer 500 ton. Gezien de drastische aard van deze reductie, kan deze daling eventueel over een aantal jaren worden gespreid. De TAC wordt voor de zones VII d en VII e onder één noemer gecatalogeerd bij de vastlegging.

Tong in VII f,g: het bestand bevindt zich beneden de biologische grenzen. De vissterfte is verhoogd, het paaibestand is gedaald. Het advies is de vissterfte terug te brengen met 20% waarvoor het TAC 700 ton zou bedragen.

Makreel in de Noordoostatlantische zone: het advies luidt om het TAC terug te brengen tot 242 000 ton à 580 000 ton in het noordelijke gedeelte en tot 18 000 à
24 000 in het zuidelijke gedeelte.

Horsmakreel: er bestaat bij het ACFM heel wat onzekerheid over de juiste omvang van het bestand. Heel wat cijfers wijzen er echter op dat de bestanden er niet goed aan toe zijn. Daarom adviseert het ACFM om het TAC tot ongeveer 150 000 ton terug te brengen.

Heek in de noordelijke zones: advies ACFM: de vissterfte terug brengen met 20% en de TAC tot 45 000 ton
Heek in de zuidelijke zones: advies ACFM: de vissterfte terug brengen met 60% en de TAC tot 4 000 ton

Sardines in zuidelijke zones: opmerkelijk is dat het ACFM oordeelt dat de bestanden er zo slecht aan toe zijn, dat een volledige stopzetting in deze visserij wordt voorgesteld.

Diverse partijen hadden nogal wat vragen omtrent de adviezen van het ACFM.

Er bestaat nogal wat onduidelijkheid over wat het ICES nu onder de voorzichtigheidsaanpak verstaat.
Het ICES hanteert een aantal aanknopingspunten om tot haar adviezen te komen. Het hoofddoel van het ICES is het aangeven van referentiepunten. Dit kan door het bepalen van drempels voor paaibestanden. Een ander aanknopingspunt is het vastleggen van een vissterftecijfer dat niet mag worden overschreden.

Kan het ICES geen meerjarige TAC's voorstellen?
Dit zou kunnen voor een aantal bestanden. Voor bepaalde vissoorten zoals kabeljauw en haring is het wetenschappelijk moeilijk haalbaar.

In de loop van dit jaar is een stijging van de totale toegestane vangsthoeveelheid schol met 20% uitgewerkt. Hoe valt dit te rijmen met de stelling van ICES als zou de scholstock zich beneden het biologisch veilig minimum bevinden?
Cook benadrukt dat het ACFM vorig jaar een verlaging van de vissterfte met 20% gesuggereerd heeft. De onderhandelingen tussen de Europese Unie en Noorwegen hebben geresulteerd tot een TAC boven 80 000 ton; later is deze TAC aangepast tot 91 000 ton. Noch de eerste stijging noch de tweede stijging houdt verband met het wetenschappelijk advies van het ACFM. De tweede stijging is enkel een gevolg van het verzoek van een aantal lidstaten om de vangstprognoses opnieuw te bekijken. Het resultaat van deze prognoses heeft niet geleid tot een advies van het ACFM om de TAC te verhogen. Het is enkel een gevolg van een beleidsoptie van de Raad.

Hoe is het te verklaren dat met een vissterfte van ongeveer 0,6% een stijging van het kabeljauw-TAC wordt voorgesteld, terwijl bij een vissterfte van ongeveer 0,37% een daling van de schol-TAC wordt voorgesteld?
Cook stelt dat men beide percentages moeilijk kan vergelijken daar kabeljauw en schol biologisch verschillende vissoorten zijn. Wat als advies geschikt is voor kabeljauw is dat niet noodzakelijk voor schol. Het kabeljauwbestand is heel wat productiever en kan een hoger vissterftecijfer aan dan het scholbestand dat veel minder productief is. Bij het uitvaardigen van een advies voor beide bestanden onderneemt het ACFM een poging om na te gaan wat bij een gelijkblijvende visserijdruk het gevolg zal zijn voor de bestanden. Voor kabeljauw zal dit het bestand
boven het biologisch veilig minimum houden, voor schol zou dit leiden tot het feit dat het paaibestand zich onder het biologisch veilig minimum zou bevinden.

<u>Bescherming van de jonge vis met het oog op de visserij van morgen</u>

Na meer dan een jaar discussies heeft de Raad van Visserijministers van de 15 lidstaten van de Unie aan de hand van de voorstellen van de Europese Commissie een nieuwe verordening vastgesteld betreffende de technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de wateren in de Europese Unie.

De bedoeling van deze maatregelen is: enerzijds de jonge nog ondermaatse vis te beschermen, zodat deze vis verder kan groeien voordat hij wordt gevangen en zodat een voldoende aantal van deze vissen de paairijpe leeftijd haalt en kan zorgen voor vernieuwing van de visbestanden. Anderzijds de vermindering van de teruggooi in zee van te kleine vis. Als gevolg van het ontbreken van een adequaat beheer bestaat er namelijk sinds een aantal jaren permanent een gevaar voor volledige ineenstorting van een aantal bestanden.

De nieuwe verordening betekent in meerdere opzichten een aanzienlijke vooruitgang:
- ◊ Voor een aantal visserijtakken worden voor het gebied van de Noordzee tot de Straat van Gibraltar bepaald dat netten met grotere mazen moeten worden gebruikt;
- ◊ De regels worden vereenvoudigd, zodat ze voor de vissers gemakkelijker toe te passen en controleerbaar zijn;
- ◊ Het systeem wordt efficiënter en negatieve neveneffecten.

De nieuwe verordening

1. Vereenvoudiging van de instandhoudingsmaatregelen

De Europese Commissie heeft voorgesteld om de te gebruiken maaswijdte niet af te stemmen op het vangstgebied, maar op de doelsoort. De Visserijministers hebben haar daarin niet volledig gevolgd, aangezien wordt besloten twee grote geografische gebieden te behouden, namelijk boven en onder de 48ste breedtegraad (ter hoogte van Bretagne).

Voor het Noordelijke vangstgebied: gelden nu homogene voorschriften inzake de voor de grotere vissoorten te gebruiken maaswijdte (100 mm).

Voor het Zuidelijke vangstgebied: gaat de maaswijdte voor heek (de belangrijkste grote vissoort) van 65 mm naar 70 mm.
Voorts gaat ook voor soorten waarop tot nu toe met netten met veel kleinere maaswijdte werd gevist (bv langoustine: tot nu toe 55 mm) de maaswijdte naar 70 mm.

De belangrijkste moeilijkheid blijft de controle op de regels inzake het gebruik van netten: netten met een maaswijdte voor het vissen op kleine vissoorten te vissen, moeten niet gebruikt kunnen worden voor het vissen op grotere soorten. Het eenvoudigst zou het zijn geweest als slechts één net aan boord zou zijn waarvan de maaswijdte afgestemd is op de groep doelsoorten. In dat geval zou het mogelijk zijn geweest om de controle uit te voeren in de haven bij het terugkomen van de visreis. Overeenstemming op dit punt is onmogelijk gebleken.

Het compromis dat is aanvaard, voorziet in beperking van de combinaties maaswijdten die aan boord mogen zijn. De voorwaarden voor het gebruik van deze combinaties zullen in 1998 worden vastgesteld. Daarbij moet er zowel voor worden gezorgd dat fraude wordt voorkomen als dat de vissers nodeloos worden gehinderd.

2. Aanvullende maatregelen voor de bescherming van de jonge vis

Selectiviteit van de sleepnetten
De belangrijkste vismethode is die met het sleepnet. Dit is, wanneer kleine mazen toegestaan zijn, ook de methode met de ergste consequenties voor jonge vis.

Daarom zijn voor de bescherming van jonge vis twee maatregelen nodig:
- ◊ vergroting van de maaswijdte, vooral in het laatste deel van het net (deze maatregelen zijn hierboven beschreven);
- ◊ regels om ervoor te zorgen dat de mazen correct open blijven, zodat kleine vis kan ontsnappen. De meest innoverende van de bepalingen in de nieuwe verordening voorziet in het aanbrengen van panelen met "vierkante mazen" in de bovenkant van het sleepnet, iets voor het laatste deel ervan. Die panelen met "vierkante mazen" worden zo aangebracht dat de mazen niet dicht kunnen trekken.

  Deze panelen zijn verplicht in netten voor de visserij op langoustine en voor de garnalenvisserij in bepaalde delen van het noordelijke vangstgebied. Met de langoustine wordt namelijk vaak tegelijk een grote hoeveelheid jonge vis gevangen.

Gesloten gebieden
Bepaalde gebieden die van belang zijn voor bepaalde levensfases van de vis worden beschermd. Het gaat hierbij vooral om de zogenaamde "kinderkamergebieden" waar in bepaalde periodes hoge concentraties van zeer kleine vis voorkomen.
In die gebieden wordt het gebruik van bepaalde soorten vistuig, waarmee de allerkleinste vis kan worden gevangen, verboden. Die beperkingen kunnen permanent gelden of slechts voor bepaalde periodes.

De belangrijkste gesloten gebieden zijn die voor platvis, met name schol, in het zuidoosten van de Noordzee, en die voor heek in de omgeving van het Iberisch schiereiland.

Actualisering van de minimummaten voor de aanvoer en de handel
De vaststelling van een minimumlengte waaronder vis niet mag worden verkocht, is bedoeld om ervoor te zorgen dat zeer kleine vis geen enkele handelswaarde heeft en daardoor de vangst daarvan te ontmoedigen, aangezien er immers geen enkel economisch voordeel mee valt te behalen.

In de nieuwe verordening zijn de regels voor de minimummaaswijdte bijgesteld:
- ◊ deze regels gelden nu voor een aantal soorten waarvoor ze vroeger niet bestonden, bijvoorbeeld inktvis, zwaardvis;
- ◊ voor enkele soorten zijn de minimummaten verlaagd: bijvoorbeeld voor schol van 27 naar 22 cm, zodat minder vis weer overboord gezet moet worden;
- ◊ voor andere soorten zijn de minimummaten vergroot: bijvoorbeeld wijting van 23 naar 27 cm.

3. Voorrang voor de toekomst

Op middellange termijn zullen al deze maatregelen moeten worden geëvalueerd en zo nodig moeten worden aangepast volgens de effecten op de situatie van de visbestanden en op de economische situatie van de sector. Het mag immers nooit zo zijn dat uit het oog wordt verloren wat de bedoeling

van de maatregelen was, namelijk het waarborgen van een toekomst, niet alleen voor de visbestanden en de andere dieren in zee, maar ook voor diegenen die economisch aangewezen zijn op een rationele en duurzame exploitatie van die visbestanden.
(uit "vergadering van 27 november 1997")

5.3. Deelname studiedagen

Deelname themaconferentie PESCA

Er werd deelgenomen aan de *thema conferentie Pesca* die te Brussel op 26 en 27 juni 1997 plaatsvond. Daarin werd aandacht gehecht aan die internationale waarnemingen die voor de Vlaamse zeevisserijsector interessant kunnen zijn.

Debat over PESCA, liberalisering visverwerkende industrie, prijsbeleid en nut veilingen.

De heer Arnal (Europese Commissie) stelt dat het PESCA-initiatief slecht functioneert. De Kamers van Koophandel kunnen daar moeilijk in betrokken worden. Hij benadrukt bovendien dat PESCA een initiatief is en geen steunprogramma. Het beschikbare bedrag van 300 mio ECU is dan ook zeer kleinschalig in vergelijking met de beschikbare FIOV-middelen.
De voornaamste doelstelling van het PESCA-initiatief is diversificatie van de bestaande visserij-activiteit te realiseren. Voorts wil hij ook terugkomen op de kritiek die de Europese Unie te slikken heeft gekregen in verband met haar reclamecampagne. De heer Arnal benadrukt dat niet enkel de sardienen reklame hebben bekomen. De conservenproducten en verwerkte producten hebben in de reclamecampagne van de Europese Unie eveneens aandacht gekregen. De heer Arnal stelt dat de consumptie per hoofd moet stijgen.

De heer Neubacher stelt de vraag of het klopt dat de visverwerkende industrie zich meer en meer verwijdert uit de Europese Unie.
De heer Pickenpack stelt dat de visverwerkende industrie een erg arbeids- en loonintensieve industrietak is. Hij verwijst daarvoor naar de situatie in de garnaalpel-industrie en de rolmops-industrie. De heer Pickenpack stelt dat de Europese consument veel te veeleisend is om het lagere productieniveau van ontwikkelingslanden te accepteren. Enkel de tussenproductie zal daar kunnen gebeuren. De verpakking en einddistributie zal sowieso in Europa gebeuren. Hij benadrukt dat een stijging van de consumptie van visproducten wenselijk is. De wereldzeeën bevatten grote visbestanden. De Europese wateren zijn in dat verband niet voldoende. Daarom is de Europese Unie aangewezen op import.

De Angelsaksische vertegenwoordiging benadrukt dat een beter beheer van de visbestanden op termijn kan leiden tot meer aanlandingen.
In die zin is er een samenhang tussen de belangen van de producent en de consument. De regeringen van de Europese Unie brengen te weinig respect op voor de wetenschappelijke adviezen. Dit getuigt van kortzichtigheid.

De heer Maurice Benoish stelt dat er driemaal meer vissers zijn dan werknemers in de visverwerkende industrie. Wat zullen de gevolgen zijn van een mogelijke liberalisering?
Heel wat bedrijven zullen vertrekken naar derde landen om daar een vestiging op te richten. Als de import wordt vrijgemaakt, dan zal er massaal gewerkt worden in die landen waar goedkoper kan worden geproduceerd. Dit zal vanzelfsprekend een negatieve impact hebben op de tewerkstelling in de Europese Unie.

De heer Cooper van de Schotse Visfederatie benadrukt het belang van een soepelheid bij de prijsvorming. Verder accentueert hij het belang van de passage van de vis via de veilingen.

1. Er is het voordeel dat men zodoende een totale greep krijgt op de juiste hoeveelheden aangelande vis.
2. Het aanlanden van ondermaatse vis wordt vermeden.
3. Een betere controle door de vissers onderling wordt gerealiseerd.
4. Zekere selectiecriteria introduceren kan nuttig zijn voor een degelijke aankooppolitiek van de handelaars.
5. Er is nood aan het bestaan van verschillende kwaliteitsniveaus. Selectiviteit kan een zekere meerwaarde opleveren. Er is nood aan een kleine hoeveelheid topkwaliteit.

6. De communicatie- en de informatiemogelijkheden verbeteren.

Wanneer Europa geconfronteerd wordt met kleiner wordende visbestanden, kan men een voorbeeld nemen aan hoe men in IJsland dit probleem heeft aangepakt. Daar heeft de regering ook moeten ingrijpen.

Dit wordt bevestigd door de heer Langstraat die het belang van het element transparantie benadrukt.

De Anglo-Saksische visverwerkende industrie reageert met de stelling dat prijsafspraken praktisch noodzakelijk zijn in functie van de eisen van klant en consument.
De Spaanse visverwerkende industrie stelt dat de consument in het geval van het niet functioneren van een kwaliteitsbeleid buiten de Europese Unie geen producten kan kopen die dezelfde kwaliteit hebben als het dure EU-product.
Garanties inzake een minimum kwaliteitsnorm doen de prijs van EU-producten dalen, hetgeen de aanzet kan betekenen tot een hogere consumptie. In de vergadering wordt nog gesteld dat de aquacultuursector te weinig aandacht krijgt.

De heer Borresen is directeur van het Deense Instituut voor Visserijonderzoek. Daar is een nieuw kwaliteitsonderzoek voor de ontwikkeling van een apparaat aan boord van vissersvaartuigen uitgevoerd. Er zou een soort machine kunnen worden ontwikkeld, waarbij:
◊ de vis van een band naar een soort station wordt gebracht,
◊ een onderverdeling gebeurt in soorten,
◊ vandaar naar een ander station waar een individueel beeld van de vis wordt gevormd,
◊ na de plaatsing op een band kan de vis worden geregistreerd op een computersysteem,
◊ vandaar naar een ander station waar de vis gewogen wordt (de vorm en gewicht van de vis is gekend),
◊ daarna wordt deze vis gesorteerd op verschillende mogelijke manieren naar keuze,
◊ een barcode met alle informatie over de vis is voorhanden (registratienummer, gewicht, datum, vangst, grootte vis en vissoort).

Dit elektronisch informatiesysteem is echter niet geschikt voor kleine vaartuigen, waar nog steeds gebruik kan worden gemaakt van een weegschaal en waar het sorteren met de hand kan worden gedaan. Elektronische vissortering is kwaliteitsverbeterend. Via een satellietsysteem kan men zodoende de aangevoerde hoeveelheden vooraf bepalen en doorgeven. Het werkt televeilen in de hand. Het vereist gebruik van compatibele computersystemen maar werkt een harmonisatie van handelssystemen in de hand.

De heer Borresen stelt dat ten aanzien van de bijvangsten verschillende benaderingen mogelijk zijn:
1. Men kan selectievere vismethodes ontwikkelen,
2. Men kan zoeken naar het ontwikkelen van nieuwe markten,
3. Ze kunnen worden gebruikt voor gemengde technologie of voor biotechnologie waarbij gebruik wordt gemaakt van enzymen of andere biologische verwerkingsmethodes voor de bio-industrie,
4. Ze kunnen worden gebruikt als voedsel voor kweekbedrijven.

Als kwaliteitsbenadering bestaan er verschillende methodes. Men kan de kieuwen, de ogen, de kleur en geur van de vis en de huid van de vis bekijken. Men kan de diverse parameters naar keuze een groter gewicht toebedelen. Een index kan worden uitgewerkt aan de hand van zogenaamde kwaliteitspunten. De heer Borresen stelt in een grafiek duidelijk dat de vis na een verblijf van 14 dagen in ijs sterk aan kwaliteit inlevert.

In een verwerkingsfabriek kan er bij een band gebruik worden gemaakt van diverse detectiesystemen:
1. een camerasysteem (voor het sorteren),
2. sensoren (systeem dat geur of een andere parameter aanvoelt),
3. mechanische sensoren,

Volgens de heer Borresen lijken biosensoren het meest interessant. De heer Borresen benadrukt het feit dat voor kwaliteitsonderzoek een samenwerking tussen de vissers en de industrie vereist is. De industrie heeft op dat vlak een aantal technische vaardigheden en vermarktingsvaardigheden.

De heer Vrolijk is directeur van Vrolijks Visserijmaatschappij BV uit Nederland.

Omstreeks 1988 hadden de diepvriestrawlers een laadcapaciteit van ongeveer 1000 tot 2000 ton en een invriescapaciteit van ongeveer 100 tot 150 ton per 24 uur. De diepvriestrawlers zijn voornamelijk gericht op het vangen van makreel, horsmakreel en haring. Een algemeen probleem was dat de vaartuigen dan niet goed uitgerust waren om pelagische vis te conserveren. De nieuwe generatie van diepvriestrawlers is voorzien van koeltanks met voorgekoeld zeewater. Na de vangst wordt de vis ingevroren.

Eind jaren 'tachtig was de diepvriestrawlervloot voornamelijk actief aan de oostelijke kust van Amerika en aan de westelijke kust van Afrika (Namibië, Senegal en Mauritanië).
In deze zone lag de watertemperatuur vaak veel hoger met als gevolg dat de vloot technisch opnieuw diende aangepast te worden. De koelcapaciteit diende te worden verhoogd. De vis kwam uit water met een temperatuur van ongeveer 22 graden Celsius, ze dienden derhalve gekoeld te worden, gesorteerd, in een buffer met gekoeld zeewater geplaatst waarna ze ingevroren werd. Tegenwoordig wordt door middel van een pomp die op het net wordt gezet vis met grote snelheid zonder ze te beschadigen in de koeltanker geplaatst.

Begin jaren 'zeventig was de marketingactiviteit van de diepvriestrawlervloot voornamelijk gericht op het vangen van haring voor de Midden-Europese markt. Midden jaren 'zeventig werd eveneens makreel en horsmakreel gevangen die werd afgezet op nieuwe markten.
Daaronder vielen Nederland, een aantal West-Afrikaanse landen, een aantal voormalige Oostbloklanden, Japan, China, Cuba en Egypte. Als zodanig kwam 80 procent van de productie buiten de Europese gemeenschap terecht.

De heer Vrolijk merkt op dat de hele keten in handen is van het bedrijf: van het vangen van de vis tot de bedrijven die over eigen vrieshuizen beschikken. De vis wordt in Nederland gelost en vanuit de vrieshuizen gebeurt de distributie over zee heen. De heer Vrolijk denkt binnenkort ook vrieshuizen in Las Palmas uit te bouwen om van daaruit de distributie te kunnen realiseren. Hij merkt op dat zijn bedrijf heel wat geïnvesteerd heeft in landen waar er handelsactiviteiten werden ontplooid. Die investeringen bestonden voor een stuk uit koelauto's en vrieshuizen. De toekomstperspectieven van de diepvriestrawlervloot situeert zich enerzijds in de wateren van de Europese Unie en anderzijds buiten de Europese Unie
(bijvoorbeeld in Namibië en Mauritanië). De heer Vrolijk merkt op dat vooral in de wateren van Namibië er momenteel een zekere onderbevissing bestaat.

De heer Aschmoneit, verkoopsdirecteur van de firma Baader uit Duitsland bespreekt eveneens de impact van nieuwe technologiën op de verwerking van producten. Hij situeert de sector voornamelijk op basis van drie zwaartepunten: ten eerste de automatisering van het verwerkingsproces, ten tweede een daling van de verbruiksprijzen en ten derde het belang van de HACCP-normering.

1) Het is volgens hem van groot belang dat men arbeidskrachten vrij kan maken voor andere werkzaamheden. Bijvoorbeeld vissen die verkeerd liggen kunnen correct worden geplaatst zodanig dat ze in een juiste ligging in de machine gesorteerd worden. Bij niet- correctie zou slechts 65 procent van de vis door de automatische feeder juist worden gesorteerd. De firma heeft een idee ontwikkeld voor vissen die dicht bij elkaar liggen. Daarvoor zou een installatie kunnen ontwikkeld worden die de vis automatisch draait als ze verkeerd ligt. De capaciteit van deze installatie zou ongeveer 250 vissen per minuut betreffen.
2) Een daling van de verbruikswaarden kan door het gebruik van afvalwater bij het transport te minimaliseren. Als zodanig wordt de verontreinigingsproblematiek eveneens aangepakt. Er kan worden gezorgd voor een vacuüm afzuiging voor de huid.
3) De HACCP-normering: er is een vraag voor machines makkelijker te kunnen schoonmaken. In die zin moet men bij het ontwerpen van machines ervoor zorgen dat ze eenvoudiger kunnen worden opengemaakt.

De heer Mayon is directeur-generaal van Protimer uit Frankrijk. Hij geeft een uiteenzetting over nieuwe technologiën en nieuwe producten. Protimer is pionier op het vlak van suriemi in Europa. In de jaren 'tachtig heeft Protimer visvlees ontwikkeld dat een bepaalde textuur gekregen heeft door middel van technische procédés. Het handelt om de zogenaamde krabstokjes. Er wordt zowat 17.000 ton door Europese bedrijven geproduceerd. In Frankrijk, dat de grootste consumptie voor haar rekening neemt, zijn er vijf productie-eenheden gevestigd. Het product suriemi is gebaseerd op een technologisch procédé waarbij er tijdens de diverse vervaardigingsetappes een wisselwerking tussen

molecules plaatsgrijpt. Universiteiten in de Verenigde Staten van Amerika en Japan hebben een programma ontwikkeld om de technologische, strukturele procédés beter te begrijpen. Ook Ifremer is in Nantes in dat verband actief. De Universiteit van Montpellier in Frankrijk fungeert als een soort kweekvijver voor bedrijfsleiders die in deze markt willen starten. In deze markt zijn gedurende een periode van vijftien jaar reeds meer dan drieduizend octrooien neergelegd.

Er worden diverse recepten en mengprocédés gebaseerd op diverse technieken gemaakt: extrusie, vochtprocédé en koude textuur. Een voorbeeld: Geleivorming door droogkoken of warmkoken. Bepaalde zouten worden soms gebruikt in diverse chemische procédés. Daarnaast is er de aromaten-industrie waarbij gebruik wordt gemaakt van natuurlijke aroma's of analoge aroma's. Het suriemi product dient steeds aangepast te worden aan de smaak van de consument, aldus de heer Mayon.

Dhr Milne is directeur-generaal van de firma Afcama uit het Verenigd Koninkrijk en bespreekt de impact van nieuwe technologiën op de bewaring van producten. In de sector van de verpakking zouden er ongeveer 14 miljoen polystyreen dozen en 5 miljoen andere soorten (boxen) gebruikt worden. Daarbij wordt 6.000 ton EPS enerzijds en 500 ton polypropyleen anderzijds als grondstof gebruikt. Heel wat verpakking wordt in de sector niet opnieuw gebruikt. Wanneer men ijs gebruikt dient er een drainagesysteem te worden voorzien voor het verwijderen van afvalwater. Het belang van voorverpakte, gekoelde vis en het feit dat deze handig te verhandelen is geeft aan hoe aantrekkelijk meeneemverpakking voor de consument is. Voor gekookte producten wordt gebruik gemaakt van vacuüm verpakking. Verpakking heeft echter ook een milieufacet. Momenteel wordt er teveel verpakkingsafval gecreëerd. In dat verband bestaat er een richtlijn van de Europese Unie die tot doel heeft om de wetgeving in de diverse lidstaten terzake te harmoniseren. Die richtlijn heeft betrekking op milieurecyclage.

De verpakking is essentieel voor het vervoer en het opslaan van de vis naar de kwaliteit toe. Het gebruik van waxed vezelkarton is het goedkoopst en het handigst. Het gebruik van polystyreen verpakking zou als het beste beschermingssysteem fungeren.

De heer Carlton is consultant van de groep Nautilus Consultance uit het Verenigd Koninkrijk wiens activiteiten voornamelijk geconcentreerd zijn in kleinere havens en in de perifere gebieden van de Europese Unie. Hij benadrukt de voordelen van een elektronisch verkoop- en handelssysteem: de mondialisering van de markt vereist een elektronisch handelssysteem. Door de elektronica kan de markt directer concurreren met andere markten. De traditie verhindert echter een snelle invoer van de elektronica in de visindustrie.

De heer Hyldtoft is directeur van een Deens visverwerkend bedrijf. Hij merkt op dat in Denemarken ongeveer de helft van de capaciteit voor verwerking van witte vis verdwenen is. Dit leidt tot het risico dat de eigen vis van de Europese Unie niet langer deel uit maakt van de consumptie van de Europese bewoners. De kwaliteit kan bevestigd worden via een soort ECO-label. De Duitse visverwerkende sector heeft een dergelijk label uitgevaardigd. De Duitse visverwerkende industrie is nauwelijks afhankelijk van communautaire vis. Dit leidt tot een dilemma waarbij de klant steeds kritischer en zuiniger wordt en derhalve niet langer meer wil betalen voor kwaliteit. Er is echter een discontinuïteit in de aanvoer voor de verwerkende industrie.

De heer Luten is departementshoofd van het RIVO in Nederland. Hij behandelt een voorbeeld van certificering van de vis, met name het product Silver Sealed. Kwaliteit is essentieel daar deze beantwoordt aan de verwachting van de consument die zowel analytisch als gevoelsmatig (uitzicht en smaak) topkwaliteit vraagt. Hoe kan deze kwaliteit worden gemeten? Ten eerste aan de hand van het tipstip van de vangst: er wordt gestreefd naar certificering van vis die na een korte periode van het verlaten van de haven gevangen wordt. Ten tweede de plaats van de vangst : dit is belangrijk naar de opspoorbaarheid toe (de plaats kan worden afgelezen van de barcode) en ten derde ook de verwerkingsinformatie is belangrijk met name de hoeveelheden en de verwerkingstijd kunnen eventueel via een barcode worden vermeld.

De KIM wordt gehanteerd; dit is een kwaliteitsindex-methode waarbij er een aparte beoordeling per soort plaatsgrijpt. Via een steekproefsgewijze beoordeling van de monsters wordt elk kenmerk van de vis door bepaalde indexpunten weergegeven. Het gemiddelde totaal van de punten houdt verband met het tijdstip van de vangst. Het RIVO heeft voor het testen van deze kwaliteit inspecteurs

opgeleid. Er is zelfs een testprogramma ontwikkeld. Het Silver Sealed-product zou terecht komen in boxen van 5,10 of 15 Kg. Er zouden ongeveer 18 kandidaten als inspecteur door het RIVO getest zijn. Er wordt eveneens verwezen naar de workshop voor de visserij-industrie die in Nantes (Frankrijk) plaatsgrijpt en waarbij ondermeer het aspect kwaliteit kan worden behandeld. De kwaliteit omvat niet enkel het aspect versheid maar ook het aspect service. ISO-9000 heeft niets te maken met de kwaliteit van het eindproduct wel met de verwerkingswijze.

Tijdens de vergadering werd gesuggereerd dat een bezoek aan de firma Framegord Limited voor een studie van het kwaliteitsaspect interessant kan zijn. Framegord Limited heeft namelijk aangetoond dat producten van aquacultuur meer kansen bieden op kwaliteitsgarantie dan visserijproducten.

In Bretagne is er ook een soort certificering toegepast die echter niet als een officiële certificering geldt. Het project had voornamelijk betrekking op dekking van de onkosten van het uitbrengen van een kwaliteitsnormering. Onder die onkosten van het collectieve merk vielen ondermeer structuuronkosten, lonen, werkingsonkosten en onkosten die verband houden met de controle door derden. Per jaar zouden er ongeveer vier audits plaatsgrijpen die per controle 500.000 Franse frank kosten. De analyses van de laboratoria zouden ongeveer 10 à 50.000 Franse frank kosten. De financiering werd door de overheid, de regio, het departement en de handel mogelijk gemaakt. Er werd benadrukt dat het systeem zelfbedruipend moet zijn.

In een derde werkgroep werd nagegaan hoe de verhoudingen tussen de aanvoersector, de verwerking en de distributie zich manifesteren. Tevens werden de diverse aankooppolitieken, hun voor- en nadelen, hun impact op de productie en verwerking en de diverse samenwerkingsverbanden terzake besproken. In de vergadering kwam een voorbeeld aan bod waarbij een Frans bedrijf dat instaat voor de verwerking van vis over eigen vaartuigen beschikt. Zo zou 60% van de behandelde tonijn aangevoerd zijn door eigen boten. Zodoende wordt volgens de vertegenwoordiger de vangst efficiënt op de vraag afgestemd. De visserij-industrie legt de nadruk op het feit dat de aard van de consument meer en meer verandert : er wordt steeds meer waarde en gemak gevraagd door de consument. De grote supermarkten zijn erg belangrijk voor de verkoop van producten. De visverwerkende industrie zal moeten leren aanvaarden dat er steeds minder aankooppunten zullen zijn. De vestiging van de visverwerkende industrie bij lokale leveranciers is niet langer noodzakelijk. Toch wordt in de werkgroep duidelijk geanalyseerd dat een band tussen de producent en de verwerkende industrie zeker noodzakelijk zal zijn. Die band kan eventueel gerealiseerd worden via een partnerschap waarin winst voor elke partij wordt uitgestippeld en waarbij die partnerschap gebaseerd is op wederzijds vertrouwen. Ook van Belgische zijde werd een inbreng geleverd op de Themaconferentie. Met name mevrouw Becaus-Pieters, gemandateerde van de nv Zeebrugse visveiling, zette een voorbeeld van samenwerking tussen Europese veilingen uiteen. Mevrouw Becaus-Pieters stelde dat de toekomst van de visveilingen in Europa op een aantal grondregels is gebaseerd. Nadruk wordt voor de Zeebrugse visveiling gelegd op het meewerken aan kwantiteit- en kwaliteitsmanagement. De visgronden die voor de Zeebrugse visveiling van belang zijn betreffen voornamelijk visgronden gelegen in Noord- en Noordwest-Europa. Mevrouw Becaus-Pieters benadrukt het belang van een transparantie. De koper moet over voldoende informatie en kwaliteitsgaranties beschikken en de visser moet onmiddellijk worden betaald. Momenteel gebeurt de distributie nog te veel op een ondoorzichtige manier.
Europa omvat zowat 450 visveilingen die niet allemaal over de nodige infrastructuur beschikken. Het invoeren van een aanlandingsplicht is meer dan noodzakelijk om een degelijke controle van de sorteringen te waarborgen. In het kader van een degelijk kwaliteitsmanagement is het noodzakelijk dat de sanitaire regels door elke veiling en visverwerkend bedrijf worden opgevolgd. Verder pleit mevrouw Becaus-Pieters voor een gelijke behandeling van private en publieke veilingen. De reder is voor zijn inkomensvorming afhankelijk van de hoeveelheden die hij aanlandt. Een efficiënte kwaliteitsbehandeling aan boord is noodzakelijk. De bestaande opvangregeling is immers niet productief. Een betere oplossing ware het besteden van dit geld aan het voeren van een degelijke kwaliteitspolitiek. De vissers moeten worden gestimuleerd om de vis beter te behandelen, om te leren werken met viskisten en om kortere reizen af te leggen.Voor hem is het van belang dat de vis op een meer selectieve basis wordt gevangen. De consument daarentegen moet bewust worden gemaakt van het bestaan van diverse soorten vis. Betreffende het aanbod van producten heeft de handelaar ook behoefte aan het kwaliteitsaspect. Het is duidelijk dat de balans tussen de kleine visser en de grote distributiecentra in evenwicht moet worden gehouden.

De Zeebrugse visveiling werkt hard aan het concretiseren van de samenwerking tussen de visveilingen van La Rochelle, Millford Haven en Zeebrugge. Alle vis zal "real time" aan de kopers in de drie havens worden aangeboden. Het is de bedoeling om zo veel mogelijk kopers met de drie visveilingen te verbinden.

In een vierde werkgroep werd het gedrag van de consument en de impact van dit gedrag op de relatie tussen de consument, producent en visverwerker besproken. Opgemerkt werd dat het culinaire aspect van de vis hier meer op de voorgrond kwam. De consument wil natuurlijke producten, producten met een lekkere smaak, producten met een lekker uitzicht, een service, makkelijk eetbare producten en makkelijk te bereiden producten. De consument vraagt meer dan ooit naar de biologische houdbaarheid van de producten.

- *Seafood Exposition*: naar aanleiding van het bezoek aan die beurs werd kennis gemaakt met een aantal Belgische bedrijven die eventueel een meerwaarde kunnen opleveren voor de Belgische zeevisserijsector in onze regio.

- De beurs *"Itech' Mer-Agro"* te Lorient werd bezocht door het Vlaams Visserij Informatiecentrum. Op de visserijbeurs van Lorient werd nagegaan of er interessante ideeën bestaan inzake toegepaste visserijtechniek die voor de Vlaamse vissers, vishandelaars en visverwerkende nijverheid interessant zouden kunnen zijn. Terzake werd een video-opname gemaakt. Via het informatieblad zal de Vlaamse visserijsector worden geïnformeerd over een aantal technische aspecten die daar aan bod kwamen.

- Op het Provinciehuis Antwerpen werd deelgenomen aan een persconferentie inzake de *"Versmarkt" te Antwerpen*. Als bijlage kunnen de documenten die de toespraken van de diverse prominenten bevatten worden bijgevoegd. De heer Schiltz is schepen van economie van de stad Antwerpen. De versmarkt past in de strategie van het toenemend belang van vis voor de consument. De heer Schiltz dringt aan op een samenwerking tussen de vroegmarkt en de versmarkt. De heer De Jager wijst erop dat men in de toekomst mag rekenen op een groter visverbruik ten gevolge van de aanbevelingen van diëtisten en de medische overheid. Tijdens de vergadering werd de vraag gesteld of er een kans bestaat dat er opnieuw wordt gevist in de Schelde. De heer Schiltz stelt dat dit binnen de drie jaar mogelijk is als de nodige vergunningen daarvoor bekomen zijn en door de industriële wereld voldoende inspanningen worden geleverd om het water zuiver te houden. Het idee van de versmarkt is ontstaan uit de doelstelling om tegemoet te komen aan de eisen van de HACCP-normering. (uit "vergadering van 11 juni 1997")

- Er werd deelgenomen aan de informatienamiddag te Brussel met betrekking tot het Doelstelling 4-programma. De mogelijkheden van dit programma waren toegelicht in het informatieblad. Daarnaast werd eveneens contact genomen met de heer Louis Vervloet, afdelingshoofd van het Doelstelling 4-programma om na te gaan of er voor de visserij concrete mogelijkheden zijn. In dat verband werd gewezen op een drietal aspecten.

5.4. Opvolging projectoproepen Europese Commissie

De Europese Unie maakt regelmatig projectmogelijkheden bekend: bv. oproep voor projecten voor kleinschalige vissersvaartuigen. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft nagegaan of er projecten waren die in aanmerking konden komen voor sociaal-economische studies in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Tevens werd onderzocht of er Belgische organisaties waren die buiten toedoen van het Informatiecentrum in dat kader projectvoorstellen hebben ingediend. Dit gebeurde bij de dienst van de heer Constantin Vamvakas.

A. Voorstellen inzake internationale samenwerkingsprojecten

Naar aanleiding van de oproep voor het indienen van internationale samenwerkingsprojecten werd contact opgenomen met heel wat instanties actief binnen de sector. Eén daarvan was het Provinciaal Maritiem Instituut waarbij de heer Jan Staelens ons een vroeger project overmaakte met betrekking tot de afstemming van beroepsgerichte vakken. Tussen de sector Middelbaar Nautisch Onderwijs van het Zeelandcollege te Vlissingen en het Provinciaal Maritiem Instituut te Oostende werd een soort samenwerking geïnstalleerd waarbij van Nederlandse zijde het volgende in project- en/of cursusvorm aan de Belgische docenten wordt aangeboden: het bekend maken/verklaren van de

opleidingsstructuur met deelkwalificaties in Nederland. Hiervoor is één docent gedurende vijf uur benodigd.

Met het Provinciaal Maritiem Instituut werden diverse internationale samenwerkingsprojecten doorgenomen :

- Het vergelijken en uitwerken van de Belgische leerplannen en exameneisen met de Nederlandse deelkwalificaties voor de volgende beroepsgerichte vakken : Zeemanschap, Navigatie, Praktisch zeemanschap, Maritieme Communicatie, Scheepswerktuigkunde en Technische vakken - praktijk. Hiervoor worden per vak twee docenten gedurende vijftien uur ingezet - totaal 180 uren.
- Het bekend maken/verklaren van de werkwijze omtrent de Nederlandse examens en het verkrijgen van een vaarbevoegdheid in Nederland. Hiervoor is één docent gedurende vijf uur benodigd.
- Het vergelijken/controleren van de internationale STCW-eisen en de Nederlandse en Belgische eisen. Hiervoor zijn twee docenten gedurende vijf uur benodigd - totaal 10 uren. Een GMDSS-cursus op de Nederlandse GMDSS-simulator gedurende dertig uur. Kennismaking met de Nederlandse brugsimulator gedurende vijftien uur. Kennismaking - training op de Nederlandse machinekamersimulator gedurende vijftien uur. De totale kosten van dit project bedragen ongeveer 53.500 Nederlandse Gulden. Contactpersoon bij het Maritiem Instituut De Ruyter is de heer L. van Heulen.

De Belgische projectvoorstellen, die werden ingediend in het kader van internationale netwerkvorming en samenwerkingsvoorstellen, werden op de Europese Commissie aangekaart. Het blijkt dat de projecten van de Oostendse visafslag en de Zeebrugse visveiling goedgekeurd zijn. Dit is niet het geval voor het project dat werd ingediend door de Provincie West-Vlaanderen - Dienst Externe Betrekkingen. In samenwerking met deze dienst werd gevolg gegeven aan de oproep van de Europese Unie. In dat kader zou vooral aandacht worden besteed aan het uitproberen van een aantal alternatieve visserijtechnieken zoals jigging en longlining op een speciaal kleinschalig vissersvaartuig waarbij klemtoon wordt gelegd op de aspecten opleiding en kwaliteitszorg. In het project werd ook een onderzoek naar het nut van het Vandamme-patent bij boomkorvaartuigen ingelast. Een onderzoek naar de voor- en nadelen van de alternatieve systemen die gebruikt worden in de ons omringende landen werd eveneens in het project-ontwerp opgenomen.

Wat zijn de 3 fasen van het internationaal samenwerkingsproject?

1. Onderzoek naar de mogelijkheden van het project. Oprichten werkgroepen, voor diverse facetten. Drielandenproject. Werkgroep effect op milieu. Werkgroep kwaliteit vis. Werkgroep haalbaarheidsstudie voor bouw nieuw vaartuig. Opstellen trainingsprogramma voor alternatieve visserij.
2. Bouw, aankoop/huur vaartuig.
3. Training.

De Provincie West-Vlaanderen, bij monde van de Dienst Externe Betrekkingen had graag een gesprek gehad met de heer Armin Bosch van de Europese Commissie met tot doel het oorspronkelijke projectvoorstel verder te specificeren teneinde meer kans op slagen te hebben bij de volgende projectronde. Het Visserij Informatiecentrum kan daarin een begeleidende rol spelen. Naar verluidt zou de oproep voor internationale samenwerkingsprojecten en netwerkvorming zich jaarlijks herhalen. Een vorige maal werden slechts een beperkt aantal projecten goedgekeurd. Het project van de Provincie West-Vlaanderen droeg de goedkeuring mee van de Bestendige Deputatie. Aan de heer Armin Bosch werd vroeger reeds de vraag gesteld of hij aan het Informatiecentrum een overzicht kon bezorgen van die samenwerkingsprojecten en voorstellingen tot netwerkvorming die wel goedgekeurd waren. Dit met inbegrip van de projectvoorstellen die door instanties uit andere lidstaten werden ingediend. (uit "vergadering van 9 februari 1998")

Er kan eventueel contact worden opgenomen met de heer Jo Walgraeve, voorzitter van de Nationale Arbeidsraad. Er zou een idee zijn met betrekking tot het gebruiken van een droogtunnel.

Het uitwerken van een netwerk inzake samenwerking veilingen.

Met een dergelijk netwerk kan de vis ter plaatse blijven op de plaats waar hij aangeland wordt. Voor de visverwerking is dit echter nefast. Deze subsector moet dan al die vis elders opkopen. De aanvoer ter plaatse vermindert hetgeen natuurlijk gevolgen heeft voor de plaatselijke tewerkstelling.

Ondanks het uitwerken van een netwerk is de Zeebrugse Visveiling (ZV) blijvend voorstander van het naar de ZV aanvoeren van de vis, dit in de mate van het mogelijke. Het afzetten van vis in het buitenland zal niet door de ZV gestimuleerd worden. Anderzijds wil de ZV niet blijven opdraaien voor de transportkosten. In België bedragen de veilkosten 7,25%. Een hele boel veilingen werken aan 6,25%.

Ten gevolge van de oneerlijke praktijken in Nederland is Zeebrugge verplicht de transportkosten naar de Zeebrugse visveilingen aan de reders te vergoeden. Onder maatregel 2.3. zou via het PESCA-programma het transport van vis naar Vlaamse veilingen kunnen geoptimaliseerd worden.

De Zeebrugse visveiling vindt dat de visserijsector in Zeebrugge evenveel behoefte heeft aan stimulansen als in de regio Oostende - Westhoek. In dat verband is de uitsluiting uit het Doelstelling 5b-gebied onterecht.

De Oostendse Visafslag werd begeleid bij het opmaken van een projectvoorstel in het kader van de internationale samenwerkingsprojecten. Inzake de oproep tot internationale samenwerkingsprojecten meldt Marc Bruyer van de OVA dat hij bevestiging heeft gekregen van de Europese Commissie dat zijn projectaanvraag ontvangen is. In deze projectaanvraag speelt het Vlaams Visserij Informatiecentrum eveneens een rol wat betreft de publicatie van de resultaten.

5.5 Aanpakken praktijkproblemen

Er zou in het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek, Departement Zeevisserij een pijpleiding met rechtstreekse verbinding naar het Departement komen. Dit Departement Zeevisserij is in verregaande onderhandelingen om dit concept te realiseren. Het ware misschien aangewezen om een heen- en terug verbinding te concretiseren om problemen met afvalwater te voorkomen.

United Foods stelde problemen te ondervinden met het IVK. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum luisterde naar de uitleg van de heer Hoslet. Deze schetste de toestand van de firma United Foods. De geschiedenis van United Foods :
In 1965 waren er 2 bedrijven, de firma Ostendia, gevestigd te Oostende en de firma Excelsior, gevestigd te Bredene.
In 1972 fusioneerden beide bedrijven en werd de NV Globus uit Denderleeuw opgeslorpt, teneinde één entiteit te vormen, zijnde United Foods.
In 1978 werd de NV Olma geïncorporeerd in United Foods. Gevolg was dat het aandeelhouderschap toebehoorde aan verschillende families.
In 1993 werd een NV gesticht met een zetel te Waterloo. In de holding werden ook Franse aandeelhouders ondergebracht.
In 1996 werd de maatschappelijke zetel gevestigd te Bredene.

Hoofdaandeelhouder in de holding is Euro MF. De leidende figuur is de heer Di Duca, die als streefdoel heeft de omzet van de groep te brengen tot 1,5 miljard BEF.
United Foods is marktleider in Europa op het vlak van de conservenindustrie. Toch heeft de groep 40 mio BEF investering nodig voor bijkomende aanpassingen aan het bedrijf in gevolge de eisen van het Instituut voor Veterinaire Keuring. De groep legt zich voornamelijk toe op visconserven met in het bijzonder schaaldierenconserven (voornamelijk krabverwerking) en marinades. Er is eveneens een vraag naar haring in bokalen met daarin 315 stuks. Die haring wordt voorgemarineerd en in vaten van 50 kg ondergebracht. In 1998 wil United Foods met een nieuw gamma artikels uitpakken, zijnde aperitiefartikels. Captain Birds zou zelf voormarineren. De firma kampt met een aantal problemen. Er moet een milieubelasting ter waarde van 4,5 mio BEF betaald worden. Het productieapparaat is in 1988 reeds voor 200 mio BEF vernieuwd. De contactpersonen bij het IVK zijn mevrouw Noyen en de heer Vandenbrande. De heer Vandenbrande bevindt zich op het industrieterrein Waggelwater, Lieven Bauwensstraat 10/1 te Brugge. In de beroepsvereniging van visverwerkende nijverheid zetelen ondermeer Ghekiere, Vandenbroucke en Opdebeeck.

Interessant voor deze firma is ook het checken van samenwerkingsmogelijkheden met de GIMV voor het verschaffen van risicokapitaal. Voor de hygiëneproblematiek kan worden nagevraagd bij het Ministerie van Volksgezondheid. Dit is ondertussen gebeurd. Mevrouw Nooyen wist ons te vertellen dat essentiële elementen dienden te worden in orde gebracht.

United Foods maakt aan het Visserijcentrum het antwoord van de Commissie van de Europese Gemeenschap over waarin gesteld wordt dat hun aanvraag voor betoelaging van een bepaald project niet in aanmerking komt daar de beschikbare middelen uitgeput zijn door de financiering van andere projecten welke meer prioriteit werden toebedeeld.

Hier wordt gedacht aan inmenging van het doelstelling 4-programma dat aan werknemers die zich in een bepaalde sector bevinden waarbij - indien ze niet tijdig bijgeschoold worden - op lange termijn werkloosheid dreigt. Bijkomende opleiding kan worden verstrekt.

Blijft United Foods ?

Ondanks positieve signalen trokken afgelopen woensdag heel wat leden van het gemeenschappelijk vakbondsfront naar Brussel om er te betogen voor het behoud van werk in eigen regio. (Foto pm).

De Zeeuwse 30.5.97

De kans bestaat dat het visverwerkingsbedrijf United Foods-Captain Byrd toch in Bredene kan blijven. De gesprekken tussen de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen) en United Foods-topman Gosselet evolueren volgens Luc Soete, privé-secretaris van staatssecretaris Reginald Moreels, in positieve zin. Moreels had eerder deze week samen met de vakbonden bij Vlaams minister-president Luc Van den Brande aangedrongen op een ernstig tegenvoorstel aan de Waalse tegenhanger van de GIMV. De Waalse investeringmaatschappij had voorgesteld de krabafdeling van het bedrijf naar Charleroi over te plaatsen. Volgens Soete zijn er nog geen concrete resultaten. „Die mogen we pas tegen eind juni verwachten als het tweede overleg met de vakbonden van start gaat." Toch opent volgens Soete het samenbrengen van de verschillende partijen perspectieven voor de toekomst.

Personeel United Foods staakt voor meer werkzekerheid

HLN 28/5/97

BREDENE

Het personeel van United Foods-Captain Byrd legt vandaag het werk neer voor een ééndagsstaking. Een afvaardiging trekt naar het Europees Parlement in Brussel waar een Europese actie voor werk plaatsvindt. De werknemers van het voedingsbedrijf aan de Elisabethlaan vrezen dat hun banen op de helling staan, omdat de ondernemig onderhandelt met verschillende regio's in Europa om daar nieuwe vestigingen op te starten. «Wij vrezen dat de herstructureringsplannen van United Foods–Captain Byrd op korte of langere termijn de sluiting van het Bredense bedijf tot gevolg zal hebben, vandaar onze actie», luidt het bij het ABVV en het ACV, die samen de staking organiseren. — MHO

Jnited Foods Bredene taakt voor werkzekerheid

Het Volk 27.5.97

REDENE — Het personeel n de Bredense firma United ods, Captain Byrd is bang voor toekomst. Bang dat de directie n United Foods binnenkort et Europese steunmaatregelen n nieuwe vestiging elders in ropa zou willen opstarten. Om arbeidsplaatsen in Bredene te jwaren, legt het personeel ensdag het werk neer.

Zowel ACV als ABVV zijn onrust over de herstructureringsannen van de directie van Uni- Foods, Captain Byrd. De dictie van de onderneming onrhandelt momenteel met verhillende regio's in Europa om euwe vestigingen op te starten. bonden vrezen dan ook dat op rte of langere termijn de vestig in de Elisabethlaan in Bredene wel eens zou kunnen worden stopgezet.

Pia Stalpaert (ACV) en Anas Maurau (ABVV) bundelen het protest van de werknemers. „Wij aanvaarden niet dat Europese steunmaatregelen door werkgevers worden aangewend om nieuwe ondernemingen te bouwen en ondertussen 150 kilometer verder een 'oudere' onderneming te sluiten."

Om de eisen kracht bij te zetten, legt het personeel woensdag het werk neer voor een ndagsstaking. Tussen 7.15 en 7.45 uur zullen er piketten aan de poorten opgesteld staan. Daarna trekken de actievoerders naar de Europese actie voor werk aan het Europees Parlement in Brussel.

—K.C.

Morgen staking bij United Foods Bredene

Nieuwsblad 27.5.97

BREDENE — Het personeel van het visverwerkende bedrijf United Foods-Captain Byrd in de Prins Elisabethlaan 31-33 in Bredene-Sas legt morgen heel de dag het werk neer. De ruim zestig personeelsleden gaan betogen in Brussel. Dat maakte het gemeenschappelijke vakbondsfront van ACV en ABVV gisterennamiddag bekend.

„De directie van United Foods wil met Europese steunmaatregelen een reconversiebedrijf starten in ‚een regio in Europa'. Het gevaar is groot dat dit op korte termijn de bestaanszekerheid van de vestiging in Bredene zou kunnen aantasten", zegt woordvoerster Pia Stalpaert.

De regio Charleroi was onlangs nog genoemd als uitwijkmogelijkheid voor het bedrijf, dat zo afzien van een modernisering operatie aan de Kust om tegemo te komen aan de nieuwe hygiën sche normen.

„Om zowel de directie als Europese Commissie en reg ringsleiders aan te tonen dat h personeel niet zal aanvaarden d de werkgelegenheid in geva komt, stappen we morgen Brussel op tijdens een Europe actie voor werk", licht Stalpae toe.

Morgen staan er tussen 7.15 e 7.45 uur stakingsposten aan poort in Bredene, daarna trekke de actievoerders met een bus na Brussel. De betoging in de hoof stad komt er aan de vooravon van de Europese top in Amste dam, die over enkele weke plaatsvindt. (GVO)

Personeelsleden van United Foods hebben nieuwe hoop

HLN 29/5/97

BREDENE — De zestig personeelsleden van het visverwerkend bedrijf United Foods-Captain Byrd hebben nieuwe hoop gekregen: de kans is groot dat het bedrijf in Bredene blijft. Staatssecretaris Reginald Moreels heeft bij Vlaams minister-president Vandenbrande aangedrongen om een voorstel te formuleren in verband met steunmaatregelen vanuit de Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen. Het is immers de Waalse tegenhanger van deze maatschappij die stappen heeft aangewend om de krabafdeling van United Foods in de regio Charleroi te vestigen. Er zijn al onderhandelingen gestart tussen de Vlaamse Overheid en United Foods. Toch ging gisteren de door het vakbondsfront ACV-ABVV georganiseerde staking door. Er zijn immers ook vanuit Frankrijk en Groot-Brittannië delocalisatieplannen bekend. De arbeiders stapten mee op in de Europese betoging voor werkzekerheid in Brussel. — MHO. *Foto PM*

om zoekt olossing voor nited Foods

Nieuwsblad 12/6/97

REDENE — De Gewestelijke twikkelingsmaatschappij m) West-Vlaanderen zoekt op ag van Vlaams parlementslid ky Maes (SP) uit Bredene een ossing voor de moeilijkheden et visverwerkende bedrijf Uni- Foods in Bredene. Bij de werk- ners daar heerst al enkele we- sociale onrust sinds de plan- bekendraakten over de ver- zing van de vestiging naar Wallonië of naar het buitenland. Volgens de hoofddirectie van United Foods-Captain Bird ondervindt de vestiging in Vlaanderen te veel moeilijkheden met de hygiënische keuringen. De stugge houding van sommige banken en de te hoge loonkosten zijn de andere motieven voor een eventuele verhuizing.

„Dat zou de Kust weer zestig banen — 40 laaggeschoolde arbeiders en 20 bedienden — kosten", zegt Maes. (GVO)

United Foods blijft misschien in Bredene

Het Volk 28-5-97

OOSTENDE— De kans is groot dat het Bredense visverwerkingsbedrijf United Foods-Captain Byrd toch op haar huidige locatie blijft. Als tegenreactie op een voorstel van de Gewestelijke investeringsmaatschappij Wallonië om de krabafdeling van United Foods in de regio Charleroi te vestigen, heeft staatssecretaris Reginald Moreels - in samenwerking met de vakbonden - bij Vlaams minister-president Luc Vandenbrande aangedrongen om een ernstig tegenvoorstel te formuleren. Sinds gisteravond zijn al gesprekken tussen de GIMV (Gewestelijke investeringsmaatschappij Vlaanderen) en United Foods-topman Gosselet omtrent eventuele GIMV-steunmaatregelen aan de gang. „En die evolueren in positieve zin", licht Moreels' privé-secretaris Luc Soete toe. „Bovendien moeten we niet alleen een tegenvoorstel naar Wallonië toe formuleren, maar ook vanuit het Franse Valenciennes en het Britse Southampton waren al concrete delocalisatieplannen meegedeeld. Toch geeft het samenbrengen van de verschillende partijen al moed naar de toekomst toe. Concrete resultaten zijn er echter nog niet. Die mogen we pas tegen eind juni verwachten als het tweede overleg met de vakbonden van start gaat", aldus Luc Soete. Ondanks de positieve evolutie gaat de geplande betoging van het gemeenschappelijk vakbondsfront ACV-ABBV vandaag in Brussel gewoon door.

—Wim Desender.

Het Informatiecentrum heeft kennis genomen van de problematiek inzake de kostprijs voor het gebruik van het sas te Zeebrugge. Deze zou voor de reders heel wat hoger liggen dan deze in andere havens, met name Oostende en Nederlandse havens. De Vlaamse Redersvereniging heeft deze problematiek aangekaart bij het kabinet van Burgemeester en Schepenen van stad Brugge.

De Vlaamse Visserij Coöperatie zette haar strategie uiteen. De winkel en het volledige materiaal van Multinet is overgenomen. Dit zowel voor wat betreft de vestigingen van Oostende als deze van Zeebrugge. De lokalen in Zeebrugge werden niet overgenomen.

De strategie van de Vlaamse Visserij Coöperatie is de volgende: de Vlaamse Visserij Coöperatie en Pakhus 5 blijven als enige grootschalige toeleveranciers over.
Voor wat Nieuwpoort betreft werd een principieel akkoord bereikt met de firma Free Legein als leverancier en verdeler voor de Vlaamse Visserij Coöperatie. Free Legein zal zelf instaan voor de stockage en de bevoorrading van zijn cliënten. Via computerverbindingen zal men op de hoogte blijven van de evolutie in de stocks. De Vlaamse reders kunnen kopen tegen dezelfde prijs als deze waartegen de Nederlandse reders kunnen kopen bij de coöperaties in Nederland.

Het doelbereik van de coöperatie betreft alle producten die voor vissersvaartuigen interessant zijn. Het incorporeren in de Vlaamse Visserij Coöperatie van een aantal bestaande leveranciers wordt nagestreefd. Tegelijkertijd kan worden gegarandeerd dat bijna altijd tegen de goedkoopste prijs kan worden geleverd. Daarbij blijft het element kwaliteit van primordiaal belang. De Coöperatie kan dus principieel alle materialen verkrijgen.

In Nederland kregen de leden een halve tot één Belgische frank korting op jaarbasis voor wat betreft brandstof. Met Bunkers Dobbelaere zouden daarover gesprekken plaatsvinden. Er wordt benadrukt dat de lokalen van de Coöperatie niet kunnen gebruikt worden voor private doeleinden (bijvoorbeeld opslagplaats voor reders en gebruik van materialen). Wel zou er een systeem kunnen uitgedokterd worden voor bijvoorbeeld het tijdelijk gebruik van een heftruck of van een aluminium stelling. Vanzelfsprekend zou dit tijdelijk gebruik niet gratis zijn.

Ook op het vlak van electronica wil de Vlaamse Visserij Coöperatie zich manifesteren en wordt contact genomen met bestaande firma's. Hetzelfde geldt voor wat betreft verfmateriaal. Ook met de kleine leveranciers zullen contacten worden gelegd.

Ongeveer vier maal per jaar zullen de aandeelhouders gevraagd worden om samen te komen. Wat is de gehanteerde kapitaalsstructuur? Aandelen zullen worden toegekend waarbij 500 BEF per brutoton dat het betrokken vaartuig vertegenwoordigt, wordt gevraagd. Het streefdoel van de Vlaamse Coöperatie is tot 70% van de vloot lid te maken. Wat de financiering van de Vlaamse Visserij Coöperatie betreft zijn besprekingen met de banken volop aan de gang. De Rederscentrale heeft een overbruggingskrediet toegestaan voor een korte periode. Het nodige geld zou op lange termijn kunnen worden geleend tegen zeer gunstige intrestvoeten. Wat het personeel betreft wordt voornamelijk beroep gedaan op personeel van oude toeleveranciers. Bijvoorbeeld van Zeebrugge Stores is mevrouw Amelia Smeets in dienst genomen voor de boekhouding, bestelling en facturatie. Hoofdmagazijnier wordt de heer André Campe die kan terugblikken op 23 jaar ervaring bij Multinet. Ook de heer Daniël Vandierendonck van Zeebrugge Stores wordt in dienst genomen. Bedoeling van de Vlaamse Visserij Coöperatie is om het eigen vermogen zo sterk mogelijk te houden teneinde bonussen te kunnen uitkeren. Er wordt gerekend op steun van de Vlaamse overheid. Dit is niet onlogisch daar het FIVA ook steunmaatregelen voorziet voor coöperaties. De zetel van de coöperatie zal gevestigd zijn in de Hendrik Baelskaai 25 te Oostende. Wat betekent dat de zetel gelegen is binnen het doelstelling 5b-gebied. Een doorzichtige prijzenstrategie wordt nagestreefd net zoals een volledige prijzenstrategie waarbij de toegankelijkheid voor alle leden voorop gesteld wordt. Het financieel plan houdt rekening met een omzet van 90 miljoen BEF. Wat het prijzenplaatje van diverse producten betreft wordt met 3 codes gewerkt.

-Code A: kostprijs 146% voor niet-leden maal 0,85 (voor leden). Dit impliceert een vermindering van 15% voor leden.
-Code B: 140% voor niet-leden maal 0,85 (voor leden).
-Code C: 135% voor niet-leden maal 0,85 (voor leden).

Een kleine winstmarge (van 6%) en de transportkosten moeten aangerekend worden om de Visserij Coöperatie operationeel te houden. Voorbeelden van te leveren producten:
Pooklijn, kabelklem 14, broodmes, gutter, nylon garen, groene boutgaren 55, kabelling, naalden en crosby-sluiting. Eventueel zal de Vlaamse Visserij Coöperatie ook beschermkledij voor bemanning leveren. De Coöperatie wil voornamelijk de Colruyt-werkmethode toepassen tenzij het handelt om dumpingprijzen. Het aankoopvolume zou tussen de 2,5 en de 3 miljard BEF bedragen. Het betreft dan wel het aankoopvolume van de Verenigde Coöperaties. Door de hoge volumes kan men dergelijk lage prijzen garanderen. Wie toetreedt na 30 april 1997 zal 10% agio betalen en één maand geen ristorno's ontvangen. Wie toetreedt na 31 mei 1997 zal 20% agio betalen en twee maand geen ristorno's ontvangen. Dit schema wordt opbouwend gedurende een periode van zes maanden gehanteerd. De Visserij Coöperatie zal zich niet bezighouden met het beheer van visquota. (uit "informatievergadering van 11 april 1997")

Er bestaat een probleem inzake bewarend beslag dat gelegd is op het vaartuig O.427. *Verdeyen die eigenaar was van twee vissersvaartuigen heeft voor zijn vaartuigen een huur-koopcontract gesloten met de schipper-uitbater van het vaartuig.* De schipper betaalt een maandelijkse vergoeding waarbij hij dan alle voordelen van het vaartuig - onder andere de gerealiseerde besommingen - voor zich mag houden maar waarbij hij ook al de kosten terzake moet betalen. Naar verluidt zou deze Verdeyen bij enkele toeleveranciers een aantal bestellingen hebben geplaatst of werk laten uitvoeren. De betalingen zijn niet gevolgd waarop de toeleveranciers klacht hebben ingediend bij de rechtbank die beslag heeft laten leggen op de twee vaartuigen. Dit terwijl de niet-betaling voor uitgevoerde werken slechts betrekking had op het ene vaartuig dat toebehoort aan Verdeyen (N.728). De vraag wordt gesteld of het mogelijk is dat een schipper die maandelijks een zware vergoeding van 160.000 BEF betaalt voor gebruik van het vaartuig, geconfronteerd wordt met bewarend beslag op het vaartuig dit terwijl de niet-betaling van een bestelling betrekking heeft op een ander vaartuig? Het advocatenkantoor Vandelacluse en Gabriels blijkt toe te geven dat er daar iets fout zit waardoor het bewarend beslag op dat ene vaartuig zou kunnen opgeheven worden. Bovendien betaalt de schipper genaamd Huygebaert maandelijks een hoge vergoeding aan de reder Verdeyen. Een oplossing zou zijn om een stuk van die betaalde vergoeding te gebruiken om de niet-betaalde werken te vergoeden. Door bemiddeling van de Rederscentrale zou dit probleem opgelost kunnen worden. Verdeyen is de man waarover eerder reeds gesproken werd in het dossier van Huygebaert die een huur-koopcontract met Verdeyen beweerde afgesloten te hebben doch die daarvan geen exemplaar (contract) kon voorleggen. Huygebaert beweerde dat Verdeyen dit contract hem nog diende te overhandigen onder het voorwendsel dat zijn vrouw dat contract nog diende te tekenen. Huygebaert bleek echter het contract moeilijk in handen te krijgen. Ondertussen had Huygebaert een zaak ingespannen tegen Verdeyen daar deze het vaartuig waarvoor een huur-koopcontract bestond aan reder Degraeve uit Zeebrugge had verkocht. Huyghebaert heeft deze rechtszaak gewonnen.

In het Belgisch Staatsblad is op 30 september 1997 een mededeling verschenen, waarbij een oproep gedaan wordt tot deelneming aan een plan tot wetenschappelijke ondersteuning van een beleid, gericht op duurzame ontwikkeling, programma "Duurzaam beheer van de Noordzee". Het Vlaams Visserij Informatiecentrum heeft in dat verband een oproep gedaan naar het Rijksstation voor Zeevisserij om na te gaan of er, voor wat hen betreft, hiervoor interesse bestaat. Het Vlaams Visserij Informatiecentrum zal nagaan in hoeverre kan worden deelgenomen aan een plan voor wetenschappelijke ondersteuning van een beleid gericht op duurzame ontwikkeling, programma duurzaam beheer van de Noordzee.

Er wordt deelgenomen aan werkbezoeken van nieuwe beleidsvoerende personen bijvoorbeeld de nieuwe gouverneur van West-Vlaanderen en de nieuwe kabinetsmedewerkster van minister Pinxten om hen te introduceren in de visserijsector.

De problematiek van de fiscale behandeling van de beëindigingspremie in België en in de ons omringende landen werd door het Vlaams Visserij Informatiecentrum behandeld.

Dossier facturering Mercantile-Beliard aan bvba Vantorre-Devinck gevestigd te H. Baelskaai 8 te 8400 Oostende. Mercantile-Beliard factureerde aan de betrokken bvba voor de deelname aan de kosten voor de expertise uitgevoerd per 24 december 1996 in opdracht van Gimvindus NV van de uitvoering der werken met betrekking tot de modernisering van het vissersvaartuig O 33 Marbi. Het blijkt dat deze kosten eerst werden afgewenteld op de rederij en daarna op de bvba Vantorre-

Devinck. Het is de stelling van het Informatiecentrum dat kosten voor de behandeling en afwerking van het dossier ten laste van het dossier zelf vallen en niet ten laste van een privé-bedrijf. Wanneer gevraagd werd naar de wettelijke regeling met betrekking tot dergelijke facturering bleek deze niet voor handen te zijn. Nadien heeft Mercantile-Beliard haar facturering herhaald nadat ze eerst gesteld had de zaak verder te onderzoeken. Het verder onderzoek bleek geen degelijke wettelijke ondersteuning op te leveren, desondanks herhaalde Mercantile-Beliard haar facturering waarna ze opnieuw ter orde werd geroepen door het Informatiecentrum. Fouten terzake werden door Mercantile-Beliard toegegeven en ondertussen is deze zaak voor zover wij weten nog steeds in behandeling.

Er werd geïnformeerd naar de resultaten van de hoorzittingen die door de Europese Unie werden georganiseerd met betrekking tot het meerjarige oriëntatieprogramma. Deze hoorzittingen kaderden in het overleg met de sector over de toepassing van deze programma's. Het verslag van de hoorzittingen met betrekking tot de toepassing en uitvoering van meerjarige oriëntatieprogramma's kan worden opgevraagd bij de heer Frank Reinders (DG XIV).

Ondersteuning inzake belangenverdediging Vlaamse reders :

Er is door het Informatiecentrum tussengekomen bij de begeleiding van een Vlaamse rederij die moeilijkheden ondervond met de Britse controle-autoriteiten. Die reder werd veroordeeld tot 5.000 Britse Pond boete voor logboekproblemen, 5.000 Britse Pond boete voor ondermaats vistuig, 8.000 Britse Pond boete inzake foutieve vanggegevens en 1.200 Britse Pond gerechtskosten.

Dossier N22 Sea Star *:* in een ander dossier heeft het vaartuig een boete opgelopen van 1.000 Britse Pond. De gerechtskosten bedroegen 700 Britse Pond en de advocaatkosten 700 Britse Pond. Het machtsmisbruik van de MAFF, zijnde de Britse controle-overheid, werd aangeklaagd. Het optreden van de Britse controle-overheid en de opgelegde sancties van de Britse gerechtelijke instanties stonden niet in verhouding met de feiten waarvoor de N22 (terecht of ten onrechte) lastig werd gevallen. Er werd gedreigd om de schipper in de gevangenis te plaatsen totdat de boete betaald zou zijn. Ook de betaling van het havengeld zou in dat geval verplicht zijn. Een bemiddelende rol werd door het Informatiecentrum vervuld en er werd ondermeer contact genomen met het advocatenkantoor Bradley Sollicitors uit Groot-Brittannië.

Vlaams visserijcentrum laakt behandeling opgepakte visser

NIEUWPOORT — Het Vlaams visserijcentrum is niet te spreken over de behandeling van de bemanning van de N22 toen die door de Britten werd opgepakt. „Deze zaak is het zoveelste voorbeeld in een hele rij", verklaart coördinator Dirk Florizoone. „De Britse controlerende overheid hield de N22 voor pietluttigheden twee dagen vast en liet de schipper bovendien in de gevangenis stoppen."

De zaak begon op maandag 13 mei toen de N22 voor de Britse kust een visplaatsje uitkoos. Terwijl de schipper, dankzij de radarplotter, overtuigd was dat hij zich niet binnen de verboden 6-mijlszone bevond, merkte hij toch op dat een controleschip hem in de gaten hield. Na meer dan een uur kwam uiteindelijk een Brits controle-officier aan boord met de mededeling dat de wet was overtreden. De Belgen zouden in de verboden zone gevist hebben en moesten richting Dover varen.

„Wat niet klopte", gaat Florizoone verder. „Bovendien was het vissen nog niet gestart want er was slechts 40 kilogram vis aan boord. 's Anderendaags besliste de overheid om de zaak voor de rechtbank te brengen. Intussen hadden wij contact met de Britten opgenomen en wezen op het gebrek aan bewijsmateriaal. Tot overmaat van ramp werd de zaak op 14 mei een dag uitgesteld. De zaak kwam op 15 mei echter pas na 16 uur voor waardoor de rechter de zaak opnieuw uitstelde. Intussen had de Britse overheid de klacht herkwalificeerd tot 'varen binnen de 6- mijlszone met vistuig dat niet correct aan het vaartuig bevestigd was'. De rechter legde uiteindelijk een fikse boete op waardoor de reder, samen met de gerechts- en advocaatskosten, in totaal 150.000 frank moest opboesten. Tot de reder de boete had betaald, belandde de schipper een tijdje in de cel."

Volgens het visserijcentrum staat dat niet in verhouding tot de feiten en beschuldigt het centrum de Britten van machtsmisbruik. „Deze toestand sleept nu al jaren aan", besluit Florizoone. „Maar onderhandelingen leveren niks op. De Britten willen onze vissers daar gewoon wegjagen. Deze zaak moet dringend politiek en justitieel geregeld worden. Onlangs verkocht een reder nog zijn schip om een zware boete van een Britse rechtbank te kunnen betalen."

—S.H.

H.V. 21/5/97

Inzake het Faroër-dossier werd op een bepaald ogenblik een minnelijke schikking bereikt, waarbij aan de reder een vergoeding van 1.2 milj. BEF werd toegekend. Op het kabinet van minister Pinxten blijkt er in dit dossier later geen oplossing gekomen te zijn. De reder blijft met lege handen achter en er zou niets anders opzitten dan te dagvaarden tegen de Belgische Staat. Rederij Pieters liet het Visserijcentrum weten dat er problemen bestaan inzake de opvolging van de dadingsovereenkomst die gesloten was tussen de federale overheid en rederij Pieters. Na een jarenlang over en weer gehakketak werd er in het verleden uiteindelijk een consensus bereikt over het betalen van een schadevergoeding aan rederij Pieters die ten gevolge van een verkeerd advies van de Dienst Zeevisserij te Oostende veroordeeld was door een rechtbank als gevolg van het niet toegelaten vissen ter hoogte van de wateren van de Faröer-eilanden. De Dienst Zeevisserij had toegegeven dat mogelijks door een verkeerd advies van harentwege de betrokken rederij een fout had begaan. De rederij diende tengevolge van een rechterlijke uitspraak zware financiële bedragen te betalen. In dat verband drong de Rederscentrale er in het verleden op aan de rederij zoveel mogelijk schadeloos te stellen. Een soort compromis was bereikt maar nu blijkt dat het Rekenhof dwars zou liggen.

Er werd met het Rekenhof contact genomen inzake het dossier Faroër-eilanden. De dading die tussen de federale overheid en de reder werd gesloten werd inderdaad geweigerd daar er geen oorzakelijk verband tussen de informatieverstrekking van Dienst Zeevisserij en de begane fout van de schipper zou aanwezig zijn. Daarenboven zou het reglement gedurende twee jaren dezelfde gebleven zijn. De schipper die op het vaartuig was zou daarenboven een leraar van het visserijonderwijs zijn. Deze wordt door het Rekenhof geacht op de hoogte te zijn van de bestaande reglementen. Volgens het Rekenhof mag de federale overheid geen dadingovereenkomst zonder rechtsgrond sluiten. Het louter afsluiten van dadingovereenkomsten op grond van politieke motieven of zonder wettelijke basis wordt door het Rekenhof niet aanvaard. Er wordt op gerepliceerd dat volgens de gegevens van het dossier er wel degelijk een verband zou bestaan tussen de foutieve informatieverstrekking en de schade die de reder heeft opgelopen. Ook het identiek zijn van het reglement gedurende twee opeenvolgende jaren wordt in vraag gesteld.

Vanwege het visbedrijf Pieters ontvingen wij de vraag om te pleiten opdat onze vertegenwoordigers inzake visserij zonder voorbehoud hun stem zouden uitbrengen pro invoering van anti-dumpingrechten ten aanzien van Noorse zalm. Een paar honderd duizend ton zalm per jaar heeft een negatief effect op de prijsvorming van tong, griet, tarbot en andere edele Vlaamse vissoorten. Gilbert Pieters heeft hiervoor eveneens contact genomen met Bernard Maenhoudt en Bart Schiltz.

Mevrouw Caroline Declerck wordt voorgesteld als nieuwe persoon die zich zal bezighouden met de zeevisserijsector binnen de provincie West-Vlaanderen. Het zou de bedoeling zijn, dat zij op termijn de heer Mares vervangt in zijn werkzaamheden voor de visserijsector. Het Informatiecentrum stelt zich ter beschikking om, wanneer daar nood aan is vanwege de provincie West-Vlaanderen mevrouw Declerck de gelegenheid te geven de sector beter te leren kennen. De coördinator deelt aan de mensen van de Provincie mee dat de provinciale steunwetgeving eigenlijk een prachtige steunwetgeving is, doch weinig gekend bij de sector. De meeste mensen uit de sector hebben wel gehoord van het FIVA en kennen dat FIVA ook zijdelings, maar van de provinciale steunwetgeving hebben ze weinig kaas gegeten. In dat verband organiseert het Informatiecentrum bepaalde aktiviteiten waarbij bijvoorbeeld op de veiligheidsdag uitgebreid aandacht werd besteed aan de provinciale steunreglementering.
(uit "vergadering van 6 februari 1998")

De Heer Vesprille van Breskens meldt dat heel wat grote Nederlandse kotters zich binnen de territoriale wateren bevinden. Dit probleem werd overgemaakt aan de Dienst voor Zeevisserij.

Dirk FLORIZOONE
Coördinator